Съвет на
Европейския съюз

PUBLIC

Брюксел, 3 ноември 2023 г.
(OR. en)

11670/23

LIMITE

COLAC 92
POLCOM 160
SERVICES 37
FDI 24

Междуинституционално досие:
2023/0257 (NLE)
2023/0260 (NLE)

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно:	Усъвършенствано рамково споразумение между Европейския съюз и неговите държави членки, от една страна, и Република Чили, от друга страна

PUBLIC

УСЪВЪРШЕНСТВАНО РАМКОВО СПОРАЗУМЕНИЕ МЕЖДУ ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И НЕГОВИТЕ ДЪРЖАВИ ЧЛЕНКИ, ОТ ЕДНА СТРАНА, И РЕПУБЛИКА ЧИЛИ, ОТ ДРУГА СТРАНА

ПРЕАМБЮЛ

PUBLIC

КРАЛСТВО БЕЛГИЯ,

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ,

ЧЕШКАТА РЕПУБЛИКА,

КРАЛСТВО ДАНИЯ,

ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

РЕПУБЛИКА ЕСТОНИЯ,

ИРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА ГЪРЦИЯ,

КРАЛСТВО ИСПАНИЯ,

ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ХЪРВАТИЯ,

ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА КИПЪР,

РЕПУБЛИКА ЛАТВИЯ,

РЕПУБЛИКА ЛИТВА,

ВЕЛИКОТО ХЕРЦОГСТВО ЛЮКСЕМБУРГ,

УНГАРИЯ,

РЕПУБЛИКА МАЛТА,

КРАЛСТВО НИДЕРЛАНДИЯ,

РЕПУБЛИКА АВСТРИЯ,

РЕПУБЛИКА ПОЛША,

ПОРТУГАЛСКАТА РЕПУБЛИКА,

РУМЪНИЯ,

РЕПУБЛИКА СЛОВЕНИЯ,

СЛОВАШКАТА РЕПУБЛИКА,

РЕПУБЛИКА ФИНЛАНДИЯ,

КРАЛСТВО ШВЕЦИЯ,

договарящи страни по Договора за Европейския съюз и Договора за функционирането на Европейския съюз, наричани по-нататък „държавите членки“,

както и

PUBLIC

ЕВРОПЕЙСКИЯТ СЪЮЗ,

от една страна,

и

РЕПУБЛИКА ЧИЛИ, наричана по-нататък „Чили“,

от друга страна,

наричани заедно по-нататък „страните“,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД силните културни, политически и икономически връзки и връзки на сътрудничество, които ги обединяват,

КАТО ОТНОВО ПОТВЪРЖДАВАТ ангажимента си към демократичните принципи, правата на човека и основните свободи, върховенството на закона и доброто управление, както и към постигането на устойчиво развитие и борбата с изменението на климата, които представляват основата на тяхното партньорство и сътрудничество,

КАТО СПОДЕЛЯТ виждането, че разпространението на оръжия за масово унищожение и средства за доставянето им както на държавни, така и на недържавни субекти, представлява една от най-сериозните заплахи за международния мир и сигурност,

КАТО ОТЧИТАТ значителния принос към засилването на тези връзки, направен от Споразумението за асоцииране между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Чили, от друга страна, подписано в Брюксел на 18 ноември 2002 г. (наричано по-надолу „Споразумението за асоцииране“),

КАТО ПОДЧЕРТАВАТ цялостния характер на своите отношения и важността на осигуряването на последователна рамка за тяхното по-нататъшно развитие,

КАТО ИМАТ ПРЕДВИД ангажимента си да осъвременят действащото Споразумение за асоцииране, за да бъдат отразени новите политически и икономически реалности и напредъкът, постигнат в партньорството им,

КАТО ПРИЗНАВАТ значението на силната и ефективна многостранна система, основана на международното право, за запазването на мира, предотвратяването на конфликти и укрепването на международната сигурност, както и за справянето с общите предизвикателства,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ангажимента си да укрепват сътрудничеството по двустранни, регионални и глобални въпроси от общ интерес и да използват всички налични инструменти за насърчаването на дейности, предназначени за развитие на активно и реципрочно международно сътрудничество,

КАТО ПРИВЕТСТВАТ приемането и призовават за прилагането на Рамковата програма от Сендай за намаляване на риска от бедствия за периода 2015—2030 г., приета на Третата световна конференция на ООН в Сендай на 18 март 2015 г.; Програмата за действие от Адис Абеба, приета на Третата международна конференция за финансиране на развитието в Адис Абеба на 13—16 юли 2015 г., Резолюция 70/1, приета от Общото събрание на ООН („Общо събрание на ООН“) на 25 септември 2015 г., съдържаща заключителния документ „Да преобразим нашия свят: Програмата до 2030 г. за устойчиво развитие и 17-те цели за устойчиво развитие“ („Програмата до 2030 г.“), Парижкото споразумение към Рамковата конвенция на ООН по изменение на климата, сключено в Париж на 12 декември 2015 г. („Парижкото споразумение"), Новата програма за градовете, приета по време на Конференцията на ООН по въпросите на жилищното настаняване и устойчивото градско развитие (Хабитат III) в Кито на 20 октомври 2016 г. („Новата програма за градовете“), и ангажиментите на Световната хуманитарна среща на върха, приети на Световната хуманитарна среща на върха в Истанбул на 23 и 24 май 2016 г.,

PUBLIC

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ОТНОВО своя ангажимент за насърчаване на устойчивото развитие в неговото икономическо, социално и екологично измерение, своя ангажимент за развитие на международната търговия по такъв начин, че да допринася за устойчивото развитие в тези три измерения, които са признати като дълбоко взаимосвързани и взаимно подсилващи се, както и своя ангажимент да насърчават постигането на целите на Програмата до 2030 г.,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ОТНОВО ангажимента си да разширяват и разнообразяват търговските си отношения в съответствие със Споразумението от Маракеш за създаване на Световната търговска организация, сключено в Маракеш на 15 април 1994 г., и конкретните цели и разпоредби, изложени в част III от настоящото споразумение,

КАТО ЖЕЛАЯТ да укрепят икономическите си отношения, по-специално търговските и инвестиционните си отношения, чрез засилване и подобряване на достъпа до пазара и допринасяне за икономическия растеж, като същевременно имат предвид необходимостта от повишаване на осведомеността относно икономическото и социалното въздействие на екологичните щети, неустойчивите модели на производство и потребление и свързаното с тях въздействие върху човешкото благосъстояние,

УБЕДЕНИ, че настоящото споразумение ще създаде климат, благоприятстващ развитието на устойчиви икономически отношения между тях, по-специално в секторите на търговията и инвестициите, които са от съществено значение за осъществяването на икономическото и социалното развитие, технологичните иновации и модернизацията,

PUBLIC

КАТО ПРИЗНАВАТ, че разпоредбите на настоящото споразумение защитават инвестициите и инвеститорите и са предназначени да стимулират взаимноизгодната стопанска дейност, без да се накърнява правото на страните да приемат специална нормативна уредба в защита на обществения интерес в рамките на своите територии,

КАТО ПРИЗНАВАТ тясната връзка между иновациите и търговията, както и значението на иновациите за икономическия растеж и социалното развитие, и като също така потвърждават своя интерес да насърчават по-високи нива на сътрудничество в областта на иновациите, научните изследвания, науката, технологиите, транспорта и други свързани области, както и като насърчават участието на публичния и частния сектор,

КАТО ПОТВЪРЖДАВАТ ангажимента си за засилено сътрудничество в областта на правосъдието, свободата и сигурността,

КАТО ПРИЗНАВАТ взаимните ползи от по-силното сътрудничество в областта на образованието, околната среда, културата, научните изследвания и иновациите, заетостта и социалните въпроси, здравето и други области от общ интерес,

КАТО ИЗРАЗЯВАТ решимостта си да продължат да засилват своите отношения посредством нови споразумения за сътрудничество, както и решимостта си това сътрудничество да се осъществява в полза на трети държави, както е заложено в меморандума за разбирателство за международно сътрудничество, подписан от страните през 2015 г., и чрез непрекъснатото участие на Чили в регионалните програми на Европейския съюз,

PUBLIC

КАТО ПРИПОМНЯТ значението на различните споразумения, подписани от Европейския съюз и Чили, чрез които се насърчи политическият диалог и сътрудничеството във всички секторни области на отношенията между страните и се увеличиха търговията и инвестициите,

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ, че ако страните решат в рамките на настоящото споразумение да сключат специални споразумения в областта на свободата, сигурността и правосъдието, които Европейският съюз може да сключва съгласно част трета, дял V от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), разпоредбите на тези бъдещи специални споразумения няма да обвързват Ирландия, освен ако Европейският съюз, едновременно с Ирландия по отношение на съответните им предходни двустранни отношения, не уведоми Чили, че тези бъдещи специални споразумения обвързват Ирландия като част от Европейския съюз в съответствие с Протокол № 21 относно позицията на Ирландия по отношение на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, приложен към Договора за Европейския съюз (ДЕС) и ДФЕС. Също така всички последващи вътрешни мерки на Европейския съюз, които се приемат за изпълнение на настоящото споразумение по силата на част трета, дял V от ДФЕС, няма да обвързват Ирландия, освен ако тя е уведомила за желанието си да участва в такива мерки или да ги приеме в съответствие с Протокол № 21. Като отбелязват също, че тези бъдещи специални споразумения или последващи вътрешни мерки на Европейския съюз попадат в приложното поле на Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и ДФЕС,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

PUBLIC

ЧАСТ I

ОБЩИ ПРИНЦИПИ И ЦЕЛИ

ГЛАВА 1

ЦЕЛИ, ОБЩИ ПРИНЦИПИ И ЦЕЛИ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

ЧЛЕН 1.1

Цели на настоящото споразумение

Целите на настоящото споразумение са:

а) потвърждаване отново на асоциирането между страните въз основа на засилено партньорство, подобрен политически диалог и засилено сътрудничество по въпроси от взаимен интерес, включително иновации във всички приложими области;

б) поощряване на засилена търговия и инвестиции между страните чрез разширяване и разнообразяване на техните икономически и търговски отношения, което следва да допринесе за по-висок и по-устойчив икономически растеж и за подобряване на качеството на живот; както и

PUBLIC

в) засилване на съществуващите отношения на сътрудничество между страните, включително международно сътрудничество за устойчиво развитие и поощряване на съвместна работа, с цел да се допринесе за изпълнението на Програмата до 2030 г.

PUBLIC

ЧЛЕН 1.2

Общи принципи

1. Страните потвърждават силната си подкрепа за принципите, заложени в Устава на Организацията на обединените нации.

2. Зачитането на демократичните принципи, правата на човека и основните свободи, установени във Всеобщата декларация за правата на човека, приета от Общото събрание на ООН на 10 декември1948 г., и други международни инструменти за правата на човека, по които страните са страна, и на принципите на върховенството на закона и доброто управление, които са в основата на вътрешните и международните политики на двете страни, представлява основен елемент от настоящото споразумение.

3. Страните споделят становището, че разпространението на оръжия за масово унищожение и средствата за доставянето им, както за държавни, така и за недържавни образувания, представлява сериозна заплаха за международната стабилност и сигурност.

4. Страните потвърждават ангажираността си да продължат да насърчават устойчивото развитие във всичките му измерения, да допринасят за постигане на целите на устойчивото развитие, по които е постигнато международно съгласие, включително да си сътрудничат за намиране на решение на глобалните предизвикателства, свързани с околната среда.

5. Страните потвърждават своя ангажимент за включване в своите политики на равенството между половете и овластяването на жените и момичетата.

6. Страните потвърждават отново своята подкрепа за Декларацията на ООН за правата на коренното население, приета на 13 септември 2007 г., и своите ангажименти да зачитат културното многообразие и да защитават правата на коренното население.

7. Страните изпълняват настоящото споразумение въз основа на споделени ценности, включително принципите на диалог, взаимно уважение, равноправно партньорство, многостранно сътрудничество, консенсус и зачитане на международното право.

ЧЛЕН 1.3

Определения

За целите на настоящото споразумение:

а) „Споразумение за асоцииране“ означава Споразумението за асоцииране между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Република Чили, от друга страна, подписано в Брюксел на 18 ноември 2002 г.;

б) „Временно търговско споразумение“ означава временното споразумение за търговия между Европейския съюз и Република Чили, което предстои да бъде сключено;

в) „трета държава“ означава държава или територия извън териториалното приложение на настоящото споразумение, както е определено в член 41.2; както и

г) „Виенска конвенция за правото на договорите“ означава Виенската конвенция за правото на договорите, съставена във Виена на 23 май 1969 г.

PUBLIC

ЧАСТ II

ПОЛИТИЧЕСКИ ДИАЛОГ И СЪТРУДНИЧЕСТВО

ГЛАВА 2

ПОЛИТИЧЕСКИ ДИАЛОГ, ВЪНШНА ПОЛИТИКА, МЕЖДУНАРОДЕН МИР И СИГУРНОСТ, УПРАВЛЕНИЕ И ПРАВА НА ЧОВЕКА

ЧЛЕН 2.1

Политически диалог

1. Страните засилват политическия си диалог и сътрудничеството си на всички равнища чрез обмен и консултации по двустранни, регионални, международни и многостранни въпроси с цел консолидиране на засиленото партньорство.

2. Целта на политическия диалог е:

а) насърчаване на развитието на двустранните отношения и засилване на партньорството на страните;

б) укрепване на сътрудничеството във връзка с регионалните и глобалните предизвикателства и въпроси;

в) укрепване на институционалния капацитет на страните, включително, на модернизацията на държавата, децентрализация и насърчаването на междуинституционалното сътрудничество.

3. Политическият диалог между страните може да се провежда в следните форми по взаимно съгласие:

а) консултации, срещи и посещения на високо равнище;

б) консултации, срещи и посещения на равнище министри;

в) редовни срещи на висши служители, включително политически диалог на високо равнище;

г) секторни диалози, включително чрез обмен на мисии и експерти по въпроси от общ интерес;

д) обмен на делегации и други контакти между Националния конгрес на Чили и Европейския парламент.

PUBLIC

ЧЛЕН 2.2

Борба с разпространението на оръжия за масово унищожение

1. Страните считат, че разпространението на оръжия за масово унищожение („ОМУ“) и средствата за доставянето им, както за държавни, така и за недържавни субекти, представлява една от най-сериозните заплахи за международната стабилност и сигурност. Ето защо страните се споразумяват да си сътрудничат и да допринасят за борбата срещу разпространението на оръжия за масово унищожение и средствата за доставянето им в пълно съответствие със и прилагане на национално равнище на техните съществуващи задължения по международни договори и споразумения за разоръжаване и неразпространение и други съответни международни задължения. Страните се споразумяват, че настоящият параграф представлява съществен елемент от настоящото споразумение.

2. Освен това, страните се договарят да си сътрудничат и да допринасят за борбата с разпространението на оръжия за масово унищожение и средствата за тяхното доставяне, като:

а) предприемат стъпки, както е целесъобразно, за подписване, ратифициране или присъединяване към всички други съответни международни инструменти и за цялостното им прилагане;

б) установяват ефективна система за национален контрол върху износа, чрез която да се контролират износът и транзитът на стоки, свързани с ОМУ, включително за контрол, упражняван спрямо крайната употреба на технологиите с възможна двойна употреба, и която съдържа ефективни санкции за нарушаване на контрола върху износа.

PUBLIC

ЧЛЕН 2.3

Права на човека, върховенство на закона и добро управление

1. Страните насърчават редовния съдържателен и поставен на широка основа диалог в областта на правата на човека.

2. Страните си сътрудничат за насърчаването и защитата на правата на човека, включително по отношение на ратифицирането и прилагането на международни инструменти за правата на човека, както и за укрепването на демократичните принципи и върховенството на закона, насърчаването на равенството между половете и борбата с дискриминацията във всичките ѝ форми и на всички основания.

3. Това сътрудничество може да включва:

а) подпомагане на разработването и изпълнението на планове за действие в областта на правата на човека;

б) насърчаване на правата на човека, включително чрез образование и чрез медиите;

в) укрепване на националните и регионалните институции, свързани с правата на човека, върховенството на закона и доброто управление;

г) засилване на сътрудничеството с органите на ООН по договорите за правата на човека и специалните процедури на Съвета по правата на човека съгласно общите принципи на международното право в областта на правата на човека;

PUBLIC

д) подобряване на координацията и сътрудничеството в рамките на институциите на ООН, свързани с правата на човека, и съответните регионални и многостранни форуми;

е) засилване на националния, регионалния и децентрализирания капацитет за прилагане на демократични принципи и практики, включително насърчаване на изборни процеси в съответствие с международните демократични стандарти;

ж) укрепване на доброто, независимо и прозрачно управление на местно, национално, регионално и световно равнище, насърчаване на отчетността и прозрачността на институциите и подкрепа за участието на гражданите и съпричастността на гражданското общество;

з) сътрудничество и координация, когато е целесъобразно, включително в трети държави, за укрепване на демократичните принципи, правата на човека и върховенството на закона, което включва наличието на независима съдебна система, равенство пред закона, достъпа на лицата до ефективна правна публична подкрепа, както и правото на справедлив съдебен процес, надлежно провеждане на съдебния процес и достъп до правосъдие;

и) насърчаване на всеобщото прилагане на международните договори за правата на човека и поощряване на трети страни да изпълняват своите задължения в тази област;

й) действия за гарантиране на отговорност за нарушенията и злоупотребите с правата на човека и гарантиране на достъп до средства за правна защита на жертвите на тези нарушения и злоупотреби.

PUBLIC

ЧЛЕН 2.4

Равенство между половете и овластяване на жените и момичетата

1. Страните насърчават равенството между половете, пълноценното упражняване от страна на жените и момичетата на всички права на човека и тяхното овластяване. Те признават необходимостта от равенство между половете и овластяването на жените като самостоятелна цел и като движещ фактор за демокрацията, устойчивото и приобщаващо развитие, мира и сигурността. Страните обменят най-добри практики и проучват допълнителни схеми за сътрудничество и потенциални полезни взаимодействия между съответни инициативи, като например политики и програми, при спазване на международните стандарти и ангажименти, като Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените (CEDAW), приета от Общото събрание на ООН на 18 декември 1979 г., общите препоръки, направени от Комитета за премахване на дискриминацията по отношение на жените, Пекинската декларация и платформа за действие, приета на Четвъртата световна конференция за жените, проведена в Пекин в периода 4—15 септември 1995 г., Програмата за действие, приета на Международната конференция за населението и развитието, проведена в Кайро в периода 5—13 септември 1994 г., и резултатите от конференциите за прегледа ѝ, Резолюция 1325 на Съвета за сигурност на ООН за Програмата до 2030 г. ("UNSCR 1325 (2000)"), както и последващите му резолюции относно жените, мира и сигурността, и други международни споразумения, отнасящи се до равенството между половете и човешките права на жените и момичетата, по които те са страна.

2. Това сътрудничество може да включва:

а) сътрудничество за постигане на всичките цели за устойчиво развитие, по-специално цел 5 и нейните целеви резултати;

б) насърчаване, защита и прилагане на всички човешки права на всички жени и момичета; предотвратяване, борба със и наказателно преследване на всички форми на насилие, дискриминация и тормоз срещу жени и момичета както в обществената, така и в частната сфера и активно насърчаване на човешките права на жените и момичетата съгласно съответната международна рамка;

в) активно насърчаване на системното включване на свързаните с половете аспекти; засилване на диалога и сътрудничеството за насърчаване на равенството между половете и недискриминацията, социалния диалог, защитата и приобщаването, програмата за достоен труд и политиката по заетостта;

г) подкрепа за разработването и прилагането на национален план за действие във връзка с Резолюция 1325 (2000) на Съвета за сигурност на ООН , както и за изпълнението на Програмата на Обединените нации за жените, мира и сигурността, която се състои от Резолюция 1325 (2000) на Съвета за сигурност на ООН и последващите му резолюции;

д) насърчаване на политическото участие и лидерство на жените, достъпа до качествено образование, икономическо овластяване и лидерство, както и засиленото им участие във всички области на живота, в това число политическата, социалната, икономическата и културната сфера;

е) укрепване на националните и регионалните институции посредством специални мерки за справяне с проблеми, свързани с насилието над жени, включително предотвратяването на и защита от всички форми на сексуално и основано на пола насилие и тормоз, чрез механизми за разследване и за отговорност, предоставяне на грижи и подкрепа на жертвите и насърчаването на условия за безопасност и сигурност за жените и момичетата;

PUBLIC

ж) ефективно гарантиране, че човешките права на жените и момичетата се насърчават, зачитат и защитават, противодействие срещу всеки вид дискриминация и насилие срещу тях, включително насилие, насочено срещу защитници на човешките права на жените, гарантиране на достъп до правосъдие и предприемане на необходимите стъпки за прекратяване на безнаказаността;

з) засилване на сътрудничеството със съответните органи на Организацията на обединените нации и други международни организации;

и) активно насърчаване на анализ от гледна точка на равенството между половете и систематично отчитане на социалните аспекти на пола по всички въпроси, свързани с мира и сигурността, като същевременно се гарантира лидерството и пълноценното участие на жените в мирните процеси, усилията за посредничество, разрешаването на конфликти и изграждането на мира, както и гражданските и военните мисии и операции.

ЧЛЕН 2.5

Международна сигурност и киберпространство

Страните ще засилят своето сътрудничество и обмена на мнения в областта на киберсигурността и по отношение на използването на информационни и комуникационни технологии (ИКТ) в контекста на международния мир и сигурност, включително относно нормите, принципите на отговорно поведение на държавите, спазването на действащото международно право в областта на киберпространството, разработването на мерки за изграждане на доверие и изграждане на капацитет.

ЧЛЕН 2.6

Борба с тероризма

1. Страните отново потвърждават значението на борбата с тероризма и си сътрудничат при предотвратяването и неутрализирането на терористични актове в съответствие с международното право и съответното свое законодателство и върховенството на закона. Те правят това по-специално:

а) като част от цялостното изпълнение на всички относими резолюции на Съвета за сигурност на ООН и Общото събрание на ООН, международни конвенции и инструменти;

б) като насърчават сътрудничеството между държавите членки на ООН за ефективно изпълнение на Глобалната стратегия на ООН за борба с тероризма, приета от Общото събрание на ООН на 8 септември 2006 г.;

в) като обменят най-добри практики за предотвратяване на радикализацията, водеща до насилнически екстремизъм, и за противодействие на тероризма;

г) като обменят информация за терористични групи и поддържащите ги мрежи в съответствие с националното и международното право и като подкрепят, когато е възможно, регионални инициативи за сътрудничество в областта на правоприлагането в борбата срещу тероризма, при което същевременно зачитат изцяло правата на човека, правото на неприкосновеност на личния живот и върховенството на закона.

PUBLIC

ЧЛЕН 2.7

Сигурност на гражданите

1. Страните си сътрудничат в областта на сигурността на гражданите. Те признават, че сигурността на гражданите надхвърля националните и регионалните граници и изисква по-широк диалог и сътрудничество с регионално и двурегионално измерение.

Страните признават значението на борбата с организираната престъпност и трафика на наркотици за повишаване на сигурността на гражданите. Те поемат ангажимент да подпомагат двурегионалните диалози и сътрудничество в областта на сигурността на гражданите.

2. Страните могат да обменят основан на доказателства опит и най-добри практики относно разработването и изпълнението на политики, свързани с предотвратяването на насилието и престъпността, както и относно системите за измерване и оценка на насилието, престъпността и несигурността.

Страните могат да обменят основани на доказателства най-добри практики относно защитата на жертвите на престъпления в контекста на сигурността на гражданите.

3. По отношение на превенцията страните могат да насърчават публични политики, насочени към предотвратяване на насилието, със специален акцент върху младежта и половете.

4. Страните могат да обменят опит и най-добри практики в области като насърчаването на култура на мир и ненасилие, спазването на закона, рехабилитацията, реинтеграцията в обществото, корективното правосъдие. Международните стандарти и норми следва да бъдат отразени в законодателството на страните, уреждащо съответните системи за лишаване от свобода.

PUBLIC

ЧЛЕН 2.8

Малки оръжия и леки въоръжения и други конвенционални оръжия

1. Страните признават, че незаконното производство, трансфер и движение на малки оръжия, леки въоръжения и други конвенционални оръжия, включително боеприпаси за тях, както и прекаленото им натрупване, лошо управление и неконтролирано разпространение, както и несигурно съхранение продължават да представляват сериозна заплаха за мира и международната сигурност.

2. Страните се споразумяват да изпълняват своите съответни задължения за борба с незаконната търговия с малки оръжия, леки въоръжения и други конвенционални оръжия, включително боеприпасите за тях, съгласно действащите международни споразумения, Протокола на ООН срещу незаконното производство и трафика на огнестрелни оръжия, техните части, компоненти и боеприпаси, приет на 31 май 2001 г. с Резолюция 55/255 на ООН, и резолюциите на Съвета за сигурност на ООН, както и своите ангажименти в рамките на други международни инструменти, приложими в тази област, като например приетата на 20 юли 2001 г. Програма за действие на ООН за предотвратяване, борба и премахване на незаконната търговия с малки оръжия и леки въоръжения.

3. Страните признават значението на вътрешните системи за контрол на трансфера на конвенционални оръжия в съответствие със съществуващите международни стандарти и правила. Страните признават значението на прилагането на този контрол по отговорен начин като принос за мира, сигурността и стабилността в международен и регионален план и за намаляване на човешкото страдание, както и за предотвратяване на отклоняването на конвенционални оръжия.

PUBLIC

4. В това отношение страните поемат задължение да прилагат изцяло Договора за търговията с оръжие, приет в Ню Йорк на 2 април 2013 г., и да си сътрудничат в рамките на този договор, включително за насърчаване на всеобщото му приемане и на пълното му прилагане от всички държави членки на ООН.

5. Ето защо страните се ангажират да си сътрудничат и да гарантират координация, допълване и полезно взаимодействие в усилията си за регулиране или подобряване на регулирането на международната търговия с конвенционални оръжия и за предотвратяване, борба и премахване на незаконната търговия с оръжие.

PUBLIC

ЧЛЕН 2.9

Международен наказателен съд

1. Страните признават, че най-тежките престъпления, които засягат международната общност, не трябва да остават ненаказани, и се стремят да гарантират ефективното разследване и наказателно преследване на тези престъпления чрез предприемане на мерки на национално равнище и чрез засилване на международното сътрудничество, включително с Международния наказателен съд (наричан по-нататък „МНС“).

2. Страните насърчават всеобщото ратифициране или присъединяване към Римския статут на Международния наказателен съд (наричан по-нататък „Статутът“) и работят за ефективното му прилагане на национално равнище от държавите страни по Статута. Страните обменят, когато е целесъобразно, най-добри практики относно приемането на вътрешни закони и предприемат мерки за запазване на целостта на Статута.

ЧЛЕН 2.10

Сътрудничество в управлението на международни кризи

1. Страните потвърждават отново ангажимента си да си сътрудничат за насърчаването на мира и международната сигурност, включително сътрудничество с оглед поставянето на акцент върху равенството между половете в областта на международния мир и сигурност.

2. Страните координират дейностите по управление на кризи, включително сътрудничество в операции за управление на кризи.

3. Страните работят за прилагане на Споразумението между Европейския съюз и Република Чили за създаване на рамка за участието на Република Чили в операциите на Европейски съюз за управление на кризи, подписано на 30 януари 2014 г. в Брюксел.

PUBLIC

ГЛАВА 3

ПРАВОСЪДИЕ, СВОБОДА И СИГУРНОСТ

ЧЛЕН 3.1

Съдебно сътрудничество

1. Страните засилват съществуващото сътрудничество в областта на правната взаимопомощ и екстрадицията въз основа на съответните международни споразумения. Страните укрепват съществуващите механизми и, когато е целесъобразно, обмислят разработването на нови механизми за улесняване на международното сътрудничество в тази област. Това сътрудничество включва, когато е целесъобразно, присъединяването към съответните международни инструменти и тяхното прилагане, както и по-тясно сътрудничество с други съответни международни мрежи за правно сътрудничество.

2. Страните развиват съдебно сътрудничество по граждански и търговски дела, по-специално относно договарянето, ратифицирането и изпълнението на многостранни конвенции за съдебно сътрудничество по граждански въпроси, включително Конвенциите на Хагската конференция по частно международно право в областта на международното правно сътрудничество и съдебно производство, както и закрилата на децата.

3. За целите на международното съдебно сътрудничество страните си сътрудничат за насърчаване на използването на електронни средства за предаването на документи, както е целесъобразно, а също и на високи стандарти за защита на личните данни.

PUBLIC

ЧЛЕН 3.2

Световен проблем с наркотиците

1. Страните си сътрудничат, за да гарантират интегриран, балансиран и основан на доказателства подход по въпросите, свързани с наркотиците, с оглед на:

а) осъществяването на инициативи и на свързаните с тях мерки, насочени към намаляване на търсенето, включително превенция, лечение и реинтеграция в обществото, както и други въпроси, свързани със здравето;

б) гарантирането на наличието на контролирани вещества и достъпа до тях изключително за медицински и научни цели, като същевременно се предотвратява тяхното отклоняване;

в) осъществяването на инициативи и на свързаните с тях мерки, свързани с намаляване на предлагането, като например ефективно правоприлагане и отговор по отношение на престъпления, свързани с наркотици, противодействие на изпирането на пари, незаконната търговия с наркотици, включително търговията с наркотици по интернет, и насърчаване на съдебното сътрудничество;

г) съсредоточаването върху междусекторни въпроси като наркотиците и правата на човека, младежите, децата, пола, жените и общностите, включително чрез мерки за взаимодействие и сътрудничество с оглед насърчаване на разработването на програми и действия за образование и реинтеграция, така че да се създаде възможност за намаляването на търсенето на наркотици и психотропни вещества;

PUBLIC

д) обмен на информация и най-добри практики относно променящите се реалности, тенденции и съществуващи обстоятелства, нововъзникващите и трайните предизвикателства и заплахи, включително относно новите психоактивни вещества; това може да включва намаляване на търсенето на наркотици и съдебно-техническа експертиза на материали, като например иззети прекурсори на наркотични вещества;

е) укрепването на международното сътрудничество, включително за справяне с проблема с отклоняването на прекурсори на наркотични вещества, основни химични вещества и продукти или препарати, които ги съдържат, използвани за незаконното производство на упойващи вещества, психотропни вещества и нови психоактивни вещества;

ж) укрепването на алтернативното развитие, регионалното, междурегионалното и международното сътрудничество за балансирана и насочена към развитието политика за контрол на наркотиците.

2. Страните си сътрудничат за постигането на тези цели, включително, когато е възможно, като насърчават трети държави, които все още не са го направили, да ратифицират и прилагат действащите международни конвенции и протоколи за контрол на наркотиците, по които те са страни. Страните основават действията си на своите приложими закони и разпоредби, на общоприети принципи съгласно съответните конвенции на ООН за контрол на наркотиците и на препоръките, изложени в заключителния документ от проведената през 2016 г. специална сесия на Общото събрание на ООН, посветена на световния проблем с наркотиците, озаглавен „Нашият съвместен ангажимент за ефективно разрешаване и противодействие на световния проблем с наркотиците“, който представлява най-скорошната проява на международен консенсус по отношение на международната политика в областта на наркотиците, за да се направи преглед на изпълнението на поетите ангажименти за съвместно разрешаване и противодействие на световния проблем с наркотиците.

PUBLIC

ЧЛЕН 3.3

Международна миграция и убежище

1. Страните си сътрудничат и обменят мнения в рамките на съответните си закони, разпоредби и компетентности в областта на миграцията, включително законната и незаконната миграция, трафика на хора и незаконното превеждане през границата на мигранти, миграцията и развитието, убежището и международната закрила, връщането, обратното приемане, интеграцията, визите и управлението на границите.

2. Страните си сътрудничат, включително евентуално чрез техническо сътрудничество, за обмен на информация и добри практики, свързани с политиките, разпоредбите, институциите и гражданското общество, заедно със споделянето на данни и статистика за миграцията.

3. Страните си сътрудничат за предотвратяване на незаконната миграция и противодействие на незаконното превеждане през границата на мигранти. За тази цел:

а) Чили приема обратно всички свои граждани, незаконно пребиваващи на територията на държава членка, по искане на последната и освен ако е предвидено друго в специално споразумение, без допълнителни формалности;

б) всяка държава членка приема обратно всички свои граждани, незаконно пребиваващи на територията на Чили, по искане на последната и освен ако е предвидено друго в специално споразумение, без допълнителни формалности;

PUBLIC

в) държавите членки и Чили осигуряват на своите граждани подходящите документи за целите, посочени в букви а) и б), или приемат използването на европейските пътни документи за връщане;

г) страните взаимно се споразумяват да договорят специфично споразумение, в което се определят задължения за обратно приемане, включително видове доказателства по отношение на националността; посоченото споразумение може също така да включва задължение за обратно приемане на лица, които са граждани на трети държави, в съответствие с приложимото законодателство на страните.

4. Страните се ангажират да засилят международното сътрудничество в областта на миграцията във всичките му измерения, включително в рамките на Организацията на обединените нации, особено при справяне с първопричините за незаконната миграция и принудителното разселване на населението, като същевременно зачитат националната компетентност.

ЧЛЕН 3.4

Консулска закрила

Дипломатическите и консулските органи на всяка представена държава членка предоставят защита на всеки гражданин на държава членка, която няма постоянно представителство в Чили, ако те действително да могат да предоставят консулска защита в даден случай, при същите условия, които се прилагат към гражданите на представената държава членка.

ЧЛЕН 3.5

Изпиране на пари и финансиране на тероризъм

Страните си сътрудничат с оглед на предотвратяването и борбата с използването на техните финансови институции и определени нефинансови дружества и професии за финансиране на тероризма и изпиране на приходите от престъпна дейност. За целта те обменят информация в рамките на съответното си законодателство и си сътрудничат, за да гарантират ефективното и пълно изпълнение на препоръките на Специалната група за финансови действия (FATF). Това сътрудничество може да включва, наред с другото, възстановяването, изземването, конфискуването, проследяването, установяването и връщането на активи или финансови средства, придобити в резултат на престъпна дейност.

ЧЛЕН 3. 6

Правоприлагане и борба с корупцията и транснационалната организирана престъпност

1. Страните си сътрудничат и обменят мнения относно борбата с транснационалната организирана икономическа и финансова престъпност, трафика на наркотици и незаконните наркотици, трафика на хора и други свързани с него форми на експлоатация, корупцията, фалшифицирането, контрабандата и незаконните сделки чрез спазване на поетите от тях взаимни международни задължения в тази област, включително по отношение на правната взаимопомощ и ефективното сътрудничество при възстановяването на активи или средства, придобити от престъпна дейност.

2. Страните ще обменят основан на доказателства опит и най-добри практики за разработването и прилагането на политики, свързани с борбата с корупцията и транснационалната организирана престъпност.

3. Страните развиват диалог и сътрудничество в областта на правоприлагането, включително чрез продължаващо стратегическо сътрудничество с Европол, както и стратегическо съдебно сътрудничество, включително чрез Евроюст.

4. Страните се стремят да си сътрудничат в рамките на международни форуми за насърчаване, по целесъобразност, на придържането към и прилагането на Конвенцията на Организацията на обединените нации срещу транснационалната организирана престъпност, приета на 15 ноември 2000 г. с Резолюция 55/25 на ООН, и протоколите към нея.

5. Страните насърчават прилагането на Конвенцията на ООН срещу корупцията, приета на 31 октомври 2003 г. с Резолюция 58/4 на ООН, и механизма за преглед на прилагането на Конвенцията на ООН срещу корупцията, създаден от Конференцията на държавите страни по Конвенцията на ООН срещу корупцията, проведена в Доха в периода 9—13 ноември 2009 г. (наричан по-нататък „механизъм за преглед“), включително като се придържат към принципа на прозрачност и участието на гражданското общество в механизма за преглед на прилагането.

6. Страните признават значението на борбата с корупцията в международната търговия и инвестициите и за тази цел се споразумяват по отношение на по-подробните разпоредби, предвидени в Протокола към настоящото споразумение относно предотвратяването на корупцията и борбата с нея.

PUBLIC

7. По отношение на борбата с корупцията, страните се споразумяват по-специално да:

а) обменят съответна информация и най-добри практики по въпроси като почтеност, обществена прозрачност и борба с корупцията;

б) обменят информация и най-добри практики, включително кампании за повишаване на осведомеността и образователни методи относно борбата с корупцията.

PUBLIC

ЧЛЕН 3.7

Киберпрестъпност

1. Страните приемат, че киберпрестъпността е световен проблем, който изисква решение на световно равнище.

2. Страните ще засилят сътрудничеството си за предотвратяване и борба с киберпрестъпността. За тази цел те ще обменят информация и най-добри практики в съответствие със съответните си закони и международни ангажименти, като например Конвенцията на Съвета на Европа за престъпления в кибернетичното пространство, съставена в Будапеща на 23 ноември 2001 г. (наричана по-нататък „Будапещенска конвенция“), по начин, който напълно зачита правата на човека, и в рамките на своята отговорност.

3. Страните ще обменят информация относно образованието и обучението на следователи и други професионалисти или прокурори, специализирани в компютърни престъпления и цифрова криминалистика, и могат да извършват съвместни дейности по обучение в полза една на друга или в полза на трети страни.

4. Страните се стремят да работят съвместно, когато е целесъобразно, за оказването на помощ и подкрепа на други държави в разработването на подходящи закони, политики, практики, образование и обучение, в съответствие с Будапещенската конвенция и признаващи я като международен стандарт в предотвратяването и борбата с киберпрестъпността.

PUBLIC

ЧЛЕН 3.8

Защита на личните данни

1. Страните признават значението на защитата на основните права на неприкосновеност на личния живот и защита на личните данни. Страните си сътрудничат, за да гарантират зачитането на тези основни права, включително в областта на правоприлагането и при предотвратяването и борбата с тероризма и други тежки транснационални престъпления.

2. Страните си сътрудничат за насърчаване на високо равнище на защита на личните данни. Сътрудничеството на двустранно и многостранно равнище може да включва изграждане на капацитет, техническа помощ, обмен на информация и експертен опит и сътрудничество чрез регулаторни партньори в международни органи по взаимно съгласие на страните.

ГЛАВА 4

УСТОЙЧИВО РАЗВИТИЕ

ЧЛЕН 4.1

Устойчиво развитие

1. Страните насърчават устойчивото развитие в трите му измерения, именно — социално, икономическо и екологично, по приобщаващ и балансиран начин чрез диалог, съвместни действия, споделянето на най-добри практики, добро управление на всички равнища, съгласувани национални стратегии за устойчиво развитие и мобилизирането на финансови ресурси, като се използват по възможно най-добър начин действащите и бъдещите инструменти.

2. Страните предприемат мерки по отношение на предизвикателствата, свързани с постигането на целите за устойчиво развитие на Обединените нации (ЦУР), като отдават приоритет на нуждите и националната ангажираност на всяка страна, като вземат предвид регионалния и местния контекст и като изграждат полезни взаимодействия и партньорства със съответните заинтересовани страни в тази област, включително гражданското общество, местното самоуправление, частния сектор, организациите с нестопанска цел и академичните среди. Като признават централната роля на правителствата за насърчаване на развитието, страните си сътрудничат и за насърчаване на възприемането на политиките за устойчиво развитие от страна на частния сектор, по-специално малките и средните предприятия, в неговите практики.

PUBLIC

3. Страните признават значението на средствата за изпълнение, включително финансирането, трансфера на технологии, техническото сътрудничество и изграждането на капацитет, при изпълнението и последващите действия във връзка с Програмата до 2030 г. чрез множество участници, включително правителства, гражданско общество, частен сектор и други участници. В тази връзка те се ангажират да продължат да работят за укрепване на международното сътрудничество, включително чрез насърчаване на използването на иновативни инструменти с оглед на постигането на устойчиво развитие.

4. Страните си сътрудничат за подобряване на устойчивостта на моделите на потребление и производство и се стремят да предприемат действия, насочени към прекъсване на връзката между икономическия растеж и влошаването на състоянието на околната среда, включително чрез кръгова икономика, публични политики и бизнес стратегии.

5. Страните се стремят да насърчават отговорното, устойчиво и ефективно използване на природните ресурси.

6. Страните се стремят да повишават осведомеността относно икономическата и социалната цена на щетите, нанесени на околната среда, и свързаното с тях въздействие върху благосъстоянието на хората, включително чрез използване на научни доказателства.

7. Страните провеждат редовно структуриран диалог по политиката относно устойчивото развитие и постигането на ЦУР, за да подобрят координацията на политиката по въпроси от общ интерес, както и качеството и ефективността на тази координация.

8. Страните работят заедно за включване на съображенията, свързани с половете, в политиките и инструментите.

PUBLIC

9. Сътрудничеството за развитие се осъществява съгласно съответните международно договорени принципи и политики, към които двете страни се придържат.

PUBLIC

ЧЛЕН 4.2

Международно сътрудничество

1. Страните признават взаимната полза от международното сътрудничество и неговата стойност за насърчаване на процесите на устойчиво развитие.

2. Страните насърчават тристранното сътрудничество с трети държави по въпроси от общ интерес по начин, който напълно зачита стратегиите и приоритетите на бенефициерите. Те насърчават засилването на регионалната интеграция в Латинска Америка и Карибския регион и признават стратегическото значение на приобщаващото двурегионално сътрудничество.

ЧЛЕН 4.3

Околна среда

1. Страните са споразумяват относно необходимостта от защита на околната среда и опазване, възстановяване и устойчиво управление на природните ресурси.

2. Страните ще си сътрудничат по-специално по въпроси, като правата на достъп по въпросите на околната среда, биологичното разнообразие и защитените зони, качеството на земята и почвите, водата и въздуха, екологичния мониторинг, оценката на въздействието върху околната среда, управлението на отпадъците, разширената отговорност на производителя, рециклирането и управлението на химическите вещества, оценката и управлението на въздействието от транспорта.

3. Страните признават значението на управлението на околната среда в световен мащаб, включително изпълнението на многостранни споразумения в областта на околната среда, по които те са страна, и по целесъобразност — резолюции на Асамблеята на ООН по околната среда и други имащи отношение форуми, за справяне с екологичните предизвикателства от общ интерес. Всяка от страните потвърждава отново ангажимента си да изпълнява многостранните споразумения в областта на околната среда, по които тя е страна.

4. Страните засилват сътрудничеството си по отношение на опазването на околната среда и човешкото здраве, както и по включването, когато е целесъобразно, на съображения, свързани с околната среда, във всички сектори на сътрудничество, по-специално по отношение на:

а) насърчаването на доброто управление на околната среда във взаимно договорените приоритетни области;

б) насърчаването на обмена на информация, технически опит и най-добри практики в области, като:

i) зелената и кръговата икономика и най-добрите налични техники;

PUBLIC

ii) целите за опазване и устойчиво използване на биологичното разнообразие, включително картографирането и оценката на екосистемите и техните услуги, тяхната стойност и включване на тези цели в други съответни области на политиката;

iii) опазването и устойчивото управление на горите;

iv) борбата с незаконната търговия с дива флора и фауна, включително дървен материал и други биологични ресурси;

v) доброто управление на химикалите и отпадъците;

vi) политиката в областта на водните ресурси, почвите и земеползването;

vii) замърсяването на въздуха и намаляването на краткотрайните замърсители;

viii) опазването и управлението на крайбрежната и морската среда;

ix) социалното и икономическото въздействие на влошаването на състоянието на околната среда;

x) въздействието върху околната среда на стопанските дейности и възможностите, свързани с екологизирането на предприятията;

xi) достъпа до информация, участието и правосъдието по въпросите на околната среда;

xii) съвместните академични изследвания по въпросите на околната среда.

PUBLIC

ЧЛЕН 4.4

Изменение на климата

1. Страните признават, че неотложната заплаха от изменението на климата изисква колективни действия за устойчиво на изменението на климата развитие с ниски емисии.

2. Страните признават значението на международните правила и споразумения в областта на изменението на климата, по-специално Рамковата конвенция на ООН по изменението на климата, съставена в Ню Йорк на 9 май 1992 г. („РКООНИК“), Парижкото споразумение и Протокола от Киото към Рамковата конвенция на ООН по изменението на климата, съставен в Киото на 11 декември 1997 г.

3. Страните работят заедно за засилване на сътрудничеството си по РКООНИК, за прилагане на Парижкото споразумение и изпълнение на своите национално определени приноси съгласно същото споразумение.

4. Това сътрудничество може да включва:

а) сътрудничество за изпълнението на поетите ангажименти до 2020 г., както и на действия за изграждане на взаимно доверие между страните;

б) улесняване на по-нататъшни действия на страните, водени от своите национални дебати и политически анализи;

в) подпомагане на икономическото развитие с ниски емисии на парникови газове в съответствие с Парижкото споразумение;

PUBLIC

г) подкрепа на всички конструктивни диалози и ангажименти в рамките на РКООНИК, особено на създадените с цел оценка на колективния напредък към постигане на целите на Парижкото споразумение, като например глобалния преглед;

д) развиване на диалог по политиката и сътрудничество при прилагането на рамката за осигуряване на по-голяма прозрачност, създадена с Парижкото споразумение, във взаимно договорени приоритетни области, включително подобряването на националния капацитет с цел постигане на по-високи нива на прозрачност;

е) насърчаване на двустранен диалог и сътрудничество от взаимен интерес с цел подкрепа на многостранни процеси, както е целесъобразно, които могат да имат значително въздействие върху намаляването на емисиите на парникови газове от международния морски транспорт и авиацията, по-конкретно в Международната организация за гражданско въздухоплаване и Международната морска организация;

ж) насърчаване на вътрешни политики и програми в областта на климата в подкрепа на целите на Парижкото споразумение за смекчаване, адаптиране и съгласуване на финансовите потоци, включително чрез целите и действията, съдържащи се в национално определените приноси на страните съгласно същото споразумение;

з) действия за подкрепа за съгласуване на финансовите потоци в съответствие с курса към ниски емисии на парникови газове и устойчиво на климатичните изменения развитие с акцент върху приобщаващото финансиране на борбата с изменението на климата, насочено към най-бедните и групите, които са особено уязвими от отрицателното въздействие на изменението на климата, като жените и момичетата;

PUBLIC

и) насърчаване на диалог относно укрепването на политиките и мерките за адаптиране, включително по въпроси, свързани с финансирането за адаптиране, оценка на резултатите и повишаване на устойчивостта;

й) насърчаване на полезните взаимодействия в областта на борбата с изменението на климата на всички равнища между публичната администрация, организациите на гражданското общество и частния бизнес и насърчаване на участието на частния сектор с оглед постигане на устойчива на изменението на климата икономика с ниски емисии на парникови газове;

к) насърчаване на инструменти на икономическата политика за действия за борба с изменението на климата, като ценообразуване на въглеродните емисии, пазарни инструменти и данъци върху въглеродните емисии, по целесъобразност;

л) засилване на разработването и внедряването на икономически изгодни технологии с ниски емисии и други благоприятни за климата технологии;

м) насърчаване на глобалните усилия за рационализиране и постепенно премахване на неефективните субсидии за изкопаеми горива, с които се насърчава разточителното потребление, като се отчитат изцяло специфичните нужди и условия на развиващите се страни и се свежда до минимум възможното неблагоприятно въздействие върху тяхното развитие по начин, който защитава бедните и засегнатите общности;

н) засилване на двустранния диалог по други области на политиката в областта на климата, които може да възникнат, и насърчаване на разглеждането на хоризонталните подходи на Парижкото споразумение и Програмата до 2030 г.

PUBLIC

ЧЛЕН 4.5

Устойчива енергетика

1. Страните признават значението на енергийния сектор за икономическия просперитет и международния мир и стабилност и подчертават, че трансформацията на енергийния сектор е от ключово значение за постигане на целите, определени в Парижкото споразумение в Програмата до 2030 г. Те се споразумяват относно необходимостта от подобряване и разнообразяване на енергийните доставки, насърчаване на иновациите, повишаване на енергийната ефективност, за да се гарантира достъп до безопасна, устойчива и екологосъобразна енергия на достъпни цени. Страните признават, че енергийният преход няма да бъде без разходи в регионите, и ще окажат подкрепа за справедлив преход. Страните работят за постигането на тези цели.

2. Страните поддържат обмен на информация в областта на енергетиката и си сътрудничат двустранно, регионално и многостранно, за да подпомагат отворените и конкурентни пазари, да споделят най-добри практики, да насърчават научно обоснованото и прозрачно регулиране и да обсъждат области на сътрудничество по енергийни въпроси.

3. Сътрудничеството между страните съгласно настоящия член се осъществява при надлежно спазване на член 15.14, за да се гарантират полезни взаимодействия.

PUBLIC

ЧЛЕН 4.6

Управление на океаните

1. Страните признават значението на устойчивото управление на океаните и моретата, включително защитата и опазването на морската среда, връзката между океаните и климата, опазването, устойчивото използване и отговорното управление на рибното стопанство, аквакултурите и други морски дейности и техния принос за осигуряването на екологични, икономически и социални възможности за настоящите и бъдещите поколения.

2. За тази цел, по начин, съответстващ на техните задължения съгласно международното право, по-специално Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право, съставена в Монтего Бей на 10 декември 1982 г., страните се ангажират:

а) да насърчават държавите, които могат да го направят, да подпишат и ратифицират, утвърдят или приемат споразумението по линия на Конвенцията на ООН по морско право за опазване и устойчиво използване на морското биологично разнообразие в зоните, попадащи извън рамките на националната юрисдикция, прието в Ню Йорк от 19 юни 2023 г.;

б) да си сътрудничат за постигане на ЦУР 14 и други свързани ЦУР, включително в рамките на съответните регионални и многостранни органи и процеси;

в) да допринасят за укрепване на международното управление на океаните, включително чрез преодоляване на пропуски в нормативната уредба и прилагането;

PUBLIC

г) да насърчават по-доброто сътрудничество и консултациите в рамките на и между компетентните международни организации, инструменти и органи с оглед укрепването на управлението на океаните и насърчаване на ефективното правоприлагане;

д) да насърчават и прилагат ефективно мерки за наблюдение, контрол и надзор, като например схеми за наблюдатели, системи за наблюдение на корабите, контрол на трансбордирането, инспекции в открито море и държавен пристанищен контрол, както и съпътстващи санкции съгласно своите закони и разпоредби, с които се цели опазването на рибните запаси и предотвратяването на прекомерния улов;

е) да продължат да осъществяват или да предприемат действия и да си сътрудничат за борба с незаконния, недекларирани и нерегулиран (ННН) риболов, включително, когато е целесъобразно, чрез обмен на информация относно дейности по ННН риболов в техни води и чрез прилагането на политики и мерки за изключване на продукти от ННН риболов от търговските потоци и от дейностите на рибните стопанства;

ж) да си сътрудничат със, и когато е целесъобразно — в рамките на, регионалните организации за управление на рибарството, в които и двете страни участват като членове, наблюдатели или сътрудничещи недоговарящи страни, с цел постигане на добро управление;

з) да намалят натиска върху океаните посредством борба срещу замърсяването на морето и морските отпадъци, включително от наземни източници, пластмаси и пластмасови микрочастици;

и) да си сътрудничат за разработване на мерки за опазване и инструменти за управление чрез екосистемен подход на зонален принцип, включително морски защитени зони, в съответствие със законодателството на всяка страна и с международното право и въз основа на най-добрата налична научна информация за опазване и възстановяване на крайбрежните и морските зони и ресурси;

PUBLIC

й) да насърчават укрепването на безопасността и сигурността на океаните чрез обмен на най-добри практики по отношение на функциите на бреговата охрана и морското наблюдение, включително чрез подобрено сътрудничество между съответните органи;

к) да насърчават развитието на инструменти на зонален принцип, като морско пространствено планиране и интегрирано управление на крайбрежните зони чрез екосистемен подход, с цел устойчиво управление и развитие на морски дейности;

л) да си сътрудничат за увеличаване на океанските изследвания и събирането на данни;

м) да подпомагат морските изследвания и научно обоснованите решения за управление на рибарството и за други дейности по експлоатиране на морските ресурси;

н) да си сътрудничат с цел максимално намаляване на неблагоприятните последици от изменението на климата за океаните, бреговата линия и екосистемите, включително чрез намаляване на емисиите на парникови газове, по-специално въглероден диоксид и да постигат ефективни действия за адаптиране и подкрепа за прилагането на съответните международни споразумения и международни действия;

о) да насърчават развитието на устойчиви и отговорни аквакултури, включително по отношение на изпълнението на целите и принципите, съдържащи се в Кодекса за поведение за отговорно рибарство, приет на 31 октомври 1995 г. в Рим, от Организацията на ООН по прехрана и земеделие;

п) да обменят най-добри практики относно устойчивото развитие на избрани морски икономически дейности, представляващи интерес за страните.

PUBLIC

ЧЛЕН 4.7

Намаляване на риска от бедствия

1. Страните признават нуждата от управление на рисковете от природните бедствия и бедствията, причинени от човека, както на своята територия, така и в световен мащаб.

2. Страните си сътрудничат за подобряване на мерките за превенция, смекчаване, готовност, реагиране и възстановяване, за да намалят риска от бедствия, да стимулират създаването на култура на превенция и да увеличат устойчивостта на своите общества, екосистеми и инфраструктура, и работят, според случая, на двустранно, регионално и многостранно политическо равнище за подобряване на намаляването на риска от бедствия в световен мащаб.

3. Страните се ангажират да насърчават обмена на информация и добри практики относно изпълнението и мониторинга на Рамковата програма от Сендай за намаляване на риска от бедствия за периода 2015—2030 г., приета на третата световна конференция на ООН в Сендай на 18 март 2015 г., чрез регионални и глобални платформи за сътрудничество, и по-специално относно оценката на риска, изпълнението на планове за намаляване на риска от бедствия на всички равнища и събирането и използването на статистически данни за бедствията и данни за бедствията и загубите, включително икономическа оценка на последиците от бедствията.

PUBLIC

ЧЛЕН 4.8

Развитие на селищната политика

1. Страните признават значението на политиките за насърчаване на устойчивото градско развитие като средство за ефективен принос за изпълнението на целите на Програмата до 2030 г. и Новата програма за градовете.

2. Страните насърчават сътрудничеството и партньорството, като включват всички ключови участници в областта на устойчивото градско развитие, по-специално по отношение на начините за справяне с градските предизвикателства по интегриран и всеобхватен начин.

3. Страните развиват, когато е уместно, конкретни възможности за сътрудничество между градовете за устойчиви решения на градските предизвикателства с оглед на по-доброто изграждане на капацитет чрез обмен на опит, практики и взаимно обучение.

PUBLIC

ЧЛЕН 4.9

Сътрудничество в областта на селското стопанство и развитието на селските райони[1]

1. Страните си сътрудничат в областта на селското стопанство и развитието на селските райони с общата цел да подобрят издръжливостта и устойчивостта на производството на храни, устойчивото селско стопанство и управлението на природните ресурси като водата, борбата с изменението на климата, кръговите продоволствени системи, включително предотвратяването и намаляването на загубата и разхищението на храни, насърчаването на организациите на производители, географските указания, научните изследвания и иновациите, политиките за развитие на селските райони и перспективите за селскостопанските пазари.

2. Страните признават усилията, положени на международни форуми за подобряване на продоволствената сигурност, изхранването и устойчивото селско стопанство в световен мащаб, и се ангажират да са активни в сътрудничеството на тези форуми, за да допринесат за премахване на глада и всички форми на недохранване до 2030 г.

3. Страните работят заедно, за да допринесат за постигането на Програмата до 2030 г. в хранително-вкусовата промишленост, по-специално на ЦУР 1, 2, 12, 15 и 17 и на други свързани с тях ЦУР.

[1] До степента, в която въпросите, обхванати от настоящия член, са обхванати и от глава 14, сътрудничеството, посочено в настоящия член, ще бъде осъществявано съгласно посочената глава.

4. Страните стимулират и насърчават създаването на ефективни публични и публично-частни партньорства и партньорства на гражданското общество, с които се надграждат опитът и стратегиите за ресурсите на партньорствата, предвидени в ЦУР 17. За тази цел страните се стремят да засилят двустранното сътрудничество и координация, свързани със селското стопанство и развитието на селските райони, въз основа на съответните им дългосрочни цели за устойчивост, посочени в Европейския зелен пакт, Стратегията на Европейския съюз „От фермата до трапезата“ и Стратегията на Европейския съюз за биологичното разнообразие, както и на чилийските инициативи за устойчивост на хранително-вкусовата промишленост.

PUBLIC

ГЛАВА 5

ИКОНОМИЧЕСКО, СОЦИАЛНО И КУЛТУРНО ПАРТНЬОРСТВО

ЧЛЕН 5.1

Предприятия и промишленост

1. Страните си сътрудничат за насърчаването на благоприятна среда за развитие и подобряване на конкурентоспособността на малките и средните предприятия (МСП) и на сътрудничеството, когато е уместно, в областта на индустриалната политика. Това сътрудничество се състои в:

а) насърчаване на контактите между икономическите оператори, стимулиране на съвместните инвестиции и създаване на съвместни предприятия и информационни мрежи чрез съществуващите хоризонтални програми;

б) обмен на информация и опит относно създаването на рамкови условия за МСП, за да се подобри тяхната конкурентоспособност, и относно процедурите за създаване на МСП;

в) улесняване на дейностите на МСП на страните;

г) насърчаване на корпоративната социална отговорност и отчетност и насърчаване на отговорни бизнес практики, включително устойчиво потребление и производство.

2. Страните си сътрудничат, за да улеснят дейностите по сътрудничество, осъществявани от частния сектор.

ЧЛЕН 5.2

Суровини

1. Страните признават, че прозрачният пазарен подход е най-добрият начин за създаване на благоприятна среда за инвестиции в сектора на суровините.

2. Страните насърчават сътрудничеството по въпроси, свързани със суровините, в рамките на съответните регионални или многостранни форуми или чрез двустранен диалог по искане на една от страните, въз основа на взаимни интереси. Това сътрудничество има за цел да насърчи прозрачността на световните пазари на суровини и да допринесе за устойчивото развитие.

PUBLIC

3. Сътрудничеството между страните съгласно настоящия член се осъществява при надлежно спазване на член 15.14, за да се гарантират полезни взаимодействия.

PUBLIC

ЧЛЕН 5.3

Отговорно бизнес поведение, стопанска дейност и права на човека

1. Страните подкрепят изготвянето и изпълнението на националните планове за действие относно стопанската дейност и правата на човека, като гарантират, че в плановете се съдържат и насърчават разпоредби за ефективна надлежна проверка в областта на правата на човека.

2. Като се има предвид, че държавите имат задължение да защитават правата на човека на своята територия във връзка със стопанската дейност, страните насърчават отговорното бизнес поведение в съответствие с международните стандарти, одобрени или подкрепяни от страните съгласно Ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека, Насоките на Организацията за икономическо сътрудничество и развитие (ОИСР) за мултинационалните предприятия, Насоките на ОИСР по надлежната проверка за отговорно бизнес поведение, Тристранната декларация на Международната организация на труда (МОТ) относно принципите за многонационалните предприятия и социалната политика, и Програмата до 2030 г.

ЧЛЕН 5.4

Заетост и социални въпроси

1. Страните, в съответствие с Програмата до 2030 г., признават, че премахването на бедността във всичките ѝ форми и измерения, включително крайната бедност, е най-голямото предизвикателство пред света и представлява задължително изискване за устойчиво развитие. Във връзка с това те се споразумяват да обменят информация относно методите за измерване на бедността, за да подпомогнат създаването на политики, основани на доказателства.

2. Страните признават, че подобряването на жизнения стандарт, създаването на качествени работни места и насърчаването на социалната закрила и достойния труд за всички — жени и мъже, следва да бъдат в основата на политиките по заетостта и социалните политики.

3. Страните зачитат, насърчават и прилагат основните принципи и права при работа, посочени в Декларацията на МОТ за основните принципи и права при работа, приети в Женева на 18 юни 1998 г. и последващите действия във връзка с нея, Декларацията на МОТ относно социалната справедливост за справедлива глобализация, приета на 10 юни 2008 г., както исъответните основни конвенции на МОТ.

4. Страните засилват сътрудничеството, включително между социалните партньори в областта на заетостта и социалните въпроси, и насърчават обмена на най-добри практики по отношение на заетостта, здравето и безопасността на работното място, трудовите инспекции, недекларирания труд, социалния диалог и социалната и трудовата защита, включително оценка на въздействието на неформалната икономика, както и управлението на професионалните преходи.

PUBLIC

5. Страните се споразумяват да установят редовен диалог, който ще съпътства и прави преглед на напредъка в работата в тези области от общ интерес и на замисъла и ефективността на техните политики в тези области.

PUBLIC

ЧЛЕН 5.5

Възрастни хора и хора с увреждания

1. Страните се ангажират да работят за благополучието, достойнството и ефективното приобщаване на уязвимите групи в техните общества, както и на лицата, които срещат пречки пред участието си в обществото на равна основа с останалите, по-специално възрастните хора и хората с увреждания.

2. Страните отчитат, че е важно да се насърчава остаряването с достойнство и достъпността на всички нива през целия живот. Страните също така признават, че е важно да се спазват задълженията за осигуряване на достъпност съгласно Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания, приета на 13 декември 2006 г.

3. Страните се споразумяват да си сътрудничат с цел:

а) насърчаване и разработване на действия за подкрепа или увеличаване на възможностите на пазара на труда и социалното приобщаване на възрастните хора и хората с увреждания;

б) гарантиране на приобщаващо образование и учене през целия живот за хората с увреждания, по-специално за децата и младите хора, както и за възрастните хора;

в) насърчаване на целенасочени действия с акцент върху приобщаването на хора с психични и интелектуални нарушения и проблеми с психичното здраве, както и върху тяхното лечение и рехабилитация;

г) определяне и обмен на добри практики за помощни средства, включително средства, които се използват при предоставянето на грижи за насърчаване на независим живот и които са приложими както за възрастни хора, така и за хора с увреждания, включително в положение на зависимост;

д) подобряване на достъпността на продуктите и услугите по съгласуван начин, за да се гарантира достъп на равни начала и без дискриминация спрямо хората с увреждания или възрастните хора.

ЧЛЕН 5.6

Младежи

1. Страните признават значението на младежите като двигател на растежа и просперитета. В тази връзка страните ще подчертаят значението на създаването на заетост и достойни работни места за младите хора, както и разработването на проекти, насочени към увеличаване на тяхното гражданско участие.

2. Страните си сътрудничат с цел:

а) улесняване на активното участие на младите хора в гражданското общество;

б) насърчаване на обмена в областите на политиката за младежта и неформалното образование за младите хора и младите работници;

в) насърчаване на устойчивото и приобщаващо развитие чрез участие в диалог с цел подкрепа за кампании за повишаване на осведомеността, насочени към младите хора по отношение на правата на човека и недискриминацията.

3. В тази рамка те ще полагат съвместни усилия за премахване на тормоза и насилието в учебните заведения.

ЧЛЕН 5.7

Култура

1. Страните си сътрудничат в рамките на съответните международни форуми, по-специално Организацията на ООН за образование, наука и култура (ЮНЕСКО), за да преследват общи цели и да насърчават културното многообразие, включително чрез прилагане на Конвенцията на ЮНЕСКО за опазване и насърчаване на многообразието от форми на културно изразяване, приета в Париж на 20 октомври 2005 г.

PUBLIC

2. Страните насърчават по-тесен диалог и сътрудничество в културните и творческите сектори, включително по отношение на нововъзникващите и новите технологии и аудио-визуалните медии, като имат предвид съществуващите двустранни споразумения между Чили и държавите членки, за да се подобри, *inter alia*, взаимното разбиране и познаването на техните съответни култури и обменът в тази област.

3. Страните се стремят да предприемат подходящи мерки за насърчаване на културния обмен и провеждане на съвместни инициативи в различни области на културата, включително съвместно производство в медиите, филмовата и телевизионната индустрия, като използват наличните инструменти и рамки за сътрудничество.

4. Страните насърчават междукултурния диалог между организациите на гражданското общество и между гражданите от страните.

ЧЛЕН 5.8

Научни изследвания и иновации

1. Страните си сътрудничат в областта на научните изследвания, технологичното развитие и иновациите въз основа на общ интерес и взаимна полза, в съответствие с вътрешните си правила и разпоредби. Това сътрудничество е насочено към насърчаване на социалното и икономическото развитие, справяне с глобалните обществени предизвикателства, постигане на високи научни постижения, подобряване на регионалната конкурентоспособност и укрепване на отношенията между страните, което води до дълготрайно партньорство. Страните насърчават диалога по политиката и използват своите различни инструменти, като Споразумението за научно и технологично сътрудничество между Европейската общност и Република Чили, сключено в Брюксел на 23 септември 2002 г., по взаимнодопълващи се начини.

2. Страните се стремят:

а) да подобрят условията за мобилност на изследователи, учени, експерти, студенти и предприемачи и за трансгранично движение на материали и оборудване;

б) да улеснят взаимния достъп до програмите на другата страна в областта на науката, технологиите и иновациите, научноизследователските инфраструктури и съоръжения, публикациите и научните данни;

в) да засилят сътрудничеството в научните изследвания в преднормативната фаза и стандартизацията;

г) да насърчават общи принципи за справедливо и безпристрастно третиране на правата върху интелектуалната собственост в проекти за научни изследвания и иновации;

д) да насърчават диалога по политиката относно иновациите, насочен по-специално към МСП, с оглед на създаването на нови стоки и услуги и стимулирането на технологичните иновации и предприемачеството;

е) да увеличават броя на съвместните бизнес проекти за приложна научноизследователска и развойна дейност, с които се цели разработването на иновативни решения на общи проблеми и предизвикателства;

ж) да поощряват мрежите и връзките между институциите за научни изследвания и иновации, като университети, научноизследователски центрове и дружества, в регионите на страните с цел развитието на дейности в тясна връзка с пазара;

PUBLIC

з) да оказват подкрепа на социални и обществени програми за иновации, насочени към подобряване на социалното развитие на регионите, и по-специално качеството на живот на гражданите;

и) да насърчават сътрудничеството и обмена на най-добри практики, политики и стратегии, включително глобалните предизвикателства, между създателите на политики, агенциите за иновации и други съответни заинтересовани страни.

3. Страните насърчават провеждането на следните дейности, които включват държавни организации, публични и частни научноизследователски центрове, висши училища, агенции и мрежи за иновации, както и други заинтересовани страни, включително МСП:

а) съвместни инициативи за повишаване на осведомеността относно програмите, свързани с науката, технологиите, иновациите и изграждането на капацитет, и възможностите за участие в програмите на другата страна;

б) съвместни срещи и семинари, насочени към обмен на информация, най-добри практики и определяне на области за съвместни научни изследвания;

в) съвместни и съфинансирани действия в областта на научните изследвания и иновациите, включително тематични мрежи, в области от общ интерес;

г) взаимно признати преценка и оценка на сътрудничеството в областта на науката и иновациите и разпространение на съответните резултати.

PUBLIC

ЧЛЕН 5.9

Сътрудничество по въпросите на полярните региони

Страните признават значението на диалога и сътрудничеството на двустранно и многостранно равнище по въпросите на полярните региони. Това сътрудничество се осъществява чрез експертен диалог и обмен на най-добри практики, включително в рамките на Комисията за опазване на антарктическите живи морски ресурси.

PUBLIC

ЧЛЕН 5.10

Политика в областта на цифровите технологии

1. Страните признават, че информационните и комуникационните технологии (ИКТ) подобряват икономическото, образователното и социалното развитие. Страните обменят мнения относно съответните си политики в тази област.

2. Страните си сътрудничат по отношение на политиките в областта на ИКТ. Това сътрудничество може да включва:

а) обмен на мнения относно различните аспекти на стратегията за цифров единен пазар на Европейския съюз, по-специално политиките и регулирането в областта на електронните съобщения, включително достъпа до широколентови услуги, защитата на неприкосновеността на личния живот и личните данни, движението на данни, изискванията за локализиране на данни, електронното управление, откритото управление, отворените данни, сигурността на интернет, електронното здравеопазване и независимостта на регулаторните органи;

б) обмен на мнения относно мрежовата неутралност като принцип за насърчаване на свободен и отворен интернет и създаването и осигуряването на достъп до онлайн услуги и приложения в полза на всички граждани;

в) насърчаване на ИКТ като средство за социално, културно и икономическо развитие, социално и цифрово приобщаване и културно многообразие, както и като основен инструмент за стимулиране на свързаността в училищата и развитие на научноизследователски и академични мрежи;

г) развиване на взаимосвързаността и оперативната съвместимост на научноизследователските мрежи и инфраструктурите и услугите за изчисления и научни данни, и насърчаване на това развитие в своя регионален контекст.

д) сътрудничество в областта на електронното управление и удостоверителните услуги, като например електронен подпис и електронна идентификация, с акцент върху обмена относно принципи на политиката, на информация и най-добри практики относно използването на ИКТ за модернизиране на публичната администрация, насърчаване на висококачествени обществени услуги, подобряване на организационната ефективност и прозрачно управление на публичните ресурси;

е) обмен на информация относно стандарти, оценка на съответствието и одобрение на типа, *inter alia*, с цел улесняване на търговията;

ж) насърчаване на обмена и обучението на специалисти, по-специално млади специалисти и жени;

з) насърчаване на цифровите умения.

PUBLIC

ЧЛЕН 5.11

Образование и висше образование

1. Страните си сътрудничат в областта на образованието с цел подпомагане на развитието на човешкия капитал, по-специално на равнището на висшето образование.

2. С цел да подкрепят качеството и модернизацията на системите за висше образование страните:

а) насърчават мобилността на студенти, преподаватели и административен персонал чрез съществуващи или нови програми;

б) повишават капацитета на висшите училища;

в) подобряват механизмите за признаване на квалификациите и периодите на обучение в чужбина в съответствие със законодателството на всяка страна.

ЧЛЕН 5.12

Гражданска спътникова навигация, наблюдение на Земята и други космически дейности

1. Страните признават, че космическите дейности имат положително въздействие върху икономическото и социалното развитие, както и устойчивото развитие на околната среда, а също и конкурентоспособността на промишлеността.

2. Страните си сътрудничат в съответствие с международните конвенции и съответното свое законодателство по въпроси от общ интерес в областта на гражданските дейности в космическото пространство, като например:

а) космически изследвания, включително спътникова навигация и наблюдение на Земята чрез участието в „Хоризонт Европа“;

б) сътрудничество в областта на приложенията и услугите на глобалните навигационни спътникови системи, включително по-специално научни изследвания, индустриално сътрудничество, търговия и развитие на пазара, приложими стандарти, сертифициране и регулаторни мерки;

в) разработване на спътникови системи за повишаване на точността на спътниковите данни, по-специално за системите на въздушния транспорт или за бордните допълващи системи, взаимна защита на инфраструктурата на спътниковите навигационни системи, сътрудничество в областта на оперативната и общата съвместимост и използването на спектъра;

г) наблюдение на Земята и науки за Земята, включително сътрудничество в рамките на международни форуми, и по-специално Групата за наблюдение на Земята („GEO“) и Комитета по въпросите на спътниците за наблюдение на Земята („CEOS“), с цел разрешаване на обществените предизвикателства и за улесняване на партньорствата между предприятия и партньорствата за иновации в наблюдението на Земята в рамките на компонента „Коперник“ на космическата програма на Съюза чрез определяне на области от общ интерес;

д) спътникови комуникации.

PUBLIC

ЧЛЕН 5.13

Туризъм

1. Страните си сътрудничат в областта на туризма с цел подобряване на обмена на информация и установяване на най-добри практики, за да се гарантира балансирано и устойчиво развитие на туризма и да се подкрепи създаването на работни места, икономическото развитие и повишаването на качеството на живот.

2. В частност страните съсредоточават усилията си върху:

а) опазване и оптимизиране на потенциала на природното и културното наследство;

б) зачитане на целостта и интересите на местните общности;

в) насърчаване на сътрудничеството между регионите на страните и регионите и общините на съседните държави;

г) насърчаване на обмена на информация и сътрудничеството в областта на творческите индустрии и иновациите в сектора на туризма.

PUBLIC

ЧЛЕН 5.14

Статистика

1. Страните си сътрудничат в областта на статистиката:

2. Това сътрудничество може да включва:

а) насърчаване на хармонизирането на статистическите методики с цел подобряване на съпоставимостта на данните;

б) изготвяне и разпространение на официални статистически данни и разработване на показатели;

в) обмен на знания и добри практики между официалните институции на Чили, отговарящи за статистическите въпроси и процедури, и техните колеги в Европейския съюз.

ЧЛЕН 5.15

Транспорт

1. Страните си сътрудничат в съответните области на транспортната политика, включително интегрираната транспортна политика, с оглед на разработването и подкрепата за ефективна, устойчива, безопасна, сигурна и екологосъобразна транспортна система както за пътниците, така и за стоките.

PUBLIC

2. Целта на това сътрудничество е насърчаването на:

а) обмена на информация относно съответните техни транспортни политики, стандарти и най-добри практики и други теми от взаимен интерес;

б) взаимното свързване и оперативната съвместимост на мрежите;

в) системен подход за мултимодален транспорт;

г) среда, която е благоприятна за инвестиции;

д) безопасността и сигурността на транспортните системи;

е) свързаните с околната среда въпроси на транспорта;

ж) транспортни решения, научни изследвания и иновации, интелигентни и цифрови решения във връзка с ниски или нулеви въглеродни емисии;

з) експертен диалог и сътрудничество в рамките на международните транспортни форуми;

и) устойчиви транспортни решения, включително във връзка с градската мобилност; както и

й) улесняване на търговията, повишена ефективност и оптимизиране на транспортните и логистичните операции чрез цифровизация и опростяване на изискванията за докладване при всички видове транспорт.

PUBLIC

ГЛАВА 6

ДРУГИ ОБЛАСТИ

PUBLIC

ЧЛЕН 6.1

Макроикономически политики

Страните си сътрудничат и насърчават обмена на информация и мнения относно макроикономическите политики и тенденции.

ЧЛЕН 6.2

Данъчни въпроси

Страните признават и се ангажират да прилагат принципите на добро управление в областта на данъчното облагане, включително световните стандарти за прозрачност, обмен на информация, и минималните стандарти срещу намаляването на данъчната основа и прехвърлянето на печалби, както и да премахнат вредните данъчни практики. Страните ще насърчават еднакви условия на конкуренция и ще работят за подобряване на международното сътрудничество в областта на данъчното облагане с цел предотвратяване на избягването и укриването на данъци.

ЧЛЕН 6.3

Политика за защита на потребителите

Страните признават значението на гарантирането на високо равнище на защита на потребителите и за тази цел се стремят да си сътрудничат в областта на политиката за защита на потребителите. Страните се споразумяват, че това сътрудничество може да включва, доколкото е възможно:

а) обмен на информация относно съответните им рамки за защита на потребителите, включително относно потребителското право, безопасността на потребителските продукти, средствата за защита на потребителите и прилагането на законодателството за защита на потребителите;

б) насърчаване на развитието на независими сдружения на потребителите и на контактите между представители на потребителите.

PUBLIC

ЧЛЕН 6.4

Обществено здравеопазване

Страните се споразумяват да си сътрудничат в областта на общественото здраве, по-специално по отношение на превенцията и контрола на заразните болести, готовността за борба с огнища на високопатогенни болести, прилагането на Международните здравни правила (2005 г.), приети на 23 май 2005 г. от Световната здравна асамблея, и борбата срещу антимикробната резистентност.

PUBLIC

ЧЛЕН 6.5

Сътрудничество в областта на спорта и физическата активност

Страните ще си сътрудничат в областта на спорта и физическата активност като начин да допринесат за развитието на активен и здравословен начин на живот, включително чрез насърчаване на укрепваща здравето физическа активност във всички възрастови групи, да насърчават социалните роли и образователните ценности на спорта и да се борят със заплахите спрямо спорта, като например допинга, уреждането на мачове, расизма и насилието.

ГЛАВА 7

МОДЕРНИЗАЦИЯ НА ДЪРЖАВАТА И ОБЩЕСТВЕНИТЕ УСЛУГИ, ДЕЦЕНТРАЛИЗАЦИЯ, РЕГИОНАЛНА ПОЛИТИКА И МЕЖДУИНСТИТУЦИОНАЛНО СЪТРУДНИЧЕСТВО

PUBLIC

ЧЛЕН 7.1

Модернизация на държавата

В контекста на своя политически диалог и сътрудничество страните ще работят за обмен на опит по въпроси, свързани с модернизацията и децентрализацията на държавата и публичната администрация, като извличат поуки от най-добрите практики на страните в областта на цялостната организационна ефективност и от действащото законодателство и институционална рамка с цел постигане на добро управление, включително следното:

а) признаване на автономията и ролята на върховните одитни институции за насърчаването на доброто управление на всички равнища чрез гарантиране на ефикасност, отчетност, ефективност и прозрачност;

б) насърчаване по отношение на своите граждани на прозрачността и отчетността в публичните политики и вземането на решения, както и относно засилването на ролята на гражданското общество в тази област;

в) насърчаване на култура на почтеност и неподкупност в обществените услуги, която обхваща цялото общество, в сътрудничество с частния сектор и гражданското общество;

г) насърчаване, подпомагане и стимулиране на иновациите в публичния сектор, осигуряване на решения на проблемите и предизвикателствата на различните му равнища и области на работа, така че те да генерират обществена стойност в екосистемата за иновации и обществото.

PUBLIC

ЧЛЕН 7.2

Регионална политика и децентрализация

1. Страните признават значението на политиките за насърчаването на балансирано и устойчиво регионално и териториално развитие. Страните признават значението на регионите и на работата с органите на управление на поднационално равнище и как те могат да добавят важни познания относно публичните политики в съответствие с изискванията на бъдещата децентрализация на Чили.

2. Страните ще си сътрудничат, когато е възможно, с оглед на подобряването на системите за управление на различни равнища, изграждането на капацитет чрез обмен на опит и практики и взаимно обучение, по отношение на устойчиви решения на предизвикателствата пред териториалното и регионалното развитие, по отношение на политики, насочени към насърчаването на социалното, икономическото и териториалното сближаване, включително трансграничното сътрудничество, по отношение на създаването и изпълнението на регионална политика и съставянето на стратегии за териториално развитие, както и по въпроси на партньорството, процедури и методи за планиране и оценка, регионални иновации и политики за интелигентна специализация.

3. Страните се ангажират да укрепват и разширяват, когато е възможно, динамиката и възможностите за сътрудничество между регионите в Европейския съюз и регионите в Чили чрез разработване и изпълнение на съвместни програми и проекти, насочени, *inter alia*, към регионално и териториално развитие.

4. Страните ще се стремят да обменят опит и добри практики относно взаимовръзките между децентрализацията и изпълнението на регионалната политика.

PUBLIC

ЧЛЕН 7.3

Междуинституционално сътрудничество

1. Страните се ангажират да насърчават и улесняват по-тесния диалог и сътрудничеството между съответните институции във всяка от областите, обхванати от настоящото споразумение. За тази цел страните ще насърчават поддържането на контакти между институциите на правителството на Чили и публичния сектор, както и други съответни институции на Чили и техните колеги от Европейския съюз, за да се постигне възможно най-широко секторно сътрудничество, което може да включва:

а) предотвратяването и борбата с корупцията;

б) организационна подкрепа и обучение;

в) техническа помощ, предоставена на институциите на Чили, отговорни за създаването, изпълнението и оценката на публичните политики и за предоставянето на информация относно тези политики, включително срещи на служителите на институциите на Европейския съюз с колеги от Чили;

г) редовен обмен на информация по целесъобразност, включително чрез използването на информационни комуникационни технологии и създаването на информационни мрежи, като същевременно се гарантира защитата на личните данни във всички области, в които е необходим обмен на данни;

д) обмен на информация и добри практики по отношение на цифровизацията на държавните процедури, свързани с предоставянето на услуги на гражданите;

е) трансфер на специализирани знания;

ж) предварителни проучвания и съвместно изпълнение на проекти, включващи пропорционално финансово участие;

з) разработване на планове за действие, включително фокусни точки, графици и механизми за оценка;

и) принос към създаването на капацитет, компетентности и умения в областта на обществените иновации.

2. Страните, по взаимно съгласие, могат да добавят други области на действие към областите, посочени в параграф 1.

PUBLIC

ЧАСТ III

ТЪРГОВИЯ И СВЪРЗАНИ С ТЪРГОВИЯТА ВЪПРОСИ

ГЛАВА 8

ОБЩИ И ИНСТИТУЦИОНАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

РАЗДЕЛ А

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 8.1

Създаване на зона за свободна търговия

Страните създават зона за свободна търговия в съответствие с член XXIV от ГАТТ от 1994 г. и член V от ГАТС.

PUBLIC

ЧЛЕН 8.2

Цели

Целите на настоящата част от настоящото споразумение са:

а) разширяването и диверсификацията на търговията със стоки в съответствие с член XXIV от ГАТТ от 1994 г. между страните чрез намаляване или премахване на тарифните и нетарифните бариери пред търговията;

б) улесняването на търговията със стоки, по-специално чрез разпоредбите относно митниците и улесняването на търговията, стандартите, техническите правила, процедурите за оценяване на съответствието, както и санитарните и фитосанитарните мерки, като същевременно всяка страна запазва правото си да регулира с оглед на постигането на целите на обществената политика;

в) либерализирането на търговията с услуги в съответствие с член V от ГАТС;

г) развитието на икономическа обстановка, която благоприятства увеличаването на инвестиционните потоци, подобряването на условията за установяване въз основа на принципа на недопускане на дискриминация, като същевременно се запазва правото на всяка страна да приема и прилага мерки, необходими за постигането на легитимни цели на политиката;

д) улесняването на търговията и инвестициите между страните, включително чрез свободни преводи на текущи плащания и движение на капитали;

PUBLIC

е) развитието на благоприятна за инвестициите среда чрез осигуряване на прозрачни, стабилни и предвидими правила, които гарантират справедливо третиране на инвеститорите, и създаването на съдебна система за разрешаване на спорове между инвеститор и държава по ефективен, справедлив и предвидим начин;

ж) ефективното и реципрочно отваряне на пазарите за обществени поръчки на страните;

з) насърчаването на иновациите и творчеството чрез осигуряване на адекватна и ефективна защита на правата върху интелектуалната собственост в съответствие с международните задължения, приложими между страните;

и) стимулирането на условия за насърчаване на ненарушаване на конкуренцията, по-специално по отношение на търговията и инвестициите между тях;

й) развитието на международната търговия по начин, който допринася за устойчивото развитие в неговото икономическо, социално и екологично измерение; и

к) създаването на ефективен, справедлив и предвидим механизъм за уреждане на спорове с цел разрешаване на спорове във връзка с тълкуването и прилагането на настоящата част от настоящото споразумение.

PUBLIC

ЧЛЕН 8.3

Определения с общо приложение

За целите на настоящата част от настоящото споразумение, приложения 9, 10-А—10-Д, 13-А—13-З, 15-А, 15-Б, 16-А, 16-Б, 16-В, 17-А—17-И, 19-А, 19-Б, 19-В, 21-А, 21-Б, 25, 28-А, 28-Б, 29, 32-А, 32-Б, 32-В, 38-А и 38-Б и протоколите към настоящото споразумение:

а) „Споразумение за селското стопанство“ означава Споразумението за селското стопанство в приложение 1А към Споразумението за СТО;

б) „Антидъмпингово споразумение“ означава споразумението за прилагане на член VI от Общото споразумение за митата и търговията в приложение 1А към Споразумението за СТО;

в) „мито“ означава всички мита или налози от каквото и да било естество, налагани върху вноса на дадена стока или във връзка с него, с изключение на:

i) налог, еквивалентен на вътрешен данък, налаган в съответствие с член 9.4 от настоящото споразумение;

ii) антидъмпингово, специално защитно, изравнително или защитно мито, прилагано в съответствие с ГАТТ от 1994 г., Антидъмпинговото споразумение, Споразумението за селското стопанство, Споразумението за СИМ и Споразумението за защитни мерки, според случая; и

iii) такса или друг налог, налагани върху вноса или във връзка с него, които са ограничени като сума до приблизителния размер на разходите за предоставените услуги;

PUBLIC

г) „CPC“ означава Временната централна класификация на продуктите (Statistical Papers Series M № 77, Отдел „Международни икономически и социални въпроси“, Статистическа служба на Организацията на обединените нации, Ню Йорк, 1991 г.);

д) „дни“ означава календарни дни, включително събота и неделя и празничните дни;

е) „съществуващ“ означава действащ към датата на влизане в сила на настоящото споразумение;

ж) „ГАТС“ означава Общото споразумение по търговията с услуги в приложение 1Б към Споразумението за СТО;

з) „ГАТТ от 1994 г.“ означава Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г. в приложение 1А към Споразумението за СТО;

и) „стока на една от страните“ означава местна стока по смисъла на ГАТТ от 1994 г. и включва стоки с произход от съответната страна;

й) „Хармонизирана система“ или „ХС“ означава Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, включително нейните общи правила за тълкуване, бележките към разделите, главите и подпозициите, разработени от Световната митническа организация;

к) „позиция“ означават първите четири цифри в номера на тарифното класиране по Хармонизираната система;

PUBLIC

л) „юридическо лице“ означава всеки правен субект, надлежно учреден или организиран по друг начин съгласно приложимото законодателство, с цел печалба или с друга цел, частна или публична собственост, в това число всяко дружество, дружество за попечителство, съдружие, съвместно предприятие, еднолично предприятие или сдружение;

м) „мярка“ означава всяка мярка във вид на закон, подзаконов акт, правило, процедура, решение, административно действие, изискване, практика или под каквато и да било друга форма;

н) „мярка на една от страните“ означава мярка, приета или запазена в сила от[1]:

i) правителствата и органите на всички равнища;

ii) неправителствени органи, изпълняващи правомощия, делегирани им от правителствата или органите на всички равнища[2]; или

[1] От съображения за правна сигурност „мярка“ включва и пропуските на една от страните да предприеме действия, които са необходими за изпълнение на задълженията ѝ по настоящото споразумение.

[2] От съображения за правна сигурност се уточнява, че задълженията на една от страните по настоящото споразумение се прилагат за държавно предприятие или друго лице, когато то упражнява регулаторно или административно правомощие или друго държавно правомощие, което му е делегирано от тази страна, като например правомощието за отчуждаване, издаване на лицензи, одобряване на търговски сделки или налагане на квоти, такси или други налози.

iii) всеки субект, който на практика действа по указание, под ръководството или под контрола на една от страните по отношение на мярката[1];

о) „физическо лице“ означава:

i) за ЕС като страна — гражданин на държава членка съгласно нейното право[2]; и

ii) за Чили — гражданин на Чили съгласно нейното законодателство;

п) „стока с произход“ означава стока, която е определена като отговаряща на условията на правилата за произход, установени в глава 10;

р) „лице“ означава всяко физическо или юридическо лице;

PUBLIC

[1] От съображения за правна сигурност, ако една от страните твърди, че даден субект действа, както е посочено в подточка iii), тази страна носи тежестта на доказване и трябва най-малкото да представи солидни доказателства.

[2] За целите на глави 17—27 определението за „физическо лице“ включва също така всяко физическо лице, което е постоянно пребиваващо в Република Латвия, без да е гражданин на Република Латвия или на друга държава, но което има право, съгласно законовите актове на Република Латвия, да получи паспорт на лице без гражданство.

с) „лични данни“ означава всяка информация относно физическо лице, чиято самоличност е установена или може да бъде установена;

т) „Споразумение за защитни мерки“ означава Споразумението за защитни мерки в приложение 1А към Споразумението за СТО;

у) „санитарна или фитосанитарна мярка“ означава всяка мярка по параграф 1 от приложение А към Споразумението за СФМ;

ф) „Споразумение за СИМ“ означава Споразумението за субсидиите и изравнителните мерки в приложение 1А към Споразумението за СТО;

х) „Споразумение за СФМ“ означава Споразумението за санитарните и фитосанитарните мерки в приложение 1А към Споразумението за СТО;

ц) „Споразумение за ТПТ“ означава Споразумението за техническите пречки пред търговията в приложение 1 към Споразумението за СТО;

ч) „Споразумение ТРИПС“ означава Споразумението за свързаните с търговията аспекти на правата върху интелектуалната собственост в приложение 1В към Споразумението за СТО; и

ш) „Споразумение за СТО“ означава Споразумението от Маракеш за създаване на Световната търговска организация, подписано в Маракеш на 15 април 1994 г.

PUBLIC

ЧЛЕН 8.4

Връзка със Споразумението за СТО и други съществуващи споразумения, попадащи в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение

1. Страните потвърждават своите права и задължения, произтичащи от Споразумението за СТО и други съществуващи споразумения, попадащи в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение, по които те са страни.

2. Никоя от разпоредбите на настоящото споразумение не се тълкува като задължаваща някоя от страните да действа по начин, който е несъвместим със задълженията ѝ съгласно Споразумението за СТО.

3. В случай на каквото и да било несъответствие между настоящото споразумение и което и да е съществуващо споразумение, различно от Споразумението за СТО, по което и двете страни са страна и които попадат в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение, страните незабавно се консултират помежду си с цел намиране на взаимноприемливо решение.

PUBLIC

РАЗДЕЛ Б

ИНСТИТУЦИОНАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 8.5

Специфични функции на Съвместния съвет, действащ в състав „Търговия“

1. Когато Съвместният съвет, създаден съгласно член 40.1, разглежда въпроси, свързани с настоящата част от настоящото споразумение[1] той може:

а) да приема решения за изменение на:

i) графиците за премахване на митата в допълнения 9-1 и 9-2, за да се ускори премахването на митата;

ii) глава 10 и приложения 10-А—10-Д;

iii) приложения 13-Е и 13-Ж и допълнение 13-Е-1;

iv) приложения 16-А, 16-Г, 16-Д и параграф 1 от приложение 16-Б;

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че Чили ще изпълнява всички решения, приети от Съвместния съвет, действащ в състав „Търговия“, чрез *acuerdos de ejecución* (споразумения за изпълнение), в съответствие с чилийското законодателство.

v) Приложение 21-Б;

vi) Приложение 29;

vii) определението за „субсидия“ в член 31.2, параграф 1, доколкото то се отнася до предприятия, предоставящи услуги, с оглед включване на резултатите от бъдещи обсъждания в рамките на СТО или на свързани многостранни форуми по този въпрос;

viii) приложение 32-А по отношение на позоваванията на приложимото право в страните;

ix) приложение 32-Б по отношение на критериите, които да се включат в процедурата по предявяване на възражения;

x) приложение 32-В по отношение на географските означения;

xi) приложения 38-А и 38-Б; и

xii) всяка друга разпоредба, приложение, допълнение или протокол, чието изменение е предвидено в настоящата част от настоящото споразумение;

б) да приема решения за тълкуване на разпоредбите на настоящата част от настоящото споразумение, които са задължителни за страните и за всички органи, създадени съгласно настоящата част от настоящото споразумение, и за специалните групи, посочени в глави 33 и 38;

PUBLIC

в) да създава допълнителни подкомитети и други органи, които да отговарят за въпросите, попадащи в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение, в съответствие с член 40.3, параграф 3; и

г) ако счете за целесъобразно, да приема процедурния правилник на подкомитетите и другите органи, създадени съгласно член 8.8 и буква в) от настоящия параграф.

2. Дневният ред на заседанията на Съвместния съвет, действащ в състав „Търговия“, се определя от координаторите за настоящата част от настоящото споразумение в съответствие с член 8.7, параграф 2.

ЧЛЕН 8.6

Специфични функции на Съвместния комитет, действащ в състав „Търговия“

1. Когато Съвместният комитет, създаден съгласно член 40.2, разглежда въпроси, свързани с настоящата част от настоящото споразумение[1], той:

а) подпомага Съвместния съвет при изпълнението на неговите функции относно въпросите, свързани с търговията и инвестициите;

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че Чили ще изпълнява всички решения, приети от Съвместния комитет, действащ в състав „Търговия“, чрез *acuerdos de ejecución* (споразумения за изпълнение), в съответствие с чилийското законодателство.

б) отговаря за правилното изпълнение на настоящата част от настоящото споразумение; в тази връзка и без да се засягат правата, установени в глава 38, една от страните може да отнесе за обсъждане в рамките на Съвместния комитет всеки въпрос, свързан с прилагането или тълкуването на настоящата част от настоящото споразумение;

в) наблюдава по-нататъшното изготвяне на разпоредбите на настоящата част от настоящото споразумение, когато е необходимо, и прави оценка на постигнатите при неговото прилагане резултати;

г) търси подходящи начини за предотвратяване и решаване на проблеми, които иначе биха могли да възникнат в областите, попадащи в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение;

д) упражнява надзор върху работата на всички подкомитети, създадени съгласно член 8.8, и подкомитетите, създадени съгласно член 40.3, параграф 3, изпълняващи задачи, специфични за настоящата част от настоящото споразумение; и

е) разглежда евентуалното въздействие на настоящата част от настоящото споразумение върху присъединяването на нова държава членка към Европейския съюз.

2. Съвместният комитет, действащ в състав „Търговия“, може:

а) да създава допълнителни подкомитети и други органи, които да отговарят за въпросите, попадащи в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение, в съответствие с член 40.3, параграф 3;

PUBLIC

б) да приема решения за изменение на настоящата част от настоящото споразумение в съответствие с член 8.5, параграф 1, буква а) и за формулиране на тълкуванията, посочени в член 8.5, параграф 1, буква б), между заседанията на Съвместния съвет, когато Съвместният съвет не може да заседава или е предвидено друго в настоящото споразумение; и

в) да приеме процедурния правилник на подкомитетите и другите органи, създадени съгласно член 8.8 и буква а) от настоящия параграф, ако счете това за целесъобразно.

3. Дневният ред на заседанията на Съвместния комитет, действащ в състав „Търговия“, се определя от координаторите за настоящата част от настоящото споразумение в съответствие с член 8.7, параграф 2.

ЧЛЕН 8.7

Координатори за настоящата част от настоящото споразумение

1. Всяка страна определя координатор за настоящата част от настоящото споразумение в срок от 60 дни от датата на влизане в сила на настоящото споразумение и уведомява другата страна за координатите за връзка с този координатор.

2. Координаторите съвместно изготвят дневния ред и провеждат цялата необходима подготовка за заседанията на Съвместния съвет, Съвместния комитет и подкомитетите и другите органи, създадени съгласно член 8.8, или подкомитетите и органите, създадени съгласно член 40.3, параграф 3, изпълняващи задачи, специфични за настоящата част от настоящото споразумение. Координаторите предприемат последващи действия във връзка с решенията на Съвместния съвет и Съвместния комитет, действащи в състав „Търговия“, и решенията на подкомитетите в случаите, предвидени в членове 17.39 и 25.20, според случая.

ЧЛЕН 8.8

Подкомитети и други органи по настоящата част от настоящото споразумение

1. Страните създават следните подкомитети:

а) Подкомитет за борба с корупцията в областта на търговията и инвестициите;

б) Подкомитет по митниците, улесняването на търговията и правилата за произход;

в) Подкомитет по финансовите услуги;

г) Подкомитет по интелектуалната собственост;

д) Подкомитет по обществените поръчки;

е) Подкомитет по санитарните и фитосанитарните мерки;

ж) Подкомитет по услугите и инвестициите;;

з) Подкомитет по устойчиви продоволствени системи;

и) Подкомитет по техническите пречки пред търговията;

PUBLIC

й) Подкомитет по търговията със стоки; и

к) Подкомитет по търговията и устойчивото развитие.

2. Дневният ред на заседанията на подкомитетите и другите органи, които отговарят за въпросите в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение, се определя от координаторите за настоящата част от настоящото споразумение в съответствие с член 8.7, параграф 2.

PUBLIC

ГЛАВА 9

ТЪРГОВИЯ СЪС СТОКИ

ЧЛЕН 9.1

Цел

Страните либерализират постепенно и реципрочно търговията със стоки в съответствие с настоящата част от настоящото споразумение.

ЧЛЕН 9.2

Приложно поле

Освен ако в настоящата част от настоящото споразумение не е предвидено друго, настоящата глава се прилага по отношение на търговията със стоки на една от страните.

PUBLIC

ЧЛЕН 9.3

Определения

За целите на настоящата глава и на приложение 9:

а) „Споразумение за процедурите по лицензиране на вноса“ означава Споразумението за процедурите по лицензиране на вноса в приложение 1А към Споразумението за СТО;

б) „консулски операции“ означава процедурата за получаване от консул на страната вносител на територията на страната износител или на територията на трета държава на консулска фактура или консулска виза за търговска фактура, сертификат за произход, манифест, декларация за износ от изпращача или всякакви други митнически документи във връзка с вноса на дадена стока;

в) „Споразумение за митническо остойностяване“ означава Споразумението за прилагане на член VII от ГАТТ от 1994 г. в приложение 1А към Споразумението за СТО;

г) „процедура по лицензиране на износа“ означава административна процедура, за която се изисква подаването на заявление или на други документи, различни от тези, които се изискват обичайно за целите на митническото оформяне, до съответния административен орган или административни органи като предварително условие за износ от територията на страната износител;

д) „процедура по лицензиране на вноса“ означава административна процедура, за която се изисква подаването на заявление или на други документи, различни от тези, които се изискват обичайно за целите на митническото оформяне, до съответния административен орган или административни органи като предварително условие за внос на територията на страната вносител;

е) „стока, преминала заводска преработка“ означава стока, класирана в глави 84—90 от ХС или в позиция 94.02, с изключение на стока, класирана в позиции от ХС 84.18, 85.09, 85.10, 85.16 и 87.03 или в подпозиции 8414.51, 8450.11, 8450.12, 8508.1 и 8517.11, която:

i) е изцяло или частично съставена от части, получени от стоки, които са били използвани преди това;

ii) има сходни характеристики и условия на функциониране в сравнение с еквивалентна стока в ново състояние; и

iii) е получила същата гаранция като еквивалентна стока в ново състояние;

PUBLIC

ж) „ремонт“ означава всяка операция по обработка, предприета върху дадена стока, с цел отстраняване на експлоатационни дефекти или материални щети, която води до възстановяване на първоначалната функция на стоката, или за осигуряване на съответствие с техническите изисквания за нейното използване, без която операция стоката повече не би могла да се използва по обичайния начин за целите, за които е била предназначена. Действията по ремонт на стоки включват възстановяване и поддръжка, но не включват операция или процес, които:

i) водят до унищожаване на съществените характеристики на дадена стока или до създаване на нова или различна от търговска гледна точка стока;

ii) водят до превръщане на незавършена стока в завършена стока; или

iii) се използват за подобряване или осъвременяване на техническите характеристики на стока;

з) „поетапна категория“ означава времевата рамка за премахване на митата, вариращa от нула до седем години, след която дадена стока е освободена от мито, освен ако в графиците в приложение 9 не е посочено друго.

PUBLIC

ЧЛЕН 9.4

Национално третиране по отношение на вътрешното данъчно облагане и нормативната уредба

Всяка от страните предоставя национално третиране по отношение на стоките на другата страна в съответствие с член III от ГАТТ от 1994 г., включително забележките и допълнителните разпоредби към него. За тази цел член III от ГАТТ от 1994 г. и забележките и допълнителните разпоредби към него се включват в настоящото споразумение и стават част от него *mutatis mutandis*.

ЧЛЕН 9.5

Намаляване или премахване на митата

1. Освен ако в настоящото споразумение е предвидено друго, всяка от страните намалява или премахва прилаганите мита върху стоките с произход от другата страна в съответствие с графика в приложение 9.

2. За целите на параграф 1 базовата митническа ставка е базовата ставка, определена за всяка стока в графиците в приложение 9.

PUBLIC

3. Ако някоя от страните намали прилаганата от нея митническа ставка за най-облагодетелствана нация (наричана по-нататък „ставка за най-облагодетелствана нация“), към намалените ставки се прилага графикът в приложение 9 на тази страна. Ако някоя от страните намали прилаганата от нея ставка за най-облагодетелствана нация до равнище, по-ниско от базовата ставка по отношение на конкретна тарифна линия, тази страна изчислява приложимата преференциална ставка, която води до намаляване на митото, върху намалената прилагана ставка за най-облагодетелствана нация, като запазва относителния преференциален марж за тази конкретна тарифна линия, докато прилаганата ставка за най-облагодетелствана нация е по-ниска от базовата ставка. Относителният преференциален марж за дадена тарифна линия през всеки поетапен период съответства на разликата между базовата ставка, посочена в графика в приложение 9 на тази страна, и прилаганата митническа ставка за тази тарифна линия в съответствие с посочения график, разделена на тази базова ставка и изразена в проценти.

4. По искане на някоя от страните, страните се консултират помежду си, за да обмислят ускоряване на намаляването или премахването на митата, посочени в графиците в приложение 9. Като взема предвид тези консултации, Съвместният съвет може да приеме решение за изменение на приложение 9, за да се ускори намаляването или премахването на митата.

ЧЛЕН 9.6

Запазване на съществуващото положение

1. Освен ако не е предвидено друго в настоящата част от настоящото споразумение, никоя от страните не увеличава никакви мита, определени като базова ставка в приложение 9, нито приема нови мита за стока с произход от другата страна.

2. От съображения за правна сигурност някоя от страните може да увеличи митото до равнището, посочено в приложение 9, за съответния поетапен период след едностранно намаление.

PUBLIC

ЧЛЕН 9.7

Износни мита, данъци или други налози

1. Никоя от страните не въвежда или запазва в сила каквото и да е мито, данък или друг налог от каквото и да било естество, налагани върху или във връзка с износа на стока за другата страна; нито какъвто и да е вътрешен данък или друг налог върху стока, изнасяна за другата страна, които надвишават данъка или налога, с който биха били обложени подобни стоки, когато са предназначени за местно потребление.

2. Никоя от разпоредбите на настоящия член не възпрепятства някоя от страните да налага върху износа на стока такса или налог, разрешени съгласно член 9.8.

ЧЛЕН 9.8

Такси и формалности

1. Таксите и другите налози, налагани от някоя от страните върху или във връзка с вноса или износа на стока на другата страна, са ограничени до размера на приблизителната стойност на предоставените услуги и не представляват косвен начин за закрила на местните стоки, нито облагане на вноса или износа за данъчни цели.

2. Никоя от страните не събира такси или други налози върху или във връзка с внос или износ на адвалорна основа.

3. Всяка от страните може да определя налози или да си възстановява направените разходи единствено когато се предоставят специфични услуги, включително:

а) присъствие, при поискване, на митнически служители извън официалното работно време или на място извън митническите учреждения;

б) анализи или експертни доклади относно стоки и пощенски такси за връщането на стоки на заявителя, по-специално във връзка с решения, отнасящи се до обвързваща информация, или предоставянето на информация относно прилагането на митническото законодателство;

в) проверка на стоки или вземане на проби от тях с цел потвърждаване на данните или унищожаване на стоки, когато са направени разходи, различни от тези за ангажиране на митнически служители; или

г) извънредни мерки за контрол, когато поради характера на стоките или потенциалния риск се налагат такива мерки.

4. Всяка от страните публикува незабавно всички такси и налози, които налага във връзка с вноса или износа, по такъв начин, че да се даде възможност на правителствата, търговците и другите заинтересовани страни да се запознаят с тях.

PUBLIC

5. Никоя от страните не изисква извършването на консулски операции, нито свързани с тях такси и налози, във връзка с вноса на каквато и да било стока от другата страна.

PUBLIC

ЧЛЕН 9.9

Ремонтирани стоки

1. Никоя от страните не прилага мито за стока, независимо от нейния произход, която се въвежда повторно на нейната митническа територия, след като е била временно изнесена от митническата ѝ територия към митническата територия на другата страна за ремонт.

2. Параграф 1 не се прилага за стока, която се внася под гаранция в зони за свободна търговия, или се внася с подобен статут, и след това се изнася за ремонт и не се внася повторно под гаранция в зони за свободна търговия или с подобен статут.

3. Никоя от страните не прилага мито за стока, независимо от нейния произход, която е внесена временно от митническата територия на другата страна с цел ремонт[1].

[1] В ЕС като страна за целите на настоящия параграф се използва режима активно усъвършенстване, предвиден в Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ ЕС L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).

ЧЛЕН 9.10

Стоки, преминали заводска преработка

1. Освен ако в настоящата част от настоящото споразумение не е предвидено друго, никоя от страните не предоставя на стоки, преминали заводска преработка, на другата страна третиране, което е по-неблагоприятно от третирането, което предоставя на подобни стоки в ново състояние.

2. От съображения за правна сигурност се уточнява, че член 9.11 се прилага по отношение на забраните или ограниченията за внос и износ на стоки, преминали заводска преработка. Ако някоя от страните приеме или запази в сила забрани или ограничения върху вноса и износа на употребявани стоки, тези мерки не се прилагат за стоките, преминали заводска преработка.

3. Всяка страна може да изисква стоките, преминали заводска преработка, да бъдат идентифицирани като такива за целите на разпространението или продажбата на нейна територия и да отговарят на всички приложими технически изисквания, които се прилагат към подобни стоки в ново състояние.

PUBLIC

ЧЛЕН 9.11

Ограничения върху вноса и износа

Член XI от ГАТТ от 1994 г. и забележките и допълнителните разпоредби към него се включват в настоящата част от настоящото споразумение и стават част от него *mutatis mutandis*. Съответно никоя от страните не приема или запазва в сила каквито и да било забрани или ограничения върху вноса на каквато и да било стока на другата страна или върху износа или продажбата за износ на каквато и да било стока, предназначена за територията на другата страна, освен когато това става в съответствие с член XI от ГАТТ от 1994 г., включително забележките и допълнителните разпоредби към него.

ЧЛЕН 9.12

Маркиране на произхода

Ако Чили прилага задължителни изисквания за маркировка за страната на произход по отношение на стоки от ЕС като страна, Съвместният комитет може да реши, че стоките, маркирани с надпис „Произведено в ЕС“ или с подобна маркировка на местния език, отговарят на тези изисквания при внос в Чили. Настоящият член не засяга правото на никоя от страните да определя вида на продуктите, за които изискванията за маркировка за страната на произход са задължителни. Глава 10 не се прилага по отношение на настоящия член.

PUBLIC

ЧЛЕН 9.13

Процедури по лицензиране на вноса

1. Всяка страна гарантира, че всички процедури по лицензиране на вноса, приложими към търговията със стоки между страните, се прилагат неутрално и се администрират по коректен, справедлив, недискриминационен и прозрачен начин.

2. Някоя от страните приема или запазва в сила процедури по лицензиране на вноса като условие за внос на нейна територия от територията на другата страна единствено ако не може разумно да се използва друга подходяща процедура за постигане на дадена административна цел.

3. Никоя от страните не приема или запазва в сила процедура по неавтоматично лицензиране на вноса като условие за внос на нейна територия от територията на другата страна, освен ако това не е необходимо за прилагане на мярка, която е в съответствие с настоящата част от настоящото споразумение. Страната, която приема такава процедура по неавтоматично лицензиране на вноса, ясно посочва на другата страна мярката, която се прилага чрез тази процедура.

4. Всяка от страните приема и администрира всички процедури по лицензиране на вноса в съответствие с членове 1, 2 и 3 от Споразумението за процедурите по лицензиране на вноса. За тази цел членове 1, 2 и 3 от посоченото споразумение се включват в настоящото споразумение и стават неразделна част от него *mutatis mutandis*.

PUBLIC

5. Страна, която приема нови процедури по лицензиране на вноса или изменения в действащите процедури по лицензиране на вноса, уведомява другата страна в срок от 60 дни от датата на публикуването на тези нови процедури по лицензиране на вноса или на всички изменения на съществуващите процедури по лицензиране на вноса. Уведомлението включва информацията, посочена в параграф 3 от настоящия член и в член 5, параграф 2 от Споразумението за процедурите по лицензиране на вноса. Счита се, че дадена страна спазва тази разпоредба, ако е уведомила Комитета по лицензиране на вноса, създаден съгласно член 4 от Споразумението за процедурите по лицензиране на вноса, за съответната нова процедура по лицензиране на вноса или за изменения на съществуващите процедури по лицензиране на вноса, включително информацията, посочена в член 5, параграф 2 от посоченото споразумение.

6. По искане на една от страните другата страна незабавно предоставя всяка имаща отношение информация, включително информацията, посочена в член 5, параграф 2 от Споразумението за процедурите по лицензиране на вноса, относно всяка процедура по лицензиране на вноса, която възнамерява да приеме, вече е приела или която запазва, както и всяко изменение на съществуващите процедури по лицензиране на вноса.

ЧЛЕН 9.14

Процедури по лицензиране на износа

1. Всяка страна публикува всяка нова процедура по лицензиране на износа или всяко изменение на съществуваща процедура по лицензиране на износа по такъв начин, че да даде възможност на правителствата, търговците и другите заинтересовани страни да се запознаят с тях. Това публикуване се извършва, ако е осъществимо, 30 дни преди процедурата или изменението да са влезли в сила и във всеки случай не по-късно от датата на влизане в сила на тази процедура или изменение.

2. Всяка страна гарантира, че публикацията относно процедурите по лицензиране на износа включва следната информация:

а) текста на процедурите по лицензиране на износа на страната или текста на измененията, които тя внася в такива процедури;

б) стоките, за които се прилага всяка процедура по лицензиране на износа;

в) за всяка процедура по лицензиране на износа — описание на процеса за подаване на заявление за лиценз за износ и всички критерии, които заявителят трябва да изпълни, за да отговаря на условията за кандидатстване за лиценз за износ, като например притежаване на лиценз за дейност, установяване или поддържане на инвестиция или извършване на дейност чрез определена форма на установяване на територията на някоя от страните;

г) звено или звена за контакт, от които заинтересованите лица могат да получат допълнителна информация относно условията за получаване на лиценз за износ;

д) административния орган или органи, до които трябва да се подадат заявлението или другите относими документи;

е) описание на всяка мярка или мерки, които процедурата по лицензиране на износа има за цел да се приложат;

ж) периода, през който всяка процедура по лицензиране на износа ще се прилага, освен ако процедурата се прилага, докато бъде оттеглена или преразгледана в нова публикация;

PUBLIC

з) ако страната възнамерява да използва процедура по лицензиране на износа във връзка с администрирането на конкретна квота за износ — общото количество, а ако е приложимо — и стойността на квотата и датите на отваряне и затваряне на квотата; и

и) освобождаванията или изключенията, които заменят изискването за получаване на лиценз за износ, информация как да бъдат поискани или използвани тези освобождавания или изключения, както и критериите за предоставянето им.

3. В срок от 30 дни след датата на влизане в сила на настоящото споразумение всяка от страните уведомява другата за своите съществуващи процедури по лицензиране на износа. Страна, която приема нови процедури по лицензиране на износа или изменения в съществуващите процедури по лицензиране на износа, уведомява другата страна в срок от 60 дни от датата на публикуването на тези нови процедури по лицензиране на износа или на всички изменения на съществуващите процедури по лицензиране на износа. Уведомлението включва препратка към източника или източниците, където е публикувана информацията по параграф 2, и включва, ако е целесъобразно, адреса на съответния правителствен уебсайт или уебсайтове.

4. От съображения за правна сигурност се уточнява, че нищо в настоящия член не се тълкува като изискващо от някоя страна да издаде лиценз за износ, нито възпрепятстващо дадена страна да изпълнява своите задължения или ангажименти съгласно резолюциите на Съвета за сигурност на ООН или съгласно многостранни режими за неразпространение и договорености за контрол на износа.

PUBLIC

ЧЛЕН 9.15

Определяне на митническата стойност

Всяка страна определя митническата стойност на стоките на другата страна, внесени на нейна територия, в съответствие с член VII от ГАТТ от 1994 г. и със Споразумението за митническо остойностяване. За тази цел член VII от ГАТТ от 1994 г., включително забележките и допълнителните разпоредби към него, и членове 1—17 от Споразумението за митническо остойностяване, включително тълкувателните бележки към него, се включват в настоящото споразумение и стават неразделна част от него *mutatis mutandis*.

ЧЛЕН 9.16

Използване на преференции

1. За целите на наблюдението на функционирането на настоящата част от настоящото споразумение и изчисляването на степента на използване на преференциите страните обменят ежегодно статистически данни за вноса за период, започващ една година след влизането в сила на настоящото споразумение и изтичащ 10 години след приключване на премахването на митата за всички стоки в съответствие с приложение 9. Освен ако Съвместният комитет не реши друго, този срок автоматично се удължава с пет години. Съвместният комитет може да реши да го удължи допълнително.

2. Обменът на статистически данни за вноса, посочен в параграф 1, обхваща данните за последната налична година, включително стойността и, когато е приложимо, обема, на равнище тарифна линия относно вноса на стоки от другата страна, ползващи се от преференциално митническо третиране съгласно настоящата част от настоящото споразумение, и за вноса на тези стоки, които са получили непреференциално третиране.

PUBLIC

ЧЛЕН 9.17

Специални мерки относно управлението на преференциалното третиране

1. Страните си сътрудничат за предотвратяване, разкриване и борба с нарушенията на митническото законодателство, свързани с преференциалното третиране, предоставено съгласно настоящата глава, в съответствие със задълженията им по глава 10 и Протокола към настоящото споразумение относно административната взаимопомощ по митнически въпроси.

2. В съответствие с процедурата, установена в параграф 3, една от страните може временно да спре съответното преференциално третиране на засегнатите стоки, когато тази страна е установила, въз основа на обективна, убедителна и проверима информация, че другата страна е извършвала мащабни системни нарушения на митническото законодателство, за да получи преференциалното третиране, предоставено съгласно настоящата глава, и е направила констатация за:

а) системно бездействие или неадекватни действия на другата страна при проверката на статуса на стоки с произход и изпълнението на другите изисквания на Протокола към настоящото споразумение относно административната взаимопомощ по митнически въпроси, когато се установява или предотвратява нарушение на правилата за произход;

б) системен отказ на другата страна да извършва последваща проверка на доказателството за произход по искане на страната или да съобщава навреме резултатите от нея, или неоправдано забавяне на извършването на такава проверка или съобщаване; или

в) системен отказ или неизпълнение на задълженията на другата страна да сътрудничи или да оказва съдействие в изпълнение на задълженията си по Протокола към настоящото споразумение относно административната взаимопомощ по митнически въпроси във връзка с преференциалното третиране.

3. Страната, която е направила констатация по параграф 2, уведомява без неоправдано забавяне Съвместния комитет и започва консултации с другата страна в рамките на Съвместния комитет с цел постигане на приемливо за двете страни решение.

Ако страните не успеят да се споразумеят за взаимноприемливо решение в срок от три месеца след датата на уведомлението, страната, която е направила констатацията, може да реши да спре временно съответното преференциално третиране на засегнатите стоки. Същата страна уведомява Съвместният комитет без необосновано забавяне за всяко временно спиране.

Временното спиране се прилага само за периода, необходим за защита на финансовите интереси на засегнатата страна, и не се прилага повече от шест месеца. Когато, обаче условията, дали основание за първоначалното спиране, продължават да са налице и след изтичането на шестмесечния период, засегнатата страна може да реши да поднови спирането. За всяко временно спиране се провеждат периодични консултации в рамките на Съвместния комитет.

PUBLIC

4. Всяка страна публикува в съответствие с вътрешните си процедури известия до вносителите във връзка с всяко уведомление или решение, отнасящо се до временното спиране по параграф 3.

PUBLIC

ЧЛЕН 9.18

Подкомитет по търговията със стоки

Подкомитетът по търговията със стоки, създаден съгласно член 8.8, параграф 1:

а) следи за прилагането и администрирането на настоящата глава и приложение 9;

б) насърчава търговията със стоки между страните, включително чрез консултации относно подобряването на тарифното третиране на достъпа до пазара съгласно член 9.5, параграф 4 и по други въпроси по целесъобразност;

в) предоставя форум за обсъждане и разрешаване на всички свързани с настоящата глава въпроси;

г) разглежда незабавно пречките пред търговията със стоки между страните, по-специално пречките, свързани с прилагането на нетарифни мерки и, ако е целесъобразно, отнася тези въпроси до Съвместния комитет, за да бъдат разгледани от него;

д) препоръчва на страните евентуални изменения или допълнения към настоящата глава;

е) координира обмена на данни за използването на преференции или всяка друга информация относно търговията със стоки между страните;

ж) прави преглед на всички бъдещи изменения на Хармонизираната система, за да гарантира, че задълженията на всяка страна по настоящата част от настоящото споразумение не се променят, и провежда консултации за разрешаване на всеки свързан с това конфликт;

з) изпълнява функциите, посочени в член 15.17.

PUBLIC

ГЛАВА 10

ПРАВИЛА ЗА ПРОИЗХОД И ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С ПРОИЗХОДА

PUBLIC

РАЗДЕЛ А

ПРАВИЛА ЗА ПРОИЗХОД

ЧЛЕН 10.1

Определения

За целите на настоящата глава и на приложения 10-А—10-З:

а) „класиране“ означава класирането на продукт или материал в определена глава, позиция или подпозиция на Хармонизираната система;

б) „пратка“ означава продукти, които са изпратени едновременно от един износител до един получател или са обхванати от само един транспортен документ, който обхваща техния превоз от износителя до получателя, или — при липса на такъв документ — от само една фактура;

в) „митнически орган“ означава:

i) за Чили — Националната митническа служба; и

ii) за ЕС като страна — службите на Европейската комисия, отговарящи за митническите въпроси, и митническите администрации и всички други органи, отговарящи в държавите членки за прилагането и изпълнението на митническото законодателство;

г) „износител“ означава намиращо се в някоя от страните лице, което в съответствие с законовите и подзаконовите актове на тази страна изнася или произвежда продукта с произход и изготвя изявление за произход;

д) „идентични продукти“ означава продукти, които във всяко отношение съответстват на описаните в описанието на продукта; описанието на продукта в търговския документ, използван за изготвяне на изявление за произход за повече на брой пратки, трябва да бъде достатъчно точно, за да идентифицира ясно този продукт, а също и идентичните продукти, които ще бъдат внесени впоследствие въз основа на това изявление;

е) „вносител“ означава лице, което внася продукта с произход и иска за него преференциално тарифно третиране;

ж) „материал“ означава всяко вещество, използвано при производството на продукт, включително всякакви съставки, суровини, компоненти или части;

з) „продукт“ означава резултатът от производството дори ако е предназначен за използване като материал на по-късен етап в производството на друг продукт; и

и) „производство“ означава всякакъв вид обработка или преработка, включително сглобяване.

PUBLIC

ЧЛЕН 10.2

Общи изисквания

1. За целите на прилагането на преференциалното тарифно третиране от някоя от страните по отношение на стока с произход от другата страна в съответствие с настоящата част от настоящото споразумение, при условие че продуктът отговаря на всички други приложими изисквания на настоящата глава, за продукти с произход от другата страна се смятат следните продукти:

а) продукти, изцяло получени в тази страна, както е посочено в член 10.4;

б) продукти, произведени изключително от материали с произход от тази страна; и

в) продукти, произведени в посочената страна чрез използването на материали без произход, при условие че отговарят на изискванията, определени в приложение 10-Б.

2. Ако даден продукт е придобил статус на продукт с произход в съответствие с параграф 1, използваните в неговото производство материали без произход не се считат за материали без произход, когато този продукт е вложен като материал в друг продукт.

3. Придобиването на статус на продукт с произход се осъществява без прекъсване на територията на някоя от страните.

PUBLIC

ЧЛЕН 10.3

Кумулация на произход

1. Продукт с произход от някоя от страните се счита за продукт с произход от другата страна, ако се използва като материал в производството на друг продукт в тази друга страна, при условие че извършената обработка и преработка надхвърля една или повече от операциите, посочени в член 10.6.

2. Материалите, класирани в глава 3 от Хармонизираната система, с произход от държавите, посочени в параграф 4, буква б), и използвани в производството на консервирани продукти от риба тон, класирани в подпозиция 1604.14 от Хармонизираната система, могат да се считат за материали с произход от една от страните, при условие че са изпълнени условията, посочени в параграф 3, букви а)—д), и че тази страна изпрати уведомление за разглеждане от Подкомитета, посочен в член 10.31.

3. Съвместният комитет може да реши по препоръка на Подкомитета, посочен в член 10.31, че някои материали с произход от третите държави[1], посочени в параграф 4 от настоящия член, може да се считат за материали с произход от една от страните, ако са използвани в производството на продукт в тази страна, при условие че:

а) всяка от страните има действащо търговско споразумение, по силата на което е създадена зона за свободна търговия с тази трета държава по смисъла на член XXIV от ГАТТ от 1994 г.;

[1] За справка понятието „трета държава“ е определено в буква в) на член 1.3.

б) произходът на материалите, посочени в настоящия параграф, се определя в съответствие с правилата за произход, приложими съгласно:

i) търговското споразумение на ЕС като страна за създаване на зона за свободна търговия с тази трета държава, ако съответният материал се използва за производството на продукт в Чили; и

ii) търговското споразумение на Чили за създаване на зона за свободна търговия с тази трета държава, ако съответният материал се използва за производството на продукт в ЕС като страна;

в) между тази страна и тази трета държава е в сила договореност за адекватно административно сътрудничество, включително разпоредби относно използването на подходяща документация за произхода на материалите, и че тази страна уведомява другата страна за тази договореност;

г) производството или преработката на материалите, предприети в тази страна, надхвърлят една или повече от операциите, посочени в член 10.6; и

д) страните се споразумеят относно всички други приложими условия.

4. Третите държави, посочени в параграф 3, са:

а) държавите от Централна Америка — Гватемала, Ел Салвадор, Коста Рика, Никарагуа, Панама и Хондурас; и

б) държавите от Андите — Еквадор, Колумбия и Перу.

PUBLIC

ЧЛЕН 10.4

Изцяло получени продукти

1. Следните продукти се считат за изцяло получени в една от страните:

а) растения и растителни продукти, отгледани или прибрани там;

б) живите животни, родени и отгледани там;

в) продукти, получени от живи животни, отгледани там;

г) продукти, получени чрез лов, улавяне с капани, риболов, събиране или улавяне там, но не отвъд външните граници на териториалното море на тази страна;

д) продукти, получени от заклани животни, родени и отгледани там;

е) продукти, получени от аквакултури там, ако водни организми, включително риби, мекотели, ракообразни, други водни безгръбначни и водни растения са родени или отгледани от запаси от яйца, хайвер от риби, новоизлюпени рибки, млади сьомгови риби или ларви чрез намеса в процесите на отглеждане или растеж с цел подобряване на производството, като например редовно попълване на рибния запас, хранене или защита от хищници;

PUBLIC

ж) минерали или други вещества с естествен произход, невключени в букви а)—е), извлечени или добити там;

з) продукти от морски риболов и други продукти, уловени от плавателен съд на тази страна в морето извън което и да било териториално море;

и) продукти, произведени на борда на кораб фабрика на тази страна изключително от продуктите, посочени в буква з);

й) продукти, извлечени от една от страните или от лице от една от страните от морското дъно или неговите недра, извън което и да било териториално море, при условие че има право да обработва морското дъно или недра;

к) отпадъци или скрап, получени от производство в страната, или от използвани продукти, събрани в страната, при условие че тези продукти са годни само за възстановяване на суровини; и

л) продукти, произведени в страната изключително от продуктите, посочени в букви а)—к).

2. Понятията „плавателен съд на една от страните“ и „кораб фабрика на една от страните“ в параграф 1, букви з) и и) означават съответно плавателен съд и кораб фабрика, който:

а) е регистриран в държава членка или в Чили;

б) плава под флага на държава членка или на Чили; и

PUBLIC

в) отговаря на едно от посочените по-долу условия:

i) повече от 50 % от него са собственост на физически лица от държава членка или от Чили; или

ii) е собственост на юридическо лице, което:

А) има централно управление и основно място на стопанска дейност в държава членка или в Чили; и

Б) повече от 50 % от него са собственост на лица от една от страните.

PUBLIC

ЧЛЕН 10.5

Допустими отклонения

1. Ако използван в производството на даден продукт материал без произход не отговаря на изложените в приложение 10-Б изисквания, този продукт се счита за продукт с произход от една от страните при следните условия:

а) за всички продукти[1], с изключение на класираните в глави 50—63 от Хармонизираната система, общата стойност на материалите без произход не надвишава 10 % от цената на продукта франко завода;

[1] Глави 1—24 от Хармонизираната система в съответствие с бележка 9 от приложение 10-А.

б) за продукти, класирани в глави 50—63 от Хармонизираната система — прилагат се допустимите отклонения, както е предвидено в бележки 6—8 към приложение 10-А.

2. Параграф 1 не се прилага, ако стойността или теглото на материалите без произход, използвани в производството на даден продукт, надвишава някой от процентите за максималната стойност или тегло на материалите без произход, посочени в изискванията, определени в приложение 10-Б.

3. Параграф 1 не се прилага за продукти, които са изцяло получени в една от страните по смисъла на член 10.4. Ако съгласно приложение 10-Б се изисква използваните в производството на даден продукт материали да са изцяло получени, се прилагат параграфи 1 и 2 от настоящия член.

ЧЛЕН 10.6

Недостатъчна обработка или преработка

1. Независимо от член 10.2, параграф 1, буква в), даден продукт не се счита с произход от една от страните, ако само една или повече от следните операции са извършени върху материали без произход в тази страна:

а) операции по съхранение, като например сушене, замразяване, съхраняване в саламура или други подобни операции, ако единствената цел е да се гарантира запазването на продуктите в добро състояние по време на транспортиране и складиране;

б) разделяне и събиране в пакети;

в) измиване, почистване, отстраняване на прах, окисни, маслени, бояджийски или други покрития;

г) гладене с ютия или гладачна преса на текстил и текстилни изделия;

д) прости операции по боядисване и полиране;

е) люцене и частично или цялостно бланширане на ориз, полиране и гланциране на житни растения и ориз;

ж) операции по оцветяване или ароматизиране на захар или оформянето ѝ на бучки, частично или цялостно смилане на кристална захар в твърда форма;

з) белене, премахване на костилките и черупките на плодове, ядки и зеленчуци;

и) подостряне, просто смилане или просто нарязване;

й) пресяване, отделяне, сортиране, класиране, категоризиране или съчетаване;

к) просто поставяне в бутилки, метални кутии, флакони, торби, каси, кутии, закрепване върху подложки или плочи и всички други прости операции по опаковане;

л) поставяне или отпечатване на маркировки, етикети, емблеми и други подобни отличителни знаци върху продукти или техните опаковки;

PUBLIC

м) просто смесване на продукти, дори и от различни видове, включително смесване на захар с какъвто и да било материал;

н) просто сглобяване на частите на изделия, така че да се получи завършено изделие, или разглобяване на продукти на частите им;

о) просто добавяне на вода или разреждане, дехидратиране или денатуриране на продукти; или

п) клане на животни.

2. За целите на параграф 1 една операция се счита за проста, ако за нейното извършване не са необходими специални умения или специално произведени или монтирани машини, апаратура или оборудване.

ЧЛЕН 10.7

Единица за оценка

1. За целите на настоящата глава единицата за оценка е продуктът, който се счита за основна единица при класирането на продукта по Хармонизираната система.

PUBLIC

2. Ако дадена пратка се състои от определен брой идентични продукти, класирани в една и съща позиция по Хармонизираната система, при прилагането на настоящата глава се взема предвид всеки отделен продукт.

PUBLIC

ЧЛЕН 10.8

Принадлежности, резервни части и инструменти

1. Принадлежностите, резервните части и инструментите, които се доставят заедно с оборудване, машина, апарат или превозно средство и представляват част от нормалната му окомплектовка, и които са включени в неговата цена или не се фактурират отделно, се считат за едно цяло с въпросното оборудване, машина, апарат или превозно средство.

2. Принадлежностите, резервните части и инструментите, посочени в параграф 1, не се вземат предвид при определянето на произхода на продукта, освен за целите на изчисляването на максималната стойност на материалите без произход, ако за продукта се изисква изчисляване на максималната стойност на материалите без произход, както е определено в приложение 10-Б.

ЧЛЕН 10.9

Комплекти

Комплектите съгласно определението в общо правило 3 за тълкуване на Хармонизираната система се считат, че са с произход в една от страните, ако всички съставящи ги компоненти са продукти с произход. Когато един комплект е съставен от продукти с произход и от такива без произход, като цяло се счита, че комплектът е с произход от една от страните, при условие че стойността на продуктите без произход не надхвърля 15 % от цената на комплекта франко завода.

ЧЛЕН 10.10

Неутрални елементи

За да се установи дали един продукт се определя като с произход в една от страните, не е необходимо да се определя произходът на следните елементи, които могат да се използват за производството на продукта:

а) гориво, енергия, катализатори и разтворители;

б) оборудване, устройства и материали, използвани за изпитване или проверка на продукта;

в) машини, инструменти, пресформи и леярски форми;

г) резервни части и материали, използвани при поддръжката на оборудване и сгради;

д) смазочни материали, мазнини, материали за смесване и други материали, използвани в производството или за експлоатация на оборудване и сгради;

е) ръкавици, очила, обувки, дрехи, оборудване и материали за безопасност;

ж) всеки друг материал, който не е вложен в продукта, но чиято употреба може да се докаже, че е част от производството на продукта.

PUBLIC

ЧЛЕН 10.11

Опаковки, опаковъчни материали и опаковъчни съдове

1. Ако съгласно общо правило 5 за тълкуване на Хармонизираната система опаковъчните материали и опаковъчните съдове, в които е опакован продукт за продажба на дребно, са класирани заедно с продукта, тези опаковъчни материали и опаковъчни съдове не се вземат под внимание при произхода на продукта, освен за целите на изчисляването на максималната стойност на материалите без произход, ако за продукта се изисква изчисляване на максималната стойност на материалите без произход, в съответствие с приложение 10-Б.

2. Опаковъчните материали и опаковъчните съдове, които се използват за предпазване на продукта по време на транспорт, не се вземат под внимание при определянето дали даден продукт е с произход на една от страните.

PUBLIC

ЧЛЕН 10.12

Счетоводно разделяне за взаимозаменяеми материали

1. Взаимозаменяемите материали с произход и тези без произход са физически разделени по време на складиране, за да се запази техният статус на материали с произход или без произход, в зависимост от случая. Тези материали могат да бъдат използвани в производството на даден продукт, без да бъдат физически разделени по време на складиране, при условие че се използва метод на счетоводно разделяне.

2. Посоченият в параграф 1 метод на счетоводно разделяне се прилага в съответствие с метод за управление на стоково-материалните запаси съгласно общоприети в страната счетоводни принципи. Методът на счетоводно разделяне гарантира, че по всяко време броят на продуктите, които биха могли да се считат за продукти с произход в една от страните, не надвишава броя, който би бил получен чрез физическо разделяне на запасите по време на складиране.

3. За целите на параграф 1 „взаимозаменяеми материали“ означава материали, които са от един и същи вид и с едно и също търговско качество, с еднакви технически и физически характеристики и които не могат да бъдат разграничени един от друг след влагането им в крайния продукт.

ЧЛЕН 10.13

Върнати продукти

Ако продукт с произход от една от страните е бил изнесен от тази страна за трета държава и е върнат в тази страна, той се разглежда като продукт без произход, освен ако може да бъде доказано по удовлетворителен за митническия орган на тази страна начин, че върнатият продукт:

а) е същият като изнесения продукт; и

б) не е претърпял каквито и да било операции, освен необходимите за запазването му в добро състояние, докато е бил в тази трета държава или докато е бил изнесен.

ЧЛЕН 10.14

Забрана за промяна

1. Продукт с произход, деклариран за вътрешно потребление в страната вносител, не може след износа му и преди декларирането му за вътрешно потребление да бъде преправян или трансформиран по какъвто и да било начин, нито подлаган на операции, различни от операциите, предназначени да го съхранят в добро състояние, или различни от добавяне или поставяне на маркировки, етикети, пломби или всякакви други документи, с цел да се осигури съответствие със специфичните национални изисквания на страната вносител.

2. Допуска се складиране или излагане на продукт в трета държава, при условие че той остане под митнически надзор в тази трета държава.

3. Без да се засяга раздел Б, разделянето на пратки на територията на трета държава се допуска, ако се извършва от износителя или на негова отговорност и при условие че тези пратки останат под митнически надзор в третата държава.

4. В случай на съмнение дали условията по параграфи 1—3 са спазени, митническите органи на страната вносител могат да поискат от вносителя да представи доказателства за това. Такива доказателства могат да бъдат предоставени чрез всякакви средства, включително транспортни документи, издадени въз основа на сключен договор, като например товарителници, фактическо или конкретно доказателство, основаващо се на маркировката или номерирането на пакетите, или всяко доказателство, свързано със самия продукт.

ЧЛЕН 10.15

Изложения

1. Продуктите с произход, изпратени за участие в изложение в трета държава, и продадени след изложението с цел внос в една от страните, се ползват при внос от разпоредбите на настоящата част от настоящото споразумение, при условие че бъде доказано по удовлетворителен за митническите органи начин, че:

а) износителят е изпратил тези продукти от една от страните за третата държава, в която е проведено изложението, и ги е изложил там;

б) продуктите са били продадени или прехвърлени по друг начин от този износител на лице в една от страните;

в) продуктите са били изпратени по време на изложението или непосредствено след него в състоянието, в което са били изпратени за участие в изложението; и

г) след изпращането им за участие в изложението продуктите не са били използвани за друга цел, освен за представяне на изложението.

2. Изготвя се изявление за произход в съответствие с раздел Б и се представя на митническите органи съгласно митническите процедури на страната вносител. В него се посочват наименованието и адресът на изложението.

3. Параграф 1 се прилага по отношение на всяко търговско, промишлено, селскостопанско или занаятчийско изложение, панаир или подобно обществено изложение, което не е организирано за частни цели в магазини или търговски помещения с оглед на продажбата на чуждестранни продукти и по време на което продуктите остават под митнически контрол.

4. Митническите органи на страната вносител могат да изискват доказателства, че продуктите са останали под митнически контрол в държавата на изложението, както и допълнителни писмени доказателства за условията, при които са били изложени.

PUBLIC

РАЗДЕЛ Б

ПРОЦЕДУРИ, СВЪРЗАНИ С ПРОИЗХОДА

ЧЛЕН 10.16

Искане за преференциално тарифно третиране

1. Страната вносител предоставя преференциално тарифно третиране за продукт с произход от другата страна по смисъла на настоящата глава въз основа на искане от вносителя за преференциално тарифно третиране. Вносителят отговаря за верността на искането за преференциално тарифно третиране и за спазването на изискванията, определени в настоящата глава.

2. Искането за преференциално тарифно третиране се основава на едно от следните:

а) изявление за произход, изготвено от износителя в съответствие с член 10.17;

б) информираността на вносителя при условията, определени в член 10.19.

3. Искането за преференциално тарифно третиране и неговото основание, както е посочено в параграф 2, се посочват в митническата декларация в съответствие със законовите и подзаконовите актове на страната вносител.

PUBLIC

4. Вносител, който представя искане за преференциално третиране въз основа на изявление за произход в съответствие с параграф 2, буква а), съхранява изявлението и при поискване го представя на митническия орган на страната вносител.

PUBLIC

ЧЛЕН 10.17

Изявление за произход

1. Износителят на даден продукт изготвя изявление за произход въз основа на информация, доказваща, че продуктът е с произход, включително, ако е приложимо, информация за статуса на материали с произход на използваните в производството на продукта материали.

2. Износителят отговаря за верността на изготвеното изявление за произход и предоставената информация съгласно параграф 1. Ако износителят има основание да смята, че изявлението за произход съдържа или се основава на невярна информация, той незабавно уведомява вносителя за всяка промяна, засягаща статуса на продукт с произход. В този случай вносителят коригира декларацията за внос и заплаща дължимото приложимо мито.

3. Износителят изготвя изявление за произход на една от езиковите версии, включени в приложение 10-В, във фактура или във всеки друг търговски документ, съдържащ достатъчно подробно описание на продукта с произход, за да може той да бъде идентифициран в номенклатурата на Хармонизираната система. Страната вносител не изисква от вносителя да представи превод на изявлението за произход.

4. Изявлението за произход е валидно една година от датата на изготвянето му.

5. Изявлението за произход може да се изготви за:

а) една пратка на един или няколко продукта в една от страните; или

б) повече на брой пратки с идентични продукти в една от страните в рамките на посочения в изявлението за произход период, не по-дълъг от 12 месеца.

6. Страната вносител, по искане на вносителя и при спазване на всички изисквания, наложени от страната вносител, разрешава използването на единно изявление за произход за несглобени или разглобени продукти по смисъла на общо правило 2, буква а) от Хармонизираната система, класирани в раздели XV—XXI от Хармонизираната система, ако се внасят чрез поредица от доставки.

ЧЛЕН 10.18

Незначителни несъответствия и незначителни грешки

Митническият орган на страната вносител не отхвърля искане за преференциално тарифно третиране поради незначителни несъответствия между изявлението за произход и документите, представени в митническото учреждение, или незначителни грешки в изявлението за произход.

PUBLIC

ЧЛЕН 10.19

Информираност на вносителя

1. Страната вносител може да установи в своите законови и подзаконови актове условия, за да определи кои вносители могат да основават искането си за преференциално тарифно третиране на информираността на вносителя.

2. Независимо от параграф 1, информираността на вносителя, че даден продукт е с произход, трябва да се основава на информация, която доказва, че продуктът действително се квалифицира като продукт с произход и отговаря на изискванията, посочени в настоящата глава, за да получи статус на продукт с произход.

ЧЛЕН 10.20

Изисквания за съхранение на документация

1. Вносител, който представя искане за преференциално тарифно третиране за продукт, внесен в една от страните:

а) ако искането за преференциално третиране се основава на изявление за произход — съхранява изявлението за произход, изготвено от износителя, за срок от най-малко три години от датата на искането за преференциално третиране на продукта; и

б) ако искането за преференциално третиране се основава на информираността на вносителя — съхранява информацията, която доказва, че продуктът отговаря на изискванията, посочени в настоящата глава, за да получи статус на продукт с произход, за срок от най-малко три години от датата на искането за преференциално третиране.

2. Износител, изготвил изявление за произход, съхранява за период от най-малко четири години след изготвянето на това изявление за произход копия и всички други документи, които доказват, че продуктът отговаря на изискванията за получаване на статус на продукт с произход.

3. Документите, които подлежат на съхранение в съответствие с настоящия член, могат да бъдат в електронен формат в съответствие със законовите и подзаконовите разпоредби на страната вносител или страната износител, според случая.

ЧЛЕН 10.21

Освобождаване от изискванията за представяне на изявление за произход

1. Продукти, изпращани като пакети от частни лица за частни лица или представляващи част от личния багаж на пътници, се приемат като продукти с произход, без да се изисква изявление за произход, при условие че тези продукти не са внесени с търговска цел и са декларирани като отговарящи на изискванията на настоящата глава и че няма съмнение относно истинността на това изявление.

PUBLIC

2. Вносът, който е случаен и се състои единствено от продукти за лична употреба на получателите или пътниците или техните семейства, не се счита за внос с търговска цел, ако естеството и количеството на стоките ясно показва, че те не са предназначени за търговска цел и при условие че вносът не представлява поредица от внесени стоки, която разумно може да бъде счетена за извършена отделно с цел избягване на изискването за представяне на изявление за произход.

3. Общата стойност на продуктите, посочени в параграф 1, не може да надвишава 500 евро или еквивалентна сума на тази стойност във валутата на страната, в случай на пакети, или 1 200 евро или еквивалентната сума на тази стойност във валутата на страната, в случай на продукти, които са част от личния багаж на пътниците.

ЧЛЕН 10.22

Проверка

1. Митническият орган на страната вносител може да провери дали даден продукт е с произход или дали са изпълнени другите изисквания, посочени в настоящата глава, въз основа на методи за оценка на риска, които може да включват случаен подбор. За целите на тази проверка митническият орган на страната вносител може да изпрати искане за информация до вносителя, който е подал искането за преференциално третиране съгласно член 10.16.

PUBLIC

2. Митническият орган на страната вносител, който изпраща искане съгласно параграф 1, не изисква повече от следната информация във връзка с произхода на даден продукт:

а) изявлението за произход, ако искането за преференциално третиране се основава на изявление за произход; и

б) информация, отнасяща се до изпълнението на критериите за произход, която е:

i) ако критерият за определяне на произхода е „изцяло получен“ — приложимата категория (като например добив, минно дело, риболов и място на производство);

ii) ако критерият за определяне на произхода се основава на промяна на тарифното класиране — списък на всички материали без произход, включително тяхното тарифно класиране (във формат от две, четири или шест цифри в зависимост от критериите за определяне на произхода);

iii) ако критерият за определяне на произхода се основава на метод на стойността — стойността на крайния продукт, както и стойността на всички материали без произход, използвани в производството;

iv) ако критерият за определяне на произхода се основава на теглото — теглото на крайния продукт, както и теглото на съответните материали без произход, използвани в крайния продукт; и

v) ако критерият за определяне на произхода се основава на конкретен производствен процес — описание на този процес.

PUBLIC

3. При предоставянето на исканата информация вносителят може да добави всяка друга информация, която сметне за значима за целите на проверката.

4. Ако искането за преференциално тарифно третиране се основава на изявление за произход в съответствие с член 10.16, параграф 2, буква а), издадено от износителя, вносителят предоставя това изявление за произход, но може да отговори на митническия орган на страната вносител посочвайки, че информацията, посочена в параграф 2, буква б) от настоящия член, не може да бъде предоставена.

5. Когато искането за преференциално тарифно третиране е основано на информираността на вносителя, посочена в член 10.16, параграф 2, буква б), извършващият проверката митнически орган на страната вносител, след като е поискал информация съгласно параграф 1 от настоящия член, може да изпрати допълнително искане за информация до вносителя, ако този митнически орган смята, че такава информация е необходима, за да бъде проверен статусът на продукта с произход или дали са изпълнени другите изисквания по настоящата глава. Митническият орган на страната вносител може да поиска конкретни документи и информация от вносителя, ако счете това за уместно.

6. Ако митническият орган на страната вносител реши да спре предоставянето на преференциално тарифно третиране на съответните продукти, докато се чакат резултатите от проверката, той може да предложи на вносителя възможността да освободи продуктите. Като условие за такова освобождаване страната вносител може да изиска обезпечение или друга подходяща предпазна мярка. Всяко спиране на преференциалното тарифно третиране се прекратява възможно най-бързо, след като митническият орган на страната вносител потвърди, че съответният продукт има статус на продукт с произход или че са изпълнени останалите изисквания, посочени в настоящата глава.

PUBLIC

ЧЛЕН 10.23

Административно сътрудничество

1. С цел да се осигури правилното прилагане на настоящата глава страните си сътрудничат посредством съответните си митнически органи, за да проверят статуса на произход на даден продукт или дали са изпълнени другите изисквания, посочени в настоящата глава.

2. Ако искането за преференциално тарифно третиране е основано на изявление за произход в съответствие с член 10.16, параграф 2, буква а), извършващият проверката митнически орган на страната вносител, след като е поискал информация от вносителя съгласно член 10.22, параграф 1, може да изпрати искане за информация до митническия орган на страната износител в срок от две години след датата на искането за преференциално третиране, ако митническият орган на страната вносител смята, че такава информация е необходима, за да бъде проверен статусът на продукта с произход или дали са изпълнени другите изисквания по настоящата глава. Митническият орган на страната вносител може да поиска конкретни документи и информация от митническия орган на страната износител, ако счете това за уместно.

3. Митническият орган на страната вносител включва следната информация в искането, посочено в параграф 2:

а) изявлението за произход или копие от него;

PUBLIC

б) идентификационните данни на отправилия искането митнически орган;

в) наименованието на износителя, който трябва да бъде проверен;

г) предмета и обхвата на проверката; и

д) ако е приложимо — всеки значим документ.

4. Митническият орган на страната износител може, в съответствие със законовите и подзаконовите разпоредби на тази страна, да извърши проверката си, като поиска документация от износителя или всякакви доказателства, или като посети помещенията на износителя, за да направи преглед на документацията и да наблюдава съоръженията, използвани при производството на продукта.

5. След искането, посочено в параграф 2, митническият орган на страната износител предоставя на митническия орган на страната вносител следната информация:

а) поисканите документи, ако са налични;

б) становище за статуса на продукт с произход;

в) описанието на продукта, предмет на проверката, и тарифното класиране, свързано с прилагането на правилата за произход;

PUBLIC

г) описание и обяснение на производствения процес в подкрепа на статуса на продукт с произход;

д) информация за начина, по който е извършена проверката на статуса на продукт с произход в съответствие с параграф 4; и

е) доказателствени документи, ако е целесъобразно.

6. Митническият орган на страната износител не предоставя на митническия орган на страната вносител информацията, посочена в параграф 5, буква а) или е) без съгласието на износителя.

7. За предпочитане е цялата поискана информация, включително всички придружаващи документи и цялата друга информация, свързана с проверката, да се обменя електронно между митническите органи на страните по електронен път.

8. Страните, чрез координаторите, определени в съответствие с настоящата част от настоящото споразумение, си предоставят взаимно данните за контакт на съответните си митнически органи и всяка промяна в тях в срок от 30 дни от тази промяна.

PUBLIC

ЧЛЕН 10.24

Взаимопомощ в борбата с измамите

В случай на съмнение за нарушение на настоящата глава страните си оказват взаимопомощ в съответствие с Протокола към настоящото споразумение относно административната взаимопомощ по митнически въпроси.

PUBLIC

ЧЛЕН 10.25

Отказ на искания за предоставяне на преференциално тарифно третиране

1. При спазване на изискванията, посочени в параграфи 3—5, митническият орган на страната вносител може да откаже искане за преференциално тарифно третиране, ако:

а) в срок от три месеца след искането за информация съгласно член 10.22, параграф 1:

i) вносителят не е предоставил отговор;

ii) в случаите, когато искането за преференциално тарифно третиране се основава на изявление за произход в съответствие с член 10.16, параграф 2, буква а) — не е предоставено изявлението за произход; или

iii) в случаите, когато искането за преференциално тарифно третиране се основава на информираността на вносителя, както е посочено в член 10.16, параграф 2, буква б) — предоставената от вносителя информация не е достатъчна, за да се потвърди, че продуктът има статус на продукт с произход;

б) в срок от три месеца след искането за допълнителна информация съгласно член 10.22, параграф 5:

i) вносителят не е предоставил отговор; или

ii) предоставената от вносителя информация е недостатъчна, за да потвърди, че продуктът има статус на продукт с произход;

в) в срок от десет месеца след искането за информация съгласно член 10.23, параграф 2:

i) митническият орган на страната износител не е предоставил отговор; или

ii) информацията, предоставена от митническия орган на страната износител, не е достатъчна, за да се потвърди, че продуктът има статус на продукт с произход.

2. Митническият орган на страната вносител може да откаже искане за преференциално тарифно третиране, ако вносителят, изготвил искането, не изпълнява изискванията, посочени в настоящата глава, различни от свързаните със статуса на продуктите по отношение на произхода.

PUBLIC

3. Ако митническият орган на страната вносител има достатъчно основание да откаже искане за преференциално тарифно третиране в съответствие с параграф 1 от настоящия член, и когато митническият орган на страната износител е представил становище по член 10.23, параграф 5, буква б), с което потвърждава, че продуктите имат статус на продукти с произход, в срок от два месеца след датата на получаване на това становище митническият орган на страната вносител уведомява митническия орган на страната износител за намерението си да откаже искането за преференциално тарифно третиране.

4. Ако уведомлението, посочено в параграф 3, е направено, се провеждат консултации по искане на една от страните в срок от три месеца от датата на това уведомление. Периодът за консултациите може да бъде удължаван по взаимно съгласие между митническите органи на страните в зависимост от конкретния случай. Консултацията може да се проведе в съответствие с процедурата, определена от Подкомитета, посочен в член 10.31.

5. След изтичането на срока за консултация митническият орган на страната вносител отказва искането за преференциално тарифно третиране само ако не е в състояние да потвърди статуса на продукт с произход и след като е предоставил на вносителя правото да бъде изслушан.

PUBLIC

ЧЛЕН 10.26

Поверителност

PUBLIC

1. Всяка страна запазва в съответствие със своите законови и подзаконови актове поверителността на всяка информация, предоставена ѝ от другата страна по силата на настоящата глава, и осигурява защита на тази информация от разгласяване.

2. Информацията, получена от органите на страната вносител, се използва само от тези органи за целите на настоящата глава.

3. Всяка страна гарантира, че поверителната информация, събрана в съответствие с настоящата глава, не се използва за цели, различни от администрирането и прилагането на решения и определения във връзка с произхода на продукти и митнически въпроси, освен с разрешение на лицето или страната, които са предоставили поверителната информация.

4. Независимо от параграф 3, всяка страна може да разреши информацията, събрана в съответствие с настоящата глава, да се използва при всякакви административни, съдебни или квазисъдебни производства, образувани поради неспазване на свързаните с митническата област законови и подзаконови актове за прилагане на настоящата глава. Една от страните уведомява предварително лицето или страната, които са предоставили съответната информация, за всяко такова използване.

ЧЛЕН 10.27

Възстановявания и искания за преференциално тарифно третиране след внос

1. Всяка страна предвижда, че след вноса вносителят може да подаде искане за преференциално тарифно третиране и за възстановяване на надвзетите мита, платени за даден продукт, ако:

а) вносителят не е направил искане за преференциално тарифно третиране по време на вноса;

б) искането е направено не по-късно от две години след датата на вноса; и

в) разглежданият продукт е отговарял на условията за преференциално тарифно третиране, когато е бил внесен на територията на страната.

2. Като условие за преференциално тарифно третиране въз основа на искане, направено съгласно параграф 1, всяка от страните може да изиска от вносителя:

а) да отправи искане за преференциално тарифно третиране в съответствие със законовите и подзаконовите актове на страната вносител;

б) да предостави изявлението за произход, ако е необходимо; и

в) да изпълни всички други приложими изисквания, посочени в настоящата глава, по същия начин, все едно че е било поискано преференциално тарифно третиране в момента на вноса.

PUBLIC

ЧЛЕН 10.28

Административни мерки и санкции

1. Всяка от страните налага административни мерки и санкции, когато е целесъобразно, в съответствие със съответните си законови и подзаконови разпоредби, на всяко лице, което изготвя документ или е причина за изготвяне на документ, който съдържа невярна информация за целите на получаване на преференциално тарифно третиране за даден продукт, или който не отговаря на изискванията, посочени в:

а) член 10.20;

б) член 10.23, параграф 4, като не е предоставил доказателства или е отказал посещение; или

в) член 10.17, параграф 2, като не коригира искането за преференциално тарифно третиране, направено в митническата декларация, и не заплаща съответното мито, ако първоначалното искане за преференция се основава на невярна информация.

2. Страната взема предвид член 6, параграф 3.6 от Споразумението за улесняване на търговията в приложение 1А към Споразумението за СТО в случаите, когато вносителят доброволно разкрие корекция на искане за преференциално третиране, преди да получи искане за проверка, в съответствие със законовите и подзаконовите разпоредби на тази страна.

PUBLIC

РАЗДЕЛ В

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 10.29

Сеута и Мелиля

1. За целите на настоящата глава, за ЕС като страна понятието „страна“ не обхваща Сеута и Мелиля.

2. При внасянето в Сеута и Мелиля на продукти с произход от Чили за тях се прилага във всяко едно отношение същото митническо третиране по настоящата част от настоящото споразумение като прилаганото за продукти с произход от митническата територия на Европейския съюз съгласно Протокол 2 от Акта за присъединяване на Кралство Испания и Португалската република към Европейския съюз. Чили прилага спрямо вноса на продукти, попадащи в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение и с произход от Сеута и Мелиля, същото митническо третиране като това, което прилага към продуктите, внесени от ЕС като страна и с произход от него.

3. Правилата за произход и процедурите, свързани с произхода, по настоящата глава се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на продуктите, изнасяни от Чили за Сеута и Мелиля, и на продуктите, изнасяни от Сеута и Мелиля за Чили.

PUBLIC

4. Сеута и Мелиля се считат за една територия.

5. Член 10.3 се прилага по отношение на вноса и износа на продукти между ЕС като страна, Чили и Сеута и Мелиля.

6. Износителите вписват „Чили“ и „Сеута и Мелила“ в поле 3 от текста на изявлението за произход в приложение 10-B в зависимост от произхода на продукта.

7. За прилагането на настоящия член в Сеута и Мелиля отговаря митническият орган на Кралство Испания.

ЧЛЕН 10.30

Изменения

Съвместният съвет може да приема решения за изменение на настоящата глава и на приложения 10-A—10-Д съгласно член 8.5, параграф 1, буква а).

PUBLIC

ЧЛЕН 10.31

Подкомитет по митниците, улесняването на търговията и правилата за произход

1. Подкомитетът по митниците, улесняването на търговията и правилата за произход („Подкомитетът“), създаден съгласно член 8.8, параграф 1, се състои от представители на страните, които отговарят за митниците.

2. Подкомитетът отговаря за ефективното изпълнение и прилагане на настоящата глава.

3. За целите на настоящата глава Подкомитетът има следните функции:

а) прави преглед и при необходимост отправя подходящи препоръки към Съвместния комитет във връзка с:

i) прилагането и изпълнението на настоящата глава; и

ii) всички изменения на настоящата глава и на приложения 10-А—10-Д, предложени от една от страните;

б) отправя предложения до Съвместния комитет относно приемането на обяснителни бележки за улесняване на прилагането на настоящата глава; и

в) разглежда всеки друг въпрос, свързан с настоящата глава, по взаимно съгласие на страните.

PUBLIC

ЧЛЕН 10.32

Продукти в транзит и продукти на склад

Страните могат да прилагат настоящата част от настоящото споразумение по отношение на продукти, които отговарят на изискванията на настоящата глава и които към датата на влизане в сила на настоящото споразумение са в транзит или са временно складирани в митнически склад или в свободни зони в ЕС като страна или в Чили, при условие че на митническите органи на страната вносител се представи изявление за произход.

ЧЛЕН 10.33

Обяснителни бележки

Обяснителните бележки относно тълкуването, прилагането и администрирането на настоящата глава са изложени в приложение 10-Д.

PUBLIC

ГЛАВА 11

МИТНИЦИ И УЛЕСНЯВАНЕ НА ТЪРГОВИЯТА

ЧЛЕН 11.1

Цели

1. Страните отчитат значението на митниците и улесняването на търговията с оглед на динамичния контекст на световната търговия.

2. Страните признават, че международните търговски и митнически инструменти и стандарти са в основата на изискванията и процедурите за внос, износ и транзит.

3. Страните отчитат, че митническите законови и подзаконови нормативни актове са недискриминационни и че митническите процедури се основават на използването на съвременни методи и ефикасни проверки за борба с измамите, защита на здравето и безопасността на потребителите и насърчаване на законната търговия. Всяка страна следва периодично да преразглежда своите митнически законови и подзаконови актове и процедури. Страните също така отчитат, че техните митнически процедури не трябва да водят до по-голяма административна тежест или да ограничават в по-голяма степен търговията, отколкото е необходимо за постигането на легитимни цели, и че те трябва да се прилагат по начин, който е предвидим, последователен и прозрачен.

PUBLIC

4. Страните се договарят да укрепват своето сътрудничество с цел да гарантират, че съответното им митническо законодателство и процедури, както и административният капацитет на техните съответни администрации, отговарят на целта за насърчаване на улесняването на търговията, като същевременно се осъществява ефективен контрол.

PUBLIC

ЧЛЕН 11.2

Определения

За целите на настоящата глава „митнически орган“ означава:

а) за Чили — *Servicio Nacional de Aduanas* (Национална митническа служба) или нейният приемник; и

б) за ЕС като страна — службите на Европейската комисия, отговарящи за митническите въпроси, и митническите администрации и всички други органи, отговарящи в държавите — членки на Европейския съюз, за прилагането и изпълнението на митническите законови и подзаконови нормативни актове.

ЧЛЕН 11.3

Митническо сътрудничество

1. Страните си сътрудничат по митническите въпроси посредством съответните си митнически органи , за да се гарантира постигането на целите, посочени в член 11.1.

2. Страните развиват сътрудничество, включително чрез:

a) обмен на информация относно митническите законови и подзаконови актове и тяхното прилагане и митническите процедури, по-специално в следните области:

i) опростяване и осъвременяване на митническите процедури;

ii) прилагане на правата върху интелектуална собственост от митническите органи;

iii) улесняване на транзитното движение и трансбордирането;

iv) отношения с деловите среди; и

v) сигурност на веригата на доставки и управление на риска;

PUBLIC

б) съвместна работа по свързаните с митниците аспекти за осигуряване и улесняване на международната търговска верига за доставки в съответствие с приетата през юни 2005 г. Рамка от стандарти SAFE за сигурност и улесняване на световната търговия на Световната митническа организация (наричана по-нататък „СМО“);

в) обмисляне на възможностите за развиване на съвместни инициативи, свързани с внос, износ и други митнически процедури, включително обмен на най-добри практики и техническа помощ, и осигуряване на ефективно обслужване на деловите среди; това сътрудничество може да включва обмен на информация за митнически лаборатории, обучение на митнически служители и нови технологии за митнически контрол и процедури;

г) задълбочаване на сътрудничеството помежду си по митнически въпроси в рамките на международни организации като СТО и СМО;

д) установяване, ако е приложимо и целесъобразно, на взаимно признаване на програмите за одобрени икономически оператори, включително равностойни мерки за улесняване на търговията;

е) провеждане на обмен на информация относно техниките за управление на риска, стандартите за риска и контрола на сигурността, за да се установят, доколкото е възможно, минимални стандарти за техниките за управление на риска и свързаните с тях изисквания и програми;

PUBLIC

ж) стремеж към хармонизиране на изискванията за данни при внос, износ и други митнически процедури чрез прилагане на общи стандарти и елементи от данни в съответствие с модела на данни на СМО;

з) споделяне на съответния си опит в разработването и внедряването на техните системи за обслужване на едно гише, и, ако е уместно, разработване на общи набори от елементи на данни за тези системи;

и) поддържане на диалог между техните съответни експерти по политиката с цел насърчаване на полезността, ефикасността и приложимостта на предварителните решения за митническите органи и търговците; и

й) обмен, ако е уместно и целесъобразно, чрез структурирана и периодична комуникация между техните митнически органи, на някои категории свързана с митниците информация за конкретни цели, по-специално подобряване на управлението на риска и ефективността на митническия контрол, насочване към стоки, изложени на риск по отношение на събирането на приходи или безопасността и сигурността, и улесняване на законната търговия; този обмен не засяга обмена на информация, който може да се осъществява между страните в съответствие с Протокола към настоящото споразумение относно административната взаимопомощ по митнически въпроси.

3. Всеки обмен на информация между страните съгласно настоящата глава подлежи *mutatis mutandis на* изискванията за поверителност на информацията и защита на личните данни, посочени в член 12 от Протокола към настоящото споразумение относно административната взаимопомощ по митнически въпроси, както и на всички изисквания за поверителност и неприкосновеност на личния живот, предвидени в законовите и подзаконовите актове на страните.

ЧЛЕН 11.4

Административна взаимопомощ

Страните си оказват административна взаимопомощ по митнически въпроси в съответствие с Протокола към настоящото споразумение относно административната взаимопомощ по митнически въпроси.

PUBLIC

ЧЛЕН 11.5

Митнически законови и подзаконови актове и процедури

1. Всяка страна гарантира, че нейните митнически законови и подзаконови актове и процедури:

а) се основават на международни инструменти и стандарти в областта на митниците и търговията, включително Международната конвенция относно Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките, подписана в Брюксел на 14 юни 1983 г., както и Рамката от стандарти SAFE за сигурност и улесняване на световната търговия на СТО и Модела за данни на СТО, и ако е приложимо, съществените елементи на ревизираната Конвенция от Киото за опростяване и хармонизация на митническите процедури, подписана в Киото на 18 май 1973 г. и приета от Съвета на Световната митническа организация през юни 1999 г.;

б) се основават на защитата и улесняването на законната търговия чрез ефективно прилагане и спазване на законовите изисквания; и

в) са пропорционални и недискриминационни, за да се избегне ненужната тежест за икономическите оператори, предвиждат допълнителни улеснения за операторите с висока степен на съответствие, включително благоприятно третиране по отношение на митническия контрол преди вдигането на стоките, и осигуряват предпазни мерки срещу измами и незаконни или увреждащи дейности.

2. С цел да се подобрят методите на работа, както и да се гарантира недискриминационният характер, прозрачността, ефикасността, целостта и отчетността на митническите операции, всяка от страните по споразумението:

а) ако е възможно, опростява и преразглежда изискванията и формалностите с оглед на бързото вдигане и митническо оформяне на стоките;

б) се стреми допълнително да опрости и стандартизира данните и документацията, изисквани от митниците и други агенции, за да се намалят необходимите за целта време и разходи за търговците или операторите, включително малките и средните предприятия; и

в) следят за поддържането на възможно най-високо равнище на почтеност посредством прилагането на мерки, които отразяват принципите на приложимите международни конвенции и инструменти в тази област.

PUBLIC

ЧЛЕН 11.6

Вдигане на стоки

Всяка страна гарантира, че нейните митнически органи, гранични агенции или други компетентни органи:

а) предвиждат бързо вдигане на стоките в рамките на срок, който не е по-дълъг от срока, изискван за гарантиране спазването на нейните митнически и други свързани с търговията закони и подзаконови нормативни актове и формалности;

б) дават възможност за предварително предаване и обработка по електронен път на документи и всяка друга изисквана информация преди пристигането на стоките;

в) дават възможност за вдигане на стоките преди окончателното определяне на размера на митата, данъците, таксите и налозите, при условие че се представи гаранция, ако такава се изисква по силата на нейните законови и подзаконови актове, с цел да се гарантира тяхното окончателно плащане; и

г) дават подходящ приоритет на бързоразвалящите се стоки, когато се планират и извършват евентуално изискуемите проверки.

PUBLIC

ЧЛЕН 11.7

Опростени митнически процедури

Всяка страна приема или запазва в сила мерки, които позволяват на операторите, които изпълняват критериите, определени в нейните законови и подзаконови актове, да се ползват от допълнително опростяване на митническите процедури. Такива мерки могат да включват митнически декларации, които съдържат намалени набори от данни или съпътстващи документи, или периодично деклариране за определянето и плащането на мита и данъци, обхващащо многократен внос в рамките на определен период, след вдигането на тези внесени стоки, или други процедури, които предвиждат ускорено вдигане на определени пратки.

ЧЛЕН 11.8

Одобрени икономически оператори

1. Всяка страна създава или поддържа програма за партньорство за улесняване на търговията за икономически оператори, които отговарят на определени критерии („одобрени икономически оператори“).

2. Посочените критерии за определяне на одобрени икономически оператори са свързани със спазването, или риска от неспазване, на изискванията, посочени в законовите, подзаконовите разпоредби или процедурите на всяка страна. Посочените критерии трябва да бъдат публикувани и може да включват:

а) липсата на сериозно нарушение или повторни нарушения на митническото законодателство и на правилата за данъчно облагане, включително липсата на сериозни престъпления, свързани с икономическата дейност на заявителя;

б) доказателства от заявителя за високо равнище на контрол върху неговите операции и стокови потоци посредством система за управление на търговската и в съответните случаи на транспортната отчетност, позволяваща подходящ митнически контрол;

в) платежоспособност, ако се счита за доказана, когато заявителят има добро финансово състояние, позволяващо му да изпълнява ангажиментите си, при надлежно отчитане на характерните особености на съответния вид стопанска дейност;

г) доказана компетентност или професионална квалификация, пряко свързана с извършваната дейност; и

д) целесъобразни стандарти за сигурност и безопасност.

3. Посочените в параграф 2 критерии не се разработват или прилагат, така че да позволяват или създават произволна или неоправдана дискриминация между икономическите оператори, когато преобладават едни и същи условия, и трябва да позволяват участието на малките и средни предприятия.

PUBLIC

4. Програмата за партньорство за улесняване на търговията, посочена в параграф 1, включва следните ползи:

а) ниски изисквания за документи и данни, доколкото е подходящо;

б) по-нисък процент на физически проверки и ускорени инспекции, доколкото е подходящо;

в) опростени процедури за вдигане и бързо вдигане, доколкото е подходящо;

г) използване на гаранции, включително, ако е приложимо, общи или намалени гаранции; и

д) контрол на стоките в помещенията на одобрения икономически оператор или на друго място, разрешено от митническите органи.

5. Програмата за партньорство за улесняване на търговията, посочена в параграф 1, може да включва допълнителни ползи, като например:

а) отложено плащане на мита, данъци, такси и налози;

б) една обща митническа декларация за целия внос или износ в даден период; или

в) наличие на специално звено за контакт, което да оказва съдействие по митнически въпроси.

PUBLIC

ЧЛЕН 11.9

Изисквания по отношение на данните и документацията

1. Всяка страна гарантира, че формалностите по внос, износ и транзит, както и изискванията по отношение на данните и документацията:

а) се приемат и прилагат с оглед на бързото вдигане на стоки, при условие че са изпълнени условията за вдигане;

б) се приемат и прилагат по начин, който цели намаляване на времето и разходите за съобразяване с изискванията от страна на търговци или оператори;

в) са най-малко ограничаващата търговията алтернатива, ако са налице две или повече алтернативи за изпълнение на въпросната цел или цели на политиката; и

г) не се запазват, в т.ч. отделни елементи от тях, ако вече не са необходими.

2. Всяка страна прилага общи митнически процедури и използва единни митнически документи за вдигането на стоки на цялата си митническа територия.

PUBLIC

ЧЛЕН 11.10

Използване на информационните технологии и електронно разплащане

1. Всяка страна използва информационни технологии, насочени към ускоряване на процедурите за вдигане на стоки, за да се улеснява търговията между страните.

2. Всяка от страните:

а) предоставя по електронен път митническа декларация, която се изисква за внос, износ или транзит на стоки;

б) дава възможност митническата декларация да се подава в електронен формат;

в) създава средства за осигуряване на електронен обмен на митническа информация със своята търговска общност;

г) насърчава електронния обмен на данни между операторите и митническите органи, както и други свързани агенции; и

д) използва електронни системи за управление на риска за оценка и насочване, които позволяват на митническите органи да съсредоточат проверките си върху високорискови стоки и които улесняват вдигането и движението на стоки с нисък риск.

PUBLIC

3. Всяка страна приема или поддържа процедури, осигуряващи възможност за електронно плащане на мита, данъци, такси и налози, събирани от митническите органи при внос и износ.

PUBLIC

ЧЛЕН 11.11

Управление на риска

1. Всяка страна приема или поддържа система за управление на риска в областта на митническия контрол.

2. Всяка страна определя и прилага система за управление на риска по такъв начин, че да се избягват своеволната или неоправдана дискриминация или прикритите ограничения на международната търговия.

3. Всяка страна насочва митническия контрол и останалите приложими гранични проверки към високорисковите пратки и ускорява вдигането на пратките с нисък риск. Всяка страна също така може да подбира на случаен принцип пратки за такива проверки като част от своето управление на риска.

4. Всяка страна основава управлението на риска на оценка на риска чрез подходящи критерии за подбор.

ЧЛЕН 11.12

Одит след митническо оформяне

1. С цел да се ускори вдигането на стоките, всяка от страните приема или поддържа механизъм за одит след митническото оформяне, за да се гарантира спазването на нейните митнически и други свързани с търговията законови и подзаконови актове.

2. Всяка страна извършва одити след митническото оформяне по основан на риска начин.

3. Всяка страна извършва одити след митническото оформяне по прозрачен начин. Ако бъде извършен одит, от който са постигнати окончателни резултати, страната уведомява незабавно лицето, чиито документи са били одитирани, за резултатите, причините за резултатите и правата и задълженията на лицето.

4. Страните признават, че получената по време на одита след митническото оформяне информация може да се използва за последващо административно или съдебно производство.

5. Всяка страна, когато е приложимо, използва резултатите от одита след митническо оформяне при прилагане на управлението на риска.

PUBLIC

ЧЛЕН 11.13

Прозрачност

1. Страните признават значимостта на навременните консултации с представители на търговските среди по отношение на законодателни предложения и общи процедури, отнасящи се до търговски въпроси. За тази цел всяка от страните предвижда подходящи консултации между администрациите и деловите среди.

2. Всяка страна гарантира, че нейните митнически и свързани с митниците изисквания и процедури продължават да отговарят на нуждите на деловите среди, следват най-добрите практики и остават възможно най-малко ограничаващи търговията.

3. Доколкото е подходящо, всяка страна предвижда редовни консултации между своите гранични служби и търговците или други заинтересовани страни на нейна територия.

4. Всяка от страните публикува незабавно по недискриминационен и достъпен начин, включително онлайн, и преди да бъдат приложени, новите законови и подзаконови актове, свързани с митниците и улесняването на търговията, както и измененията и тълкуванията на тези законови и подзаконови актове. Такива законови и подзаконови актове, както и техните изменения и тълкувания, включват тези, които се отнасят до:

а) процедури за внос, износ и транзит (включително процедури на пристанища, летища и други входни пунктове) и изискуемите формуляри и документи;

б) прилаганите ставки на мита и данъци от всякакъв вид, които се начисляват върху или във връзка с внос или износ;

в) такси и налози, които се начисляват от или за правителствени агенции върху или във връзка с внос, износ или транзит;

г) правила за класиране или определяне на стойността на продукти за митнически цели;

д) общоприложими законови и подзаконови разпоредби и административни решения във връзка с правилата за произход;

е) ограничения или забрани за внос, износ или транзит;

ж) разпоредби за санкции при нарушения на правилата за внос, износ или транзит;

з) споразумения или части от споразумения с която и да било държава или държави във връзка с вноса, износа или транзита;

и) процедури във връзка с управление на тарифните квоти;

й) работно време и оперативни процедури за митническите учреждения в пристанищата и на граничните контролно-пропускателни пунктове;

к) информационни звена за справки. и

л) други приложимите известия от административен характер във връзка с алинеи а)—к).

PUBLIC

5. Всяка страна гарантира, че между публикуването[1] и влизането в сила на нови или изменени законови, подзаконови актове и процедури и налози или такси изминава разумен период от време.

6. Всяка страна създава или поддържа един или повече информационни центрове, които да отговарят на разумни запитвания от страна на правителства, оператори и други заинтересовани страни по митнически и други свързани с търговията въпроси. Информационните центрове отговарят на запитвания в рамките на разумен срок, определен от всяка страна, който може да варира в зависимост от естеството или сложността на запитването. Никоя от страните не изисква заплащане на такса за отговор или предоставяне на необходимите формуляри и документи.

ЧЛЕН 11.14

Предварителни решения

1. За целите на настоящия член „предварително решение“ означава писмено решение, предоставено на заявител преди вноса на стока, предмет на заявлението, в което решение се определя начинът, по който страната трябва да третира стоката в момента на вноса във връзка с:

а) тарифното класиране на стоките;

б) произхода на стоката; и

в) всеки друг въпрос, по който страните могат да се споразумеят.

[1] От съображения за правна сигурност „публикуването“ се отнася до осигуряването на публичен достъп до законовите и подзаконовите актове.

2. Всяка страна издава предварително решение чрез своите митнически органи. Това предварително решение се издава в разумен и ограничен по продължителност срок на заявителя, който е подал писмено искане, включително в електронен формат, съдържащо цялата необходима информация в съответствие със законовите и подзаконовите разпоредби на издаващата решението страна.

3. Предварителното решение е валидно за период от поне три години, считано от датата на влизането му в сила, освен в случай на промяна на правните разпоредби, фактите или обстоятелствата, подкрепили първоначалното предварително решение.

4. Всяка от страните може да откаже да издаде предварително решение, ако фактите и обстоятелствата, на които се основава предварителното решение, подлежат на административен или съдебен контрол, или ако заявлението не се отнася до никоя предвидена употреба на предварителното решение. Ако дадена страна откаже да издаде предварително решение, тя незабавно уведомява заявителя в писмена форма за това, като посочва съответните факти и основанието за своето решение.

5. Всяка страна публикува най-малко:

а) изискванията за заявлението за предварително решение, включително каква информация трябва да се представи и в какъв формат;

б) срока, в рамките на който се издава предварително решение; и

в) срока на валидност на предварителното решение.

PUBLIC

6. Когато някоя страна отменя, изменя или обявява за недействително предварително решение, тя трябва да изпрати писмено уведомление на заявителя, като посочи съответните факти и основанието за своето решение. Всяка от страните отменя, изменя или обявява за недействително предварително решение с обратно действие само ако решението е било основано на непълна, невярна, погрешна или подвеждаща информация, предоставена от заявителя.

7. Предварително решение, издадено от дадена страна, е обвързващо за тази страна по отношение на поискалия. Предварителното решение е задължително и за заявителя.

8. При писмено поискване от заявителя всяка страна предоставя преразглеждане на предварителното решение или решението, с което се отменя, изменя или обезсилва предварителното решение.

9. При спазване на изискванията за поверителност в своите закони и подзаконови нормативни актове, всяка от страните предоставя публичен достъп, до основните елементи на своите предварителни решения, включително онлайн.

ЧЛЕН 11.15

Транзит и трансбордиране

1. Всяка страна осигурява улесняването и ефективния контрол на операциите по транзитно движение и трансбордиране през нейната територия.

2. Всяка от страните насърчава и прилага регионални договорености в областта на транзита с цел улесняване на търговията.

PUBLIC

3. Всяка от страните осигурява сътрудничество между и координация на съответните си органи и агенции с цел улесняване на транзитния трафик.

4. Всяка от страните позволява стоките, предназначени за внос, да бъдат придвижвани на нейна територия под митнически контрол от митническо учреждение на въвеждане до друго митническо учреждение на нейна територия, откъдето стоките трябва да бъдат вдигнати или оформени, при условие че са спазени всички нормативни изисквания.

PUBLIC

ЧЛЕН 11.16

Митнически агенти

1. Никоя от страните не въвежда задължително използване на митнически брокери като изискване към операторите да изпълняват задълженията си по отношение на вноса, износа и транзита на стоки.

2. Всяка страна публикува своите мерки относно използването на митнически агенти.

3. Страните прилагат прозрачни, недискриминационни и пропорционални правила, когато лицензират митнически агенти.

ЧЛЕН 11.17

Предекспедиционни проверки

Страните не изискват предекспедиционни проверки, съгласно определението в Споразумението за предекспедиционна проверка в приложение 1А към Споразумението за СТО, или всякакви други дейности по проверка, извършвани на местоназначението от страна на частни дружества преди митническото оформяне.

PUBLIC

ЧЛЕН 11.18

Обжалване

1. Всяка от страните осигурява ефективни, бързи, недискриминиращи и леснодостъпни процедури, които да гарантират възможността за обжалване на административните действия, актовете и решенията на митническите или други компетентни органи, засягащи вноса или износа на стоки или транзитното преминаване на стоки.

2. Процедурите по обжалване може да включват административен контрол от страна на надзорния орган и съдебно обжалване на решенията, взети на административно равнище в съответствие със законовите и подзаконовите актове на една от страните.

3. Всяко лице, което е подало заявление до митническите органи или други компетентни органи за издаване на решение и което не е получило решение по заявлението си в съответните срокове, също има право на обжалване.

4. Всяка от страните гарантира, че нейните митнически органи или други компетентни органи предоставят на лицата, на които са издадени административни решения, мотивите за тези решения, за да улеснят, когато е необходимо, използването на процедури за обжалване.

PUBLIC

ЧЛЕН 11.19

Санкции

1. Всяка от страните гарантира, че в нейното митническо законодателство и подзаконовите ѝ нормативни актове се предвижда санкциите, налагани за нарушения на нейното митническо законодателство, нейните подзаконови нормативни актове или процедурни правила, да бъдат пропорционални и недискриминационни.

2. Всяка от страните гарантира, че санкция, наложена за нарушение на нейното митническо законодателство, подзаконовите ѝ нормативни актове или процедурни изисквания, се налага само на лицето, което е правно отговорно за нарушението.

3. Всяка от страните гарантира, че наложената санкция се основава на фактите и обстоятелствата по случая и е съизмерима със степента и тежестта на нарушението. Всяка от страните избягва стимули или конфликти на интереси при оценяването и събирането на санкции.

4. Всяка от страните се насърчава да обмисли възможността за предварително разкриване пред митнически орган на обстоятелствата при нарушение на нейното митническо законодателство, подзаконовите ѝ нормативни актове или процедурни правила, като възможен смекчаващ фактор при определянето на санкция.

5. Ако една от страните налага санкция в случай на нарушение на нейното митническо законодателство, подзаконовите ѝ нормативни актове или процедурни правила, тя трябва да предостави писмено обяснение на лицето, на което се налага санкцията, като посочи естеството на нарушението и приложимата законова или подзаконова разпоредба или процедура, съгласно която се определя размерът или диапазонът на санкцията за нарушението.

ЧЛЕН 11.20

Подкомитет по митниците, улесняването на търговията и правилата за произход

1. Подкомитетът по митниците, улесняването на търговията и правилата за произход („Подкомитетът“) се създава съгласно член 8.8, параграф 1.

2. Подкомитетът осигурява правилното прилагане на настоящата глава, прилагането на мерки за контрол по границите за защита на правата върху интелектуалната собственост от компетентните органи в съответствие с глава 32, раздел B, подраздел 2 от Протокола към настоящото споразумение относно административната взаимопомощ по митнически въпроси и всички допълнителни разпоредби, свързани с митниците, договорени между страните, и разглежда всички въпроси, произтичащи от тяхното прилагане.

3. Функциите на Подкомитета включват:

а) мониторинг на прилагането и администрирането във връзка с настоящата глава и глава 10;

б) предоставяне на форум за консултации и обсъждане на всички въпроси, свързани с митниците, в това число по-специално с митническите процедури, митническото остойностяване, тарифните режими, митническата номенклатура, митническото сътрудничество и административната взаимопомощ по митнически въпроси;

в) предоставяне на форум за консултации и обсъждане на въпроси, свързани с правилата за произход и административното сътрудничество, както и с мерките за контрол по границите по отношение на правата върху интелектуалната собственост; и

г) насърчаване на сътрудничеството, свързано с разработването, прилагането и изпълнението на митнически процедури, административната взаимопомощ по митническите въпроси, правилата за произход и административното сътрудничество.

4. Подкомитетът може да отправя препоръки по въпросите, посочени в параграф 2. Съвместният съвет или Съвместният комитет имат правомощието да приемат решения относно взаимното признаване на техники за управление на риска, стандарти за риска, контрол по сигурността и програми за партньорство за улесняване на търговията, включително аспекти като предаване на данни и взаимно договорени ползи.

PUBLIC

ЧЛЕН 11.21

Временен внос

1. За целите на настоящия член „временен внос“ означава митнически режим, при който определени стоки, включително превозни средства, могат да бъдат въведени на митническа територия, условно освободени от заплащане на вносни мита и такси и без прилагане на забрани и ограничения от икономически характер. Такива стоки трябва да бъдат внесени за специална цел и трябва да бъдат предназначени за реекспорт в определен период от време, и без да са преминали каквито и да било промени, освен нормалното изхабяване, дължащо се на тяхното използване.

2. Всяка от страните предоставя временен внос с пълно условно освобождаване от вносни мита и данъци и без прилагане на забранителни мерки и ограничения от икономически характер[1], както е предвидено в нейните законови и подзаконови актове, на следните видове стоки:

а) стоки за излагане или използване по време на изложби, панаири, срещи или подобни събития, което означава стоки, предназначени за излагане или демонстрация по време на събитие, стоки, предназначени за използване във връзка с излагането на чуждестранни продукти по време на събитие, и оборудване, включително оборудване за превод, апаратура за звукозапис и запис на изображения и филми с образователен, научен или културен характер, предназначени за използване по време на международни срещи, конференции или конгреси и стоки, получени при такива събития, от стоки в режим на временен внос; всяка от страните може да изисква издаването на правителствено разрешение, гаранция или депозит преди провеждането на събитието;

[1] От съображения за правна сигурност временният внос на стоките, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член и внесени в Чили от Европейския съюз, не подлежи на заплащане на таксата, определена в член 107 от Наредбата за митниците на Чили (*Ordenanza de Aduanas*), съдържаща се в Указ 30 на Министерството на финансите, Официален вестник, 4 юни 2005 г. („*Decreto con Fuerza de Ley 30 del Ministerio de Hacienda, Diario Oficial, 04 de junio de 2005“*).

б) професионално оборудване, което означава: оборудване за пресата или за звуково или телевизионно излъчване, което е необходимо за представители на пресата или на радио- и телевизионни организации, посещаващи територията на друга държава с цел изготвяне на репортажи или за предаване или записване на материали за определени програми; кинематографично оборудване, необходимо за лице, посещаващо територията на друга държава с цел заснемане на определен филм или филми; всякакво друго оборудване, необходимо за упражняване на професията, занаята или занятието на лице, което посещава територията на друга държава, за да изпълни определена задача, доколкото то не се използва за промишлено производство или опаковане на стоки или, с изключение на ръчните инструменти, за експлоатация на природни ресурси, за строителство, ремонт или поддръжка на сгради или за земни работи и други подобни проекти; спомагателни апарати за горепосоченото оборудване и принадлежности за него; и компоненти, внесени за ремонт на временно внесено професионално оборудване;

в) стоки, внесени във връзка с търговска операция, чийто внос сам по себе си не представлява търговска операция, като например: опаковки, които са внесени пълни, за да бъдат реекспортирани като празни или пълни, или са внесени празни, за да бъдат реекспортирани пълни; контейнери, независимо дали празни, или пълни със стоки, както и принадлежности и оборудване за временно внесени контейнери, като тези принадлежности или оборудване или се внасят с контейнер, който да бъде реекспортиран отделно, или с друг контейнер, или се внасят отделно, за да бъдат реекспортирани с контейнер и части на компоненти, предназначени за ремонт на контейнери, за които е получено разрешение за временен внос; палети; образци; рекламни филми;

PUBLIC

г) стоки, внесени изключително за образователни, научни или културни цели, като научно оборудване, педагогически материали, материали за бита на моряци и всякакви други стоки, внесени във връзка с образователни, научни или културни дейности; резервни части за научно оборудване и педагогически материали, за които е получено разрешение за временен внос; и инструменти, които са специално проектирани за поддръжка, проверка, измерване или ремонт на такова оборудване;

д) „предмети за лично ползване“, които означават всички предмети, били те нови или употребявани, от които пътникът може да има нужда за лична употреба или друга разумна употреба по време на пътуването, като се отчитат обстоятелствата по него, но без да се включват стоки, внесени с търговски цели; и стоки, внесени със спортна цел, като спортни принадлежности и други предмети, които пътниците използват в спортни състезания, демонстрации или тренировки на територията, на която е се разрешава временен внос;

е) туристически рекламни материали, които означават стоки, внасяни с цел насърчаване на обществеността да посети чужда държава, по-специално за да присъства на културни, религиозни, туристически, спортни или професионални срещи или демонстрации, провеждани там; всяка от страните може да изисква предоставяне на гаранция или депозит за такива стоки;

ж) стоки, внесени за хуманитарни цели, което означава медицинско, хирургично и лабораторно оборудване и пратки за оказване на помощ, като например превозни средства и други транспортни средства, одеяла, палатки, сглобяеми къщи или други стоки от първа необходимост, изпратени във вид на помощ за засегнатите от природно бедствие и подобни катастрофи; и

PUBLIC

з) животни, внасяни за специални цели, като например: полицейски кучета или коне, следови кучета, кучета за незрящи, кучета спасители, животни за целите на участие в представления, изложби, конкурси, състезания или демонстрации, животни за целите на развлечения, като например циркови животни, животни за туристически пътувания, (включително домашни любимци на пътници), за извършване на работа или транспорт, или за медицински цели, като например доставка на змийска отрова.

3. Всяка от страните приема, в съответствие със своите законови и подзаконови разпоредби[1], временния внос на стоките, посочени в параграф 2, както и, независимо от техния произход, карнети АТА, издадени в другата страна в съответствие с Конвенцията за временен внос, съставена в Истанбул на 26 юни 1990 г., заверени в другата страна и гарантирани от асоциация, която е част от международната гаранционна верига, сертифицирани от компетентните органи и валидни на митническата територия на страната вносител.

[1] От съображения за правна сигурност в случая на Чили карнетите A.T.A. се приемат, както е установено с Указ № 103 от 2004 г. на Министерството на външните работи (*Decreto N°103 de 2004 del Ministerio de Relaciones Exteriores*), с който се въвежда „Конвенцията за временен внос“ и нейните приложения A, B1, B2 и B3, с надлежно посочените резерви, както и неговите изменения.

ЧЛЕН 11.22

Ремонтирани стоки

1. За целите на настоящия член „ремонт“ означава всяка операция по усъвършенстване, предприета по отношение на дадена стока с цел отстраняване на функционални дефекти или материални щети и водеща до възстановяване на първоначалната функция на дадена стока, или с цел осигуряване на съответствие с техническите изисквания за нейната експлоатация, без която операция стоката повече не би могла да бъде използвана по обичайния начин за целите, за които е била предназначена. Действия по ремонт включват възстановяване и поддръжка, но не включват операция или процес, които:

а) водят до унищожаване на съществените характеристики на дадена стока или до създаване на нова или различна от търговска гледна точка стока;

б) водят до превръщане на незавършена стока в завършена стока; или

в) се използват за подобряване или осъвременяване на техническите характеристики на стока.

2. Никоя от страните не прилага мито за стока, независимо от нейния произход, която се въвежда повторно на нейната митническа територия, след като е била временно изнесена от митническата ѝ територия към митническата територия на другата страна за ремонт.

3. Параграф 2 не се прилага за стока, която се внася под гаранция в зони за свободна търговия, или се внася с подобен статут, и след това се изнася за ремонт и не се внася повторно под гаранция в зони за свободна търговия или с подобен статут.

4. Никоя от страните не прилага мито за стока, независимо от нейния произход, която е внесена временно от митническата територия на другата страна с цел ремонт.

PUBLIC

ЧЛЕН 11.23

Такси и формалности

1. Таксите и другите налози, които някоя от страните налага върху или във връзка с вноса или износа на стока на другата страна, са ограничени до размера на приблизителната стойност на предоставените услуги и не представляват косвен начин за закрила на местните стоки, нито облагане на вноса или износа за данъчни цели.

2. Никоя от страните не събира такси или други налози върху или във връзка с внос или износ на стока на другата страна на адвалорна основа.

3. Всяка от страните може да изисква налози или да възстановява разходи само ако се предоставят конкретни услуги, включително следните:

а) присъствие, при поискване, на митнически служители извън официалното работно време или на място извън митническите учреждения;

б) анализи или експертни доклади относно стоки и пощенски такси за връщането на стоки на заявителя, по-специално във връзка с решения, отнасящи се до обвързваща информация, или предоставянето на информация относно прилагането на митническото законодателство;

в) проверка на стоки или вземане на проби от тях с цел потвърждаване на данните или унищожаване на стоки, когато са направени разходи, различни от тези за ангажиране на митнически служители; или

г) извънредни мерки за контрол, когато такива мерки се налагат поради характера на стоките или потенциалния риск.

4. Всяка от страните публикува незабавно всички такси и налози, които би могла да наложи във връзка с вноса или износа, по такъв начин, че да се даде възможност на правителствата, търговците и другите заинтересовани страни да се запознаят с тях.

5. Никоя от страните не изисква извършването на консулски операции, нито свързани с тях такси и налози, във връзка с вноса на каквато и да било стока от другата страна.

PUBLIC

ГЛАВА 12

СРЕДСТВА ЗА ТЪРГОВСКА ЗАЩИТА

РАЗДЕЛ А

АНТИДЪМПИНГОВИ И ИЗРАВНИТЕЛНИ МИТА

ЧЛЕН 12.1

Общи разпоредби

1. Страните потвърждават своите права и задължения съгласно Антидъмпинговото споразумение и Споразумението за СИМ.

2. За целите на настоящия раздел преференциалните правила за произход съгласно глава 10 не се прилагат.

PUBLIC

ЧЛЕН 12.2

Прозрачност

1. Антидъмпинговите и антисубсидийните разследвания и мерки следва да се прилагат при пълно спазване на приложимите изисквания на СТО, посочени в Антидъмпинговото споразумение и Споразумението за СИМ, и да се основават на справедлива и прозрачна система.

2. Всяка от страните гарантира, във възможно най-кратък срок след налагане на временни мерки и във всеки случай преди да бъде направено окончателно определяне, пълно оповестяване на всички съществени факти и съображения, на които се основава решението за прилагане на окончателни мерки. Това оповестяване не засяга член 6.5 от Антидъмпинговото споразумение и член 12.4 от Споразумението за СИМ. Всяка от страните оповестява тези съществени факти и съображения в писмен вид и осигурява на заинтересованите страни достатъчно време за представяне на коментари по тях.

3. На всяка заинтересована страна се предоставя възможността да бъде изслушана, за да изрази своето становище по време на антидъмпингово или антисубсидийно разследване, при условие че това не забавя ненужно провеждането на разследването.

PUBLIC

ЧЛЕН 12.3

Вземане под внимание на обществения интерес

Всяка от страните взема предвид положението на националната си промишленост, вносителите и техните представителни сдружения, представителните ползватели и представителните организации на потребителите, до степента, в която те са предоставили съответната информация на разследващите органи в рамките на съответния срок. Въз основа на тази информация една от страните може да реши да не прилага антидъмпингови или изравнителни мерки.

ЧЛЕН 12.4

Правило за по-малкото мито

Ако една от страните наложи антидъмпингово мито върху стоките на другата страна, размерът на това мито не надвишава дъмпинговия марж. Когато е възможно, антидъмпинговото мито следва да бъде по-малко от този марж, ако това по-малко мито би било подходящо за отстраняване на вредата за местната промишленост.

ЧЛЕН 12.5

Неприлагане на разпоредбите относно уреждането на спорове

Глава 38 не се прилага по отношение на настоящия раздел.

РАЗДЕЛ Б

ГЛОБАЛНИ ЗАЩИТНИ МЕРКИ

PUBLIC

ЧЛЕН 12.6

Общи разпоредби

Страните потвърждават своите права и задължения съгласно член XIX от ГАТТ от 1994 г., Споразумението за защитни мерки и член 5 от Споразумението за селското стопанство.

ЧЛЕН 12.7

Прозрачност и налагане на окончателни мерки

1. Независимо от член 12.6 страната, която започва разследване за глобална защита или възнамерява да приложи глобални защитни мерки, незабавно предоставя, по искане на другата страна и при условие че същата има съществен интерес, писмено уведомление, съдържащо цялата уместна информация, довела до започването на разследване за глобална защита или прилагането на глобалните защитни мерки, включително относно временните констатации, ако е необходимо. Това уведомление не засяга член 3, параграф 2 от Споразумението за защитни мерки.

2. При налагането на окончателни глобални защитни мерки всяка от страните се стреми да ги налага по начин, засягащ във възможно най-малка степен двустранните търговски отношения, при условие че засегнатата от мерките страна има съществен интерес, както е определено в параграф 4.

3. За целите на параграф 2, ако една от страните счита, че са налице правните изисквания за налагане на окончателни глобални защитни мерки, и възнамерява да прилага такива мерки, то тя уведомява другата страна и ѝ предоставя възможност за провеждане на двустранни консултации, при условие че другата страна има съществен интерес, както е определено в параграф 4. Ако в срок от 15 дни след уведомлението не бъде постигнато задоволително решение, страната вносител може да приеме подходящите глобални защитни мерки за разрешаване на проблема.

4. За целите на настоящия член се счита, че една от страните има съществен интерес, когато тя е сред петте най-големи доставчици на внасяната стока през най-скорошния период от три години, което се измерва или като абсолютен обем, или като абсолютна стойност.

ЧЛЕН 12.8

Неприлагане на разпоредбите относно уреждането на спорове

Глава 38 не се прилага по отношение на настоящия раздел.

РАЗДЕЛ В

ДВУСТРАННИ ЗАЩИТНИ МЕРКИ

ПОДРАЗДЕЛ 1

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 12.9

Определения

За целите на настоящия раздел:

а) „местна промишленост“ означава по отношение на внесена стока производителите като цяло на подобни или пряко конкурентни стоки, действащи в рамките на територията на една от страните, или онези производители, чието колективно производство на подобни или пряко конкурентни стоки представлява основна част от общото вътрешно производство на тези стоки;

б) „преходен период“ означава:

i) период от седем години, считано от датата на влизане в сила на настоящото споразумение; или

ii) за всяка стока, за която в графика в приложение 9 на страната, която прилага двустранна защитна мярка, е предвиден период на премахване на митата от седем години, периодът на премахване на митата за тази стока плюс две години.

PUBLIC

ЧЛЕН 12.10

Прилагане на двустранна защитна мярка

1. Независимо от раздел Б, ако в резултат от намаляването или премахването на мито по силата на настоящата част от настоящото споразумение, стока с произход от една от страните се внася на територията на другата страна в такива увеличени количества, в абсолютно изражение или в сравнение с местното производство, както и при такива условия, че това представлява причина или опасност от причиняване на сериозна вреда на местните производители на подобни или пряко конкурентни продукти, страната вносител може да приеме подходящи двустранни защитни мерки при условията и по реда на процедурите, установени в настоящия раздел.

2. Ако са изпълнени условията по параграф 1, страната вносител може да приложи една от следните двустранни защитни мерки:

а) спиране на предвиденото в настоящата част от настоящото споразумение по-нататъшно намаляване на митническата ставка върху съответната стока; или

б) увеличение на митническата ставка за съответната стока до ниво, което не надвишава по-ниската от следните стойности:

i) прилаганата по отношение на стоката митническа ставка за най-облагодетелствана нация, която е в сила към момента на прилагане на мярката; или

ii) прилаганата по отношение на стоката митническа ставка за най-облагодетелствана нация, която е в сила към датата, непосредствено предхождаща датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

PUBLIC

ЧЛЕН 12.11

Стандарти за двустранна защитна мярка

1. Двустранна защитна мярка не се прилага:

а) освен доколкото и докогато това е необходимо, за да се предотвратят или поправят сериозна вреда или заплаха от такава за местната промишленост;

б) за период над две години; периодът може да бъде удължен с още две години, ако компетентният разследващ орган на страната вносител реши по реда на уредените в настоящия раздел процедури, че мярката продължава да бъде необходима, за да се предотвратят или поправят сериозна вреда или заплаха от такава за местната промишленост, при условие че общият период на прилагане на двустранната защитна мярка, включващ периода на първоначалното прилагане и всяко негово удължаване, не надвишават четири години; или

в) след изтичане на преходния период, както е определено в член 12.9, буква б).

2. Когато една от страните спре да прилага двустранна защитна мярка, митническата ставка е ставката, която би се прилагала по отношение на стоката в съответствие с нейния график в приложение 9.

3. С цел да се улесни приспособяването на засегнатата промишленост в ситуация, при която очакваната продължителност на дадена двустранна защитна мярка превишава една година, страната, прилагаща мярката, постепенно я либерализира на редовни интервали от време през срока на нейното прилагане.

PUBLIC

ЧЛЕН 12.12

Временни двустранни защитни мерки

1. При критични обстоятелства, когато забавянето би причинило труднопоправима вреда, една от страните може да приложи временно двустранна защитна мярка, без да спазва изискванията по член 12.21, параграф 1, след като е предварително установено наличието на явни данни за това, че вносът на стока с произход от другата страна се е увеличил в резултат на намаляването или премахването на митата съгласно настоящата част от настоящото споразумение, както и за това, че този внос води или съществува опасност да доведе до сериозна вреда за местната промишленост.

2. Срокът на прилагане на всяка временна двустранна защитна мярка не може да надвишава 200 дни, като през това време страната, която прилага мярката, се придържа към съответните процедурни правила, установени в подраздел 2. Страната, която прилага временната двустранна защитна мярка, незабавно възстановява всички увеличения на тарифите, ако разследването, описано в подраздел 2, не доведе до заключение, че са изпълнени условията на член 12.10, параграф 1. Продължителността на временната двустранна защитна мярка се счита за част от периода, описан в член 12.11, параграф 1, буква б).

3. Страната, която прилага временна двустранна защитна мярка, уведомява другата страна при предприемането на такава временна мярка и незабавно отнася въпроса до Съвместния комитет за разглеждане, в случай че другата страна поиска това.

PUBLIC

ЧЛЕН 12.13

Обезщетяване и спиране на отстъпките

1. Една от страните, която прилага двустранна защитна мярка, се консултира със страната, спрямо чиито продукти се прилага мярката, с цел да се постигне съгласие по подходящо обезщетяване за либерализиране на търговията под формата на отстъпки, които оказват равностоен по същество ефект върху търговията. Страната, прилагаща двустранна защитна мярка, предоставя възможност за провеждането на такива консултации не по-късно от 30 дни след началото на прилагането на двустранната защитна мярка.

2. Ако консултациите, посочени в параграф 1, не доведат до споразумение за обезщетяване за либерализиране на търговията в срок от 30 дни от началото на консултациите, страната, чиито стоки са предмет на двустранната защитна мярка, може да спре прилагането на равностойни по същество отстъпки за търговията на другата страна.

3. Страната, чиито стоки са предмет на двустранната защитна мярка, уведомява писмено другата страна най-малко 30 дни преди да спре прилагането на отстъпки в съответствие с параграф 2.

PUBLIC

4. Задължението за обезщетяване съгласно параграф 1 и правото на спиране на прилагането на отстъпки съгласно параграф 2:

а) не се упражняват през първите 24 месеца, през които е в сила двустранна защитна мярка, при условие че двустранната защитна мярка е била приложена в резултат на абсолютно увеличение на вноса; и

б) се прекратяват на датата на прекратяване на двустранната защитна мярка.

PUBLIC

ЧЛЕН 12.14

Времеви интервал между две двустранни защитни мерки и непаралелно прилагане на защитни мерки

1. Никоя от страните не прилага някоя от двустранните защитните мерки, посочени в настоящия раздел, по отношение на вноса на стока, спрямо която по-рано е прилагана такава мярка, освен ако не е изтекъл период от време, равен на половината от периода, през който защитната мярка е била прилагана през непосредствено предхождащия период. Срокът на действие на една двустранна защитна мярка, която е била прилагана повече от веднъж по отношение на една и съща стока, не може да бъде удължен с още две години, както е посочено в член 12.11, параграф 1, буква б).

2. Никоя от страните не прилага по отношение на една и съща стока и по едно и също време:

а) двустранна защитна мярка или временна двустранна защитна мярка съгласно настоящата част от настоящото споразумение; и

б) глобална защитна мярка съгласно член XIX от ГАТТ от 1994 г. и Споразумението за защитни мерки.

PUBLIC

ЧЛЕН 12.15

Най-отдалечени региони[1] на Европейския съюз

1. Ако дадена стока с произход от Чили се внася на територията на един или повече най-отдалечени региони на Европейския съюз в такива увеличени количества и при такива условия, че причинява или заплашва да причини сериозно влошаване на икономическото положение на засегнатия най-отдалечен регион, ЕС като страна, след като е разгледал алтернативни решения, може по изключение да приложи двустранни защитни мерки, ограничени до територията на съответния регион.

[1] Към датата на влизане в сила на настоящото споразумение най-отдалечените региони на Европейския съюз са: Гваделупа, Френска Гвиана, Мартиника, Реюнион, Майот, Сен Мартен, Азорските острови, Мадейра и Канарските острови. Настоящият член се прилага и за държава или отвъдморска територия, която променя статута си на най-отдалечен регион с решение на Европейския съвет в съответствие с процедурата, предвидена в член 355, параграф 6 от Договора за функционирането на Европейския съюз, от датата на приемане на това решение. В случай че в резултат на тази процедура даден най-отдалечен регион на Европейския съюз престане да бъде най-отдалечен регион, настоящият член престава да се прилага за тази държава или отвъдморска територия, считано от датата на решението на Европейския съвет в това отношение. ЕС като страна уведомява Чили за всяка промяна по отношение на териториите, считани за най-отдалечени региони на Европейския съюз.

2. За целите на параграф 1 „сериозно влошаване“ означава големи затруднения в сектор на икономиката, произвеждащ сходни или пряко конкурентни стоки. Определянето на сериозно влошаване се основава на обективни фактори, включително следните:

а) увеличаването на обема на вноса в абсолютен размер или съпоставен с местното производство и с вноса от други източници; и

б) въздействието на посочения в параграф 1 внос върху състоянието на засегнатата промишленост или икономически сектор, включително върху равнището на продажбите, производството, финансовото състояние и заетостта.

3. Без да се засяга параграф 1, другите разпоредби на настоящия раздел, приложими към двустранните защитни мерки, се прилагат и за всички защитни мерки, приети съгласно настоящия член. Всяко позоваване на „сериозна вреда“ в други разпоредби на настоящия раздел се разбира като „сериозно влошаване“, когато се прилага по отношение на най-отдалечените региони на Европейския съюз.

PUBLIC

ПОДРАЗДЕЛ 2

ПРОЦЕДУРНИ ПРАВИЛА, ПРИЛОЖИМИ ПО ОТНОШЕНИЕ НА ДВУСТРАННИ ЗАЩИТНИ МЕРКИ

PUBLIC

ЧЛЕН 12.16

Приложимо право

За прилагането на двустранните защитни мерки компетентният разследващ орган на всяка от страните спазва разпоредбите на настоящия подраздел. В случаите, които не са обхванати от настоящия подраздел, компетентният разследващ орган прилага правилата, установени в законодателството на страната на този орган.

ЧЛЕН 12.17

Започване на процедура за защитни мерки

1. Компетентен разследващ орган на една от страните може да задейства процедура по отношение на двустранните защитни мерки („процедура за защитни мерки“) по писмено заявление[1] от местната промишленост или от нейно име, или при изключителни обстоятелства — по своя собствена инициатива.

[1] За ЕС като страна посоченото заявление може да бъде подадено от една или повече държави членки от името на местната промишленост.

2. Заявлението следва да се счита за подадено „от местната промишленост или от нейно име“, ако е подкрепено от местните производители, чието съвкупно производство съставлява повече от 50 % от общото местно производство на подобни или пряко конкурентни стоки, произведени от онази част от местното производство, която изразява подкрепа или несъгласие относно заявлението. Независимо от това компетентният разследващ орган не започва разследване, ако местните производители, които явно подкрепят заявлението, съставляват по-малко от 25 % от общото вътрешно производство на подобните или пряко конкурентни стоки, произвеждани от местната промишленост.

3. След като компетентният разследващ орган е започнал разследването, писменото заявление, посочено в параграф 1, се предоставя на заинтересованите страни, с изключение на съдържащата се в него поверителна информация.

4. При започване на процедура за защитни мерки компетентният разследващ орган публикува обявление за започване на процедурата в официалното издание на страната. В обявлението се посочват:

а) субектът, който е подал писменото заявление, ако е приложимо;

б) внесената стока, предмет на процедурата за защитни мерки;

в) подпозицията и номерът на тарифната позиция, в която е класирана внесената стока;

PUBLIC

г) видът на предложената мярка, която трябва да се приложи;

д) публичното изслушване съгласно член 12.20, буква а) или срокът, в който заинтересованите страни могат да подадат искане за изслушване съгласно член 12.20, буква б);

е) мястото, където може да се провери писменото заявление и всички други неповерителни документи, подадени в хода на процедурата; и

ж) името, адресът и телефонният номер на службата за връзка за повече информация.

5. По отношение на процедура за защитни мерки, започната по параграф 1 въз основа на писмено заявление, засегнатият компетентен разследващ орган не публикува обявлението по параграф 4, без първо да прецени внимателно, че писменото заявление отговаря на изискванията на неговото вътрешно законодателство и изискванията на параграфи 1 и 2, както и че включва основателни доказателства, че вносът на стока с произход от другата страна се е увеличил в резултат на намаляването или премахване на мито по настоящата част от настоящото споразумение и че този внос причинява или заплашва да причини предполагаема сериозна вреда.

PUBLIC

ЧЛЕН 12.18

Разследване

1. Всяка страна прилага двустранна защитна мярка само след като нейният компетентен разследващ орган е провел разследване в съответствие с член 3, параграф 1 и член 4.2, буква в) от Споразумението за защитни мерки; за тази цел член 3, параграф 1 и член 4.2, буква в) от Споразумението за защитни мерки се включват в настоящото споразумение и стават неразделна част от него *mutatis mutandis*.

2. В хода на разследването по параграф 1 страната се придържа към изискванията на член 4.2, буква а) от Споразумението за защитни мерки. За тази цел член 4.2, буква а) от Споразумението за защитни мерки се включва в настоящото споразумение и става неразделна част от него *mutatis mutandis*.

PUBLIC

3. Ако една от страните направи уведомление съгласно параграф 1 от настоящия член и член 3, параграф 1 от Споразумението за защитни мерки, че прилага или удължава срока на действие на двустранна защитна мярка, това уведомление включва:

а) доказателства за сериозна вреда или опасността от такава, причинена от увеличения внос на стока с произход от другата страна в резултат на намаляването или премахването на митата съгласно настоящата част от настоящото споразумение; разследването доказва, въз основа на обективни доказателства, че съществува причинно-следствена връзка между увеличения внос на засегнатата стока и сериозната вреда или опасността от такава; проучват се и други известни фактори, различни от увеличения внос, за да се гарантира, че сериозната вреда или опасността от такава, причинена от тези други фактори, не се приписва на увеличения внос;

б) точно описание на стоката с произход, предмет на двустранната защитна мярка, включително нейната позиция или подпозиция по ХС, на която се основават графиците с тарифни задължения в приложение 9;

в) точно описание на двустранната защитна мярка;

г) датата на въвеждане на двустранната защитна мярка, очакваната ѝ продължителност и, ако е приложимо, график за постепенно либерализиране на мярката в съответствие с член 12.11, параграф 3; и

д) в случай на удължаване на срока на действие на двустранната защитна мярка — доказателство, че засегнатата местна промишленост се приспособява.

4. По искане на една от страните, чиято стока е предмет на процедура за защитни мерки съгласно настоящия раздел, страната, която провежда тази процедура, започва консултации с отправилата искането страна за преразглеждане на уведомление по параграф 1 или всяко публично обявление или доклад, които компетентният разследващ орган е издал във връзка с процедурата за защитни мерки.

5. Всяка страна гарантира, че нейният компетентен разследващ орган приключва всяко разследване съгласно настоящия член в срок от 12 месеца от датата на започването му.

ЧЛЕН 12.19

Поверителна информация

1. Всяка информация от поверително естество или предоставена като поверителна се третира като такава от компетентния разследващ орган, след като е посочено уважително основание за това. Такава информация не може да бъде разгласявана без разрешението на заинтересованата страна, която я е предоставила.

2. От заинтересованите страни, предоставящи поверителна информация, се изисква да представят неповерително обобщение на тази информация или, ако тези страни посочат, че информацията не може да бъде обобщена — да се посочат причините. Тези обобщения трябва да бъдат достатъчно подробни, за да позволят разбиране в приемлива степен на същността на предоставената на поверителна основа информация. Въпреки това, ако компетентният разследващ орган установи, че искането за поверителност не е обосновано и ако съответната заинтересована страна не желае да оповести информацията или да разреши нейното разгласяване в обобщена или съкратена форма, компетентният разследващ орган може да не вземе предвид въпросната информация, освен ако не бъде доказано по удовлетворителен за този орган, като се има предвид информация от подходящи източници, че информацията е вярна.

ЧЛЕН 12.20

Изслушвания

В хода на всяка процедура за защитни мерки компетентният разследващ орган:

а) провежда открито изслушване, след като е уведомил в разумен срок, за да се предостави възможност на всички заинтересовани страни и всички представителни сдружения на потребителите да се явят лично или представлявани от адвокат, за да представят доказателства и да бъдат изслушани относно предполагаемата сериозна вреда или опасността от такава и подходящият начин за нейното отстраняване; или

б) предоставя възможност на всички заинтересовани страни да бъдат изслушани, ако са подали писмено искане в срока, определен в обявлението за започване, посочено в член 12.17, параграф 4, и са показали, че е вероятно те да бъдат засегнати от резултата от разследването и че съществуват специални основания да бъдат изслушани устно.

PUBLIC

ЧЛЕН 12.21

Уведомления, разглеждане в Съвместния комитет и публикации

1. Ако една от страните счете, че е налице едно от обстоятелствата, посочени в член 12.10, параграф 1 или член 12.15, параграф 1, тя незабавно отнася въпроса за разглеждане до Съвместния комитет. Съвместният комитет може да отправя всякакви препоръки, необходими за отстраняване на възникналите обстоятелства. Ако Съвместният комитет не отправи препоръки за отстраняване на възникналите обстоятелства или ако не бъде намерено удовлетворително решение в рамките на 30 дни от датата, на която страната е отнесла въпроса до него, страната вносител може да приеме подходящи двустранни защитни мерки за отстраняване на обстоятелствата в съответствие с настоящия раздел.

2. За целите на параграф 1 страната вносител предоставя на страната износител цялата необходима информация, включително доказателства за сериозна вреда или опасността от такава за местните производители на подобна и пряко конкурентна стока, причинена от увеличения внос, точно описание на съответната стока, както и предложената двустранна защитна мярка, предложената дата на налагането ѝ и очакваната продължителност.

3. Страната, която приема двустранната защитна мярка, публикува своите констатации и мотивирани заключения по всички относими фактически и правни въпроси в официалното си издание, включително описание на внесената стока и положението, довело до налагането на мерки в съответствие с член 12.10, параграф 1 или член 12.15, параграф 1, причинно-следствената връзка между тази ситуация и увеличения внос, както и формата, нивото и продължителността на мерките.

PUBLIC

ЧЛЕН 12.22

Приемане на документи на английски език в процедурите за защитни мерки

С цел улесняване на подаването на документи при процедури за защитни мерки компетентният разследващ орган на страната, отговаряща за процедурата, приема документи, подадени на английски език от заинтересованите страни, при условие че тези страни представят по-късно, в рамките на по-дълъг срок, определен от компетентния орган, превод на документите на езика на процедурата за защитни мерки.

ГЛАВА 13

САНИТАРНИ И ФИТОСАНИТАРНИ МЕРКИ

PUBLIC

ЧЛЕН 13.1

Цели

Целите на настоящата глава са:

а) да се гарантира здравето на хората, животните и растенията на териториите на страните, като същевременно се улесни търговията с животни, животински продукти, растения, растителни продукти и други продукти, обхванати от санитарни и фитосанитарни мерки („СФМ“), между страните чрез:

i) подобряване на прозрачността, комуникацията и сътрудничеството в областта на СФМ между страните;

ii) създаване на механизми и процедури за улесняване на търговията; и

iii) по-задълбочено прилагане на принципите на Споразумението за СФМ.

б) да се осъществява сътрудничество в рамките на многостранни форуми и в областта на безопасността на храните, здравето на животните и науката за растителна защита.

в) да се осъществява сътрудничество по други санитарни или фитосанитарни въпроси или в други форуми.

PUBLIC

ЧЛЕН 13.2

Многостранни задължения

Страните потвърждават своите права и задължения по силата на споразуменията по линия на СТО, и по-специално Споразумението за СФМ. Посочените права и задължения са в основата на дейностите на страните по настоящата глава.

ЧЛЕН 13.3

Приложно поле

Настоящата глава се прилага за:

а) всички санитарни и фитосанитарни мерки, определени в приложение А към Споразумението за СФМ, доколкото засягат търговията между страните;

б) сътрудничеството в многостранни форуми, признати в рамките на Споразумението за СФМ;

в) сътрудничеството в областта на безопасността на храните, здравето на животните и науката за растителна защита; и

г) сътрудничество по всякакви други санитарни или фитосанитарни въпроси в рамките на всякакви други форуми според това как се споразумеят страните.

PUBLIC

ЧЛЕН 13.4

Определения

За целите на настоящата глава и на приложения 13-А—13-З:

а) се прилагат определенията в приложение А към Споразумението за СФМ, както и тези на Кодекс алиментариус, в рамките на Световната организация по здравеопазване на животните и на Международната конвенция по растителна защита, подписана в Рим на 17 декември 1997 г.; и

б) „защитена зона“ означава, за конкретен регулиран вредител, официално определена географска част от територията на една от страните, в която е известно, че този вредител не е установен въпреки благоприятните условия и наличието му в други части от територията на тази страна.

ЧЛЕН 13.5

Компетентни органи

1. Компетентните органи на страните са органите, отговорни за прилагането на мерките, посочени в настоящата глава, както е посочено в приложение 13-А.

2. В съответствие с член 13.12 страните се информират взаимно за всички съществени промени в структурата, организацията или разпределението на компетенциите на техните компетентни органи.

ЧЛЕН 13.6

Признаване на статус по отношение на болестите по животните и инфекциите по животните, и по отношение на вредителите

1. Следното се отнася за статуса по отношение на болестите по животните и инфекциите по животните, включително зоонозите:

а) за целите на търговията страната вносител признава здравния статус на животните на страната износител или на нейните региони, определени от страната износител в съответствие с параграф 1, буква а), подточка i) от приложение 13-В по отношение на болестите по животните, посочени в допълнение 13-Б-1;

PUBLIC

б) когато една от страните счита, че нейната територия или някой от нейните региони има специален статус по отношение на специфична болест по животните, различна от болестите по животните, посочени в допълнение 13-Б-1, тя може да поиска признаване на този статус в съответствие с критериите, посочени в параграф 3 от приложение 13-В; при вноса на живи животни и животински продукти страната вносител може да поиска предоставянето на гаранции, съответстващи на статуса, договорен от тази страна;

в) страните признават, че статусът на териториите или регионите, или статусът на сектор или подсектор на страните, свързан с разпространението или честотата на болест по животните, различна от болестите по животните, посочени в допълнение 13-Б-1, или на инфекции по животните, или свързания с тях риск, както е определено от международните организации за определяне на стандарти, признати в рамките на Споразумението за СФМ, представлява основата на търговията между тях; при вноса на живи животни и животински продукти страната вносител може, ако е уместно, да поиска предоставянето на гаранции, съответстващи на статуса на тази страна в съответствие с препоръките на организациите за определяне на стандарти; и

г) без да се засягат членове 13.9 и 13.15 и при положение че страната вносител не възрази изрично и не поиска подкрепяща или допълнителна информация, провеждане на консултации или извършване на проверка в съответствие с членове 13.11 и 13.14, всяка от страните приема своевременно законодателните и административните мерки, необходими, за да се разреши осъществяването на търговия въз основа букви а), б) и в) от настоящия параграф.

PUBLIC

2. Към статута по отношение на вредителите се прилагат следните правила:

а) страните признават за целите на търговията статуса на вредител по отношение на вредителите, посочени в допълнение 13-Б-2; и

б) без да се засягат членове 13.9 и 13.15 и при положение че страната вносител не възрази изрично и не поиска подкрепящи или допълнителна информация, провеждане на консултации или извършване на проверка в съответствие с членове 13.11 и 13.14, всяка от страните предприема своевременно законодателните и административните мерки, необходими, за да се разреши осъществяването на търговия въз основа буква а) от настоящия параграф.

ЧЛЕН 13.7

Признаване на решенията за регионализация по отношение на болестите по животните и инфекциите по животните и по отношение на вредителите

1. Страните признават концепцията за регионализация и я прилагат към търговията помежду си.

2. Решенията за регионализация по отношение на болестите по сухоземните и водните животни, изброени в допълнение 13-Б-1, и вредителите, изброени в допълнение 13-Б-2, се приемат в съответствие с приложение 13-В.

3. По отношение на болестите по животните и в съответствие с член 13.14 страната износител, която иска признаване от страната вносител на решение за регионализация, уведомява за своите мерки за установяване на регионализация с пълно обяснение и подкрепящи данни за своите определения и решения.

4. Без да се засяга член 13.15 и при положение, че страната вносител не възрази изрично и не поиска допълнителна информация, провеждане на консултации или проверка в съответствие с членове 13.11 и 13.14 в рамките на 15 работни дни от получаването на решението за регионализация, страните считат това решение за прието.

5. Консултациите, посочени в параграф 4, се провеждат в съответствие с член 13.14, параграф 2. Страната вносител разглежда допълнителната информация в срок от 15 работни дни след получаването ѝ. Предвидената в параграф 4 проверка се провежда съгласно член 13.11 и в срок от 25 работни дни от получаването на искането за нейното извършване.

PUBLIC

6. Що се отнася до вредителите, всяка от страните гарантира, че при търговията с растения, растителни продукти и други продукти се отчита статусът на вредител, признат от другата страна. Страната износител, която иска признаване на решение за регионализация от другата страна, уведомява другата страна за своите мерки и решения, като се ръководи от съответните международни стандарти за фитосанитарни мерки на Организацията за прехрана и земеделие на Организацията на обединените нации („ФАО“), включително стандарт 4 „Изисквания за създаване на зони, свободни от вредители“, стандарт 8 „Определяне на статута по отношение на вредителя на дадена област“ и други международни стандарти за фитосанитарни мерки, които страните считат за подходящи. Без да се засяга член 13.15 и при положение, че една от страните не възрази изрично и не поиска допълнителна информация, провеждане на консултации или проверка в съответствие с членове 13.11 и 13.14 в рамките на три месеца от получаването на решението за регионализация, страните считат това решение за прието.

7. Консултациите, посочени в параграф 4, се провеждат в съответствие с член 13.14, параграф 2. Страната вносител разглежда всякаква допълнителна информация в срок от три месеца от получаването на тази допълнителна информация. Всяка страна извършва проверката, посочена в параграф 4 от настоящия член, в съответствие с член 13.11 и в рамките на 12 месеца от получаването на искане за проверка, като взема предвид биологията на вредителя и съответната култура.

8. След приключване на процедурите, определени в параграфи 2—7 от настоящия член, и без да се засяга член 13.15, всяка от страните предприема без неоснователно забавяне законодателните и административните мерки, необходими, за да се разреши осъществяването на търговия на тази основа.

ЧЛЕН 13.8

Признаване на еквивалентност

1. Страните могат да признаят еквивалентност по отношение на отделна мярка, група мерки или системи, приложими към даден сектор или подсектор.

2. С цел на признаването на еквивалентност страните следват процеса на консултации, посочен в параграф 3. Този процес включва обективно доказване на еквивалентността от страната износител и обективна оценка на представените доказателства от страната вносител с оглед на възможното признаване на еквивалентността от страната вносител.

3. В срок от три месеца от получаването от страната вносител на искане от страната износител за признаване на еквивалентност на една или повече мерки, засягащи един или повече сектори или подсектори, страните започват процес на консултации, който включва стъпките, посочени в приложение 13-Д. В случай на постъпили голям брой искания от страната износител страните, по искане на страната вносител, договарят в рамките на Подкомитета, посочен в член 13.16, график, в съответствие с който започват процеса, посочен в настоящия параграф.

4. Освен ако не е договорено друго, страната вносител приключва оценката на еквивалентността, както е посочено в приложение 13-Д, не по-късно от 180 дни след като е получила от страната износител нейното доказателство за еквивалентност, както е определено в посоченото приложение. По изключение в случай на сезонни култури е оправдано оценката на еквивалентността да се финализира на по-късен етап, ако е необходимо, за да се даде възможност за проверка на фитосанитарните мерки през подходящ период на растеж на културата.

5. Приоритетните сектори или подсектори на всяка от страните, за които може да се започне процес на консултации, както е посочено в параграф 3 от настоящия член, трябва да бъдат определени, където е уместно, по приоритетен ред в допълнение 13-Д-1. Подкомитетът, посочен в член 13.16, може да препоръча на Съвместния съвет да измени този списък, включително реда на приоритетите.

6. Страната вносител може да оттегли или да спре признаването на еквивалентност въз основа на изменение от една от страните на мерките, засягащи въпросната еквивалентност, при условие че са спазени следните процедури:

а) в съответствие с член 13.13 страната износител информира страната вносител за всяко предложено изменение на мярка на страната износител, за която е призната еквивалентност, и за вероятния ефект на предложеното изменение върху тази еквивалентност; в срок от 30 работни дни от получаването на тази информация страната вносител уведомява страната износител дали тази еквивалентност ще продължи да бъде призната въз основа на предложеното изменение; и

б) в съответствие с член 13.13 страната вносител информира страната износител за всяко предложено изменение на мярка на страната вносител, на която се основава признаване на еквивалентност, и за вероятния ефект на предложеното изменение върху признаването на еквивалентност; ако страната вносител не продължи да признава тази еквивалентност, страните могат заедно да определят условията, позволяващи възобновяване на процеса, посочен в параграф 3 от настоящия член, въз основа на предложеното изменение.

PUBLIC

7. Без да се засяга член 13.15, страната вносител не отменя или не спира признаването на еквивалентност преди влизането в сила на предложеното изменение на една от страните.

8. Признаването на еквивалентността, оттеглянето или спирането на признаването на еквивалентност зависи единствено от страната вносител, която действа в съответствие със своята административна и законодателна рамка, включително, по отношение на растения, растителни продукти и други стоки, подходящи съобщения в съответствие с международния стандарт на ФАО за фитосанитарни мерки 13 „Насоки за уведомяване за несъответствия и спешни действия“ и други международни стандарти за фитосанитарни мерки, според случая. Страната вносител предоставя на страната износител пълно писмено обяснение и подкрепящите данни по отношение на определенията и решенията, обхванати от настоящия член. В случай на непризнаване на еквивалентността, оттегляне или спиране на признаването на еквивалентност страната вносител информира страната износител за условията за повторно започване на процеса, посочен в параграф 3.

ЧЛЕН 13.9

Прозрачност и търговски условия

1. Страните прилагат общи условия за внос. Без да се засягат решенията, взети в съответствие с член 13.7 от настоящото споразумение, условията за внос на страната вносител се прилагат за територията на страната износител. В съответствие с член 13.13 страната вносител информира страната износител за своите санитарни и фитосанитарни изисквания при внос. Тази информация включва, по целесъобразност, образците на всички официални сертификати или удостоверения, изисквани от страната вносител.

2. Във връзка с уведомяването за изменения или предложени изменения на условията, посочени в параграф 1 от настоящия член, всяка от страните спазва член 7 от приложение Б към Споразумението за СФМ и последващите решения, приети от Комитета по санитарни и фитосанитарни мерки на СТО. Без да се засяга член 13.15, страната вносител взема предвид времето за транспортиране между териториите на страните, когато определя датата на влизане в сила на всякакви изменения, посочени в параграф 1 от настоящия член.

3. Ако страната вносител не изпълни изискванията за уведомяване, посочени в параграф 2, тя продължава да приема в продължение на 30 дни след датата на влизане в сила на съответното изменение всеки официално сертификат или удостоверение, гарантиращи условията за внос, приложими преди това изменение.

4. Когато Чили предоставя достъп до пазара на един или повече сектори или подсектори на ЕС като страна в съответствие с условията, посочени в параграф 1, Чили одобрява всички последващи искания за износ, подадени от държавите членки, въз основа на изчерпателно досие с информация, с което разполага Европейската комисия, известно като „Профил на държавата“, освен ако Чили не поиска допълнителна информация при ограничени специфични обстоятелства и когато счита това за целесъобразно.

PUBLIC

5. В срок от 90 дни от признаването на еквивалентност в съответствие с член 13.8 някоя от страните предприема необходимите законодателни и административни мерки за прилагане на това признаване на еквивалентност, за да позволи осъществяването на търговия между страните в секторите и подсекторите, в които страната вносител признава всички санитарни и фитосанитарни мерки на страната износител за еквивалентни. За животните, животинските продукти, растенията, растителните продукти и другите продукти, обхванати от съответните санитарни и фитосанитарни мерки, образецът на официалния сертификат или официалния документ, изискван от страната вносител, може да бъде заменен със сертификат, както е предвидено в приложение 13-З.

6. За продуктите, посочени в параграф 5, в сектори или подсектори, за които една или някои, но не всички мерки са признати за еквивалентни, страните продължават да търгуват помежду си въз основа на спазването на условията, посочени в параграф 1. По искане на страната износител се прилага параграф 7.

7. За целите на настоящата глава страната вносител не подлага вноса на продукти на другата страна на лицензии за внос.

8. По отношение на общите условия за внос, които засягат търговията между страните, по искане на страната износител страните започват консултации в съответствие с член 13.14, за да установят алтернативни или допълнителни условия за внос на страната вносител. Страните, ако е целесъобразно, основават тези алтернативни или допълнителни условия за внос на мерки на страната износител, признати за еквивалентни от страната вносител. Ако страните се споразумеят за алтернативни или допълнителни условия за внос, в срок от 90 дни от установяването им страната вносител предприема необходимите законодателни или административни мерки за разрешаване на вноса на тази основа.

9. По отношение на вноса на животни, животински продукти, продукти от животински произход и странични животински продукти страната вносител, по искане на страната износител, придружено от съответните гаранции, одобрява без предварителна проверка и в съответствие с приложение 13-Г предприятията, които се намират на територията на страната износител. Освен ако страната износител не поиска допълнителна информация, в срок от 30 работни дни от получаване на искането за одобрение, придружено от съответните гаранции, страната вносител предприема необходимите законодателни или административни мерки, за да разреши вноса на тази основа.

10. Първоначалният списък на предприятията се одобрява от всяка от страните в съответствие с приложение 13-Г.

11. По искане на една от страните другата страна предоставя пълно обяснение и подкрепящи данни, необходими за извършването на преценките и вземането на решенията, попадащи в обхвата на настоящия член.

ЧЛЕН 13.10

Процедури за сертифициране

1. За целите на процедурите за сертифициране страните спазват принципите и критериите, посочени в приложение 13-З.

2. Всяка от страните издава сертификатите или официалните документи, посочени в член 13.9, параграфи 1, 5 и 6, както е посочено в приложение 13-З.

3. Подкомитетът, посочен в член 13.16, може да препоръча на Съвместния комитет или на Съвместния съвет да приеме решение за установяване на правила, които да се спазват в случай на електронно сертифициране, оттегляне или замяна на сертификати.

PUBLIC

ЧЛЕН 13.11

Проверка

1. За целите на ефективното прилагане на настоящата глава всяка страна има право:

а) да извърши, в съответствие с насоките, изложени в приложение 13-Е, проверка на цялата или на част от цялостната програма за контрол на компетентните органи на другата страна; разходите по такъв вид проверка се поемат от страната, която я извършва;

б) считано от дата, определена от страните, да поиска от другата страна цялата или част от цялостната програма за контрол на тази страна, както и доклад относно резултатите от контрола, извършен в рамките на тази програма; и

в) за лабораторни изпитвания, свързани с продукти от животински произход, да поиска участието на другата страна в програмата за периодични сравнителни изпитвания за конкретни изпитвания, организирани от референтната лаборатория на отправилата искането страна; разходите, свързани с това участие, се поемат от участващата страна.

2. Всяка от страните може да споделя резултатите и заключенията от проверките си с трети държави и да ги прави публично достъпни.

3. Подкомитетът, посочен в член 13.16, може да препоръча на Съвместния съвет да измени приложение 13-Е, като надлежно вземе предвид съответната работа, извършена от международни организации.

4. Резултатите от проверките, посочени в настоящия член, могат да допринесат за мерките на някоя от страните или на страните, посочени в членове 13.6—13.9 и 13.12.

PUBLIC

ЧЛЕН 13.12

Проверки на вноса и такси за инспекция

1. Проверките на вноса, извършвани от страната вносител на пратки от страната износител, се извършват при спазване на принципите, изложени в приложение 13-Ж. Резултатите от тези проверки могат да допринесат за процеса на проверка, посочен в член 13.11.

2. Честотата на физическите проверки на вноса, прилагани от всяка от страните, е посочена в приложение 13-Ж. Подкомитетът, посочен в член 13.16, може да препоръча на Съвместния съвет да измени приложение 13-Ж.

3. Всяка страна може да се отклони от честотата, посочена в приложение 13-Ж, в рамките на своите правомощия и в съответствие със своите законови и подзаконови актове, в резултат на напредъка, постигнат в съответствие с членове 13.8 и 13.9, или в резултат на проверки, консултации или други мерки, предвидени в настоящата глава.

4. Таксите за инспекция не надвишават разходите, направени от компетентния орган за извършване на проверки на вноса, и са справедливи по отношение на таксите, начислявани за инспектиране на подобни местни продукти.

5. Страната вносител уведомява страната износител за всяко изменение, включително за причините за това изменение, на мерките, засягащи проверките на вноса и таксите за инспекция, както и за всички съществени промени в административната процедура за тези проверки.

6. За продуктите, посочени в член 13.9, параграф 5, страните могат да се споразумеят да намалят на реципрочна основа честотата на физическите проверки на вноса.

7. Подкомитетът може да препоръча на Съвместния съвет условията за одобряване на проверките на вноса на всяка от страните с оглед адаптиране на тяхната честота или замяната им, които да се прилагат от определена дата. Тези условия се включват в приложение 13-Ж с решение на Съвместния съвет. Считано от тази дата, страните могат да одобряват взаимно проверките на вноса на определени продукти с оглед намаляване на тяхната честота или замяната им.

PUBLIC

ЧЛЕН 13.13

Обмен на информация

1. Страните систематично обменят информация, имаща отношение към прилагането на настоящата глава, с цел разработване на стандарти, предоставяне на уверения, постигане на взаимно доверие и демонстриране на ефективността на контролираните програми. Ако е уместно, обменът на информация може да включва и обмен на длъжностни лица.

2. Страните обменят също така информация по други имащи отношение към темата въпроси, включително:

а) важни събития, свързани с продукти, обхванати от настоящата глава, включително обмена на информация, предвиден в членове 13.8 и 13.9;

б) резултатите от процедурите по извършване на проверка, предвидени в член 13.11.

в) резултатите от проверките на вноса, предвидени в член 13.12, в случай на отхвърлени или неотговарящи на изискванията пратки животни и животински продукти;

г) научни становища, свързани с настоящата глава и изготвени под отговорността на една от страните; и

д) бързи сигнали, свързани с търговията в обхвата на настоящата глава.

3. Дадена страна своевременно представя за оценка на съответния научен форум научни документи или данни в подкрепа на всякакви становища или твърдения, направени във връзка с въпрос, възникнал по силата на настоящата глава. Резултатите от тази оценка се предоставят на страните.

4. Когато информацията, посочена в настоящия член, е предоставена от една от страните чрез уведомление до СТО в съответствие с член 7 от Споразумението за СФМ и приложение Б към същото споразумение или на нейния официален, публично достъпен и безплатен уебсайт, информацията, предвидена в настоящия член, се счита за обменена.

5. За вредители, които представляват известна и непосредствена опасност за една от страните, до тази страна се изпраща директно съобщение по пощата или по електронна поща. Страните следват насоките, предоставени от международния стандарт на ФАО за фитосанитарни мерки 17 „Докладване на вредители“.

6. Страните обменят информацията, посочена в настоящия член, по електронна поща, по факс или по пощата.

PUBLIC

ЧЛЕН 13.14

Уведомяване и консултации

1. Всяка от страните уведомява другата страна в срок от два работни дни за всеки сериозен или значителен риск за здравето на човека, на животните или на растенията, включително всички спешни случаи или ситуации, свързани с контрола върху храните, при които е налице ясно установен риск от сериозни последици за здравето, свързани с консумацията на животински или растителни продукти, и по-специално за:

а) мерки, засягащи решенията за регионализация, както е посочено в член 13.7;

б) наличие или развитие на болест по животните или вредител, изброени в приложение 13-Б;

в) констатации от епидемиологично значение или важни свързани рискове по отношение на болести по животните и вредители, които не са изброени в приложение 13-Б или които са нови болести по животните или вредители; и

г) допълнителни мерки, надхвърлящи основните изисквания за съответните мерки, предприети с цел контрол или премахване на болести по животните или вредители или с цел защита на общественото здраве, и промените на политиките за профилактика, включително политиките за ваксинация.

PUBLIC

2. Когато някоя от страните има сериозни опасения относно риск за здравето на хората, животните или растенията, тази страна може да поиска консултации с другата страна относно ситуацията. Тези консултации се провеждат във възможно най-кратък срок и във всички случаи в рамките на 13 работни дни от искането. При тези консултации всяка страна полага усилия да предостави цялата информация, необходима, за да се избегне нарушаване на търговията и за да се постигне взаимно приемливо решение, съвместимо със защитата на здравето на човека, на животните или на растенията.

3. Всяка от страните може да поиска консултациите, посочени в параграф 2 от настоящия член, да се провеждат чрез видео- или аудиоконферентна връзка. Отправилата искането страна изготвя протокол от консултациите, който подлежи на одобрение от страните. За целите на това одобрение се прилага член 13.13, параграф 6.

ЧЛЕН 13.15

Предпазна клауза

1. Ако страната износител предприеме вътрешни мерки за контрол на причина, която може да представлява сериозен риск за здравето на хората, животните или растенията, тази страна, без да се засягат разпоредбите на параграф 2, предприема еквивалентни мерки, за да предотврати въвеждането на риска на територията на страната вносител.

PUBLIC

2. Поради сериозен риск за здравето на хората, животните или растенията страната вносител може да предприеме временни мерки, необходими за защита на здравето на хората, животните или растенията. За пратките, които се транспортират между страните, когато се прилагат такива временни мерки, страната вносител разглежда най-подходящото и пропорционално решение, за да се избегнат ненужни смущения в търговията.

3. Страната, която предприема мерките, посочени в настоящия член, уведомява другата страна за това в рамките на един работен ден от решението за прилагане на тези мерки. По искане на някоя от страните и в съответствие с член 13.14, параграф 2 страните провеждат консултации относно ситуацията в рамките на 13 работни дни от уведомлението. Страните надлежно вземат предвид всяка информация, предоставена по време на тези консултации, и се стремят да избегнат ненужни смущения в търговията, като вземат предвид, ако е приложимо, резултатите от консултациите по член 13.14, параграф 2.

ЧЛЕН 13.16

Подкомитет по санитарните и фитосанитарните мерки

1. Подкомитетът по санитарните и фитосанитарните мерки („Подкомитетът“), създаден съгласно член 8.8, параграф 1, се състои от представители на страните, отговарящи за санитарните и фитосанитарните въпроси.

PUBLIC

2. Подкомитетът:

а) упражнява контрол върху прилагането и разглежда въпроси, свързани с настоящата глава, както и всякакви други въпроси, които могат да възникнат във връзка с нейното прилагане; и

б) отправя препоръки към Съвместния съвет за изменения на приложенията съгласно член 8.5, параграф 1, буква а), по-специално с оглед на напредъка, постигнат в рамките на консултациите и процедурите, предвидени в настоящата глава.

3. Подкомитетът се споразумява за действията, които да предприеме за постигане на целите на настоящата глава. Подкомитетът определя целите и етапите на тези действия. Подкомитетът оценява резултатите от тези действия.

4. Подкомитетът може да препоръча на Съвместния съвет или на Съвместния комитет, съгласно член 40.3, параграф 3, да създаде, когато е целесъобразно, технически работни групи, съставени от представители на експертно равнище на всяка от страните, които да определят и разглеждат технически и научни въпроси, възникващи при прилагането на настоящата глава.

5. Подкомитетът може да препоръча на Съвместния съвет или на Съвместния комитет да приеме решение относно специфичен процедурен правилник за този подкомитет с оглед на спецификата на въпросите, свързани със СФМ.

PUBLIC

ЧЛЕН 13.17

Сътрудничество в рамките на многостранни форуми

1. Страните насърчават сътрудничеството в рамките на многостранните форуми, свързани със санитарните и фитосанитарните въпроси, по-специално в международните организации за определяне на стандарти, признати в рамките на Споразумението за СФМ.

2. Подкомитетът, създаден съгласно член 13.16, е съответният форум за обмен на информация и сътрудничество по въпросите, посочени в параграф 1 от настоящия член.

ЧЛЕН 13.18

Сътрудничество в областта на безопасността на храните, здравето на животните и науката за растителна защита

1. Страните се стремят да улеснят научното сътрудничество между органите на страните, отговарящи за научната оценка в областта на безопасността на храните, здравето на животните и растителната защита.

2. Подкомитетът може да препоръча на Съвместния съвет или на Съвместния комитет, в съответствие с член 40.3, параграф 3, да създаде техническа работна група за научно сътрудничество съгласно параграф 1 от настоящия член („работната група“), състояща се от представители на експертно равнище на научните органи, посочени в параграф 1 от настоящия член, назначени от всяка от страните.

3. Съвместният съвет или Съвместният комитет, който създава работната група, определя мандата, обхвата и работната програма на тази работна група.

4. Работната група може да обменя информация, включително относно:

а) научна и техническа информация; и

б) събиране на данни.

5. Работата, извършвана от работната група, не засяга независимостта на националните или регионалните агенции на всяка от страните.

6. Всяка от страните гарантира, че представителите, назначени съгласно параграф 2, не са засегнати от конфликти на интереси съгласно законодателството на съответната страна.

PUBLIC

ЧЛЕН 13.19

Териториално приложение за ЕС като страна

1. Чрез дерогация от член 41.2, за ЕС като страна настоящата глава се прилага за територите на държавите членки, както е посочено в приложение I към Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета[1], а по отношение на растенията, растителните продукти и другите стоки — както е посочено в член 1, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета[2].

[1] Регламент (ЕС) 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2017 г. относно официалния контрол и другите официални дейности, извършвани с цел да се гарантира прилагането на законодателството в областта на храните и фуражите, правилата относно здравеопазването на животните и хуманното отношение към тях, здравето на растенията и продуктите за растителна защита, за изменение на регламенти (ЕО) № 999/2001, (ЕО) № 396/2005, (ЕО) № 1069/2009, (ЕО) № 1107/2009, (ЕС) № 1151/2012, (ЕС) № 652/2014, (ЕС) 2016/429 и (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета, регламенти (ЕО) № 1/2005 и (ЕО) № 1099/2009 на Съвета и директиви 98/58/ЕО, 1999/74/ЕО, 2007/43/ЕО, 2008/119/ЕО и 2008/120/ЕО на Съвета, и за отмяна на регламенти (ЕО) № 854/2004 и (ЕО) № 882/2004 на Европейския парламент и на Съвета, директиви 89/608/ЕИО, 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 91/496/ЕИО, 96/23/ЕО, 96/93/ЕО и 97/78/ЕО на Съвета и Решение 92/438/ЕИО на Съвета (Регламент относно официалния контрол) (ОВ ЕС L 95, 7.4.2017 г., стр. 1).

[2] Регламент (ЕС) 2016/2031 на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2016 г. за защитните мерки срещу вредителите по растенията, за изменение на регламенти (ЕС) № 228/2013, (ЕС) № 652/2014 и (ЕС) № 1143/2014 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на директиви 69/464/ЕИО, 74/647/ЕИО, 93/85/ЕИО, 98/57/ЕО, 2000/29/ЕО, 2006/91/ЕО и 2007/33/ЕО на Съвета (ОВ ЕС L 317, 23.11.2016 г., стр. 4).

2. Страните разбират, че по отношение на територията на Европейския съюз се отчита нейната специфика и Европейският съюз се признава за единен субект.

PUBLIC

ГЛАВА 14

СЪТРУДНИЧЕСТВО В ОБЛАСТТА НА УСТОЙЧИВИТЕ ПРОДОВОЛСТВЕНИ СИСТЕМИ

ЧЛЕН 14.1

Цел

Целта на тази глава е да се установи тясно сътрудничество между страните за участие в прехода към устойчивост на съответните им продоволствени системи. Страните признават значението на укрепването на политиките и определянето на програми, които допринасят за развитието на устойчиви, приобщаващи, здравословни и издръжливи продоволствени системи, както и ролята на търговията за постигането на тази цел.

ЧЛЕН 14.2

Приложно поле

1. Настоящата глава се прилага по отношение на сътрудничеството между страните за подобряване на устойчивостта на съответните им продоволствени системи.

2. В настоящата глава се съдържат разпоредби за сътрудничество по конкретни аспекти на устойчивите продоволствени системи, включително:

а) устойчивостта на хранителната верига и намаляването на загубата и разхищението на храни;

б) борбата с измамите с храни в хранителната верига;

в) хуманното отношение към животните;

г) борбата срещу антимикробната резистентност; и

д) намаляване на употребата на торове и химически пестициди, за които оценката на риска е показала, че причиняват неприемливи рискове за здравето или околната среда.

3. Настоящата глава се прилага и за сътрудничеството на страните в рамките на многостранни форуми.

4. Настоящата глава се прилага, без да се засяга прилагането на други глави, свързани с продоволствените системи или с устойчивостта, и по-специално глави 13, 16 и 33.

PUBLIC

ЧЛЕН 14.3

Определения

PUBLIC

1. За целите на настоящата глава:

а) „хранителна верига“ означава всички етапи от първичното производство до продажбата на крайния потребител, включително производство, преработка, транспорт, внос, съхранение, дистрибуция и продажба на крайния потребител;

б) „първично производство“ означава производството, отглеждането или култивирането на първични продукти, включително прибирането на реколтата, доенето и отглеждането на селскостопански животни преди клане, както и ловът и риболовът и събирането на диви продукти; и

в) „устойчива продоволствена система“ означава продоволствена система, която осигурява безопасна, питателна и достатъчна храна за всички, без да се нарушава икономическата, социалната и екологичната основа, необходима за осигуряване на продоволствена сигурност и изхранване на бъдещите поколения; такава устойчивата продоволствена система:

i) е печеливша (икономическа устойчивост);

ii) има широкообхватни ползи за обществото (социална устойчивост); и

iii) има положително или неутрално въздействие върху природната среда, включително върху изменението на климата (екологична устойчивост).

ЧЛЕН 14.4

Устойчивост на хранителната верига и намаляване на загубата и разхищението на храни

1. Страните признават взаимовръзката между настоящите продоволствени системи и изменението на климата. Страните си сътрудничат за намаляване на неблагоприятното въздействие на продоволствените системи върху околната среда и климата, както и за укрепване на тяхната устойчивост.

2. Страните признават, че загубата и разхищението на храни имат отрицателно въздействие върху социалното, икономическото и екологичното измерение на продоволствените системи.

3. Страните си сътрудничат в областите, които могат да включват:

а) устойчиво производство на храни, включително селско стопанство, подобряване на хуманното отношение към животните, насърчаване на биологичното земеделие и намаляване на употребата на антимикробни средства, торове и химически пестициди, за които оценката на риска показва, че представляват неприемлив риск за здравето или околната среда;

б) устойчивост на хранителната верига, включително методи и практики за производство и преработка на храни;

в) здравословно и устойчиво хранене, като се намалява въглеродният отпечатък на потреблението;

г) намаляване на емисиите на парникови газове от продоволствените системи, увеличаване на поглътителите на въглерод и обръщане на тенденцията за намаляване на биоразнообразието;

д) иновации и технологии, които допринасят за адаптирането и устойчивостта към въздействието на изменението на климата;

е) разработване на планове за действие в извънредни ситуации, за да се гарантира сигурността на доставките на храни по време на криза; и

ж) намаляване на загубата и разхищението на храни в съответствие с цел за устойчиво развитие 12, подцел 12.3, определена в Програмата до 2030 г.

4. Сътрудничеството съгласно настоящия член може да включва обмен на информация, експертни познания и опит, както и сътрудничество в областта на научните изследвания и иновациите.

ЧЛЕН 14.5

Борба с измамите в хранителната верига

1. Страните признават, че измамите могат да засегнат безопасността на хранителната верига, да застрашат устойчивостта на продоволствените системи и да подкопаят лоялните търговски практики, доверието на потребителите и устойчивостта на пазарите на храни.

2. Страните си сътрудничат за откриване и избягване на измами в хранителната верига чрез:

а) обмен на информация и опит за подобряване на откриването и противодействието на измамите в хранителната верига; и

б) оказване на необходимото съдействие за събиране на доказателства за практики, които не съответстват или изглежда, че не съответстват на техните правила, или които представляват риск за здравето на хората, животните или растенията или за околната среда, или които заблуждават клиентите.

PUBLIC

ЧЛЕН 14.6

Хуманно отношение към животните

1. Страните признават, че животните са същества с усещания и че използването на животни в системите за производство на храни е свързано с отговорност за тяхното благосъстояние. Страните спазват условия за търговия със селскостопански животни и животински продукти, насочени към защита на хуманното отношение към животните.

2. Страните се стремят да постигнат общо разбиране относно международните стандарти за хуманно отношение към животните на Световната организация за здравеопазване на животните (СОЗЖ).

3. Страните си сътрудничат в разработването и прилагането на стандарти за хуманно отношение към животните във фермата, по време на транспортиране, клане и умъртвяване на животните в съответствие със своето законодателство.

4. Страните засилват сътрудничеството си в научните изследвания в областта на хуманното отношение към животните, за да продължат да разработват научнообосновани стандарти за хуманно отношение към животните.

5. Подкомитетът, посочен в член 14.8, може да разглежда други въпроси в областта на хуманното отношение към животните.

6. Страните обменят информация, експертни познания и опит в областта на хуманното отношение към животните.

7. Страните си сътрудничат в рамките на СОЗЖ и могат да си сътрудничат в други международни форуми с цел насърчаване на по-нататъшно развитие на стандартите и най-добрите практики за хуманно отношение към животните и тяхното прилагане.

8. В съответствие с член 40.3, параграф 3 Съвместният съвет или Съвместният комитет може да създаде техническа работна група, която да подпомага Подкомитета, посочен в член 14.8, при прилагането на настоящия член.

PUBLIC

ЧЛЕН 14.7

Борба срещу антимикробната резистентност

1. Страните отчитат, че антимикробната резистентност представлява сериозна заплаха за здравето на хората и животните и че употребата, особено неправилната и прекомерната употреба на антимикробни средства при животните, допринася за цялостното развитие на антимикробната резистентност и представлява сериозен риск за общественото здраве. Страните отчитат, че естеството на заплахата изисква транснационален подход.

2. Всяка от страните постепенно прекратява употребата на антимикробни лекарствени продукти като растежни стимулатори.

3. Всяка от страните, в съответствие с подхода „Едно здраве“:

а) взема предвид съществуващите и бъдещите насоки, стандарти, препоръки и действия, съставени в съответните международни организации, при разработването на инициативи и национални планове, целящи насърчаване на разумното и отговорно използване на антимикробни средства в животновъдството и при ветеринарните практики;

б) насърчава в случаи, които страните определят съвместно, отговорната и разумна употреба на антимикробни средства, включително намаляване на употребата на антимикробни средства в животновъдството и постепенно прекратяване на употребата на антимикробни средства като растежни стимулатори в животновъдството; и

в) подкрепя разработването и прилагането на международни планове за действие за борба с антимикробната резистентност, ако страните считат това за целесъобразно.

4. В съответствие с член 40.3, параграф 3 Съвместният съвет или Съвместният комитет може да създаде техническа работна група, която да подпомага Подкомитета, посочен в член 14.8, при прилагането на настоящия член.

PUBLIC

ЧЛЕН 14.8

Подкомитет по устойчиви продоволствени системи

1. Подкомитетът по устойчиви продоволствени системи („Подкомитетът“), създаден съгласно член 8.8, параграф 1, се състои от представители на страните, отговарящи за устойчивите продоволствени системи.

2. Подкомитетът упражнява контрол върху прилагането на настоящата глава и разглежда всякакви въпроси, които възникват във връзка с нейното прилагане.

3. Подкомитетът се споразумява за действията, които да предприеме за постигане на целите на настоящата глава. Подкомитетът определя целите и етапите на тези действия и наблюдава напредъка на страните в създаването на устойчиви продоволствени системи. Подкомитетът оценява на всеки период резултатите от изпълнението на тези действия.

4. Подкомитетът може да препоръча на Съвместния съвет или на Съвместния комитет, съгласно член 40.3, параграф 3, да създаде технически работни групи, съставени от представители на експертно равнище на всяка от страните, които да определят и разглеждат технически и научни въпроси, възникващи при прилагането на настоящата глава.

5. Подкомитетът препоръчва на Съвместният комитет да установи правила за намаляване на възможни конфликти на интереси за участниците в заседанията на Подкомитета и на техническите работни групи, посочени в настоящата глава. Съвместният комитет приема решение за установяване на тези правила.

ЧЛЕН 14.9

Сътрудничество в рамките на многостранни форуми

1. Страните си сътрудничат, по целесъобразност, в рамките на многостранни форуми за насърчаване на глобалния преход към устойчиви продоволствени системи, които допринасят за постигането на международно договорените цели в областта на околната среда, природата и опазването на климата.

2. Подкомитетът е форумът за обмен на информация и сътрудничество по въпросите, обхванати от параграф 1 от настоящия член.

PUBLIC

ЧЛЕН 14.10

Допълнителни разпоредби

1. Дейностите на Подкомитета не засягат независимостта на националните или регионалните агенции на страните.

2. Никоя от разпоредбите на настоящата глава не засяга правата или задълженията на всяка от страните да защитава поверителната информация в съответствие със законодателството на всяка от страните. Когато съгласно настоящата глава някоя от страните предостави на другата страна информация, която се счита за поверителна съгласно правото на първата страна, другата страна третира информацията като поверителна, освен ако предоставящата информацията страна не се съгласи с друго.

3. При пълно зачитане на правото на всяка от страните да регулира, никоя от разпоредбите на настоящата глава не се тълкува като задължаваща някоя от страните:

а) да измени изискванията си за внос;

б) да се отклони от националните процедури за изготвяне и приемане на регулаторни мерки;

в) да предприеме действия, които биха затруднили или попречили на своевременното приемане на регулаторни мерки, насочени към постигане на целите на обществената политика; или

г) да приеме конкретен регулаторен резултат.

ГЛАВА 15

ЕНЕРГИЯ И СУРОВИНИ

PUBLIC

ЧЛЕН 15.1

Цел

Целта на настоящата глава е да насърчи диалога и сътрудничеството в секторите на енергията и суровините във взаимна полза на страните, да насърчи устойчивата и справедлива търговия и инвестиции, като осигури еднакви условия на конкуренция в тези сектори, и да повиши конкурентоспособността на свързаните с тях вериги за създаване на стойност, включително добавянето на стойност, в съответствие с настоящото споразумение.

ЧЛЕН 15.2

Принципи

1. Всяка от страните си запазва суверенното право да определя дали районите в рамките на нейната територия, както и в изключителната икономическа зона, са на разположение за проучване, производство и транспортиране на енергийни стоки и суровини.

2. В съответствие с настоящата глава страните потвърждават правото си на регулиране на съответните си територии, за да постигнат легитимни цели на политиката в областта на енергията и суровините.

PUBLIC

ЧЛЕН 15.3

Определения

За целите на настоящата глава и на приложения 15-А и 15-Б:

а) „разрешение“ означава разрешително, лиценз, концесия или подобен административен или договорен инструмент, с който компетентният орган на една от страните дава право на даден субект да упражнява определена стопанска дейност на нейната територия в съответствие с изискванията, посочени в разрешението;

б) „балансиране“ означава всички действия и процеси, във всички срокове, чрез които операторите на системи непрекъснато осигуряват поддържане на честотата на системата в предварително определен диапазон на стабилност и съответствие с размера на резервите, необходими с оглед на изискваното качество;

в) „енергийни стоки“ означава стоките, от които се произвежда енергия и които са изброени със съответния код по ХС в приложение 15-А;

г) „въглеводороди“ означава стоките, изброени със съответния код по ХС в приложение 15-А;

д) „суровини“ означава вещества, използвани при производството на промишлени продукти; включително руди, концентрати, шлаки, пепел и химикали; необработени, преработени и рафинирани материали; метални отпадъци; скрап и скрап за претопяване, изброени в съответната глава на ХС в приложение 15-А;

е) „енергия от възобновяеми източници“ означава енергия, произведена от слънчеви, вятърни, водноелектрически, геотермални, биологични или океански източници или други възобновяеми източници на енергия от околната среда;

ж) „възобновяеми горива“ означава биогорива, течни горива от биомаса, горива от биомаса и възобновяеми горива от небиологичен произход, включително възобновяеми синтетични горива и възобновяем водород;

з) „стандарти“ означава стандартите по смисъла на глава 16;

и) „системен оператор“ означава:

i) за ЕС като страна: лице, което отговаря за експлоатацията и осигурява поддръжката и развитието на електроразпределителната или електропреносната система в дадена област и за осигуряване на дългосрочната способност на тези системи; и

PUBLIC

ii) за Чили: независим орган, отговарящ за координирането на експлоатацията на взаимосвързаните електрически системи, който осигурява ефективните икономически резултати, безопасността и надеждността на електроенергийната система и осигурява свободен достъп до електропреносната система; и

й) „технически правила“ означава техническите правила по смисъла на глава 16.

ЧЛЕН 15.4

Монополи върху вноса и износа

Никоя от страните не може да определя или поддържа определен монопол върху вноса или износа. За целите на настоящия член понятието „монопол върху вноса или износа“ означава изключителното право или предоставяне на правомощия от една от страните на даден субект да внася енергийни стоки или суровини или да изнася енергийни стоки или суровини за другата страна[1].

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че настоящият член не засяга глави 17, 18 и 29 и графиците в приложения 17-A—B и 29 и не засяга право, произтичащо от предоставянето на право върху интелектуална собственост.

ЧЛЕН 15.5

Експортна цена[1]

1. Никоя от страните не налага цена за износ на енергийни стоки или суровини за другата страна, която е по-висока от цената на такива стоки, когато те са предназначени за вътрешния пазар, посредством каквато и да било мярка, включително лицензи или изисквания за минимална цена.

2. Независимо от разпоредбите на параграф 1 от настоящия член Чили може да въведе или да запази мерки, целящи да насърчат добавянето на стойност, като доставя суровини на промишлените сектори на преференциални цени, така че те да могат да се развиват в Чили, при условие че тези мерки отговарят на условията, посочени в приложение 15-Б.

ЧЛЕН 15.6

Вътрешно регулирани цени

1. Страните отчитат значението на конкурентните енергийни пазари за осигуряване на широк избор при доставката на енергийни стоки и за повишаване на благосъстоянието на потребителите. Страните също така отчитат, че регулаторните нужди и подходи могат да се различават на различните пазари.

2. В допълнение към параграф 1 всяка от страните, в съответствие със своите законови и подзаконови разпоредби, гарантира, че доставките на енергийни стоки се основават на пазарни принципи.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че настоящият член не засяга приложение 29.

3. Някоя от страните може да регулира цената, начислявана за доставката на енергийни стоки, само чрез налагане на задължение за обществена услуга.

4. Ако една от страните наложи задължение за обществена услуга, тя гарантира, че това задължение е ясно определено, прозрачно и недискриминационно и не надхвърля необходимото за постигане на целите на задължението за обществена услуга.

ЧЛЕН 15.7

Разрешение за проучване и производство на енергийни стоки и суровини

1. Без да се засягат разпоредбите на глава 20, ако някоя от страните изисква разрешение за проучване или производство на енергийни стоки и суровини, тази страна гарантира, че такова разрешение се предоставя вследствие на публична и недискриминационна процедура[1].

2. Тази страна публикува, наред с другото, вида на разрешението, съответната област или част от нея и предложената дата или срок за издаване на разрешението по такъв начин, който позволява на потенциално заинтересованите кандидати да подават молби.

3. Дадена страна може да предвиди дерогация от параграф 2 от настоящия член и член 20.3 във всеки един от следните случаи, свързани с въглеводородите:

а) областта е била предмет на предишна процедура, която не е довела до издаване на разрешение;

[1] От съображения за правна сигурност, в случай на несъответствие между настоящия член и глави 17 и 18 и приложения 17-А, 17-Б и 17-В, тези глави и приложения имат предимство до степента на несъответствието.

б) областта е на постоянно разположение за проучване или производство на енергийни стоки и суровини; или

в) издадено разрешение е било отменено преди датата на изтичането му.

4. Всяка страна може да изиска от субект, на който е предоставено разрешение, да плати финансова вноска или вноска в натура. Финансовата вноска или вноската в натура се определя по начин, който не възпрепятства процеса на управление и вземане на решения на този субект.

5. Всяка страна гарантира, че на заявителя при отхвърляне на заявлението му се предоставят основанията за отхвърляне, така че да му се даде възможност да използва процедури за обжалване или преразглеждане, когато това е необходимо. Процедурите за обжалване или преразглеждане се оповестяват предварително.

ЧЛЕН 15.8

Оценка на въздействието върху околната среда

1. Някоя от страните гарантира извършването на оценка на въздействието върху околната среда[1] преди издаването на разрешение за проект или дейност, свързани с енергия или суровини, които могат да окажат значително въздействие върху населението, човешкото здраве, биологичното разнообразие, земята, почвата, водата, въздуха или климата, културното наследство или ландшафта. Тази оценка трябва да установи и оцени тези значителни въздействия.

[1] За Чили „оценка на въздействието върху околната среда“ означава проучване на въздействието върху околната среда, както е определено в дял 1, член 2, буква i) от Закон 19.300 или последващите актове, и както е регламентирано в член 11 от същия закон.

2. Всяка страна гарантира, че съответната информация е на разположение на обществеността като част от процеса на оценка на въздействието върху околната среда, и предоставя време и възможности на обществеността да участва в този процес и да предоставя коментари.

3. Всяка страна публикува и взема предвид заключенията от оценката на въздействието върху околната среда, преди да издаде разрешение за проекта или дейността.

PUBLIC

ЧЛЕН 15.9

Достъп на трети страни до енергийната транспортна инфраструктура

1. Всяка страна гарантира, че системните оператори на нейна територия предоставят недискриминационен достъп до инфраструктурата за пренос на електроенергия на всеки субект на една от страните. Доколкото е възможно, достъпът до инфраструктурата за пренос на електроенергия се предоставя в разумен срок от датата, на която субектът е поискал такъв достъп.

2. В съответствие със своите законови и подзаконови разпоредби всяка страна дава възможност на субект от страна да получи достъп до и да използва инфраструктурата за пренос на електроенергия при разумни и недискриминационни условия, включително недискриминация между видовете източници на електроенергия, и при тарифи, отразяващи разходите. Всяка страна публикува реда и условията за достъп до и използване на инфраструктурата за пренос на електроенергия.

3. Независимо от параграф 1, всяка от страните може да въведе или поддържа в законовите и подзаконовите си разпоредби специфични дерогации от правото на достъп на трети страни въз основа на обективни критерии, при условие че са необходими за изпълнение на легитимна цел на политиката. Тези дерогации се публикуват, преди да започнат да се прилагат.

4. Страните отчитат значението на правилата, посочени в параграфи 1, 2 и 3, и за газовата инфраструктура. Страна, която не прилага такива правила по отношение на газовата инфраструктура, се стреми да ги прилага, по-специално по отношение на транспортирането на възобновяеми горива, като отчита разликите в зрелостта и организацията на пазара.

ЧЛЕН 15.10

Достъп до инфраструктура за доставчиците на електрическа енергия, произведена от възобновяеми енергийни източници

1. Без да се засягат членове 15.7, 15.9 и 15.11, всяка от страните гарантира, че на доставчиците на енергия от възобновяеми източници на другата страна се предоставя достъп до и използване на електроенергийната мрежа за съоръжения за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници, разположени на нейна територия, при разумни и недискриминационни условия.

2. За целите на параграф 1 всяка от страните гарантира, в съответствие със своите законови и подзаконови актове, че по отношение на доставчиците на електроенергия от възобновяеми източници на другата страна нейните предприятия за пренос и системни оператори:

а) дават възможност за свързване на нови съоръжения за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници с електроенергийната мрежа, без да се налагат дискриминационни условия;

б) осигуряват надеждно използване на електроенергийната мрежа;

в) предоставят услуги по балансиране; и

г) гарантират, че са налице подходящи оперативни мерки, свързани с мрежата и пазара, за да се сведе до минимум неизползването на електроенергия, произведена от възобновяеми енергийни източници.

3. Параграф 2 не засяга законното право на регулиране на всяка от страните на своята територия, за да постигне легитимни цели на политиката, като например необходимостта от поддържане на сигурно функциониране и стабилност на електроенергийната система, въз основа на обективни и недискриминационни критерии.

PUBLIC

ЧЛЕН 15.11

Независим орган

1. Всяка страна поддържа или създава функционално независим орган или органи, които:

а) определят или одобряват условията и тарифите за достъп до и използване на електроенергийната мрежа; и

б) разрешават спорове в разумен срок относно подходящи условия и тарифи за достъп и използване на електроенергийната мрежа.

2. При изпълнение на задълженията си и упражняване на правомощията си, посочени в параграф 1, органът или органите действат прозрачно и безпристрастно по отношение на ползвателите, собствениците и системните оператори на електроенергийната мрежа.

ЧЛЕН 15.12

Сътрудничество в областта на стандартите

1. С оглед на предотвратяването, откриването и премахването на ненужните технически пречки пред търговията с енергийни стоки и суровини, за тези стоки и материали се прилага глава 16.

PUBLIC

2. В съответствие с членове 16.4 и 16.6 страните насърчават по целесъобразност сътрудничеството между съответните си регулаторни и стандартизиращи органи в области като енергийната ефективност, устойчивата енергия и суровините, с цел да допринесат за търговията, инвестициите и устойчивото развитие, наред с другото, чрез:

а) сближаването или хармонизирането, ако е възможно, на съответните им действащи стандарти въз основа на взаимен интерес и реципрочност, и съгласно условията, които трябва да бъдат договорени от регулаторните органи и съответните органи по стандартизация;

б) съвместните анализи, методологии и подходи, ако е възможно, за подпомагане и улесняване на разработването на съответните стандарти за изпитване и измерване в сътрудничество със техните съответни органи по стандартизация;

в) разработването на общи стандарти, ако е възможно, за енергийна ефективност и възобновяема енергия; и

г) насърчаването на стандартите за суровини, за производство на енергия от възобновяеми източници и енергийна ефективност, включително проектиране на продукти и етикетиране, ако е целесъобразно, чрез съществуващи инициативи за международно сътрудничество.

3. За целите на прилагането на настоящата глава страните се стремят да насърчават разработването и използването на отворени стандарти и оперативна съвместимост на мрежите, системите, устройствата, приложенията или компонентите в секторите на енергията и суровините.

PUBLIC

ЧЛЕН 15.13

Научноизследователска и развойна дейност и иновации

Страните признават, че научноизследователската и развойната дейност и иновациите са ключови елементи за по-нататъшното развитие на ефективността, устойчивостта и конкурентоспособността в секторите на енергетиката и суровините. Страните си сътрудничат по целесъобразност, наред с другото, при:

а) насърчаване на научноизследователската и развойната дейност, иновациите и разпространението на екологосъобразни и рентабилни технологии, процеси и практики в областта на енергията и суровините;

б) насърчаване на добавянето на стойност във взаимна полза на страните и повишаване на производствения капацитет в областта на енергията и суровините; и

в) укрепване на изграждането на капацитет в контекста на инициативите за научноизследователска и развойна дейност и иновации.

PUBLIC

ЧЛЕН 15.14

Сътрудничество в областта на енергията и суровините

1. Страните си сътрудничат, когато е целесъобразно, в областта на енергията и суровините, наред с другото, с оглед:

а) намаляване или премахване на мерките, които сами по себе си или заедно с други мерки биха могли да нарушат търговията и инвестициите, включително мерки от техническо, регулаторно или икономическо естество, засягащи секторите на енергията и суровините;

б) обсъждане, когато е възможно, на техните позиции на международни форуми, на които се дискутират имащи отношение въпроси, свързани с търговията и инвестициите, и насърчаване на международни програми в областта на енергийната ефективност, енергията от възобновяеми източници и суровините; и

в) насърчаване на отговорно бизнес поведение в съответствие с международните стандарти, които са били одобрени или подкрепени от страните, като например Насоките на ОИСР за многонационалните предприятия, и по-специално глава IX от тях относно науката и технологиите.

PUBLIC

Тематично сътрудничество в областта на енергетиката

2. Страните отчитат необходимостта да се ускори внедряването на възобновяеми и нисковъглеродни енергийни източници, да се повиши енергийната ефективност и да се насърчат иновациите и за да се осигури достъп до безопасна, устойчива и достъпна енергия. Страните си сътрудничат по всички съответни въпроси от взаимен интерес, като например:

а) възобновяема енергия, по-специално по отношение на технологиите, интеграцията и достъпа до електроенергийната система, съхранението и гъвкавостта, както и цялата верига за доставка на водород от възобновяеми източници;

б) енергийна ефективност, включително регулиране, най-добри практики и ефективни и устойчиви системи за отопление и охлаждане;

в) електромобилност и внедряване на инфраструктура за зареждане с електроенергия; и

г) отворени и конкурентни енергийни пазари.

PUBLIC

Тематично сътрудничество в областта на суровините

3. Страните отчитат общия си ангажимент за отговорно снабдяване и устойчиво производство на суровини и взаимния си интерес да улеснят интегрирането на веригите за създаване на стойност в сектора на суровините. Страните си сътрудничат по всички съответни въпроси от взаимен интерес, като например:

а) отговорни практики за добив и устойчивост на веригите за създаване на стойност в сектора на суровините, включително приноса на веригите за създаване на стойност на суровините за изпълнението на целите за устойчиво развитие на ООН;

б) вериги за създаване на стойност в сектора на суровините, включително добавяне на стойност; и

в) определяне на областите от взаимен интерес за сътрудничество в областта на научноизследователската и развойната дейност и иновациите, обхващащи цялата верига за създаване на стойност в сектора на суровините, включително авангардни технологии, интелигентен добив на полезни изкопаеми и цифрови мини.

4. При разработването на дейности за сътрудничество страните вземат предвид наличните ресурси. Дейностите могат да се извършват присъствено или с помощта на достъпни за страните технологични средства.

5. Дейностите за сътрудничество могат да бъдат разработени и осъществени с участието на международни организации, световни форуми и изследователски институции, както е договорено между страните.

PUBLIC

6. Когато е целесъобразно, при прилагането на настоящия член страните насърчават подходяща координация по отношение на прилагането на членове 4.5 и 5.2.

PUBLIC

ЧЛЕН 15.15

Енергиен преход и възобновяеми горива

1. За целите на прилагането на настоящата глава страните отчитат важния принос на възобновяемите горива, наред с другото, чистия водород, включително техните производни, и възобновяемите синтетични горива, за намаляване на емисиите на парникови газове с цел справяне с изменението на климата.

2. В съответствие с член 15.12, параграф 2 страните си сътрудничат по целесъобразност за сближаване или хармонизиране, ако е възможно, на схемите за сертифициране на възобновяеми горива, например схеми по отношение на емисиите през целия жизнен цикъл и стандартите за безопасност.

3. По отношение на възобновяемите горива страните си сътрудничат също така с цел:

а) определяне, намаляване и премахване, по целесъобразност, на мерки, които могат да нарушат двустранната търговия, включително мерки от техническо, регулаторно и икономическо естество;

б) насърчаване на инициативи, които улесняват двустранната търговия, за да се насърчи производството на възобновяем водород; и

в) насърчаване на използването на възобновяеми горива с оглед на техния принос за намаляване на емисиите на парникови газове.

4. Страните по целесъобразност насърчават разработването и прилагането на международни стандарти и регулаторното сътрудничество по отношение на възобновяемите горива и си сътрудничат в рамките на съответните международни форуми с цел разработване на уместни схеми за сертифициране, които да избягват появата на необосновани пречки пред търговията.

PUBLIC

ЧЛЕН 15.16

Изключение за малки и изолирани електроенергийни системи

1. За целите на прилагането на настоящата глава страните признават, че техните законови и подзаконови актове могат да предвиждат специални режими за малки и изолирани електроенергийни системи.

2. В съответствие с параграф 1 някоя от страните може да поддържа, приема или прилага мерки по отношение на малки и изолирани електроенергийни системи, които представляват дерогация от членове 15.6, 15.7, 15.9, 15.10 и 15.11, при условие че тези мерки не представляват прикрити ограничения на търговията или инвестициите между страните.

ЧЛЕН 15.17

Подкомитет по търговията със стоки

1. Подкомитетът по търговията със стоки („Подкомитетът“), създаден съгласно член 8.8, параграф 1, отговаря за прилагането на настоящата глава и на приложения 15-А и 15-Б. Функциите, посочени в член 9.18, букви а), в), г) и д), се прилагат към настоящата глава *mutatis mutandis*.

2. В съответствие с членове 15.12, 15.13, 15.14 и 15.15 Подкомитетът може да препоръча на страните да установят или улеснят с други средства сътрудничеството помежду си в областта на енергията и суровините.

3. По взаимно съгласие на страните Подкомитетът заседава на сесии, посветени на прилагането на настоящата глава. При подготовката на такива сесии всяка от страните може да вземе предвид, ако е целесъобразно, приноса на уместни заинтересовани страни или експерти.

4. Всяка от страните определя лице за контакт, което да улеснява прилагането на настоящата глава, включително чрез осигуряване на подходящо участие на представители на една от страните, съобщава на другата страна за своите данни за контакт и незабавно уведомява другата страна за всякакви промени в тези данни за контакт. За Чили звеното за контакт е представител на заместник-секретариата по международни икономически отношения към Министерството на външните работи или негов приемник.

PUBLIC

ГЛАВА 16

ТЕХНИЧЕСКИ ПРЕЧКИ ПРЕД ТЪРГОВИЯТА

PUBLIC

ЧЛЕН 16.1

Цел

Целта на настоящата глава е да се засили и улесни търговията със стоки между страните чрез предотвратяване, установяване и премахване на ненужните технически пречки пред търговията и чрез насърчаване на по-голямо регулаторно сътрудничество.

ЧЛЕН 16.2

Приложно поле

1. Настоящата глава се прилага по отношение на изготвянето, приемането и прилагането на всички стандарти, технически правила и процедури за оценяване на съответствието, определени в приложение 1 към Споразумението за ТПТ, които могат да засегнат търговията със стоки между страните.

2. Независимо от разпоредбите на параграф 1, настоящата глава не се прилага по отношение на:

а) спецификациите за покупка, изготвени от правителствени органи за производствени или потребителски изисквания на такива органи, обхванати от глава 28; или

б) санитарни и фитосанитарни мерки, обхванати от глава 13.

PUBLIC

ЧЛЕН 16.3

Включване на определени разпоредби на Споразумението за ТПТ

Членове 2—9 от Споразумението за ТПТ и приложения 1 и 3 към него се включват в настоящото споразумение и стават част от него *mutatis mutandis*.

ЧЛЕН 16.4

Международни стандарти

1. Международните стандарти, разработени от организациите, изброени в приложение 16-А, се считат за приложими международни стандарти по смисъла на членове 2 и 5 от Споразумението за ТПТ и приложение 3 към него, при условие че при разработването им посочените организации са спазили принципите и процедурите, определени в Решението на Комитета по техническите пречки пред търговията на СТО относно принципите за разработване на международни стандарти, ръководства и препоръки във връзка с членове 2, 5 от Споразумението за ТПТ[1] и приложение 3 към него.

2. По искане на някоя от страните Съвместният съвет може да приеме решение за изменение на приложение 16-А съгласно член 8.5, параграф 1, буква а).

ЧЛЕН 16.5

Технически правила

1. Страните отчитат значението на извършването на оценка на регулаторното въздействие на предвидените технически правила съгласно съответните правила и процедури на всяка страна.

[1] G/TBT/9, 13 ноември 2000 г., приложение 4.

2. Всяка страна извършва оценка на наличните регулаторни и нерегулаторни алтернативи на предложеното техническо правило, чрез които могат да се постигнат законните цели на страната в съответствие с член 2.2 от Споразумението за ТПТ.

3. Всяка страна използва съответните международни стандарти като основа за своите технически правила, освен когато страната, разработваща техническото правило, може да докаже, че такива международни стандарти биха били неефективни или неподходящи средства за изпълнение на поставените легитимни цели.

4. Ако някоя от страните не е използвала международните стандарти като основа за конкретно техническо правило, по искане на другата страна тя определя всяко съществено отклонение от съответния международен стандарт и обяснява причините, поради които тези стандарти са били преценени като неефективни или неподходящи средства за изпълнението на преследваната цел, и предоставя научните или техническите доказателства, на които се основава тази оценка.

5. В допълнение към задължението на всяка от страните съгласно член 2.3 от Споразумението за ТПТ, съгласно съответните си правила и процедури всяка страна извършва преглед на своите технически правила с цел да увеличи сближаването на тези технически правила със съответните международни стандарти. Всяка страна взема предвид, наред с другото, всички нови изменения на съответните международни стандарти и това дали продължават да са налице обстоятелствата, на които се дължат евентуалните различия с всеки съответен международен стандарт.

PUBLIC

ЧЛЕН 16.6

Регулаторно сътрудничество

1. Страните отчитат съществуването на широк спектър от механизми за регулаторно сътрудничество, които могат да спомогнат за премахване или избягване на създаването на технически пречки пред търговията.

2. Всяка от страните може да предложи на другата страна специфични за отделни сектори дейности за регулаторно сътрудничество в областите, обхванати от настоящата глава. Тези предложения се предават на звеното за контакт, посочено в член 16.13, и се състоят от:

а) обмен на информация относно регулаторните подходи и практики; или

б) инициативи за по-нататъшно съгласуване на техническите правила и процедурите за оценяване на съответствието със съответните международни стандарти.

Другата страна отговаря на предложението в разумен срок.

3. Звената за контакт, посочени в член 16.13, информират Съвместния комитет за дейностите по сътрудничество, осъществени съгласно настоящия член.

4. Страните се стремят да обменят информация и да си сътрудничат по отношение на механизмите за улесняване на приемането на резултатите от оценяването на съответствието, за да се премахнат ненужните технически пречки пред търговията.

PUBLIC

5. Страните насърчават сътрудничеството между съответните си организации, отговорни за техническите правила, стандартизацията, оценката на съответствието, акредитацията и метрологията, независимо дали са правителствени или неправителствени, с оглед решаването на въпроси, обхванати от настоящата глава.

6. Никоя от разпоредбите на настоящия член не се тълкува като изискваща от някоя от страните:

а) да се отклони от процедурите си за изготвяне и приемане на регулаторни мерки;

б) да предприеме действия, които биха затруднили или попречили на своевременното приемане на регулаторни мерки, насочени към постигане на целите на обществената политика; или

в) да постигне конкретен регулаторен резултат.

7. За целите на настоящия член и на разпоредбите относно сътрудничеството съгласно приложения 16-А—16-Д Европейската комисия действа от името на ЕС като страна.

ЧЛЕН 16.7

Сътрудничество в областта на надзора на пазара, съответствието и безопасността на нехранителните продукти

1. Страните отчитат значението на сътрудничеството в областта на надзора на пазара, съответствието и безопасността на нехранителните продукти за улесняването на търговията и защитата на потребителите и другите ползватели, както и значението на изграждането на взаимно доверие на основата на споделяне на информация.

PUBLIC

2. За целите на настоящия член:

а) „потребителски продукти“ означава стоки, които са предназначени или е вероятно да бъдат използвани от потребители, с изключение на храни, медицински изделия и лекарствени продукти; и

б) „надзор на пазара“ означава извършени дейности и предприети мерки от публичните органи, включително извършени дейности и предприети мерки в сътрудничество с икономическите оператори, въз основа на процедурите на някоя от страните, което дава възможност на тази страна да наблюдава или разглежда съответствието на продуктите с изискванията, определени в нейните законови и подзаконови актове, или тяхната безопасност.

3. За да се гарантира независимото и безпристрастно функциониране на надзора на пазара, всяка от страните осигурява:

а) разделянето на функциите за надзор на пазара от функциите за оценяване на съответствието; и

б) липсата на интерес, който би засегнал безпристрастността на органите за надзор на пазара при извършването на контрол или наблюдение на икономическите оператори.

4. Страните могат да си сътрудничат и да обменят информация в областта на безопасността и съответствието на нехранителните продукти, по-специално по отношение на следното:

а) дейности и мерки за надзор на пазара и за правоприлагане;

PUBLIC

б) методи за оценка на риска и изпитване на продукти;

в) координираното изземване на продукти или други подобни действия;

г) научни, технически и регулаторни въпроси, насочени към подобряване на безопасността и съответствието на нехранителните продукти;

д) възникващи въпроси от съществено значение за здравето и безопасността;

е) дейности, свързани със стандартизацията; и

ж) обмен на длъжностни лица.

5. ЕС като страна може да предостави на Чили избрана информация от своята система за бърз обмен на информация по отношение на потребителски продукти, както е посочено в Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета[1] или последващите актове, а Чили може да предостави на ЕС като страна избрана информация относно безопасността на потребителските продукти и относно предприетите превантивни, ограничителни и коригиращи мерки по отношение на потребителските продукти. Обменът на информация може да бъде под формата на:

а) несистемен обмен — в надлежно обосновани и специфични случаи, с изключение на лични данни; и

[1] Директива 2001/95/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 декември 2001 г. относно общата безопасност на продуктите (ОВ ЕС L 11, 15.1.2002 г., стр. 4).

б) системен обмен въз основа на договореност, установена с решение на Съвместния съвет, което се съдържа в приложение 16-Г.

6. Съвместният съвет може да приеме решение да установи договореност за редовен обмен на информация, включително по електронен път, относно мерките, предприети по отношение на нехранителни продукти, които не отговарят на изискванията, различни от обхванатите в параграф 5 от настоящия член, която да бъде изложена в приложение 16-Д.

7. Всяка страна използва информацията, получена съгласно параграфи 4, 5 и 6, единствено с цел защитата на потребителите, здравето, безопасността или околната среда.

8. Всяка страна третира информацията, получена съгласно параграфи 4, 5 и 6, като поверителна.

9. Договореностите, посочени в параграф 5, буква б) и в параграф 6, определят продуктовия обхват, вида на информацията, която ще се обменя, условията за обмен и прилагането на правилата за поверителност и защита на личните данни.

10. В съответствие с член 8.5, параграф 1, буква а) Съвместният съвет има правомощието да приема решения за определяне или изменение на договореностите, посочени в приложения 16-Г и 16-Д.

ЧЛЕН 16.8

Стандарти

1. С оглед хармонизиране на стандартите на възможно най-широка основа всяка от страните насърчава установените на нейна територия органи по стандартизация, както и регионалните органи по стандартизация, в които страната или установените в рамките на нейната територия органи по стандартизация членуват, да:

а) вземат участие в рамките на своите ресурси при подготвянето на международни стандарти от съответните международни органи по стандартизация;

б) използват съответните международни стандарти като основа за стандартите, които те разработват, освен ако тези международни стандарти биха били неефективни или неподходящи, например поради недостатъчно равнище на защита или фундаментални климатични или географски фактори или фундаментални технологични проблеми;

в) избягват дублирането или припокриването с работата на международни органи по стандартизация;

г) извършват на редовни интервали преглед на националните и регионалните стандарти, които не се основават на съответните международни стандарти, с цел тяхното по-тясно сближаване със съответните международни стандарти;

д) си сътрудничат със съответните органи по стандартизация на другата страна в международни дейности по стандартизация, включително в международните органи по стандартизация или на регионално равнище; и

е) насърчават двустранното сътрудничество помежду си и с органите по стандартизация на другата страна.

2. Страните следва да обменят информация относно:

а) използването от тях на стандарти в подкрепа на техническите правила; и

б) своите процеси на стандартизация и степента, в която използват международните, регионалните или подрегионалните стандарти като основа за своите национални стандарти.

3. Ако стандартите станат задължителни чрез включване или позоваване в проект на техническо правило или процедура за оценяване на съответствието, се прилагат задълженията за прозрачност, установени в член 16.10 от настоящото споразумение и в член 2 или 5 от Споразумението за ТПТ.

PUBLIC

ЧЛЕН 16.9

Оценяване на съответствието

1. Разпоредбите на член 16.5 по отношение на изготвянето, приемането и прилагането на технически правила се прилагат *mutatis mutandis* за процедурите за оценяване на съответствието.

2. Ако дадена страна изисква оценяване на съответствието като достатъчна гаранция, че конкретен продукт е в съответствие с определено техническо правило, тя:

а) избира процедури за оценяване на съответствието, които са пропорционални на съответните рискове;

б) счита, при спазване на своите законови и подзаконови разпоредби, използването на декларацията за съответствие на доставчика за един от възможните начини за доказване на съответствие с техническо правило; и

в) предоставя информация, при поискване от другата страна, относно критериите, използвани при избора на процедури за оценяване на съответствието за конкретни продукти.

3. Ако някоя страна изисква оценка на съответствието от трето лице като достатъчна гаранция, че конкретен продукт е в съответствие с определено техническо правило, и не е запазила тази задача за държавен орган, както е посочено в параграф 4, тя:

а) използва преференциално акредитацията за квалифициране на органите за оценяване на съответствието;

PUBLIC

б) използва преференциално международните стандарти за акредитация и оценяване на съответствието, както и международните споразумения, в които участват органите по акредитация на страните, например чрез механизмите на Международната организация на органите за акредитация на лаборатории (наричана по-нататък „ILAC“) и Международния форум за акредитация (наричан по-нататък „IAF“);

в) се присъединява или, когато е приложимо, насърчава своите органи за оценяване на съответствието да се присъединят към действащи международни споразумения или договорености за хармонизиране или улесняване на приемането на резултатите от оценяването на съответствието;

г) гарантира, че ако за определен продукт или набор от продукти са определени повече от един орган за оценяване на съответствието, икономическите оператори могат да изберат кой орган за оценяване на съответствието ще проведе процедурата по оценяване на съответствието;

д) гарантира, че органите за оценяване на съответствието са независими от производителите, вносителите и икономическите оператори като цяло и че няма конфликт на интереси между органите по акредитация и органите за оценяване на съответствието;

е) позволява на органите за оценка на съответствието да използват подизпълнители за извършването на изпитвания или инспекции във връзка с оценката на съответствието, включително подизпълнители, намиращи се на територията на другата страна; никоя от разпоредбите на настоящата буква не може да се тълкува като съдържаща забрана за някоя от страните да изисква от подизпълнителите да отговарят на същите изисквания, на които би бил длъжен да отговаря органът за оценяване на съответствието, на когото това е възложено, за да извърши сам възложените изпитвания или инспекции; и

PUBLIC

ж) публикува на официалните уебсайтове списък на органите, които е определила да извършват такива оценки на съответствието, и съответната информация за обхвата на определянето на всеки такъв орган.

4. Нищо в настоящия член не пречи дадена страна да изисква оценяването на съответствието по отношение на конкретни продукти да се извършва от посочените от нея държавни органи. В такива случаи страната:

а) ограничава таксите за оценяване на съответствието до приблизителните разходи за предоставените услуги и, по искане на заявител за оценка на съответствието, предоставя обяснение за това как таксите, които налага за тази оценка на съответствието, са ограничени по размер до приблизителните разходи за предоставените услуги; и

б) прави таксите за оценяване на съответствието публично достъпни или ги предоставя при поискване.

5. Независимо от параграфи 2, 3 и 4 от настоящия член, в случаите, в които ЕС като страна приема декларация за съответствие на доставчика в областите, изброени в приложение 16-Б, Чили предвижда, в съответствие със своите законови и подзаконови разпоредби, ефективна и прозрачна процедура за приемане на сертификати и протоколи от изпитвания, издадени от органи за оценка на съответствието, които се намират на територията на ЕС като страна и които са акредитирани от орган по акредитация, който е член на международните договорености за взаимно признаване на ILAC и IAF, като гаранция, че продуктът съответства на изискванията на техническите правила на Чили.

PUBLIC

6. За целите на настоящия член „декларация за съответствие на доставчика“ означава удостоверение от първа страна, издадено от производителя на негова отговорност въз основа на резултатите от подходящ тип дейност по оценка на съответствието, с изключение на задължителната оценка от трета страна като уверение, че продуктът съответства на техническо правило, което определя такива процедури за оценяване на съответствието.

7. По искане на някоя от страните Подкомитетът, посочен в член 16.14, преразглежда списъка на областите в параграф 1 от приложение 16-Б. Подкомитетът може да препоръча на Съвместния съвет да измени приложение 16-Б съгласно член 8.5, параграф 1, буква а).

ЧЛЕН 16.10

Прозрачност

1. В съответствие със съответните си правила и процедури и без да се засягат разпоредбите на глава 36, при разработването на важни технически правила, които могат да окажат значително въздействие върху търговията със стоки, всяка от страните гарантира, че съществуват процедури за прозрачност, които позволяват на лица от страните да дадат своя принос чрез процес на обществени консултации, освен в случаите, когато възникнат или има опасност да възникнат спешни проблеми, свързани с безопасността, здравето, опазването на околната среда или националната сигурност.

2. Всяка страна разрешава на лица от другата страна да участват в процеса на консултации, посочен в параграф 1 при условия, които са не по-малко благоприятни от тези, предоставени на нейните собствени лица, и оповестява публично резултатите от този процес на консултации.

3. Всяка страна предоставя срок от най-малко 60 дни, считано от уведомяването за предложените технически правила и процедури за оценяване на съответствието в Централния регистър на нотификациите на СТО, в който срок другата страна да представи писмени коментари, освен в случаите, когато възникват или съществува опасност да възникнат неотложни проблеми, свързани с безопасността, здравето, опазването на околната среда или националната сигурност, или заплаха от такава. Всяка от страните разглежда всички разумни искания от другата страна за удължаване на този срок за коментар.

4. В случай че нотифицираният текст не е на един от официалните езици на СТО, нотифициращата страна предоставя подробно и изчерпателно описание на съдържанието на предложените технически правила и процедури за оценка на съответствието във формата за нотифициране на СТО.

5. Ако дадена страна получи писмени коментари, както е посочено в параграф 3, тя:

а) при поискване от другата страна, обсъжда писмените коментари с участието на своя компетентен регулаторен орган, в момент, когато те могат да бъдат взети под внимание; и

б) изпраща писмен отговор на коментарите не по-късно от датата на публикуване на приетото техническо правило или на процедурата за оценяване на съответствието.

6. Всяка страна се стреми да публикува на уебсайт своите отговори на писмените коментари, посочени в параграф 3, които получава от другата страна, не по-късно от датата на публикуване на приетото техническо правило или на приетата процедура за оценяване на съответствието.

PUBLIC

7. При поискване от другата страна, всяка от страните предоставя информация относно целите, правното основание и обосновката във връзка с техническо правило или процедура за оценяване на съответствието, които страната е приела или предлага да приеме.

8. Всяка от страните гарантира, че приетите от нея технически правила и процедури за оценяване на съответствието са достъпни безплатно чрез официални уебсайтове или официални онлайн издания.

9. Всяка от страните предоставя информация за приемането и влизането в сила на техническото правило или процедурата за оценка на съответствието и за приетия окончателен текст чрез допълнение към първоначалното уведомление до Централния регистър на уведомленията на СТО.

10. Всяка от страните предоставя разумен период от време между публикуването на техническите правила и влизането им в сила при спазване на условията, посочени в член 2.12 от Споразумението за ТПТ. За целите на настоящия член „разумен период от време“ означава период от не по-малко от шест месеца, освен ако такъв период би бил неефективен за постигане на преследваните законни цели.

11. Всяка от страните разглежда всяко разумно искане на другата страна, получено преди края на срока за представяне на коментари, посочен в параграф 3, за удължаване на периода между публикуването на техническото правило и влизането му в сила, с изключение на случаите, когато закъснението би било неефективно за постигането на поставените законни цели.

PUBLIC

ЧЛЕН 16.11

Маркиране и етикетиране

1. Страните потвърждават, че техническите им правила, които включват или се отнасят изключително до маркирането или етикетирането, спазват принципите на член 2.2 от Споразумението за ТПТ.

2. Освен ако това не е необходимо за изпълнението на законните цели, посочени в член 2.2 от Споразумението за ТПТ, някоя от страните, която изисква задължително маркиране или етикетиране на продукти:

а) изисква само информация, която е от полза за потребителите или ползвателите на продукта, или която указва съответствието на продукта със задължителните технически изисквания;

б) не изисква каквото и да било предварително одобрение, регистрация или сертифициране на маркировките или етикетите на продуктите, нито плащане на такси като предварително условие за пускането на пазара на продукти, които иначе отговарят на задължителните технически изисквания;

в) при положение че тя изисква от икономическите оператори да използват уникален идентификационен номер, издава такъв номер на икономическите оператори на другата страна своевременно и на недискриминационен принцип;

PUBLIC

г) допуска следните видове информация, при условие че същата не е заблуждаваща, противоречива или объркваща с оглед на информацията, изисквана в страната вносител на стоките:

i) информация на други езици, освен езика, изискван в страната вносител на стоките;

ii) международно признати номенклатури, пиктограми, символи или графики; и

iii) допълнителна информация, освен изискваната в страната вносител на стоките;

д) приема, че етикетирането, включително допълнителното етикетиране или корекциите на етикетирането, се извършва в митнически складове или в други определени зони в държавата вносител вместо етикетиране в държавата на произход, освен ако се изисква това етикетиране да се извършва от одобрени лица поради съображения, свързани с общественото здраве или безопасността; и

е) се стреми да приеме непостоянни или сменяеми етикети или съответната информация да бъде включена по-скоро в придружаващата документация, отколкото като физически прикрепени към продукта етикети.

PUBLIC

ЧЛЕН 16.12

Технически обсъждания и консултации

1. Една от страните може да поиска от другата страна да предостави информация относно всеки обхванат от настоящата глава въпрос. Другата страна предоставя тази информация в разумен срок.

2. Ако някоя страна счита, че определен проект или предложение за техническо правило или процедура за оценяване на съответствието на другата страна могат да окажат значително неблагоприятно влияние върху търговията между страните, тя може да поиска технически обсъждания относно своите опасения по отношение на мярката. Искането се прави в писмена форма и в него се посочват:

а) мярката;

б) разпоредбите на настоящата глава, с които са свързани опасенията на отправилата искането страна; и

в) причините за искането, включително описание на опасенията на отправилата искането страна по отношение на мярката.

3. Страната подава искане съгласно настоящия член до звеното за контакт на другата страна, определено съгласно член 16.13.

PUBLIC

4. По искане на една от страните те се срещат, за да обсъдят опасенията, повдигнати в искането, посочено в параграф 2, присъствено или чрез видеоконференция или телеконференция, в рамките на 60 дни от датата на искането. Страните полагат максимални усилия за постигане на взаимнозадоволително решение на въпроса във възможно най-кратки срокове.

5. Ако отправилата искането страна счита, че въпросът е с неотложен характер, тя може да поиска от другата страна срещата да се проведе в по-кратък срок. Другата страна разглежда искането.

6. От съображения за правна сигурност се уточнява, че настоящият член не засяга правата и задълженията на всяка от страните по глава 38.

ЧЛЕН 16.13

Звена за контакт

1. Всяка страна определя звено за контакт, което улеснява сътрудничеството и координацията съгласно настоящата глава, и уведомява другата страна за своите данни за контакт. Всяка страна незабавно уведомява другата страна за всяка промяна в тези данни за връзка.

2. Звената за контакт работят съвместно за улесняване на прилагането на настоящата глава и сътрудничеството между страните по всички въпроси, свързани с техническите пречки пред търговията. Звената за контакт:

а) организират техническите обсъждания и консултации, посочени в член 16.12;

б) своевременно разглеждат всеки въпрос, който някоя от страните повдига във връзка с изготвянето, приемането, прилагането или осигуряването на изпълнението на стандартите, техническите правила и процедурите за оценяване на съответствието;

в) при поискване на някоя от страните, отговарят за организирането на обсъждания по всеки въпрос, произтичащ от настоящата глава; и

г) обменят информация относно промени, свързани със стандарти, технически правила и процедури за оценяване на съответствието, които се правят в неправителствени, регионални и многостранни форуми.

3. Звената за контакт комуникират помежду си по всеки договорен метод, който е подходящ за изпълнение на техните функции.

ЧЛЕН 16.14

Подкомитет по техническите пречки пред търговията

Подкомитетът по техническите пречки пред търговията („Подкомитетът“), създаден съгласно член 8.8, параграф 1:

а) следи за прилагането и администрирането на настоящата глава;

PUBLIC

б) засилва сътрудничеството по отношение на разработването и усъвършенстването на стандартите, техническите правила и процедурите за оценяване на съответствието;

в) установява приоритетни области от взаимен интерес за бъдещата работа по настоящата глава и взема предвид предложения за нови инициативи;

г) следи промените в рамките на Споразумението за ТПТ и ги подлага на обсъждане; и

д) предприема всякакви други стъпки, за които страните смятат, че ще им бъдат от полза при прилагането на настоящата глава и Споразумението за ТПТ.

PUBLIC

ГЛАВА 17

ИНВЕСТИЦИИ

PUBLIC

РАЗДЕЛ А

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 17.1

Обхват

Настоящата глава не се прилага по отношение на мерките, приети и запазени в сила от една от страните, отнасящи се до финансови институции на другата страна, до инвеститори от другата страна или до инвестициите на тези инвеститори във финансови институции на територията на тази страна съгласно определението в член 25.2.

ЧЛЕН 17.2

Определения

1. За целите на настоящата глава и приложения 17-А, 17-Б и 17-В:

а) „дейности, извършвани в процеса на упражняване на държавна власт“ означава дейности, които не са извършвани, включително услуги, които не са доставяни нито на търговска основа, нито в конкуренция с един или повече икономически оператори;

б) „услуги по ремонт и техническо обслужване на въздухоплавателни средства“ означава такива дейности, когато се извършват по отношение на въздухоплавателно средство или на част от него, докато то е извадено от експлоатация, и не включват така нареченото линейно техническо обслужване;

в) „услуги, свързани с компютризирани системи за резервация (CRS)“ означава услуги, предоставяни чрез компютризирани системи, които съдържат информация за разписанията на въздушните превозвачи, наличните свободни места, тарифите и тарифните правила, чрез които могат да се правят резервации или да се издават билети;

г) „попадаща в обхвата инвестиция“ означава инвестиция, която е притежавана или контролирана, пряко или непряко, от един или повече инвеститори от една от страните на територията на другата страна, осъществена съгласно приложимото право и съществуваща към датата на влизане в сила на настоящото споразумение или е създадена впоследствие;

PUBLIC

д) „трансгранично предоставяне на услуги“ означава предоставяне на услуга:

i) от територията на една от страните на територията на другата страна; или

ii) на територията на някоя от страните за потребител на услугата от другата страна;

е) „стопанска дейност“ означава всяка дейност с промишлен, търговски или професионален характер или занаятчийска дейност, включително предоставяне на услуги, с изключение на дейности, извършвани в процеса на упражняване на държавна власт;

ж) „предприятие“ означава юридическо лице, клон или представителство, създадено чрез установяване;

з) „установяване“ означава установяването, включително придобиването[1], на предприятие от инвеститор от една от страните на територията на другата страна;

и) „свободно конвертируема валута“ означава валута, която може свободно да бъде обменяна срещу валути, които се търгуват широко на международните валутни пазари и се използват широко в международните трансакции;

[1] Терминът „придобиване“ включва капиталово участие в юридическо лице с цел установяване или поддържане на трайни икономически връзки.

й) „услуги по наземно обслужване“ означава предоставяне на следните услуги в летище срещу заплащане на такса или по договор: представителство на авиолинии, административно обслужване и надзор; обслужване на пътници; обработка на багаж; перонно обслужване; кетъринг с изключение на приготвянето на храна; обработка на въздушни товари и поща; зареждане на въздухоплавателни средства с гориво, обслужване и почистване на въздухоплавателни средства; наземен транспорт; и изпълнение на полети, административно обслужване на екипажи и планиране на полети; услугите по наземно обслужване не включват: самообслужване; сигурност; линейно техническо обслужване; ремонт и поддръжка на въздухоплавателни средства; или управление или експлоатация на основна централизирана летищна инфраструктура, като например антиобледенителни съоръжения, системи за зареждане с гориво, системи за обработка на багажите и фиксирани транспортни системи в рамките на летището;

к) „инвестиция“ означава всеки актив, който е притежаван или контролиран — пряко или непряко — от инвеститор и има характеристиките на инвестиция, включително определена продължителност, осигуряването на капитал или други ресурси, наличието на очаквания за приход или печалба, или поемането на риск; инвестициите могат да приемат някоя от следните форми:

i) предприятие;

ii) акции, дялове и други форми на участие в капитала на предприятие;

iii) обезпечени и необезпечени облигации и други дългови инструменти на предприятие;

iv) фючърси, опции и други деривати;

v) концесии, лицензи, разрешителни и подобни права, предоставени съгласно вътрешното право[1];

vi) договор за строителство до ключ, за строителство, за управление, за производство, за концесия, за поделяне на приходите и други подобни договори, включително договорите, в които участва имущество на инвеститор на територията на някоя от страните;

vii) права на интелектуална собственост;

viii) всяко друго материално или нематериално, движимо или недвижимо имущество и свързаните с него имуществени права, като например лизинги, ипотеки, права върху чуждо имущество и залози;

от съображения за правна сигурност се уточнява, че:

i) доходи, които се инвестират, се третират като инвестиции, а всякакви промени на формата, под която са инвестирани или реинвестирани активи, не засягат разглеждането им като инвестиции, при условие че формата, под която са инвестирани или реинвестирани активите съответства на определението за инвестиция;

ii) инвестициите не включват определения или решения, постановени в рамките на съдебно или административно производство;

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че дали дадена концесия, лиценз, разрешение, разрешително или подобен инструмент има характеристиките на инвестиция зависи, наред с другото, от фактори като естеството и обхвата на правата, с които разполага притежателят на инструмента съгласно правото на тази страна.

л) „инвеститор от някоя от страните“ означава физическо или юридическо лице от една от страните, което има за цел да установи, установява или е установило предприятие в съответствие с буква з);

м) „юридическо лице от някоя от страните“ означава[1]:

i) за ЕС като страна по споразумението:

А) юридическо лице, учредено или организирано съгласно правото на Европейския съюз или на поне една от неговите държави членки и извършващо съществена стопанска дейност[2] на територията на Съюза; както и

Б) превозвачи, установени извън Европейския съюз и контролирани от физически лица от държава членка, чиито плавателни съдове са регистрирани във и плават под флага на държава членка;

PUBLIC

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че превозвачите, посочени в настоящото определение, се считат за юридически лица от дадена страна само по отношение на тяхната дейност, свързана с предоставянето на услуги за морски транспорт.

[2] В съответствие със своята нотификация на Договора за създаване на Европейската общност до СТО (WT/REG39/1), страната от ЕС разбира, че понятието „ефективна и непрекъсната връзка“ с икономиката на държава — членка на Съюза, залегнало в член 54 от ДФЕС, е равностойно на понятието „съществена стопанска дейност“.

ii) за Чили:

А) юридическо лице, учредено или организирано съгласно правото на Чили и извършващо съществена стопанска дейност на територията на Чили; и

Б) превозвачи, установени извън Чили и контролирани от физически лица от Чили, чиито плавателни съдове са регистрирани във и плават под флага на Чили;

н) „експлоатация“ означава ръководството, управлението, поддържането, използването, владеенето, продажбата или друга форма на разпореждане с предприятие от инвеститор от една от страните на територията на другата страна;

о) „доходи“ означава всички суми, получени или произтичащи от инвестиция или реинвестиция, включително печалби, дивиденти, капиталови печалби, авторски и лицензионни възнаграждения, лихва, плащания във връзка с права върху интелектуалната собственост, плащания в натура и всякакъв друг вид законен приход;

п) „продажба и маркетинг на въздушнотранспортни услуги“ означава възможности за съответния въздушен превозвач да продава и да предлага свободно на пазара своите въздушнотранспортни услуги, включително всички аспекти на маркетинга, като проучване на пазара, реклама и разпространение; тези дейности не включват ценообразуването на въздушнотранспортните услуги, нито приложимите условия;

р) „услуга“ означава всяка услуга във всеки сектор, с изключение на услугите, предоставяни в процеса на упражняване на държавна власт; и

с) „Съд“ означава първоинстанционния арбитражен съд, създаден в съответствие с член 17.34.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.3

Право на регулиране

Страните потвърждават правото си да приемат регулаторни мерки в рамките на своите територии за постигане на легитимни цели на политиката в области като общественото здраве, безопасността, околната среда или обществения морал, социалната закрила или защитата на потребителите, защитата на неприкосновеността на личния живот и личните данни, както и насърчаването и опазването на културното многообразие.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.4

Връзка с други глави

1. В случай на несъответствие между настоящата глава и глава 25 от настоящото споразумение, последната има превес в рамките на несъответствието.

2. Изискване, предявено от една от страните към доставчик на услуги от другата страна да предостави залог или друга форма на финансово обезпечение като условие за трансгранично предоставяне на услуга на нейната територия, само по себе си не прави настоящата глава приложима за това трансгранично предоставяне на въпросната услуга. Настоящата глава се прилага за мерки, приети или запазени в сила от страната по отношение на залога или финансовото обезпечение, доколкото този залог или финансово обезпечение представлява попадаща в обхвата инвестиция.

ЧЛЕН 17.5

Отказ за предоставяне на предимства

Всяка страна може да откаже на инвеститор от другата страна или на попадаща в обхвата инвестиция да предостави предимствата по настоящата глава, ако отказващата страна приеме или запази в сила мерки, свързани с поддържането на международния мир и сигурност, включително защитата на правата на човека, които:

а) забраняват сделки с този инвеститор или попадаща в обхвата инвестиция; или

б) биха били нарушени или заобиколени, ако предимствата по настоящата глава бъдат предоставени на този инвеститор или попадаща в обхвата инвестиция, включително ако мерките забраняват сделки с лице, което притежава или контролира инвеститора или обхванатата инвестиция.

ЧЛЕН 17.6

Подкомитет по услугите и инвестициите

Подкомитетът по услугите и инвестициите („Подкомитетът“) се създава по член 8.8, параграф 1. Когато разглежда въпроси, свързани с инвестициите, Подкомитетът следи и гарантира правилното изпълнение на настоящата глава и приложения 17-А, 17-Б и 17-В.

РАЗДЕЛ Б

ЛИБЕРАЛИЗИРАНЕ НА ИНВЕСТИЦИИТЕ И НЕДОПУСКАНЕ НА ДИСКРИМИНАЦИЯ

PUBLIC

ЧЛЕН 17.7

Обхват

1. Настоящият раздел се прилага по отношение на мерки, приети или запазени в сила от една от страните на нейна територия, засягащи установяването на предприятие или експлоатацията на попадаща в обхвата инвестиция във всички стопански дейности на даден инвеститор от другата страна.

2. Настоящият раздел не се прилага по отношение на:

а) аудио-визуални услуги;

б) национален морски каботаж[1]; или

[1] Без да се засяга обхватът от дейности, които могат да бъдат считани като част от „каботажа“ съгласно съответното национално законодателство, съгласно настоящата глава националният морски каботажен превоз обхваща пътническия или товарния превоз между пристанище или точка, разположени в Чили или в държава членка, и друго пристанище или точка, разположени в Чили или в същата държава членка, включително върху нейния континентален шелф, както е посочено в Конвенцията на ООН по морско право, както и трафика, който започва и завършва в същото пристанище или точка, разположени в Чили или в държава членка.

в) национални или международни въздухоплавателни услуги или свързани услуги в подкрепа на въздухоплавателни услуги[1], независимо дали са редовно извършвани или не, както и услуги, пряко свързани с упражняването на права за превоз, различни от:

i) услуги по ремонт и поддръжка на въздухоплавателни средства, по време на които въздухоплавателното средство е извадено от експлоатация;

ii) продажба и маркетинг на въздушнотранспортни услуги;

iii) услуги, свързани с компютризирани системи за резервация (CRS); и

iv) услуги по наземно обслужване.

3. Членове 17.8, 17.9, 17.11, 17.12 и 17.13 не се прилагат по отношение на обществените поръчки.

4. Членове 17.8, 17.9, 17.11 и 17.13 не се прилагат по отношение на субсидиите, предоставени от някоя от страните, включително подкрепени от правителството заеми, гаранции и застраховки.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че въздухоплавателните услуги или свързаните с тях услуги в подкрепа на въздухоплавателните услуги включват следните услуги: въздушен транспорт; услуги, предоставяни чрез използване на въздухоплавателно средство, чиято основна цел не е превоз на стоки или пътници, например въздушно обучение за борба с пожари, разглеждане на забележителности, пръскане, земемерство, картографиране, фотография, скачане с парашут, теглене на планери, вдигане с хеликоптер за дърводобив и строителство и други въздушни селскостопански, промишлени и инспекционни услуги; отдаване под наем на въздухоплавателни средства с екипаж; и услуги по експлоатация на летища.

ЧЛЕН 17.8

Достъп до пазара

В секторите или подсекторите, в които са поети ангажименти за достъп до пазара, никоя от страните не може да приема или запазва в сила по отношение на достъпа до пазара чрез установяване или експлоатация от инвеститори от другата страна или от предприятия, представляващи попадаща в обхвата инвестиция, на цялата си територия или въз основа на териториално подразделение, мярка, с която:

а) се ограничава броят на предприятията, които могат да осъществяват определена стопанска дейност, независимо дали под формата на количествени квоти, монополи, изключителни права или на изискване за тест за икономическа необходимост;

б) се ограничава общата стойност на сделките или активите, под формата на количествени квоти или на изискване за тест за икономическа необходимост;

в) се ограничава общият брой на операциите или общото количество на продукцията, изразено като определени количествени единици, под формата на квоти или на изискване за тест за икономическа необходимост[1];

г) се налагат ограничения или се изисква специфичен вид юридическо лице или съвместно предприятие, чрез които инвеститор от другата страна може да извършва стопанска дейност; или

[1] Букви а), б) и в) не обхващат мерките, приети с цел ограничаване на производството на селскостопански или рибни продукти.

д) се ограничава общият брой физически лица, които могат да бъдат наети в рамките на определен сектор или които дадено предприятие може да наеме и които са необходими за извършването на стопанска дейност и са пряко свързани с нейното извършване, под формата на количествени квоти или изискване за тест за икономическа необходимост.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.9

Национално третиране

1. Всяка страна предоставя на инвеститорите от другата страна и на предприятията, представляващи попадаща в обхвата инвестиция, по отношение на установяването, третиране, което е не по-малко благоприятно от третирането, което тя предоставя в сходни ситуации[1] на собствените си инвеститори и на техните предприятия.

2. Всяка страна предоставя на инвеститорите от другата страна и на попадащите в обхвата инвестиции, по отношение на експлоатацията, третиране, което е не по-малко благоприятно от третирането, което тя предоставя в сходни ситуации[2] на собствените си инвеститори и на техните инвестиции.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че при определянето на това дали третирането се предоставя в „сходни ситуации“, е необходим анализ на всеки отделен случай, основан на факти, и зависи от съвкупността от ситуации.

[2] От съображения за правна сигурност се уточнява, че при определянето на това дали третирането се предоставя в „сходни ситуации“, е необходим анализ на всеки отделен случай, основан на факти, и зависи от съвкупността от ситуации.

3. Третирането, предоставено от някоя от страните по параграфи 1 и 2, означава:

а) по отношение на регионален или местен орган на управление на Чили — третиране, което е не по-малко благоприятно от най-благоприятното третиране, предоставено в сходни ситуации от въпросния орган на инвеститори от Чили и на техни инвестиции на негова територия;

б) по отношение на орган на централната власт на или във държава членка — третиране, което е не по-малко благоприятно от най-благоприятното третиране, предоставено в сходни ситуации от този орган на инвеститори от тази държава членка и на техните инвестиции на негова територия[1].

ЧЛЕН 17.10

Обществени поръчки

1. Всяка от страните гарантира, че на предприятията, представляващи попадаща в обхвата инвестиция, се предоставя не по-малко благоприятно третиране от това, което се предоставя в подобни ситуации на нейните собствени предприятия по отношение на всяка мярка, свързана с закупуването на стоки или услуги от възложител за държавни цели.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че третирането предоставено от орган на централно равнище на или във държава членка включва органите на регионално и местно равнище, когато е приложимо.

2. Прилагането на задължението за национално третиране, предвидено в настоящия член подлежи на изключения във връзка със сигурността и общи изключения в съответствие с член 28.3.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.11

Третиране като най-облагодетелствана нация

1. Всяка страна предоставя на инвеститорите от другата страна и на предприятията, представляващи попадаща в обхвата инвестиция, по отношение на установяването, третиране, което е не по-малко благоприятно от третирането, което тя предоставя в сходни ситуации[1] на инвеститори от трета държава и на техните предприятия.

2. Всяка страна предоставя на инвеститорите от другата страна и на попадащи в обхвата инвестиции, по отношение на експлоатацията, третиране, което е не по-малко благоприятно от третирането, което тя предоставя в сходни ситуации[2] на инвеститори от трета държава и на техните инвестиции.

3. Параграфи 1 и 2 не се тълкуват по начин, който задължава някоя от страните да предостави на инвеститори от другата страна или за попадащи в обхвата инвестиции ползите от което и да било третиране, което произтича от мерки за признаване на стандарти, включително на стандартите или критериите за разрешаване, лицензиране или сертифициране на физическо лице или предприятие за извършване на стопанска дейност, или на пруденциални мерки.

---

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че при определянето на това дали третирането се предоставя в „сходни ситуации“, е необходим анализ на всеки отделен случай, основан на факти, и зависи от съвкупността от ситуации.

[2] От съображения за правна сигурност се уточнява, че при определянето на това дали третирането се предоставя в „сходни ситуации“, е необходим анализ на всеки отделен случай, основан на факти, и зависи от съвкупността от ситуации.

4. От съображения за правна сигурност се уточнява, че посоченото в параграфи 1 и 2 третиране не включва процедури за разрешаване на спорове в областта на инвестициите или механизми, предвидени в други международни договори за инвестициите или търговски споразумения. Материалноправните разпоредби в други международни договори за инвестициите или в търговски споразумения сами по себе си не представляват „третиране“ съгласно параграфи 1 и 2, и следователно не могат да доведат до нарушение на настоящия член при липсващи приети или запазени в сила мерки от някоя от страните. Мерките на някоя от страните, прилагани съгласно тези материалноправни разпоредби, може да представляват „третиране“ по настоящия член и съответно да доведат до неговото нарушаване.

ЧЛЕН 17.12

Изисквания за ефективност

1. Никоя от страните не може, във връзка с установяването на предприятие или експлоатацията на инвестиция от страна или от трета държава на нейна територия, да налага или да изисква изпълнението, или да налага принудително изпълнение на какъвто и да било ангажимент или задължение за:

а) износ на определен обем или процент стоки или услуги;

б) постигане на определена степен или процент на национално съдържание;

в) закупуване, използване или отдаване на предпочитание на стоки или услуги, съответно произведени или предоставяни на нейна територия, или закупуване на стоки или услуги от физически лица или предприятия на нейна територия;

г) обвързване по какъвто и да било начин на обема или стойността на вноса с обема или стойността на износа или с размера на постъпленията на чуждестранна валута, свързани с такова предприятие;

д) ограничаване на продажбите на нейна територия на стоки или услуги, съответно произведени или предоставяни от такова предприятие, като тези продажби се обвързват по какъвто и да е начин с обема или стойността на нейния износ или с постъпленията на чуждестранна валута;

е) осъществяване на трансфер на технологии, производствени процеси или други познания, представляващи нечия собственост, към физическо лице или предприятие на нейна територия;

ж) предоставяне изключително от територията на тази страна на стоките, които произвежда, или услугите, които предоставя на конкретен регионален или световен пазар;

з) разполагане на седалището на такъв инвеститор за конкретен регион в света, който е по-обширен от територията на страната, или за световния пазар, на нейна територия;

и) наемане на определен брой или процент лица с национална принадлежност към нея;

й) ограничаване на износа или продажбата за износ; или

PUBLIC

к) по отношение на всеки лицензионен договор, съществуващ към момента на налагане или привеждане в изпълнение на изискването, или към момента на привеждане в изпълнение на всяко задължение или всеки ангажимент, или по отношение на всеки бъдещ лицензионен договор[1], свободно сключен между инвеститора и физическо или юридическо лице, или всеки друг субект на нейната територия, при условие че изискването е наложено или приведено в изпълнение, или задължението, или ангажиментът са приведени в изпълнение по начин, който представлява пряка намеса по отношение на този лицензионен договор посредством упражняване на несъдебна държавна власт от някоя от страните, за приемане на:

i) определена ставка или размер на лицензионното възнаграждение под определено равнище по лицензионен договор; или

ii) дадена продължителност на срока на лицензионен договор.

2. От съображения за правна сигурност се уточнява, че буква к) от параграф 1 не се прилага, когато лицензионният договор е сключен между инвеститора и страната.

3. Никоя от страните не поставя като условие за получаването или запазването на предимство във връзка с установяването или експлоатацията на предприятие на нейна територия от една от страните или от трета държава спазването на някое от следните изисквания:

а) да се постигне определена степен или процент на местно съдържание;

[1] Посоченият в настоящата буква „лицензионен договор“ означава договор относно лицензирането на технология, производствен процес или други представляващи нечия собственост познания.

б) да се купуват, да се използват или да се отдава предпочитание на произвеждани стоки или предоставяни услуги на нейната територия, или да се купуват стоки или услуги от физически лица или от предприятия на нейната територия;

в) да се обвързва по какъвто и да е начин обемът или стойността на вноса с обема или стойността на износа или с размера на постъпленията на чуждестранна валута, свързани с такова предприятие;

г) да се ограничават продажбите на нейна територия на стоки или услуги, съответно произведени или предоставяни от такова предприятие, като тези продажби се обвързват по какъвто и да е начин с обема или стойността на нейния износ или с постъпленията на чуждестранна валута; или

д) да се ограничава износът или продажбата за износ.

4. Параграф 3 не може да се тълкува по начин, който възпрепятства някоя от страните да обвърже получаването или запазването на предимство, във връзка с установяването или експлоатацията на което и да било предприятие на нейната територия от инвеститор от една от страните или от трета държава, със спазването на изискване да се разполага производството на определено място, да се предоставя услуга, да се обучават или да се наемат работници, да се изграждат или разширяват определени съоръжения, или да се извършва научноизследователска и развойна дейност на нейната територия.

5. Букви е) и к) от параграф 1 не се прилагат, ако:

а) някоя от страните разрешава използването на право върху интелектуална собственост в съответствие с член 31 или член 31а от Споразумението ТРИПС или приема или запазва в сила мерки, изискващи разгласяването на данни или защитена информация, които попадат в обхвата на член 39, параграф 3 от Споразумението ТРИПС и са в съответствие с него; или

б) изискването е наложено или приведено в изпълнение, или задължението или ангажиментът са приведени в изпълнение от съд, административен съд или от орган за защита на конкуренцията, за да се отстрани практика, установена след съдебен или административен процес като нарушаваща законите на страната в областта на конкуренцията.

6. Параграф 1, букви а), б) и в) и параграф 3, букви а) и б) не се прилагат за квалификационни изисквания за стоки или услуги по отношение на участието в програми за насърчаване на износа и за чуждестранна помощ.

7. Параграф 3, букви а) и б) не се прилагат по отношение на изискванията, наложени от страна вносител, по отношение на съдържанието на стоките, което е необходимо да имат дадени стоки, за да могат да се ползват от преференциални тарифи или от преференциални квоти.

PUBLIC

8. От съображения за правна сигурност се уточнява, че настоящият член не може да се тълкува като изискващ дадена страна да разреши предоставянето на конкретна услуга на трансгранична основа, когато тази страна приема или запазва в сила ограничения или забрани за такова предоставяне на услуги, които са в съответствие с резервите, условията или квалификациите, посочени по отношение на даден сектор, подсектор или дейност, изброени в приложения 17-А, 17-Б и 17-В.

9. Настоящият член не засяга ангажиментите на никоя от страните, поети съгласно Споразумението за СТО.

ЧЛЕН 17.13

Висше ръководство и съвети на директорите

Никоя от страните не може да изисква от предприятие от тази страна, което е попадаща в обхвата инвестиция, да назначава физически лица от определена националност за членове на съвети на директори или на висша ръководна позиция, като например изпълнителни директори или ръководители.

ЧЛЕН 17.14

Несъответстващи на изискванията мерки

1. Членове 17.9, 17.11, 17.12 и 17.13 не се прилагат по отношение на:

а) която и да било съществуваща несъответстваща на изискванията мярка, която е запазена в сила от:

i) за ЕС като страна:

А) Европейския съюз, както е посочено в допълнение 17-А-1;

Б) централното държавно управление на държава членка, както е посочено в допълнение 17-А-1;

В) управление на регионално равнище на държава членка, както е посочено в допълнение 17-А-1; или

Г) управление на местно равнище; както и

ii) за Чили:

А) централното държавно управление, както е посочено в допълнение 17-А-2;

PUBLIC

Б) регионално равнище на управление, както е посочено в допълнение 17-А-2; или

В) управление на местно равнище;

б) продължаването или незабавното подновяване на която и да било несъответстваща на изискванията мярка, посочена в буква а) от настоящия параграф; или

в) изменение на несъответстваща на изискванията мярка, посочена в буква а) от настоящия параграф, доколкото изменението не намалява съответствието на мярката, както е съществувала непосредствено преди изменението, с членове 17.9, 17.11, 17.12 или 17.13.

2. Членове 17.9, 17.11, 17.12 и 17.13 не се прилагат за мерки на някоя от страните по отношение на сектори, подсектори или дейности съгласно изложеното в нейния списък в приложение 17-Б.

3. Никоя от страните не може, по силата на мярка, приета след датата на влизане в сила на настоящото споразумение и обхванатa от нейните резерви, посочени в приложение 17-Б, да изисква от инвеститор от другата страна, поради своята националност, да продаде или да се разпореди по друг начин с попадаща в обхвата инвестиция, съществуваща към момента на влизане в сила на мярката.

4. Член 17.8 не се прилага по отношение на мерките на някоя от страните, които са в съответствие с ангажиментите, посочени в приложение 17-В.

PUBLIC

5. Членове 17.9 и 17.11 не се прилагат за която и да било мярка на някоя от страните, която представлява изключение или дерогация от член 3 или 4 от Споразумението ТРИПС, както е изрично предвидено в членове 3, 4 и 5 от Споразумението ТРИПС.

6. От съображения за правна сигурност се уточнява, че членове 17.9 и 17.11 не може да се тълкуват като препятстващи някоя от страните да предвижда изисквания за информация, включително за статистически цели, във връзка с установяването или експлоатацията на инвеститори от другата страна или на попадаща в обхвата инвестиция, при условие че това не представлява средство за заобикаляне на задълженията на тази страна по тези членове.

PUBLIC

РАЗДЕЛ В

ЗАЩИТА НА ИНВЕСТИЦИИТЕ

Член 17.15

Обхват

Настоящият раздел се прилага за мерки, приети или запазени в сила от някоя от страните във връзка със:

а) попадащи в обхвата инвестиции; и

б) инвеститори от една от страните по отношение на експлоатацията на попадаща в обхвата инвестиция.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.16

Инвестиционни и регулаторни мерки

1. Член 17.3 се прилага за този раздел в съответствие с настоящия член.

2. Настоящият раздел не се тълкува като ангажимент на някоя от страните да не променя своята правна и регулаторна рамка, включително по начин, който може да въздейства неблагоприятно на експлоатацията на попадащи в обхвата инвестиции или с очакванията на инвеститора за печалба.

3. В интерес на правната сигурност се уточнява, че самият факт, че дадени субсидии или безвъзмездни средства не са предоставени, подновени или продължени, или са изменени или ограничени от някоя от страните не представлява нарушение на задълженията в този раздел дори ако води до загуба или щети по отношение на попадащата в обхвата инвестиция:

а) при липса на конкретно законово или договорно установено задължение за предоставяне, подновяване или продължаване на субсидията или безвъзмездните средства; или

б) в съответствие с определен ред или условия, с които е обвързано предоставянето, подновяването, продължаването, изменението или ограничаването на посочената субсидията или безвъзмездните средства.

4. От съображения за правна сигурност се уточнява, че никоя от разпоредбите в настоящия раздел не се тълкува като пречка за някоя от страните да прекрати предоставянето на субсидия[1] или да изисква нейното възстановяване, ако това действие е разпоредено от един от нейните компетентни органи[2], или като изискваща от въпросната страна да предостави на инвеститора компенсация за това.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.17

Третиране на инвеститорите и на попадащите в обхвата инвестиции

1. Всяка от страните предоставя на своята територия на попадащите в обхвата инвестиции и на инвеститорите от другата страна, по отношение на техните попадащи в обхвата инвестиции, справедливо и равноправно третиране и пълна защита и сигурност в съответствие с параграфи 2—6.

[1] В случая на ЕС като страна „субсидия“ включва „държавна помощ“ съгласно определението в правото на Европейския Съюз.

[2] В случая на ЕС като страна компетентните органи, които имат правомощието да разпоредят посочените в настоящия параграф действия, са Европейската комисия или съд или правораздавателен орган на държава членка при прилагането на правото на Европейския съюз в областта на държавните помощи.

2. Дадена страна нарушава задължението за предоставяне на справедливо и равноправно третиране, посочено в параграф 1, ако конкретна мярка или поредица от мерки представлява[1]:

а) отказ от правосъдие в рамките на наказателно, гражданско или административно производство;

б) съществено нарушение на изискването за справедлив процес в рамките на съдебни и административни производства;

в) явна проява на произвол;

[1] В интерес на правната сигурност се уточнява, че при определянето дали мярка или поредица от мерки представлява нарушение на задължението за справедливо и равноправно третиране, Съдът взема предвид, наред с другото, следното:
i) по отношение на букви а) и б), дали мярката или поредицата от мерки представлява грубо нарушение на съдебната етика; фактът, че оспорването от страна на инвеститора на спорната мярка в рамките на национално производство е било отхвърлено или по друг начин неуспешно не представлява сам по себе си отказ от правосъдие, както е посочено в буква а);
ii) по отношение на букви в) и г), дали мярката или поредицата от мерки са били явно неоснователни от гледна точка на разума или фактите или са били явно основани на нелегитимни съображения, като например предразсъдъци или предубеденост; незаконността или непоследователното или спорно прилагане на дадена политика или процедура сами по себе си не представляват явна проява на проява на произвол в съответствие с посоченото в буква в), а пълното и необосновано отхвърляне на законова или подзаконова разпоредба или на мярка без причина, или поведение, което е конкретно насочено към инвеститора или неговата попадаща в обхвата инвестиция с цел причиняване на щети, има вероятност да представляват произвол или дискриминация в съответствие с посоченото в букви в) и г);
iii) по отношение на буква д), дали дадена страна е действала *ultra vires* и дали епизодите на предполагаема принуда или тормоз са били постоянни и повтарящи се.

г) целенасочена дискриминация въз основа на явно неправомерни основания, като пол, раса или религиозни убеждения; или

д) неправомерно третиране на инвеститорите, от рода на принуда, натиск, тормоз.

3. При определянето на нарушението, посочено в параграф 2, Съдът може да вземе предвид конкретни и недвусмислени представи, създадени у инвеститор от някоя от страните, на които инвеститорът разумно се е позовал, за да направи или продължи попадаща в обхвата инвестиция, но които въпросната страна впоследствие е опровергала.

4. „Пълна защита и сигурност“, както са посочени в параграф 1, се отнасят до задълженията на дадена страна, свързани с физическата сигурност на инвеститорите и на попадащите в обхвата инвестиции[1].

5. В интерес на правната сигурност се уточнява, че нарушение на друга разпоредба на настоящото споразумение или нарушение на всяко друго международно споразумение не представлява нарушение на настоящия член.

6. Фактът, че дадена мярка нарушава закон на някоя от страните сам по себе си не представлява нарушение на настоящия член. За да се установи дали мярката представлява нарушение на настоящия член, Съдът преценява дали с действията си страната не е спазила задълженията си по параграфи 1—4.

[1] В интерес на правната сигурност се уточнява, че „пълна защита и сигурност“ се отнася до задълженията на дадена страна да действа според разумната необходимост, за да защитава физическата сигурност на инвеститорите и на попадащите в обхвата инвестиции.

ЧЛЕН 17.18

Третиране в случай на размирици

1. Инвеститори от едно от страните, чиито попадащи в обхвата инвестиции търпят загуби, дължащи се на война или друг въоръжен конфликт, революция или други граждански размирици или на национално извънредно положение[1] на територията на другата страна, получават от последната третиране, което е не по-малко благоприятно от третирането, предоставено от тази страна на нейните собствени инвеститори или на инвеститорите на която и да е трета държава, по отношение на възстановяването, обезщетяването, компенсирането или други форми на уреждане на въпроса.

2. Без да се засягат разпоредбите на параграф 1, инвеститорите от някоя от страните, които при някое от посочените в параграф 1 обстоятелства са понесли загуби на територията на другата страна, получават от последната незабавно, достатъчно и ефективно възстановяване или компенсация, ако загубите са в резултат на:

а) реквизиране на тяхна попадаща в обхвата инвестиция или на част от нея от въоръжените сили или власти на другата страна; или

б) унищожаване на тяхна попадаща в обхвата инвестиция или на част от нея от въоръжените сили или властите на другата страна, което не е било наложително при съответните обстоятелства.

3. Размерът на компенсацията, посочена в параграф 2 от настоящия член, се определя в съответствие с член 17.19, параграф 2 от датата на реквизирането или унищожаването до датата на действителното плащане.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че обявяването на национално извънредно положение само по себе си не представлява нарушение на настоящата разпоредба.

ЧЛЕН 17.19

Отчуждаване[1]

1. Никоя от страните не може да национализира или да отчуждава попадаща в обхвата инвестиция, било то пряко или непряко, чрез мерки, чийто ефект е еквивалентен на национализация или отчуждаване (наричани по-нататък „отчуждаване“), освен:

а) в името на обществена цел;

б) по недискриминационен начин;

в) при заплащане на незабавно, достатъчно и ефективно обезщетение; както и

г) в съответствие с надлежно спазена законова процедура.

2. Компенсацията, посочена в параграф 1, буква в):

а) се изплаща незабавно;

б) е в размер, равен на справедливата пазарна стойност на отчужденатa инвестиция непосредствено преди да стане известно отчуждаването („датата на отчуждаването“) или неизбежното отчуждаване, в зависимост от това кое е настъпило по-рано;

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че настоящият параграф се тълкува в съответствие с приложение 17-Г.

в) може да се получи изцяло и да се преведе свободно във всяка свободно конвертируема валута; както и

г) включва лихва, начислена по обичайния търговски курс от датата на отчуждаването до датата на плащането.

3. Засегнатият инвеститор има право, съгласно законодателството на отчуждаващата страна, на бързо разглеждане на неговия иск и на оценката на стойността на неговата инвестиция, от съдебен или друг независим орган на тази страна, в съответствие с принципите, установени в настоящия член.

4. Настоящият член не се прилага по отношение на издаването на задължителни лицензи, предоставяни във връзка с права върху интелектуална собственост, или по отношение на отнемането, ограничаването или създаването на подобни права, доколкото това издаване, отнемане, ограничаване или създаване е в съответствие със Споразумението ТРИПС[1].

ЧЛЕН 17.20

Прехвърляния[2]

1. Всяка от страните разрешава всички прехвърляния, свързани с попадащи в обхвата инвестиции, да бъдат извършвани без ограничение или забавяне в свободно конвертируема валута и по пазарния обменен курс, преобладаващ на датата на прехвърляне. Тези прехвърляния включват:

а) вноски в капитала;

---

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че отнемането на права върху интелектуална собственост, посочено в настоящия параграф, включва анулирането или нищожността на тези права, а ограничаването на правата върху интелектуална собственост включва изключенията от тези права.

[2] От съображения за правна сигурност се уточнява, че настоящият член подлежи на правилата в приложение 17-Д.

б) печалби, дивиденти, капиталови печалби и други доходи, както и постъпления от продажбата на цялата инвестиция или на каквато и да било нейна част, или от частична или пълна ликвидация на попадащата в обхвата инвестиция;

в) лихви, плащания на авторски и лицензионни възнаграждения, такси за управление, техническа помощ и други такси;

г) плащания по договорно задължение, поето от инвеститора от другата страна, или от неговата попадаща в обхвата инвестиция, включително плащания, извършени по кредитно споразумение;

д) доходи и други възнаграждения на персонал, привлечен от чужбина и работещ във връзка с обхванатата инвестиция;

е) плащания, направени в изпълнение на членове 17.18 и 17.19; и

ж) плащания, възникващи при прилагането на раздел Г.

2. Никоя от страните не може да изисква от своите инвеститори да извършват прехвърляне — нито да санкционира своите инвеститори, ако не извършат прехвърляне — на доходи, приходи, печалби или други суми, които са получени или може да се считат за произтичащи от попадащи в обхвата инвестиции на територията на другата страна.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.21

Суброгация

Ако една от страните или агенция, посочена от тази страна, извърши плащане на инвеститор от тази страна по силата на гаранция, застрахователен договор или друг вид обезщетение, договорено във връзка с попадаща в обхвата инвестиция, направена на територията на другата страна, последната признава суброгацията или прехвърлянето на всички евентуални права на инвеститора по настоящата глава по отношение на попадащата в обхвата инвестиция с изключение на суброгацията, а инвеститорът не преследва тези права доколкото се ползва от суброгацията.

ЧЛЕН 17.22

Прекратяване

1. Ако настоящото споразумение бъде прекратено в съответствие с член 41.13, настоящият раздел и раздел Г остават в сила в срок от пет години след датата на прекратяването по отношение на инвестициите, направени преди датата на прекратяването.

2. Срокът, посочен в параграф 1, се удължава еднократно с пет години, при условие че между страните няма друго действащо споразумение за защита на инвестициите.

3. Настоящият член не се прилага, ако се прекрати временното прилагане на настоящото споразумение и то не влезе в сила.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.23

Връзка с други споразумения

1. При влизането в сила на настоящото споразумение изброените в приложение 17-Е споразумения между държавите — членки на Съюза, и Чили, включително произтичащите от тях права и задължения, престават да се прилагат и се заменят от настоящата част от настоящото споразумение.

2. В случай на временно прилагане на раздели В и Г от настоящата глава в съответствие с член 41.5, параграф 2, споразуменията, изброени в приложение 17-Е, включително произтичащите от тях права и задължения, се суспендират от датата, от която страните временно прилагат раздели В и Г от настоящата глава в съответствие с член 41.5. Ако временното прилагане на посочените раздели се прекрати и настоящото споразумение не влезе в сила, суспендирането приключва и споразуменията, изброени в приложение 17-Е, отново влизат в сила.

3. Независимо от параграфи 1 и 2 съгласно включено в списъка в приложение 17-Е споразумение може да бъде предявен иск в съответствие с установените във въпросното споразумение правила и процедури, при условие че:

а) искът произтича от предполагаемо нарушение на въпросното споразумение, извършено преди датата на суспендиране на споразумението в съответствие с параграф 2, или — ако споразумението не е суспендирано в съответствие с параграф 2 — преди датата на влизане в сила на настоящото споразумение; както и

б) не са минали повече от три години от датата на суспендиране на споразумението в съответствие с параграф 2 или — ако споразумението не е суспендирано в съответствие с параграф 2 — от датата на влизане в сила на настоящото споразумение до датата на предявяване на иска.

4. Независимо от разпоредбите на параграфи 1 и 2, ако временното прилагане на раздели В и Г от настоящата глава бъде прекратено и настоящото споразумение не влезе в сила, иск може да бъде предявен съгласно настоящото споразумение и в съответствие с правилата и процедурите, установени в настоящото споразумение, при условие че:

а) искът произтича от предполагаемо нарушение на настоящото споразумение, извършено по време на периода на временно прилагане на раздели В и Г от настоящата глава; и

б) не са изминали повече от три години от датата на прекратяване на временното прилагане до датата на предявяване на иска.

PUBLIC

5. За целите на настоящия член определението за „влизане в сила на настоящото споразумение“ в член 41.5 не се прилага.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.24

Отговорно бизнес поведение

1. Без да се засяга глава 33, всяка от страните насърчава попадащите в обхвата инвестиции да включват в своите вътрешни политики международно признати принципи и насоки за корпоративна социална отговорност или отговорно бизнес поведение, като например Насоките на ОИСР за многонационалните предприятия, Тристранната декларация на МОТ относно принципите за многонационалните предприятия и социалната политика и Ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека.

2. Страните утвърждават значението на провеждане от инвеститорите на процес на надлежна проверка за идентифициране, предотвратяване, смекчаване и вземане предвид на екологичните и социалните рискове и въздействия, свързани с тяхната инвестиция.

РАЗДЕЛ Г

РАЗРЕШАВАНЕ НА СПОРОВЕ В ОБЛАСТТА НА ИНВЕСТИЦИИТЕ И ИНВЕСТИЦИОННА СЪДЕБНА СИСТЕМА

PUBLIC

ПОДРАЗДЕЛ 1

ОБХВАТ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 17.25

Обхват и определения

1. Настоящият раздел се прилага за спорове между ищец от една от страните и другата страна, произтичащи от предполагаемо нарушение по член 17.9, параграф 2 или член 17.11, параграф 2, или съгласно раздел В, за което се твърди, че причинява загуби или щети на ищеца или на неговото местно установено предприятие.

2. Настоящият раздел се прилага и за насрещните искове в съответствие с член 17.31.

3. Исковете по отношение на преструктурирането на дълг на една от страните се разглеждат в съответствие с приложение 17-Ж.

4. За целите на настоящия раздел:

а) „ищец“ означава инвеститор от една от страните, който е страна по инвестиционен спор с другата страна и който възнамерява да предяви или е предявил иск по настоящия раздел:

i) като действа от свое име; или

ii) като действа от името на местно установено предприятие, което притежава или контролира; местно установеното дружество се третира като гражданин на друга договаряща държава за целите на член 25, параграф 2, буква б) от Конвенция на ICSID;

б) „страни по спора“ означава ищецът и ответникът;

в) „Правила на допълнителния механизъм на ICSID“ означава Правилата на допълнителния механизъм за административно обслужване на производства от секретариата на Международния център за разрешаване на инвестиционни спорове;

г) „Конвенция на ICSID“ означава Конвенцията за уреждане на инвестиционни спорове между държави и граждани на други държави, сключена във Вашингтон на 18 март 1965 г.;

д) „местно установено предприятие“ означава юридическо лице, установено на територията на една от страните, притежавано или контролирано от инвеститор от другата страна[1];

[1] Дадено юридическо лице е: а) притежавано от лице от другата страна, ако над 50 % от собствения му капитал е действително притежание на лице или лица от тази страна; б) контролирано от лице от другата страна, ако това лице има правомощия да назначават мнозинството от неговите директори или по друг начин юридически да управлява дейността му;

е) „Нюйоркска конвенция“ означава Конвенцията на Организацията на обединените нации за признаване и изпълнение на чуждестранни арбитражни решения, съставена в Ню Йорк на 10 юни 1958 г.;

ж) „неучастваща в спора страна“ означава Чили, когато ответникът е ЕС като страна; или ЕС като страна, когато ответникът е Чили;

з) „производство“ означава производство пред Съда или Апелативния съд по настоящия раздел освен ако не е посочено друго;

и) „ответник“ означава Чили или, когато ищецът е инвеститор от ЕС като страна, или Европейския съюз или засегнатата държава членка, както е определено в съгласно член 17.28, когато ищецът е инвеститор от Чили;

й) „финансиране от трета страна“ означава всяко финансиране, предоставено на страна по спора от лице, което не е страна по спора, с цел частично или пълно финансиране на разходите по производството срещу възнаграждение, зависещо от изхода на спора или под формата на дарение или безвъзмездни средства[1];

к) „арбитражни правила на UNCITRAL“ означава арбитражните правила на Комисията на Организацията на обединените нации по международно търговско право; и

л) „правила за прозрачност на UNCITRAL“ означават Правилата на UNCITRAL за прозрачност при договорно установен арбитраж между инвеститор и държава.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че подобно финансиране може да се предоставя пряко или непряко на страна по спора или на нейно свързано лице или представител.

ПОДРАЗДЕЛ 2

АЛТЕРНАТИВНО РАЗРЕШАВАНЕ НА СПОРОВЕ И КОНСУЛТАЦИИ

PUBLIC

ЧЛЕН 17.26

Медиация

1. Страните по спора могат по всяко време да се споразумеят да прибягнат до процедура по медиация.

2. Използването на процедура по медиация е доброволно и не засяга правната позиция на която и да било страна по спора.

3. Процедурите по медиация се уреждат от правилата в приложение 17-З и, когато е приложимо, правилата относно медиацията, приети от Подкомитета[1]. Подкомитетът полага всички усилия, за да гарантира, че правилата относно медиацията се приемат не по-късно от първия ден от временното прилагане или влизането в сила на настоящото споразумение, според случая, и при всички положения не по-късно от две години след тази дата.

4. На датата на влизане в сила на настоящото споразумение Подкомитетът изготвя списък на шест лица с висока нравственост и призната компетентност в областта на правото, търговията, промишленост или финансите, на които може да се разчита да правят независима преценка или които имат желание и възможност да служат като медиатори.

[1] Всеки срок, посочен в приложение 17-З, може да бъде изменен по взаимно съгласие на страните по спора.

5. Медиаторът се назначава по общо съгласие на страните по спора. Страните по спора може заедно да поискат от председателя на Съда да назначи медиатор от списъка, изготвен в съответствие с настоящия член или, при липса на такъв списък, измежду лица, предложение от която и да е от страните. Медиаторите спазват изискванията на приложение 17-И *mutatis mutandis*.

6. След като страните по спора се договорят да прибягнат до медиация, сроковете, посочени в член 17.27, параграфи 5 и 8, член 17.54, параграф 10 и член 17.55, параграф 5, спират да се прилагат от датата, на която страните по спора са се договорили да прибягнат до медиация, до датата, на която една от страните по спора реши да прекрати медиацията чрез писмено известие до медиатора и до другата страна. По искане на двете страни по спора Съдът или Апелативният съд спира производството.

ЧЛЕН 17.27

Консултации и уреждане на спорове по взаимно съгласие

1. Доколкото е възможно, всеки спор може и следва да бъде уреден по взаимно съгласие чрез преговори, посредничество или медиация и по възможност преди да бъде внесено искане за консултации по настоящия член. Подобно уреждане на спора може да бъде договорено по всяко време, включително след започване на производството съгласно под-раздел 5.

PUBLIC

2. Решението по взаимно съгласие между страните по спора в съответствие с параграф 1 се нотифициран на неучастващата в спора страна в срок от 15 дни от постигането на това взаимноприемливо решение. Всяка страна по спора спазва и изпълнява всяко взаимно договорено решение, постигнато в съответствие с настоящия член и с член 17.26. Подкомитетът следи за изпълнението на взаимно договореното решение и страните по това решение редовно докладват на Подкомитета за изпълнението на решението.

3. Ако даден спор не може да бъде разрешен в съответствие с предвиденото в параграф 1 от настоящия член, ищец от една от страните, твърдящ, че е налице нарушение на разпоредбите, посочени в член 17.25, параграф 1, и възнамеряващ да предяви иск, подава искане за консултации до другата страна.

4. Искането съдържа следната информация:

а) името и адреса на ищеца, а когато искането е представено от името на местно установено предприятие — наименованието, адреса и мястото на учредяване на местно установеното предприятие;

б) описание на инвестицията и на това кой я притежава и контролира;

в) разпоредбите, посочени в член 17.25, параграф 1, за които се твърди, че са нарушени;

г) правното и фактическото основание за иска, включително мярката, за която се твърди, че нарушава разпоредбите, посочени в член 17.25, параграф 1;

д) поисканото обезщетение и размера на оценените претендирани щети; както и

е) информация относно крайния действителен собственик и корпоративната структура на ищеца и доказателства за това, че ищецът е инвеститор от другата страна и притежава или контролира инвестицията, както и, ако действа от името на местно установено предприятие, че притежава или контролира това местно установено предприятие.

5. Консултациите започват в срок от 60 дни от датата на подаване на искането за консултации, освен ако страните по спора не се договорят за по-дълъг период.

6. Освен ако страните по спора не се договорят за друго, консултациите се провеждат:

а) в Сантяго, ако консултациите засягат предполагаемо нарушение от страна на Чили;

б) в Брюксел, ако консултациите засягат предполагаемо нарушение от страна на Европейския съюз; или

в) в столицата на засегнатата държава членка, ако консултациите засягат предполагаемо нарушение от страна изключително на тази държава членка.

7. Страните по спора може да се договорят да проведат консултациите чрез видеоконферентна връзка или по друг начин, ако е уместно.

PUBLIC

8. Искането за консултации се представя:

а) в срок от три години от датата, на която ищецът или, ако ищецът действа от името на местно установено предприятие, датата, на която местно установеното предприятие за първи път е узнал(о) или е следвало за първи път да узнае за мярката, за която се твърди, че е в разрез с разпоредбите на член 17.25, параграф 1, и за загубите или щетите, за които се твърди, че са причинени от тази мярка; или

б) в срок от две години от датата, на която ищецът или, ако ищецът действа от името на местно установено предприятие, датата, на която местно установеното предприятие спре да преследва претенции или производство пред национален съд или правораздавателен орган съгласно правото на съответната страна, и при всички случаи не по-късно от пет години след датата, на която ищецът или, ако ищецът действа от името на местно установено предприятие, датата, на която местно установеното предприятие за първи път е узнал(о) или е следвало за първи път да узнае за мярката, за която се твърди, че е в разрез с разпоредбите на член 17.25, параграф 1, и за загубите или щетите, за които се твърди, че са причинени от тази мярка;

9. В случай че ищецът не е предявил иск по реда на член 17.30 в срок от 18 месеца от подаването на искането за консултации, се счита, че той е оттеглил своето искане за консултации и ако е приложимо, известието, с което се иска определяне на ответника съгласно член 17.28, и не може да предявява иск по реда на настоящия раздел по отношение на същото предполагаемо нарушение. Този срок може да бъде удължен по споразумение между участващите в консултациите страни по спора.

PUBLIC

10. Продължаващо нарушение не може да поднови или прекъсне сроковете, посочени в параграф 8.

11. Ако искането за консултации засяга предполагаемо нарушение на настоящото споразумение от ЕС като страна, то се изпраща до Европейския съюз. Ако бъде установено предполагаемо нарушение на настоящото споразумение от държава членка в съответствие с член 17.28, искането за консултации се изпраща и до въпросната държава членка.

PUBLIC

ПОДРАЗДЕЛ 3

ПРЕДЯВЯВАНЕ НА ИСК И ПРЕДВАРИТЕЛНИ УСЛОВИЯ

Член 17.28

Искане за определяне на ответника

1. Ако спорът не може да бъде разрешен в срок от 90 дни от датата на подаване на искането за консултации, искането се отнася до предполагаемо нарушение на настоящото споразумение от ЕС като страна и ищецът възнамерява да предяви иск по реда на член 17.30, ищецът отправя до Европейския съюз известие, с което се иска определяне на ответника.

2. В известието се посочват мерките, във връзка с които ищецът възнамерява да започне производство. Ако става дума за мярка на държава членка, това известие се изпраща и до съответната държава членка.

3. ЕС като страна, след като постанови определението, информира ищеца възможно най-скоро, и във всеки случай не по-късно от 60 дни след получаването на известието, посочено в параграф 1, за това дали ответник ще бъде Европейският съюз или държава членка[1].

4. Ако ищецът не е бил уведомен за определението в срок от 60 дни от предаването на известието, посочено в параграф 3, ответник е:

а) държавата членка, ако мярката или мерките, идентифицирани в известието, посочено в параграф 1, са изключително и само мерки на държава членка; или

б) Европейският съюз, ако мярката или мерките, идентифицирани в известието, посочено в параграф 1, включват мерки на Европейския съюз.

5. Ако ищецът предяви иск по реда на член 17.30, той прави това въз основа на съобщеното определение, посочено в параграф 3 от настоящия член, или — в случай че на ищеца не е било съобщено подобно определение — въз основа на параграф 4 от настоящия член.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че ЕС като страна постановява това определение единствено въз основа на Регламент (ЕС) № 912/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. за създаване на рамка за уредбата на финансовата отговорност, свързана с арбитражните съдилища за уреждане на спорове между инвеститор и държава, учредени по силата на международни споразумения, по които Европейският съюз е страна (ОВ ЕС L 257, 28.8.2014 г., стр. 121).

6. Ако Европейският съюз или негова държава членка действат като ответник в съответствие с определението, постановено съгласно параграф 3, нито Европейският съюз, нито съответната държава членка имат право да пледират за недопустимост на иска или липса на компетентност на Съда или по друг начин да твърдят, че искът или арбитражното решение са неоснователни или невалидни, поради това че действителният ответник следва или е следвало да бъде Европейският съюз, вместо държавата членка, или обратното.

7. Съдът е обвързан от направеното в съответствие с параграф 3 определяне или в случай че инвеститорът не е бил уведомен за такова определяне — от прилагането на параграф 4.

8. Нищо в настоящото споразумение или в приложимите правила за уреждане на спорове не възпрепятства Европейския съюз и съответната държава членка да обменят всякаква свързана със спора информация помежду си.

ЧЛЕН 17.29

Изисквания за предявяването на иск

1. Преди да предяви иск, ищецът:

а) оттегля всеки иск или производство, висящи пред национален или международен съд или правораздавателен орган съгласно националното или международното право по отношение на мярка, за която се твърди, че представлява нарушение на разпоредбите, посочени в член 17.25, параграф 1;

б) предоставя писмена декларация, че няма да започва иск или производство пред национален или международен съд или правораздавателен орган съгласно националното или международното право по отношение на мярка, за която се твърди, че представлява нарушение на разпоредбите, посочени в член 17.25, параграф 1;

в) предоставя декларация, че няма да изпълнява произнесено съгласно настоящия раздел арбитражно решение, преди това решение да е станало окончателно съгласно член 17.56, и че няма да иска обжалване, преразглеждане, отмяна, анулиране, или ревизиране, нито да започва друго сходно производство пред международен или национален съд или правораздавателен орган, по отношение на арбитражно решение, постановено съгласно настоящия раздел.

2. Съдът отхвърля иск от ищец, който е предявил друг иск пред Съда или пред друг национален или международен съд или правораздавателен орган по отношение на същата мярка, за която се твърди, че нарушава разпоредбите, посочени в член 17.25, параграф 1, освен ако ищецът оттегли този висящ иск. Настоящият параграф не се прилага, ако ищецът предяви иск пред национален съд или правораздавателен орган с цел налагане на временни мерки или установително решение.

PUBLIC

3. За целите на настоящия член „ищецът“ включва инвеститора и местно установеното предприятие, ако инвеститорът е действал от негово име. Освен това за целите на параграф 1, буква а) и параграф 2 „ищецът“ включва също така:

а) ако искът е предявен от инвеститор, действащ от свое име, всички лица, които пряко или непряко имат участие в собствеността или са под контрола на инвеститора и твърдят, че са понесли същите загуби или щети[1] като инвеститора; или

б) ако искът е предявен от инвеститор, действащ от името на местно установено предприятие, всички лица, които пряко или непряко имат участие в собствеността или са под контрола на местно установеното предприятие и твърдят, че са понесли същите загуби или щети[2] като местно установеното предприятие;

PUBLIC

---

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че „същите загуби или щети“ означава загуби или щети, произтичащи от същата мярка, за които лицата търсят компенсация в същото качество като ищеца (напр. ако ищецът действа в качеството си на акционер, настоящата разпоредба обхваща лицата, които търсят компенсация като акционери).

[2] От съображения за правна сигурност се уточнява, че „същите загуби или щети“ означава загуби или щети, произтичащи от същата мярка, за които лицата търсят компенсация в същото качество като ищеца (напр. ако ищецът действа в качеството си на акционер, настоящата разпоредба обхваща лицата, които търсят компенсация като акционери).

ЧЛЕН 17.30

Предявяване на иск

1. Ако спорът не може да бъде разрешен в срок от шест месеца от датата на подаване на искането за консултации и, ако е приложимо, са изминали поне три месеца от подаването на известието, с което се иска определяне на ответника съгласно член 17.28, ищецът може да предяви иск пред Съда, при условие че удовлетворява изискванията в настоящия член и член 17.32.

2. Искът може да бъде предявен пред Съда съгласно един от следните набори от правила за уреждане на спорове:

а) Конвенцията на ICSID, при условие че както ответникът, така и държавата на ищеца са страни по тази конвенция;

б) Правилата за допълнителния механизъм на ICSID, при условие че ответникът или държавата на ищеца са страни по Конвенцията на ICSID;

в) арбитражните правила на UNCITRAL; или

г) всякакви други правила, договорени от страните по спора по искане на ищеца.

3. Правилата за уреждане на спорове, посочени в параграф 2, се прилагат при спазване на правилата, установени в настоящия раздел и допълнени от евентуалните правила, приети от Подкомитета.

4. Всички искания, посочени от ищеца при предявяване на неговия иск съгласно настоящия член, се основават на информацията, посочени в неговото искане за консултации съгласно член 17.27, параграф 4, букви в) и г).

5. Не се допускат искове, предявени от името на група, съставена от определен брой неидентифицирани ищци, или от представител, който възнамерява да проведе производството, като действа в интерес на няколко определени или неопределени ищци, които делегират всички решения, свързани с производството от тяхно име.

6. От съображения за правна сигурност се уточнява, че инвеститор не може да предяви иск по реда на настоящия раздел, ако инвестицията е била направена чрез умишлено въвеждане в заблуждение, укриване на информация, корупционна практика или поведение, водещо до злоупотреба с процесуални възможности.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.31

Насрещни искове

1. Ответникът може да предяви насрещен иск въз основа на факта, че ищецът не е спазил международно задължение, приложимо на териториите на двете страни[1], произтичащо от връзката с фактическото основание за иска[2].

2. Насрещният иск се предявява не по-късно от момента на представяне на писменото насрещно изявление или писмената защита на ответника или на по-късен етап от производството, ако Съдът реши, че забавянето е оправдано при обстоятелствата.

3. От съображения за правна сигурност се уточнява, че съгласието на ищеца с процедурите по настоящия раздел, както е посочено в член 17.32, включва представянето на насрещен иск от ответника.

PUBLIC

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че задълженията, посочени в настоящия параграф се основават на правните ангажименти, поети от страните.

[2] Съвместният съвет приема по искане на някоя от страните обвързващи решения за тълкуване по член 17.38, параграф 6, за да изясни обхвата на международните задължения, посочени в настоящия параграф.

ЧЛЕН 17.32

Съгласие

1. Ответникът изразява съгласие с предявяването на иск съгласно настоящия раздел.

2. Смята се, че съгласието по параграф 1 и внасянето на иск в съответствие с настоящия раздел отговарят на изискванията на:

а) член 25 от Конвенцията на ICSID и Правилата за допълнителния механизъм на ICSID за писмено съгласие на страните по спора; както и

б) член II от Конвенция за признаване и изпълнение на чуждестранни арбитражни решения, съставена в Ню Йорк на 10 юни 1958 г. (наричана по-нататък „Нюйоркската конвенция“) — в случай на писмено съглашение.

3. Смята се, че ищецът дава съгласие в съответствие с процедурите, предвидени в настоящия раздел по време на предявяването на иск съгласно член 17.30.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.33

Финансиране от трета страна

1. Ако страна по спора е получила или получава финансиране от трета страна, или е уредила да получава финансиране от трета страна, страната по спора, която се възползва от финансирането разкрива пред другата страна по спора и пред състава Съда или — ако съставът на Съда не е сформиран — пред председателя на Съда името и адреса на финансиращата трета страна и, ако е приложимо, на крайния действителен собственик и корпоративна структура.

2. Страната по спора разкрива информацията по параграф 1 в момента на предявяване на иск или — ако финансирането от трета страна е уредено след предявяването на иска — веднага щом бъде сключена договорността или бъдат предоставени безвъзмездните средства или дарението. Страната по спора незабавно уведомява Съда за всяка промяна в оповестената информация.

3. Съдът може да разпореди разкриването на допълнителна информация относно договорността за финансиране и третата страна, която го предоставя, ако счете това за необходимо, на всеки етап от производството.

PUBLIC

ПОДРАЗДЕЛ 4

ИНВЕСТИЦИОННА СЪДЕБНА СИСТЕМА

ЧЛЕН 17.34

Първоинстанционен съд

1. Създава се арбитражен съд от първа инстанция, който да разглежда искове, предявени съгласно член 17.30.

2. След влизането в сила на настоящото споразумение Съвместният комитет назначава девет съдии в Съда. Трима от съдиите са граждани на държава членка, трима са граждани на Чили и трима са граждани на трети държави. При назначаването на съдиите Съвместният комитет се приканва да взема предвид необходимостта от гарантиране на многообразие и справедливо представяне на половете.

3. Съвместният комитет може да реши броят на съдиите да бъде увеличен или намален трикратно. Допълнителните назначения се правят според критериите, предвидени в параграф 2.

PUBLIC

4. Съдиите притежават квалификациите, изискуеми в държавите, на които са граждани, за назначаване на магистратска длъжност, или да бъдат юристи с призната компетентност. Те са демонстрирали експертни знания по международно публично право. Желателно е те да имат експертни знания по международно инвестиционно право, международно търговско право и в областта на разрешаването на спорове, възникващи по международни инвестиционни или международни търговски споразумения.

5. Съдиите се назначават за петгодишен мандат. Въпреки това мандатите на петима от деветимата, а именно двама граждани на държава членка, двама граждани на Чили и един гражданин на трета държава, назначени непосредствено след влизането в сила на настоящото споразумение и определени чрез жребий, се удължават до осем години. Свободните места се запълват веднага след освобождаването им. Съдия, определен да замени друг съдия, чийто мандат все още не е изтекъл, заема длъжността до края на мандата на предшественика си. С разрешението на председателя на Съда съдия, който е член на даден състав на Съда, може след изтичане на неговия мандат да продължи да изпълнява функциите си в рамките на този състав до приключване на производствата на състава и само за тази цел продължава да се счита за съдия от Съда.

6. Съдът има председател и заместник-председател, които отговарят за организационните въпроси със съдействието на секретариат. Председателят и заместник-председателят се избират за мандат от две години измежду съдиите, които са граждани на трети държави. Те изпълняват тези функции на ротационен принцип, определен чрез жребий от съвместните председатели на Съвместния комитет. Заместник-председателят действа като председател, когато председателят е възпрепятстван.

PUBLIC

7. Съдът разглежда делата в състави, включващи трима съдии, един от които е гражданин на държава — членка на Съюза, един — на Чили и един — на трета държава. Съставът се председателства от съдията, който е гражданин на трета държава.

8. Когато е предявен иск по реда на член 17.30 председателят на Съда определя на ротационен принцип състава на Съда, който разглежда делото, като гарантира, че сформирането на състави се прави на случаен и произволен принцип предоставя еднаква възможност на всички съдии да изпълняват тези функции.

9. Независимо от разпоредбите на параграф 7 от настоящия член страните по спора може да се споразумеят делото да бъде разгледано от един-единствен съдия, който е гражданин на трета държава и е назначен от председателя на Съда. Ответникът разглежда добронамерено подобно искане от страна на ищеца, особено когато исканото обезщетение или компенсация за щети е в сравнително малък размер. Това искане се прави едновременно с предявяването на иска по член 17.30.

10. Съдът изготвя свои собствени процедури за работа след обсъждане със страните.

11. Съдиите са на разположение по всяко време и с кратко предизвестие, като следят отблизо действията по уреждането на спорове във връзка с настоящата част от настоящото споразумение.

12. За да се гарантира, че съдиите са на разположение, те получават ежемесечно предварителен хонорар с размер, който се определя с решение на Съвместния комитет. Председателят на Съда и, ако е приложимо, заместник-председателят получават хонорар, еднакъв по размер с хонорара, определен в съответствие с член 17.35, параграф 11 за всеки ден на изпълнение на функциите на председател на Съда в съответствие с настоящия раздел.

PUBLIC

13. Предварителният хонорар се изплаща от страните според съответното им равнище на развитие по сметка, управлявана от секретариата на Международния център за разрешаване на инвестиционни спорове (ICSID). Ако една от страните не изплати въпросния хонорар, другата страна може да реши тя сама да изплати същия този хонорар. Всякакви подобни просрочени задължения остават дължими, заедно с полагащата се лихва. Съвместният комитет редовно преразглежда размера и подялбата на хонорарите и може да препоръчва съответни корекции.

14. Освен ако Съвместният комитет приеме решение на основание параграф 15 от настоящия член, другите хонорари и разноски на съдиите от даден състав на Съда са в размера, определен съгласно правило 14, параграф 1 от Административните и финансовите правила на Конвенцията на ICSID в сила към датата на внасяне на иска, като сумата се разпределя от Съда между страните по спора в съответствие с член 17.54, параграфи 5, 6 и 7.

15. Съвместният комитет може със свое решение да преобразува предварителния хонорар и другите хонорари и разноски в постоянно редовно възнаграждение. В такъв случай съдиите изпълняват функциите си на пълно работно време, а Съвместният комитет установява възнаграждението им и свързаните с това организационни въпроси. На съдиите, получаващи редовно възнаграждение, не е разрешено да упражняват каквато и да е друга професия, било то срещу възнаграждение или безвъзмездно, освен ако председателят на Съда предостави по изключение освобождаване от тази забрана.

16. Секретариатът на ICSID изпълнява функциите на секретариат на Съда и предоставя на този съд подходяща подкрепа. Разноските по предоставянето на такава подкрепа се разпределят от Съда между страните по спора в съответствие с член 17.54, параграфи 5, 6 и 7.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.35

Апелативен съд

1. Създава се постоянен Апелативен съд, който да разглежда жалби срещу решенията на Съда.

2. След влизането в сила на настоящото споразумение Съвместният комитет назначава шестима членове на Апелативния съд. Двама от съдиите са граждани на държава членка, двама са граждани на Чили и двама са граждани на трети държави. При назначаването на членовете на апелативния съд Съвместният комитет се приканва да взема предвид необходимостта от гарантиране на многообразие и справедливо представяне на половете.

3. Съвместният комитет може да реши да увеличи трикратно броя на членовете на Апелативния съд. Допълнителните назначения се правят в съответствие с критериите, предвидени в параграф 2.

4. Членовете на Апелативния съд притежават квалификациите, изискуеми в държавите, на които са граждани, за назначаване на най-високите магистратски длъжности, или да бъдат юристи с призната компетентност. Те са демонстрирали експертни знания по международно публично право. Желателно е те да имат експертни знания по международно инвестиционно право, международно търговско право и в областта на разрешаването на спорове, възникващи по международни инвестиционни или международни търговски споразумения.

PUBLIC

5. Членовете на Апелативния съд се назначават за петгодишен мандат. Въпреки това мандатът на трима от общо шестимата членове, назначени незабавно след влизането в сила на настоящото споразумение и определени чрез жребий, се удължава на осем години. Свободните места се запълват веднага след освобождаването им. Член, определен да замени друг член, чийто мандат все още не е изтекъл, заема длъжността до края на мандата на предшественика си. С разрешението на председателя на Апелативния съд член на даден състав на Апелативния съд, може след изтичане на неговия мандат да продължи да изпълнява функциите си в рамките на този състав до приключване на производствата на състава и само за тази цел продължава да се счита за член на Апелативния съд.

6. Апелативният съд има председател и заместник-председател, които отговарят за организационните въпроси със съдействието на секретариат. Председателят и заместник-председателят се избират за мандат от две години измежду членовете на Апелативния съд, които са граждани на трети държави. Те изпълняват тези функции на ротационен принцип, определен чрез жребий от съвместните председатели на Съвместния комитет. Заместник-председателят действа като председател, когато председателят е възпрепятстван.

7. Апелативният съд разглежда жалби в състави, включващи трима членове, един от които е гражданин на държава — членка на Съюза, един — на Чили и един — на трета държава. Съставът се председателства от члена, който е гражданин на трета държава.

8. Председателят на Апелативния съд определя на ротационен принцип членовете на състава, разглеждащ дадено обжалване, като гарантира, че сформирането на състави се прави на случаен и произволен принцип, като в същото време дава еднаква възможност на всички членове да изпълняват тези функции.

9. Апелативният съд установява свои собствени процедури за работа след обсъждане със страните.

10. Всички членове на Апелативния съд са на разположение по всяко време и с кратко предизвестие, като следят отблизо другите действия по уреждане на спорове във връзка с настоящата част от настоящото споразумение.

11. За да се гарантира, че членовете на Апелативния съд са на разположение, те получават ежемесечно предварителен хонорар с фиксиран размер, както и хонорар за всеки ден на изпълнение на функциите на член, като размерът на тези хонорари се определя с решение на Съвместния комитет. Председателят на Апелативния съд и, когато е приложимо, заместник-председателят получават хонорар за всеки ден на изпълнение на функциите на председател на Апелативния съд в съответствие с настоящия раздел.

12. Възнаграждението на членовете на Апелативния съд се изплаща от страните според съответното им равнище на развитие по сметка, управлявана от секретариата на ICSID. Ако една от страните не изплати въпросния хонорар, другата страна може да реши тя сама да изплати този хонорар. Всякакви подобни просрочени задължения остават дължими, заедно с полагащата се лихва. Съвместният комитет редовно преразглежда размера и подялбата на хонорарите и може да препоръчва съответни корекции.

13. Съвместният комитет може със свое решение да преобразува предварителния хонорар и хонорарите за изработени дни в постоянно редовно възнаграждение. В такъв случай членовете на Апелативния съд изпълняват функциите си на пълно работно време, а Съвместният комитет установява възнаграждението им и свързаните с това организационни въпроси. На членовете на Апелативния съд, получаващи редовно възнаграждение, не е разрешено да упражняват каквато и да е друга професия, било то срещу възнаграждение или безвъзмездно, освен ако председателят на Апелативния съд предостави по изключение освобождаване от тази забрана.

14. Секретариатът на ICSID изпълнява функциите на секретариат на Апелативния съд и предоставя на този съд подходяща подкрепа. Разноските по предоставянето на такава подкрепа се разпределят от Апелативния съд между страните по спора в съответствие с член 17.54, параграфи 5, 6 и 7.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.36

Етично поведение

1. Съдиите от Съда и членовете на Апелативния съд се избират измежду лица, чиято независимост е извън всякакво съмнение. Те не са свързани с никое правителство[1]. Те не приемат инструкции от никоя организация или правителство по въпроси, свързани със спора. Те не участват в разглеждането на каквито и да било спорове, които биха довели до пряк или косвен конфликт на интереси. Те спазват приложение 17-И. След като бъдат назначени те се въздържат да действат като адвокати или като определени от дадена страна експерти или свидетели по какъвто и да било висящ или нов инвестиционен спор по настоящото споразумение или по друго споразумение или национална правна система.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че фактът, че дадено лице получава доход от правителството или по-рано е било нает от правителството, или е в семейни отношения със служител на правителството, сам по себе си не е основание лицето да се счита за неотговарящо на изискванията.

2. Ако страна по спора счита, че съдия от Съда или член на Апелативния съд не отговаря на изискванията в параграф 1, тя изпраща искане за отвод съответно на председателя на Съда или на председателя на Апелативния съд. Искането за отвод трябва да се изпрати в срок от 15 дни от датата, на която страната по спора е била уведомена за конкретния състав на Съда или на Апелативния съд, или в срок от 15 дни от датата, на която е узнала съответните факти, ако не е възможно разумно да се допусне, че те са ѝ били известни към момента на сформирането на състава. В искането за отвод се посочват основанията за отвода.

3. Ако в срок от 15 дни от датата на искането за отвод съответният съдия от Съда или член на Апелативния съд реши да не си направи отвод от съответния състав, председателят на Съда или председателят на Апелативния съд според случая изслушва страните по спора и след като предостави възможност на съдията от Съда или на члена на Апелативния съд с възможност да представи коментари взема решение в срок от 45 дни от получаването на искането за отвод и незабавно уведомява за това страните по спора и останалите съдии или членове от същия състав.

4. Исканията за отвод на председателя на Съда от даден състав се разглеждат от председателя на Апелативния съд, и обратно.

PUBLIC

5. Въз основа на мотивирана препоръка от председателя на Апелативния съд[1] страните може да решат с решение на Съвместния комитет да отстранят даден съдия от Съда или член на Апелативния съд, когато неговото поведение не е в съответствие със задълженията по параграф 1 и е несъвместимо с оставането му на длъжност в Съда или Апелативния съд. Ако твърденията за въпросното поведение се отнасят до председателя на Апелативния съд, мотивираната препоръка се представя от председателя на Съда. Член 17.34, параграф 2 и член 17.35, параграф 2 се прилагат *mutatis mutandis* за попълването на места, освободени вследствие на настоящия параграф.

ЧЛЕН 17.37

Многостранни механизми за уреждане на спорове

Страните се стремят да си сътрудничат за създаване на многостранен инвестиционен арбитражен и апелативен механизъм за разрешаването на инвестиционни спорове. След влизането в сила между страните на международно споразумение, в което се предвижда подобен многостранен механизъм, приложим за споровете по настоящата част от настоящото споразумение, съответните разпоредби на настоящия раздел спират да се прилагат. Съвместният комитет може да приеме решение за уточняване на всички необходими преходни договорености.

[1] Тази препоръка не засяга възможността Съвместният комитет на насочи вниманието на председателя на Апелативния съд към поведението на съдия от Съда или член на Апелативния съд, което може да не съответства на задълженията по параграф 1 и да бъде несъвместимо с оставането му на длъжност в Съда или Апелативния съд.

ПОДРАЗДЕЛ 5

ПРОВЕЖДАНЕ НА ПРОИЗВОДСТВОТО

PUBLIC

Член 17.38

Приложимо право и правила за тълкуване

1. Съдът определя дали мярката, по силата на която ищецът предявява иск, съответства или не на разпоредбите на член 17.25, параграф 1.

2. При вземането на своето решение Съдът прилага настоящото споразумение и другите правила на международното право, приложими между страните. Той тълкува настоящото споразумение в съответствие с обичайните правила за тълкуване на международното публично право, кодифицирани във Виенската конвенция за правото на договорите.

3. От съображения за правна сигурност се уточнява, че при определянето на съответствието на дадена мярка с разпоредбите на член 17.25, параграф 1, Съдът взема предвид, доколкото е целесъобразно, действителното национално право на дадена страна. Когато прави това, Съдът се придържа към преобладаващото тълкуване на това право от съдилищата или органите на въпросната страна, като никое тълкуване на това право от Съда не обвързва съдилищата или органите на страната.

4. От съображения за правна сигурност се уточнява, че Съдът няма компетентност да определя законосъобразността на мярка, за която се твърди, че представлява нарушение на разпоредбите на член 17.25, параграф 1 по смисъла на националното право на страната по спора.

5. От съображения за правна сигурност се уточнява, че ако инвеститор от някоя от страните предяви иск по настоящия раздел, включително иск, в който се твърди, че дадена страна е нарушила член 17.17, инвеститорът носи тежестта на доказване на своите претенции в съответствие с общите принципи на международното право, приложими за спора.

6. При възникване на сериозни затруднения при тълкуването на конкретни положения във връзка с раздел В[1] или Г Съвместният комитет може да приеме решения за тълкуване на настоящото споразумение. Всяко такова тълкуване е обвързващо за Съда и за Апелативния съд. Съвместният комитет може да реши, че дадено тълкуване става задължително от определена дата.

ЧЛЕН 17.39

Тълкуване на приложенията

1. След искане за консултации по член 17.27, параграф 3, ответникът може да поиска писмено от Подкомитета да определи дали и доколко мярката, предмет на искането за консултации, попада в обхвата несъответстваща на изискванията мярка, посочена в приложение 17-А или 17-Б.

[1] Както е посочено в член 17.25.

2. Искането до Подкомитета се подава възможно най-скоро след получаването на искането за консултации. След изпращането на искане до Подкомитета, сроковете, посочени в член 17.27, параграфи 5 и 8, член 17.54, параграф 10 и член 17.55, параграф 5, спират да текат.

3. Подкомитетът опитва добросъвестно да направи исканото определение. Всяко подобно определение се предава незабавно на страните по спора.

4. Ако Подкомитетът не направи определение в срок от три месеца от искането, спирането на сроковете вече не се прилага.

ЧЛЕН 17.40

Други искове

Ако бъдат предявени искове по настоящия раздел, по глава 38 или по друго международно споразумение във връзка със същото предполагаемо нарушение на разпоредбите на член 17.25, параграф 1 и е възможно припокриване на обезщетения или искът по другото международно споразумение би могъл да има сериозно отражение върху решението във връзка с иска, предявен съгласно настоящия раздел, Съдът, след като изслуша страните по спора и ако е уместно, взема предвид производството по глава 38 или другото международно споразумение в своето разпореждане или решение. За тази цел той може също да спре производството. В действията си съгласно настоящия член Съдът спазва член 17.54, параграф 10.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.41

Недопускане на заобикаляне на мерки

От съображения за правна сигурност се уточнява, че Съдът се отказва от компетентност, ако спорът е възникнал или е бил разумно предвидим в момента, в който ищецът е придобил собственост или контрол върху инвестицията, която е предмет на спора, или е започнал корпоративно преструктуриране, при условие че Съдът реши, че ищецът е придобил собственост или контрол по отношение на инвестицията или е започнал корпоративно преструктуриране единствено за да предяви иск по настоящия раздел. Възможността за отказ от компетентност при подобни обстоятелства не засяга други възражения относно компетентността, които биха могли да бъдат разгледани от Съда.

ЧЛЕН 17.42

Искове, явно лишени от правно основание

1. Не по-късно от 30 дни след сформирането на състава на Съда по член 17.34, параграф 7, и при всички положения преди неговото първо заседание или не по-късно от 30 дни след като ответникът е научил за фактите, на които се основава възражението, ответникът може да подаде възражение, че искът е явно лишен от правно основание.

2. Ответникът посочва възможно най-точно основанието за възражението.

3. След като даде на страните по спора възможност да представят становищата си по възражението, по време на първото заседание на състава на Съда или веднага след това, Съдът произнася решение или временно арбитражно решение по възражението, като посочва мотивите за това. В случай че възражението е получено след първото заседание на състава на Съда, той произнася това решение или временно арбитражно решение във възможно най-кратък срок и във всеки случай не по-късно от 120 дни след подаване на възражението. При вземането на решение по възражението Съдът приема твърденията на ищеца за верни и може също да разгледа всички имащи отношение факти, по които не са повдигнати възражения.

4. Решението на Съда не засяга правото на страната по спора да повдигне възражение в съответствие с член 17.43 или в хода на производството по отношение на правното основание на иска и не засяга правомощието на Съда да разглежда други възражения като преюдициален въпрос.

ЧЛЕН 17.43

Искове, необосновани от правна гледна точка

1. Без да се засяга правомощието на Съда да разглежда други възражения като преюдициален въпрос или правото на ответника да повдига всякакви такива възражения по всяко подходящо време, Съдът разглежда и решава като преюдициален въпрос всяко повдигнато от ответника възражение, по отношение на което от правна гледна точка подаден по настоящия раздел иск или която и да е негова част не представлява иск, за който може да се произнесе благоприятно за ищеца арбитражно решение по член 17.54, дори ако се приеме, че представените от ищеца твърдения са верни. Съдът може да разгледа и всякакви имащи отношение факти, по които не са повдигнати възражения.

2. Възраженията по параграф 1 от настоящия член се подават до Съда възможно най-скоро след сформирането на състава на Съда и при всички случаи не по-късно от определената от Съда дата, на която ответникът трябва да представи своето писмено насрещно изявление или писмена защита. Не се допуска подаване на възражение по параграф 1 при висящо производство по член 17.42, освен ако Съдът даде разрешение за подаване на възражение по настоящия член, след като надлежно е взел предвид обстоятелствата по делото.

3. При получаване на възражение по параграф 1 и освен ако счете възражението за явно неоснователно, Съдът спира всяко производство по същество, определя график за разглеждане на възражението, който е съобразен с установените вече графици за разглеждане на всеки друг преюдициален въпрос, и произнася решение или временно арбитражно решение по възражението, като посочва съответните основания.

ЧЛЕН 17.44

Прозрачност

1. Правилата за прозрачност на UNCITRAL се прилагат *mutatis mutandis* за спорове по настоящия раздел в допълнение към следните правила.

PUBLIC

2. Следните документи се включват в списъка с документи, посочен в член 3, параграф 1 от Правилата за прозрачност на UNCITRAL: споразумението да прибегнат до медиация, посочено в член 17.26 от настоящото споразумение, искането за консултации, посочено в член 17.27 от настоящото споразумение, известието, с което се иска определяне на ответника и определението на ответника, посочени в член 17.28 от настоящото споразумение, искането за отвод и решението по това искане, посочени в член 17.36 от настоящото споразумение, както и искането за консолидиране, посочено в член 17.53 от настоящото споразумение.

3. От съображения за правна сигурност се уточнява, че веществени доказателства може да се предоставят на разположение на обществеността в съответствие с член 3, параграф 3 от Правилата за прозрачност на UNCITRAL.

4. Независимо от член 2 от Правилата за прозрачност на UNCITRAL, ЕС като страна или Чили, според случая, своевременно правят публично достояние преди сформирането на състава на Съда искането за консултации, посочено в член 17.27 от настоящото споразумение, известието, с което се иска определяне на ответника и определението на ответника, посочени в член 17.28 от настоящото споразумение, след като бъде редактирана поверителната или защитена информация[1]. Такива документи могат да бъдат направени публично достояние със съобщение до депозитаря, посочен в Правилата за прозрачност на UNCITRAL

5. Всяка страна по спора, която възнамерява да използва при изслушване информация, определена като поверителна или защитена, информира Съда за това.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че „поверителна или защитена информация“ се разбира съгласно определението в член 7 от Правилата за прозрачност на UNCITRAL.

6. Всяка страна по спора, която твърди, че определена информация представлява поверителна или защитена информация, я обозначава ясно като такава, когато я представя пред Съда.

7. От съображения за правна сигурност се уточнява, че никоя от разпоредбите в настоящия раздел не изисква от ответник да не предоставя на обществеността информация, която трябва да бъде разгласена съгласно законодателството на ответника.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.45

Временни мерки

Съдът може да разпореди налагане на временни обезпечителни мерки, за да бъдат защитени правата на страна по спора или за да се гарантира напълно ефективното прилагане на компетентността на Съда, включително чрез заповед за запазване на доказателства, които са притежание или са под контрола на страна по спора, или за защита на компетентността на Съда. Съдът не разпорежда изземване на имущество или да възпрепятства прилагането на третирането, за което се твърди, че представлява нарушение.

ЧЛЕН 17.46

Отказ от иск или оттегляне на иск

Ако след предявяването на иск съгласно настоящия раздел ищецът не предприеме каквито и да било действия в хода на производството в продължение на 180 последователни дни след това предвяване или в уговорен от страните по спора срок, се счита, че ищецът е оттеглил иска си и е направил отказ от него. По искане на ответника и след като е уведомил страните по спора, Съдът приема определение по отказа от иска и издава заповед за присъждане на разноски. След като определението бъде прието, правомощията на Съда се считат за изчерпани. Ищецът не може впоследствие да предяви иск по същия въпрос.

ЧЛЕН 17.47

Гаранция за съдебните разноски

1. От съображения за правна сигурност се уточнява, че Съдът може, при поискване от страна на ответника, да разпореди на ищеца да предостави гаранция за всички или част от съдебните разноски, ако има разумни основания да смята, че съществува риск ищецът да не бъде в състояние да изпълни евентуално издадено срещу него решение за съдебните разноски.

2. Ако гаранцията за съдебните разноски не е предоставена изцяло в срок от 30 дни от разпореждането на Съда или в рамките на всеки друг определен от Съда срок, последният уведомява страните по спора за това и може да разпореди временно преустановяване или прекратяване на производството.

3. Съдът разглежда всички доказателства, предоставени във връзка с обстоятелствата, посочени в параграф 1, включително наличието на финансиране от трета страна.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.48

Неучастваща в спора страна

1. Не по-късно от 30 дни след получаването на или веднага след разрешаването на спор относно поверителната или защитена информация ответникът предоставя на неучастващата в спора страна:

а) искането за консултации, посочено в член 17.27, известието, с което се иска определяне на ответника, посочено в член 17.28, иска, посочен в член 17.30 и всички други документи, придружаващи тези документи;

б) по искане на неучастващата в спора страна:

i) писмените становища, изложенията, писмата, молбите и останалите документи, представени на Съда от страна по спора;

ii) писмените становища, представени на Съда от трето лице;

iii) протоколите или стенографските протоколи от проведените от Съда изслушвания, когато има такива; и

iv) определенията, арбитражните решения и решенията на Съда; и

в) по искане и за сметка на неучастващата в спора страна — всички или част от доказателствата, представени пред Съда.

2. Неучастващата в спора страна има право да присъства на изслушване, провеждано съгласно настоящия раздел.

3. Съдът приема и, след консултация със страните по спора, може да прикани неучастващата в спора страна да представи устни или писмени изявления по въпроси, свързани с тълкуването на настоящото споразумение. Съдът гарантира, че на страните по спора се дава разумна възможност да представят своите становища по всяко изявление на неучастващата в спора страна.

ЧЛЕН 17.49

Намеса на трети лица

1. Съдът позволява на всяко лице, което може да докаже пряк и настоящ интерес от конкретните обстоятелства по делото („встъпилата страна“), да участва като трета страна. Встъпването се ограничава до частична или пълна подкрепа на правната позиция на една от страните по спора.

PUBLIC

2. Молбата за встъпване трябва да бъде внесена в срок от 90 дни от публикуването на предявяването на иска по член 17.30. Съдът се произнася по молбата в срок от 90 дни от датата, когато е внесена същата молба, след като даде на страните по спора възможност да представят своите коментари.

3. Ако молбата за встъпване бъде уважена, на встъпилата страна се изпращат копия от всички процесуални определения, връчени на страните по спора, с изключение на, ако е приложимо, поверителната или защитената информация. Встъпилата страна може да представи изявление при встъпване в срок, определен от Съда след съобщаването на процесуалните определения. Страните по спора получават възможност да отговорят на изявлението при встъпване. На встъпилата страна се разрешава да присъства на изслушванията по настоящия раздел и да направи устно изявление.

4. В случай на обжалване встъпилата страна има право да се намеси пред Апелативния съд. Параграф 3 се прилага *mutatis mutandis*.

5. Правото на намеса, предоставено от настоящия член не засяга възможността Съдът да приеме становища *amicus curiae* от трети лица, които имат значителен интерес от производството в съответствие с член 4 от Правилата за прозрачност на UNCITRAL.

6. От съображения за правна сигурност се уточнява, че фактът, че дадено лице е кредитор на ищеца само по себе си не е достатъчен, за да се установи дали същото лице има пряк и настоящ интерес от конкретните обстоятелства по спора.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.50

Доклади на вещи лица

Без да се засяга назначаването на други видове вещи лица, когато е упълномощен съгласно приложимите правила, посочени в член 17.30, параграф 2, Съдът, по искане на страна по спора или по своя собствена инициатива, след като се консултира със страните по спора, може да назначи едно или повече вещи лица, които да му докладват писмено по всички фактически въпроси, свързани с околната среда, здравето, безопасността и други области, повдигнати от страна по спора по време на производството.

ЧЛЕН 17.51

Обезщетение и друга компенсация

Фактът, че ищецът или местно установеното предприятие са получили или ще получат обезщетение или друга компенсация по договор за застраховка или договор за гаранция за цялото или част от предявеното обезщетение, претендирано в рамките на започнат по настоящия раздел спор, не се приема от Съда като валидна защита или подобен иск.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.52

Роля на страните

1. Никоя от страните не може да предявява международен иск във връзка със спор, подаден по реда на член 17.30, освен когато другата страна не е спазила и не е изпълнила постановеното по въпросния спор решение. Това не изключва възможността за уреждане на спорове съгласно глава 38 във връзка с мярка с общо приложение, дори да се твърди, че мярката нарушава настоящото споразумение, що се отнася до специфична инвестиция, по отношение на която е започнат спор по член 17.30. Настоящият параграф не засяга член 17.48.

2. Параграф 1 не изключва неформален обмен на информация с единствената цел да се улесни уреждането на спора.

ЧЛЕН 17.53

Съединяване

1. Ако два или повече иска, предявени поотделно съгласно настоящия раздел, са свързани с общ правен въпрос или факт и са предизвикани от едни и същи събития и обстоятелства, ответникът може да отправи до председателя на Съда искане за съединено разглеждане на всички подобни искове или части от тях. В искането се посочват:

а) имената и адресите на страните по спора във връзка с исковете, които са предмет на искането за съединяване;

б) обхватът на желаното съединяване; както и

в) основанията за искането.

2. Ответникът представя искането на всеки ищец по исковете, които ответникът предлага да бъдат съединени.

3. Ако всички страни по спора, породен от исковете, които са предмет на искането за съединяване, се съгласят исковете да бъдат разгледани съединено, тези страни по спора внасят съвместно искане до председателя на Съда съгласно параграф 1. Освен ако председателят на Съда не определи искането за явно неоснователно, той сформира в срок от 30 дни от получаването на подобно искане, нов състав на Съда („разглеждащ съединяването състав“) в съответствие с член 17.34, който е компетентен изцяло или частично по отношение на някои или на всички искове, предмет на въпросното искане.

4. Ако страните по спора, посочени в параграф 3 от настоящия член, не са постигнали съгласие по съединяването в срок от 30 дни от датата, на която и последният засегнат ищец е получил искането за съединяване по параграф 1 от настоящия член, председателят на Съда сформира разглеждащия съединяването състав в съответствие с член 17.34. Разглеждащият съединяването състав поема компетентността за някои или за всички искове, изцяло или частично, ако след като разгледа становищата на страните по спора е удовлетворен, че исковете, предявени по член 17.30, засягат общ правен въпрос или факт и са породени от едни и същи събития или обстоятелства, както и че съединяването би било най-подходящото решение в интерес на справедливото и ефикасно разрешаване на исковете, включително в интерес на съгласуваността на съдебните решения.

PUBLIC

5. Ако ищците не са се споразумели по правилата за разрешаване на спора от списъка, предвиден в член 17.30, параграф 2, в срок от 30 дни от датата, на която и последният ищец е получил искането за съединяване, съединеното разглеждане на исковете се предава на разглеждащия съединяването състав на Съда в съответствие с арбитражните правила на UNCITRAL при спазване на правилата в настоящия раздел.

6. Съставите на Съда, сформирани по член 17.34, преотстъпват компетентността във връзка с исковете, или части от тях, по отношение на които е компетентен разглеждащият съединяването състав и производствата на тези състави се спират. Арбитражното решение на разглеждащия съединяването състав на Съда по отношение на частите от исковете, за които е поел компетентност, е със задължителна сила за съставите на Съда, които са компетентни за останалата част от исковете, считано от датата, на която арбитражното решението стане окончателно съгласно член 17.56.

7. Ищец, чийто иск е предмет на съединяване, може да оттегли иска си или частта от него, предмет на съединяване, от производството за уреждане на спор по настоящия член и в такъв случай, този иск или въпросната част от него не могат да бъдат внесени повторно по член 17.30.

8. По искане на ответника разглеждащият съединяването състав на Съда може да реши, на същото основание и със същите последици като в параграфи 3 и 6, дали е компетентен по отношение на целия иск или част от иск, попадащ в обхвата на параграф 1, който е предявен след започването на производството по съединяване.

9. По искане на един от ищците разглеждащият съединяването състав може да приеме необходимите мерки за запазване на поверителността на поверителната или защитена информация на този ищец по отношение на другите ищци. Тези мерки могат да включват представяне на другите ищци на редактирани версии на съдържащи поверителна или защитена информация документи или договорености за провеждане на части от изслушванията при закрити врата.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.54

Временно арбитражно решение

1. Ако Съдът заключи, че ответникът е нарушил някоя от разпоредбите, посочени в член 17.25, параграф 1, както твърди ищецът, Съдът може, на базата на искане от страна на ищеца и след като изслуша страните по спора, да присъди само:

а) парични обезщетения и всяка приложима лихва; както и

б) възстановяване на собственост, като в този случай в решението се предвижда, че ответникът може да плати парични обезщетения за вреди и всяка приложима лихва вместо възстановяването, определени в съответствие с член 17.19.

Когато искът е предявен от името на местно установено предприятие, всяко решение съгласно настоящия параграф предвижда, че:

а) всички парични обезщетения и лихви се изплащат на местно установеното предприятие;

б) всяко възстановяване на собственост се прави в полза на местно установеното предприятие.

От съображения за правна сигурност се уточнява, че Съдът не може да присъжда компенсации, различни от посочените в първа алинея, нито да разпорежда отмяна, прекратяване или изменение на засегнатата мярка.

2. Паричните обезщетения за вреди не надвишават по размер загубите, претърпени от ищеца или, ако ищецът е действал от името на местно установеното предприятие, от местно установеното предприятие, в резултат от нарушението на съответните разпоредби, посочени в член 17,25, параграф 1, след приспадане на всички вече предоставени от съответната страна предходни обезщетения или компенсации. Съдът определя паричните обезщетения въз основата на становищата на страните по спора и взема предвид, ако е приложимо, евентуално съпричиняване, умишлено или поради небрежност, или неограничаване на щети.

3. От съображения за правна сигурност се уточнява, че ако даден инвеститор или страна предявят иск по член 17.30, те могат да получат възстановяване само на загуби или щети, понесени в качеството им на инвеститор или страна.

4. Съдът не присъжда наказателни обезщетения.

5. Съдът отсъжда разноските за производството да бъдат понесени от загубилата страна по спора. При изключителни обстоятелства Съдът може да разпредели тези съдебни разноски между страните по спора, ако реши, че разпределянето е уместно при обстоятелствата по делото.

6. Съдът също така отсъжда други разумно определени разходи, включително разумните разходи за правно представителство и правна помощ, да бъдат понесени от загубилата страна по спора, когато отхвърля иск и постановява решение по член 17.42 или 17.43. При други обстоятелства, Съдът разпределя разделянето на други разумно определени разходи, включително разумните разходи за правно представителство и правна помощ, между страните по спора, като взема предвид изхода от производството и други имащи отношение обстоятелства, като например поведението на страните по спора.

7. Ако само някои части от исковете са успешни, разходите се коригират пропорционално на броя или дела на успешните части на исковете.

8. Апелативният съд установява и разпределя разходите в съответствие с настоящия член.

9. Не по-късно от една година след датата на влизане в сила на настоящото споразумение, Съвместният комитет приема допълнителни правила за хонорарите с цел определяне на максималните разходи за правно представителство и правна помощ, които може да бъдат понесени от определени категории загубили спора страни, като взема предвид техните финансови ресурси.

PUBLIC

10. Съдът произнася временното арбитражно решение в срок от 24 месеца от датата на предявяване на иска. Ако този срок не може да бъде спазен, Съдът приема решение в този смисъл, в което обяснява на страните по спора причините за забавянето и посочва прогнозна дата за произнасянето на временното арбитражно решение.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.55

Процедура по обжалване

1. Всяка от страните по спора може да обжалва пред Апелативния съд временно арбитражно решение в срок от 90 дни от произнасянето му. Основанията за обжалването са:

а) че Съдът е допуснал грешка при тълкуването или прилагането на съответното право;

б) че Съдът е допуснал явна грешка при оценяването на фактите, включително, ако е приложимо, оценяването на правото на някоя от страните; или

в) основанията, предвидени в член 52 от Конвенцията на ICSID, доколкото те не попадат в обхвата на букви а) и б) от настоящия параграф.

2. Апелативният съд отхвърля жалбата, ако установи, че тя е неоснователна. Апелативният съд може също така да отхвърли жалбата по ускорена процедура, ако е видно, че тя е явно неоснователна.

3. Ако Апелативният съд констатира, че жалбата е основателна, решението на Апелативния съд изцяло или частично изменя или отменя правните констатации и заключения във временното арбитражно решение. В своето решение Апелативният съд подробно посочва как е изменил или отменил съответните констатации и заключения на Съда.

4. Ако констатираните от Съда факти го позволяват, Апелативният съд прилага към тези факти своите собствени правни констатации и заключения и постановява окончателно решение. Ако това не е възможно, той връща делото на Съда.

5. Като общо правило производството по обжалване не трае повече от 180 дни, считано от датата на официалното заявяване на решението на страната по спора да обжалва до датата, на която Апелативният съд произнесе своето решение. В случай, че Апелативният съд сметне, че не може да произнесе решението си в посочения срок от 180 дни, той информира писмено страните по спора за основанията за забавянето, като същевременно дава прогноза за срока, в който ще произнесе това решение. При всички случаи производството не трае повече от 270 дни.

6. Страната по спора, която подава жалба, представя обезпечение за покриване на разходите по жалбата.

7. Членове 17.33, 17.44, 17.45, 17.46, 17.48 и, ако е уместно, други разпоредби от настоящия раздел се прилагат *mutatis mutandis* по отношение на процедурата по обжалване.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.56

Окончателно решение

1. Временно арбитражно решение, постановено по настоящия раздел, става окончателно, ако никоя от страните по спора не го обжалва в съответствие с член 17.55.

2. Ако временно арбитражно решение бъде обжалвано и Апелативният съд отхвърли жалбата в съответствие с член 17.55, временното арбитражно решение става окончателно на датата, на която Апелативният съд е отхвърлил жалбата.

3. Ако временното арбитражно решение е обжалвано и Апелативният съд е произнесъл окончателно решение, временното арбитражно решение, изменено или отменено от Апелативния съд, става окончателно на датата, на която е произнесено окончателното решение на Апелативния съд.

4. Ако временното арбитражно решение е обжалвано и Апелативният съд е изменил или отменил правните констатации и заключения във връзка с временното арбитражно решение и е върнал делото за ново разглеждане от Съда, Съдът, след като изслуша страните по спора, ако е целесъобразно, преразглежда временното си решение с цел да отрази констатациите и заключенията на Апелативния съд. Направените от Апелативния съд фактически констатации имат обвързваща сила за Съда. Съдът се стреми да произнесе преразгледаното си решение в срок от 90 дни от получаването на решението на Апелативния съд. Преразгледаното временно арбитражно решение става окончателно 90 дни след датата на неговото произнасяне.

PUBLIC

5. Окончателното решение включва всяко окончателно решение, произнесено от Апелативния съд по член 17.55.

PUBLIC

ЧЛЕН 17.57

Принудително изпълнение на решения

1. Произнесено по настоящия раздел решение не подлежи на принудително изпълнение докато не стане окончателно в съответствие с член 17.56. Окончателните арбитражни решения, произнесени съгласно настоящия раздел, са задължителни за страните по спора и не подлежат на обжалване, преразглеждане, отмяна, анулиране или каквото и да е друго корективно действие[1].

2. Страните признават произнесените съгласно настоящия раздел арбитражни решения за задължителни и прилагат съответните парични задължения на своята територия по същия начин като при окончателно решение на национален съд или правораздавателен орган в съответната страна.

3. Изпълнението на решението се урежда от законовите и подзаконовите актове относно изпълнението на съдебни или арбитражни решения, които са в сила в момента, когато е поискано изпълнението.

4. От съображения за правна сигурност се уточнява, че член 41.10 не е пречка за признаването, изпълнението и прилагането на произнесени съгласно настоящия раздел арбитражни решения.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че това не пречи на страна по спора да иска от Съда да преразгледа или тълкува решение в съответствие с приложимите правила за уреждане на спорове, когато има такава възможност съгласно приложимите правила.

5. За целите на член 1 от Нюйоркската конвенция произнесените съгласно настоящия раздел окончателни арбитражни решения представляват арбитражни решения във връзка с искове, които се считат за възникнали при търговско взаимоотношение или търговска сделка.

6. От съображения за правна сигурност и при спазване на разпоредбите на параграф 1 от настоящия член се уточнява, че ако даден иск е предмет на процедурата за уреждане на спор по реда на член 17.30 от настоящото споразумение, параграф 2, буква а), произнесеното съгласно настоящия раздел окончателно арбитражно решение се счита за арбитражно решение по раздел 6 от Конвенцията на ICSID.

ГЛАВА 18

ТРАНСГРАНИЧНА ТЪРГОВИЯ С УСЛУГИ

ЧЛЕН 18.1

Обхват

1. Настоящата глава се прилага за мерки на някоя от страните, засягащи трансграничната търговия с услуги, осъществявана от доставчици на услуги от другата страна. Тези мерки включват мерки, засягащи:

а) производството, разпространението, предлагането на пазара, продажбата и доставката на услуга;

б) закупуването, ползването или заплащането на услуга;

в) достъпа до и ползването на услуги, свързани с предоставянето на конкретна услуга, които някоя от страните изисква да се предлагат на обществеността като цяло, включително мрежи за дистрибуция, транспорт и далекосъобщителни мрежи; и

г) предоставянето на гаранция или всякаква форма на финансово обезпечение като условие за предоставянето на услуга.

2. Настоящата глава не се прилага по отношение на:

а) финансовите услуги съгласно определението в член 25.2;

б) аудио-визуални услуги;

в) национален морски каботаж[1];

[1] Без да се засяга обхватът от дейности, които могат да бъдат считани като част от „каботажа“ съгласно съответното национално законодателство, съгласно настоящата глава националният морски каботажен превоз обхваща пътническия или товарния превоз между пристанище или точка, разположени в Чили или в държава членка, и друго пристанище или точка, разположени в Чили или в същата държава членка, включително върху нейния континентален шелф, както е посочено в Конвенцията на ООН по морско право, както и трафика, който започва и завършва в същото пристанище или точка, разположени в Чили или в държава членка.

г) национални или международни въздухоплавателни услуги или свързани услуги в подкрепа на въздухоплавателни услуги[1], независимо дали са редовно извършвани или не, както и услуги, пряко свързани с упражняването на права за превоз, различни от:

i) услуги по ремонт и поддръжка на въздухоплавателни средства, по време на които въздухоплавателното средство е извадено от експлоатация;

ii) продажба и маркетинг на въздушнотранспортни услуги;

iii) услуги, свързани с компютризирани системи за резервация (CRS); както и

iv) услуги по наземно обслужване;

д) обществени поръчки; както и

е) субсидии или безвъзмездни средства, предоставени от някоя от страните или от държавно предприятие, включително подкрепени от правителството заеми, гаранции и застраховки.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че въздухоплавателните услуги или свързаните с тях услуги в подкрепа на въздухоплавателните услуги включват следните услуги: въздушен транспорт; услуги, предоставяни чрез използване на въздухоплавателно средство, чиято основна цел не е превоз на стоки или пътници, например въздушно обучение за борба с пожари, разглеждане на забележителности, пръскане, земемерство, картографиране, фотография, скачане с парашут, теглене на планери, вдигане с хеликоптер за дърводобив и строителство и други въздушни селскостопански, промишлени и инспекционни услуги; отдаване под наем на въздухоплавателни средства с екипаж; и услуги по експлоатация на летища.

ЧЛЕН 18.2

Определения

За целите на настоящата глава и приложения 17-А, 17-Б и 17-В:

а) „услуги по ремонт и поддръжка на въздухоплавателни средства“ означава такива дейности, когато се извършват по отношение на въздухоплавателно средство или на негова част, по време на които въздухоплавателното средство е изваден от експлоатация, и не включват така нареченото линейно техническо обслужване;

б) „услуги, свързани с компютризирани системи за резервация (CRS)“ означава услуги, предоставяни чрез компютризирани системи, които съдържат информация за разписанията на въздушните превозвачи, наличните свободни места, тарифите и тарифните правила, чрез които могат да се правят резервации или да се издават билети;

в) „трансгранична търговия с услуги“ или „трансгранично предоставяне на услуги“ означава предоставянето на услуга:

i) от територията на една от страните на територията на другата страна; или

ii) на територията на някоя от страните за потребител на услугата от другата страна;

PUBLIC

г) „предприятие“ означава юридическо лице, клон или представителство, създадено чрез установяване;

д) „услуги по наземно обслужване“ означава предоставяне на следните услуги в летище срещу заплащане на такса или по договор: представителство на авиолинии, административно обслужване и надзор; обслужване на пътници; обработка на багажите; обслужване на рампата; кетъринг с изключение на приготвянето на храна; обработка на въздушни товари и поща; зареждане с гориво на въздухоплавателни средства; обслужване и почистване на въздухоплавателни средства; наземен транспорт; и изпълнение на полети, административно обслужване на екипажи и планиране на полети. услугите по наземно обслужване не включват: самообслужване; сигурността; линейно техническо обслужване; ремонт и поддръжка на въздухоплавателни средства; или управление или експлоатация на основна централизирана летищна инфраструктура, като например антиобледенителни съоръжения, системи за зареждане с гориво, системи за обработка на багажите и фиксирани транспортни системи в рамките на летището;

PUBLIC

е) „юридическо лице от някоя от страните“ означава[1]:

i) за ЕС като страна:

А) юридическо лице, учредено или организирано съгласно правото на Европейския съюз или на поне една от неговите държави членки и извършващо съществена стопанска дейност[2] на територията на Съюза; и

Б) превозвачи, установени извън Европейския съюз и контролирани от физически лица от държава членка, чиито плавателни съдове са регистрирани във и плават под флага на държава членка;

ii) за Чили:

А) юридическо лице, учредено или организирано съгласно правото на Чили и извършващо съществена стопанска дейност на територията на Чили; и

Б) превозвачи, установени извън Чили и контролирани от физически лица от Чили, чиито плавателни съдове са регистрирани във и плават под флага на Чили;

PUBLIC

---

1 От съображения за правна сигурност се уточнява, че превозвачите, посочени в настоящото определение, се считат за юридически лица от дадена страна само по отношение на тяхната дейност, свързана с предоставянето на услуги за морски транспорт.

2 В съответствие със своята нотификация на Договора за създаване на Европейската общност до СТО (WT/REG39/1), ЕС като страна разбира, че понятието „ефективна и непрекъсната връзка“ с икономиката на държава членка, залегнало в член 54 от Договора за функционирането на Европейския съюз, е равностойно на понятието „съществена стопанска дейност“.

ж) „продажба и маркетинг на въздушнотранспортни услуги“ означава възможности за съответния въздушен превозвач да продава и да предлага свободно на пазара своите въздушнотранспортни услуги, включително всички аспекти на маркетинга, като проучване на пазара, реклама и разпространение; тези дейности не включват ценообразуването на въздушнотранспортните услуги, нито приложимите условия;

з) „услуга“ означава всяка услуга във всеки сектор, с изключение на услугите, предоставяни в процеса на упражняване на държавна власт;

и) „услуга, предоставена в процеса на упражняване на държавна власт“ означава всяка услуга, която не се предоставя нито на търговска основа, нито в конкуренция с един или повече доставчици на услуги; и

й) „доставчик на услуга от някоя от страните“ означава всяко физическо или юридическо лице от някоя от страните, което цели да предоставя или предоставя услуга.

ЧЛЕН 18.3

Право на регулиране

Страните потвърждават отново правото си да приемат регулаторни мерки в рамките на своите територии за постигане на легитимни цели на политиката в области като общественото здраве, безопасността, околната среда или обществения морал, социалната закрила или защитата на потребителите, защитата на неприкосновеността на личния живот и личните данни, както и насърчаването и опазването на културното многообразие.

ЧЛЕН 18.4

Национално третиране

1. Всяка от страните предоставя за услугите и за доставчиците на услуги от другата страна третиране, което е не по-малко благоприятно от третирането, което тя предоставя в сходни ситуации на своите собствени услуги и доставчици на услуги.

2. Третирането, предоставено от някоя от страните по параграф 1, означава:

а) по отношение на регионален или местен орган на управление на Чили — третиране, което е не по-малко благоприятно от най-благоприятното третиране, предоставено в сходни ситуации от въпросния орган на неговите собствени услуги и доставчици на услуги;

б) по отношение на орган на централната власт на или в държава членка — третиране, което е не по-малко благоприятно от най-благоприятното третиране, предоставено в сходни ситуации от този орган на неговите собствени услуги и доставчици на услуги.

3. Всяка от страните може да изпълни изискването, посочено в параграф 1, като предоставя за услугите и за доставчиците на услуги от другата страна третиране, което е формално еднакво или формално различно от това, което тя предоставя за собствените си услуги и доставчици на услуги.

4. Формално еднаквото или формално различното третиране се смята за по-малко благоприятно, ако то променя условията на конкуренция в полза на услуги или доставчици на услуги от една от страните, в сравнение с доставчици на услуги от другата страна.

5. Никоя от разпоредбите в настоящия член не може да се тълкува по начин, който да изисква от която и да е от страните да компенсира присъщи конкурентни недостатъци, произтичащи от чуждестранния характер на съответните услуги или доставчици на услуги.

PUBLIC

ЧЛЕН 18.5

Третиране като най-облагодетелствана нация

1. Всяка от страните предоставя за услугите и за доставчиците на услуги от другата страна третиране, което е не по-малко благоприятно от третирането, което тя предоставя в сходни ситуации за услуги и доставчици на услуги от трета държава.

2. Параграф 1 не може да се тълкува по начин, който задължава някоя от страните да предостави за услуги и доставчици на услуги от другата страна ползите от което и да било третиране, което произтича от мерки за признаване на стандарти, включително на стандартите или критериите за разрешаване, лицензиране или сертифициране на физическо лице или предприятие за извършване на стопанска дейност, или на пруденциални мерки.

3. От съображения за правна сигурност се уточнява, че посоченото в параграф 1 третиране не включва процедури или механизми за разрешаване на спорове, предвидени в други международни договори или търговски споразумения. Материалноправните разпоредби в други международни договори или търговски споразумения сами по себе си не представляват „третиране“ съгласно параграф 1, и следователно не могат да доведат до нарушение на настоящия член при липса на приети или запазени в сила мерки от някоя от страните. Мерките на някоя от страните, прилагани съгласно тези материалноправни разпоредби, може да представляват „третиране“ по настоящия член и съответно да доведат до неговото нарушаване.

ЧЛЕН 18.6

Местно присъствие

Никоя от страните не може да изиска от доставчик на услуги от другата страна като условие за трансграничното предоставяне на услуга да установи или да поддържа предприятие или да пребивава на нейна територия.

PUBLIC

ЧЛЕН 18.7

Достъп до пазара

В секторите или подсекторите, в които се поемат ангажименти за достъп до пазара, никоя от страните не може да приема или да запазва в сила, въз основа на цялата си територия или въз основа на териториално подразделение, мерки, с които:

а) се налагат ограничения по отношение на:

i) броя на доставчиците на услуги, независимо дали под формата на количествени квоти, монополи, изключителни доставчици на услуги или на изискване за тест за икономическа необходимост;

ii) общата стойност на сделките или активите, под формата на количествени квоти или на изискване за тест за икономическа необходимост;

iii) общия брой на операциите по предоставяне на услуги или общото количество на предоставените услуги, изразени като определени количествени единици, под формата на квоти или на изискването за тест за икономическа необходимост[1]; или

iv) общия брой на физическите лица, които могат да бъдат заети в конкретен сектор на услугите или които доставчик на услуги може да наема и които са необходими за и са непосредствено свързани с предлагането на конкретна услуга под формата на количествени квоти или изискване за тест за икономическа необходимост; или

б) се ограничават или се изискват определени видове правни субекти или съвместни предприятия, посредством които доставчик на услуги може да предоставя услуга.

[1] Тази буква не обхваща мерките на която и да е от страните, които ограничават вложените средства за предоставяне на услуги.

ЧЛЕН 18.8

Несъответстващи на изискванията мерки

1. Членове 18.4, 18.5 и 18.6 не се прилагат по отношение на:

а) която и да било съществуваща несъответстваща на изискванията мярка, която е запазена в сила от:

i) за ЕС като страна:

А) Европейския съюз, както е посочено в допълнение 17-А-1;

Б) централното държавно управление на държава членка, както е посочено в допълнение 17-А-1;

В) управление на регионално равнище на държава членка, както е посочено в допълнение 17-А-1; или

Г) управление на местно равнище; и

ii) за Чили:

А) централното държавно управление, както е посочено в допълнение 17-А-2;

PUBLIC

Б) регионално равнище на управление, както е посочено в допълнение 17-А-2; или

В) управление на местно равнище;

б) продължаването или незабавното подновяване на която и да било несъответстваща на изискванията мярка, посочена в буква а) от настоящия параграф; или

в) изменение на несъответстваща на изискванията мярка, посочена в буква а) от настоящия параграф, доколкото изменението не намалява съответствието на мярката, както е съществувала непосредствено преди изменението, с членове 18.4, 18.5 и 18.6.

2. Членове 18.4, 18.5 и 18.6 не се прилагат за която и да е мярка на някоя от страните по отношение на сектори, подсектори или дейности съгласно изложеното в списъка от приложение 17-Б.

3. Член 18.7 не се прилага по отношение на мерките на някоя от страните по отношение на секторите, подсекторите или дейностите, посочени в приложение 17-В, за които са поети ангажименти.

PUBLIC

ЧЛЕН 18.9

Отказ за предоставяне на предимства

Всяка от страните може да откаже на доставчик на услуги от другата страна предимствата по настоящата глава, ако отказващата страна приеме или запази в сила мерки, свързани с поддържането на международния мир и сигурност, включително защитата на правата на човека, които:

а) забраняват извършването на трансакции с този доставчик на услуги или с лице, което притежава или контролира същия доставчик на услуги; или

б) биха били нарушени или заобиколени, ако предимствата по настоящата глава бъдат предоставени на този доставчик на услуги.

ЧЛЕН 18.10

Подкомитет по услугите и инвестициите

Подкомитетът по услугите и инвестициите („Подкомитетът“) се създава по член 8.8, параграф 1. Когато разглежда въпроси, свързани с услугите, Подкомитетът следи и гарантира правилното изпълнение на настоящата глава, глави 19, 20, 21, 22, 23, 24 и 26 и приложения 17-А—17-И, 19-А, 19-Б, 19-В, 21-А и 21-Б.

ГЛАВА 19

ВРЕМЕННО ПРИСЪСТВИЕ НА ФИЗИЧЕСКИ ЛИЦА СЪС СТОПАНСКА ЦЕЛ

ЧЛЕН 19.1

Обхват

1. Настоящата глава се прилага за мерки на някоя от страните, засягащи извършването на стопанска дейност чрез влизане и временен престой на нейна територия на физически лица от другата страна, които са лица на делово посещение за целите на установяването, инвеститори, лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, лица на краткосрочно делово посещение, доставчици на услуги по договор и независими специалисти.

2. Настоящата глава не се прилага по отношение на секторите, посочени в член 18.1, параграф 2, букви б), в) и г).

3. Настоящата глава не се прилага по отношение на мерки на някоя от страните, които засягат физически лица от другата страна, търсещи достъп до нейния пазар на труда, нито по отношение на мерки, касаещи национална принадлежност, гражданство, местопребиваване или трудова заетост с безсрочен характер.

4. Никоя от разпоредбите на настоящото споразумение не може да възпрепятства страните да прилагат мерки за регулиране на влизането или престоя на физически лица на другата страна на техните територии, включително мерки, необходими за опазване на целостта на нейните граници и за гарантиране на нормалното придвижване през тях на физически лица, при условие че тези мерки не се прилагат по такъв начин, че да премахват или намаляват ползите за другата страна в съответствие с настоящата част от настоящото споразумение.

5. Сам по себе си, фактът, че дадена страна изисква от лицата от другата страна да получат виза, не трябва да се тълкува като заличаващ или накърняващ ползите за другата страна съгласно настоящата част от настоящото споразумение.

6. Доколкото не са поети ангажименти съгласно настоящата глава, продължават да се прилагат всички изисквания, предвидени в законодателството на всяка от страните, отнасящи се до влизането и временния престой на физически лица, включително законовите и подзаконовите актове, отнасящи се до срока на престоя.

7. Независимо от разпоредбите на настоящата глава, всички изисквания, предвидени в законодателството на всяка от страните, отнасящи се до трудовите мерки и мерките за социална сигурност, включително законовите и подзаконовите актове, отнасящи се до минималната работна заплата и колективните трудови договори, продължават да се прилагат.

8. Ангажиментите по настоящата глава относно влизането и временния престой на физически лица със стопанска цел не се прилагат в случаите, когато влизането и временният престой се осъществяват с намерението — или ефектът от тях е — да повлияят или по друг начин да се отразят на изхода от който и да било трудов или управленски спор или които и да било преговори, или на наемането на което и да било физическо лице, което участва в този спор.

ЧЛЕН 19.2

Определения

1. Определенията в членове 17.2 и 18.2 се прилагат за настоящата глава и за приложения 19-А, 19-Б и 19-В, с изключение на определението за инвеститор от една от страните в член 17.2, параграф 1), буква л).

2. За целите на настоящата глава и приложения 19-А, 19-Б и 19-В:

а) „търговски представители“ означава лица на краткосрочно делово посещение, които:

i) са представители на доставчик на услуги или стоки от една от страните, които договарят продажбата на услуги или на стоки или сключват споразумения за продажба на услуги или на стоки за този доставчик, включително: участват в заседания или конференции; участват в консултации с бизнес колеги; и приемат поръчки или договарят договори с предприятие, разположено на територията на другата страна;

ii) не се занимават с предоставянето на услуга в рамките на договор, сключен между предприятие, което няма търговско присъствие на територията на страната, в която лицата на краткосрочно посещение със стопанска цел престояват временно, и потребител на същата територия; и

iii) не са комисионери;

б) „лица на делово посещение за целите на установяването“ означава физически лица от една от страните на ръководна длъжност в юридическо лице, на които е възложено установяването на предприятие на това юридическо лице на територията на другата страна, които не предлагат, нито предоставят услуги, нито участват в каквато и да е стопанска дейност извън изискваната за целите на установяването и които не получават възнаграждение от източник, намиращ се в другата страна;

PUBLIC

в) „доставчици на услуги по договор“ означава физически лица, наети от юридическо лице от една от страните, което не е агенция за трудово посредничество и за услуги по намиране на персонал и не действа чрез такава агенция, не е установено на територията на другата страна и е сключило *bona fide* договор с краен потребител в другата страна за предоставяне на услуги на територията на другата страна, което налага временното пребиваване на негови служители в тази друга страна с цел изпълнение на договора за предоставяне на услуги[1];

г) „независими специалисти“ означава физически лица, занимаващи се с предоставянето на услуга и установени като самостоятелно заети лица на територията на една от страните, но не и на територията на другата страна, и които са сключили *bona fide* договор, различен от договор, сключен чрез агенция за трудово посредничество и за услуги по намиране на персонал, с краен потребител за предоставяне на услуги на територията на другата страна, което налага временното им пребиваване в тази друга страна[2];

д) „специалисти по инсталиране и поддръжка“ означава лица на краткосрочно делово посещение, притежаващи специализирани знания от основно значение за изпълнението на договорните задължения на продавача или лизингодателя, които предоставят услуги или обучават работници да предоставят услуги по силата на гаранционен или друг договор за услуги, свързани с продажбата или отдаването на лизинг на търговски или промишлени съоръжения или машини, включително компютърни и свързани с тях услуги, закупени или взети на лизинг от предприятие, разположено извън територията на страната, в която е поискано разрешение за временно влизане, по време на срока на действие на гаранцията или договора за предоставяне на услуги;

---

1 Договорът за предоставяне на услуги, посочен в настоящата буква, отговаря на изискванията на правото на страната, в която се изпълнява договорът.

2 Договорът за предоставяне на услуги, посочен в настоящата буква, отговаря на изискванията на правото на страната, в която се изпълнява договорът.

е) „лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер“ означава физически лица, които са наети от предприятие от юридическо лице от една от страните за най-малко една година, които са временно преместени в предприятие на това юридическо лице на територията на другата страна и които принадлежат към една от следните категории:

i) ръководители;

ii) специалисти;

iii) стажанти;

ж) „инвеститор“ означава физическо лице, което установява на територията на другата страна предприятие, на което това физическо лице или юридическото лице, което го е наело, е поверило или е в процес на поверяване на капитал в значителен размер, и което развива или администрира експлоатацията на това предприятие в надзорно или изпълнително качество;

з) „управленски кадри“ означава физически лица, заемащи високопоставена длъжност в рамките на юридическо лице от една от страните, които основно ръководят управлението на предприятието на територията на другата страна[1] и са под общия надзор или ръководство главно на ръководни кадри на по-високо равнище, съвета на директорите или на акционерите на предприятието или техни равностойни лица, и чиято длъжност включва:

i) управление на предприятието или негов отдел, или негово подразделение;

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че това определение не изключва управленски кадри, които не изпълняват пряко задачи, свързани с предоставянето на услугите, но изпълняват задачи като част от своята длъжност съгласно описаното в настоящото определение, които са необходими за предоставянето на услугите.

ii) упражняване на надзор и контрол върху работата на други служители с надзорни, професионални или управленски функции; както и

iii) имат власт лично да назначават и освобождават от длъжност служители или да дават препоръки за назначаването, освобождаването от длъжност или по други кадрови въпроси;

и) „лица на краткосрочно делово посещение“ означава физически лица, желаещи да влязат и временно да пребивават на територията на другата страна, които не извършват директни продажби на обществеността, не получават възнаграждение от източник, намиращ се в другата страна, и които принадлежат към една от следните категории:

i) търговски представители;

ii) специалисти по монтаж и поддръжка;

й) „специалисти“ означава физически лица, работещи в юридическо лице на една от страните, които притежават специализирани познания от съществено значение за областите на дейност, техниките или управлението на предприятието; при оценката на тези познания се отчитат не само специфичните за предприятието познания, но и дали лицето има високо ниво на квалификация, включително подходящ професионален опит за даден вид работа или дейност, изискващи специфични технически познания, включително евентуална принадлежност към акредитирана професия; както и

PUBLIC

к) „стажанти“ означава физически лица, притежаващи диплома за завършено висше образование, които са временно прехвърлени за целите на професионалното развитие или за да бъдат обучени на определени бизнес техники или методи[1];

ЧЛЕН 19.3

Лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, лица на делово посещение за целите на установяването и инвеститори

1. В зависимост от съответните условия и квалификации, посочени в приложение 19-А, всяка страна:

а) позволява влизането и временния престой на лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, лица на делово посещение за целите на установяването и инвеститори от другата страна;

б) позволява наемането на своя територия на лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, от другата страна;

[1] От приемащото предприятие може да се изисква да представи за предварително одобрение програма на обучението, обхващаща продължителността на престоя, от която да бъде видно, че престоят е с цел обучение. За AT, CZ, DE, FR, ES, HU и LT обучението трябва да бъде свързано с получената университетска диплома.

в) не запазва в сила или не приема ограничения под формата на количествени квоти или изискване за тестове за икономическа необходимост по отношение на общия брой физически лица, които в определен сектор могат да получат достъп като лица на делово посещение за целите на установяването, или които да бъдат наети като лица, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, за част от територията си или за цялата си територия; както и

г) предоставя на лицата, преместени при вътрешнокорпоративен трансфер, на лицата на делово посещение за целите на установяването от другата страна, по време на техния временен престой на нейна територия, третиране, което е не по-малко благоприятно от третирането, което предоставя в сходни ситуации на собствените си физически лица.

2. Допустимата продължителност на престоя е:

а) за Чили — период до две години, който може да бъде удължен без изискване за подаване на заявление за постоянно пребиваване, ако условията, на които се основава престоят, продължават да са в сила; както и

б) за ЕС като страна — период до три години за управленски кадри и специалисти; до една година за стажанти и инвеститори; и до 90 дни в рамките на шестмесечен период за лица на делово посещение за целите на установяването.

PUBLIC

ЧЛЕН 19.4

Лица на краткосрочно делово посещение

1. Като се имат предвид изключенията от обхвата, посочени в член 17.7, параграф 2 и съответните условия и квалификации, посочени в приложение 19-А, страните разрешават временното влизане и престой на лица на краткосрочно делово посещение, без да изискват разрешително за работа, тест за икономическа необходимост или други процедури за предварително одобрение с подобна цел.

2. Ако лица на краткосрочно делово посещение от някоя от страните се занимават с предоставянето на услуга на потребител на територията на страната, в която пребивават временно, тази страна им предоставя, по отношение на предоставянето на тази услуга, третиране, което е не по-малко благоприятно от третирането, което тя предоставя в сходни ситуации на собствените си доставчици на услуги.

3. Допустимата продължителност на престоя е за период до 90 дни през който и да било 12-месечен период.

PUBLIC

ЧЛЕН 19.5

Доставчици на услуги по договор и независими специалисти

1. Всяка страна позволява влизането и временния престой на нейна територия на доставчици на услуги по договор от другата страна в секторите, подсекторите и дейностите, посочени в приложение 19-Б, при спазване на посочените там съответни условия и квалификации и при условие, че:

а) физическите лица се занимават с предоставянето на услуга в качеството си на служители на юридическо лице, което е сключило договор за предоставяне на услуга със срок, не по-дълъг от 12 месеца;

б) физическите лица, които влизат в другата страна, са били наети като служители на юридическото лице, посочено в буква а), в продължение на най-малко една година непосредствено преди датата на подаване на заявление за влизане в другата страна и към датата на подаване на заявлението за влизане притежават най-малко три години професионален опит, придобит след достигане на пълнолетие, в сектора на дейност, което е предмет на договора;

в) физическите лица, които влизат в другата страна, притежават:

i) диплома за завършено висше образование или квалификация, която да удостоверява равностойно ниво на познания[1]; както и

ii) професионални квалификации, ако такива се изискват за упражняване на дейност съгласно законовите и подзаконовите актове или други мерки на страната, в която се предоставя услугата;

[1] Ако образователната или квалификационната степен не е придобита в съответната страна, на чиято територия се предоставя услугата, тази страна може да прецени дали степента е равностойна на образователната степен, изисквана на нейна територия.

г) физическото лице не получава друго възнаграждение за предоставянето на услуги на територията на другата страна, освен възнаграждението, заплащано от юридическото лице, наело физическото лице; както и

д) достъпът, предоставен съгласно настоящия член, е свързан само с дейността по предоставяне на услуга, която е предмет на договора, и не предоставя право за упражняване на професия с професионалното звание, признато в страната, на чиято територия се предоставя услугата.

2. Всяка страна позволява влизането и временния престой на нейна територия на независими специалисти от другата страна в секторите, подсекторите и дейностите, посочени в приложение 19-Б, при спазване на посочените там съответни условия и квалификации и при условие, че:

а) сключеният договор не надвишава срок от 12 месеца;

б) към датата на подаване на заявлението за влизане и временен престой физическите лица притежават най-малко шест години професионален опит в сектора на дейност, който е предмет на договора;

в) физическите лица, влизащи на територията на другата страна, трябва да притежават:

i) диплома за завършено висше образование или квалификация, която да удостоверява равностойно ниво на познания[1]; както и

[1] Ако образователната или квалификационната степен не е придобита в съответната страна, на чиято територия се предоставя услугата, тази страна може да прецени дали степента е равностойна на образователната степен, изисквана на нейна територия.

ii) професионални квалификации, ако такива се изискват за упражняване на дейност съгласно законовите и подзаконовите актове на страната, в която се предоставя услугата;

г) достъпът, предоставен съгласно настоящия параграф, се отнася само за дейността по предоставяне на услуги, която е предмет на договора; той не предоставя право за упражняване на професия с професионалното звание, признато в страната, на чиято територия се предоставя услугата.

3. Никоя от страните не приема или не запазва в сила ограничения върху общия брой на доставчиците на услуги по договор и на независимите специалисти от другата страна с разрешено влизане и временен престой, под формата на количествени квоти или на изискване за тест за икономическа необходимост.

4. Всяка от страните предоставя на доставчиците на услуги по договор и на независимите специалисти от другата страна, по отношение на доставката на техните услугите на нейна територия, третиране, което е не по-малко благоприятно от третирането, което тя предоставя в сходни ситуации на своите собствени доставчици на услуги.

5. Допустимата продължителност на престоя е:

а) за ЕС като страна — общо не повече от шест месеца за всеки период от 12 месеца или за срока на договора, което от двете е по-кратко; както и

б) за Чили — период до една година, който може да бъде удължен отново, ако условията, на които се основава престоят, продължават да са налице.

ЧЛЕН 19.6

Несъответстващи на изискванията мерки

Доколкото съответната мярка засяга влизането и временния престой на физически лица със стопанска цел, член 19.3, параграф 1, букви в) и г) и член 19.5, параграфи 3 и 4 не се прилагат по отношение на:

а) която и да било съществуваща несъответстваща на изискванията мярка на някоя от страните на равнище:

i) за ЕС като страна:

А) Европейския съюз, както е посочено в допълнение 17-А-1;

Б) централното държавно управление на държава членка, както е посочено в допълнение 17-А-1;

В) управление на регионално равнище на държава членка, както е посочено в допълнение 17-А-1; или

Г) управление на местно равнище, различно от посоченото в буква В); както и

ii) за Чили:

А) централното държавно управление, както е посочено в допълнение 17-А-2;

PUBLIC

Б) управление на регионално равнище, както е посочено в допълнение 17-А-2; или

В) управление на местно равнище;

б) продължаването или незабавното подновяване на която и да било несъответстваща на изискванията мярка, посочена в буква а) от настоящия параграф;

в) изменение на несъответстваща на изискванията мярка, посочена в букви а) и б) от настоящия член, доколкото това не намалява съответствието на мярката, както е съществувала непосредствено преди изменението, с член 19.3, параграф 1, букви в) и г) и член 19.5, параграфи 3 и 4; или

г) мярка на някоя от страните, съответстваща на условие или квалификация, посочени в приложение 17-Б.

ЧЛЕН 19.7

Прозрачност

1. Всяка от страните оповестява публично информация, свързана с влизането и временния престой на физически лица от другата страна, посочени в член 19.1, параграф 1;

PUBLIC

2. Когато е приложимо, посочената в параграф 1 информация включва следното:

а) категории визи, разрешителни и всякакви сходни видове разрешения по отношение на влизането и временния престой;

б) изисквани документи и условия, които трябва да бъдат изпълнени;

в) метод за подаване на заявление и варианти за мястото на подаването му, като например в консулски служби или онлайн;

г) такси за заявление и ориентировъчен срок за обработване на заявление;

д) максималния период на престоя при всеки от видовете разрешения, посочени в буква а) от настоящия параграф;

е) условия за всяко възможно удължаване или подновяване;

ж) правила относно придружаващите лица на издръжка;

з) налични процедури за преразглеждане или обжалване; както и

и) съответните законови актове с общо приложение, отнасящи се до влизането и временния престой на физически лица.

PUBLIC

3. По отношение на посочената в параграфи 1 и 2 от настоящия член информация всяка от страните се стреми незабавно да информира другата страна за въвеждането на каквито и да било нови изисквания или процедури, или за промените в изисквания и процедури, които засягат ефективното прилагане на предоставянето на право за влизане и временен престой, и ако е приложимо, на разрешение за работа в първата страна.

PUBLIC

ЧЛЕН 19.8

Неприлагане на разпоредбите относно уреждането на спорове

Глава 38 не се прилага по отношение на отказ за влизане и временен престой освен ако въпросът включва модел на практика.

ГЛАВА 20

ВЪТРЕШНА НОРМАТИВНА УРЕДБА

PUBLIC

ЧЛЕН 20.1

Обхват и определения

1. Настоящата глава се прилага за мерките на страните, свързани с изисквания и процедури за лицензиране, изисквания и процедури за квалификация и технически стандарти[1], които засягат:

а) трансграничното предоставяне на услуги;

б) предоставянето на услуга или извършването на каквато и да е друга стопанска дейност чрез учредяването на предприятие или експлоатацията на попадаща в обхвата инвестиция; или

в) предоставянето на услуга чрез временен престой на определени категории физически лица от една от страните на територията на другата страна, както е посочено в член 19.1.

2. Настоящата глава се прилага само по отношение на онези сектори, във връзка с които дадена страна е поела специфични задължения съгласно глави 17, 18 и 19, и доколкото тези специфични задължения са приложими.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че що се отнася до свързаните с технически стандарти мерки, настоящата глава се прилага само за мерките, които засягат търговията с услуги.

3. Независимо от параграф 2, настоящата глава не се прилага за изискванията и процедурите за лицензиране, изискванията и процедурите за квалификация и техническите стандарти, свързани със:

а) производство на основни химикали и други химически продукти;

б) производство на изделия от каучук;

в) производство на изделия от пластмаси;

г) производство на електрически двигатели, генератори и трансформатори;

д) производство на акумулатори, първични галванични елементи и галванични батерии; както и

е) рециклиране на метални и неметални отпадъци и скрап.

4. Независимо от разпоредбите на параграф 1, настоящата глава не се прилага за мерките на дадена страна доколкото те представляват ограничения, предмет на изготвяне на графици, в съответствие с член 17.5, член 17.6, член 17.11, параграф 1, член 17.11, параграф 2, член 18.4, член 18.6, член 18.7, член 18.8, параграф 1, член 18.8, параграф 2, член 19.3, параграф 1, член 19.4, параграф 2, член 19.5, параграф 1 и член 19.6.

5. За целите на настоящата глава:

а) „разрешение“ означава разрешение за извършване на някоя от дейностите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), произтичащо от процедура, към която даден заявител трябва да се придържа, за да докаже съответствие с изискванията за лицензиране, изискванията за квалификация или техническите стандарти;

PUBLIC

б) „компетентен орган“ означава орган на централната власт, регионален или местен орган на управление или неправителствен орган, упражняващ правомощия, възложени му от органи на централната власт или от регионални или местни органи на управление, който е овластен да взема решение относно разрешаване на предоставянето на услуга, включително чрез установяване на предприятие, или относно разрешаване на извършването на всяка друга стопанска дейност;

в) „процедури за лицензиране“ означава административни или процедурни правила, към които физическо или юридическо лице, което цели да получи разрешение, включително изменение или подновяване на разрешение, трябва да се придържа, за да докаже съответствие с изискванията за лицензиране;

г) „изисквания за лицензиране“ означава материалноправни изисквания, различни от изискванията за квалификация, които физическо или юридическо лице трябва да спазва, за да получи, измени или поднови разрешение;

д) „процедури за квалификация“ означава административни или процедурни правила, към които трябва да се придържа дадено физическо лице, за да докаже, че отговаря на изискванията за квалификация с цел получаване на разрешение; както и

е) „изисквания за квалификация“ означава материалноправни изисквания, свързани с компетентността на физическо лице да предоставя услуга, и които физическото лице трябва да спазва, за да получи, измени или поднови разрешение.

6. За целите на настоящата глава се прилагат и определенията в членове 17.2 и 18.2.

ЧЛЕН 20.2

Условия за лицензиране и квалификация

1. Всяка от страните гарантира, че мерките, свързани с изискванията за лицензиране, процедурите за лицензиране, изискванията за квалификация и процедурите за квалификация, се основават на критерии, които не позволяват на компетентните органи да упражняват произволно своето правомощие на оценка[1].

2. Критериите по параграф 1 трябва да бъдат:

а) ясни;

б) обективни и прозрачни; и

в) предварително достъпни за обществеността и заинтересованите лица.

3. При приемането на технически стандарти всяка страна насърчава своите компетентни органи да приемат технически стандарти, разработени чрез открити и прозрачни процедури, както и насърчава органите, включително съответните международни организации[2], на които е възложено разработването на технически стандарти, да използват открити и прозрачни процедури.

---

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че тези критерии могат да включват, наред с другото, компетентност и способност за предоставяне на услуга или за извършване на каквато и да било друга стопанска дейност, включително по начин, съответстващ на регулаторните изисквания на дадена страна, като например здравни и екологични изисквания. Компетентните органи могат да оценят тежестта, която трябва да отдаде на всеки критерий.

[2] Понятието „съответни международни организации“ се отнася до международни организации, в които съответните органи от двете страни могат свободно да членуват.

4. При наличие на способности разрешението се предоставя веднага щом бъде установено, въз основа на подходяща проверка, че са изпълнени условията за получаване на разрешение.

5. Когато броят на наличните лицензи за дадена дейност е ограничен поради недостиг на налични природни ресурси или технически капацитет, всяка от страните прилага процедура за подбор на потенциални заявители, с която се предоставят пълни гаранции за безпристрастност и прозрачност, включително, по-специално, подходящо оповестяване относно започването, провеждането и приключването на процедурата.

6. При спазване на параграф 5, при установяването на правилата за процедурата за подбор всяка от страните може да вземе предвид легитимните цели на политиката, включително съображения за здраве, безопасност, защита на околната среда и опазване на културното наследство.

ЧЛЕН 20.3

Процедури за лицензиране и квалификация

1. Процедурите и формалностите за лицензиране и квалификация трябва да бъдат ясни, оповестени предварително и сами по себе си да не представляват ограничение за предоставянето на услуга или упражняването на друга стопанска дейност. Всяка от страните се стреми да направи тези процедури и формалности възможно най-опростени и да не усложнява или забавя неоправдано предоставянето на услугата или упражняването на която и да било друга стопанска дейност.

2. Ако се изисква разрешение, всяка от страните незабавно публикува или по друг начин прави обществено достояние информацията, необходима на заявителя, за да изпълни изискванията и процедурите за получаване, поддържане, изменение и подновяване на такова разрешение. Тази информация включва най-малко следното, доколкото е налице:

а) изискванията и процедурите;

б) информация за контакт със съответните компетентни органи;

в) такси;

г) технически стандарти;

д) процедури за обжалване или преразглеждане на решения относно заявленията;

е) процедури за наблюдение или привеждане в съответствие с реда и условията на лицензите или квалификациите;

ж) възможности за обществено участие, например чрез изслушвания или коментари; както и

з) примерни срокове за обработване на заявлението.

PUBLIC

3. Таксите за разрешението[1], които заявителите може да се наложи да заплатят, са разумни, прозрачни и сами по себе си не ограничават предоставянето на съответната услуга или упражняването на съответната стопанска дейност.

4. Всяка от страните гарантира, че решенията на компетентния орган и процедурите, използвани от него в процеса на издаване на разрешение, са безпристрастни по отношение на всички заявители. Компетентният орган взема своето решение по независим начин и без да се отчита пред което и да е лице, което предоставя услугите или извършва стопанските дейности, за които се изисква разрешението.

5. Ако съществува конкретен срок за подаване на заявление, на заявителя се предоставя разумен период от време за подаването му. Ако е възможно, компетентният орган следва да приема заявления в електронен формат, при същите условия за автентичност като за заявленията на хартиен носител.

6. Компетентният орган започва своевременно обработване на заявлението след подаването му, без необосновано забавяне. Всяка от страните се стреми да определи ориентировъчен срок за обработване на заявленията и по искане на заявителя и без необосновано забавяне гарантира, че компетентният орган предоставя информация относно статуса на заявлението. Всяка от страните гарантира, че обработването на заявлението, включително достигането до окончателно решение, се извършва в разумен срок след датата на подаване на пълно заявление.

---

[1] Таксите за издаване на разрешение не включват такси за използване на природни ресурси, плащания за търгове, процедури за възлагане на държавни поръчки или други недискриминационни начини за възлагане на концесии или задължителни вноски по предоставяне на универсални услуги.

7. В разумен срок след получаването на заявление, което намира за непълно, компетентният орган уведомява за това заявителя, като посочва, доколкото е възможно, необходимата допълнителна информация за попълване на заявлението и му предоставя възможност да отстрани несъответствията при прилагането.

8. Компетентният орган приема копия на документи, които са заверени в съответствие със законодателството на страната, вместо оригиналните документи, освен ако компетентният орган изисква оригиналните документи за защита на целостта на процеса на разрешаване.

9. Ако компетентният орган отхвърли заявление на заявител, той информира в писмена форма и своевременно заявителя по негово искане или по своя инициатива. По принцип заявителят се уведомява за причините за решението да се отхвърли заявлението и за срока за обжалване на това решение. На заявителя се предоставя възможност да подаде в разумен срок ново заявление.

10. Всяка от страните гарантира, че след като бъде предоставено, разрешението поражда действие своевременно в съответствие с посочените в него ред и условия.

11. Когато за издаване на разрешение се изискват изпити, компетентният орган осигурява такива изпити да се провеждат на разумно чести интервали и предоставя разумен срок, който да позволи на заявителите да подадат заявление за явяване на изпита.

PUBLIC

ЧЛЕН 20.4

Преглед

Ако резултатите от преговорите, свързани с член VI, параграф 4 от ГАТС, влязат в сила, страните подлагат на съвместно преразглеждане тези резултати. Когато според преценката на съвместния преглед включването на тези резултати в настоящата част от споразумението би подобрило съдържащите се в нея правила, страните съвместно определят дали да включат резултатите в настоящата част от настоящото споразумение.

ЧЛЕН 20.5

Администриране на мерки с общо приложение

Всяка от страните гарантира, че всички мерки с общо приложение, засягащи търговията с услуги, се управляват административно по обоснован, обективен и безпристрастен начин.

PUBLIC

ЧЛЕН 20.6

Обжалване на административни решения

Всяка от страните поддържа или създава общи, арбитражни или административни съдилища или процедури, които при поискване от засегнат инвеститор или доставчик на услуги, осигуряват възможност за незабавно преразглеждане, и когато има основания за това — за прилагане на подходящи правни средства за защита по отношение на административни решения, засягащи установяването, трансграничното предоставяне на услуги или временното присъствие на физически лица със стопанска цел. Ако тези процедури не са независими от органа, на който е възложено въпросното административно решение, всяка от страните гарантира, че процедурите действително позволяват обективно и безпристрастно преразглеждане.

ГЛАВА 21

ВЗАИМНО ПРИЗНАВАНЕ НА ПРОФЕСИОНАЛНИТЕ КВАЛИФИКАЦИИ

ЧЛЕН 21.1

Взаимно признаване на професионалните квалификации

1. Никоя от разпоредбите на настоящата глава не може да възпрепятства която и да било от страните да изисква физическите лица да притежават необходимите квалификации или професионален опит, изисквани за територията, на която се извършва дейността, за съответния сектор на дейност.

2. Всяка от страните насърчава професионалните организации или органи, имащи отношение към въпросния сектор, на своята територия, да изготвят съвместни препоръки относно взаимното признаване на професионалните квалификации и да ги предоставят на Подкомитета по услугите и инвестициите, посочен в член 18.10. Тези съвместни препоръки се подкрепят от основана на доказателства оценка на:

а) икономическата стойност на предвидената договореност за взаимно признаване на професионалните квалификации („договореност за взаимно признаване“); и

б) съвместимостта на съответните режими, т.е. степента, до която изискванията, прилагани от всяка от страните по отношение на разрешаването, лицензирането, експлоатацията и сертифицирането, са съвместими.

3. След получаването на съвместна препоръка Подкомитета по услугите и инвестициите оценява нейната съвместимост с настоящата част от настоящото споразумение в разумен срок. След този преглед за оценка този подкомитет може да изготви и да препоръча на Съвместния съвет да приеме, съгласно член 8.5, параграф 1, буква а), решение за договореност за взаимно признаване, се цел определяне или изменяне на договореностите за взаимно признаване, посочени в приложение 21-Б[1].

4. В договореностите, посочени в параграф 3 от настоящия член, се предвиждат условията за признаване на професионалните квалификации, придобити в ЕС като страна, и професионалните квалификации, придобити в Чили, във връзка с дейност, обхваната от глава 17, 18, 19 или 26.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че договореностите за взаимно признаване не водят до автоматично признаване на квалификациите, а определят, в интерес и на двете страни, условията за компетентните органи, които признават тези квалификации.

5. Насоките относно договореностите за признаване на професионални квалификации, посочени в приложение 21-A, се вземат предвид при разработването на съвместните препоръки, посочени в параграф 2 от настоящия член, и от Съвместния съвет, когато се преценява дали да бъде приета договорността, посочена в параграф 3 от настоящия член.

PUBLIC

ГЛАВА 22

УСЛУГИ ЗА ДОСТАВКА

ЧЛЕН 22.1

Обхват и определения

1. С настоящата глава се определят принципите на регулаторната рамка за всички услуги за доставка.

2. За целите на настоящата глава:

а) „услуги за доставка“ означава пощенски, куриерски или експресни услуги, които включват събиране, сортиране, транспортиране и доставка на пощенски пратки;

б) „експресни услуги за доставка“ означава събирането, сортирането, транспортирането и доставката на пощенски пратки с повишена скорост и надеждност и могат да включват елементи с добавена стойност, като вземане на пратките от първоначалния пункт, доставка лично на получателя, проследяване на пратката, възможност за промяна на местоназначението и получателя по време на транспорта и изпращане на обратна разписка;

в) „експресни пощенски услуги“ означава международни експресни услуги за доставка, предоставяни чрез Express Mail Service Cooperative, доброволното сдружение на определени пощенски оператори в рамките на Всемирния пощенски съюз;

г) „лиценз“ означава разрешение, издадено на отделен доставчик на услуги за доставка от компетентен регулаторен орган, в което се определят процедури, задължения и изисквания, които са специфични за сектора на услугите за доставка;

д) „пощенска пратка“ означава пратка до 31,5 kg, адресирана в окончателната форма, в която тя следва да бъде пренесена от какъвто и да било вид доставчик на услуги за доставка, независимо дали е публичен или частен, и може да включва пратки като писмо, колет, вестник или каталог;

е) „пощенски монопол“ означава изключителното право за предоставяне на определени услуги за доставка на територията на една от страните съгласно нейното законодателство; и

ж) „универсална услуга“ означава постоянното предоставяне на услуга за доставка с уточнено качество във всички точки от територията на някоя от страните на достъпни за всички ползватели цени.

PUBLIC

ЧЛЕН 22.2

Универсална услуга

1. Всяка от страните има правото да определя вида на задължението за предоставяне на универсална услуга, което желае да поддържа. Всяка от страните, която поддържа задължение за универсална услуга, го администрира по прозрачен, недискриминационен и неутрален начин по отношение на всички доставчици на услуги за доставка, които са обвързани със задължението.

2. Ако някоя от страните изисква входящите експресни пощенски услуги да се предоставят на основата на универсални услуги, тя не предоставя преференциално третиране на тези услуги пред други международни експресни услуги за доставка.

ЧЛЕН 22.3

Предотвратяване на практики, нарушаващи функционирането на пазара

Всяка от страните гарантира, че нито един доставчик на услуги за доставка, за когото се прилага задължението за универсална услуга или пощенски монопол, не участва в практики, нарушаващи функционирането на пазара, като например:

а) използване на приходи, получени от предоставянето на услуга, за която се прилага задължението за универсална услуга или пощенски монопол, за кръстосано субсидиране на доставката на услуга за експресна доставка или на която и да било неуниверсална услуга за доставка; или

б) извършване на необосновано разграничение между клиенти, например предприятия или експедитори на едро или посредници, които обединяват пощенските пратки на различни клиенти, по отношение на тарифите или на други условия за предоставянето на услуга, за която се прилага задължението за универсална услуга или пощенски монопол.

PUBLIC

ЧЛЕН 22.4

Лицензи

1. Ако някоя от страните изисква лиценз за предоставяне на услуги за доставка, тя оповестява публично:

а) всички изисквания за издаване на лиценз и срока, който обикновено е необходим за приемане на решение по заявлението за лиценз; и

б) реда и условията за издаване на лиценза.

2. Процедурите, задълженията и изискванията на лиценза са прозрачни, недискриминационни и основани на обективни критерии.

3. Ако заявление за лиценз бъде отхвърлено от компетентния регулаторен орган, той уведомява заявителя за причините за отказа в писмена форма. Всяка от страните установява или поддържа процедура за обжалване чрез орган, който е независим от страните, участващи в процедурата за кандидатстване за лиценз. Този орган може да бъде правораздавателен орган или съд.

PUBLIC

ЧЛЕН 22.5

Независимост на регулаторните органи

1. Всяка от страните гарантира, че всеки орган, отговарящ за регулирането на услугите за доставка, не е отговорен пред нито един доставчик на услуги за доставка и че решенията и процедурите, които приема регулаторният орган, са безпристрастни, недискриминационни и прозрачни по отношение на всички участници на пазара на нейната територия.

2. Всяка от страните гарантира, че органът, отговарящ за регулирането на услугите за доставка, изпълнява своевременно своите задачи и разполага с достатъчно финансови и човешки ресурси.

ГЛАВА 23

ДАЛЕКОСЪОБЩИТЕЛНИ УСЛУГИ

PUBLIC

ЧЛЕН 23.1

Обхват

1. В настоящата глава се определят принципите на регулаторната рамка за предоставяне на далекосъобщителни мрежи и услуги, либерализирани съгласно глави 17 и 18.

2. Настоящата глава не се прилага за услуги, предвиждащи или упражняващи редакционен контрол върху съдържание, предавано с помощта на далекосъобщителни мрежи и услуги.

ЧЛЕН 23.2

Определения

PUBLIC

За целите на настоящата глава:

а) „свързани съоръжения“ означава услуги, физическа инфраструктура и други съоръжения, свързани с електронна далекосъобщителна мрежа или услуга, които правят възможно или позволяват предоставянето на услуги посредством тази мрежа или услуга, или имат потенциала да правят това, и включват сгради или подстъпи към сгради, окабеляване на сгради, антени, кули и други поддържащи конструкции, канали и водещи конструкции, мачти, люкове и кутии;

б) „основни съоръжения“ означава съоръжения на обществена далекосъобщителна мрежа или услуга, които:

i) се предоставят изключително или основно от един или от ограничен брой доставчици; и

ii) не могат да бъдат икономически или технически заместени по приемлив начин за предоставянето на услуга;

в) „взаимосвързаност“ означава свързването на обществени далекосъобщителни мрежи, използвани от едни и същи или от различни доставчици на далекосъобщителни мрежи или далекосъобщителни услуги, с цел да се даде възможност на ползвателите на даден доставчик да осъществяват комуникация с ползвателите на друг доставчик и да имат достъп до услугите, предоставяни от друг доставчик, независимо дали тези услуги се предоставят от участващите доставчици или от всеки друг доставчик, който има достъп до мрежата;

г) „услуги за достъп до интернет“ означава обществени далекосъобщителни услуги, които предоставят достъп до интернет на територията на дадена страна и съответно връзка с практически всички крайни точки на интернет, независимо от използваната мрежова технология и използваните крайни устройства;

д) „линии под наем“ означава далекосъобщителни услуги или съоръжения между две или повече определени точки, включително от виртуално естество, които са заделени за специално определена употреба или за да бъдат на разположение на конкретен ползвател;

е) „основен доставчик“ означава доставчик на далекосъобщителни мрежи или услуги, който има способността съществено да въздейства на условията за участие по отношение на цената и предлагането на съответния пазар на далекосъобщителни мрежи или услуги в резултат на контрол върху основни съоръжения или използване на позицията му на този пазар;

ж) „мрежови елементи“ означава съоръжения или оборудване, използвани за предоставяне на обществена далекосъобщителна услуга, включително характеристики, функции и способности, предоставени чрез тези съоръжения или оборудване;

з) „преносимост на номерата“ означава:

i) за ЕС като страна — възможността абонат, който желае да запази съществуващия си телефонен номер, на същото място в случай на абонати за стационарна услуга, без влошаване на качеството, надеждността или удобството, когато преминава от доставчик на обществени далекосъобщителни услуги от същата категория; и

ii) за Чили — възможността краен ползвател, който поиска това, да запази същия телефонен номер без влошаване на качеството, надеждността и удобството, когато преминава от един към друг доставчик от една и съща категория на обществени далекосъобщителни услуги;

и) „обществена далекосъобщителна мрежа“ означава всяка далекосъобщителна мрежа, използвана изцяло или главно за предоставяне на обществени далекосъобщителни услуги между крайни точки на мрежата;

й) „обществена далекосъобщителна услуга“ означава всяка далекосъобщителна услуга, която се предлага на обществеността на общо основание;

к) „абонат“ означава всяко физическо или юридическо лице, което е страна по договор с доставчик на обществени далекосъобщителни услуги за предоставянето на тези услуги;

л) „далекосъобщения“ означава предаването и получаването на сигнали чрез всякакви електромагнитни средства;

м) „далекосъобщителна мрежа“ означава преносните системи, а когато е приложимо — комутационното или маршрутизиращото оборудване и други ресурси, включително неактивните мрежови елементи, които позволяват предаване и получаване на сигнали чрез проводник, радиовълни, оптични или други електромагнитни способи;

н) „регулаторен орган в областта на далекосъобщенията“ означава органът или органите, на които някоя от страните е възложила регулирането на далекосъобщителните мрежи и услуги, обхванати от настоящата глава[1];

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че регулаторните органи в областта на далекосъобщенията включват всички органи, на които някоя от страните е възложила да осигуряват изпълнението на задълженията по настоящата глава.

о) „далекосъобщителна услуга“ означава услуга, която се състои изцяло или главно в предаването и приемането на сигнали, включително сигнали за радио- и телевизионно разпръскване, по далекосъобщителни мрежи, включително тези, използвани за разпръскване;

п) „универсална услуга“ означава минималният набор от услуги с уточнено качество, които трябва да се предлагат на всички ползватели на територията на една от страните, независимо от тяхното географско положение, и на достъпна цена; както и

р) „ползвател“ означава физическо или юридическо лице, което използва обществена далекосъобщителна мрежа или услуга.

ЧЛЕН 23.3

Регулаторен орган в областта на далекосъобщенията

1. Всяка от страните гарантира, че нейният регулаторен орган в областта на далекосъобщенията е юридически самостоятелен и функционално независим от всеки доставчик на далекосъобщителни мрежи, услуги или оборудване и че решенията, приети от този регулаторен орган, и процедурите, използвани от него, са безпристрастни по отношение на всички участници на пазара.

2. Страна, която запазва собствеността или контрола върху доставчици на далекосъобщителни мрежи, услуги или оборудване, гарантира ефективното структурно отделяне на регулаторната функция в областта на далекосъобщенията от дейностите, свързани с тази собственост или контрол.

3. С цел гарантиране на независимост и безпристрастност на регулаторните органи в областта на далекосъобщенията, всяка от страните гарантира, че нейният регулаторен орган в областта на далекосъобщенията няма финансов интерес и не поддържа оперативна или управленска роля в който и да е доставчик на далекосъобщителни мрежи, услуги или оборудване.

4. Всяка от страните гарантира, че доставчиците на телекомуникационни мрежи, услуги или оборудване не влияят върху решенията и процедурите на регулаторния орган в областта на далекосъобщенията.

5. Всяка от страните предоставя на своя регулаторен орган в областта на далекосъобщенията регулаторни и надзорни правомощия, както и адекватни финансови и човешки ресурси, за да изпълнява възложените му задачи с цел изпълнение на задълженията, определени в настоящата глава. Тези правомощия се упражняват по прозрачен начин и своевременно. Тези задачи се оповестяват публично в леснодостъпна и ясна форма, по-специално когато тези задачи са възложени на повече от един орган.

6. Всяка от страните предоставя на своя регулаторен орган в областта на далекосъобщенията правомощието да гарантира, че доставчиците на далекосъобщителни мрежи или услуги му предоставят своевременно и при поискване цялата информация, включително финансова информация, която е необходима, за да може регулаторният орган в областта на далекосъобщенията да изпълнява задачите си в съответствие с настоящата глава. Поисканата информацията се обработва в съответствие с правилата за поверителност.

PUBLIC

7. Всяка от страните гарантира, че ползвателят или доставчикът на телекомуникационни мрежи или услуги, засегнат от решение, издадено от нейния регулаторен орган в областта на далекосъобщенията, има право да оспори това решение пред орган по обжалване, който е независим от регулаторния орган в областта на далекосъобщенията и от засегнатите от решението страни. До изхода на обжалването решението на регулаторния орган в областта на далекосъобщенията остава в сила, освен ако на същия орган не бъдат предоставени временни мерки в съответствие със законодателството на страната на този орган.

PUBLIC

ЧЛЕН 23.4

Разрешение за предоставяне на далекосъобщителни мрежи или услуги

1. Ако някоя от страните изисква разрешение за предоставянето на далекосъобщителни мрежи или услуги, тя посочва разумен срок, който обикновено се изисква от регулаторния орган в областта на далекосъобщенията, за да вземе решение по искането за разрешение, съобщава този срок на заявителя по прозрачен начин и се стреми да вземе решение по искането в рамките на посочения срок[1].

2. Всички критерии за разрешения и приложимите процедури трябва да бъдат възможно най-прости, обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални. Всички задължения и условия, наложени на или свързани с разрешение, са недискриминационни, прозрачни и пропорционални и се отнасят до предоставяните услуги.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че настоящият член не възпрепятства дадена страна да разрешава предоставянето на далекосъобщителни мрежи или услуги чрез обикновено уведомяване, без да е необходимо да се изчаква решението на регулаторния орган в областта на далекосъобщенията.

3. Всяка от страните гарантира, че заявителят получава писмено мотивите за отказа или отмяната на разрешение или за налагане на специфични за доставчика условия. В случай на такъв отказ заявителят има право на обжалване пред орган по обжалване.

4. Административните такси, налагани на доставчиците, ако има такива, са обективни, прозрачни, недискриминационни и съизмерими с административни разходи в разумен размер, понесени при управлението, контрола и изпълнението на задълженията, съдържащи се в настоящата глава[1].

ЧЛЕН 23.5

Взаимно свързване

Без да се засяга член 23.9, всяка от страните гарантира, че доставчик на обществени далекосъобщителни мрежи или услуги на нейна територия има правото и — при поискване от друг доставчик на обществени далекосъобщителни мрежи или услуги на нейна територия — задължението да договаря взаимно свързване с цел предоставяне на обществени далекосъобщителни мрежи или услуги в рамките на нейната територия.

[1] Административните такси не включват плащания за права за използване на ограничени ресурси и задължителни вноски за предоставяне на универсални услуги.

ЧЛЕН 23.6

Достъп и използване

1. Всяка от страните гарантира, че на всеки доставчик на услуги от другата страна се предоставя достъп до и ползване на обществени далекосъобщителни мрежи или услуги при разумни и недискриминационни[1] условия в съответствие с, *inter alia*, параграфи 2—5.

2. Всяка от страните гарантира, че всеки доставчик на услуги от другата страна има достъп до и използва всяка обществена далекосъобщителна мрежа или услуга, предлагана в рамките на или през нейните граници, включително частни линии под наем, и за тази цел гарантира, при спазване на параграф 5, че на такъв доставчик е разрешено:

а) да закупува или наема и да свързва терминал или друго оборудване, съвместимо с мрежата и което е необходимо за предоставяне на неговите услуги;

б) да свързва частни наети линии или собствени линии с обществените далекосъобщителни мрежи или с линии, наети или притежавани от друг доставчик на далекосъобщителни услуги; и

в) при предоставянето на която и да било услуга да използва избрани от него експлоатационни протоколи, различни от онези, за които е необходимо да се осигури наличието на далекосъобщителни услуги за обществото като цяло.

[1] За целите на настоящия член „недискриминационно“ означава третиране като най-облагодетелствана нация и национално третиране съгласно определенията в членове 17.9, 17.11, 18.4 и 18.5, както и при ред и условия, които не са по-малко благоприятни от тези, предоставяни на който и да е друг ползвател на подобни обществени далекосъобщителни мрежи или услуги в сходни ситуации.

3. Всяка от страните гарантира, че всички доставчици на услуги от другата страна могат да използват обществените далекосъобщителни мрежи или услуги за пренос на информация на нейна територия или през нейните граници, включително за вътрешнофирмени комуникации на такива доставчици на услуги, и за достъп до информацията, съдържаща се в бази данни или съхранена в друга машинночитаема форма на територията на всяка от страните.

4. Независимо от разпоредбите на параграф 3, всяка от страните може да предприеме мерки, които са необходими, за да се гарантира сигурността и поверителността на съобщенията, при спазване на изискването тези мерки да не бъдат прилагани по начин, който би представлявал средство за своеволна или неоправдана дискриминация или прикрито ограничение на търговията с услуги.

5. Всяка от страните гарантира, че няма да налага други условия относно достъпа до и използването на обществените далекосъобщителни мрежи или услуги на своята територия, освен условията, необходими:

а) за запазване на отговорностите, свързани с обществените услуги, на доставчиците на обществени далекосъобщителни мрежи или услуги, по-специално тяхната способност да предоставят своите услуги на обществеността като цяло; или

б) за защита на техническата цялост на обществените далекосъобщителни мрежи или услуги.

PUBLIC

ЧЛЕН 23.7

Разрешаване на спорове в областта на далекосъобщенията

1. Всяка от страните гарантира, че в случай на спор, възникнал между доставчици на далекосъобщителни мрежи или услуги във връзка с права и задължения, произтичащи от настоящата глава, и по искане на която и да било от страните, участващи в спора, нейният регулаторен орган в областта на далекосъобщенията издава в разумен срок обвързващо решение за уреждане на спора.

2. Всяка от страните гарантира, че решението, издадено от регулаторния орган в областта на далекосъобщенията, е общодостъпно при спазване на изискванията за търговската тайна съгласно нейните законови и подзаконови актове. Регулаторният орган в областта на далекосъобщенията предоставя на страните по спора пълно изложение на основанията, на които се основава решението. Страните по спора имат право да обжалват това решение в съответствие с член 23.3, параграф 7.

3. Всяка от страните гарантира, че процедурата, посочена в параграфи 1 и 2, не възпрепятства никоя от страните по спора да заведе дело пред съдебен орган в съответствие със законовите и подзаконовите актове на страната.

PUBLIC

ЧЛЕН 23.8

Защитни мерки в областта на конкуренцията спрямо основните доставчици

Всяка от страните приема или запазва в сила подходящи мерки с цел да попречи на доставчиците на далекосъобщителни мрежи или услуги, които самостоятелно или заедно с други представляват основен доставчик, да участват в антиконкурентни практики или да продължават такива практики, включително:

а) участие в антиконкурентно кръстосано субсидиране;

б) използване на получена от конкурентите информация с последици, които водят до нарушение на конкуренцията; и

в) несвоевременно предоставяне на други доставчици на услуги на техническа информация за основни съоръжения и на информация, която е от значение за търговската дейност и която им е необходима, за да предоставят услуги.

PUBLIC

ЧЛЕН 23.9

Взаимно свързване с основните доставчици

1. Всяка от страните гарантира, че основните доставчици на обществени далекосъобщителни мрежи или услуги осигуряват взаимно свързване във всяка технически пригодна точка от мрежата. Основните доставчици осигуряват такова взаимно свързване:

а) при недискриминационни ред и условия, включително по отношение на цените, техническите стандарти, спецификациите, качеството и поддръжката, и при качество, което е не по-лошо от осигуряваното за собствените подобни услуги или за подобни услуги на неговите дъщерни дружества или други свързани лица;

б) своевременно и при ред и условия, включително по отношение на цените, техническите стандарти, спецификациите, качеството и поддръжката, които са прозрачни, разумни, отчитат икономическата осъществимост и са необвързани в достатъчна степен, така че доставчикът да не трябва да заплаща за мрежови елементи или съоръжения, които не са му необходими за предоставянето на услугата; и

в) при поискване, в допълнителни точки, освен крайните точки на мрежата, предлагани на мнозинството ползватели, като се заплащат такси, които отразяват разходите за изграждане на необходимите допълнителни съоръжения.

2. Всяка от страните оповестява публично приложимите процедури за взаимно свързване с основен доставчик.

3. Всяка от страните гарантира, че основните доставчици оповестяват публично своите споразумения за взаимно свързване или своите типови предложения за взаимно свързване според случая.

PUBLIC

ЧЛЕН 23.10

Достъп до основните съоръжения на основните доставчици

Всяка от страните предоставя на своя регулаторен орган в областта на далекосъобщенията правомощия да изисква от основен доставчик на нейната територия да предоставя основните си съоръжения на доставчиците на далекосъобщителни мрежи или услуги при разумни и недискриминационни условия за целите на предоставянето на обществени далекосъобщителни услуги, освен когато това не е необходимо за постигане на ефективна конкуренция въз основа на събраните факти и оценката на пазара, извършена от регулаторния орган в областта на далекосъобщенията. Основните съоръжения на основния доставчик могат да включват мрежови елементи, услуги за линии под наем и свързани с тях съоръжения.

ЧЛЕН 23.11

Ограничени ресурси

1. Всяка от страните гарантира, че разпределението и предоставянето на права за ползването на ограничени ресурси, включително радиочестотния спектър, номерата и правата на ползване, се извършват по открит, обективен, навременен, прозрачен, недискриминационен и пропорционален начин и като се вземат предвид целите от общ интерес. Процедурите, условията и задълженията, свързани с правата на ползване, се основават на обективни, прозрачни, недискриминационни и пропорционални критерии.

2. Текущото използване на разпределените честотни ленти се оповестява публично от всяка от страните, но не се изисква подробно посочване на радиочестотния спектър, разпределен за специално ползване от държавните органи.

3. Мерките, предприети от някоя от страните за разпределение и предоставяне на радиочестотен спектър и за управление на честоти, не са сами по себе си в несъответствие с членове 17.8 и 18.7. Съответно всяка страна си запазва правото да установява и прилага мерки за управлението на радиочестотния спектър и на честотите, при които може да се ограничава броят на доставчиците на далекосъобщителни преносни услуги, при условие че тя прави това по начин, който е съвместим с настоящата част от настоящото споразумение. Това включва възможността за разпределяне на честотните ленти, като се вземат предвид текущите и бъдещите нужди и наличният радиочестотен спектър.

PUBLIC

ЧЛЕН 23.12

Преносимост на номерата

Всяка от страните гарантира, че доставчиците на обществени далекосъобщителни услуги на нейната територия предоставят преносимост на номерата своевременно и при разумни условия.

PUBLIC

ЧЛЕН 23.13

Универсална услуга

1. Всяка от страните има право да определя вида на задълженията за предоставяне на универсална услуга, която желае да поддържа, както и да приема решения за техния обем и изпълнение.

2. Задълженията за предоставяне на универсална услуга не се смятат сами по себе си за антиконкурентни, при условие че се управляват административно по пропорционален, прозрачен, обективен и недискриминационен начин. Административното управление на такива задължения се извършва по неутрален по отношение на конкуренцията начин и не е по-обременяващо от необходимото за вида универсална услуга, определен от всяка от страните.

3. Всяка от страните гарантира, че процедурите за определяне на доставчици за предоставяне на универсална услуга са отворени за всички доставчици на обществени далекосъобщителни мрежи или услуги и определя доставчици на универсална услуга чрез ефективен, прозрачен и недискриминационен механизъм.

4. Ако дадена страна реши да финансира предоставянето на универсална услуга от доставчик, тя гарантира, че това финансиране не надвишава нетните разходи, произтичащи от задължението за предоставяне на универсална услуга.

PUBLIC

ЧЛЕН 23.14

Поверителност на информацията

1. Всяка от страните гарантира, че доставчиците на обществени далекосъобщителни мрежи или услуги, придобили поверителна информация от друг такъв доставчик на обществени далекосъобщителни мрежи или услуги по време на процеса на договаряне съгласно членове 23.5, 23.6, 23.9 и 23.10, използват тази информация единствено за целите, за които тя е предоставена, и зачитат във всеки един момент поверителността на тази информация.

2. Всяка от страните гарантира поверителността на далекосъобщенията и свързаните с тях данни за трафика, предавани при използването на обществени далекосъобщителни мрежи или услуги, при условие че мерките, които приема за тази цел, не се прилагат по начин, който би представлявал средство за произволна или необоснована дискриминация или прикрито ограничаване на търговията с услуги.

ЧЛЕН 23.15

Чуждестранно акционерно участие

По отношение на предоставянето на далекосъобщителни мрежи или услуги, различни от общественото радиоразпространение, чрез търговско присъствие, никоя от страните не налага изисквания за съвместно предприятие или не ограничава участието на чуждестранен капитал по отношение на максимални процентни ограничения на чуждестранното акционерно участие или по отношение на общата стойност на отделна или съвкупна чуждестранна инвестиция.

ЧЛЕН 23.16

Открит и недискриминационен достъп до интернет

1. Всяка от страните приема или поддържа мерки, за да гарантира, че доставчиците на услуги за достъп до интернет предоставят на ползвателите на тези услуги възможност за достъп и разпространение на информация, съдържание и услуги по техен избор.

2. С параграф 1 не се засягат законовите и подзаконовите разпоредби на всяка от страните, свързани със законосъобразността на информацията, съдържанието или услугите, посочени в този параграф.

3. Независимо от параграф 1, доставчиците на услуги за достъп до интернет могат да прилагат недискриминационни[1], разумни, прозрачни и пропорционални мерки за управление на мрежата, които са в съответствие със законовите и подзаконовите актове на дадена страна.

[1] При спазване на изключенията, предвидени в законовите и подзаконовите актове на дадена страна.

4. Всяка от страните приема или поддържа мерки, за да гарантира, че доставчиците на услуги за достъп до интернет дават възможност на ползвателите на тези услуги да използват устройства по свой избор, при условие че тези устройства не увреждат сигурността на други устройства, на мрежата или на услугите, предоставяни чрез мрежата.

PUBLIC

ЧЛЕН 23.17

Международен мобилен роуминг

1. Всяка от страните се стреми да сътрудничи за насърчаването на прозрачни и разумни цени на услугите за международен мобилен роуминг по начини, които могат да помогнат за насърчаване на растежа на търговията между страните и повишаване на благосъстоянието на потребителите.

2. Всяка от страните може да предприеме стъпки за повишаване на прозрачността и конкуренцията по отношение на цените на международния мобилен роуминг и на технологичните алтернативи на услугите за роуминг, като например:

а) гарантиране на улеснен достъп на обществеността до информация за цените на дребно; и

б) свеждане до минимум на пречките за използването на технологични алтернативи на роуминга, така че при посещаване на територията на някоя от страните, придвижвайки се от територията на другата страна, ползвателите да имат достъп до далекосъобщителни услуги, като използват устройство по свой избор.

ГЛАВА 24

УСЛУГИ ПО МЕЖДУНАРОДЕН МОРСКИ ТРАНСПОРТ

PUBLIC

ЧЛЕН 24.1

Обхват, определения и принципи

1. В настоящата глава се определят принципите за либерализация на услугите по международен морски транспорт съгласно глави 17, 18 и 19.

2. За целите на настоящата глава, на глави 17, 18 и 19 и на приложения 17-А, 17-Б и 17-В:

а) „услуги по подреждане и складиране на контейнери“ означава дейности, изразяващи се в съхраняване на контейнери, независимо дали в пристанищните райони или на сушата, с цел тяхното пълнене или разтоварване, ремонта им и предоставянето им за превоз на товари;

б) „услуги по митническо оформяне“ или „услуги по митническо посредничество“ означава дейности, изразяващи се в изпълняването от името на друга страна на митническите формалности във връзка с вноса, износа или транзитния превоз на товари, независимо дали тази услуга представлява основната дейност на доставчика на услуги или е обичайно допълнение към основната му дейност;

в) „превози от врата до врата или мултимодални транспортни операции“ означава превозване на товари с единен транспортен документ, като се използва повече от един вид транспорт, включващо международна отсечка по море;

г) „услуги за фидерни превози“ означава предварителния и последващ превоз по море между пристанища, намиращи се на територията на една от страните, на международни товари, предимно в контейнери, на път за местоназначение извън територията на тази страна;

д) „спедиторски услуги“ означава дейност, изразяваща се в организирането и контрола на дейностите по превоз на товари от името на изпращачите, посредством уреждането на транспортни и свързани услуги, изготвянето на документи и предоставянето на търговска информация;

е) „международни товари“ означава товари, превозвани между пристанище на една от страните и пристанище на другата страна или на трета държава, или между пристанище на държава — членка на Европейския съюз, и пристанище на друга държава — членка на Европейския съюз;

ж) „услуги по международен морски транспорт“ означава превоз на пътници или товари чрез морски плавателни съдове между пристанище на една от страните и пристанище на другата страна или на трета държава, включващ прякото договаряне с доставчиците на други транспортни услуги, с цел да бъдат обхванати превозите от врата до врата или мултимодалните транспортни операции с единен транспортен документ, но не и правото да бъдат предоставяни тези други транспортни услуги;

PUBLIC

з) „услуги по корабно агентиране“ означава дейности, които се състоят в представляване, в рамките на дадена географска зона, в качеството на агент на търговските интереси на една или няколко спедиторски линии или спедиторски дружества за следните цели:

i) маркетинг и продажба на услуги за морски транспорт и на свързани услуги, от оформяне на офертата до фактурирането, както и издаване на коносаменти от името на дружествата, покупка и препродажба на необходимите свързани услуги, подготовка на документите и предоставяне на необходимата търговска информация; или

ii) организиране, от името на дружествата, на временния престой на кораба или поемането на товари при необходимост;

и) „спомагателни морски услуги“ означава услуги по обработка на товари за морски превоз, услуги по митническо оформяне, услуги по подреждане и складиране на контейнери, услуги по корабно агентиране и спедиторски услуги; както и

й) „услуги по обработка на товари за морски превоз“ означава дейности, упражнявани от пристанищни дружества, в това число от оператори на терминали, но невключващи преките дейности на докерите, когато тези работници са организирани независимо от пристанищното дружество или от дружеството — оператор на терминал; обхванатите дейности включват организацията и надзора на:

i) товаренето или разтоварването на товари на или от кораб;

PUBLIC

ii) закрепването или освобождаването на товари; и

iii) приемането или предаването и съхраняването на товари преди изпращането им или след разтоварването им.

3. С оглед на съществуващите равнища на либерализация между страните в областта на международния морски транспорт се прилагат следните принципи:

а) страните прилагат ефективно принципа за неограничен достъп до международните пазари на морски транспорт и търговия на основата на пазарни и недискриминационни принципи; както и

б) всяка от страните предоставя на корабите, плаващи под флага на другата страна или експлоатирани от доставчици на услуги на другата страна, третиране, което е не по-малко благоприятно от това, което предоставя на собствените си кораби, включително по отношение на достъпа до пристанищата, използването на пристанищната инфраструктура и услуги, и използване на спомагателните морски услуги, както и налозите и таксите, свързани с тях, митническите съоръжения, предоставянето на корабните стоянки и на съоръженията за товарене и разтоварване.

4. Когато прилагат принципите, посочени в параграф 3, страните:

а) не въвеждат договорености за разпределяне на превоза на товари в бъдещи споразумения с трети държави относно услугите по морски транспорт, включително отнасящи се до търговията със сухи и течни насипни товари и редовните търговски линии, и прекратяват в разумен срок действието на подобни договорености за разпределяне на превоза на товари, ако такива са включени в предходни споразумения; и

б) след влизането в сила на настоящото споразумение премахват и се въздържат от въвеждането на нови едностранни мерки или административни, технически и други пречки, които биха представлявали скрити ограничения или биха имали дискриминационен ефект върху свободното предоставяне на услуги в международния морски транспорт.

5. Всяка от страните разрешава на доставчиците на услуги по международен морски транспорт от другата страна да имат предприятие, установено и действащо на нейна територия в съответствие с условията, предвидени в нейния списък със специфични ангажименти в приложения 17-А, 17-Б и 17-В.

6. Всяка от страните предоставя на доставчиците на услуги по международен морски транспорт от другата страна, при разумни и недискриминационни срокове и условия, следните услуги на пристанището: корабоводене, теглене на буксир и помощ от влекач, зареждане с провизии, зареждане с гориво и вода, събиране на отпадъци и унищожаване на баласта, услуги на пристанищната управа, навигационно осигуряване, оперативни наземни услуги, необходими за експлоатацията на корабите, включително комуникации и снабдяване с вода и електричество, съоръжения за ремонт при спешни случаи, услуги по хвърляне на котва и акостиране.

7. Всяка от страните разрешава на доставчиците на услуги по международен морски транспорт от другата страна да прехвърлят собствени или взети под наем празни контейнери, които не се превозват като товар срещу заплащане, между пристанища на Чили или между пристанища на държава членка.

PUBLIC

ГЛАВА 25

ФИНАНСОВИ УСЛУГИ

PUBLIC

ЧЛЕН 25.1

Обхват

1. Настоящата глава се прилага за мерки, приети или запазени в сила от някоя от страните във връзка със:

а) финансовите институции от другата страна;

б) инвеститорите от другата страна и инвестициите на такива инвеститори във финансови институции на територията на страната; или

в) трансграничната търговия с финансови услуги.

2. От съображения за правна сигурност се уточнява, че глава 17 се прилага по отношение на мярка:

а) във връзка с инвеститор от една от страните, както и с инвестиция на този инвеститор, в доставчик на финансови услуги, който не е финансова институция; и

б) различна от мярка, свързана с предоставянето на финансови услуги, свързана с инвеститор от една от страните или инвестиция на този инвеститор на територията на другата страна във финансова институция.

3. Разпоредбите на глави 17 и 18 се прилагат за мерки в обхвата на настоящата глава само доколкото тези разпоредби са включени в настоящата глава и са част от нея.

4. Членове 17.5, 17.16—17.23 и 18.9 са следователно включени в настоящата глава и са част от нея.

5. Раздел Г от глава 17 е следователно включен в настоящата глава и е част от нея единствено по отношение на искове за нарушение от дадена страна на членове 17.16, 17.17, 17.18, 17.19, 17.20, 17.21 и член 25.3, параграф 2 или член 25.5, параграф 2.

6. Настоящата глава не се прилага за мярка, приета или запазена в сила от някоя от страните във връзка със:

а) дейности, извършвани от централна банка или монетарна институция или от друг държавен орган за целите на осъществяване на монетарна или свързана с валутния курс политика;

б) дейности или услуги, представляващи част от публична пенсионна схема или от законоустановена система за социална сигурност; или

в) дейности или услуги, осъществявани за сметка на страната, с гаранцията или при използване на финансовите ресурси на страната, включително нейните публичноправни субекти.

PUBLIC

7. Независимо от параграф 6, настоящата глава се прилага до степента, до която дадена страна позволява на своите финансови институции да извършват някоя от дейностите или услугите, посочени в параграф 6, буква б) или в), в конкуренция с публичноправен субект или финансова институция.

8. Членове 25.3 и 25.5—25.9 не се прилагат по отношение на обществените поръчки.

9. Членове 25.3 и 25.5—25.8 не се прилагат по отношение на субсидии, отпуснати от някоя от страните, включително гарантирани от държавата заеми, гаранции и застраховки.

ЧЛЕН 25.2

Определения

За целите на настоящата глава и на приложение 25:

а) „трансграничен доставчик на финансови услуги от една от страните“ означава лице от една от страните, което извършва стопанска дейност по предоставяне на финансова услуга на територията на страната и се стреми да предоставя или предоставя финансова услуга чрез трансграничното предоставяне на тази услуга;

PUBLIC

б) „трансгранично предоставяне на финансови услуги“ или „трансгранична търговия с финансови услуги“ означава предоставянето на финансова услуга:

i) от територията на една от страните на територията на другата страна; или

ii) на територията на една от страните от лице от тази страна за потребител на услугите от другата страна;

в) „финансова институция“ означава доставчик на една или повече финансови услуги, който е регулиран или контролиран по отношение на предоставянето на тези услуги като финансова институция съгласно законодателството на страната, на чиято територия се намира, включително клон на територията на тази страна на този доставчик на финансови услуги, чието седалище се намира на територията на другата страна;

г) „финансови услуги“ означава услуга с финансов характер, включително застрахователни и свързани със застраховането услуги, банкови и други финансови услуги (с изключение на застрахователните). Финансовите услуги включват следните дейности:

i) застрахователни и свързани със застраховането услуги:

A) пряко застраховане (включително съзастраховане):

1) животозастраховане; както и

2) общо застраховане;

PUBLIC

Б) презастраховане и ретроцесия;

В) застрахователно посредничество, като брокерство и агентство; както и

Г) услуги, съпътстващи застраховането, например консултантски услуги, актюерски услуги, услуги по оценка на риска и услуги по уреждане на претенции; и

ii) банкови и други финансови услуги (с изключение на застрахователните):

А) приемане на депозити и други възстановими средства на граждани;

Б) предоставяне на заеми от всякакъв вид, включително потребителски кредити, ипотечни кредити, факторинг и финансиране на търговски сделки;

В) финансов лизинг;

Г) всички услуги по плащания и парични преводи, включително кредитни, разплащателни и дебитни карти, пътнически чекове и банкови ордери;

Д) гаранции и задължения;

PUBLIC

Е) търговия за собствена сметка или за сметка на клиенти, независимо дали на борсовия или извънборсовия пазар или по друг начин, със следното:

1) инструменти на паричния пазар (включително чекове, полици, депозитни сертификати);

2) обмяна на чуждестранна валута;

3) деривати, включително фючърси и опции;

4) инструменти на валутния курс и лихвения процент, включително продукти като суапови споразумения и форуърдни лихвени споразумения;

5) прехвърляеми ценни книжа; или

6) други прехвърляеми инструменти и финансови активи, включително благородни метали;

Ж) участие в емитиране на всякакъв вид ценни книжа, включително поемане и пласиране като посредник, независимо дали публично или частно, и предоставяне на услуги, свързани с такива емисии;

З) парично брокерство;

PUBLIC

И) управление на активи, например на пари в брой или на портфейл от ценни книжа, управление на всички форми на колективни инвестиции, управление на пенсионни фондове, попечителски, депозитарни и доверителни услуги;

Й) услуги по сетълмент и клирингови услуги за финансови активи, включително ценни книжа, деривативни продукти и други прехвърляеми инструменти;

К) предоставяне и предаване на финансова информация, обработка на финансови данни и свързаното с това програмно осигуряване; както и

Л) консултантски, посреднически и други спомагателни финансови услуги по всички дейности, включени в букви А)—К), включително кредитни референции и анализи, проучвания на инвестиции и портфейли и консултации относно тях, както и консултации във връзка с придобивания и с корпоративно преструктуриране и стратегия;

д) „доставчик на финансова услуга от една от страните“ означава физическо или юридическо лице от някоя от страните, което цели да предоставя или предоставя финансова услуга, но не включва публичноправен субект;

е) „инвестиция“ означава инвестиция съгласно определението в член 17.2, буква к), освен за целите на настоящата глава и на приложение 25 по отношение на „заеми“ и „дългови инструменти“:

i) заем, отпуснат на финансова институция, или дългов инструмент, емитиран от финансова институция, представлява инвестиция само ако се третира като собствен капитал от страната, на чиято територия се намира финансовата институция; и

PUBLIC

ii) заем, отпуснат от финансова институция, или дългов инструмент, притежаван от нея, различни от заемите или дълговите инструменти, издадени от финансова институция, посочени в подточка i), не представлява инвестиция;

от съображения за правна сигурност се уточнява, че заем, отпуснат от трансграничен доставчик на финансови услуги, или дългов инструмент, притежаван от него, различни от заеми, отпуснати на финансова институция или дългови инструменти, емитирани от нея, представлява инвестиция за целите на глава 17, ако въпросният заем или дългов инструмент отговаря на определението за „инвестиция“ в буква к) от член 17.2;

ж) „инвеститор от някоя от страните“ означава физическо или юридическо лице от една от страните, което цели да направи, прави или е направило инвестиция във финансова институция на територията на другата страна;

з) „юридическо лице от някоя от страните“ означава:

i) за ЕС като страна: юридическо лице, учредено или организирано съгласно правото на Европейския съюз или на поне една от неговите държави членки и извършващо съществена стопанска дейност[1] на територията на Съюза; и

ii) за Чили: юридическо лице, учредено или организирано съгласно правото на Чили и извършващо съществена стопанска дейност на територията на Чили;

[1] В съответствие със своята нотификация на Договора за създаване на Европейската общност до СТО (WT/REG39/1), страната от ЕС разбира, че понятието „ефективна и непрекъсната връзка“ с икономиката на държава членка, залегнало в член 54 от ДФЕС, е равностойно на понятието „съществена стопанска дейност“.

и) „нова финансова услуга“ означава услуга с финансов характер, включително услуги, свързани със съществуващи и нови продукти или с начина, по който се доставя даден продукт, която не се предоставя от доставчик на финансови услуги на територията на някоя от страните, но се предоставя на територията на другата страна;

й) „публичноправен субект“ означава:

i) орган на публичната власт, централна банка или монетарна институция на някоя от страните, или субект, собственост на някоя от страните или контролиран от нея, който участва главно в упражняването на функции на държавно управление или дейности за целите на държавното управление, с изключение на субектите, чиято дейност обхваща главно предоставянето на финансови услуги при търговски условия; или

ii) частноправен субект, изпълняващ функции, обичайно изпълнявани от централна банка или монетарна институция, когато упражнява въпросните функции; и

к) „саморегулираща се организация“ означава неправителствен орган, включително борса или пазар на ценни книжа или на фючърси, клирингова агенция или друга организация или сдружение, които упражняват регулаторни правомощия или правомощия за надзор над доставчиците на финансови услуги или финансовите институции, предоставени им по закон или делегирани от органи на централната власт или регионални или местни органи на управление, когато е приложимо.

PUBLIC

ЧЛЕН 25.3

Национално третиране

1. Всяка от страните предоставя на инвеститорите във финансови институции от другата страна и на предприятия, представляващи инвестиции във финансови институции, третиране, което е не по-малко благоприятно от третирането, което тя предоставя в сходни ситуации[1] на своите собствени инвеститори във финансови институции и на техните предприятия, които са финансови институции, по отношение на установяването.

2. Всяка от страните предоставя на инвеститорите във финансови институции от другата страна и на техните инвестиции във финансови институции, третиране, което е не по-малко благоприятно от третирането, което тя предоставя в сходни ситуации[2] на своите собствени инвеститори във финансови институции и на техните предприятия, които са финансови институции, по отношение на експлоатацията.

3. Третирането, предоставено от някоя от страните по параграфи 1 и 2, означава:

а) по отношение на орган на регионалното или местното управление на Чили — третиране, което е не по-малко благоприятно от най-благоприятното третиране, предоставено в сходни ситуации от въпросния орган на инвеститори във финансови институции от Чили и на техни инвестиции във финансови институции на негова територия;

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че при определянето на това дали третирането се предоставя в „сходни ситуации“, е необходим анализ на всеки отделен случай, основан на факти, и зависи от съвкупността от ситуации.

[2] От съображения за правна сигурност се уточнява, че при определянето на това дали третирането се предоставя в „сходни ситуации“, е необходим анализ на всеки отделен случай, основан на факти, и зависи от съвкупността от ситуации.

б) по отношение на орган на централното управление на или във държава членка — третиране, което е не по-малко благоприятно от най-благоприятното третиране, предоставено в сходни ситуации от този орган на инвеститори във финансови институции от тази държава членка и на техни инвестиции във финансови институции на нейна територия[1].

PUBLIC

ЧЛЕН 25.4

Обществени поръчки

1. Всяка от страните гарантира, че на финансовите институции на другата страна, установени на нейна територия, се предоставя не по-малко благоприятно третиране от това, което се предоставя в подобни ситуации на нейните собствени финансови институции по отношение на всяка мярка, свързана с закупуването на стоки или услуги от възложител за държавни цели.

2. Прилагането на задължението за национално третиране, предвидено в настоящия член подлежи на изключения във връзка със сигурността и общи изключения в съответствие с член 28.3.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че третирането предоставено от орган на централно равнище на или във държава членка включва органите на регионално и местно равнище, когато е приложимо.

ЧЛЕН 25.5

Третиране като най-облагодетелствана нация

1. Всяка от страните предоставя на инвеститорите във финансови институции от другата страна и на техните предприятия, представляващи инвестиции във финансови институции, третиране, което е не по-малко благоприятно от третирането, което тя предоставя в сходни ситуации[1] на инвеститорите във финансови институции на трета държава и на техните предприятия, които са финансови институции, по отношение на установяването.

2. Всяка от страните предоставя на инвеститорите във финансови институции от другата страна и на техните инвестиции във финансови институции, третиране, което е не по-малко благоприятно от третирането, което тя предоставя в сходни ситуации[2] на инвеститорите във финансови институции на трета държава и на техните предприятия, които са финансови институции, по отношение на експлоатацията.

3. Параграфи 1 и 2 не се тълкуват като задължаващи някоя от страните да предостави на инвеститорите във финансови институции от другата страна или на техните инвестиции във финансови институции, предимството, свързано с всяко третиране, което произтича от мерки за признаването на стандарти, включително на стандартите или критериите за разрешаване, лицензиране или сертифициране на физическо лице или предприятие за извършване на стопанска дейност, или с пруденциални мерки.

---

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че при определянето на това дали третирането се предоставя в „сходни ситуации“, е необходим анализ на всеки отделен случай, основан на факти, и зависи от съвкупността от ситуации.

[2] От съображения за правна сигурност се уточнява, че при определянето на това дали третирането се предоставя в „сходни ситуации“, е необходим анализ на всеки отделен случай, основан на факти, и зависи от съвкупността от ситуации.

4. От съображения за правна сигурност се уточнява, че посоченото в параграфи 1 и 2 третиране не включва процедури за разрешаване на спорове в областта на инвестициите или механизми, предвидени в други международни договори за инвестициите или търговски споразумения. Материалноправните разпоредби в други международни договори за инвестициите или в търговски споразумения сами по себе си не представляват „третиране“ съгласно параграфи 1 и 2, и следователно не могат да доведат до нарушение на настоящия член при липсващи приети или запазени в сила мерки от някоя от страните. Мерките на някоя от страните, прилагани съгласно тези материалноправни разпоредби, може да представляват „третиране“ по настоящия член и съответно да доведат до неговото нарушаване.

ЧЛЕН 25.6

Достъп до пазара

1. В секторите или подсекторите, посочени в раздел Б от допълнения 25-1 и 25-2, в които се поемат ангажименти за достъп до пазара, никоя от страните не приема или не запазва в сила, по отношение на достъпа до пазара чрез установяването или експлоатацията на финансови институции от инвеститори от другата страна, въз основа на цялата си територия или въз основа на териториално подразделение, мярка, която:

а) ограничава броя на финансовите институции, независимо дали под формата на количествени квоти, монополи, доставчици на услуги с изключителни права или на изискването за тест за икономическа необходимост;

б) ограничава общата стойност на сделките по финансовите услуги или активи под формата на количествени квоти или на изискването за тест за икономическа необходимост;

в) ограничава общия брой на операциите в областта на финансовите услуги или общото количество на предоставените услуги, изразени като определени количествени единици, под формата на квоти или на изискването за тест за икономическа необходимост;

г) ограничава общия брой физически лица, които могат да бъдат наети в рамките на определен сектор на финансовите услуги или които дадена финансова институция може да наеме и които са необходими за предоставянето на определена финансова услуга и са пряко свързани с нейното предоставяне, под формата на количествени квоти или на изискването за тест за икономическа необходимост; или

д) ограничава или изисква определен вид юридическо лице или съвместно предприятие, посредством което дадена финансова институция може да предоставя дадена услуга.

2. От съображения за правна сигурност се уточнява, че настоящият член не възпрепятства никоя от страните да изисква от финансова институция да предоставя определени финансови услуги посредством отделни правни субекти, ако съгласно законодателството на тази страна наборът от финансови услуги, предоставян от финансовата институция, не може да бъде предоставян посредством един субект.

ЧЛЕН 25.7

Трансгранично предоставяне на финансови услуги

1. Членове 18.4, 18.5, 18.6 и 18.7 са включени в настоящата глава и са част от нея, и се прилагат за мерки, засягащи трансгранични доставчици на финансови услуги, предоставящи финансовите услуги, посочени в раздел А от допълнения 25-1 и 25-2.

2. Всяка от страните разрешава на лицата, намиращи се на нейна територия, и на своите граждани, независимо от това къде се намират, да закупуват финансови услуги от намиращи се на нейна територия трансгранични доставчици на финансови услуги от другата страна. С това задължение не се изисква от дадена страна да разрешава на такива доставчици да упражняват търговска или промоционална дейност на нейната територия. Всяка от страните може да определя значението на изразите „упражняване на търговска дейност“ и „упражняване на промоционална дейност“ за целите на това задължение, при условие че тези определения не са несъвместими с параграф 1 от настоящия член.

3. Без да се засягат другите средства за пруденциално регулиране на трансграничната търговия с финансови услуги, всяка от страните може да изисква регистрация или издаване на разрешение за трансграничните доставчици на финансови услуги от другата страна и за финансовите инструменти.

ЧЛЕН 25.8

Висше ръководство и съвети на директорите

Никоя от страните не може да изисква от финансова институция от другата страна, която е установена на нейната територия, да назначава физически лица от определена националност за членове на съвети на директори или на висша ръководна позиция, като например изпълнителни директори или ръководители.

ЧЛЕН 25.9

Изисквания за ефективност

1. Никоя от страните не може, във връзка с установяването или експлоатацията на финансова институция от някоя от страните или от трета държава на нейна територия, да налага или да изисква изпълнението, или да налага принудително изпълнение на какъвто и да било ангажимент или задължение за:

а) износ на определен обем или процент стоки или услуги;

б) постигане на определена степен или процент на национално съдържание;

в) закупуване, използване или отдаване на предпочитание на стоки или услуги, съответно произведени или предоставяни на нейна територия, или за закупуване на стоки или услуги от физически лица или предприятия на нейна територия;

г) обвързване по какъвто и да е начин на обема или стойността на вноса с обема или стойността на износа или с размера на постъпленията на чуждестранна валута, свързани с такава финансова институция;

д) ограничаване на продажбите на нейна територия на стоки или услуги, съответно произведени или предоставяни от такава финансова институция, чрез обвързване по какъвто и да е начин на тези продажби с обема или стойността на нейния износ или с постъпленията на чуждестранна валута;

е) осъществяване на трансфер на технологии, производствени процеси или други познания, представляващи нечия собственост, към физическо лице или предприятие на нейна територия;

PUBLIC

ж) предоставяне изключително от територията на тази страна на стоките, които произвежда, или услугите, които предоставя на конкретен регионален или световен пазар;

з) разполагане на седалището на такава финансова институция за конкретен регион в света, който е по-обширен от територията на страната или от световния пазар на нейна територия;

и) наемане на определен брой или процент лица с национална принадлежност към нея; или

й) ограничаване на износа или продажбата за износ.

2. Никоя от страните не поставя като условие за получаването или запазването на предимство във връзка с установяването или експлоатацията на финансова институция на нейната територия от една от страните или от трета държава спазването на някое от следните изисквания:

а) да се постигне определена степен или процент на местно съдържание;

б) да се купуват, да се използват или да се отдава предпочитание на произвеждани стоки или предоставяни услуги на нейната територия, или да се купуват стоки или услуги от физически лица или от предприятия на нейната територия;

в) обвързване по какъвто и да е начин на обема или стойността на вноса с обема или стойността на износа или с размера на постъпленията на чуждестранна валута, свързани с такава финансова институция;

PUBLIC

г) ограничаване на продажбите на нейна територия на стоки или услуги, съответно произведени или предоставяни от такава финансова институция, чрез обвързване по какъвто и да е начин на тези продажби с обема или стойността на нейния износ или с постъпленията на чуждестранна валута; или

д) да се ограничава износът или продажбата за износ.

3. Параграф 2 не може да се тълкува по начин, който възпрепятства някоя от страните да обвърже получаването или запазването на предимство, във връзка с установяването или експлоатацията на която и да било финансова институция на нейната територия от инвеститор от една от страните или от трета държава, със спазването на изискване да се разполага производството на определено място, да се предоставя услуга, да се обучават или да се наемат работници, да се изграждат или разширяват определени съоръжения или да се извършва научноизследователска и развойна дейност на нейната територия.

4. Параграф 1, буква е) не се прилага, когато:

а) някоя от страните разрешава използването на право върху интелектуална собственост в съответствие с член 31 или член 31а от Споразумението ТРИПС или приема или запазва в сила мерки, изискващи разгласяването на данни или защитена информация, които попадат в обхвата на член 39, параграф 3 от Споразумението ТРИПС и са в съответствие с него; или

б) изискването е наложено или задължението или ангажиментът са приведени в изпълнение от съд, административен съд или от орган за защита на конкуренцията, за да се отстрани практика, установена след съдебен или административен процес като нарушаваща законите на страната в областта на конкуренцията.

PUBLIC

5. Параграф 1, букви а), б) и в), и параграф 2, букви а) и б) не се прилагат за квалификационни изисквания за стоки или услуги по отношение на участието в програми за насърчаване на износа и за чуждестранна помощ.

6. Параграф 2, букви а) и б) не се прилагат по отношение на изискванията, наложени от страна вносител, по отношение на съдържанието на стоките, което е необходимо да имат дадени стоки, за да могат да се ползват от преференциални тарифи или от преференциални квоти.

7. От съображения за правна сигурност се уточнява, че настоящият член не може да се тълкува като изискващ от някоя от страните да разреши предоставянето на конкретна услуга на трансгранична основа, когато тази страна приема или запазва в сила ограничения или забрани за такова предоставяне на услуги, които са в съответствие с резервите, условията или квалификациите, посочени по отношение на даден сектор, подсектор или дейност, изброени в приложение 25.

8. Настоящият член не засяга ангажиментите на никоя от страните, поети съгласно Споразумението за СТО.

PUBLIC

ЧЛЕН 25.10

Несъответстващи на изискванията мерки

1. Членове 25.3, 25.5, 25.7, 25.8 и 25.9 не се прилагат по отношение на:

а) която и да било съществуваща несъответстваща на изискванията мярка, която е запазена в сила от:

i) за ЕС като страна:

А) Европейския съюз, съгласно изложеното в раздел В от допълнение 25-1;

Б) централното държавно управление на държава — членка на Европейския съюз, съгласно изложеното в допълнение 25-1, раздел В;

В) управление на регионално равнище в държава — членка на Европейския съюз, съгласно изложеното в допълнение 25-1, раздел В; или

Г) управление на местно равнище; както и

ii) за Чили:

А) централното държавно управление на Чили, съгласно изложеното в допълнение 25-2, раздел В;

PUBLIC

Б) управление на регионално равнище, съгласно изложеното в допълнение 25-2, раздел В; или

В) управление на местно равнище;

б) продължаването или незабавното подновяване на която и да било несъответстваща на изискванията мярка, посочена в буква а) от настоящия параграф; или

в) изменение на несъответстваща на изискванията мярка, посочена в буква а) от настоящия параграф, доколкото изменението не намалява съответствието на мярката, както е съществувала непосредствено преди изменението, с членове 25.3, 25.5, 25.7, 25.8 или 25.9.

2. Членове 25.3, 25.5, 25.7, 25.8 или 25.9 не се прилагат за която и да било мярка на някоя от страните по отношение на сектори, подсектори или дейности съгласно изложеното в раздел Г от съответно допълнения 25-1 и 25-2.

3. Никоя от страните не може, по силата на мярка, приета след датата на влизане в сила на настоящото споразумение и обхванатата от раздел Г от допълнение 25-1 или 25-2, да изисква от инвеститор от другата страна, поради своята националност, да продаде или да се разпореди по друг начин със своя финансова институция, съществуваща към момента на влизане в сила на мярката.

4. Член 25.6 не се прилага за която и да било мярка на някоя от страните по отношение на сектори, подсектори или дейности съгласно изложеното от тази страна съответно в раздел Б от допълнение 25-1 или 25-2.

PUBLIC

5. Когато една от страните е изразила резерва по член 17.9, 17.11, 17.12, 17.13, 18.4 или 18.5 в приложение 17-А или 17-Б, посочената резерва представлява също така резерва по член 25.3, 25.5, 25.7, 25.8 или 25.9, според случая, доколкото мярката, секторът, подсекторът или дейността, посочени в резервата, са обхванати от настоящата глава.

PUBLIC

ЧЛЕН 25.11

Пруденциални мерки

1. Никоя от разпоредбите на настоящото споразумение не възпрепятства по никакъв начин някоя от страните да приема или да запазва в сила мерки от пруденциални съображения, като например:

а) закрила на инвеститорите, вложителите, титулярите на полици или лицата, към които доставчикът на финансови услуги има фидуциарно задължение; или

б) гарантиране на целостта и стабилността на финансовата система на тази страна.

2. Когато такива мерки не са в съответствие с разпоредбите на настоящата част от настоящото споразумение, те не се използват като средство за избягване на ангажиментите или задълженията на страната по настоящата част от настоящото споразумение.

ЧЛЕН 25.12

Третиране на информацията

Никоя от разпоредбите на настоящата част от настоящото споразумение не може да се тълкува като съдържаща изискване към някоя от страните да разкрива информация за делата и сметките на отделните клиенти или поверителна или лична информация, която притежават държавните образувания.

PUBLIC

ЧЛЕН 25.13

Вътрешна нормативна уредба и прозрачност

1. Глава 20, с изключение на букви в)—е) от член 20.1, параграф 5, както и глава 36 не се прилагат за мерки на някоя от страните, обхванати от настоящата глава.

2. Доколкото е възможно и по начин, съответстващ на правните ѝ норми за приемане на мерки, всяка от страните:

а) публикува предварително:

i) своите законови и подзаконови разпоредби с общо приложение, които предлага да приеме във връзка с въпроси, попадащи в обхвата на настоящата глава; или

ii) документи, в които се предоставят достатъчно подробности за такива евентуални нови законови или подзаконови актове, за да даде възможност на заинтересованите лица и на другата страна да преценят дали и как техните интереси могат да бъдат значително засегнати;

б) предоставя на заинтересованите лица и на другата страна разумна възможност да направят коментари по предложените законови и подзаконови разпоредби или публикуваните документи съгласно буква а);

в) взема предвид коментарите, получени в съответствие с буква б); както и

г) осигурява разумен срок между публикуването на законовите или подзаконовите актове, посочени в буква а), подточка i), и датата, от която доставчиците на финансови услуги трябва да ги спазват.

3. Настоящият член се прилага за мерките на всяка от страните, свързани с изискванията и процедурите за лицензиране и изискванията и процедурите за квалификация, и се прилага само в сектори, за които страната е поела специфични ангажименти съгласно настоящата глава, и доколкото тези специфични ангажименти са приложими.

4. Ако някоя от страните приема или запазва в сила мерки, свързани с разрешението за предоставяне на финансова услуга, тя гарантира, че:

а) мерките се основават на обективни и прозрачни критерии[1];

б) процедурите по разрешаване са безпристрастни и подходящи, за да могат заявителите да докажат дали отговарят на изискванията, ако такива съществуват; както и

[1] Тези критерии може да включват, *inter alia*, компетентността и способността за предоставяне на услуга, включително възможността това да се направи по начин, отговарящ на нормативните изисквания на тази страна. Компетентните органи могат да оценят тежестта, която трябва да отдаде на всеки критерий.

в) процедурите по разрешаване сами по себе си не възпрепятстват необосновано изпълнението на изискванията.

5. Ако една от страните изисква разрешение[1] за предоставяне на финансова услуга, тя своевременно публикува или по друг начин оповестява публично информацията, необходима на заявителя за спазване на изискванията и процедурите за получаване, запазване в сила, изменение и подновяване на такова разрешение. Тази информация включва, *inter alia*, когато съществува:

а) изискванията и процедурите за получаване, запазване в сила, изменение и подновяване на такова разрешение;

б) информация за контакт със съответните компетентни органи;

в) процедури за обжалване или преразглеждане на решения относно заявленията;

г) процедури за наблюдение или привеждане в съответствие с реда и условията на лицензите или квалификациите; и

д) възможности за обществено участие, например чрез изслушвания или коментари.

[1] За целите на настоящата глава „разрешение“ означава разрешението за предоставяне на финансова услуга, произтичащо от процедура, към която заявителят трябва да се придържа, за да докаже съответствие с изискванията за лицензиране или с изискванията за квалификация.

6. Ако някоя от страните изисква разрешение за предоставянето на финансова услуга, компетентните органи на тази страна:

а) разрешават на заявителя, доколкото е възможно, да подаде заявление по всяко време в рамките на годината[1];

б) предоставят разумен срок за подаване на заявление, ако съществуват конкретни срокове за целта;

в) започват обработването на заявлението без необосновано забавяне;

г) се стремят да приемат заявленията в електронен формат при същите условия за автентичност като за тези на хартиен носител; както и

д) приемат копия на документи, които са заверени в съответствие с правото на страната, вместо оригиналните документи, освен ако изискват оригиналните документи, за да гарантират целостта на процеса по разрешаване.

7. Всяка от страните се стреми да опрости в най-голяма степен тези процедури и формалности и да не усложнява, нито да забавя необосновано предоставянето на финансовата услуга.

8. Всяка от страните се стреми да определи ориентировъчен срок за обработване на заявленията и по искане на заявителя и без необосновано забавяне гарантира, че компетентният орган предоставя информация относно статуса на заявлението.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че от компетентните органи не се изисква да започват да разглеждат заявленията извън официалното си работно време и работни дни.

9. Ако компетентен орган прецени, че дадено заявление е непълно и не може да бъде обработено съгласно законовите и подзаконовите актове на страната, в разумен срок и доколкото е осъществимо, той:

а) информира заявителя, че заявлението е непълно;

б) по искане на заявителя указва информацията, необходима за допълване на заявлението, или по друг начин дава насоки за това защо заявлението се смята за непълно; и

в) предоставя възможност[1] на заявителя да предостави допълнителната информация, необходима за допълване на заявлението;

10. Ако нито едно от действията, посочени в параграф 9, буква а), б) или в), не е осъществимо, и ако заявлението е отхвърлено поради непълнота, независимо от това компетентните органи гарантират, че заявителят е информиран за това в разумен срок.

11. Всяка от страните гарантира, че по отношение на таксите за разрешения[2], които нейните компетентни органи начисляват, те предоставят на заявителите информация за таксите или за начина на определянето на размера им и няма да използват таксите като средство за заобикаляне на ангажиментите или задълженията на съответната страна.

---

[1] Тази възможност не изисква от компетентния орган да предоставя удължаване на сроковете.

[2] Таксите за издаване на разрешение не включват такси за използване на природни ресурси, плащания за търгове, процедури за възлагане на държавни поръчки или други недискриминационни начини за възлагане на концесии или задължителни вноски по предоставяне на универсални услуги.

12. Компетентният орган взема своето решение независимо и не се отчита пред нито един доставчик на услугите, за които се изисква лицензът или разрешението.

13. Всяка от страните гарантира, че обработването на заявлението, включително достигането до окончателно решение, се извършва в разумен срок след датата на подаване на пълно заявление и че заявителят е информиран в писмена форма за решението относно заявлението, доколкото е възможно.

14. Ако компетентният орган отхвърли заявление на заявител, той информира в писмена форма и своевременно заявителя по негово искане или по своя инициатива. Доколкото е възможно, заявителят се информира относно причините за решението за отхвърляне на заявлението и за срока за обжалване на това решение. Заявителят следва да има възможност да подаде в разумни срокове ново заявление.

15. Когато за издаване на разрешение се изискват изпити, компетентният орган осигурява организирането на такива изпити на разумно чести интервали и предоставя разумен срок, в който заявителите да подадат заявление за явяване на изпита.

16. Всяка от страните гарантира, че след като бъде предоставено, разрешението поражда действие своевременно в съответствие с посочените в него ред и условия.

PUBLIC

ЧЛЕН 25.14

Нови за територията на някоя от страните финансови услуги

1. Всяка от страните разрешава на финансова институция от другата страна, различна от клон, да предоставя всяка нова финансова услуга, която тя би разрешила да бъде предоставяна от нейните собствени доставчици на финансови услуги в съответствие със своето право при сходни обстоятелства, при условие че въвеждането на новата финансова услуга не изисква приемането на нови законови или подзаконови актове или изменение на действащите такива.

2. Всяка от страните може да определя институционалната и правната форма, под която може да бъде предлагана новата финансова услуга, и може да изисква издаване на разрешение за предоставянето на такава услуга. Ако се изисква разрешение, решение се взема в разумен срок, като разрешението се отказва само поради съображения от пруденциален характер.

3. Настоящият член не възпрепятства финансова институция на една от страните да подаде заявление до другата страна, която го изисква, с оглед евентуално разрешаване на предоставянето на финансова услуга, която не се предоставя на територията на нито една от страните. По отношение на въпросното заявление се прилага правото на страната, получила заявлението, а не задълженията по настоящия член.

PUBLIC

ЧЛЕН 25.15

Саморегулиращи се организации

Ако една от страните изисква от финансова институция или от трансграничен доставчик на финансови услуги от другата страна да членува, да участва или да има достъп до саморегулираща се организация, за да предоставя финансова услуга във или към нейната територия, първата страна гарантира, че самоуправляващата се организация спазва задълженията, посочени в членове 17.9, 17.11, 18.4 и 18.5.

ЧЛЕН 25.16

Системи за плащане и клиринг

Всяка страна предоставя, по реда и условията за предоставяне на национално третиране, на установените на нейна територия финансови институции от другата страна достъп до системите за плащане и клиринг, обслужвани от публичноправни субекти, както и до официалните инструменти за финансиране и рефинансиране, които са на разположение в хода на обичайната стопанска дейност. Настоящият член не предоставя достъп до инструменти на кредитора от последна инстанция на някоя от страните.

ЧЛЕН 25.17

Подкомитет по финансовите услуги

1. Подкомитетът по финансовите услуги („Подкомитетът“), създаден съгласно член 8.8, параграф 1, се състои от представители на страните, отговарящи за финансовите услуги.

2. Подкомитетът:

а) упражнява надзор по прилагането на настоящата глава;

б) разглежда въпроси, свързани с финансовите услуги, които са отнесени до него от някоя от страните;

в) провежда диалог между страните по отношение на регулирането на сектора на финансовите услуги с цел да се подобри взаимното познаване на техните регулаторни системи и да се осъществява сътрудничество при разработването на международни стандарти; както и

г) участва в процедурите за уреждане на спорове в съответствие с член 25.20.

PUBLIC

ЧЛЕН 25.18

Технически обсъждания и консултации

1. Всяка от страните може да поиска в писмен вид технически обсъждания и консултации с другата страна по всякакви произтичащи от настоящата част от настоящото споразумение въпроси, които засягат финансовите услуги. Другата страна разглежда добронамерено така отправеното искане. Страните докладват на Подкомитета по финансовите услуги за резултатите от своите обсъждания и консултации.

2. Всяка от страните гарантира, че в рамките на техническите обсъждания и консултации нейната делегация включва длъжностни лица със съответния експертен опит в областта на финансовите услуги.

3. От съображения за правна сигурност се уточнява, че никоя от разпоредбите на настоящия член не се тълкува като изискваща от някоя от страните:

а) да се отклони от съответните си законови и подзаконови актове относно обмена на информация между финансовите регулатори или от изискванията на споразумение или договореност между финансовите органи на страните; или

б) да изисква от регулаторните органи да предприемат действия, чрез които биха се намесили в конкретни регулаторни, надзорни, административни или правоприлагащи въпроси.

PUBLIC

4. Никоя от разпоредбите на настоящия член не се тълкува като възпрепятстваща някоя от страните да изисква информация за целите на надзора относно финансова институция, разположена на територията на другата страна, или относно доставчик на трансгранични финансови услуги да се обръща към компетентния регулаторен орган на другата страна за търсене на информация.

5. От съображения за правна сигурност се уточнява, че настоящият член не засяга правата и задълженията на всяка от страните по глава 38.

ЧЛЕН 25.19

Уреждане на спорове

1. Глава 38, включително приложения 38-А и 38-Б, се прилага, както е изменена с настоящия член, за уреждането на спорове относно прилагането или тълкуването на разпоредбите на настоящата глава.

2. В допълнение към изискванията, посочени в член 38.9, членовете на специалната група за уреждане на спорове притежават експертни познания или опит в областта на правото или практиката на финансовите услуги, които могат да включват регулирането на финансови институции, освен ако страните се споразумеят за друго.

PUBLIC

3. Подкомитетът препоръчва на Съвместния комитет да състави списък от най-малко 15 лица, отговарящи на изискванията, посочени в параграф 2, които желаят и могат да участват като членове на специалната група за уреждане на спорове. Съвместният комитет съставя списъка не по-късно от една година след датата на влизане в сила на настоящото споразумение. Списъкът включва три подсписъка:

а) един подсписък от физически лица, съставен въз основа на предложения от ЕС като страна;

б) един подсписък от лица, съставен въз основа на предложения от Чили; и

в) един подсписък от лица, които не са граждани на нито една от страните и които изпълняват функциите на председател на специалната група за уреждане на спорове.

4. Всеки подсписък съдържа най-малко пет лица. Съвместният комитет следи за това броят на включените в списъка лица никога да не пада под този минимален брой.

5. За целите на настоящата глава списъкът, посочен в параграф 3 от настоящия член, след съставянето му, заменя списъка, съставен съгласно член 38.8, параграф 1.

PUBLIC

ЧЛЕН 25.20

Разрешаване на инвестиционни спорове относно финансови услуги

1. Раздел Г от глава 17 се прилага, така както е изменен от настоящия член, за:

а) инвестиционни спорове във връзка с мерки, приети и запазени в сила от една от страните, отнасящи се до инвеститори и техните инвестиции във финансови институции, за които се прилага настоящата част от споразумението, и в които инвеститор претендира, че една от страните е нарушила член 25.3, параграф 2, член 25.5, параграф 2, член 17.17, член 17.18, член 17.19 или член 17.20; или

б) инвестиционни спорове, започнати по глава 17, в които се прави позоваване на член 25.11.

2. В случай на инвестиционен спор по буква а) от параграф 1 от настоящия член или ако ответникът се позове на член 25.11 по реда на буква б) от параграф 1 от настоящия член в срок от 60 дни от предявяването на иск пред Съда съгласно член 17.30 съставът на Съда, разглеждащ делото, може да назначи, след консултации със страните по спора и съгласно член 17.50, едно или повече вещи лица от списъка, приет по член 25.19, които да му докладват писмено по всички фактически въпроси, свързани с финансовите услуги, повдигнати от страна по спора по време на производството.

3. В оглед на значението на правото на дадена страна да приема или запазва в сила мерки по съображения от пруденциален характер, когато подобни мерки попадат в обхвата на член 25.11, този член се прилага като валидна защита срещу иск, основан на всяка друга от разпоредбите в настоящата част от споразумението, включително член 17.17. След искане за консултации по член 17.27, ответникът може да се обърне писмено към Подкомитета с молба той да определи дали и доколко мярката, предмет на това искане за консултации, е оправдана по член 25.11. Тази молба до Подкомитета се прави възможно най-скоро след получаването на искането за консултации. След тази молба сроковете, посочени в членове 17.27, 17.28 и 17.30, спират да текат.

4. След молба по параграф 3 Подкомитетът добросъвестно се опитва да постанови определение. Всяко подобно определение се предава незабавно на страните по спора.

5. Доколкото Подкомитетът определи, че мярката е оправдана в съответствие с член 25.11, пред Съда не се предявява иск по член 17.30.

6. Ако Подкомитетът не постанови определение в срок от три месеца от молбата по параграф 3 от настоящия член, спирането на сроковете, посочено в този параграф вече не се прилага.

7. Ако ответникът не подаде молба по параграф 3 от настоящия член, това не засяга правото му да се позове на член 25.11 в своя защита на по-късен етап от производството. Съдът не прави неблагоприятен извод от факта, че Подкомитетът не е постановил определение.

PUBLIC

ГЛАВА 26

ЦИФРОВА ТЪРГОВИЯ

РАЗДЕЛ А

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 26.1

Обхват

1. Настоящата глава се прилага за търговия, осъществявана с електронни средства.

2. Настоящата глава не се прилага за аудио-визуалните услуги.

ЧЛЕН 26.2

Определения

1. Определенията в членове 17.2 и 18.2 се прилагат за настоящата глава.

2. За целите на настоящата глава:

а) „потребител“ означава всяко физическо или юридическо лице, ако това е предвидено в законовите или подзаконовите актове на съответната страна, която ползва или иска да получи обществена далекосъобщителна услуга за цели извън сферата на своята търговия, стопанска дейност или професия;

б) „съобщение за целите на директния маркетинг“ означава всяка форма на търговска реклама, чрез която физическо или юридическо лице предава маркетингови съобщения пряко на краен ползвател чрез обществена далекосъобщителна услуга и обхваща като минимум електронна поща и текстови и мултимедийни съобщения;

в) „услуга за електронна автентификация“ означава процес, който дава възможност за потвърждение на:

i) електронната идентификация на физическо или юридическо лице; или

ii) произхода и целостта на данните в електронна форма;

г) „електронен печат“ означава данни в електронна форма, използвани от юридическо лице, които са прикрепени към други данни в електронна форма или логически свързани с тях, за да се гарантират произходът и целостта на тези други данни;

PUBLIC

д) „електронен подпис“ означава данни в електронна форма, които са прикрепени към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и отговаря на следните изисквания:

i) използва се от физическо лице за съгласуване на данните в електронна форма, за които се отнася; и

ii) свързан е с данните в електронната форма, за които се отнася по такъв начин, че всяко последващо изменение в данните да може да бъде открито;

е) „електронна удостоверителна услуга“ означава електронна услуга, състояща се в създаване, проверка и валидиране на електронни подписи, електронни печати, електронни времеви печати, електронна препоръчана поща, удостоверяване на автентичността на уебсайтове и удостоверения, свързани с тези услуги;

ж) „краен ползвател“ означава всяко физическо или юридическо лице, което ползва или иска да получи обществена далекосъобщителна услуга или като потребител, или — ако това е предвидено в законовите и подзаконовите актове на дадена страна — за търговски, стопански или професионални цели;

з) „лични данни“ означава лични данни съгласно определението в член 8.3, буква с); както и

и) „обществена далекосъобщителна услуга“ означава обществена далекосъобщителна услуга съгласно определението в член 23.2, буква й).

PUBLIC

ЧЛЕН 26.3

Право на регулиране

Страните потвърждават отново правото си да приемат регулаторни мерки в рамките на своите територии за постигане на легитимни цели на политиката в области като общественото здраве, безопасността, околната среда или обществения морал, социалната закрила или защитата на потребителите, защитата на неприкосновеността на личния живот и личните данни, както и насърчаването и опазването на културното многообразие.

ЧЛЕН 26.4

Изключения

Никоя от разпоредбите на настоящото споразумение не възпрепятства по никакъв начин някоя от страните да приема или да запазва в сила мерки в съответствие с членове 25.11, 39.1 и 39.2 поради съображения от обществен интерес, посочени в тях.

РАЗДЕЛ Б

ПОТОЦИ ОТ ДАННИ И ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

PUBLIC

ЧЛЕН 26.5

Трансгранични потоци от данни

Страните се ангажират да гарантират трансграничните потоци от данни с цел улесняване на цифровата търговия. За тази цел никоя от страните не ограничава трансграничните потоци от данни, които се осъществяват между страните, като:

а) изисква използването на компютърни съоръжения или мрежови елементи на територията на тази страна с цел обработка, включително като налага използването на компютърни съоръжения или мрежови елементи, които са сертифицирани или одобрени на територията на тази страна;

б) изисква локализирането на данните на територията на тази страна с цел съхранение или обработка;

в) забранява съхранението или обработката на територията на другата страна; или

г) обвързва трансграничното прехвърляне на данни с използването на компютърни съоръжения или мрежови елементи на нейната територия или с изисквания за локализиране на територията на тази страна.

ЧЛЕН 26.6

Защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот

1. Всяка от страните признава, че защитата на личните данни и неприкосновеността на личния живот е основно право и че високите стандарти в това отношение допринасят за доверието в цифровата икономика и за развитието на търговията.

2. Всяка от страните може да приема или да запазва в сила мерки, които смята за подходящи, за да гарантира защитата на личните данни и неприкосновеността на личния живот, включително като приема и прилага правила за трансграничното прехвърляне на лични данни. Никоя от разпоредбите на настоящата част от споразумението не засяга защитата на личните данни и неприкосновеността на личния живот, предоставена от съответните мерки на всяка от страните.

РАЗДЕЛ В

СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 26.7

Мита върху предаваните по електронен път данни

Никоя от страните не налага мита върху предаването по електронен път между лице от едната страна и лице от другата страна.

PUBLIC

ЧЛЕН 26.8

Без предварително разрешение

1. Никоя от страните не изисква предварително разрешение единствено на основание, че дадена услуга се предоставя онлайн[1], нито приема или поддържа каквото и да е друго изискване с равностойно действие.

2. Параграф 1 не се прилага за далекосъобщителни услуги, услуги за радио- и телевизионно излъчване, хазартни услуги, услуги за процесуално представителство или услуги на нотариуси или еквивалентни професии, доколкото те съдържат пряка и специфична връзка с упражняването на държавна власт.

ЧЛЕН 26.9

Сключване на договори по електронен път

1. Всяка от страните гарантира, че нейните законови и подзаконови актове позволяват сключването на договори по електронен път и че тези правни изисквания за договорните процедури не създават пречки за използването на договори, сключени по електронен път, или не водят до лишаване на такива договори от правно действие и валидност, произтичащо от това, че са сключени по електронен път.

[1] Услуга се предоставя онлайн, когато се предоставя по електронен път без едновременно присъствие на лицата.

2. Параграф 1 не се прилага по отношение на:

а) услуги за радио- и телевизионно излъчване, хазартни услуги и услуги за процесуално представителство;

б) услуги на нотариуси или еквивалентни професии, включващи пряка и специфична връзка с упражняването на държавна власт; и

в) договори, с които се установяват или прехвърлят права върху недвижими имоти, договори, изискващи по закон участието на съдилища, държавни органи или професии, упражняващи публична власт, договори за предоставено поръчителство и обезпечения, предоставени от лица, действащи за цели извън тяхната сфера на търговия, стопанска дейност или професия, и договори, уредени от семейното право или от наследственото право.

ЧЛЕН 26.10

Електронни удостоверителни услуги и електронна автентификация

1. Никоя от страните не отрича правното действие или допустимостта като доказателство в съдебни или административни производства на дадена електронна доверителна услуга или на дадена електронна автентификация въз основа на това, че е в електронна форма.

PUBLIC

2. Никоя от страните не приема, нито запазва в сила мерки, с които:

а) се забранява на страните по дадена електронна трансакция съвместно да определят подходящи методи за електронна автентификация на тяхната трансакция; или

б) страните по електронни трансакции се лишават от възможността да докажат пред съдебните или административните органи, че тяхната електронна трансакция отговаря на законовите изисквания по отношение на електронните доверителни услуги или електронната автентификация.

3. Независимо от разпоредбите на параграф 2, всяка от страните може да изисква за определена категория електронни трансакции методът на електронна автентификация или електронна удостоверителна услуга:

а) да бъде сертифициран от орган, акредитиран в съответствие с нейното законодателство; или

б) да отговаря на определени стандарти за изпълнение, които са обективни, прозрачни и недискриминационни и се отнасят само до специфичните характеристики на съответната категория електронни трансакции.

PUBLIC

ЧЛЕН 26.11

Доверие на потребителите в онлайн услугите

1. Страните признават значението на повишаването на доверието на потребителите в цифровата търговия. Всяка от страните приема или запазва в сила мерки за гарантиране на ефективна защита на потребителите, извършващи електронни търговски трансакции, включително мерки, които:

а) забраняват измамни и подвеждащи търговски практики;

б) изискват от доставчиците на стоки и услуги добросъвестни действия и съблюдаване на справедливите търговски практики, в това число чрез забраната да таксуват потребителите за непоискани стоки и услуги;

в) изискват от доставчиците на стоки и услуги да предоставят на потребителите ясна и изчерпателна информация относно тяхната самоличност и данни за контакт[1], както и относно стоките или услугите, трансакцията и приложимите потребителски права; както и

г) предоставят на потребителите достъп до обезщетение, за да предявят правата си, включително право на средства за правна защита, когато стоките или услугите са платени и не са доставени или предоставени съгласно договореното.

[1] В случай на доставчици на посреднически услуги, самоличността и данните за контакт включват също самоличността и данните за контакт на действителния доставчик на стоката или услугата.

2. Страните признават важността на сътрудничеството между съответните им национални агенции за защита на потребителите или други съответни органи, отговарящи за защитата на потребителите, в рамките на дейностите, свързани с електронната търговия, с цел да се подобри защитата на потребителите.

PUBLIC

ЧЛЕН 26.12

Нежелани съобщения за целите на директния маркетинг

1. Всяка от страните гарантира ефективна защита на крайните ползватели срещу нежелани съобщения за целите на директния маркетинг.

2. Всяка от страните приема или запазва в сила ефективни мерки по отношение на нежелани съобщения за целите на директния маркетинг, които:

а) изискват от доставчиците на нежелани съобщения за целите на директния маркетинг да гарантират, че получателите са в състояние да предотвратят текущото получаване на тези съобщения; или

б) изискват съгласието на получателите за получаване на съобщения за целите на директния маркетинг, както е посочено в нейните законови и подзаконови актове.

3. Всяка от страните гарантира, че съобщенията за целите на директния маркетинг са ясно разпознаваеми като такива, ясно разкриват от чие име са направени и съдържат необходимата информация, позволяваща на крайните ползватели по всяко време да поискат безплатно да бъде преустановено тяхното изпращане.

ЧЛЕН 26.13

Забрана за задължително прехвърляне на изходния код или достъп до него

1. Никоя от страните не изисква прехвърляне на изходния код на софтуер, притежаван от физическо или юридическо лице от другата страна, или достъп до него. Настоящият параграф не се прилага за доброволното прехвърляне или предоставяне на достъп до изходния код на търговска основа от лице от другата страна, например в контекста на сделка за възлагане на обществена поръчка или на свободно договорен договор. Никоя от разпоредбите в настоящия параграф не възпрепятства лице от една от страните да лицензира софтуера си безплатно и с отворен код.

2. От съображения за правна сигурност се уточнява, че членове 25.11, 39.1 и 39.2 могат да се прилагат за мерки на всяка от страните, приети или запазени в сила в контекста на процедура по сертифициране.

3. Никоя от разпоредбите в настоящия член не засяга по никакъв начин:

а) изискванията на съд, административен съд или орган в областта на конкуренцията за отстраняване на нарушение на правото в областта на конкуренцията;

б) защитата и прилагането на правата върху интелектуалната собственост; или

в) правото на дадена страна да предприеме мерки в съответствие с член 28.3.

PUBLIC

ЧЛЕН 26.14

Сътрудничество по регулаторни въпроси във връзка с цифровата търговия

1. Страните си сътрудничат чрез обмен на информация относно тяхното право, както и относно прилагането на това право, свързано с регулаторните въпроси, произтичащи от цифровата търговия, включително:

а) признаването и улесняването на оперативно съвместими трансгранични електронни удостоверителни услуги и услуги за електронна автентификация;

б) третирането на съобщенията за целите на директния маркетинг;

в) защитата на потребителите онлайн; и

г) всеки друг регулаторен въпрос от значение за развитието на цифровата търговия.

2. Страните поддържат диалог въз основа на обмена на информация, посочен в параграф 1.

3. Настоящият член не се прилага по отношение на правилата и мерките на някоя от страните за защита на личните данни и неприкосновеността на личния живот, включително по отношение на трансграничното предаване на лични данни.

PUBLIC

ЧЛЕН 26.15

Преглед

По искане на която и да е от страните Подкомитетът по услугите и инвестициите, посочен в член 18.10, преразглежда прилагането на настоящата глава, по-специално с оглед на съответните промени, засягащи цифровата търговия, които могат да възникнат от нови бизнес модели или технологии. Подкомитетът по услугите и инвестициите докладва констатациите си и може да отправи всички необходими препоръки на Съвместния комитет.

PUBLIC

ГЛАВА 27

ДВИЖЕНИЕ НА КАПИТАЛИ, ПЛАЩАНИЯ И ПРЕВОДИ
И ВРЕМЕННИ ЗАЩИТНИ МЕРКИ

ЧЛЕН 27.1

Цел и обхват

Целта на настоящата глава е да направи възможно свободното движение на капитали и плащания, свързани с трансакции, либерализирани съгласно настоящата част от настоящото споразумение [1].

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че настоящата глава се прилага в съответствие с приложение 17-Д.

ЧЛЕН 27.2

Текуща сметка

Без да се засягат други разпоредби на настоящата част от споразумението, всяка от страните разрешава всякакви преводи или плащания във връзка със сделки по текущата сметка на платежния баланс между страните, които попадат в обхвата на настоящата част от споразумението, в свободно конвертируема валута и в съответствие с Учредителния договор на Международния валутен фонд, приет в Бретън Уудс, Ню Хемпшир, на 22 юли 1944 г.

ЧЛЕН 27.3

Движение на капитали

Без да се засягат други разпоредби на настоящата част от настоящото споразумение, всяка от страните позволява, по отношение на трансакции по капиталовата и финансовата сметка на платежния баланс, свободното движение на капитали с цел либерализиране на инвестициите и други трансакции, както е предвидено в глави 17, 18 и 25.

PUBLIC

ЧЛЕН 27.4

Прилагане на законовите и подзаконовите актове, свързани с движението на капитали, плащанията или преводите

1. Членове 17.20, 27.2 и 27.3 не се тълкуват като възпрепятстващи страните да прилагат своите законови и подзаконови актове, свързани със:

а) несъстоятелността, неплатежоспособността или защитата на правата на кредиторите;

б) емитиране, търговия или сделки с финансови инструменти, деривати, като ценни книжа, фючърси или деривати;

в) финансовото отчитане или документирането на движението на капитали, плащания или парични преводи, когато това е необходимо за подпомагане на правоприлагащите или финансовите регулаторни органи;

г) престъпленията или други деяния, наказуеми по наказателноправен ред, заблуждаващите или измамните практики;

д) гарантиране на изпълнението на определения или решения в съдебни или административни производства; или

е) социалната сигурност, обществените пенсионни схеми или задължителните спестовни схеми.

2. Законовите и подзаконовите разпоредби, посочени в параграф 1, се прилагат по справедлив или недискриминационен начин, и не се прилагат по начин, който би представлявал прикрито ограничение на движението на капитали, плащанията или паричните преводи.

PUBLIC

ЧЛЕН 27.5

Временни защитни мерки

При извънредни обстоятелства на сериозни затруднения за функционирането на икономическия и паричен съюз на Европейския Съюз, или заплаха от такива, ЕС като страна може да приеме или да запази в сила защитни мерки по отношение на движението на капитали, плащанията или паричните преводи за период, който не надвишава шест месеца. Тези мерки са ограничени до степента, в която са строго необходими.

PUBLIC

ЧЛЕН 27.6

Ограничения в случай на затруднения във връзка с платежния баланс или външни финансови затруднения

1. Ако някоя от страните изпитва сериозни затруднения, свързани с платежния баланс, или външни финансови затруднения, или е изправена пред заплахата от такива, тя може да приеме или да запази в сила ограничителни мерки по отношение движението на капитали, плащанията или паричните преводи[1].

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че сериозни затруднения, свързани с платежния баланс, или външни финансови затруднения, или заплаха от такива, могат да бъдат причинени от, наред с други фактори, сериозни затруднения, свързани с паричната политика или свързаната с валутния курс политика, или заплаха от такива затруднения.

2. Мерките, посочени в параграф 1 от настоящия член:

а) са съвместими с членовете на Учредителния договор на Международния валутен фонд, според случая;

б) не надхвърлят мерките, необходими за справяне със ситуацията, посочена в параграф 1 от настоящия член;

в) са временни и с подобряване на посочената в параграф 1 от настоящия член ситуация поетапно отпадат;

г) предотвратяват ненужно накърняване на търговските, икономическите и финансовите интереси на другата страна; и

д) са недискриминационни спрямо трети държави в сходни ситуации.

3. По отношение на търговията със стоки всяка от страните може да приема или поддържа ограничителни мерки, за да защити външната си финансова позиция или платежния си баланс. Такива мерки трябва да са в съответствие с ГАТТ от 1994 г. и Договорността относно разпоредбите за платежния баланс на Общото споразумение за митата и търговията от 1994 г.

4. По отношение на търговията със стоки всяка от страните може да приема или да запазва в сила ограничителни мерки, за да защити външната си финансова позиция или платежния си баланс. Такива мерки трябва да са в съответствие с член XII от ГАТС.

5. Когато някоя от страните приема или запазва в сила мерките, посочени в параграфи 1 и 2, тя уведомява своевременно за тях другата страна.

PUBLIC

6. Ако бъдат приети или запазени в сила ограничителни мерки съгласно настоящия член, страните своевременно провеждат консултации в Подкомитета по услугите и инвестициите, освен ако такива консултации се проведат в други международни форуми, в които членуват и двете страни. По време на консултациите се прави оценка на затрудненията, свързани с платежния баланс или с външната финансова позиция, които са довели до съответните мерки, като се вземат предвид, *inter alia*, фактори като:

а) естеството и сериозността на затрудненията;

б) външната икономическа и търговска конюнктура; и

в) алтернативни корективни мерки, които може да са на разположение.

7. При консултациите, посочени в параграф 6, се разглежда съответствието на ограничителните мерки с параграфи 1 и 2. Тези консултации се основават на всички съответни констатации от статистически или фактически характер, представени от Международния валутен фонд („МВФ“), когато са налични, а заключенията им се основават на оценката на МВФ за платежния баланс и външното финансово състояние на съответната страна.

PUBLIC

ГЛАВА 28

ОБЩЕСТВЕНИ ПОРЪЧКИ

PUBLIC

ЧЛЕН 28.1

Определения

За целите на настоящата глава и на приложения 28-А и 21-Б:

а) „търговски стоки или услуги“ означава стоки или услуги от вид, който в общия случай се продава или предлага за продажба на търговския пазар на купувачи извън органите на публичната власт и обикновено се закупува от тях за нужди, различни от тези на органите на публичната власт;

б) „строителни услуги“ означава услуги, които имат за цел изпълнението, независимо по какъв начин, на строителство на съоръжения и сгради въз основа на раздел 51 от Централната класификация на продуктите (ЦКП);

в) „електронен търг“ означава повтарящ се процес, който включва използването на електронни средства за представянето от страна на доставчици на нови цени или на нови стойности за количествено измерими неценови елементи на офертата, свързани с критериите за оценка, или и на двете, водещ до класиране или повторно класиране на офертите;

г) „в писмена форма“ или „писмен“ означава всеки израз, състоящ се от думи или цифри, който може да бъде прочетен, възпроизведен и впоследствие съобщен; това може да включва електронно предадена и съхранена информация;

д) „ограничена тръжна процедура“ означава метод за възлагане на поръчки, при който възложителят се свързва с доставчик или доставчици по свой избор;

е) „мярка“ означава всеки закон, подзаконов акт, процедура, административни насоки или практики или всяко действие на възложителя, свързано с попадаща в обхвата поръчка;

ж) „списък за многократно използване“ означава списък с доставчици, определени от даден възложител като отговарящи на условията за включване в този списък, който възложителят възнамерява да използва повече от веднъж;

з) „обявление за предстояща поръчка“ означава обявление, публикувано от възложител, с което се канят заинтересованите доставчици да подадат заявление за участие, оферта, или и двете;

и) „компенсация“ означава всяко условие или инициатива, с които се насърчава местното развитие или се подобрява платежният баланс на една от страните, каквото е използването на местно съдържание, лицензирането на технологии, инвестициите, насрещната търговия или подобни дейности или изисквания;

й) „открита тръжна процедура“ означава метод за възлагане на поръчки, при който всички заинтересовани доставчици могат да подадат оферта;

PUBLIC

к) „възложител“ означава субект, обхванат от раздел А, Б или В от приложение 28-А или 28-Б;

л) „квалифициран доставчик“ означава доставчик, който даден възложител признава като отговарящ на условията за участие;

м) „селективна тръжна процедура“ означава метод за възлагане на поръчки, при който възложителят кани само квалифицирани доставчици да подадат оферта;

н) „услуги“ включва строителните услуги, освен ако е посочено друго;

о) „стандарт“ означава документ, одобрен от признат орган, който предоставя за широко и многократно използване правила, указания или характеристики за стоки или услуги или свързаните с тях процеси и производствени методи, спазването на които не е задължително; той може също така да включва или да се отнася само до изисквания за терминология, символи, опаковка, маркиране или етикетиране, които са приложими за стока, услуга, процес или производствен метод;

п) „доставчик“ означава лице или група лица, която предоставя или може да предостави стоки или услуги; и

PUBLIC

р) „техническа спецификация“ означава изискване по процедурата за възлагане на поръчка:

i) с което се определят характеристиките на:

А) стоките, които да бъдат доставени, включително качество, показатели, безопасност и размери, или процесите и методите за тяхното производство; или

Б) услугите, които да бъдат доставени, включително качество, показатели, безопасност, или процесите и методите за тяхното предоставяне; или

ii) което се отнася до изисквания за терминология, символи, опаковане, маркиране или етикетиране, които са приложими за стока или услуга.

ЧЛЕН 28.2

Обхват и приложно поле

1. Настоящата глава се прилага за всяка мярка по отношение на попадаща в обхвата поръчка, независимо дали е проведена изцяло или частично чрез електронни средства.

PUBLIC

2. За целите на настоящата глава „попадаща в обхвата поръчка“ означава поръчка за държавни цели:

а) за стоки, услуги или всяка комбинация от тях:

i) в съответствие с посоченото в приложение 28-А или 28-Б; и

ii) при които поръчката няма за цел търговска продажба или препродажба или използване при производството или доставката на стоки или услуги за търговска продажба или препродажба;

б) осъществена посредством всички договорни средства, включително чрез покупка, лизинг, наем или финансов лизинг със или без опция за закупуване;

в) за която стойността, изчислена в съответствие с параграфи 6—8 от настоящия член, достига или надхвърля съответния праг, посочен в приложение 28-А или 28-Б, в момента на публикуване на обявление в съответствие с член 28.6;

г) от възложител; и

д) която не е изключена по друг начин от обхвата на параграф 3 от настоящия член или от приложение 28-А или 28- Б.

PUBLIC

3. Освен ако е предвидено друго в приложение 28-А или 28-Б, настоящата глава не се прилага за:

а) придобиване или наемане на земя, съществуващи сгради или други недвижими имоти, или права върху тях;

б) извъндоговорни споразумения или каквато и да е форма на помощ, която някоя от страните предоставя, включително споразумения за сътрудничество, безвъзмездни средства, заеми, вливане на капитали, гаранции и фискални стимули;

в) възлагането на поръчка или получаването по друг начин на услуги от данъчни агенции или депозитари, услуги по ликвидация и управление на регулирани финансови институции или услуги, свързани с продажбата, обратното изкупуване и разпределянето на държавен дълг, включително заеми и държавни облигации, полици и други ценни книжа;

г) договорните правоотношения на заетите в публичния сектор;

д) възлагането на поръчки:

i) специално с цел предоставяне на международна помощ, включително помощ за развитие;

PUBLIC

ii) съгласно специалната процедура или условие на международно споразумение, свързани с разполагането на войски или със съвместното изпълнение на даден проект от подписалите го държави; или

iii) съгласно специалната процедура или условие на международна организация, или финансирани с международни безвъзмездни средства, заеми или друг вид помощ, ако прилаганата процедура или условие ще са несъвместими с разпоредбите на настоящата глава; или

е) финансови услуги.

4. Настоящата глава се прилага към всяка поръчка, обхваната от приложение 28-А или 28- Б, в която ангажиментите на всяка от страните са посочени, както следва:

а) в раздел А от приложения 28-А и 28-Б — субектите на централното държавно управление, чиито поръчки попадат в обхвата на настоящата глава;

б) в раздел Б от приложения 28-А и 28-Б — субектите на регионалното и местното управление, чиито поръчки попадат в обхвата на настоящата глава;

в) в раздел В от приложения 28-А и 28-Б — всички други субекти, чиито поръчки попадат в обхвата на настоящата глава;

г) в раздел Г от приложения 28-А и 28-Б — стоките, които попадат в обхвата на настоящата глава;

PUBLIC

д) в раздел Д от приложения 28-А и 28-Б — услугите, различни от строителните услуги, които попадат в обхвата на настоящата глава;

е) в раздел Е от приложения 28-А и 28-Б — строителните услуги, които попадат в обхвата на настоящата глава;

ж) в раздел Ж от приложения 28-А и 28-Б — концесиите за строителство, която попадат в обхвата на настоящата глава;

з) в раздел З от приложения 28-А и 28-Б — общи бележки;

и) в раздел И от приложения 28-А и 28-Б — чрез медиите, в които страната публикува своите обявления за обществени поръчки, обявления за възлагане на поръчка и друга информация, свързана с нейната система за обществени поръчки, както е посочена в настоящата глава;

й) в раздел Й от приложение 28-Б — процентът на преобразуване, който да се използва за праговите стойности.

5. Когато възложител, в контекста на попадащи в обхвата поръчки, изисква от лица, които не попадат в обхвата на приложение 28-А или 28-Б, да възлагат поръчки в съответствие със специални изисквания, член 28.4 се прилага *mutatis mutandis* към тези изисквания.

6. При оценката на стойността на поръчка с цел да се определи дали тя представлява попадаща в обхвата поръчка, възложителят:

а) не разделя поръчката на отделни поръчки, нито избира или използва специфичен метод на остойностяване за оценка на стойността на поръчката с намерението напълно или частично да я изключи от прилагането на настоящата глава; както и

PUBLIC

б) включва прогнозната максимална обща стойност на поръчката за целия ѝ срок, независимо дали е възложена на един или повече доставчици, като се вземат предвид всички форми на възнаграждение, включително:

i) премии, хонорари, комисиони и лихви; и

ii) когато в поръчката се предвижда възможността за опции — общата стойност на тези опции.

7. Ако отделно изискване за поръчка има за резултат възлагането на повече от една поръчка или възлагането на поръчки на отделни части („повтарящи се поръчки“), изчисляването на прогнозната максимална обща стойност се основава на:

а) стойността на повтарящите се поръчки за един и същи вид стока или услуга, възложени през предходните 12 месеца или предходната финансова година на възложителя, коригирана, когато е възможно, с оглед отчитане на очакваните промени в количеството или стойността на стоката или услугата, за която се възлага поръчката, през следващите 12 месеца; или

б) прогнозната стойност на повтарящите се поръчки за един и същ вид стока или услуга, които ще бъдат възложени през 12-те месеца след първоначалното възлагане на поръчката или през финансовата година на възложителя.

PUBLIC

8. При поръчки посредством лизинг, наем или финансов лизинг на стоки или услуги, или поръчка, чиято обща цена не е посочена, основата за оценка е:

а) при договор с фиксиран срок:

i) когато срокът на договора е 12 месеца или по-кратък — общата прогнозна максимална стойност за неговата продължителност;

ii) когато срокът на договора надвишава 12 месеца — общата прогнозна максимална стойност, включително всяка прогнозна остатъчна стойност;

б) ако договорът е с неопределен срок — прогнозната месечна вноска, умножена по 48;

в) ако не е сигурно дали договорът ще бъде с фиксиран срок, се прилага буква б).

ЧЛЕН 28.3

Изключения във връзка със сигурността и общи изключения

1. Никоя от разпоредбите на настоящата глава не може да се тълкува като възпрепятстваща някоя от страните да предприеме някакво действие или да разкрива сведения, които смята за необходими за защита на своите основни интереси в областта на сигурността и които са свързани с възлагане на обществени поръчки за оръжие, боеприпаси и военни материали или с възлагане на обществени поръчки, които са абсолютно необходими за целите на националната сигурност или националната отбрана.

PUBLIC

2. При спазване на изискването, според което такива мерки не се прилагат по начин, който би представлявал средство за произволна или неоправдана дискриминация между страните, когато преобладават същите условия, или прикрито ограничение на международната търговия, никоя разпоредба на настоящата глава не се тълкува като възпрепятстваща някоя от страните да налага или прилага мерки, които:

а) са необходими за опазването на обществения морал, ред или безопасност;

б) са необходими за опазване на живота или здравето на хората, животните или растенията;

в) са необходими за закрила на интелектуалната собственост; или

г) са свързани със стоки или услуги на лица с увреждания, благотворителни институции или труд, полаган в места за лишаване от свобода.

3. Страните разбират, че параграф 2, буква б) включва мерки за опазване на околната среда, необходими за защита на живота или здравето на хората, животните или растенията.

PUBLIC

ЧЛЕН 28.4

Общи принципи

Недискриминация

1. По отношение на всяка мярка, свързана с попадаща в обхвата поръчка, всяка от страните, включително нейните възложители, предоставя незабавно и безусловно на стоките и услугите от другата страна и на доставчиците от другата страна, предлагащи такива стоки или услуги, не по-малко благоприятно третиране в сравнение с това, което страната, включително нейните възложители, предоставя на своите собствени стоки, услуги и доставчици.

2. По отношение на всяка мярка, свързана с попадаща в обхвата поръчка, дадена страна, включително нейните възложители:

а) не третира установен на нейна територия доставчик по-малко благоприятно от друг установен на нейна територия доставчик въз основа на степента на чуждестранно участие или собственост; или

б) не дискриминира установен местен доставчик въз основа на факта, че стоките или услугите, предлагани от този доставчик за определена поръчка, са стоки или услуги от другата страна.

Използване на електронни средства

3. Страните гарантират, че цялата комуникация и обменът на информация за попадащите в обхвата поръчки се извършват с помощта на електронни средства, включително за публикуване на информация за обществени поръчки, обявления и тръжна документация, както и за получаване на оферти. При провеждане на попадаща в обхвата поръчка с електронни средства възложителят:

а) гарантира, че поръчката се провежда чрез използването на информационни системи и софтуер, включително на такива, свързани с удостоверяване на автентичността и криптиране на информация, които са широко разпространени и оперативно съвместими с други широко разпространени информационни системи и софтуер;

б) установява и поддържа механизми, които да гарантират интегритета на заявленията за участие и офертите, включително установяването на времето на получаване и предотвратяването на неподходящ достъп; и

в) използва електронни средства за информация и комуникация за публикуването на обявления и тръжна документация при процедурите за възлагане на обществени поръчки и доколкото е възможно, за подаването на оферти.

PUBLIC

Провеждане на процедура за възлагане на поръчка

4. Възложителят провежда процедурата за възлагане на попадаща в обхвата поръчка по прозрачен и безпристрастен начин, който:

а) е в съответствие с настоящата глава, като използва методи като открита тръжна процедура, селективна тръжна процедура и ограничена тръжна процедура; и

б) предотвратява конфликти на интереси и корупционни практики в съответствие с относимото законодателство.

Правила за произход

5. За целите на попадащите в обхвата на настоящата глава обществени поръчки никоя от страните не прилага спрямо стоки или услуги, внесени или доставени от другата страна, правила за произход, които са различни от правилата за произход, които тази страна прилага при обичайни търговски условия спрямо вноса на същите стоки.

Компенсации

6. По отношение на попадащите в обхвата поръчки никоя от страните, включително нейните възложители, не търси, не взема предвид, не налага или прилага каквито и да било компенсации на който и да било етап от обществената поръчка.

PUBLIC

Мерки, които не са специфични за възлагането на поръчки

7. Параграфи 1 и 2 не се прилагат за мита и такси от всякакъв вид, наложени върху или във връзка с вноса, за метода на облагане с такива мита и такси и за други правила или формалности във връзка с вноса и мерки, засягащи търговията с услуги, различни от мерките, уреждащи попадащите в обхвата поръчки.

Мерки за борба с корупцията

8. Всяка от страните гарантира, че разполага с подходящи мерки за справяне с корупцията и за нейното предотвратяване в сферата на своите обществени поръчки. Тези мерки могат да включват процедури за недопускане до участие в обществени поръчки на страната, безсрочно или за определен срок, на доставчици, за които съдебните органи на страната са установили с окончателно решение, че са участвали в подкупи, измамни или други незаконни действия във връзка с обществени поръчки на територията на тази страна. Всяка от страните гарантира също така, че разполага с политики и процедури за отстраняване, доколкото е възможно, или за справяне с всеки потенциален конфликт на интереси от страна на лица, които участват във възлагането на поръчки или имат влияние върху него.

PUBLIC

ЧЛЕН 28.5

Информация относно системата за възлагане на поръчки

1. Всяка от страните:

а) своевременно публикува всеки закон, подзаконов акт, съдебно решение, административен акт с общо приложение, стандартни договорни условия, които са задължителни съгласно закон или подзаконов акт и към които препращат обявленията или тръжната документация и процедурата относно попадащите в обхвата поръчки, и всички техни изменения, в официално определено електронно или печатно средство на национално равнище, което има широко разпространение и е лесно достъпно за обществеността; и

б) предоставя разяснения по тях на другата страна при поискване.

2. Раздел И от приложение 28-А и приложение 28-Б, съответно, съдържа списък с:

а) електронните или печатни медии, в които съответната страна публикува информацията, посочена в параграф 1;

б) електронните или печатни медии, в които съответната страна публикува обявленията, изисквани съгласно член 28.6, член 28.8, параграф 9 и член 28.17, параграф 2; и

PUBLIC

в) адреса или адресите на уебсайт или уебсайтове, в които страната публикува:

i) статистическите си данни относно възлагането на поръчки съгласно член 28.17, параграф 4; или

ii) своите обявления във връзка с възложените поръчки съгласно член 28.17, параграф 5.

3. Всяка от страните уведомява своевременно подкомитета, посочен в член 28.21, за всяка промяна на информацията на страната, посочена в раздел И съответно от приложение 28-А и 28-Б.

ЧЛЕН 28.6

Обявления

Обявление за предстояща поръчка

1. За всяка попадаща в обхвата поръчка възложителят публикува обявление за предстояща поръчка, освен в случаите, посочени в член 28.14.

2. Освен ако е предвидено друго в настоящата глава, всяко обявление за предстояща поръчка включва:

а) наименованието и адреса на възложителя и друга информация, необходима за установяването на връзка с него и за получаването на съответните документи във връзка с поръчката, и цената на тези документи и начина на заплащане, ако има такива;

PUBLIC

б) описание на поръчката, включително естеството и количеството на стоките или услугите, предмет на поръчката, или в случай че количеството е неизвестно — приблизителното количество;

в) за повтарящи се поръчки, ако е възможно, прогноза за момента на публикуване на последващите обявления за предстояща поръчка;

г) описание на евентуалните опции;

д) срока за доставка на стоките или на услугите или продължителността на договора;

е) метода за възлагане на поръчката, който ще бъде използван, и дали той ще включва механизъм на договаряне или електронен търг;

ж) когато е приложимо — адреса и крайната дата за подаване на заявленията за участие в процедурата по възлагане на поръчка;

з) адреса и крайния срок за подаване на оферти;

и) езика или езиците, на които офертите или заявленията за участие могат да бъдат подадени, ако могат да бъдат подадени на език, различен от официалния език на страната на възложителя;

PUBLIC

й) списък и кратко описание на условията за участие на доставчиците, включително изисквания за представяне от доставчиците на конкретни документи или удостоверения във връзка с тези условия, освен ако такива изисквания са включени в тръжната документация, която е предоставена на всички заинтересовани доставчици едновременно с обявлението за предстояща поръчка;

к) когато съгласно член 28.8, параграф 5 възложителят възнамерява да избере ограничен брой квалифицирани доставчици, които да бъдат поканени да подадат оферта — критериите, които ще бъдат използвани за техния подбор, и броя на доставчиците, на които ще бъде разрешено да подадат оферта; и

л) уточнението, че поръчката попада в обхвата на настоящата глава.

Резюме на обявлението

3. При всеки случай на предстояща обществена поръчка, едновременно с публикуването на обявлението за предстояща обществена поръчка, възложителят публикува и на един от официалните езици на СТО резюме на обявлението, което е лесно достъпно[1]. Резюмето на обявлението съдържа най-малко следната информация:

а) предмета на поръчката;

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че официалните езици на СТО са английски, испански и френски.

б) крайната дата за подаване на офертите или, когато е приложимо, крайната дата за подаване на заявленията за участие в процедурата за възлагане на поръчка или за включването в списък за многократно използване; и

в) адреса, на който могат да бъдат поискани документите, свързани с възлагането на поръчката.

Обявление за планирана поръчка

4. Възложителите се насърчават да публикуват възможно най-рано през всяка финансова година обявление, свързано с бъдещите им планове за възлагане на поръчки („обявление за планирана поръчка“). Обявлението за планирана поръчка следва да включва предмета на поръчката и очакваната дата на публикуване на обявлението за предстояща поръчка.

5. Възложител, попадащ в обхвата на приложение 28-А или 28-Б, раздел Б или В, може да използва обявление за планирана поръчка като обявление за предстояща поръчка, при условие че то включва цялата информация, посочена в параграф 2 от настоящия член, с която той разполага, както и изявление, че заинтересованите доставчици следва да заявят пред възложителя интереса си към поръчката.

Общи за всички обявления правила

6. Всички обявления за предстояща поръчка, всяко резюме на обявление и обявление за планирана поръчка, са пряко и безплатно достъпни по електронен път чрез единна онлайн точка за достъп в интернет. Освен това обявленията може също така да бъдат публикувани в подходящо печатно издание, което се разпространява широко, и остават леснодостъпни за обществеността най-малко до изтичането на срока, посочен в обявлението.

Всяка от страните посочва в раздел И съответно от приложение 28-А и 28-Б подходящото електронно или печатно издание.

7. Независимо от изискванията, посочени в параграф 6 относно достъпа, безплатно по електронен път чрез единна точка за достъп, до обявленията за предстояща поръчка, резюметата на обявленията и обявленията за планирана поръчка, Чили създава — от датата на влизане в сила на настоящото споразумение и за преходен период от три години, докато единната точка за достъп започне да функционира напълно — портален сайт като временна алтернатива на единната точка за достъп, който следва да бъде достъпен безплатно и следва да предоставя връзки към платформи или уебсайтове, на които са публикувани обявленията. Порталът съдържа връзки към максимум четири уебсайта, както следва:

а) *Mercado público*;

б) *Ministerio de Obras Públicas*;

в) *Dirección General de Concesiones*; и

г) *Diario Oficial*.

8. Страните предвиждат периодичен преглед на параграф 7 от настоящия член, включително обсъждане в рамките на подкомитета, посочен в член 28.21, по-специално относно състоянието на внедряването на единната точка за достъп.

PUBLIC

ЧЛЕН 28.7

Условия за участие

1. Възложителят ограничава условията за участие в процедура за възлагане на поръчка само до условията, които са съществени за гарантирането на това, че доставчикът разполага с правния и финансовия капацитет, както и с търговските и техническите възможности да се заеме със съответната поръчка.

2. При определяне на условията за участие възложителят:

а) не налага като условие за участие на доставчика в процедура за възлагане на поръчка вече да са му били възлагани една или повече поръчки от възложител от една от страните;

б) може да изисква наличието на съответен предишен опит, когато подобен опит е от съществено значение за изпълнение на изискванията на поръчката; и

в) не изисква предишен опит на територията на тази страна като условие във връзка с поръчката.

3. При оценката на това дали даден доставчик отговаря на условията за участие, възложителят:

а) оценява финансовия капацитет и търговските и техническите способности на даден доставчик въз основа на стопанските дейности на доставчика както на територията на страната на възложителя, така и извън нея; и

б) основава преценката си на условията, които възложителят предварително е посочил в обявленията или в тръжната документация.

4. Когато има доказателства в подкрепа и при условие че настоящият параграф не се прилага по начин, който би представлявал средство за произволна или неоправдана дискриминация между страните, една от страните, включително нейните възложители, може да изключи доставчик на основания като:

а) несъстоятелност;

б) декларации с невярно съдържание;

в) значителни или трайни пропуски при изпълнението на някое съществено изискване или задължение по предишна поръчка или поръчки;

PUBLIC

г) влезли в сила присъди за тежки престъпления или за други тежки нарушения;

д) нарушаване на професионалната етика или действия или бездействия, които засягат неблагоприятно търговската репутация на доставчика; или

е) неплащане на данъци.

PUBLIC

ЧЛЕН 28.8

Квалификация на доставчиците

Системи за регистрация и процедури за квалификация

1. Дадена страна, включително нейните възложители, може да поддържа система за регистрация на доставчици, в която заинтересованите доставчици трябва да се регистрират и да предоставят определена информация. В този случай страната гарантира, че заинтересованите доставчици имат достъп до информацията за системата за регистрация, доколкото е възможно, чрез електронни средства, и че могат да поискат регистрация по всяко време. Компетентният орган ги информира в разумен срок за решението да удовлетвори или отхвърли искането. Ако искането бъде отхвърлено, решението се мотивира надлежно.

2. Всяка страна гарантира, че:

а) нейните възложители полагат усилия да сведат до минимум различията в процедурите си за квалификация; и

б) когато нейните възложители поддържат системи за регистрация, въпросните възложители полагат усилия да сведат до минимум различията в тези системи.

3. Никоя от страните, включително нейните възложители, не приема, нито прилага каквато и да е система за регистрация или процедура за квалификация, имаща за цел или последица създаването на ненужни пречки пред участието на доставчиците на другата страна в нейните процедури по възлагане на поръчки.

Селективна тръжна процедура

4. Когато възложителят възнамерява да използва селективна тръжна процедура, той:

а) включва в обявлението за предстояща поръчка най-малко информацията, посочена в член 28.6, параграф 2, букви а), б), е), ж), й), к) и л), и приканва доставчиците да подадат заявление за участие; и

б) предоставя преди началото на срока за подаване на оферти най-малко информацията, посочена в член 28.6, параграф 2, букви в), г), д), з) и и), на квалифицираните доставчици, които уведомява съгласно член 28.12, параграф 3, буква б).

PUBLIC

5. Възложителят разрешава на всички квалифицирани доставчици да вземат участие в конкретна процедура за възлагане на поръчка, освен ако възложителят е посочил в обявлението за предстояща обществена поръчка някакво ограничение за броя на доставчиците, които ще бъдат допуснати да подадат оферта, както и критериите или обосновката за подбора на ограничения брой доставчици. Поканата за представяне на оферта се отправя до определен брой доставчици, необходим за осигуряването на конкуренция.

6. Когато документацията за обществената поръчка не е обществено достъпна от датата на публикуване на обявлението, посочено в параграф 4, възложителят осигурява едновременното предоставяне на тези документи на всички квалифицирани доставчици, избрани в съответствие с параграф 5.

Списъци за многократно използване

7. Възложителят може да поддържа списък за многократно използване с доставчици, при условие че обявлението, с което кани заинтересованите доставчици да кандидатстват за включване в списъка:

а) се публикува ежегодно; и

б) в случаите, когато публикуването му се извършва с електронни средства, е постоянно достъпно в подходящото средство, посочено в раздел И от приложения 28-А и 28-Б.

8. Обявлението, предвидено в параграф 7, включва:

а) описание на стоките или услугите, или на категориите стоки или услуги, за които може да се използва списъкът;

б) условията за участие, на които следва да отговарят доставчиците, за да бъдат включени в списъка, и методите, които възложителят ще използва, за да се увери, че доставчикът отговаря на условията;

в) наименованието и адреса на възложителя и друга информация, необходима за установяването на контакт с него и получаването на съответните документи във връзка със списъка;

г) срока на валидност на списъка и начините за неговото подновяване или прекратяване или, в случаите, когато не е указан срок на валидност — указание за метода на известяване за прекратяването на използването на списъка; както и

д) посочване, че списъкът може да се използва по възлагане на поръчка, попадаща в обхвата на настоящата глава.

9. Независимо от параграф 7, когато срокът на валидност на даден списък за многократно използване е три години или по-малко, възложителят може да публикува посоченото в параграф 7 обявление само веднъж — в началото на срока на валидност на списъка, при условие че обявлението:

а) посочва срока на валидност и обстоятелството, че няма да бъдат публикувани допълнителни обявления; както и

PUBLIC

б) е публикувано по електронен път и е постоянно достъпно през срока на неговата валидност.

10. Възложителят разрешава кандидатстването по всяко време на доставчици за включване в списък за многократно използване и включва в списъка всички квалифицирани доставчици в разумно кратък срок.

11. Когато доставчик, който не е включен в списък за многократно използване, подаде заявление за участие в процедура за възлагане на поръчка въз основа на списък за многократно използване и всички изисквани документи в рамките на срока, предвиден в член 28.12, параграф 2, възложителят разглежда това заявление. Възложителят не изключва даден доставчик при възлагане на поръчката на основание, че не разполага с достатъчно време, за да разгледа заявлението му, освен когато в изключителни случаи, поради сложността на поръчката, той няма възможност да завърши разглеждането на заявлението в срока, определен за подаване на оферти.

PUBLIC

Възложители, посочени в раздели Б и В от приложение 28-А или 28-Б

12. Възложител, попадащ в обхвата на раздел Б или В от приложение 28-А или 28-Б, може да използва обявление, с което приканва доставчици да кандидатстват за включване в списък за многократно използване, като обявление за предстояща поръчка, при условие че:

а) обявлението е публикувано в съответствие с параграф 7 от настоящия член и включва информацията, изисквана съгласно параграф 8 от настоящия член, възможно цялата налична информация, изисквана съгласно член 28.6, параграф 2, както и изявление, че обявлението представлява обявление за предстояща поръчка или че само доставчиците, включени в списъка за многократно използване, ще получават допълнителни обявления за поръчки, попадащи в обхвата на списъка за многократно използване; и

б) възложителят своевременно предоставя на доставчиците, изразили интерес във връзка с дадена поръчка, с достатъчно информация, която да им позволи да преценят своя интерес към поръчката, включително цялата останала информация, изисквана съгласно член 28.6, параграф 2, доколкото тя е налична.

13. Възложител, попадащ в обхвата на раздел Б или В от приложение 28-А или 28-Б, може да допусне доставчик, който е кандидатствал за включване в списък за многократно използване в съответствие с параграф 10 от настоящия член, да подаде оферта за дадена поръчка, когато разполага с достатъчно време, за да прецени дали доставчикът отговаря на условията за участие.

PUBLIC

Информация за решенията на възложителя

14. Възложителят своевременно информира всеки доставчик, който е подал заявление за участие в процедура по възлагане на поръчка или е кандидатствал за включване в списък за многократно използване, за решението си по заявлението или искането.

15. Ако възложителят отхвърли заявление на доставчик за участие в процедура за възлагане на поръчка или за включването му в списък за многократно използване, престане да признава доставчик като квалифициран или изключи доставчик от списък за многократно използване, той своевременно информира доставчика за това и по негово искане своевременно му предоставя писмено обяснение на мотивите за своето решение.

ЧЛЕН 28.9

Технически спецификации

1. Възложителят не изготвя, не приема, нито прилага каквато и да е техническа спецификация, нито предвижда каквато и да е процедура за оценяване на съответствието, които имат за цел или последица създаването на ненужни пречки за международната търговия.

2. Ако е целесъобразно, при изготвянето на техническите спецификации за стоките или услугите, за които се възлага поръчката, възложителят:

а) определя техническата спецификация чрез посочване на изискванията за работните характеристики и функционалните изисквания, а не посредством концептуални или описателните характеристики; както и

б) основава техническата спецификация на международни стандарти, ако те съществуват или на национални технически разпоредби, признати национални стандарти или строителни норми, ако не съществуват такива международни стандарти.

3. Ако в техническите спецификации са използвани концептуални или описателни характеристики, възложителят следва да посочи, ако е целесъобразно, че ще разглежда оферти за еквивалентни стоки или услуги, които явно отговарят на изискванията на поръчката, като включва думи като „или еквивалентни“ в тръжната документация.

4. Възложителят не изготвя технически спецификации, съдържащи изискване или препратка към конкретна търговска марка или търговско наименование, патент, авторско право, дизайн, тип, конкретен произход, производител или доставчик, освен ако няма друг достатъчно точен или разбираем начин да бъдат описани изискванията на поръчката и при условие че в такива случаи възложителят включва в тръжната документация думи като „или еквивалентни“.

PUBLIC

5. Възложителят не търси, нито приема — по начин, който би имал за резултат премахване на конкуренцията — консултации, които може да бъдат използвани при подготовката или приемането на техническа спецификация за конкретна процедура по възлагане на поръчка, от лице, което би могло да има търговски интерес към възлаганата поръчка.

6. От съображения за правна сигурност се уточнява, че дадена страна, включително нейните възложители, могат в съответствие с настоящия член да изготвят, приемат или прилагат технически спецификации за насърчаване на опазването на природните ресурси или на околната среда.

ЧЛЕН 28.10

Тръжна документация

1. Възложителят предоставя на разположение на доставчиците тръжна документация, която включва цялата необходима информация, позволяваща на доставчиците да изготвят и подадат допустими оферти. Освен ако тази информация вече е предоставена в обявлението за предстояща поръчка, документацията включва пълно описание на:

а) поръчката, включително естеството и количеството на стоките или услугите, предмет на поръчката, или когато количеството не е известно — приблизително количество, както и изискванията, които трябва да бъдат изпълнени, включително технически спецификации, сертификати за оценяване на съответствието, планове, чертежи или документи с инструкции;

б) условията за участие на доставчиците, включително списък с информация и документи, които е необходимо доставчиците да предоставят във връзка с условията за участие;

в) всички критерии за оценка, които възложителят ще прилага при възлагане на поръчката и — освен когато цената е единственият критерий — относителната тежест на тези критерии;

г) ако възложителят ще провежда процедурата за възлагане на поръчка по електронен път — всички изисквания за удостоверяване на автентичността и криптиране или други изисквания, свързани с подаването на информация чрез електронни средства;

д) ако възложителят ще провежда електронен търг — правилата, включително идентификация на елементите на офертата, свързани с критериите за оценка, според които ще бъде проведен търгът;

е) ако ще се провежда публично отваряне на офертите — датата, часа и мястото на отварянето и ако е целесъобразно — лицата, на които е разрешено да присъстват;

ж) всякакви други ред и условия, включително начините на заплащане и евентуалните ограничения за средствата, чрез които могат да бъдат подавани офертите, като дали те следва да бъдат подадени на хартиен носител или по електронен път; и

з) евентуалните дати за доставка на стоките или за предоставяне на услугите.

PUBLIC

2. При определянето на дата за доставка на стоките или за предоставяне на услугите, предмет на поръчката, възложителят отчита фактори като сложност на поръчката, степен на очакваното използване на подизпълнители, както и реалистичното време, необходимо за производството, изваждането от склада и транспортирането на стоките от мястото на доставка или за предоставянето на услугите.

3. Критериите за оценка, посочени в обявлението за предстояща поръчка или в тръжната документация, могат да включват, наред с другото, цената и други разходни фактори, качеството, техническите качества, екологичните характеристики и условията за доставка.

4. Възложителят своевременно:

а) предоставя тръжната документация, за да гарантира, че заинтересованите доставчици разполагат с достатъчно време, за да подадат допустими оферти;

б) предоставя, при поискване, тръжната документация на всеки заинтересован доставчик; както и

в) отговаря на всяко разумно искане за съответна информация, отправено от заинтересован или участващ доставчик в законоустановения срок за всяка от страните, при условие че въпросната информация не дава на този доставчик предимство пред други доставчици.

PUBLIC

Изменения

5. Когато възложителят промени критериите или изискванията, определени в обявлението за предстояща поръчка или в тръжната документация, предоставена на участващите доставчици, или измени или публикува отново обявление или тръжна документация, той изпраща писмено всички такива промени или измененото или повторно публикувано обявление или тръжна документация:

а) на всички доставчици, които участват в момента на промяната, изменението или повторното публикуване, когато тези доставчици са известни на възложителя, а във всички останали случаи — по начина, по който е била разпространена първоначалната информация; както и

б) в разумен срок, съобразен с естеството и сложността на поръчката, за да се позволи на такива доставчици да променят и отново да подадат изменените оферти, според случая.

ЧЛЕН 28.11

Екологични и социални съображения

1. Всяка от страните може да разреши на своите възложители да използват екологични и социални съображения по време на цялата процедура по възлагане на обществена поръчка, при условие че не са дискриминационни, съответстват на забраната за компенсиране в член 28.4, параграф 6 и са свързани с предмета на поръчката.

2. От съображения за правна сигурност се уточнява, че екологичните и социалните съображения не се изготвят, приемат или прилагат по начин, който представлява средство за произволна или неоправдана дискриминация между страните или прикрито ограничаване на търговията между страните.

PUBLIC

ЧЛЕН 28.12

Срокове

1. Възложителят, в съответствие със собствените си разумни нужди, предоставя достатъчно време на доставчиците да изготвят и внесат заявления за участие и допустими оферти, като взема предвид фактори като:

а) характера и сложността на поръчката;

б) степента на очакваното използване на подизпълнители; както и

в) когато не се използват електронни средства времето, необходимо за предаване на офертите чрез средства, различни от електронните, от места в чужбина и на собствената територия.

Тези срокове, включително евентуалното им удължаване, са еднакви за всички заинтересовани или участващи доставчици.

2. Възложител, който използва селективна тръжна процедура, определя крайна дата за подаване на заявленията за участие, като тя по принцип не може да е по-рано от 25 дни от датата на публикуване на обявлението за предстояща поръчка. Ако поради неотложни обстоятелства, надлежно обосновани от възложителя, прилагането на този срок е невъзможно, срокът може да бъде намален на не по-малко от 10 дни.

3. С изключение на предвиденото в параграфи 4, 5, 7 и 8, възложителят определя крайна дата за подаване на оферти така, като тя не може да е по-рано от 40 дни от датата, на която:

а) в случай на открита тръжна процедура — е публикувано обявлението за предстояща поръчка; или

б) в случай на селективна тръжна процедура — възложителят уведомява доставчиците, че ще бъдат поканени да подадат оферти, независимо дали използва списък за многократно използване.

4. Възложителят може да намали срока за подаване на офертите, определен в съответствие с параграф 3, на не по-малко от 10 дни, в случай че:

а) възложителят е публикувал обявление за планирана поръчка, както е посочено в член 28.6, параграф 4, най-малко 40 дни и не повече от 12 месеца преди публикуването на обявлението за предстояща поръчка, като обявлението за планирана поръчка съдържа:

i) описание на поръчката;

ii) приблизителните крайни срокове за подаване на офертите или на заявленията за участие;

iii) уточнението, че заинтересованите доставчици следва да заявят пред възложителя интереса си към участие в процедурата по възлагане на поръчка;

iv) адреса, на който могат да бъдат получени документите, свързани с поръчката; както и

v) цялата информация, изисквана за обявлението за предстояща поръчка съгласно член 28.6, параграф 2, доколкото е налична;

б) при повтарящи се поръчки възложителят посочва в първоначалното обявление за предстояща поръчка, че в следващите обявления ще бъдат посочени сроковете за подаване на офертите съгласно настоящия параграф; или

в) поради неотложна необходимост, която е надлежно обоснована от възложителя, спазването на срока за подаване на офертите, определен в съответствие с параграф 3, е практически невъзможно.

5. Възложителят може да намали с пет дни установения в съответствие с параграф 3 срок за подаване на офертите при всяко от следните обстоятелства:

а) обявлението за предстояща поръчка е публикувано чрез електронни средства;

PUBLIC

б) цялата тръжна документация е достъпна чрез електронни средства от датата на публикуване на обявлението за предстояща поръчка; и

в) възложителят приема оферти чрез електронни средства.

6. Прилагането на параграф 5 във връзка с параграф 4 в никакъв случай не води до намаляване на сроковете за подаване на оферти, определени в съответствие с параграф 3, на по-малко от 10 дни, считано от датата на публикуване на обявлението за предстояща поръчка.

7. Независимо от другите разпоредби в настоящия член, когато възложителят закупува търговски стоки или услуги, или комбинация от такива, той може да намали срока за подаване на оферти, определен в съответствие с параграф 3, на не по-малко от 13 дни, при условие че публикува чрез електронни средства едновременно както обявлението за предстояща поръчка, така и цялата тръжна документация. Освен това, ако възложителят приема оферти за търговски стоки или услуги чрез електронни средства, той може да намали срока, определен в съответствие с параграф 3, на не по-малко от 10 дни.

8. Когато възложителят, попадащ в обхвата на раздел Б или В от приложение 28-А или 28-Б, е избрал всички или ограничен брой квалифицирани доставчици, срокът за подаване на офертите може да бъде определен по взаимно съгласие между възложителя и подбраните доставчици. При липса на съгласие срокът е не по-кратък от 10 дни.

PUBLIC

ЧЛЕН 28.13

Договаряне

1. Дадена страна може да предвиди нейните възложители да проведат договаряне с доставчиците в контекста на попадаща в обхвата поръчка:

а) ако възложителят е посочил намерението си за провеждане на договаряне в обявлението за предстояща поръчка, изисквано съгласно член 28.6, параграф 2; или

б) ако от оценката става видно, че нито една оферта не е очевидно най-изгодната с оглед на конкретните критерии за оценка, посочени в обявлението за предстояща поръчка или в тръжната документация.

2. Възложителят:

а) гарантира, че всяко отстраняване на доставчици, участващи в договарянето, се извършва в съответствие с критериите за оценка, посочени в обявлението за предстояща поръчка или в тръжната документация; както и

б) ако договарянето е приключило, предоставя общ краен срок за оставащите участващи доставчици да подадат нови или преработени оферти.

PUBLIC

ЧЛЕН 28.14

Ограничена тръжна процедура

1. При условие че не използва настоящата разпоредба с цел избягване на конкуренцията между доставчиците или по начин, който дискриминира доставчиците на другата страна или защитава местните доставчици, възложителят може да използва ограничена тръжна процедура и може да избере да не прилага член 28.6, член 28.7, член 28.8, член 28.10 и членове 28.12, 28.13, 28.15 и 28.16 при някое от следните обстоятелства:

а) ако:

i) не са били подадени оферти или нито един доставчик не е подал заявление за участие;

ii) нито една от подадените оферти не отговаря на съществените изисквания на тръжната документация;

iii) нито един доставчик не отговаря на условията за участие; или

iv) подадените оферти са обявени за тайно договаряне от компетентния орган, при условие че изискванията на тръжната документация не са изменени съществено;

б) ако стоките или услугите могат да бъдат доставени само от конкретен доставчик и не съществуват разумна алтернатива или заместващи стоки или услуги поради някоя от следните причини:

i) изискването е във връзка с произведение на изкуството;

ii) закрилата на патенти, авторски права или други изключителни права; или

iii) липса на конкуренция поради технически причини;

в) в случай на процедура за възлагане на обществени поръчки за допълнителни доставки от първоначалния доставчик на стоки или услуги, които не са били включени в първоначалната поръчка, когато промяна на доставчика за такива допълнителни стоки или услуги:

i) не може да се извърши поради икономически или технически причини, като изисквания за взаимозаменяемост или оперативна съвместимост със съществуващо оборудване, софтуер, услуги или инсталации, възложени с първоначалното възлагане на поръчка; както и

ii) би предизвикала значително неудобство или чувствително дублиране на разходи за възложителя;

г) само когато и доколкото е абсолютно необходимо, по причини на изключителна спешност, предизвикана от събития, които възложителят не би могъл да предвиди, стоките или услугите не биха могли да се получат навреме посредством открита или селективна процедура за възлагане на обществена поръчка;

PUBLIC

д) в случай на стоки, закупени на стоков пазар;

е) когато възложителят възлага прототип или първоначална стока или услуга, разработени по негово искане в хода и за целите на конкретна поръчка за изследване, опит, проучване или оригинална разработка; оригиналната разработка на разработената за първи път стока или услуга може да включва ограничено по обем производство или доставка с цел да се включат резултатите от изпитванията в работни условия и нагледно да се покаже, че съответната стока или услуга е годна за масово производство или доставки, като в удовлетворителна степен покрива изискванията по отношение на качеството, но не включва масово производство или доставки, които позволяват да се осигури достатъчна пазарна реализация или да се покрият разходите за научноизследователска и развойна дейност;

ж) в случай на покупки, направени при особено изгодни условия, възникващи само за кратък срок, в случай на необичайно разпореждане с имущество, например при ликвидация, управление от синдик или при несъстоятелност, но не в случай на обичайни покупки от редовни доставчици; или

з) когато дадена поръчка е възложена на лице, спечелило конкурс за проект, при условие че:

i) конкурсът е бил организиран по начин, който е в съответствие с принципите на настоящата глава, по-специално що се отнася до публикуването на обявление за предстояща поръчка; както и

ii) участниците са били оценявани от независимо жури с оглед на възлагането на победителя на поръчка за проектиране.

2. Възложителят изготвя писмен протокол за всеки договор, сключен съгласно параграф 1. Протоколът включва наименованието на възложителя, стойността и вида на стоките или услугите, предмет на поръчката, и указване на обстоятелствата и условията, описани в параграф 1, обосноваващи използването на ограничена тръжна процедура.

PUBLIC

ЧЛЕН 28.15

Електронни търгове

Когато възложителят възнамерява да проведе процедурата по попадаща в обхвата поръчка, като използва електронен търг, възложителят предоставя на всеки участник преди началото на електронния търг:

а) метода на автоматично оценяване, включително математическата формула, която се основава на критериите за оценка, определени в тръжната документация, и която ще бъде използвана за автоматичното класиране или прекласиране по време на търга;

б) резултатите от всяка първоначална оценка на елементите на неговата оферта, когато поръчката се възлага въз основа на най-изгодната оферта; както и

в) всяка друга относима информация, свързана с провеждането на търга.

ЧЛЕН 28.16

Разглеждане на оферти и възлагане на обществени поръчки

Разглеждане на оферти

1. Възложителят получава, отваря и разглежда всички оферти съгласно процедури, които гарантират справедливостта и безпристрастността на процеса по възлагане на поръчка, както и поверителността на офертите.

2. Възложителят не санкционира който и да е доставчик, чиято оферта е получена след срока, посочен за получаване на оферти, ако забавянето се дължи единствено на лоша организация от страна на възложителя.

3. Ако между отварянето на офертите и възлагането на поръчката възложителят предоставя на доставчик възможността да поправи допуснати неволни формални грешки, той предоставя същата възможност на всички участващи доставчици.

Възлагане на обществени поръчки

4. За да бъде разгледана с цел възлагане, дадена оферта трябва да е в писмена форма и в момента на отварянето да отговаря на съществените изисквания, определени в обявленията и в тръжната документация, както и да е подадена от доставчик, който отговаря на условията за участие.

PUBLIC

5. Освен ако възложителят е посочил, че възлагането на дадена поръчка противоречи на обществения интерес, възложителят възлага поръчката на доставчика, когото възложителят е определил като способен да изпълни условията на поръчката и който, единствено въз основа на критериите за оценка, посочени в обявленията и тръжната документация, е подал:

а) най-изгодната оферта; или

б) в случай че цената е единственият критерий — офертата с най-ниската цена.

6. Когато възложителят получи оферта с цена, която е необичайно ниска спрямо цените в другите подадени оферти, той може да провери със съдействието на доставчика дали последният отговаря на условията за участие и дали е в състояние да изпълни условията на поръчката.

7. Възложителят не използва опции, не отменя възлагането на поръчка, нито изменя възложените поръчки по начин, чрез който заобикаля задълженията съгласно настоящата глава.

8. Всяка от страните полага максимални усилия да предвижда като общо правило период на изчакване между възлагането и сключването на договор, за да се даде достатъчно време на неспечелилите оференти за преглед и обжалване на решението за възлагане.

PUBLIC

ЧЛЕН 28.17

Прозрачност на информацията за възлагане на обществени поръчки

Информация, предоставяна на доставчиците

1. Възложителят информира своевременно участващите доставчици за решенията си относно възлагането на поръчката, като прави това писмено при поискване от страна на доставчик. При спазване на член 28.18, параграфи 2 и 3, при поискване възложителят предоставя на доставчик, който не е спечелил поръчката, обяснение за причините, поради които възложителят не е избрал неговата оферта, и за относителните преимущества на офертата на спечелилия доставчик.

Публикуване на информация за възлагането

2. Не по-късно от 72 дни след възлагането на всяка поръчка, попадаща в обхвата на настоящата глава, възложителят публикува обявление в съответния вестник или електронно издание, посочени в раздел И от приложения 28-А и 28-Б. Когато възложителят публикува обявлението само в електронно издание, информацията остава лесно достъпна за разумен срок. Обявлението включва най-малко следната информация:

а) описание на стоките или услугите, предмет на поръчката;

б) наименованието и адреса на възложителя;

PUBLIC

в) наименованието на спечелилия доставчик;

г) стойността на спечелилата оферта или най-високата и най-ниската оферта, взети под внимание при възлагането на поръчката;

д) датата на възлагане на поръчката; както и

е) вида на използвания метод за възлагане на поръчка, а когато е използвана ограничена тръжна процедура съгласно член 28.14 — описание на обстоятелствата, обосноваващи използването на тази процедура.

Съхраняване на документацията и на протоколите и електронна проследимост

3. Всеки възложител съхранява за срок от най-малко три години, считано от датата, на която възлага поръчка:

а) документацията и протоколите за тръжните процедури и сключените договори за попадащи в обхвата поръчки, включително протоколите, изисквани съгласно член 28.14; както и

б) данните, осигуряващи подходяща проследимост на провеждането по електронен път на процедура по възлагане на попадаща в обхвата поръчка.

PUBLIC

Обмен на статистически данни

4. По искане на другата страна и с оглед на обсъжданията в подкомитета, посочен в член 28.21, всяка от страните предоставя на другата страна статистически данни за попадащите в обхвата поръчки на стоки, услуги и строителни услуги, включително, доколкото е възможно, статистически данни за концесиите за строителство. В съответствие с член 28.23 страните си сътрудничат за постигане на по-добро разбиране на статистическите данни за обществените поръчки.

5. Ако една от страните изисква обявленията във връзка с възложените поръчки, изготвяни по силата на параграф 2 от настоящия член, да се публикуват в електронен вид, и ако тези обявления са обществено достъпни чрез единна база данни във вид, който да позволява анализ на попадащите в обхвата поръчки, тази страна може, вместо да изготвя доклад до подкомитета, посочен в член 28.21, да предостави връзка към въпросния уебсайт, заедно с всички необходими указания за достъп и употреба на тези статистически данни.

PUBLIC

ЧЛЕН 28.18

Оповестяване на информация

Предоставяне на информация на страните

1. При поискване от другата страна всяка от страните предоставя своевременно всякаква информация, необходима, за да се определи дали процедурата за възлагане на поръчка е проведена справедливо, безпристрастно и в съответствие с настоящата глава, включително информация за характеристиките и относителните предимства на спечелилата оферта. Когато разгласяването на тази информация би нарушило конкуренцията в бъдещи процедури по възлагане на поръчки, страната, която получава тази информация, не я разкрива пред никой доставчик, освен след консултация със страната, която е предоставила информацията, и след получаване на нейното съгласие за това.

Неоповестяване на информация

2. Независимо от всички други разпоредби на настоящата глава, никоя от страните, включително нейните възложители, няма право, освен в степента, изисквана от закона или с писменото разрешение на доставчика, предоставил информацията, да оповестява информация, която би накърнила законните търговски интереси на конкретен доставчик или която би могла да накърни лоялната конкуренция между доставчиците.

3. Нито една от разпоредбите на настоящата глава не се тълкува като изискване към някоя от страните, в това число към нейните възложители, власти и компетентните да разглеждат жалби органи, да оповестява поверителна информация, когато оповестяването:

а) би попречило на правоприлагането;

б) би могло да наруши лоялната конкуренция между доставчиците;

в) би накърнило законните търговски интереси на конкретни лица, включително закрилата на правата върху интелектуалната собственост; или

г) по друг начин би било в противоречие с обществения интерес.

ЧЛЕН 28.19

Вътрешни процедури за обжалване

1. Всяка от страните осигурява навременна, ефективна, прозрачна и недискриминационна процедура за обжалване по административен или съдебен ред, посредством която в контекста на дадена попадаща в обхвата поръчка, в която има или е имал интерес, доставчикът може да обжалва:

а) нарушение на настоящата глава; или

PUBLIC

б) ако доставчикът няма право да обжалва пряко нарушение на настоящата глава съгласно правото на страната — неспазване на мерки на страната за прилагането на настоящата глава.

Процедурните правила за всички видове обжалване са в писмена форма и са общодостъпни.

2. В случай на жалба на доставчик във връзка с попадаща в обхвата поръчка, в която доставчикът има или е имал интерес, срещу нарушение или неспазване по смисъла на параграф 1, страната на възложителя, провел поръчката, насърчава възложителя и доставчика да търсят решение на жалбата посредством консултации. Възложителят безпристрастно и своевременно разглежда всяка такава жалба по начин, който не влияе отрицателно върху участието на доставчика в текущата или в бъдещи процедури за възлагане на поръчки или върху правото му да изисква коригиращи мерки в рамките на процедура за обжалване по административен или съдебен ред.

3. На всеки доставчик се осигурява достатъчен срок за подготовка и внасяне на жалбата, който в никакъв случай не трябва да е по-кратък от 10 дни от момента, в който основанието за обжалване е станало известно или са налице разумни основания да се смята, че е станало известно на доставчика.

4. Всяка от страните създава или определя най-малко един безпристрастен административен или съдебен орган, който да е независим от нейните възложители и да приема и разглежда жалби, подадени от доставчици във връзка с попадащи в обхвата поръчки.

PUBLIC

5. Когато първоначално жалбата се разглежда от орган, различен от органа, посочен в параграф 4, страната гарантира, че доставчикът има право да обжалва първоначалното решение пред безпристрастен административен или съдебен орган, който е независим от възложителя, чиято поръчка е предмет на жалбата.

6. Всяка от страните гарантира, че решенията на компетентен да разгледа жалбата орган, който не е съдебен орган, подлежат на съдебен контрол или че компетентния да разгледа жалбата орган прилага процедури, в рамките на които:

а) възложителят е задължен да отговори писмено на жалбата и да предостави всички относими документи на органа, компетентен да разгледа жалбата;

б) участниците в производството (наричани по-нататък „участниците“) разполагат с правото да бъдат изслушани преди органът, компетентен да разгледа жалбата, да вземе решение по обжалване;

в) участниците разполагат с правото да бъдат представлявани и придружавани;

г) участниците имат достъп до цялото производство;

д) участниците разполагат с правото да изискат производството да бъде публично и с възможност за участие на свидетели; както и

е) органът, компетентен да разгледа жалбата, предоставя своевременно в писмена форма своите решения или препоръки, като включва обяснение на основанието за всяко решение или препоръка.

PUBLIC

7. Всяка от страните приема или запазва в сила процедури, които предвиждат:

а) бързи временни мерки за запазване на възможността на доставчика да участва в процедурата за възлагане на поръчката; тези временни мерки могат да доведат до спиране на процедурата по възлагане на поръчката; в процедурите може да се предвижда, че съображения, свързани с неблагоприятни последици за засегнатите интереси, включително обществения интерес, могат да бъдат взети под внимание при вземането на решение дали да се приложат такива мерки; основателни причини за непредприемането на действия се предоставят в писмена форма; както и

б) когато компетентният да разгледа жалбата орган е установил, че е имало нарушение или неспазване по параграф 1 — коригиращо действие или обезщетение за претърпените щети или вреди, което може да бъде ограничено до възстановяване на разходите за изготвяне на офертата или до разходите, свързани с обжалването, или и до двата типа разходи.

ЧЛЕН 28.20

Изменения и коригиране на обхвата

1. ЕС като страна може да изменя или коригира приложение 28-А, а Чили може да изменя или коригира приложение 28-Б.

PUBLIC

2. Когато една от страните възнамерява да измени свое приложение, както е посочено в параграф 1, тя:

а) уведомява другата страна писмено за това; както и

б) включва в уведомлението предложение до другата страна за подходящи компенсаторни корекции с цел обхватът да се запази на равнище, сравнимо със съществуващото преди промяната.

3. Независимо от параграф 2, буква б) от настоящия член от никоя от страните не се изисква да предоставя компенсаторни корекции, ако изменението обхваща субект, върху който страната действително е премахнала своя контрол или влияние. Правителственият контрол или влияние върху попадаща в обхвата поръчка на възложители, включени в раздел А, Б или В от приложение 28-А или 28-Б, се смята за ефективно премахнат във връзка с възлагането на поръчка от възложителя, когато той е изложен на конкуренция на пазари, достъпът до които не е ограничен.

4. Ако една от страните уведоми другата страна съгласно параграф 2 за предвиждана промяна на нейното приложение, другата страна възразява писмено, ако оспорва, че:

а) корекцията, предложена съгласно параграф 2, буква б), е достатъчна за запазване на сходно равнище на взаимно договорения обхват; или

б) изменението обхваща възложител, върху когото страната действително е премахнала своя контрол или влияние, в съответствие с параграф 3.

PUBLIC

Другата страна подава възражението в писмена форма по настоящия параграф в срок до 45 дни от получаването на уведомлението по параграф 2, буква а) от настоящия член. Ако същата страна не подаде никакви писмени възражения в рамките на този срок, се смята, че тази страна е приела корекцията или изменението, включително за целите на глава 38.

Корекции

5. Страните разглеждат следните промени в приложение 28-А или 28-Б като корекция от чисто формално естество, при условие че те не засягат взаимно договорения обхват, предвиден в настоящата глава:

а) промяна в наименованието на субект;

б) сливане на два или повече субекта, изброени в раздел А, Б или В от приложение 28-А или 28-Б;

в) разделянето на субект, посочен в раздел А, Б или В от приложение 28-А или 28-Б, на два или повече субекта, които се добавят към субектите, изброени в същия раздел от приложение 28-А или 28-Б.

6. Ако една от страните предложи коригиране съответно на приложение 28-А или 28-Б, тази страна уведомява другата страна на всеки две години след датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

PUBLIC

7. Всяка от страните може да уведоми другата страна, че възразява срещу предложена корекция, в срок от 45 дни от получаване на уведомлението. Ако дадена страна представи възражение, тя излага основанията относно това защо смята, че предложената корекция не е изменение съгласно параграф 5 и описва въздействието на предложената корекция върху взаимно договорения обхват, предвиден в настоящата глава. Ако в срок от 45 дни от получаване на уведомлението не бъде подадено такова писмено възражение, се смята, че страната е съгласна с предложената корекция.

Консултации и уреждане на спорове

8. Ако другата страна възрази срещу предложеното изменение или корекция в срок от 45 дни, страните се стремят да разрешат въпроса посредством консултации след получаване на уведомлението. Ако страните не постигнат споразумение в срок от 60 дни от получаването на възражението, страната, която иска да измени или коригира приложението си, може да отнесе въпроса към процедура за уреждане на спорове съгласно настоящата част от настоящото споразумение. Предложеното изменение или предложената корекция влиза в сила само когато двете страни са постигнали съгласие за него или въз основа на окончателно решение съгласно процедурата, предвидена в глава 38.

9. Ако в рамките на процедурата по консултации съгласно параграф 8 от настоящия член не се постигне споразумение, това не освобождава страните от задължението да провеждат консултации съгласно глава 38.

ЧЛЕН 28.21

Подкомитет по обществените поръчки

По искане на една от страните Подкомитетът по обществените поръчки („Подкомитетът“), създаден съгласно член 8.8, параграф 1, заседава, за да разглежда въпроси, свързани с изпълнението и прилагането на настоящата глава, както следва:

а) въпроси, свързани с обществените поръчки, които са отнесени до него от някоя от страните;

б) наблюдение на дейностите по сътрудничеството, предприети от страните, както е предвидено в член 28.23;

в) улесняване на участието на малки и средни предприятия в попадащи в обхвата поръчки, както е предвидено в член 28.22; както и

г) обсъждане на състоянието на прилагането на единната точка за достъп съгласно член 28.6, параграф 7.

PUBLIC

ЧЛЕН 28.22

Улесняване на участието на малките и средните предприятия

1. Страните признават важния принос, който малките и средните предприятия (наричани по-нататък „МСП“) могат да имат за икономическия растеж и заетостта, както и значението на улесняването на участието на МСП в обществени поръчки.

2. Страните признават значението на електронните обществени поръчки за улесняване на участието на МСП в процедурите за възлагане на обществени поръчки чрез осигуряване на прозрачност.

3. Страните признават също така значението на стопанските сдружения между доставчиците на всяка от страните, и по-специално между МСП, включително съвместно участие в тръжни процедури.

4. Страните могат:

а) да предоставят информация относно мерките, използвани от тях за допринасяне, насърчаване или улесняване на участието на МСП в обществени поръчки;

б) да сътрудничат при разработването на механизми за предоставяне на информация на МСП относно средствата за участие в попадащи в обхвата поръчки по настоящата глава.

PUBLIC

5. Доколкото е възможно, с цел улесняване на участието на МСП в попадащи в обхвата поръчки, всяка от страните:

а) предоставя определение на МСП в електронен портал;

б) се стреми да предоставя безплатно цялата тръжна документация;

в) предприема всякакви други мерки, предназначени да улеснят участието на МСП в обществени поръчки, обхванати от настоящата глава, при условие че тези мерки не са дискриминационни спрямо предприятията от другата страна.

PUBLIC

ЧЛЕН 28.23

Сътрудничество

1. Страните полагат всички усилия за развитие на дейности за сътрудничество с цел постигане на по-добро разбиране на съответните им системи за възлагане на обществени поръчки, както и по-добър достъп до съответните им пазари, по въпроси като:

а) обмен на опит и информация, като например регулаторни рамки, най-добри практики и статистически данни;

б) улесняване на участието на доставчици в попадащи в обхвата поръчки, по-специално по отношение на МСП;

в) разработване и разширяване на използването на електронни средства в системите за възлагане на обществени поръчки;

г) изграждане на капацитет чрез насърчаване на взаимното обучение между държавни служители и служители на възложители с оглед на изпълнение на разпоредбите на настоящата глава.

2. Страните информират Подкомитета, посочен в член 28.21, за всяка от тези дейности.

ЧЛЕН 28.24

По-нататъшни преговори

Подкомитетът по обществените поръчки, посочен в член 28.21, преразглежда действието на настоящата глава и не по-късно от четири години след датата на влизане в сила на настоящото споразумение може да предложи на Съвместния комитет да препоръча на страните да проведат допълнителни преговори с оглед на постигане на допълнителен достъп до пазара.

PUBLIC

ГЛАВА 29

ДЪРЖАВНИ ПРЕДПРИЯТИЯ, ПРЕДПРИЯТИЯ, НА КОИТО СА ПРЕДОСТАВЕНИ СПЕЦИАЛНИ ПРАВА ИЛИ ПРИВИЛЕГИИ, И ОПРЕДЕЛЕНИ МОНОПОЛИ

PUBLIC

ЧЛЕН 29.1

Обхват

1. Страните потвърждават своите права и задължения съгласно разпоредбите на член XVII, параграфи 1—3 от ГАТТ от 1994 г., Договорността относно тълкуването на член XVII от ГАТТ от 1994 г., както и разпоредбите на член VIII, параграфи 1, 2 и 5 от ГАТС.

2. Настоящата глава се прилага за държавно предприятие, предприятие, на което са предоставени специални права или привилегии, и определен монопол („образувание“), извършващи търговски дейности. Ако дадено образувание извършва както търговски, така и нетърговски дейности [1], само търговските дейности попадат в обхвата на настоящата глава.

3. Настоящата глава се прилага за държавни предприятия, предприятия, на които са предоставени специални права или привилегии, и определени монополи на всички равнища на държавното управление.

[1] Нетърговските дейности може да включват изпълнение на законен мандат за изпълнение на обществена услуга или всякаква дейност, пряко свързана с осигуряването на националната отбрана или обществената сигурност.

4. Настоящата глава не се прилага за възлагане, осъществявано от дадена страна, на поръчки за стоки или услуги, закупувани за целите на правителството, а не за търговска препродажба или с оглед използването им в предоставянето на стоки или услуги за търговска продажба, независимо дали тези поръчки са „попадащи в обхвата поръчки“ съгласно определението в член 28.2.

5. Настоящата глава не се прилага за услуги, предоставяни в процеса на упражняване на държавна власт.

6. Настоящата глава не се прилага за държавни предприятия, предприятия, на които са предоставени специални права или привилегии, или определени монополи, ако през която и да било от предходните три последователни години годишните приходи от търговските дейности на образуването са били под 100 милиона специални права на тираж (СПТ).[1]

7. Член 29.4 не се прилага за секторите на услугите, попадащи извън обхвата на настоящото споразумение.

8. Член 29.4 не се прилага, доколкото държавно предприятие, предприятие, на което са предоставени специални права или привилегии, или определен монопол на някоя от страните извършва покупки и продажби на стоки или услуги по силата на:

а) съществуваща несъответстваща на изискванията мярка, която страната запазва в сила, продължава, подновява или изменя в съответствие с членове 17.14, 18.8 или 25.10, , както е посочено в нейния списък в приложение 17-А; или

[1] През първите пет години от датата на влизане в сила на настоящото споразумение този праг е 200 милиона СПТ.

б) несъответстваща на изискванията мярка, която страната приема или запазва в сила по отношение на сектори, подсектори или дейности в съответствие с членове 17.14, 18.8 или 25.10, както е посочено в нейния списък в приложение 17-Б.

PUBLIC

ЧЛЕН 29.2

Определения

За целите на настоящата глава и на приложение 29:

а) „търговски дейности“ означава дейности, извършвани от предприятие, чийто краен резултат е производството на стока или предоставянето на услуга, която ще бъде продадена на съответния пазар в количества и на цени, определени от предприятието, и които се предприемат с намерението за реализиране на печалба[1];

б) „търговски съображения“ означава съображения, свързани с цената, качеството, наличността, възможността за пазарна реализация, транспортирането и други условия и ред за закупуване или продажба, или други фактори, които обичайно биха били отчетени при вземането на търговски решения от частно предприятие, действащо съобразно принципите на пазарната икономика в съответния икономически сектор или отрасъл;

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че понятието „търговски дейности“ не включва дейности, извършвани от предприятие, което упражнява дейност с нестопанска цел или което работи на база възстановяване на разходите.

в) „определяне“ означава да се създаде или да се разреши монопол, или да се разшири обхватът на монопол така, че да обхваща допълнителна стока или услуга;

г) „определен монопол“ означава образувание, в т.ч. група от образувания или държавен орган, който е определен за съответния пазар на територията на някоя от страните за единствен доставчик или купувач на стока или услуга, като това понятие не включва образувание, на което е предоставено изключително право върху интелектуалната собственост само на основание на такова предоставяне;

д) „предприятие, на което са предоставени специални права или привилегии“[1] означава публично или частно предприятие, на което някоя от страните е предоставила де юре или де факто специални права или привилегии; една от страните предоставя специални права или привилегии, когато определя или ограничава до две или повече предприятията, на които е разрешено да предоставят стока или услуга, като взема предвид специфичните секторни разпоредби, съгласно които е предоставено правото или привилегията, различни от обективни, пропорционални и недискриминационни критерии, като по този начин съществено засяга способността на всяко друго предприятие да доставя същата стока или услуга в същия географски район при равностойни по същество условия;

е) „услуга, предоставяна в процеса на упражняване на държавна власт“ означава услуга, предоставяна в процеса на упражняване на държавна власт, както е определена в член I, параграф 3, буква в) от ГАТС, включително, ако е приложимо, съгласно определението в приложението относно финансовите услуги към ГАТС; и

ж) „държавно предприятие“ означава предприятие, притежавано или контролирано от някоя от страните[2].

---

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че издаването на лиценз на ограничен брой предприятия при разпределянето на ограничен ресурс чрез прилагането на обективни, пропорционални и недискриминационни критерии само по себе си не е изключително право или привилегия.

[2] За установяването на собствеността или контрола се вземат предвид всички относими правни и фактически елементи за всеки отделен случай.

ЧЛЕН 29.3

Общи разпоредби

Без да се засягат правата и задълженията на всяка от страните по настоящата глава, никоя от разпоредбите на настоящата глава не възпрепятства дадена страна да създава или да запазва държавни предприятия, да определя или да запазва монополи или да предоставя специални права или привилегии на предприятия.

ЧЛЕН 29.4

Недискриминационно третиране и търговски съображения

1. Всяка от страните гарантира, че всяко от нейните държавни предприятия, предприятия, на които са предоставени специални права или привилегии, или всеки от определените монополи, когато извършва търговски дейности:

а) се ръководи от търговски съображения при закупуването или продажбата от него на стока или услуга, с изключение на случаите, в които по силата на възложен му мандат изпълнява задължения за предоставяне на обществена услуга, които не са в противоречие с разпоредбите на буква б) или в) от настоящия параграф;

б) при закупуването от него на стока или услуга:

i) предоставя на стока или услуга, доставяна от предприятие на другата страна, третиране, което е не по-малко благоприятно от това, което предоставя на сходна стока или сходна услуга, доставяна от предприятия на съответната страна; и

ii) предоставя на стока или услуга, доставяна от предприятие, което е попадаща в обхвата инвестиция съгласно определението в член 17.2, параграф 1, буква г), на нейна територия, третиране, което е не по-малко благоприятно от това, което предоставя на сходна стока или сходна услуга, доставяна от предприятия на съответния пазар на територията на самата страна, които представляват инвестиции на инвеститори от същата страна; и

в) при продажбата от него на стока или услуга:

i) предоставя на предприятие на другата страна третиране, което е не по-малко благоприятно от това, което предоставя на предприятията на съответната страна; и

ii) предоставя на предприятие, което е попадаща в обхвата инвестиция съгласно определението в член 17.2, параграф 1, буква г), на територията на тази страна третиране, което е не по-малко благоприятно от това, което предоставя на предприятията на съответния пазар на територията на самата страна, които представляват инвестиции на инвеститори на същата страна.

PUBLIC

2. Параграф 1 не възпрепятства държавните предприятия, предприятията, на които са предоставени специални права или привилегии, или определените монополи:

а) да закупуват или да доставят стоки или услуги при различен ред или условия, включително такива, свързани с цената, при условие че различните ред или условия са установени от търговски съображения; или

б) да откажат да закупуват или да доставят стоки или услуги, при условие че този отказ е продиктуван от търговски съображения.

PUBLIC

ЧЛЕН 29.5

Регулаторна рамка

1. Страните използват по най-добрия начин приложимите международни стандарти, включително Насоките на ОИСР за корпоративното управление на държавните предприятия, когато е целесъобразно.

2. Всяка от страните гарантира, че всеки регулаторен орган или всеки друг орган, упражняващ регулаторна функция, който страната създава или запазва:

а) е независим от и не се отчита пред нито едно от предприятията, които регулира, с цел гарантиране на ефективността на регулаторната функция; и

б) действа безпристрастно[1] при сходни обстоятелства по отношение на всички регулирани от него предприятия, включително държавните предприятия, предприятията, на които са предоставени специални права или привилегии, и определените монополи.[2]

3. Всяка от страните прилага своите законови и подзаконови актове спрямо държавните предприятия, предприятията, на които са предоставени специални права или привилегии, и определените монополи по последователен и недискриминационен начин.

ЧЛЕН 29.6

Прозрачност

1. Дадена страна („отправилата искането страна“), която има основание да смята, че нейните интереси по настоящата глава са засегнати неблагоприятно от търговските дейности на държавно предприятие, предприятие, на което са предоставени специални права или привилегии, или определен монопол на другата страна, може да поиска от другата страна („получилата искането страна“) да предостави писмена информация относно търговските дейности на това образувание, свързани с прилагането на настоящата глава.

2. Отправилата искане страна включва в искането съгласно параграф 1 обяснение как тази страна смята, че дейностите на образуването могат да засягат интересите на тази страна съгласно настоящата глава и уточнява в искането си коя от информацията, посочена в параграф 3, да ѝ бъде предоставена.

---

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че безпристрастността, с която регулаторният орган упражнява регулаторните си функции, трябва да се оценява в контекста на общовъзприетата методология или практика на този регулаторен орган.

[2] От съображения за правна сигурност се уточнява, че за секторите, по отношение на които страните са се споразумели за специални задължения на регулаторния орган в други глави от настоящото споразумение, съответните разпоредби в тези други глави имат предимство.

3. Получилата искането страна предоставя следната информация в съответствие с параграфи 1 и 2:

а) собствеността и структурата на гласуване на образуването, като посочва процента на акциите, които страната, нейните държавни предприятия, предприятия, на които са предоставени специални права или привилегии, или определени монополи притежават кумулативно, както и процента на правата на глас, които те притежават кумулативно в образуването;

б) описание на всички специални акции или специални права на глас, или други права, притежавани от получилата искането страна, от нейни държавни предприятия, от предприятия, на които са предоставени специални права и привилегии, или от определени монополи, когато тези права са различни от правата, свързани с обикновените акции на образуването;

в) описание на организационната структура на образуването и неговия състав на съвета на директорите или на друг равностоен орган;

г) описание на държавните учреждения или публичните органи, които регулират или наблюдават образуването, описание на изискванията за отчетност, наложени върху него от тези държавни учреждения или публични органи; и правата и практиките на тези държавни учреждения или публични органи по отношение на назначаването, освобождаването или възнаграждението на висши ръководни кадри и членове на неговия съвет на директорите или всеки друг еквивалентен управителен орган;

PUBLIC

д) годишните приходи и общата стойност на активите на образуването през най-скорошния тригодишен период, за който има налична информация;

е) всякакви освобождавания, имунитети и свързани с това мерки, от които се ползва образуването по силата на законовите и подзаконовите актове на получилата искането страна; и

ж) всякаква допълнителна информация за образуването, която е публично достъпна, включително годишните финансови отчети и извършените одити от трети страни.

4. Параграфи 1, 2 и 3 не задължават никоя от страните да разкрива поверителна информация, чието разкриване би било в противоречие с нейните законови и подзаконови актове, би попречило на правоприлагането или по друг начин би противоречало на обществения интерес, или би накърнило законните търговски интереси на определени предприятия.

5. Ако поисканата информация не е налична, страната, получила искането, представя писмено причините за това на отправилата искането страна.

PUBLIC

ЧЛЕН 29.7

Специфично за всяка страна приложение

1. Член 29.4 не се прилага по отношение на несъответстващите на изискванията дейности на държавните предприятия или определените монополи, които страната е посочила в своя списък в приложение 29 в съответствие със условията на списъка на страната.

2. По искане на която и да е от страните Съвместният съвет може да приеме решение за изменение на приложение 29 съгласно член 8.5, параграф 1, буква а) и при всички случаи разглежда изменения на приложение 29 в рамките на пет години от датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

ГЛАВА 30

ПОЛИТИКА В ОБЛАСТТА НА КОНКУРЕНЦИЯТА

ЧЛЕН 30.1

Принципи

Страните признават значението на свободната и ненарушена конкуренция в търговията и инвестициите. Страните признават, че антиконкурентните практики могат да нарушат правилното функциониране на пазарите и да компрометират ползите от либерализацията на търговията.

ЧЛЕН 30.2

Регулаторна рамка

PUBLIC

1. Всяка страна запазва в сила или приема законодателство в областта на конкуренцията, което се прилага във всички сектори на икономиката[1], и противодейства по ефективен начин на следните практики:

а) споразумения между предприятия, решения на сдружения на предприятия и съгласувани практики, които имат за цел или резултат предотвратяване, ограничаване или нарушаване на конкуренцията;

б) злоупотреби от страна на едно или няколко предприятия с господстващо положение; и

в) сливания между предприятия, които засягат съществено ефективната конкуренция, по-специално в резултат на установяване или засилване на господстващо положение.

2. Всяка страна гарантира, че всички предприятия, независимо дали са частни или публични, спазват законодателството в областта на конкуренцията, посочено в параграф 1.

3. Прилагането на законодателството в областта на конкуренцията не следва да възпрепятства изпълнението, де юре или де факто, на конкретни задачи от обществен интерес, възложени на въпросните предприятия. Освобожданията от задължения, произтичащи от законодателството в областта на конкуренцията на някоя от страните, следва да се ограничават до задачи от обществен интерес, ограничени до строго необходимото за постигане на желаната цел на обществената политика, и да бъдат прозрачни.

---

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че законодателството в областта на конкуренцията в Европейския съюз се прилага съгласно Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. за установяване на обща организация на пазарите на селскостопански продукти и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 922/72, (ЕИО) № 234/79, (ЕО) № 1037/2001 и (ЕО) № 1234/2007 (ОВ ЕС 347, 20.12.2013 г., стр. 671).

ЧЛЕН 30.3

Изпълнение

1. Всяка от страните поддържа функционално независим орган, който отговаря за законодателството в областта на конкуренцията, посочено в член 30.2, и разполага с всички правомощия и ресурси, необходими за неговото пълно прилагане и ефективно изпълнение.

2. Всяка от страните прилага своето законодателство в областта на конкуренцията по прозрачен и недискриминационен начин, като съблюдава принципите на процесуална справедливост и правата на защита на засегнатите предприятия, независимо от тяхната националност или техния режим на собственост.

ЧЛЕН 30.4

Сътрудничество

1. Страните признават, че е в техен общ интерес да насърчават сътрудничеството по отношение на политиката в областта на конкуренцията и прилагането на законодателството в областта на конкуренцията.

2. За да се улесни това сътрудничество, органите за защита на конкуренцията на страните могат да обменят информация при спазване на правилата за поверителност, установени в техните законови и подзаконови актове.

3. Органите за защита на конкуренцията на страните се стремят да координират, доколкото е възможно и ако е целесъобразно, своите действия по правоприлагане по отношение на същото или свързано деяние или дела.

PUBLIC

ЧЛЕН 30.5

Консултации

1. За да се насърчи взаимното разбирателство между страните или да се разгледат специфични въпроси, свързани с тълкуването или прилагането на настоящата глава, при поискване на другата страна, всяка от страните започва консултации по всеки въпрос, засягащ тълкуването или прилагането на настоящата глава[1]. Страната, отправила искането за консултации, посочва, ако е целесъобразно, как въпросът засяга търговията или инвестициите между страните.

2. С цел да се улеснят консултациите, посочени в параграф 1, всяка страна се стреми да предостави приложима неповерителна информация на другата страна.

ЧЛЕН 30.6

Неприлагане на разпоредбите относно уреждането на спорове

Глава 38 не се прилага по отношение на настоящата глава.

[1] В случая на ЕС като страна, Съюзък е представляван от ГД „Конкуренция“ на Европейската комисия.

ГЛАВА 31

СУБСИДИИ

PUBLIC

ЧЛЕН 31.1

Принципи

Страните признават, че могат да се отпускат субсидии, когато те са необходими за постигането на целите на обществената политика. Страните признават обаче, че някои субсидии могат да нарушат правилното функциониране на пазарите и да ограничат ползите от либерализацията на търговията. Поради това по принцип страните не следва да отпускат субсидии, когато тези субсидии оказват неблагоприятно въздействие или има вероятност да окажат неблагоприятно въздействие върху търговията или инвестициите между страните.

ЧЛЕН 31.2

Определение и обхват

1. За целите на настоящата глава „субсидия“ означава мярка, която отговаря на условията, предвидени в член 1.1 от Споразумението за СИМ, независимо от това дали е отпусната на предприятие, доставящо стоки или на предприятие, доставящо услуги[1].

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че настоящият член не засяга резултатите от евентуални бъдещи обсъждания в рамките на СТО или свързани многостранни форуми относно определението за субсидии за услуги.

2. Настоящата глава се прилага само за субсидии, които са специфични в съответствие с член 2 от Споразумението за СИМ.

3. Настоящата глава се прилага за субсидии за всяко предприятие, включително частни и публични предприятия.

4. Всяка страна гарантира, че за субсидиите за предприятията, на които е възложено извършването на услуги от общ икономически интерес, се прилагат правилата, установени в настоящата глава, при положение че тяхното прилагане не пречи на изпълнението, де юре или де факто, на специалните задачи, които са им възложени. Възложените задачи са прозрачни и всяко ограничаване или отклонение от прилагането на правилата в настоящата глава не надхвърля строго необходимото за постигане на възложените задачи.

5. Член 31.5 не се прилага за субсидии, свързани с търговията със стоки, попадащи в обхвата на приложение 1 към Споразумението за селското стопанство.

6. Членове 31.5 и 31.6 не се прилагат за аудио-визуалния сектор.

7. Членове 31.5 и 31.6 не се прилагат за субсидии, предоставени за подпомагане на коренните населения и техните общности в тяхното икономическо развитие[1]. Тези субсидии са целенасочени, пропорционални и прозрачни.

8. Членове 31.5 и 31.6 не се прилагат за субсидии, отпуснати за компенсиране на щетите, причинени от природни бедствия или други извънредни събития.

[1] За целите на настоящия параграф под коренни населения и техните общности се разбират определените в законите на всяка от страните. Що се отнася до ЕС като страна, неговите закони обхващат както законите на Европейския съюз, така и законите на всяка от неговите държави членки.

9. Член 31.5 не се прилага за субсидии, отпуснати временно в отговор на извънредна икономическа ситуация[1]. Такива субсидии са пропорционални и целенасочени за преодоляване на тази извънредна икономическа ситуация.

10. Съвместният съвет може да приеме решение за изменение на определението за „субсидия“ в параграф 1 от настоящия член, доколкото то се отнася до предприятия, предоставящи услуги, с оглед включване на резултатите от бъдещи дискусии в рамките на СТО или свързани многостранни форуми по този въпрос, съгласно член 8.5, параграф 1, буква а).

ЧЛЕН 31.3

Връзка със Споразумението за СТО

Настоящата глава се прилага, без да се засягат правата и задълженията на някоя от страните по член XV от ГАТС, член XVI от ГАТТ 1994, Споразумението за СИМ и Споразумението за селското стопанство.

[1] „Извънредна икономическа ситуация“ означава икономическо събитие, което причинява сериозни смущения в икономиката на някоя от страните. Що се отнася до ЕС като страна, под „икономиката на някоя от страните“ се разбира икономиката на Европейския съюз или на една или няколко от неговите държави членки.

ЧЛЕН 31.4

Прозрачност

PUBLIC

1. По отношение на субсидии, предоставени или запазени в сила на нейна територия, всяка страна оповестява публично следната информация:

а) правното основание и целта на субсидията;

б) формата на субсидията;

в) размера на субсидията или сумата, предвидена за субсидията в бюджета; и

г) ако е възможно, наименованието на получателя на субсидията.

2. Всяка страна изпълнява изискванията, посочени в параграф 1 от настоящия член, чрез:

а) нотификация съгласно член 25 от Споразумението за СИМ, при условие че нотификацията съдържа цялата информация, посочена в параграф 1 от настоящия член, и се предоставя най-малко на всеки две години;

б) нотификация съгласно член 18 от Споразумението за селското стопанство; или

в) публикуване от страната или от нейно име на публично достъпен уебсайт, до 31 декември на календарната година, следваща годината, през която субсидията е предоставена или запазена в сила.

PUBLIC

ЧЛЕН 31.5

Консултации

1. Ако някоя от страните смята, че субсидия, предоставена от другата страна, има отрицателно въздействие или е вероятно да окаже отрицателно въздействие върху нейните търговски интереси или конкуренция, тази страна („отправилата искане страна“) може да изрази писмено загрижеността си пред другата страна („отговарящата на искането страна“) и да поиска провеждането на консултации по този въпрос. Това искане съдържа обяснение за начина, по който субсидията засяга или има вероятност да засегне неблагоприятно интересите на отправилата искането страна или конкуренцията.

2. За целите на параграф 1 отправилата искане страна може да поиска от отговарящата на искането страна следната информация относно субсидията:

а) правното основание и целта на политиката или целта на субсидията;

б) формата на субсидията;

в) датите и срока на действие на субсидията и каквито и да било други срокове, свързани с нея;

г) изискванията във връзка с допустимостта на субсидията;

д) общата сума или годишната сума, предвидена в бюджета за субсидията;

е) ако е възможно, наименованието на получателя на субсидията; и

ж) всяка друга информация, позволяваща оценка на отрицателното въздействие на субсидията.

3. Отговарящата на искането страна предоставя информацията, поискана съгласно параграф 2, на отправилата искането страна в писмен вид не по-късно от 60 дни след датата на получаване на искането.

4. Ако отговарящата на искането страна не предостави изцяло или частично информацията, поискана съгласно параграфи 2 и 3, отговарящата на искането страна обяснява писмено причините за това.

5. Ако след получаването на информацията и след консултации отправилата искането страна смята, че въпросната субсидия има или може да има значителен отрицателен ефект върху нейните търговски интереси или върху конкуренцията, отговарящата на искането страна полага всички усилия, за да премахне или да сведе до минимум това въздействие.

PUBLIC

ЧЛЕН 31.6

Субсидии, подчинени на условия

1. При предоставяне на следните субсидии всяка страна прилага следните условия:

а) по отношение на субсидии, при които правителството е пряко или косвено отговорно за гарантиране на дългове или пасиви на определени предприятия — покритието на дълговете или пасивите не е неограничено по отношение на сумата на тези дългове или пасиви или продължителността на държавната отговорност не е неограничена; и

б) по отношение на субсидии за предприятия, които в продължение на повече от една година са неплатежоспособни или в затруднено положение, например заеми и гаранции, парични безвъзмездни средства, вливания на капитал, предоставяне на активи под пазарни цени и освобождаване от данъци — е изготвен надежден план за преструктуриране, който се основава на реалистични допускания, с оглед на това да се гарантира връщането в разумен срок на неплатежоспособните или затруднените предприятия към дългосрочна жизнеспособност и че предприятието, с изключение на малките и средните предприятия, само̀ допринася за разходите за преструктурирането.

2. Параграф 1, буква б) не се прилага за субсидиите, предоставени на предприятия като временна подкрепа за ликвидността под формата на гаранции по заеми или заеми, ограничени до сумата, необходима единствено за да се поддържа дейността на затруднена компания за времето, необходимо за приемане на план за преструктуриране или ликвидация.

3. Настоящият член се прилага само за субсидии, които оказват или има вероятност да окажат отрицателно въздействие върху търговията и конкуренцията на другата страна.

4. Настоящият член не се прилага за субсидии:

а) които се предоставят с цел да се гарантира организираното напускане на пазара на дадено дружество; или

б) чиито кумулативни суми или бюджети са по-малко от 170 000 СПТ на предприятие за период от три последователни години.

ЧЛЕН 31.7

Използване на субсидиите

Всяка страна гарантира, че предприятията използват субсидиите единствено за целта на политиката, за която са били отпуснати[1].

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че това задължение се смята за изпълнено, когато страната е установила съответната законодателна рамка и административни процедури за тази цел.

ЧЛЕН 31.8

Неприлагане на разпоредбите относно уреждането на спорове

Глава 38 не се прилага по отношение на член 31.5, параграф 5.

ЧЛЕН 31.9

Поверителност

1. Когато обменят информация съгласно настоящата глава, страните вземат предвид ограниченията, наложени от съответното им законодателство по отношение на професионалната и търговската тайна, и осигуряват защитата на търговските тайни и друга поверителна информация.

2. Ако някоя от страните предостави информация съгласно настоящата глава, получаващата страна запазва поверителността на тази информация.

PUBLIC

ГЛАВА 32

ИНТЕЛЕКТУАЛНА СОБСТВЕНОСТ

PUBLIC

РАЗДЕЛ А

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 32.1

Цели

1. Целите на настоящата глава са:

а) улесняване на производството и пазарната реализация на иновативни и творчески продукти и услуги между страните, като по този начин се допринася за изграждането на по-устойчива и приобщаваща икономика в страните;

б) улесняване и уреждане на търговията между страните, както и намаляване на нарушенията и пречките за тази търговия; и

в) постигане на подходящо и ефективно равнище на закрила и прилагане на правата върху интелектуална собственост.

2. Целите, определени в член 7 от Споразумението ТРИПС, се прилагат *mutatis mutandis* за настоящата глава.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.2

Обхват

1. Всяка от страните спазва своите задължения съгласно международните договори в областта на интелектуалната собственост, по които е страна, включително Споразумението ТРИПС.

2. В настоящата глава се допълват и доуточняват правата и задълженията на всяка от страните по Споразумението ТРИПС и други международни договори в областта на интелектуалната собственост.

3. С разпоредбите на настоящата глава не се създават пречки за никоя от страните да прилага своето законодателство, с което се въвеждат по-високи стандарти за закрила и прилагане на правата върху интелектуалната собственост, при условие че те са съвместими с настоящата глава. Всяка страна може свободно да определи подходящия метод за прилагане на настоящата глава в рамките на собствената си правна система и практика.

ЧЛЕН 32.3

Принципи

1. Целите, определени в член 8 от Споразумението ТРИПС, се прилагат *mutatis mutandis* за настоящата глава.

2. Като вземат предвид основните цели на обществената политика на националните системи, страните признават необходимостта посредством съответните си системи за интелектуална собственост, като зачитат принципите на прозрачност и вземат предвид интересите на всички съответни заинтересовани страни, включително носителите на права, ползвателите и обществеността, да правят следното:

а) насърчават иновациите и творчеството; и

б) улесняват разпространението на информация, знания, технологии, култура и изкуства.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.4

Определения

За целите на настоящата глава и на приложения 32-А, 32-Б и 32-В:

а) „Бернска конвенция“ означава Бернската конвенция за закрила на литературните и художествени произведения, приета на 9 септември 1886 г., заедно с нейните изменения от 28 септември 1979 г.;

б) „права върху интелектуална собственост“ означава всички категории права върху интелектуална собственост, попадащи в обхвата на членове 1—7 от раздел Б на настоящата глава или раздели 1—7 от част II на Споразумението ТРИПС; закрилата на правата върху интелектуалната собственост включва закрила срещу нелоялната конкуренция по смисъла на член 10*второ* от Парижката конвенция;

б) „Парижка конвенция“ означава Парижката конвенция за закрила на индустриалната собственост от 20 март 1883 г., преразгледана в Стокхолм на 14 юли 1967 г. и изменена на 28 септември 1979 г.;

в) „Римска конвенция“ означава Международната конвенция за закрила на артистите изпълнители, продуцентите на звукозаписи и излъчващите организации, приета в Рим на 26 октомври 1961 г.; и

г) „СОИС“ означава Световната организация за интелектуална собственост.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.5

Национално третиране

1. По отношение на всички категории интелектуална собственост, попадащи в обхвата на настоящата глава, всяка от страните предоставя на гражданите на другата страна не по-малко благоприятно третиране от това, което предоставя на своите граждани по отношение на закрилата[1] на правата върху интелектуалната собственост, при спазване на вече предвидените изключения съответно в Парижката конвенция, Бернската конвенция, Римската конвенция и Договора за интелектуална собственост в областта на интегралните схеми, подписан на 26 май 1989 г. и Договора на СОИС за изпълненията и звукозаписите („WPPT“), приет в Женева на 20 декември 1996 г. По отношение на изпълнителите, продуцентите на звукозаписи и излъчващите организации това задължение се прилага само по отношение на правата, предвидени в настоящата глава.

2. Всяка страна може да се възползва от изключенията, разрешени съгласно параграф 1, във връзка със своите съдебни и административни процедури, включително да изисква от гражданин на другата страна да посочи съдебен адрес за връчване на нейна територия или да назначи представител на нейна територия, при условие че това изключение:

а) е необходимо, за да се гарантира спазването на законовите и подзаконовите актове на съответната страна, които не са несъвместими с настоящата глава; и

[1] За целите на настоящия параграф понятието „закрила“ включва въпроси, засягащи наличието, придобиването, обхвата, запазването в сила и упражняването на правата върху интелектуална собственост, както и специално уредените в настоящата глава въпроси, засягащи използването на права върху интелектуална собственост. Освен това за целите на настоящия параграф понятието „закрила“ включва и мерки за предотвратяване на заобикалянето на ефективни технологични мерки и мерки относно информацията за режима на правата.

б) не се прилага по начин, който би представлявал прикрито ограничение на търговията.

3. Параграф 1 не се прилага за процедурите, предвидени в многостранни споразумения, сключени под егидата на СОИС по отношение на придобиването или запазването в сила на права върху интелектуална собственост.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.6

Интелектуална собственост и обществено здраве

1. Страните признават значението на Декларацията относно Споразумението ТРИПС и общественото здраве, приета на 14 ноември 2001 г. от Министерската конференция на СТО в Доха („Декларацията от Доха“). При тълкуването и прилагането на правата и задълженията по силата на настоящата глава страните гарантират съгласуваността с Декларацията от Доха.

2. Всяка страна прилага член 31*a* от Споразумението ТРИПС, както и приложението и допълнението към същото приложение, което влезе в сила на 23 януари 2017 г.

ЧЛЕН 32.7

Изчерпване на правата

Нищо в настоящата част от настоящото споразумение не възпрепятства някоя от страните да определи дали и при какви условия изчерпването на правата върху интелектуалната собственост се прилага съгласно нейната правна система.

PUBLIC

РАЗДЕЛ Б

СТАНДАРТИ ЗА ПРАВАТА ВЪРХУ ИНТЕЛЕКТУАЛНА СОБСТВЕНОСТ

ПОДРАЗДЕЛ 1

АВТОРСКО ПРАВО И СРОДНИТЕ МУ ПРАВА

ЧЛЕН 32.8

Международни споразумения

1. Всяка от страните отново потвърждава своя ангажимент и се придържа към:

а) Бернската конвенция;

б) Римската конвенция;

в) Договора на СОИС за авторското право („WCT“), приет в Женева на 20 декември 1996 г.;

г) WPPT; и

д) Маракешкия договор за улесняване на достъпа до публикувани произведения за слепи хора, лица с нарушено зрение или с други увреждания, които не позволяват четенето на печатни материали, приет в Маракеш на 27 юни 2013 г.

2. Всяка от страните полага всички разумни усилия за ратифициране или присъединяване към Договора от Пекин относно аудиовизуалните изпълнения, приет в Пекин на 24 юни 2012 г.

ЧЛЕН 32.9

Автори

Всяка страна предоставя на авторите изключителното право да разрешават или забраняват:

а) прякото или непрякото, временното или постоянното възпроизвеждане по какъвто и да било начин и в каквато и да било форма, изцяло или отчасти, на техните произведения;

PUBLIC

б) всяка форма на публично разпространение, чрез продажба или по друг начин, на оригинала на техни произведения или на копия от тях;

в) всяко представяне пред обществена аудитория на техни произведения чрез жични или безжични средства, включително публичното предоставяне на техни произведения по такъв начин, че всеки да може да има достъп до тях от място и по време по свой избор; и

г) отдаването под наем с търговска цел на неограничен кръг от лица на оригинали или копия от техни компютърни програми и кинематографски творби.

ЧЛЕН 32.10

Артисти изпълнители

Всяка страна предоставя на артистите изпълнители изключителното право да разрешават или забраняват:

а) записването[1] на техни изпълнения;

б) прякото или непрякото, временното или постоянното възпроизвеждане по какъвто и да било начин и в каквато и да било форма, изцяло или отчасти, на записите на техните изпълнения;

в) публичното разпространение, чрез продажба или по друг начин, на записите на техни изпълнения;

[1] „Запис“ е звуковото изражение или възпроизведеният звук, който позволява последните да бъдат възприети, репродуцирани или ползвани в процеса на комуникация посредством уред;

г) публичното предоставяне чрез жични или безжични средства на записи на техни изпълнения по такъв начин, че всеки да може да има достъп до тях от място и по време по свой избор; и

д) излъчването с безжични средства и представянето пред обществена аудитория на техни изпълнения, освен когато самото изпълнение вече представлява излъчено изпълнение или е създадено от запис.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.11

Продуценти на звукозаписи

Всяка страна предоставя на продуцентите на звукозаписи изключителното право да разрешават или забраняват:

а) прякото или непрякото, временното или постоянното възпроизвеждане по какъвто и да било начин и в каквато и да било форма, изцяло или отчасти, на техни звукозаписи;

б) публичното разпространение, чрез продажба или друго прехвърляне на собственост, на техни звукозаписи, включително на копия от тях;

в) публичното предоставяне чрез жични или безжични средства на техните звукозаписи по такъв начин, че всеки да може да има достъп до тях от място и по време по свой избор; и

г) отдаването под наем с търговска цел на неограничен кръг от лица на техни звукозаписи.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.12

Излъчващи организации

Всяка от страните предоставя на излъчващите организации изключителното право да разрешават или забраняват:

а) записването на техни предавания, излъчвани чрез безжични средства;

б) прякото или непрякото, временното или постоянното възпроизвеждане по какъвто и да е начин и в каквато и да е форма, изцяло или отчасти, на записи на техни предавания, излъчвани чрез безжични средства; и

в) преизлъчването на техни предавания по безжичен път, както и представянето пред обществена аудитория[1] на техни предавания, ако това представяне се извършва на места, достъпни за обществеността срещу заплащането на входна такса.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че нищо в настоящия параграф не възпрепятства някоя от страните да определи условията, при които може да бъде упражнено това право, в съответствие с член 13, буква г) от Римската конвенция.

ЧЛЕН 32.13

Излъчване и представяне пред обществена аудитория
на звукозаписи, публикувани с търговска цел[1]

1. Всяка страна предоставя право на еднократно справедливо възнаграждение, което ползвателят заплаща на артистите изпълнители и на продуцентите на звукозаписи, ако публикуван с търговска цел звукозапис или възпроизвеждането на такъв звукозапис се използва за излъчване или за представяне пред обществена аудитория[2].

2. Всяка от страните гарантира, че посоченото в параграф 1 справедливо възнаграждение се разпределя между съответните артисти изпълнители и продуценти на звукозаписи. Всяка от страните може да въвежда законодателство, в което, в случай на липса на споразумение между артистите изпълнители и продуцентите на звукозаписи, се определят условията, съгласно които артистите изпълнители и продуцентите на звукозаписи си поделят това еднократно справедливо възнаграждение.

PUBLIC

---

1 Всяка от страните може да предостави по-широки права по отношение на излъчването и представянето пред обществена аудитория на звукозаписи, публикувани с търговска цел, на артистите изпълнители и продуцентите на звукозаписи.

2 За целите на настоящия член „представяне пред обществена аудитория“ не включва публичното предоставяне на звукозапис чрез жични или безжични средства по такъв начин, че всеки да може да има достъп до него от място и по време, самостоятелно избрани от него.

ЧЛЕН 32.14

Срок на действие на закрилата

1. Правата на даден автор върху произведение се закрилят, докато авторът е жив и за не по-малко от 70 години след неговата смърт, независимо от датата, на която произведението е законно публично предоставено[1].

2. В случай на съавторство срокът на действие на закрилата, предвиден в параграф 1, се изчислява от смъртта на последния преживял автор.

PUBLIC

[1] Ако някоя от страните предвижда специален срок на действие на закрилата в случаите, в които дадено юридическо лице е определено за притежател на правото, срокът на действие на закрилата продължава не по-малко от 70 години след законното му публично предоставяне.

3. В случай на анонимни произведения или произведения, публикувани под псевдоним, срокът на действие на закрилата е не по-малко от 70 години след законното публично предоставяне на произведението. Ако обаче възприетият от автора псевдоним не оставя никакво съмнение относно самоличността на автора или ако авторът разкрие самоличността си през периода, посочен в настоящия параграф, приложимият срок на действие на закрилата е срокът, предвиден в параграф 1.

4. Срокът на действие на закрилата на кинематографичните или аудио-визуалните произведения изтича не по-малко от 70 години след смъртта на последния преживял автор. В законовите и подзаконовите актове на страните се определят лицата, които трябва да се смятат за автори на кинематографско или аудиовизуално произведение.

5. Правата на излъчващите организации изтичат 50 години след първото излъчване на дадено предаване.

PUBLIC

6. Правата на артистите изпълнители изтичат не по-рано от 50 години след датата на записа на изпълнението; въпреки това:

а) ако записът на изпълнението е законно публикуван или, когато е предоставен от страна, е законно представен пред обществена аудитория в рамките на периода от 50 години, посочен в настоящия параграф, срокът на действие на закрилата се изчислява от датата на първото такова публикуване или, когато е предоставен от страна — от първото такова представяне пред обществена аудитория; когато една от страните предвижда и двете възможности, срокът на действие на закрилата се изчислява от датата на настъпилото по-рано събитие; и

б) ако записът на изпълнението на записа е законно публикуван или, когато е предоставен от страна, е законно представен пред обществена аудитория в рамките на периода от 50 години, посочен в настоящия параграф, срокът на действие на закрилата изтича след не по-малко от 70 години от датата на първото такова публикуване или, когато е предоставен от страна — от датата на първото такова представяне пред обществена аудитория; когато една от страните предвижда и двете възможности, срокът на действие на закрилата се изчислява от датата на настъпилото по-рано събитие.

PUBLIC

7. Правата на продуцентите на звукозаписи изтичат не по-рано от 50 години, след като е направен записът. Ако обаче записът е законно публикуван или, когато е предоставен от страна, е законно представен пред обществена аудитория в рамките на този период, тези права изтичат след не по-малко от 70 години от датата на първото такова публикуване или, когато е предоставен от страна — от датата на първото такова представяне пред обществена аудитория. Всяка от страните може да приеме ефективни мерки, за да гарантира, че реализираната печалба през 20-те години закрила отвъд 50-те години, се разпределя справедливо между артистите изпълнители и продуцентите на звукозаписите.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.15

Право на препродажба

1. Всяка от страните предвижда в полза на автора на оригинално произведение на графично или пластично изкуство „право на препродажба“, което е неотчуждаемо и от което той не може да се откаже дори предварително да получи възнаграждение въз основа на продажната цена, получена при всяка препродажба на произведението след първото прехвърляне на произведението от автора[1].

2. Правото на препродажба, посочено в параграф 1, се прилага към всички актове на препродажба, в която участват професионалисти на пазара на изкуство, като например зали за продажба, художествени галерии и, най-общо, всеки търговец на произведения на изкуството като продавачи, купувачи или посредници.

[1] Независимо от този член, за Чили член 36, първа алинея от Закон № 17.366 от 28 август 1970 г., изменен със Закон № 21.045 от 13 октомври 2017 г., може да продължи да се прилага по отношение на изчислението на авторските възнаграждения.

3. Всяка от страните може да предвиди правото, посочено в параграф 1, да не се прилага към актове на препродажба, когато продавачът е придобил произведението директно от автора по-малко от три години преди тази препродажба и когато препродажната цена не превишава определен минимален размер.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.16

Колективно управление на права

1. Страните насърчават сътрудничеството между своите съответни организации за колективно управление на права с цел насърчаване на достъпността на произведения и други обекти на закрила на територията на страните и прехвърлянето на приходи от права между съответните организации за колективно управление на права за използването на тези произведения или други обекти на закрила.

2. Всяка от страните насърчава прозрачността на организациите за колективно управление на права, по-специално по отношение на приходите от права, които те събират, приспаданията, които прилагат към приходите от права, които събират, използването на събраните приходи от права, политиката на разпределение и техния репертоар.

3. Всяка страна гарантира, че организациите за колективно управление на права, установени на нейна територия, които представляват друга организация за колективно управление на права, установена на територията на другата страна чрез споразумение за представителство, са насърчавани да изплащат точно, редовно и добросъвестно сумите, дължими на представляваната организация за колективно управление на права, както и да предоставят на представляваната организация за колективно управление на права информация относно размера на приходите от права, събрани от нейно име, и всички приспадания, направени върху тези приходи от права.

ЧЛЕН 32.17

Ограничения и изключения

Всяка от страните предвижда ограничения или изключения по отношение на правата, определени в членове 32.9—32.13, само в определени специални случаи, които не противоречат на нормалното използване на произведението или на друг обект на закрила и не засягат по необоснован начин законните интереси на носителите на правата.

ЧЛЕН 32.18

Защита на технологичните мерки

1. Всяка от страните осигурява подходяща правна защита срещу заобикалянето на всяка ефективна технологична мярка, което съответното лице извършва със знанието или когато има достатъчно основания да предполага, че лицето действа с тази цел.

2. Всяка страна осигурява подходяща правна защита срещу производството, вноса, разпространението, продажбата, наема, рекламата с цел продажба или наем или притежаването за търговски цели на устройства, продукти или компоненти, или предоставянето на услуги, които:

а) се популяризират, рекламират или продават с цел заобикаляне на ефективни технологични мерки;

б) имат само ограничена търговско значима цел или използване, различни от заобикалянето на ефективни технологични мерки; или

в) са проектирани, произведени, адаптирани или осъществени с цел да позволят или улеснят заобикалянето на ефективни технологични мерки.

3. За целите на настоящия подраздел „технологични мерки“ означава всяка технология, устройство или компонент, които в нормалния ход на работата си са предназначени да предотвратяват или ограничават — по отношение на произведения или други обекти на закрила[1] — действия, които не са разрешени от носителя на авторско или сродно на него право в съответствие с предвиденото в законодателството на дадена страна. Технологичните мерки се смятат за ефективни, когато използването на защитено произведение или друг обект на закрила се контролира от носителите на права чрез прилагането на контрол на достъпа или на защитен процес, като криптиране, смущаване (заглушаване) или друго преобразуване на произведението или на друг обект на закрила, или на механизъм за контрол върху копирането, с който се постига целта за осигуряване на закрила.

4. Независимо от правната защита, предвидена в параграф 1 от настоящия член, при липса на доброволни мерки, предприети от носителите на права, всяка от страните може да предприеме подходящи мерки, ако е необходимо, за да гарантира, че адекватната правна защита срещу заобикалянето на ефективни технологични мерки, предвидена в съответствие с настоящия член, не възпрепятства бенефициерите на изключенията или ограниченията, предвидени в съответствие с член 32.17, да се ползват от тези изключения или ограничения.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че „произведения или други обекти на закрила“ не се отнася за произведения или други обекти на закрила, за които срокът на действие на закрилата е изтекъл.

ЧЛЕН 32.19

Задължения във връзка с информацията за режима на правата

1. Всяка страна предоставя адекватна правна защита срещу всяко лице, което съзнателно извършва без разрешение някое от следните действия, ако това лице знае или има разумни основания да знае, че с действията си подбужда, позволява, улеснява или прикрива нарушение на авторското право или на сродните му права съгласно предвиденото в законодателството на тази страна:

а) премахване или промяна на представена в електронна форма информация за режима на правата; и

б) разпространение, внос с цел разпространение, излъчване, представяне пред обществена аудитория или публично предоставяне на произведения или на други обекти на закрила съгласно настоящия подраздел, от които без разрешение е била премахната или променена представената в електронна форма информация за режима на правата.

2. За целите на настоящия член „информация за режима на правата“ означава всяка информация, предоставена от носителите на правата, която идентифицира произведението или друг обект на закрила, посочени в настоящия член, автора или друг носител на правата, или информация за реда и условията за използване на произведението или друг обект на закрила, както и всякакви номера или кодове, представляващи такава информация.

3. Параграф 2 се прилага, ако някой от елементите на информация, посочен в същия параграф е приложен към копие или се появява във връзка с представянето пред обществена аудитория на произведение или друг обект на закрила, посочен в настоящия член.

PUBLIC

ПОДРАЗДЕЛ 2

ТЪРГОВСКИ МАРКИ

PUBLIC

ЧЛЕН 32.20

Международни споразумения

Всяка от страните:

а) спазва Протокола относно Мадридската спогодба за международна регистрация на марките, приет в Мадрид на 27 юни 1989 г., изменен на 12 ноември 2007 г.;

б) спазва Договора за правото в областта на търговските марки, приет в Женева на 27 октомври 1994 г., и Ницката спогодба относно международната класификация на стоките и услугите за регистрация на марки от 15 юни 1957 г., изменена на 28 септември 1979 г.; и

в) полага всички разумни усилия, за да се присъедини към Сингапурския договор за правото в областта на търговските марки, приет в Сингапур на 27 март 2006 г.

ЧЛЕН 32.21

Права, предоставяни от търговска марка

Всяка страна предвижда, че собственикът на регистрирана търговска марка има изключителното право да попречи на трети страни, които нямат съгласието на собственика, да използват в процеса на търговия знаци, идентични или подобни на тези, по отношение на които е регистрирана търговската марка, когато такова използване би довело до вероятност от объркване. В случай на използване на идентичен знак за идентични стоки или услуги се предполага вероятност от объркване.

ЧЛЕН 32.22

Процедура по регистрация

1 Всяка от страните предвижда система за регистрация на търговски марки, при която всяко окончателно отрицателно решение, взето от съответната администрация по търговските марки, включително частичен отказ на регистрация, се мотивира надлежно и се съобщава писмено на съответното лице.

2. Всяка от страните предвижда възможността трети лица да възразяват срещу заявления за регистрация на търговски марки или, при необходимост съгласно нейното законодателство, срещу регистрации на търговски марки. Това производство по възражение е състезателно.

3. Всяка от страните предоставя обществено достъпна електронна база данни за заявленията за регистрация на търговски марки и регистрациите на търговски марки.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.23

Общоизвестни търговски марки

За целите на привеждане в действие на член 6*a* от Парижката конвенция и член 16, параграфи 2 и 3 от Споразумението ТРИПС страните потвърждават значението на Общата препоръка за разпоредби, касаещи закрилата на общоизвестни марки, приета от Асамблеята на Парижкия съюз за закрила на индустриалната собственост и Генералната асамблея на СОИС на тридесет и четвъртата поредица от срещи на Асамблеите на страните — членки на СОИС, 20—29 септември 1999 г.

ЧЛЕН 32.24

Изключения от правата, предоставяни от търговска марка

1. Всяка от страните:

а) урежда честната употреба на описателни термини като ограничено изключение от правата, предоставяни от търговските марки; и

б) може да предвиди други ограничени изключения.

2. Параграф 1 се прилага, при условие че тези изключения отчитат законните интереси на притежателите на търговските марки и на трети страни.

3. Търговската марка не дава право на притежателя да забранява на трети страни да използват, в процеса на търговия:

а) неговото име или адрес;

б) указания за вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход, времето на производство на стоките или на предоставяне на услугите, или други характеристики на стоките или услугите; или

в) търговската марка, когато това е необходимо, за да се означи предназначението на дадена стока или услуга, по-специално като принадлежности или резервни части.

4. Параграф 3 се прилага, когато използването от третата страна се извършва в съответствие с почтените практики в областта на производството и търговията[1].

5. Всяка от страните може да предвиди, че търговската марка не предоставя на притежателя право да забрани на трета страна да използва в процеса на търговия по-ранно право, което се прилага само по отношение на конкретен район, доколкото това право е признато от законите на тази страна и се използва в границите на територията, за която е признато.

[1] Като алтернатива дадена страна може да изиска използването да не бъде подвеждащо или да създава объркване сред съответната част от обществеността.

ЧЛЕН 32.25

Основания за отмяна

1. Всяка от страните предвижда, че дадена търговска марка може да бъде отменена, ако през непрекъснат период от пет години тя не е била реално използвана на съответната територия във връзка със стоките или услугите, за които е регистрирана, и не съществуват основателни причини за неизползването. Нито една от страните обаче не може да предвижда, дадено лице да иска отмяна на правата на притежателя на търговска марка, ако в интервала между изтичането на петгодишния срок и подаването на искането за отмяна реалното използване на марката е започнало или е възобновено. Започването или възобновяването на използването в трите месеца, предхождащи подаването на искането за отмяна, което е започнало най-рано при изтичането на непрекъснат период на неизползване от пет години, не се взема предвид обаче, когато подготовката за започването или възобновяването е извършена само след като притежателят е узнал, че може да бъде подадено искане за отмяна.

2. Търговска марка подлежи на отмяна и ако след датата, на която е била регистрирана, вследствие на действия или бездействия на притежателя, тя е станала общоприето наименование в търговията за стоката или услугата, за която е регистрирана[1].

[1] Търговска марка може също така да подлежи на отмяна, ако след датата, на която е била регистрирана в резултат на използването ѝ от притежателя на търговската марка или с негово съгласие по отношение на стоките или услугите, за които е регистрирана, тя може да въведе обществеността в заблуждение, по-специално по отношение на естеството, качеството или географския произход на тези стоки или услуги.

ЧЛЕН 32.26

Недобросъвестни заявления

Търговска марка подлежи на обявяване за недействителна, ако заявлението за регистрация на търговската марка е подадено недобросъвестно от заявителя. Всяка страна може също така да предвиди, че такава търговска марка не се регистрира.

ПОДРАЗДЕЛ 3

ДИЗАЙНИ[1]

ЧЛЕН 32.27

Международни споразумения

Всяка страна полага всички разумни усилия да се присъедини към Женевския акт на Хагската спогодба за международна регистрация на промишлени дизайни, приет в Женева на 2 юли 1999 г.

[1] Позоваванията в настоящата глава на дизайни се четат като позовавания на регистрирани промишлени дизайни.

ЧЛЕН 32.28

Закрила на регистрирани промишлени дизайни[1]

1. Всяка страна предоставя закрила на независимо създадените дизайни, които са нови или оригинални.[2] Тази закрила се осигурява чрез регистрация и предоставя изключително право на притежателя си в съответствие с разпоредбите на настоящия член.

2. Всеки притежател на регистриран дизайн има право да попречи на трети страни, които не са получили съгласието на притежателя, най-малкото да създават, продават, внасят, изнасят продукта, върху който е поставен защитеният дизайн или който го включва, когато тези действия са предприети с търговска цел, вредят неправомерно на обичайната употреба на дизайна или не съответстват на лоялната търговия.

3. Когато дизайнът е приложен към или включен в продукт, който е част от съставен продукт, той се смята за нов и оригинален само:

а) ако съставната част, след като е била включена в съставния продукт, остава видима при нормална употреба на съставния продукт, както и

---

1 Съюзът предоставя закрила и на нерегистрирания дизайн, когато той отговаря на изискванията на Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 г. относно промишления дизайн на Общността (ОВ ЕС L 3, 5.1.2002 г., стр. 1).

2 Всяка страна може да предвиди в своето законодателство и изискване за оригиналност на дизайните. ЕС като страна смята, че даден дизайн е оригинален, ако цялостното впечатление, което той създава в информирания ползвател, се различава от цялостното впечатление, което създава у същия ползвател дизайн, станал общодостъпен.

б) доколкото тези видими особености на съставната част, посочени в буква а), отговарят сами по себе си на изискването за новост или оригиналност.

4. За целите на параграф 3, буква а) „нормална употреба“ означава употреба от крайния потребител, с изключение на дейностите по поддръжка, сервизно обслужване или ремонт.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.29

Продължителност на закрилата

Продължителността на закрилата, която се предоставя, е най-малко 15 години от датата на подаване на заявлението за регистрация.

ЧЛЕН 32.30

Изключения и ограничения

1. Всяка от страните може да предвиди ограничени изключения по отношение на закрилата на дизайните, при условие че тези изключения не противоречат в неразумна степен на обичайната употреба на защитените дизайни и не нарушават в неразумна степен законните интереси на притежателите на защитените дизайни, като се отчитат законните интереси на трети страни.

2. Закрилата на дизайните не обхваща дизайните, наложени основно от технически или функционални съображения.

3. Право върху дизайн не възниква за характеристики на външния вид на продукт, които задължително трябва да бъдат възпроизведени в точната им форма и измерения, за да може продуктът, в който е включен или към който е приложен промишленият дизайн, да бъде механично свързан или поставен във, около или до друг продукт, така че и двата продукта да могат да изпълняват своите функции.

4. Чрез дерогация от параграф 3 правото върху дизайн може да възниква за дизайн, чиято цел е да се направи възможно многократното сглобяване или свързване на взаимнозаменяеми продукти в модулна система.

ЧЛЕН 32.31

Връзка с авторското право

Дизайнът подлежи също така на закрила съгласно законодателството за авторското право на някоя от страните от датата, на която дизайнът е бил създаден или записан в каквато и да било форма. Всяка от страните определя степента, до която се предоставя такава закрила, както и условията за това, включително изискваната степен на оригиналност.

ПОДРАЗДЕЛ 4

ГЕОГРАФСКИ ОЗНАЧЕНИЯ

ЧЛЕН 32.32

Определение и обхват

1. За целите на настоящата част от настоящото споразумение „географски означения“ означава означения, определящи дадена стока като произхождаща от територията на някоя от страните, район или местност в тази територия, когато дадено качество, репутация или друга характеристика на стоката могат да се отдадат предимно на географския ѝ произход.

2. Подразделът се отнася за географски означения, с които се идентифицират продуктите, изброени в приложение 32-B.

3. Страните се споразумяват да разгледат, след влизането в сила на настоящото споразумение, възможността за разширяване на обхвата на географските означения, обхванати от настоящия подраздел, така че да обхванат и други видове продукти с географски означения, които не са обхванати в параграф 2, и по-специално занаятчийски изделия, като отчитат законодателното развитие на страните.

PUBLIC

4. Всяка от страните защитава географските означения на другата страна в съответствие с настоящия подраздел, при условие че тези географски означения са защитени като такива в страната на произход.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.33

Включени в списък географски означения

Всяка от страните, след като се запознае със законодателството на другата страна, посочено в приложение 32-А, както и с географските означения на другата страна, изброени в приложение 32-В, и след като приключи прилагането на подходящи мерки за публичност, в съответствие със своите закони и практики, защитава географските означения на другата страна, изброени в приложение 32-В, в съответствие с нивото на защита, определено в настоящия подраздел.

ЧЛЕН 32.34

Изменение на списъка на географските означения

1. Страните се споразумяват относно възможността за изменение на списъка с географски означения в приложение 32-В съгласно член 32.40, параграф 1. Допълненията от дадена страна към списъка ѝ с географски означения от приложение 32-В не надвишават 45 географски означения на всеки три години след датата на влизане в сила на настоящото споразумение. Страните могат да добавят нови географски означения след приключване на процедурата по предявяване на възражения в съответствие с критериите, определени в приложение 32-Б и след като тези географски означения бъдат разгледани по удовлетворителен за двете страни начин.

2. Когато изменението на списъка с географски означения в приложение 32-B се отнася до незначителна промяна, свързана с правописа на посочено географско означение или с позоваването на наименованието на географския район, към който принадлежи, се прилага процедурата, посочена в член 32.40, параграф 4.

3. Всяко допълнение или изменеие на географските означения по параграф 1 или 2 се извършват по взаимно съгласие на страните.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.35

Обхват на защитата на географските означения

1. Изброените географски означения в приложение 32-B, както и добавените съгласно член 32.34 географски означения са защитени срещу:

а) използването с търговска цел на географското означение за продукт, който е от същия вид продукт и който:

i) не произхожда от мястото на произход, посочено в приложение 32-B за това географско означение; или

ii) произхожда от мястото на произход, посочено в приложение 32-B за това географско означение, но не е произведен или изработен в съответствие с продуктовата спецификация на защитеното наименование, дори когато наименованието е придружено от термини като „род“, „тип“, „начин“, „имитация“, „аромат“ или други подобни изрази;

б) използването на каквито и да е средства в обозначението или представянето на даден продукт, показващо или загатващо, че въпросният продукт произхожда от географски район, различен от истинското му място на произход, по начин, който носи риск от подвеждане на обществеността по отношение на географския произход на продукта;

в) всяко използване, което представлява акт на нелоялна конкуренция по смисъла на член 10*второ* от Парижката конвенция, включително използването на репутацията на географско означение или всяко фалшиво или подвеждащо означение относно произхода, източника, естеството или основните свойства на продукта, върху вътрешната или външната опаковка, рекламния материал или документите, свързани със самите стоки, както и всяка практика, която може да подведе потребителя по отношение на истинския произход на продукта.

2. Защитените географски означения не могат да се превърнат в родови означения на териториите на страните.

3. По силата на настоящия подраздел не съществува задължение за защита на географски означения, които не са защитени или престават да бъдат защитени на територията си на произход.

PUBLIC

4. Нито една от страните не изключва възможността защитата или признаването на географско означение да бъдат отменени от компетентните органи на територията на произхода му въз основа на това, че защитеният или признатият термин е престанал да отговаря на условията, при които защитата или признаването са били първоначално предоставени на територията на произход.

5. Всяка от страните уведомява другата страна, ако дадено географско означение престане да бъде защитено в нейна територия на произход. Това уведомяване се извършва в съответствие с процедурите, посочени в член 32.40.

6. Настоящият подраздел по никакъв начин не накърнява правото на което и да е лице при извършване на търговската си дейност да използва името на това лице или името на предшественика на това лице в стопанската дейност, с изключение на случаите, в които въпросното име се използва по начин, който въвежда обществеността в заблуждение.

7. Защитата, предоставена на географските означения съгласно настоящия подраздел, се прилага за превода на географските означения, изброени в приложение 32-В, ако използването на такъв превод крие риск от въвеждане на обществеността в заблуждение.

8. Ако преводът на географско означение е идентичен със или съдържа общи или описателни термини, включително съществителни и прилагателни, или термини, обичайно използвани във всекидневния език като общоприето означение за даден продукт на територията на някоя от страните, или ако географското означение не е идентично с такъв термин, но го съдържа, разпоредбите на настоящия подраздел не накърняват правото на което и да е лице да използва този термин във връзка с този продукт.

PUBLIC

9. Защитата, предвидена в настоящия подраздел, не се прилага за отделен компонент от многокомпонентен термин, който е защитен като географско означение, посочено в допълнение 32-B-1, ако отделният компонент[1] е термин, обичайно използван във всекидневния език като общоприето наименование на свързания продукт.

10. Никоя от разпоредбите на настоящия подраздел не възпрепятства използването, на територията на някоя от страните, по отношение на който и да е продукт, на наименование на сорт растения или на порода животни.[2]

11. За нови географски означения, които някоя от страните възнамерява добави в съответствие с член 32.34, нищо не изисква от някоя от страните да защитава географско означение, което е идентично с термина, обичайно използван във всекидневния език като общоприето наименование на свързания продукт на територията на тази страна[3].

---

1 Както е посочено в допълнение 32-B-1, което съдържа термини, за които не се търси защита.

2 В пояснителните бележки към приложение 32-B се определят сортовете растения и породите животни, чиято употреба не се забранява.

3 Когато една страна, при определянето дали да добави нови географски означения, определя дали даден термин е обичайният във всекидневния език термин като общоприето наименование за съответната стока на нейната територия, органите на дадена страна имат правомощието да вземат предвид начина, по който потребителите разбират термина на територията на тази страна. Факторите, свързани с разбирането от страна на потребителите, могат да включват: а) дали терминът се използва за означаване на вида на въпросния продукт, според посоченото в компетентни източници, като например речници, вестници и значими уебсайтове; или б) как продуктът, означен с термина, се предлага на пазара и се използва в търговията на територията на тази страна.

ЧЛЕН 32.36

Право на използване на географски означения

1. Наименование, защитено съгласно настоящия подраздел като географско означение, може да се използва от всеки оператор, предлагащ на пазара продукт, който отговаря на съответната спецификация.

2. Наименование, защитено съгласно настоящия подраздел като географско означение, не подлежи на никаква регистрация на ползвателите, нито на допълнителни такси.

ЧЛЕН 32.37

Връзка между търговските марки и географските означения

1. Страните отказват да регистрират търговска марка, чието използване би било нарушение на член 32.35 и която се отнася до същия вид продукт като географското означение, при условие че заявлението за регистрация на такава търговска марка е подадено след датата на заявлението за защита на географското означение на територията на съответната страна.

2. Търговските марки, регистрирани в нарушение на параграф 1, се обявяват за недействителни служебно или по искане на заинтересована страна, в съответствие със законодателството и практиката на страните.

3. За посочените в член 32.33 географски означения датата на подаване на заявлението за защита съгласно параграфи 1 и 2 е 1 ноември 2022 г.

4. За географски означения, добавени към приложение 32-В в съответствие с член 32.34, датата на подаване на заявлението за защита е датата на предаване на искане до другата страна за защита на географско означение, при условие че процесът за изменение на списъка със защитени географски означения, посочен в член 32.34, е приключил успешно.

5. Страните защитават географските означения и ако съществува предишна търговска марка. Предишни търговски марки, регистрирани добросъвестно, могат да бъдат подновени и могат да бъдат предмет на промени, които изискват подаване на ново заявление за търговска марка, при условие че тези промени не подкопават защитата на географските означения и че няма основания за обезсилване на валидността на търговската марка съгласно правото на страните.

6. За целите на параграф 5 от настоящия член „по-ранна търговска марка“ означава търговска марка, чието използване е в нарушение на член 32.35, за която е подадено заявление за регистрация или която е установена в резултат на използване, ако тази възможност е предвидена от съответното законодателство, на територията на една страна преди датата, на която заявлението за защита на географското означение е подадено от другата страна съгласно настоящата част от настоящото споразумение.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.38

Прилагане на защитата

Всяка страна прилага защитата, предвидена в членове 32.35, 32.36 и 32.37, чрез подходящи административни и съдебни мерки по искане на заинтересована страна. Всяка страна предвижда, в рамките на своето законодателство и практика, допълнителни административни и съдебни мерки за предотвратяване или спиране на незаконното използване на защитени географски означения.

ЧЛЕН 32.39

Общи правила

1. От страните не се изисква да защитават като географско означение съгласно настоящия подраздел наименование, което е в противоречие с наименованието на сорт растения или порода животни и поради това има вероятност да въведе в заблуждение потребителите по отношение на действителния произход на продукта.

2. Ако географските означения на страните са омоними, едната страна предоставя защита на всяко географско означение на другата страна, при условие че на практика има достатъчно разграничение между условията за използването и представянето на наименованията, така че потребителят да не се въвежда в заблуждение.

3. Ако при двустранни преговори с трета държава някоя от страните предложи да предостави защита на географско означение на тази трета държава, което е омоним на географско означение на другата страна, тя уведомява другата страна, на която се дава възможност да изрази мнението си, преди да бъде предоставена защита на географското означение.

4. Вносът, износът и търговията с продукти, съответстващи на географските означение, изброени в приложение 32-B, се извършват в съответствие със законовите и подзаконовите актове, прилагани на територията на страната, на която продуктите се пускат на пазара.

5. Всички въпроси, произтичащи от продуктовите спецификации на защитени географски означения, се разглеждат от подкомитета, посочен в член 32.40.

6. Географските означения, защитени съгласно настоящия подраздел, могат да се заличават само от страната, от която произхожда продуктът. Всяка от страните уведомява другата страна, ако дадено географско означение, изброено в приложение 32-B, престане да бъде защитено на нейната територия. След такова уведомяване приложение 32-B се изменя съгласно член 32.40, параграф 3.

7. Продуктовата спецификация, посочена в настоящия подраздел, е одобрената продуктова спецификация, включително и всички изменения, одобрени от органите на страната, от чиято територия произхожда продуктът.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.40

Подкомитет, сътрудничество и прозрачност

1. За целите на настоящия подраздел подкомитетът, посочен в член 32.66, може да препоръча на Съвместния съвет да измени съгласно член 8.5, параграф 1, буква а):

а) приложение 32-А по отношение на позоваванията на приложимото право в страните;

б) приложение 32-Б по отношение на критериите, които трябва да бъдат включени в процедурата по възражение; и

в) приложение 32-В по отношение на географските означения.

2. За целите на настоящия подраздел подкомитетът, посочен в член 32.66, отговаря за обмена на информация относно:

а) новостите в законодателството и в политиките във връзка с географските означения;

б) географски означения с цел разглеждане на тяхната защита в съответствие с настоящия подраздел; и

в) относно всеки друг въпрос от взаимен интерес в областта на географските означения.

PUBLIC

3. След уведомлението, посочено в член 32.39, параграф 6, подкомитетът препоръчва на Съвместния съвет да измени приложение 32-В в съответствие с параграф 1, буква в) от настоящия член, за да прекрати защитата по настоящото споразумение.

4. В случай на незначителна промяна, свързана с изписването на включено в списък географско означение или позоваването на наименованието на географския район, към който се приписва, една от страните уведомява другата страна в подкомитета за тази промяна, заедно с обяснение за нея. Подкомитетът препоръчва на Съвместния съвет да измени приложение 32-В съгласно член 8.5, параграф 6, буква а) във връзка с такава незначителна промяна.

5. Страните поддържат връзка пряко или чрез подкомитета по всички въпроси, свързани с изпълнението и функционирането на настоящия подраздел. По-специално всяка от страните може да поиска от другата страна информация относно продуктовите спецификации и техните изменения, както и относно звената за контакт за административно прилагане.

6. Страните могат да направят публично достъпни продуктовите спецификации или тяхното резюме и звената за контакт за административно прилагане, съответстващи на географските означения на другата страна, които са защитени съгласно настоящия подраздел.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.41

Друга защита

1. Настоящият подраздел се прилага, без да се засягат правата и задълженията на страните в съответствие със Споразумението за СТО или всяко друго многостранно споразумение относно правото върху интелектуална собственост, по което ЕС като страна и Чили са страни.

2. Разпоредбите на настоящия подраздел не накърняват правото да се търси признаване и защита на географско означение съгласно приложимото право на някоя от страните.

ПОДРАЗДЕЛ 5

ПАТЕНТИ

ЧЛЕН 32.42

Международни споразумения

Всяка от страните[1] спазва Договора за патентно кооперирание, приет във Вашингтон на 19 юни 1970 г., изменен на 28 септември 1979 г., последно изменен на 3 октомври 2001 г.

[1] За ЕС като страна задължението по настоящия член се изпълнява от държавите членки.

ЧЛЕН 32.43

Допълнителна защита в случай на забавяне при издаването на разрешение за търговия на фармацевтични продукти

1. Страните признават, че фармацевтични продукти, защитени с патент на съответната им територия, могат да подлежат на процедура за издаване на разрешение за търговия или санитарно разрешително преди пускането им на пазара.

2. Всяка страна предвижда адекватен и ефективен механизъм, който осигурява допълнителен срок на действие на закрилата, за да компенсира притежателя на патента за намаляването на ефективната патентна защита, произтичащо от необосновани забавяния[1] при издаване на първото разрешение за търговия или санитарно разрешително на своята територия. Допълнителният срок на действие на закрилата не надвишава пет години.

[1] За целите на настоящия член забавянето е необосновано, ако включва като забавяне от над две години на първия отговор по същество до заявителя след датата на подаване на заявлението за разрешение за търговия или за санитарно разрешително. Забавяне на издаването на разрешение за търговия или на санитарно разрешително за определен срок по причина на заявителя или за срок, който е извън контрола на органа, обработващ заявлението за разрешение за търговия или санитарното разрешително, не трябва да се взема предвид при определянето на забавянето.

3. Независимо от параграф 2, всяка от страните може да предвиди допълнителна защита, в съответствие със своите законови и подзаконови актове, за продукт, който е защитен с патент и който е преминал процедура за издаване на разрешение за търговия или за санитарно разрешително, за да компенсира притежателя на даден патент за намаляването на ефективната патентна защита. Продължителността на тази допълнителна защита не надвишава пет години.[1]

4. От съображения за правна сигурност се уточнява, че при изпълнението на задълженията по настоящия член всяка страна може да определя условия и ограничения, при положение че продължава да прилага настоящия член.

5. Всяка страна полага максимални усилия за ефикасно и своевременно обработване на заявленията за разрешение за търговия или санитарно разрешително за фармацевтични продукти с оглед избягване на необосновани или ненужни забавяния. С цел да се избегнат необосновани забавяния, всяка от страните може да приеме или да запази в сила процедури, с които се ускорява обработката на заявленията за разрешение за търговия или на санитарното разрешително.

[1] Този максимален срок не засяга евентуалното по-нататъшно удължаване на срока на действие на закрилата при лекарствени продукти, за които са проведени педиатрични проучвания, а резултатите от тези проучвания са отразени в информацията за продукта.

ПОДРАЗДЕЛ 6

ЗАЩИТА НА НЕРАЗГЛАСЕНА ИНФОРМАЦИЯ

ЧЛЕН 32.44

Обхват на защитата на търговски тайни

1. При изпълнение на задължението си да спазва Споразумението ТРИПС, по-специално член 39, параграфи 1 и 2, всяка от страните предвижда подходящи гражданскоправни съдебни процедури и средства за правна защита в полза на притежателите на търговска тайна с цел предотвратяване на придобиването, използването или разкриването на търговска тайна и получаване на правна защита, когато това придобиване, използване или разкриване се извършва по начин, противоречащ на добросъвестните търговски практики.

2. За целите на настоящия подраздел:

а) „търговска тайна“ означава информация, която:

i) е тайна, в смисъл че като цяло или в точната си конфигурация и сбор от компоненти не е общоизвестна или лесно достъпна за лица от средите, които обичайно се занимават с въпросния вид информация;

ii) има търговска стойност, защото е тайна; и

iii) е била предмет на обосновани при дадените обстоятелства действия от страна на законно контролиращото информацията лице с цел запазването ѝ в тайна;

б) „притежател на търговска тайна“ означава всяко физическо или юридическо лице, законно контролиращо търговска тайна.

3. За целите на настоящия подраздел за противоречащи на добросъвестните търговски практики се смятат най-малко посочените по-долу деяния:

а) придобиването на търговска тайна без съгласието на притежателя на търговската тайна, когато това придобиване е извършено чрез неразрешен достъп до или присвояване или копиране на документи, предмети, материали, вещества или електронни документи под законния контрол на притежателя на търговската тайна, които съдържат търговската тайна или от които тя може да бъде извлечена;

б) използването или разгласяването на търговска тайна, когато се извършва без съгласието на притежателя на търговската тайна от лице, за което е установено, че отговаря на едно от следните условия:

i) придобило е търговската тайна по някой от начините, посочени в буква а);

ii) нарушило е споразумение за поверителност или друго задължение да не разкрива търговската тайна; или

iii) нарушило е договорно или друго задължение за ограничаване на използването на търговската тайна;

в) придобиването, използването или разкриването на търговска тайна, когато е извършено от лице, което към момента на придобиването, използването или разкриването е знаело или е трябвало да знае при съответните обстоятелства, че търговската тайна е била получена пряко или непряко от друго лице, което е използвало или е разкрило незаконно търговската тайна по смисъла на буква б).

4. Никоя от разпоредбите на настоящия подраздел не се разбира като изискване към някоя от страните да смята за противоречащи на добросъвестните търговски практики посочените по-долу деяния:

а) независимото откриване или създаване на съответната информация от дадено лице;

б) обратния инженеринг на даден продукт от лице, което законно притежава този продукт и за което няма правнообвързващо задължение да ограничава придобиването на съответната информация;

в) придобиването, използването или разкриването на информация, изисквана или разрешена от законодателството на съответната страна; или

г) използването от служители на техния опит и умения, придобити по почтен начин в нормалния ход на работата им.

5. Никоя от разпоредбите на настоящия подраздел не може да се разбира като ограничаваща свободата на изразяване на мнение и свободата на информация, включително свободата на медиите, която е защитена във всяка страна.

ЧЛЕН 32.45

Гражданскоправни съдебни процедури и средства за правна защита на търговските тайни

1. Всяка от страните гарантира, че на лице, което участва в гражданскоправните съдебни производства, посочени в член 32.44, или което има достъп до документи, които са част от тези съдебни производства, не се разрешава да използва или да разкрива търговска тайна или предполагаема търговска тайна, която компетентните съдебни органи, в отговор на надлежно обосновано заявление от заинтересована страна, са определили като поверителна информация и която им е станала известна в резултат на това участие или достъп.

2. В гражданскоправните съдебни производства, посочени в член 32.44, всяка от страните предвижда нейните съдебни органи да имат правомощия най-малко:

а) да разпоредят временни мерки в съответствие със законовите и подзаконовите актове на една от страните за предотвратяване на придобиването, използването или разкриването на търговската тайна по начин, който противоречи на добросъвестните търговски практики;

б) да издадат съдебно разпореждане с цел предотвратяване на придобиването, използването или разгласяването на търговската тайна по начин, който противоречи на добросъвестните търговски практики;

PUBLIC

в) да разпоредят лицето, което е знаело или е трябвало да знае, че придобива, използва или разгласява търговска тайна по начин, противоречащ на добросъвестните търговски практики, да заплати на притежателя на търговската тайна обезщетение съобразно действителните вреди, претърпени в резултат на такова придобиване, използване или разгласяване на търговската тайна;

г) да предприемат специфични мерки за запазване на поверителността на търговска тайна или предполагаема търговска тайна, представена в гражданско производство, свързано с предполагаемото придобиване, използване и разкриване на търговска тайна по начин, който противоречи на добросъвестните търговски практики; такива специфични мерки могат да включват, в съответствие с правото на съответната страна, възможността за:

i) ограничаване на достъпа до определени документи изцяло или отчасти;

ii) ограничаване на достъпа до изслушвания и до съответните записи или протоколи от тях;

iii) предоставяне на неповерителна версия на съдебното решение, в която пасажите, съдържащи търговски тайни, са отстранени или редактирани;

д) налагане на санкции на страните или на всички други лица, участващи в съдебното производство, които не спазват или отказват да изпълнят разпорежданията на компетентните съдебни органи относно защитата на търговската тайна или предполагаемата търговска тайна.

PUBLIC

3. Всяка страна гарантира, че нейните съдебни органи не са длъжни да прилагат съдебните процедури и средства за правна защита, посочени в член 32.44, когато деянието, противоречащо на добросъвестните търговски практики, се извършва в съответствие с нейното законодателство, за да се разкрие неправомерно поведение, закононарушение или незаконна дейност или с цел защита на законен интерес, признат от правото на тази страна.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.46

Защита на неразгласени данни, свързани с фармацевтични продукти

1. Ако някоя от страните поиска, като условие за разрешение за търговия или за санитарно разрешително за фармацевтичен продукт, използващ нова химическа единица, която не е била одобрена преди това, да се представят неразкрито изпитване или други данни, необходими да се установи дали употребата на този продукт е безопасна и ефективна, тази страна осигурява защита на въпросните данни срещу разгласяване пред трети страни, ако получаването им е свързано със значителни усилия, освен в случаите, когато разгласяването е необходимо за първостепенен обществен интерес или ако са предприети действия, за да се гарантира, че данните са защитени срещу нелоялна търговска употреба.

2. Всяка от страните гарантира, че в срок от най-малко пет години от датата на първото разрешение за търговия или на първото санитарно разрешително в съответната страна фармацевтичен продукт, който е разрешен впоследствие въз основа на резултатите от предклинични изпитвания и клинични изпитвания, представени в заявлението за първото разрешение за търговия или санитарно разрешително, не може да се пуска на пазара без изричното съгласие на притежателя на първото разрешение за търговия или санитарно разрешително.

3. За никоя от страните няма ограничение да прилага съкратени процедури по разрешаване за фармацевтични продукти на основание на проучвания за биоеквивалентност и бионаличност.

4. Всяка от страните може да предвиди условия и ограничения при изпълнението на задълженията по настоящия член, при условие че тя продължава да прилага настоящия член.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.47

Защита на данни, свързани с агрохимикали

1. Ако дадена страна изисква, като условие за издаване на разрешение търговия на агрохимикал, използващ нова химична единица, да се представят изпитвания или доклади от проучвания относно безопасността и ефикасността на този продукт, тази страна не предоставя разрешение за друг продукт, свързан с агрохимикали въз основа на тези изпитвания или доклади от проучвания без съгласието на лицето, което ги е представило преди това, най-малко десет години след датата на първото разрешение за търговия на агрохимикала.

2. Страните могат да ограничат защитата по настоящия член до изпитвания или доклади от проучвания, които отговарят на следните условия:

а) те са необходими за издаването на разрешението или за изменението на разрешението с цел да се позволи използването на продукт, свързан с агрохимикали върху други култури; и

б) те са сертифицирани като съответстващи на принципите за добра лабораторна практика или за добра експериментална практика.

3. Всяка страна може да установи правила за избягване на дублиращи се изпитвания върху гръбначни животни.

4. Всяка страна може да предвиди условия и ограничения при изпълнение на задълженията по настоящия член, при условие че страната продължава да прилага настоящия член.

PUBLIC

ПОДРАЗДЕЛ 7

СОРТОВЕ РАСТЕНИЯ

ЧЛЕН 32.48

Правна закрила на сортовете растения

Страните предоставят правна закрила на сортовете растения в съответствие с Международната конвенция за закрила на новите сортове растения, приета на 2 декември 1961 г. и последно ревизирана в Женева на 19 март 1991 г. („Конвенцията UPOV“), включително изключенията от правото на селекционера, предвидени в член 15 от Конвенцията UPOV, и си сътрудничат с цел насърчаване и ефективно прилагане на тези права.

РАЗДЕЛ В

ЗАЩИТА НА ПРАВАТА ВЪРХУ ИНТЕЛЕКТУАЛНАТА СОБСТВЕНОСТ

ПОДРАЗДЕЛ 1

ЗАЩИТА ПО ГРАЖДАНСКОПРАВЕН И АДМИНИСТРАТИВЕН РЕД

PUBLIC

ЧЛЕН 32.49

Общи задължения

1. Всяка от страните потвърждава отново своите ангажименти по Споразумението ТРИПС и гарантира защитата на правата върху интелектуалната собственост в съответствие със своето законодателство и практика. Страните уреждат мерките, процедурите и средствата за правна защита, предвидени в настоящото споразумение.

2. Настоящият раздел не се прилага за правата, обхванати от раздел Б, подраздел 6.

3. Всяка страна предвижда мерки, процедури и средства за правна защита, които са справедливи и безпристрастни и не са ненужно сложни или скъпоструващи, нито налагат неразумни срокове или неоправдани забавяния.

4. Мерките, процедурите и средствата за правна защита, посочени в параграф 3, са ефективни, пропорционални и възпиращи и се прилагат по начин, чрез който се избягва създаването на препятствия пред законната търговия, и се предвиждат предпазни механизми срещу злоупотреба с тях.

5. Нищо в настоящия раздел не се тълкува като задължение на всяка от страните:

а) да въведе съдебна система за защитата на правата върху интелектуална собственост, различна от общата система за правоприлагане; или

б) по отношение на разпределянето на ресурсите между защитата на правата върху интелектуалната собственост и общото правоприлагане.

ЧЛЕН 32.50

Лица, имащи право да поискат прилагането на принудителни мерки, процедури и средства за правна защита

Всяка от страните признава като лица, имащи право да изискват прилагането на принудителните мерки, процедурите и средствата за правна защита, посочени в настоящия раздел и в част III от Споразумението ТРИПС:

а) носителите на права върху интелектуална собственост в съответствие с правото на всяка страна;

PUBLIC

б) всички други лица, имащи правото да ползват тези права, по-специално притежателите на лицензи, доколкото това е позволено от правото на всяка страна и е в съответствие с него;

в) органите за колективно управление на правата върху интелектуална собственост, които са признати по надлежния ред като имащи правото да представляват носителите на права върху интелектуална собственост, доколкото това е позволено от правото на всяка страна и е в съответствие с него;

г) субектите[1], които са признати по надлежния ред като имащи правото да представляват носителите на права върху интелектуална собственост, доколкото това е позволено от правото на всяка страна и е в съответствие с него.

ЧЛЕН 32.51

Доказателства

1. Всяка от страните гарантира, че дори преди започване на производството по съществото на спора, въз основа на подадено искане от страна по спора, представила разумни налични доказателства в подкрепа на твърдението си, че принадлежащото ѝ право върху интелектуална собственост е било нарушено или предстои да бъде нарушено, компетентните съдебни органи могат да разпоредят незабавни и ефективни временни мерки за обезпечаване на съответните доказателства по отношение на предполагаемото нарушение, при спазване на принципите за защита на поверителната информация съгласно правото на тази страна. При разпореждането на временни мерки съдебните органи вземат предвид законните интереси на предполагаемия нарушител.

[1] За Чили терминът „субекти“ означава „федерации и асоциации“. За ЕС като страна терминът „субекти“ означава „органи за професионална защита“.

2. Временните мерки, посочени в параграф 1, могат да включват подробно описание, със или без вземане на мостри, или физическо изземване на стоките в предполагаемо нарушение и когато е целесъобразно, на материалите и средствата, използвани за производството или разпространението на тези стоки, и свързаните с това документи.

3. В случай на нарушаване на право върху интелектуална собственост, извършено в търговски мащаби, всяка страна приема мерките, които са необходими, за да се даде възможност на съдебните органи да разпоредят, когато това е целесъобразно, по искане на дадено лице, съобщаването на банкови, финансови или търговски документи под контрола на ответната страна, при спазване на принципите за защита на поверителната информация.

ЧЛЕН 32.52

Право на информация

1. Всяка страна гарантира, че при гражданско производство във връзка с нарушение на право върху интелектуална собственост и в отговор на обосновано и съразмерно искане от страна на ищеца компетентните съдебни органи могат да разпоредят нарушителят или всяко друго лице да предостави информация относно произхода и дистрибуторските мрежи на стоките или услугите, с които се нарушава правото върху интелектуална собственост.

2. За целите на параграф 1 „всяко друго лице“ означава лице, за което най-малко:

а) е установено , че притежава стоките, нарушаващи права върху интелектуалната собственост, в търговски мащаби;

б) е установено, че използва услугите, нарушаващи права върху интелектуалната собственост, в търговски мащаби;

в) е установено, че предоставя в търговски мащаби услугите, използвани при действията по извършване на нарушение; или

г) лицето, посочено в настоящия параграф, е заявило, че е участвало в производството, изработването или разпространението на стоките, нарушаващи права върху интелектуалната собственост, или в предоставянето на услугите, нарушаващи права върху интелектуалната собственост.

3. Информацията, посочена в параграф 1, включва по целесъобразност следното:

а) имената и адресите на производителите, дистрибуторите, доставчиците и други предходни собственици на стоките или услугите, както и предполагаемите търговци на едро и на дребно; и

б) информация за произведените, изработените, доставените, получените или поръчаните количества, както и цената, получена за въпросните стоки или услуги.

PUBLIC

4. Настоящият член се прилага, без да се засягат закони на някоя от страните, с които:

а) на носителите на права се дава правото да получат по-пълна информация;

б) се урежда използването в граждански производства на информацията, съобщена съгласно настоящия член;

в) се урежда отговорността за злоупотреба с правото на информация;

г) се дава възможност за отказ да се предостави информация, която би принудила лицето, посочено в параграф 1, да признае собственото си участие или това на свои близки роднини в нарушаването на право върху интелектуална собственост; или

д) се урежда защитата на поверителността на източниците на информация или обработването на лични данни.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.53

Временни и обезпечителни мерки

1. Всяка страна гарантира, че по молба на ищеца съдебните органи могат да постановят привременна мярка срещу предполагаемия нарушител, чието предназначение е да се предотврати евентуално непосредствено предстоящо нарушение на право върху интелектуална собственост или да се забрани — временно, а когато е приложимо, и под условие за налагане на периодична имуществена санкция, когато това е предвидено от законодателството на тази страна — продължаването на предполагаемите нарушения на това право или тяхното продължаване да се обвърже с условие за внасянето на за внасяне на обезпечение с цел да се гарантира обезщетение за носителя на правото. Привременна мярка може да бъде издадена — при същите условия, когато е целесъобразно — и срещу трета страна[1], попадаща под юрисдикцията на съответния съдебен орган и чиито услуги се използват за нарушаване на право върху интелектуална собственост.

2. Всяка страна гарантира, че нейните съдебни органи могат, по искане на ищеца, да разпоредят изземването или предаването[2] на стоките, за които има съмнение, че нарушават право върху интелектуална собственост, така че да се предотврати тяхното навлизане или движение по търговските канали.

[1] За целите на настоящия член всяка от страните може да предвиди, че „третата страна“ включва посредник.

[2] За целите на прилагането на настоящия параграф всяка от страните може да избира между изземване и предаване.

3. В случай на предполагаемо нарушение, извършено в търговски мащаб, всяка страна гарантира, че съдебните органи могат да разпоредят, ако ищецът докаже, че са налице обстоятелства, поради които е вероятно да бъде възпрепятстван да получи обезщетение за вреди, като обезпечителна мярка налагането на запор или възбрана върху движимото и недвижимото имущество на предполагаемия нарушител, включително налагането на запор върху неговите банкови сметки и други активи. За тази цел компетентните органи могат да разпоредят да се предадат банкови, финансови или търговски документи или да се даде подходящ достъп до съответната информация.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.54

Средства за правна защита

1. Всяка страна гарантира, че съдебните органи могат да разпоредят, по искане на ищеца и без да се засяга дължимото на носителя на правото обезщетение за вреди вследствие на нарушението, и без никаква компенсация, унищожаването или поне окончателното изтегляне от търговските канали на стоките, за които е установено, че нарушават право върху интелектуална собственост. Ако счетат това за целесъобразно, съдебните органи могат да разпоредят също така унищожаването на материали и средства, използвани предимно при създаването или производството на такива стоки.

2. Съдебните органи на всяка от страните имат правомощието да разпоредят изпълнението на тези мерки да бъде за сметка на нарушителя, освен ако са посочени особени причини за отклонение от това правило.

3. При разглеждането на искане за прилагане на средства за правна защита се вземат предвид необходимостта от пропорционалност между тежестта на нарушението и разпоредените средства за правна защита, както и интересите на трети страни.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.55

Съдебни разпореждания

Всяка страна гарантира, че когато със съдебно решение се установи нарушение на право върху интелектуална собственост, съдебните органи могат да постановят срещу нарушителя, и ако е целесъобразно — срещу трета страна[1], над която компетентният съдебен орган упражнява юрисдикция и чиито услуги се използват от трето лице за нарушаване на право върху интелектуална собственост, съдебно разпореждане, с което се цели да се забрани по-нататъшното извършване на нарушението.

[1] За целите на настоящия член всяка от страните може да предвиди, че „третата страна“ включва посредник.

ЧЛЕН 32.56

Алтернативни мерки

Всяка страна може да предвиди, че в необходимите случаи и по молба на лицето, което може да подлежи на мерките, предвидени в член 32.54 или член 32.55, съдебните органи могат да постановят заплащане на парично обезщетение на засегнатата страна вместо прилагане на мерките, предвидени в член 32.54 или член 32.55, в случай че лицето е действало без умисъл и без небрежност, ако изпълнението на въпросните мерки би му причинило несъразмерна вреда и ако паричното обезщетение за потърпевшата страна се прецени за разумно удовлетворително.

ЧЛЕН 32.57

Обезщетение за вреди

1. Всяка от страните гарантира, че по молба на увредената страна съдебните органи нареждат на нарушителя, който е знаел, или е имал разумни основания да знае, че участва в действие, с което се нарушават права, да заплати на носителя на правата обезщетение съобразно действителните вреди, понесени от носителя на правата в резултат на нарушението.

2. При определяне на размера на обезщетението съгласно параграф 1 съдебните органи на всяка от страните имат правомощието, *inter alia*, да вземат предвид всички легитимни мерки за стойността, представени от носителя на правата, които може да включват пропуснати ползи, стойността на стоките или или услугите — предмет на нарушените права, измерена по пазарната цена, или предложената цена на дребно[1]. Най-малко в случаите на нарушение на авторски или сродните им права и фалшифициране на търговска марка всяка от страните предвижда, че в гражданскоправните съдебни производства нейните съдебни органи имат правомощието да разпореждат на нарушителя да плати на носителя на правото частта от печалбите на нарушителя, получени вследствие на нарушението, било като алтернатива на обезщетението, като допълнение към него или като част от него.

3. Вместо посоченото в параграф 2, всяка страна може да предвиди, че нейните съдебни органи имат правомощието, когато е целесъобразно, да определят обезщетението като фиксирана сума въз основа на елементи като най-малкото размера на авторските и лицензионните възнаграждения или таксите, които щяха да бъдат дължими, ако нарушителят бе поискал разрешение да ползва въпросното право върху интелектуална собственост.

4. Нищо в настоящия член не пречи на която и да е от страните да предвиди, че за случаите, когато нарушителят не е знаел, или е имал разумни основания да не знае, че е участвал в действие, с което се нарушават права, нейните съдебните органи могат да разпоредят в полза на увредената страна възстановяване на печалбите или заплащане на обезщетения за вреди, които могат да бъдат предварително установени.

[1] В случая на ЕС като страна това включва също така, когато е целесъобразно, елементи, различни от икономическите фактори, като например неимуществени вреди, причинени на носителя на правото вследствие на нарушението.

ЧЛЕН 32.58

Съдебни разноски

Всяка от страните предвижда, че нейните съдебни органи разполагат с правомощието да разпоредят, когато е целесъобразно, при приключването на гражданскоправни съдебни производства във връзка със защитата на права върху интелектуалната собственост, загубилата страна да заплати на спечелилата страна съдебните разноски и другите разходи съгласно предвиденото в правото на въпросната страна.

ЧЛЕН 32.59

Публикуване на съдебни решения

Всяка страна гарантира, че при съдебни производства, образувани за нарушение на право върху интелектуална собственост, съдебните органи могат да разпоредят по искане на ищеца и за сметка на нарушителя подходящи мерки за разпространение на информацията във връзка с постановеното решение, в това число излагането му и неговото цялостно или частично публикуване.

ЧЛЕН 32.60

Презумпция за авторство или собственост

Страните признават, че за целите на прилагането на мерките, процедурите и средствата за правна защита, предвидени в настоящия раздел:

а) за да може авторът на литературно или художествено произведение да се смята за такъв и следователно да разполага с правото да образува производство за нарушени права, е достатъчно, при липса на доказателства за противното, името на автора да фигурира върху произведението по обичайния начин; и

б) буква а) се прилага *mutatis mutandis* за носителите на права, сродни на авторското право, по отношение на техния обект на закрила.

ЧЛЕН 32.61

Административни процедури

Доколкото административните производства по съществото на спора са предпоставка за постановяването на защитна мярка в гражданския процес, тези производства трябва да съответстват на принципи, които по същество са равностойни на предвидените в съответните разпоредби от настоящия подраздел.

PUBLIC

ПОДРАЗДЕЛ 2

МЕРКИ ЗА КОНТРОЛ ПО ГРАНИЦИТЕ

PUBLIC

ЧЛЕН 32.62

Гранични мерки

1. По отношение на стоките под митнически контрол всяка страна приема или запазва в сила процедури, съгласно които носител на права може да подаде заявление до компетентните органи да спрат временно освобождаването или да задържат съмнителни стоки. За целите на настоящия подраздел „съмнителни стоки“ означава стоки, за които има съмнение, че нарушават търговски марки, авторски и сродни права, географски означения, патенти, полезни модели, промишлени дизайни или топографии на интегрални схеми.

2. Всяка страна разполага с електронни системи, с помощта на които компетентните органи управляват одобрените или регистрираните заявления.

3. Всяка страна гарантира, че нейните компетентни органи не начисляват такса за покриване на административните разходи, произтичащи от обработката на заявление или регистрация.

4. Всяка страна гарантира, че нейните компетентни органи вземат решение за одобряване или регистриране на заявление в рамките на разумен срок.

5. Всяка страна гарантира, че одобреното или регистрираното заявление се прилага за повече от една пратка.

6. По отношение на стоките под митнически контрол всяка страна гарантира, че нейните митнически органи могат да действат по собствена инициатива за спиране на освобождаването или за задържане на стоки, за които се има съмнение, че нарушават търговски марки или авторско право.

7. Митническите органи използват анализ на риска, за да идентифицират съмнителни стоки. Всяка от страните прилага настоящия параграф в съответствие със своето право.

8. Всяка от страните може да разполага с процедури, позволяващи унищожаването на съмнителни стоки, без да е необходимо предварително административно или съдебно производство за официално установяване на нарушенията в случаите, когато засегнатите лица са съгласни или не се противопоставят на такова унищожаване. Ако тези стоки не бъдат унищожени, всяка от страните гарантира, че освен при изключителни обстоятелства, тези стоки се извеждат от употреба извън търговските канали по такъв начин, че да не се нанася вреда на носителя на правата.

9. Всяка страна може да разполага с процедури, позволяващи бързото унищожаване на фалшифицирани търговски марки и пиратски стоки, изпратени в пощенски или експресни куриерски пратки.

10. Всяка от страните може да реши да не прилага настоящия член за вноса на стоки, предлагани на пазара в трета държава от носителите на правото или с тяхно съгласие. Всяка от страните може също така да изключи от прилагането на настоящия член стоки с нетърговски характер, съдържащи се в личния багаж на пътниците.

11. Митническите органи на страните поддържат редовен диалог и насърчават сътрудничеството със съответните заинтересовани страни и с другите органи, участващи в защитата на правата върху интелектуалната собственост.

12. Страните си сътрудничат по отношение на международната търговия със съмнителни стоки. По-специално страните споделят, доколкото е възможно, информация за търговия със съмнителни стоки, засягаща другата страна.

13. Без да се засягат други форми на сътрудничество, Протоколът относно административната взаимопомощ по митнически въпроси към настоящото споразумение се прилага по отношение на нарушения на законодателството относно правата върху интелектуалната собственост, за съблюдаването на които митническите органи на съответната страна са компетентни в съответствие с настоящия член.

ЧЛЕН 32.63

Съответствие с ГАТТ и Споразумението ТРИПС

При прилагането на гранични мерки за защита на правата върху интелектуалната собственост от страна на нейните митнически органи, независимо дали са обхванати от настоящия подраздел или не, всяка от страните гарантира съгласуваност със задълженията си по ГАТТ от 1994 г. и Споразумението ТРИПС, и по-специално с член V от ГАТТ от 1994 г. и член 41 и част III, раздел 4 от Споразумението ТРИПС.

РАЗДЕЛ Г

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 32.64

Сътрудничество

1. Страните си сътрудничат с оглед подпомагане на изпълнението на ангажиментите и задълженията, поети съгласно настоящата глава.

2. Сътрудничеството на страните по въпросите на защитата и прилагането на правата върху интелектуалната собственост може да включва следните дейности:

а) обмен на информация относно правната уредба, свързана с правата върху интелектуалната собственост и съответните правила за защита и прилагане;

б) обмен на опит между страните относно напредъка в законодателството;

в) обмен на опит между страните относно защитата на правата върху интелектуалната собственост;

г) обмен на опит между страните по правоприлагането на централно равнище и на равнището на регионалното и местното управление от митническите органи, полицията, административните и съдебните органи;

PUBLIC

д) координация за предотвратяване на износа на фалшифицирани стоки, включително с трети държави;

е) техническа помощ, изграждане на капацитет и обмен и обучение на персонал;

ж) закрилата и защитата на правата върху интелектуалната собственост и разпространението на информация в това отношение сред, *inter alia*, деловите кръгове и гражданското общество;

з) публична осведоменост на потребителите и носителите на права, както и засилване на институционалното сътрудничество, по-специално между техните служби за интелектуална собственост;

и) активно насърчаване на осведомеността и образоваността на широката общественост относно политиките в областта на правата върху интелектуална собственост;

й) публично-частно сътрудничество с участието на МСП, включително на събития или събирания, насочени към МСП, по отношение на защитата и прилагането на правата върху интелектуалната собственост и намаляването на нарушенията им; и

к) изготвяне на ефективни стратегии за идентифициране на аудитории и комуникационни програми за повишаване на осведомеността на потребителите и медиите относно въздействието на нарушенията на правата върху интелектуалната собственост, включително риска за здравето и безопасността и връзката с организираната престъпност.

PUBLIC

3. Всяка от страните може да направи публично достъпни продуктовите спецификации или резюмето на същите спецификации, заедно със звената за контакт за контрол и управление на географските означения на другата страна, които са защитени съгласно раздел Б, подраздел 4.

4. Пряко или чрез подкомитета, посочен в член 32.66, страните поддържат връзка по всички въпроси, отнасящи се до прилагането и функционирането на настоящата глава.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.65

Доброволни инициативи на заинтересовани страни

Всяка страна се стреми да улесни доброволните инициативи на заинтересованите страни за намаляване на нарушенията на правата върху интелектуалната собственост, включително онлайн и на други пазари, като се концентрира върху конкретни проблеми и търси практически решения, които са реалистични, балансирани, пропорционални и справедливи за всички заинтересовани страни, включително по следните начини:

а) всяка от страните се стреми да свиква на консенсусна основа заинтересованите страни на своя територия, за да улеснява доброволните инициативи за намиране на решения и разрешаване на разногласия по отношение на закрилата и защитата на правата върху интелектуалната собственост и намаляването на нарушенията;

б) всяка от страните се стреми да обменя информация с другата страна относно усилията за улесняване на доброволните инициативи на заинтересованите страни на своя територия; и

в) страните се стремят да насърчават открит диалог и сътрудничество между заинтересованите страни на страните, както и да насърчават заинтересованите страни на страните да намират заедно решения и да разрешават разногласия по отношение на закрилата и съблюдаването на правата върху интелектуалната собственост и намаляването на нарушенията.

PUBLIC

ЧЛЕН 32.66

Подкомитет по интелектуалната собственост

Подкомитетът по интелектуалната собственост („подкомитетът“), създаден съгласно член 8.8, параграф 1, наблюдава и гарантира правилното прилагане и функциониране на настоящата глава и на приложения 32-А, 32-Б и 32-В. Подкомитетът изпълнява и специфични задачи, възложени му в настоящата глава, включително в член 32.40.

ГЛАВА 33

ТЪРГОВИЯ И УСТОЙЧИВО РАЗВИТИЕ

PUBLIC

РАЗДЕЛ А

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 33.1

Цели

1. Страните припомнят Дневен ред 21 за околната среда и развитието, приет на Конференцията на ООН по околна среда и развитие, проведена в Рио де Жанейро от 3 до 14 юни 1992 г., плана за изпълнение, приет на Срещата на върха на ООН по устойчиво развитие в Йоханесбург през 2002 г., Декларацията на Международната организация на труда („МОТ“) относно социалната справедливост за справедлива глобализация, приета от Международната конференция на труда на нейната 97-ма сесия, проведена в Женева на 10 юни 2008 г. („Декларацията на МОТ относно социалната справедливост за справедлива глобализация“), Заключителния документ на Конференцията на ООН относно устойчивото развитие от 2012 г., озаглавен „Бъдещето, което искаме“, и Програмата до 2030 г. и нейните цели за устойчиво развитие.

2. Страните признават, че устойчивото развитие обхваща икономическото развитие, социалното развитие и опазването на околната среда, като и трите са взаимно свързани и се подсилват взаимно с оглед на благосъстоянието на настоящите и бъдещите поколения.

3. С оглед на изложеното по-горе целта на настоящата глава е да се подобрят търговските и инвестиционните отношения между страните по начин, който допринася за устойчивото развитие, по-специално неговите трудови[1] и екологични измерения, които са от значение за търговията и инвестициите.

4. В настоящата глава се въплъщава подход на сътрудничество, основан на общи ценности и интереси.

ЧЛЕН 33.2

Право на регулиране и равнища на закрила

1. Страните признават правото на всяка страна да определя своите политики и приоритети за устойчиво развитие, по-специално да установява свои собствени равнища на национална защита на труда и околната среда и свои собствени приоритети в областта на труда и околната среда, както и да приема или променя съответно своето законодателство и политики, свързани с труда и околната среда.

2. Равнищата на защита, законодателството и политиките, посочени в параграф 1, са в съответствие с ангажимента на всяка от страните към многостранните споразумения по околната среда („МСОС“) и многостранните трудови стандарти и споразумения, посочени в настоящата глава, по които тя е страна.

[1] За целите на настоящата глава понятието „труд“ означава стратегическите цели на МОТ съгласно програмата за достоен труд, формулирана в Декларацията на МОТ относно социалната справедливост за справедлива глобализация.

3. Всяка от страните се стреми да гарантира, че нейните екологични и трудови закони, подзаконови актове и политики осигуряват и насърчават високо равнище на опазване на околната среда и защита на труда, и се стреми да продължи да подобрява своите равнища на опазване на околната среда и защита на труда, предвидени в нейните закони, подзаконови актове и политики.

4. Никоя от страните не отслабва, нито намалява равнищата на защита, предвидени в нейните екологични или трудови законови и подзаконови актове, с цел насърчаване на търговията или инвестициите.

5. Никоя от страните не може да се откаже или по друг начин да се отклони, или да предложи да се откаже или по друг начин да се отклони от своите екологични и трудови законови и подзаконови актове по начин, който отслабва или намалява равнищата на защита, предвидени в тези закони и разпоредби, с цел насърчаване на търговията или инвестициите.

6. Никоя от страните не може чрез постоянно или повтарящо се действие или бездействие да не прилага ефективно своите екологични и трудови законови и подзаконови актове по начин, който засяга търговията или инвестициите.

7. Всяка от страните запазва правото си да упражнява разумна преценка и да взема *bona fide* решения по отношение на разпределението на ресурсите за правоприлагане в съответствие с приоритетите за прилагането на своите екологични и трудови законови и подзаконови актове.

8. Никоя от страните не може да прилага своите екологични и трудови законови и подзаконови актове по начин, който би представлявал прикрито ограничение на търговията или инвестициите.

PUBLIC

ЧЛЕН 33.3

Търговия и отговорно бизнес поведение и управление на веригите на доставки

1. Страните признават значението на отговорното управление на веригите на доставки чрез отговорно бизнес поведение или практики за корпоративна социална отговорност и ролята на търговията за постигането на тази цел.

2. В съответствие с параграф 1 всяка от страните:

а) насърчава отговорно бизнес поведение или корпоративна социална отговорност, като поощрява предприятията да възприемат подходящи практики, които са в съответствие с международно признати принципи, стандарти и насоки, включително секторни насоки за корпоративна надлежна проверка, които са одобрени или се подкрепят от тази страна; и

б) подкрепя разпространението и използването на съответните международни инструменти, които са одобрени или се подкрепят от тази страна, като например Насоките на ОИСР за многонационалните предприятия, Тристранната декларация на МОТ за принципите относно многонационалните предприятия и социалната политика, приета в Женева през ноември 1977 г. („Тристранната декларация на МОТ за принципите относно многонационалните предприятия и социалната политика“), Глобалния договор на ООН и Ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека, одобрени от Съвета по правата на човека в Резолюция 17/4 от 16 юни 2011 г.

PUBLIC

3. Страните признават полезността на международните специфични секторни насоки в областите на корпоративната социална отговорност и отговорното бизнес поведение и насърчават съвместната работа в това отношение. Страните предприемат също така необходимите мерки за насърчаване на придържането към Насоките на ОИСР относно надлежната проверка.

4. Страните признават значението на насърчаването на търговията със стоки, които допринасят за подобряване на социалните условия и екологосъобразните практики, като екологични стоки и услуги, допринасящи за ефективна по отношение на ресурсите икономика с ниски въглеродни емисии, стоки, чието производство не е свързано с обезлесяване, и стоки, които са обект на доброволни схеми и механизми за осигуряване на устойчивост.

5. Страните обменят информация, както и най-добри практики, и когато е целесъобразно, сътрудничат помежду си, на регионално равнище и в рамките на международни форуми, по въпросите, обхванати от настоящия член.

ЧЛЕН 33.4

Научна и техническа информация

1. При определянето или прилагането на мерки, насочени към опазване на околната среда или условията на труд, които могат да повлияят на търговията или инвестициите между страните, всяка от страните взема предвид наличните научни и технически доказателства, за предпочитане от признати технически и научни органи, както и съответните международни стандарти, насоки или препоръки, когато има такива.

2. Ако научните доказателства или информация са недостатъчни или неубедителни и съществува риск от сериозно увреждане на околната среда или риск за здравословните и безопасни условия на труд на нейна територия, дадена страна може да приеме мерки въз основа на принципа на предпазните мерки. Тези мерки подлежат на преразглеждане, ако се появи нова или допълнителна научна информация.

3. Ако мярка, приета в съответствие с параграф 2, оказва въздействие върху търговията или инвестициите между страните, всяка от страните може да поиска от страната, приела мярката, да предостави информация, която да показва, че мярката е в съответствие със собствените ѝ равнища на защита, както и да поиска обсъждане на въпроса в Подкомитета по търговията и устойчивото развитие.

4. Тези мерки не се прилагат по начин, който може да представлява средство за произволна или неоправдана дискриминация или прикрито ограничение на търговията или инвестициите.

ЧЛЕН 33.5

Прозрачност и добри регулаторни практики

Страните признават значението на прилагането на правилата за прозрачност и добри регулаторни практики в съответствие с глави 35 и 36, по-специално правилата, предоставящи възможности на заинтересованите лица да представят становища по отношение на:

а) мерки, насочени към опазване на околната среда или условията на труд, които могат да засегнат търговията или инвестициите; и

б) търговски или инвестиционни мерки, които могат да засегнат опазването на околната среда или условията на труд.

PUBLIC

ЧЛЕН 33.6

Обществена осведоменост, информация, участие на обществеността и процедурни гаранции

1. Всяка от страните насърчава обществената осведоменост относно своите трудови и екологични законови и подзаконови актове, включително като гарантира, че нейните трудови и екологични законови и подзаконови актове и процедурите за прилагането и спазването им са публично достъпни.

2. Всяка от страните се стреми да отговори на исканията за информация от всяко лице относно това как тази страна прилага настоящата глава.

3. Всяка от страните използва механизмите, посочени в членове 40.5, 40.6 и 40.7, за да търси становища по въпроси, свързани с прилагането на настоящата глава.

4. Всяка от страните осигурява получаването и надлежното разглеждане на съобщенията и мненията под формата на писмени становища от дадено лице от тази страна по въпроси, свързани с прилагането на настоящата глава, в съответствие с нейните вътрешни процедури. Всяка от страните отговаря писмено и своевременно на тези становища. Тя може да уведомява за такива съобщения и становища своята вътрешна консултативна група, сформирана по реда на член 40.6, както и звеното за контакт на другата страна, определено съгласно член 33.19, параграф 6.

5. Всяка от страните, в съответствие със своето законодателство, гарантира, че административните или съдебните процедури са достъпни за лицата с признат законен интерес по конкретен въпрос или за лицата, които твърдят, че тяхното право е било нарушено, за да даде възможност да се предприемат действия срещу нарушения на нейното екологично или трудово законодателство, включително чрез подходящи средства за правна защита срещу нарушения на това законодателство.

6. Всяка от страните гарантира, в съответствие със своето право, че процедурите, посочени в параграф 5, са съобразени с надлежното провеждане на съдебния процес, не са ненужно сложни или скъпи, не налагат неразумни срокове или неоправдани забавяния, предоставят възможност за издаване на съдебно разпореждане, ако е целесъобразно, и са справедливи, безпристрастни и прозрачни.

ЧЛЕН 33.7

Дейности за сътрудничество

1. Страните признават значението на дейностите за сътрудничество по свързаните с търговията аспекти на политиката в областта на околната среда и труда, за да се постигнат целите на настоящото споразумение и да се изпълни настоящата глава.

PUBLIC

2. Дейностите за сътрудничество могат да се разработват и изпълняват с участието на международни и регионални организации, както и с трети държави, предприятия, организации на работодатели и работници, образователни и изследователски организации и други неправителствени организации, според случая.

3. Дейностите за сътрудничество се осъществяват по въпроси и теми, договорени от страните за решаване на въпроси от общ интерес.

4. Страните могат да си сътрудничат по въпроси, предвидени в настоящата глава, както и, *inter alia*, по:

а) трудови и екологични аспекти на търговията и устойчивото развитие в международни форуми, включително по-специално СТО, Политическия форум на високо равнище на ООН за устойчивото развитие, Програмата на ООН за околната среда („UNEP“), МОТ и МСОС;

б) въздействието на правото и стандартите в областта на околната среда и труда върху търговията и инвестициите;

в) въздействието на търговското и инвестиционното право върху труда и околната среда; и

PUBLIC

г) свързани с търговията аспекти на:

i) инициативи за устойчиво потребление и производство, включително инициативи, насочени към насърчаване на кръговата икономика и екологосъобразния растеж и намаляване на замърсяването; и

ii) инициативи за насърчаване на екологичните стоки и услуги, включително чрез премахване на свързаните с тях нетарифни бариери.

5. Приоритетите на дейностите за сътрудничество се определят съвместно от страните въз основа на области от взаимен интерес и наличните ресурси.

6. Страните могат да извършват дейности в областите на сътрудничество, посочени в настоящата глава, лично или чрез всякакви технологични средства, с които разполагат.

PUBLIC

РАЗДЕЛ Б

ОКОЛНА СРЕДА И ТЪРГОВИЯ

PUBLIC

ЧЛЕН 33.8

Цели

1. Страните се стремят да насърчават взаимно подкрепящи се политики в областта на търговията и околната среда, високо равнище на опазване на околната среда в съответствие с МСОС, по които са съответно страни, и ефективно прилагане на съответните им законови и подзаконови актове в областта на околната среда, както и да повишават капацитета си за решаване на екологични въпроси, свързани с търговията, включително чрез сътрудничество.

2. Страните признават, че засиленото сътрудничество за защита и опазване на околната среда и устойчивото управление на техните природни ресурси носи ползи, които могат да допринесат за устойчивото развитие, да засилят тяхното управление в областта на околната среда и да допълнят целите на настоящото споразумение.

3. Страните признават значението на взаимно подкрепящите се търговски и екологични политики и практики за подобряване на опазването на околната среда при насърчаване на устойчивото развитие.

ЧЛЕН 33.9

Многостранно управление и многостранни споразумения в областта на околната среда

1. Страните признават значението на Асамблеята на ООН по околната среда на Програмата на ООН по околна среда (ЮНЕП). Страните признават критичната роля на МСОС за справяне с глобалните, регионалните и вътрешните екологични предизвикателства. Страните също така признават необходимостта от засилване на взаимната подкрепа между политиките в областта на търговията и околната среда. Съответно всяка страна ефективно прилага МСОС, включително протоколите им, по които е страна.

2. Страните признават правото на всяка страна да приема или да запазва в сила мерки за постигане на целите на МСОС, по които е страна.

3. Страните водят диалог и си сътрудничат, когато е целесъобразно, по въпроси от взаимен интерес, свързани с търговията и околната среда, по-специално по отношение на МСОС. Това включва редовен обмен на информация относно инициативите на всяка от страните по отношение на ратификациите на МСОС, включително техните протоколи и изменения.

ЧЛЕН 33.10

Търговия и изменение на климата

1. Страните признават значението на МСОС в областта на изменението на климата, по-специално необходимостта от постигане на целта на РКООНИК, и предназначението и целите на Парижкото споразумение, за да се отговори на непосредствената заплаха от изменение на климата. Съответно страните признават ролята на търговията в постигането на целта за устойчиво развитие и справянето с изменението на климата, както и значението на индивидуалните и колективните усилия за справяне с въздействието на изменението на климата чрез действия за смекчаване и адаптиране.

2. В съответствие с параграф 1 всяка от страните:

а) прилага ефективно РКООНИК и Парижко споразумение, включително ангажиментите си по отношение на национално определените приноси;

б) насърчава положителния принос на търговията за прехода към ниски емисии на парникови газове и кръгова икономика и за устойчиво на климатичните изменения развитие, включително действия за смекчаване на последиците от изменението на климата и адаптирането към него; и

в) улеснява и насърчава търговията и инвестициите в стоки и услуги от особено значение за смекчаване на последиците от изменението на климата и адаптирането към него, за устойчива възобновяема енергия и за енергийна ефективност, по начин, съвместим с други разпоредби на настоящото споразумение.

PUBLIC

3. В съответствие с член 33.7 страните си сътрудничат, ако е целесъобразно, по свързаните с търговията аспекти на изменението на климата, двустранно, регионално и в международни форуми, включително в рамките на РКООНИК, СТО и Монреалския протокол за веществата, които нарушават озоновия слой, сключен в Монреал на 16 септември 1987 г. („Монреалски протокол“). Освен това страните могат да си сътрудничат, ако е целесъобразно, по тези въпроси и в рамките на Международната морска организация.

4. В съответствие с параграф 1 страните си сътрудничат в такива области, като:

а) обмен на знания и опит относно изпълнението на Парижкото споразумение, както и по инициативи за насърчаване на устойчивостта спрямо изменението на климата, възобновяемата енергия, технологиите с ниски емисии, енергийната ефективност, ценообразуването на въглеродните емисии, устойчивия транспорт, развитието на устойчива и издръжлива спрямо изменението на климата инфраструктура, мониторинга на емисиите и природосъобразните решения; както и проучват възможностите за сътрудничество в области като краткотрайни замърсители на климата и улавяне на въглерод в почвите; и

б) обмен на знания и опит по отношение на амбициозното постепенно премахване на озоноразрушаващите вещества и постепенното намаляване на употребата на флуоровъглеводороди съгласно Монреалския протокол чрез мерки за контрол на тяхното производство, потребление и търговия, въвеждане на екологосъобразни алтернативи за тези озоноразрушаващи вещества и флуоровъглеводороди, актуализиране на стандартите за безопасност и други съответни стандарти и борба с незаконната търговия с вещества, регулирани от Монреалския протокол, когато е целесъобразно.

PUBLIC

ЧЛЕН 33.11

Търговия и гори

1. Страните признават значението на устойчивото управление на горите, както и ролята на търговията за постигането на тази цел.

2. В съответствие с параграф 1 всяка от страните:

а) прилага мерки за борба с незаконната сеч и свързаната с нея търговия, включително чрез дейности за сътрудничество с трети държави, когато е целесъобразно;

б) насърчава опазването и устойчивото управление на горите;

в) насърчава търговията и потреблението на дървен материал и продукти от дървен материал, които са законно добити от устойчиво управлявани гори; и

г) обменя информация и когато е целесъобразно, си сътрудничи с другата страна относно свързани с търговията инициативи за борба с незаконната сеч, устойчивото управление на горите, обезлесяването и влошаването на състоянието на горите, управлението на горите и за опазването на горското покритие за постигане на максимално положително въздействие и взаимно допълване на съответните свои политики от взаимен интерес.

PUBLIC

3. Като признава, че горите и тяхното устойчиво управление имат ключова роля в борбата с последиците от изменението на климата и поддържането на биологичното разнообразие, всяка от страните насърчава инициативи за справяне с обезлесяването, включително чрез вериги на доставки, несвързани с обезлесяване. Освен това страните си сътрудничат, когато е целесъобразно и в съответствие с член 33.7, двустранно, регионално и в рамките на съответните международни форуми, за да сведат до минимум обезлесяването и влошаването на състоянието на горите в световен мащаб.

PUBLIC

ЧЛЕН 33.12

Търговия и дива флора и фауна

1. Страните признават значението на гарантирането, че международната търговия с екземпляри от дивата фауна и флора не застрашава тяхното оцеляване, както е посочено в Конвенцията по международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора, приета във Вашингтон на 3 март 1973 г. (CITES).

2. В съответствие с параграф 1 всяка от страните:

а) прилага ефективни мерки за борба с незаконната търговия с екземпляри от дивата флора и фауна, включително чрез дейности за сътрудничество с трети държави, когато е целесъобразно; и

б) насърчава дългосрочното опазване и устойчивото използване на видовете, изброени в приложенията към CITES, включително чрез сътрудничество в съответните органи на CITES за актуализиране на приложенията към CITES и чрез насърчаване на включването на видове, за които се смята, че са изложени на риск поради международна търговия и по други критерии, установени съгласно CITES.

3. В съответствие с член 33.7 страните могат, когато е целесъобразно, да си сътрудничат или да обменят информация двустранно, регионално и в рамките на международни форуми по въпроси от взаимен интерес, свързани с борбата с незаконната търговия с екземпляри от дивата флора и фауна, включително чрез повишаване на осведомеността, с цел да се намали търсенето на незаконни продукти от дивата природа, и инициативи за засилване на сътрудничеството при обмена на информация и правоприлагането.

ЧЛЕН 33.13

Търговия и биологично разнообразие

1. Страните признават значението на опазването и устойчивото използване на биологичното разнообразие, както и ролята на търговията за постигането на тези цели в съответствие с Конвенцията за биологичното разнообразие, приета в Рио де Жанейро на 5 юни 1992 г. и други значими МСОС, по които те са страни, и решенията, приети въз основа на тях.

2. В съответствие с параграф 1 всяка от страните предприема мерки за опазване на биологичното разнообразие, когато то е подложено на натиск, свързан с търговията и инвестициите, включително чрез обмен на информация и опит, както и мерки за предотвратяване на разпространението на инвазивни чуждестранни видове, като признава, че движението на наземни и водни инвазивни чуждестранни видове през границите по свързани с търговията пътища може да окаже неблагоприятно въздействие върху околната среда, икономическите дейности и развитието, както и върху човешкото здраве.

3. Страните признават значението на зачитането, опазването и поддържането знанията и практиките на коренното население и местните общности, въплъщаващи традиционен начин на живот, които допринасят за опазването и устойчивото използване на биологичното разнообразие, както и ролята на търговията в подкрепа на това.

4. Страните признават значението на улесняването на достъпа до генетични ресурси и насърчаването на справедливото и равномерно споделяне на ползите, произтичащи от използването на генетични ресурси, в съответствие с вътрешните мерки и международните задължения на всяка от страните.

5. Страните също така признават, че при разработването и прилагането на мерки, свързани с опазването и устойчивото използване на биологичното разнообразие, е важно участието на обществеността и консултациите с нея, съгласно съответните закони или политики на страните.

PUBLIC

6. В съответствие с член 33.7 страните могат, когато е уместно, да насърчават, да си сътрудничат или да обменят информация двустранно, регионално и в рамките на международни форуми относно свързаните с търговията аспекти на политиките и мерките за биологичното разнообразие от взаимен интерес, като например:

а) инициативи и добри практики, свързани с търговията с продукти, базирани на природни ресурси, получени чрез устойчиво използване на биологичните ресурси и допринасящи за опазването на биологичното разнообразие;

б) опазването и устойчивото използване на биологичното разнообразие и защитата, възстановяването и оценката на екосистемите и техните услуги и свързаните с тях икономически инструменти; и

в) достъпа до генетични ресурси и справедливото и равномерно разпределение на ползите, произтичащи от тяхното използване.

ЧЛЕН 33.14

Търговия и устойчиво управление на рибарството и аквакултурите

1. Страните признават значението на опазването и устойчивото управление на живите водни ресурси и морските екосистеми, както и ролята на търговията за постигането на тези цели.

2. При разработването и прилагането на мерки за опазване и управление страните вземат предвид социалните, търговските, екологичните проблеми и проблемите, свързани с развитието, както и значението на непромишления или дребномащабния риболов, за прехраната на местните рибарски общности.

3. Страните признават, че незаконният, недекларирал и нерегулиран (ННН) риболов[1] може да има значително отрицателно въздействие върху рибните запаси, устойчивостта на търговията с рибни продукти и върху развитието и околната среда, и потвърждават необходимостта от действия за справяне с проблемите на прекомерния риболов и неустойчивото използване на рибните ресурси.

4. В съответствие с параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член всяка от страните:

а) прилага и действа в съответствие с принципите на Конвенцията на ООН по морско право, приета в Монтего Бей на 10 декември 1982 г., Споразумението на ООН относно прилагането на разпоредбите на Конвенцията на ООН по морско право от 10 декември 1982 г., свързани с опазването и управлението на трансгранично преминаващите и далекомигриращите рибни запаси, прието в Ню Йорк на 4 август 1995 г., Организацията на ООН по прехрана и земеделие („ФАО“), Споразумението за насърчаване на спазването на международните мерки за опазване и управление от риболовни кораби в открито море, прието в Рим на 24 ноември 1993 г., Кодекса за поведение за отговорен риболов на ФАО, приет с Резолюция 4/95 от 31 октомври 1995 г., и Споразумението на ФАО за мерките на пристанищната държава с цел предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недекларирал и нерегулиран риболов, прието в Рим на 22 ноември 2009 г.;

[1] Терминът „незаконен, недекларирал и нерегулиран риболов“ трябва да се разбира като имащ същото значение, както е посочено в параграф 3 от Международния план за действие за предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недекларирал и нерегулиран риболов на Организацията на ООН за прехрана и земеделие, приет в Рим, 2001 г. („План за действие за ННН риболов от 2001 г.“).

б) участва в инициативата на ФАО относно глобалния списък на риболовните кораби, корабите за хладилен транспорт и снабдителните кораби;

в) се стреми да приведе в действие система за управление на рибарството, базирана на най-добрите налични научни доказателства и на международно признати най-добри практики за управление и опазване на рибарството, както е отразено в съответните разпоредби на международните инструменти, насочени към осигуряване на устойчиво използване и опазване на морските видове[1], и предназначена, *inter alia*, да:

i) предотвратява прекомерния улов и свръхкапацитета;

ii) намалява прилова на нецелеви видове;

iii) насърчава възстановяването на подложените на прекомерен улов запаси; и

iv) насърчава управлението на рибарството с екосистемен подход, включително чрез сътрудничество между страните;

[1] Тези инструменти включват, наред с другото, когато са приложими, Споразумението на ООН относно прилагането на разпоредбите на Конвенцията на ООН по морско право от декември 1982 г., свързани с опазването и управлението на трансгранично преминаващите и далекомигриращите рибни запаси, Кодекса за поведение за отговорен риболов на ФАО, Споразумението на ФАО за насърчаване на спазването на международните мерки за опазване и управление от риболовни кораби в открито море, плана за действие за ННН риболов от 2001 г., Споразумението на ФАО за мерките на пристанищната държава с цел предотвратяване, възпиране и премахване на незаконния, недекларирал и нерегулиран риболов.

г) в подкрепа на усилията за борба с ННН риболовни практики и за възпиране на търговията с продукти от видове, добити чрез тези практики:

i) прилага ефективни мерки за борба с ННН риболов;

ii) осигурява използването на системи за мониторинг, контрол, наблюдение, съответствие и правоприлагане, за да:

А) предотвратява и възпира, в съответствие с международните си задължения и законодателството си, кораби, които плават под неин флаг, и нейни физически лица от участие в ННН риболовни дейности; и

Б) обръща внимание на претоварването на риба или рибни продукти в морето с цел възпиране и избягване на ННН риболовни дейности;

iii) прилага мерки на пристанищната държава; и

iv) прилага мерки за предотвратяване на навлизането на ННН риболов и рибни продукти във веригите на доставки на всяка страна и сътрудничи по отношение на тази цел, включително чрез улесняване на обмена на информация;

PUBLIC

д) участва конструктивно в работата на регионалните организации за управление на рибарството (РОУР), в които е членка, наблюдател или сътрудничеща недоговаряща страна, с цел постигане на добро управление на рибарството и устойчиво рибарство, например чрез насърчаване на научните изследвания и приемането на мерки за опазване въз основа на най-добрите налични научни данни, укрепване на механизмите за спазване, извършване на периодични прегледи на изпълнението и приемане на мерки за ефективен контрол, наблюдение и прилагане на мерките за управление на РОУР, и когато е уместно — приемане и прилагане на схеми за документиране или сертифициране на улова и мерки на пристанищната държава;

е) стреми се да действа последователно със съответните мерки за опазване и управление, приети от РОУР, в които не е членка, за да не подкопава тези мерки, и се стреми да не подкопава схемите за документиране на улова или търговията, управлявани от РОУР, или на споразумения, на които не е членка; и

ж) насърчава развитието на устойчиви и отговорни аквакултури, като взема предвид своите икономически, социални, културни и екологични аспекти, с оглед изпълнение на целите и принципите, съдържащи се в Кодекса за поведение за отговорно рибарство на ФАО.

5. Страните си сътрудничат, по целесъобразност и в съответствие с член 33.7, двустранно и в рамките на РОУР, с цел насърчаване на устойчиви риболовни практики и търговия с рибни продукти от устойчиво управлявано рибарство. Освен това страните могат да си сътрудничат за обмен на знания и добри практики в подкрепа на прилагането на настоящия член.

PUBLIC

РАЗДЕЛ В

ТРУД И ТЪРГОВИЯ

ЧЛЕН 33.15

Цели

1. Страните признават, че търговията и инвестициите предоставят възможности за създаване на работни места и достоен труд, включително за млади хора, с ред и условия на заетост, които са в съответствие с принципите, заложени в Декларацията на МОТ относно основните принципи и права при работа, приета от Международната конференция на труда в Женева на 18 юни 1998 г., изменена през 2022 г. (наричана по-нататък „Декларацията на МОТ относно основните принципи и права при работа“), и Декларацията на МОТ относно социалната справедливост за справедлива глобализация, приета на 10 юни 2008 г. и изменена през 2022 г. (наричана по-нататък „Декларацията на МОТ относно социалната справедливост за справедлива глобализация).

2. Страните се стремят да гарантират високо равнище на защита на труда в съответствие с международните трудови стандарти, към които се придържат, и да насърчават взаимно подкрепящи се търговски и трудови политики с оглед подобряване на условията на труд и качеството на трудовия живот на работниците. Те ще се стремят да подобрят развитието и управлението на човешкия капитал за повишена пригодност за заетост, високи постижения в стопанската дейност и по-висока производителност в полза както на работниците, така и на предприятието. Съответно страните се стремят да предоставят възможности на младите хора да развият необходимите умения за успешен достъп и оставане на пазара на труда.

PUBLIC

3. Страните имат за цел да си сътрудничат по свързани с търговията трудови въпроси от взаимен интерес, за да укрепят по-широките отношения между страните.

PUBLIC

ЧЛЕН 33.16

Многостранни трудови стандарти и споразумения

1. Страните потвърждават ангажимента си да насърчават развитието на международната търговия по начин, който да допринася за достойния труд за всички, по-специално за жените, младите хора и хората с увреждания, в съответствие със съответните си задължения в рамките на МОТ, включително тези, посочени в Декларацията на МОТ за основните принципи и права при работа, и Декларацията на МОТ относно социалната справедливост за справедлива глобализация.

2. Като припомнят Декларацията на МОТ относно социалната справедливост за справедлива глобализация, страните отбелязват, че не е позволено позоваване на нарушаването на основните принципи и права при работа, нито използването им по друг начин като легитимно сравнително предимство, както и че трудовите стандарти не следва да се използват за протекционистки търговски цели.

3. Всяка от страните прилага ефективно конвенциите на МОТ, ратифицирани съответно от държавите членки и Чили.

4. Съгласно устава на МОТ, приет като част XIII от Договора от Версай, подписан на 28 юни 1919 г., и Декларацията на МОТ за основните принципи и права при работа, всяка от страните зачита, насърчава и прилага ефективно международно признатите основни трудови стандарти, определени в основните конвенции на МОТ, както следва:

а) свободата на сдружаване и ефективното признаване на правото на колективно трудово договаряне;

б) премахването на всички форми на принудителен или задължителен труд;

в) ефективното премахване на детския труд, включително забраната на най-тежките форми на детски труд;

г) премахването на дискриминацията в областта на заетостта и професиите; и

д) осигуряването на безопасни и здравословни условия на труд.

5. Страните редовно обменят информация относно постигнатия от тях съответен напредък по отношение на ратификацията на конвенциите или протоколите на МОТ, които МОТ окачествява като актуални и по които те все още не са страни.

PUBLIC

6. Всяка от страните популяризира Програмата на МОТ за достоен труд, както е посочена в Декларацията на МОТ относно социалната справедливост за справедлива глобализация, по-специално по отношение на:

а) достойните условия на труд за всички по отношение, *inter alia*, на заплатите и възнагражденията, работното време, другите условия на труд и социалната закрила; и

б) социалния диалог по трудови въпроси между работниците и работодателите и техните съответни организации, както и със съответните държавни органи.

7. В съответствие със своите ангажименти в рамките на МОТ всяка от страните:

а) приема и прилага мерки и политики по отношение на безопасността и здравето при работа; и

б) поддържа система за инспекция на труда в съответствие със съответните стандарти на МОТ за инспекция на труда.

ЧЛЕН 33.17

Принудителен или задължителен труд

1. Припомняйки, че премахването на принудителния труд е сред целите на Програмата до 2030 г., страните подчертават значението на ратифицирането и ефективното прилагане на Протокола от 2014 г. към Конвенцията за принудителния труд от 1930 г., приет в Женева на 11 юни 2014 г.

PUBLIC

2. Страните признават целта за премахване на всички форми на принудителен или задължителен труд, включително принудителния или задължителния детски труд.

3. В резултат на това страните определят възможности за сътрудничество, споделяне на информация, опит и добри практики, свързани с премахването на всички форми на принудителен или задължителен труд.

PUBLIC

ЧЛЕН 33.18

Сътрудничество в областта на търговията и инвестициите

В съответствие с член 33.7 страните се консултират и си сътрудничат, когато е целесъобразно, двустранно и в контекста на МОТ, по свързани с търговията трудови въпроси от взаимен интерес, включително, но не само, относно:

а) създаването на работни места и насърчаването на продуктивна, висококачествена заетост, включително политики за създаване на растеж, съпроводен със създаване на работни места, и насърчаването на устойчиви предприятия и предприемачество;

б) насърчаването на подобряването на производителността на предприятията и на труда, особено по отношение на малките и средните предприятия;

в) развитието на човешкия капитал, достъпа до пазара на труда и повишаването на пригодността за заетост, по-специално на младите хора, включително чрез учене през целия живот и професионално обучение, непрекъснато образование, обучение, както и развитието и повишаването на уменията, включително в нововъзникващите и екологичните отрасли;

г) баланса между професионалния и личния живот и иновативните практики на работното място за повишаване на благосъстоянието на работниците;

д) насърчаването на осведомеността относно Програмата на МОТ за достоен труд, включително относно взаимовръзките между търговията и пълната и продуктивна заетост, адаптирането на пазара на труда, основните трудови стандарти, достойните условия на труд в световните вериги на доставки, социалната закрила и социалното приобщаване, социалния диалог и равенството между половете;

е) насърчаване на качествени и достойни работни места чрез търговията, включително безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки;

ж) здравословни и безопасни условия на труд и инспекция на труда, например подобряване на механизмите за привеждане в съответствие и прилагане;

з) справяне с предизвикателствата и възможностите на многообразната работна сила от различни поколения, включително чрез:

i) насърчаване на равенството и премахване на дискриминацията в областта на заетостта и професиите; и

PUBLIC

ii) защита на уязвимите работници;

и) подобряване на трудовите отношения, например чрез обмен на най-добри практики при алтернативно разрешаване на спорове и тристранни консултации;

й) прилагане на основните, приоритетните и други актуални конвенции на МОТ, Тристранната декларация на МОТ относно принципите за многонационалните предприятия и социалната политика, както и Ръководните принципи на ООН за бизнеса и правата на човека; и

к) статистическите данни за труда.

РАЗДЕЛ Г

ИНСТИТУЦИОНАЛНИ ДОГОВОРЕНОСТИ

ЧЛЕН 33.19

Подкомитет по търговията и устойчивото развитие и звена за контакт

1. Подкомитетът по търговията и устойчивото развитие („подкомитетът“), създаден съгласно член 8.8, параграф 1, се състои, за Чили, от длъжностни лица на институциите, отговарящи за въпросите, свързани с търговията, труда, околната среда и половете.

PUBLIC

2. Подкомитетът провежда специални заседания съответно по въпросите на околната среда и труда[1], както и по междусекторни въпроси, свързани с търговията и устойчивото развитие.

3. Функциите на подкомитета включват:

а) да улеснява, да наблюдава и да прави преглед на прилагането на настоящата глава;

б) да определя, организира, контролира и оценява дейностите по сътрудничеството, определени в настоящата глава, включително обмена на информация и опит в области от взаимен интерес;

в) да докладва и да прави препоръки на Съвместния комитет по всеки въпрос, свързан с настоящата глава, включително по отношение на теми за обсъждане с механизмите на гражданското общество, посочени в член 40.5;

г) да изпълнява задачите, посочени в членове 33.21 и 33.22;

д) да координира работата си с другите подкомитети, създадени съгласно настоящата част от настоящото споразумение, когато е целесъобразно, включително по отношение на усилията за включване в работата им на въпроси, съображения и дейности, свързани с половете, както е посочено в член 34.4, параграф 8; и

е) да изпълнява всички други функции, за които страните може да се споразумеят.

[1] Въпросите, свързани с околната среда и труда, могат да се обсъждат в единични или в последователни сесии.

4. Подкомитетът може по взаимно съгласие да провежда консултации или да търси съвет от съответните заинтересовани страни или експерти по въпроси, свързани с изпълнението на настоящата глава.

5. Подкомитетът изготвя с консенсус доклад за всяко заседание и го публикува след заседанието.

6. Всяка от страните определя звено за контакт в рамките на своята администрация, за да улесни комуникацията и координацията между страните по всеки въпрос, свързан с прилагането на настоящата глава. За Чили конкретните звена за контакт по въпросите на труда, околната среда и половете са представител на Подсекретариата по международните икономически отношения към Министерството на външните работи или негов приемник. Всяка от страните незабавно уведомява другата страна за своите звена за контакт и предоставя техните данни за контакт.

7. Звената за контакт:

а) улесняват редовната комуникация и координация между страните;

б) независимо от член 8.7, параграф 2, подпомагат подкомитета, включително при изготвянето на дневния ред и провеждането на всички други необходими приготовления за заседанията на подкомитета.

PUBLIC

в) комуникират със съответното гражданско общество, ако е целесъобразно; и

г) работят заедно, включително с други подходящи органи в своите администрации, за разработване и осъществяване на дейности за сътрудничество.

PUBLIC

ЧЛЕН 33.20

Уреждане на спорове

1. Страните полагат всички възможни усилия чрез диалог, обмен на информация и сътрудничество за разрешаване на всякакви разногласия помежду им относно тълкуването или прилагането на настоящата глава.

2. В случай на разногласие между страните относно тълкуването или прилагането на настоящата глава страните прибягват единствено до посочените в членове 33.21 и 33.22. процедури за уреждане на спорове.

ЧЛЕН 33.21

Консултации

1. Една от страните („отправилата искането страна“) може по всяко време да поиска консултации с другата страна („отговарящата страна“) по отношение на всеки въпрос, възникнал във връзка с тълкуването или прилагането на настоящата глава, като изпрати писмено искане до звеното за контакт на отговарящата страна. В искането се посочват причините за искането на консултации, включително достатъчно конкретно описание на спорния въпрос, и разпоредбите от настоящата глава, които се смятат за приложими.

2. Освен ако не е договорено друго с отправилата искането страна, отговарящата страна отговаря писмено не по-късно от 10 дни след датата на получаване на искането.

3. Страните започват консултации не по-късно от 30 дни след датата на получаване на искането от отговарящата страна, освен ако страните не се споразумеят за друго.

4. Консултациите могат да се провеждат присъствено или с помощта на достъпни за страните технологични средства. Ако консултациите се провеждат присъствено, това става на територията на отговарящата страна, освен ако страните не се споразумеят за друго.

5. По време на консултациите страните:

а) предоставят достатъчно информация с цел пълното разглеждане на въпроса; и

PUBLIC

б) третират поверително всяка информация, обменена в хода на консултациите.

6. Страните започват консултации с цел да се постигне взаимно удовлетворяващо решение на въпроса, като вземат предвид възможностите за сътрудничество, свързани с него. По отношение на въпроси, свързани с многостранните споразумения, посочени в настоящата глава, страните разглеждат информацията от МОТ или от съответните органи, създадени съгласно тези споразумения. Когато е уместно, страните могат да се споразумеят да поискат съвет от тези организации или органи, или от всеки друг експерт или орган, който смятат за подходящ да им помогне в консултациите.

7. Ако страните не могат да разрешат въпроса в срок от 60 дни от изпращането на писменото искане за консултации съгласно параграф 1, всяка от страните може, като изпрати писмено искане до звеното за контакт на другата страна, да поиска да бъде свикан подкомитетът, за да разгледа въпроса. Подкомитетът се свиква незабавно и се стреми да договори решение на въпроса.

8. Всяка от страните или подкомитетът, свикан съгласно параграф 7 от настоящия член, може, ако е целесъобразно, да поиска становищата на вътрешните консултативни групи, посочени в член 40.6, или друг експертен съвет.

9. Ако страните могат да разрешат въпроса, те документират разрешението, включително, ако е целесъобразно, договорените конкретни стъпки и срокове. Страните оповестяват публично резултатите, освен ако не се споразумеят за друго.

ЧЛЕН 33.22

Експертна група

1. Ако страните не успеят да разрешат въпроса в срок от 60 дни от изпращането на писмено искане за свикване на подкомитета, както е посочено в член 33.21, параграф 7, или ако не е направено такова искане, в срок от 120 дни от изпращането на писмено искане за консултации съгласно член 33.21, параграф 1, отправящата искането страна може да поиска сформирането на експертна група, която да разгледа въпроса.

Всяко такова искане се отправя в писмена форма до звеното за контакт на отговарящата страна. В искането се посочват причините, поради които се иска сформирането на експертна група, включително достатъчно конкретно описание на спорния въпрос, и се обяснява защо въпросът представлява нарушение на специални разпоредби на настоящата глава.

2. Освен ако в настоящия член не е предвидено друго, членове 38.6, 38.10, 38.13, член 38.14, параграф 1, членове 38.15, 38.19, член 38.20, параграф 2 и членове 38.21, 38.22, 38.24, 38.32, 38.33, 38.34 и 38.35, както и Процедурните правила в приложение 38-А и Кодексът за поведение в приложение 38-Б се прилагат *mutatis mutandis*.

3. На първото си заседание подкомитетът препоръчва на Съвместния комитет да определи най-малко 15 лица, които желаят и могат да участват в експертната група. Въз основа на тази препоръка Съвместният комитет съставя списък от такива лица не по-късно от една година след влизането в сила на настоящото споразумение. Списъкът включва три подсписъка:

а) един подсписък от лица, съставен въз основа на предложения от ЕС като страна;

б) един подсписък от лица, съставен въз основа на предложения от Чили; и

в) един подсписък от физически лица, които не са граждани на нито една от страните и които изпълняват функциите на председател на експертната група.

4. Всеки подсписък съдържа най-малко пет лица. Съвместният комитет следи за актуализирането на списъка и за поддържането на този минимален брой лица.

5. Посочените в параграф 3 лица притежават специализирани познания или експертен опит в областта на трудовото или екологичното право, по отношение на въпросите, разгледани в настоящата глава, или в областта на уреждането на спорове, възникващи в рамките на международни споразумения. Тези лица са независими, изпълняват функциите си в качеството си на частни лица и не приемат инструкции от нито една организация или правителство по отношение на въпроси във връзка с разногласието, нито са свързани с правителството на която и да е от страните, и спазват Кодекса за поведение в приложение 38-Б.

6. Когато експертната група е съставена съгласно процедурите, посочени в член 38.6, параграфи 3, 4 и 6, експертите се избират от съответните подсписъци, посочени в параграф 3 от настоящия член.

7. Освен ако страните не се споразумеят за друго в срок от пет дни от датата на сформиране на експертната група, нейният мандат се състои в следното:

„да разгледа, с оглед на съответните разпоредби на глава 33 от Усъвършенстваното рамково споразумение между Европейския съюз, от една страна, и Република Чили, от друга страна, въпроса, повдигнат в искането за сформирането на експертната група, и да изготви доклад, в съответствие с член 33.23 от посоченото споразумение, със своите констатации и препоръки за разрешаване на въпроса“.

8. По отношение на въпроси, свързани с многостранните споразумения, посочени в настоящата глава, експертната група следва да потърси информация от МОТ или от съответните органи, създадени съгласно тези споразумения, включително всякакви относими налични тълкувателни насоки, констатации или решения, приети от МОТ и от тези органи. Всяка такава информация се предоставя на двете страни за коментари.

9. Експертната група тълкува разпоредбите на настоящата глава в съответствие с обичайните правила за тълкуване на международното публично право, включително правилата, установени във Виенската конвенция за правото на договорите.

10. Експертната група изготвя за страните междинен доклад и окончателен доклад, в които се посочват констатациите по фактите, приложимостта на съответните разпоредби и обосновката на констатациите, заключенията и препоръките, които тя прави.

11. Експертната група представя на страните междинния доклад в срок от 100 дни след датата на сформирането си. Когато експертната група прецени, че този срок не може да бъде спазен, председателят на експертната група уведомява писмено страните, като посочва причините за забавянето и датата, на която експертната група планира да представи своя междинен доклад. Всеки срок, посочен в настоящия параграф, може да бъде удължен по взаимно съгласие на страните.

12. Дадена страна може да изпрати на експертната група мотивирано искане за преразглеждане на определени аспекти на междинния доклад в срок от 25 дни след изпращането му. Всяка от страните може да коментира искането на другата страна в срок от 15 дни от получаване на искането.

13. След като разгледа искането и коментарите, експертната група изготвя окончателния доклад. Ако в срока по параграф 12 не постъпи искане за преразглеждане на конкретни аспекти от междинния доклад, междинният доклад става окончателният доклад на експертната група.

14. Експертната група представя окончателния си доклад на страните в срок от 175 дни от датата на сформирането си. Когато експертната група прецени, че този срок не може да бъде спазен, председателят на експертната група уведомява писмено страните, като посочва причините за забавянето и датата, на която експертната група планира да представи своя окончателен доклад. Всеки срок, посочен в настоящия параграф, може да бъде удължен по взаимно съгласие на страните.

15. Окончателният доклад включва обсъждане на всяко писмено искане от страните относно междинния доклад и ясна позиция по коментарите на страните.

PUBLIC

16. Страните правят публично достояние окончателния доклад на експертната група в срок от 15 дни от представянето му от експертната група.

17. Ако експертната група установи в окончателния си доклад, че дадена страна не е спазила задълженията си по настоящата глава, страните обсъждат подходящите мерки, които да бъдат предприети, като вземат предвид доклада и препоръките на експертната група. Отговарящата страна информира своята вътрешна консултативна група, посочена в член 40.6, и другата страна за решенията си относно всички действия или мерки, които трябва да бъдат приложени, не по-късно от три месеца след публичното оповестяване на доклада.

18. Подкомитетът наблюдава последващите действия във връзка с окончателния доклад и препоръките на експертната група. Вътрешните консултативни групи, посочени в член 40.6, могат да представят на подкомитета бележки в това отношение.

ЧЛЕН 33.23

Преглед

1. За да се постигнат по-добре целите на настоящата глава, страните обсъждат чрез заседанията на подкомитета нейното ефективно прилагане, като вземат предвид, *inter alia*, основните развития на политиката във всяка от страните и развитията в международните споразумения.

2. С оглед на резултатите от тези дискусии всяка от страните може да поиска преглед на настоящата глава по всяко време след датата на влизане в сила на настоящото споразумение. За тази цел подкомитетът може да препоръча на страните изменения на съответните разпоредби на настоящата глава в съответствие с процедурата за изменение, установена в член 41.6, параграф 1.

PUBLIC

ГЛАВА 34

ТЪРГОВИЯ И РАВЕНСТВО МЕЖДУ ПОЛОВЕТЕ

ЧЛЕН 34.1

Контекст и цели

1. Страните подчертават значението на включването на перспективата за равенство между половете в насърчаването на приобщаващ икономически растеж и на ключовата роля, която политиките, съобразени с равенството между половете, могат да играят в това отношение. Това включва премахване на пречките пред участието на жените в икономиката и международната търговия, включително подобряване на еднаквите възможности за достъп до работни функции и сектори за мъжете и жените на пазара на труда.

2. Страните признават, че международната търговия и инвестициите са двигатели на икономическия растеж, както и важния принос на жените за икономическия растеж чрез участието им в икономическата дейност, включително в стопанската дейност и международната търговия.

3. Страните признават, че участието на жените в международната търговия може да допринесе за подобряване на тяхното икономическо овластяване и икономическа независимост. Освен това достъпът на жените до икономически ресурси и притежаването на такива ресурси от тяхна страна допринасят за постигането на устойчив и приобщаващ икономически растеж, просперитет, конкурентоспособност и благосъстояние на обществото. Съответно страните подчертават намерението си да прилагат настоящата част от настоящото споразумение по начин, който утвърждава и укрепва равенството между жените и мъжете.

4. Страните припомнят Програмата на ООН до 2030 г. за устойчиво развитие и ЦУР, отнасящи се до търговията и равенството между половете, по-специално цел 5: постигане на равенство между половете и овластяване на всички жени и момичета.

5. Страните припомнят целите на Съвместната декларация относно търговията и икономическото овластяване на жените, приета по повод на министерската конференция на СТО в Буенос Айрес през декември 2017 г.

6. Страните припомнят ангажиментите си за интегриране на принципа на равенство между половете и овластяването на жените и момичетата, както и за зачитане на демократичните принципи и правата на човека и основните свободи, както е посочено във Всеобщата декларация за правата на човека и в други съответни международни инструменти за правата на човека, свързани с равенството между половете, по които са страни.

PUBLIC

7. Страните потвърждават отново своите ангажименти по Пекинската декларация и платформа за действие, приети на Четвъртата световна конференция за жените, проведена в Пекин от 4 до 15 септември 1995 г., като отбелязват по-специално целите и разпоредбите, свързани с равния достъп на жените до ресурси, заетост, пазари и търговия.

8. Страните потвърждават отново значението на приобщаващите търговски политики, които допринасят за насърчаването на равни права, третиране и възможности между мъжете и жените, както и за премахването на всички форми на дискриминация по отношение на жените.

9. Страните подчертават ролята на частния сектор за утвърждаване на равенството между половете чрез прилагане на политики за недискриминация и многообразие в своите корпоративни операции в съответствие с международните насоки и стандарти, одобрени или подкрепени от страните.

10. Страните се стремят:

а) да подобрят своите търговски отношения, сътрудничество и диалог по начини, които допринасят за създаване на равни възможности за и равно третиране на жените и мъжете като работници, производители, търговци или потребители, в съответствие с международните си ангажименти.

б) да улесняват сътрудничеството и диалога с цел подобряване на капацитета и условията за достъпа на жените до възможностите, създадени от търговията.

в) допълнително да подобрят капацитета си за справяне със свързаните с търговията въпроси относно половете, включително чрез обмен на информация и най-добри практики.

ЧЛЕН 34.2

Многостранни споразумения

1. Всяка от страните потвърждава отново своя ангажимент ефективно да изпълнява задълженията си по Конвенцията за премахване на всички форми на дискриминация по отношение на жените, приета от Общото събрание на ООН на 18 декември 1979 г., като отбелязва по-специално разпоредбите, свързани с премахването на дискриминацията по отношение на жените в икономическия живот и в областта на заетостта.

2. Страните припомнят своите съответни задължения по член 33.16 от настоящата част от настоящото споразумение по отношение на конвенциите на МОТ, свързани с равенството между половете и премахването на дискриминацията по отношение на заетостта и професиите, ратифицирани от държавите членки и Чили.

3. Всяка от страните потвърждава отново ангажимента си да изпълнява ефективно задълженията си по другите многостранни споразумения, по които тя е страна и които се отнасят до равенството между половете или правата на жените.

ЧЛЕН 34.3

Общи разпоредби

1. Страните признават правото на всяка страна да определя свой собствен обхват и гаранции за равни възможности на мъжете и жените и да приема или да променя съответно своите закони и политики в съответствие с ангажиментите си по международните споразумения, посочени в член 34.2.

2. Всяка от страните полага усилия да гарантира, че съответните ѝ закони и политики предвиждат и насърчават равни права, третиране и възможности между мъжете и жените, в съответствие с поетите от нея международни ангажименти. Всяка от страните полага усилия за подобряване на тези закони и политики.

3. Всяка от страните полага усилия да събира дезагрегирани по пол данни относно търговията и половете, с оглед по-доброто разбиране на различните въздействия на инструментите на търговската политика върху жените и мъжете в техните роли на работници, производители, търговци или потребители.

4. Всяка от страните насърчава на своята територия обществената осведоменост относно нейните закони и политики, свързани с равенството между половете, включително тяхното въздействие и значение за приобщаващия икономически растеж и за търговската политика.

5. Всяка от страните, когато е целесъобразно, взема предвид целта за равенство между мъжете и жените при формулирането, прилагането и преразглеждането на мерки в областите, обхванати от настоящата част от настоящото споразумение.

6. Всяка от страните насърчава търговията и инвестициите чрез насърчаване на равните възможности и участието на жените и мъжете в икономиката и международната търговия. Това включва, *inter alia*, мерки, насочени към: постепенно премахване на всички видове дискриминация, основана на пола; насърчаване на принципа на равно заплащане за труд с равна стойност, за да се преодолее разликата в заплащането на жените и мъжете и да се улесни недискриминирането на жените в областта на заетостта и упражняването на професия, включително поради бременност и майчинство.

PUBLIC

7. Нито една от страните не отслабва или намалява защитата, предоставена съгласно нейните съответни закони, насочени към осигуряване на равенство между половете или равни възможности за жените и мъжете, с цел насърчаване на търговията или инвестициите.

8. Нито една от страните не може да се откаже или по друг начин да се отклони, или да предложи да се откаже или по друг начин да се отклони от своите закони, насочени към осигуряване на равенство между половете или равни възможности за жените и мъжете, по начин, който отслабва или намалява защитата, предоставена съгласно тези закони, с цел насърчаване на търговията или инвестициите.

9. Нито една от страните не може да не прилага ефективно, чрез постоянни или повтарящи се действия или бездействия, защитата, предоставена съгласно нейните закони, насочени към осигуряване на равенство между половете или равни възможности за жените и мъжете, по начин, засягащ търговията или инвестициите.

ЧЛЕН 34.4

Дейности за сътрудничество

1. Страните признават ползите от споделянето на своя опит в изготвянето, прилагането, наблюдението и укрепването на свързаните с търговията аспекти на мерките за равенство между половете.

2. В съответствие с параграф 1 страните осъществяват дейности за сътрудничество, предназначени да подобрят капацитета и условията за жените, включително работничките, представителките на бизнес средите и жените предприемачи, с цел да се осигури достъп и пълно възползване от възможностите, създадени от настоящото споразумение.

3. Дейностите за сътрудничество ще бъдат осъществявани по въпроси и теми, определени от страните.

4. Дейностите за сътрудничество могат да бъдат разработени и осъществявани с участието на ООН, СТО, МОТ, ОИСР и други международни организации, както и с трети държави, предприятия, организации на работодателите и работниците, образователни и изследователски организации и други неправителствени организации, според случая.

5. Областите на сътрудничество може да включват споделяне на опит и най-добри практики, свързани с политики и програми за насърчаване на по-голямото участие на жените в международната търговия, както и свързани с търговията аспекти на:

а) насърчаването на финансовото приобщаване и образование на жените, както и достъпа до финансиране и финансова помощ;

б) напредъка на лидерството на жените и развитието на женските мрежи;

в) утвърждаването на пълноценното участие на жените в икономиката чрез насърчаване на тяхното участие, лидерство и образование, по-специално в области, в които те са недостатъчно представени, като наука, технологии, инженерство, математика (STEM), както и иновации и бизнес;

г) утвърждаването на равенството между половете в предприятията;

д) участието на жените на позиции за вземане на решения в публичния и частния сектор;

е) публичните и частните инициативи, насочени към насърчаване на женското предприемачество, включително интегрирането на жените в официалния сектор на икономиката, повишаване на конкурентоспособността на ръководените от жени предприятия, което ще им даде възможност да участват и да се конкурират в местни, регионални и глобални вериги за създаване на стойност, както и дейностите за насърчаване на интернационализацията на малките и средните предприятия, ръководени от жени;

ж) политики и програми за подобряване на цифровите умения на жените и достъпа до онлайн бизнес инструменти и платформи за електронна търговия;

з) насърчаването на политики и програми за грижи, както и мерки за балансиране на професионалния и личния живот с оглед на пола;

и) изследването на връзката между нарасналото участие на жените в международната търговия и намаляването на разликата в заплащането на жените и мъжете;

й) разработването на основан на пола анализ на търговските политики, включително изготвяне, изпълнение и наблюдение на тяхното въздействие;

к) събирането на данни, дезагрегирани по пол, използването на показатели, методологии за наблюдение и оценка, както и анализа на статистиката, свързана с търговията, от гледна точка на пола;

л) изследването на връзките между участието на жените в международната търговия и области като достойния труд, професионалната сегрегация и условията на труд на жените, включително безопасността и здравето на работното място на бременните и наскоро родилите работнички, в съответствие с член 33.18, буква е);

PUBLIC

м) политиките и програмите за предотвратяване, смекчаване и реагиране на диференцираното икономическо въздействие, което кризите и извънредните ситуации имат върху жените и мъжете; и

н) други въпроси, договорени от страните.

6. Приоритетите на дейностите за сътрудничество се определят съвместно от страните въз основа на области от взаимен интерес и наличните ресурси.

7. Сътрудничеството, включително в областите, посочени в параграф 5, може да се осъществява лично или посредством всички достъпни за страните технологични средства, чрез дейности като: работилници, семинари, конференции, съвместни програми и проекти; обмен на опит и споделяне на най-добри практики относно политики и процедури; както и обмен на експерти.

8. Чрез Подкомитета по търговия и устойчиво развитие, създаден съгласно член 8.8, параграф 1, страните насърчават усилията на органите, създадени с настоящата част от настоящото споразумение, да включват в работата си въпроси, съображения и дейности, свързани с половете.

9. Страните насърчават приобщаващото участие на жените в изпълнението на дейностите за сътрудничество, установени съгласно настоящия член, според случая.

PUBLIC

ЧЛЕН 34.5

Институционални договорености

1. Подкомитетът по търговия и устойчиво развитие, създаден съгласно член 8.8, параграф 1, отговаря за прилагането на настоящата глава. Член 33.19 се прилага към настоящата глава *mutatis mutandis*[1].

2. При взаимодействието си с гражданското общество в рамките на вътрешните консултативни групи, създадени или определени съгласно член 40.6, и в рамките на Форума на гражданското общество, организиран съгласно член 40.7, страните поощряват участието на организации, насърчаващи равенството между мъжете и жените.

ЧЛЕН 34.6

Уреждане на спорове

Членове 33.20, 33.21 и 33.22 се прилагат към настоящата глава *mutatis mutandis*[2].

---

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че всяко позоваване в настоящия член на глава 33 или на въпроси, свързани с околната среда и труда, трябва да се разбира като позоваване на настоящата глава или на въпроси, свързани с половете, според случая.

[2] От съображения за правна сигурност се уточнява, че всяко позоваване на глава 33 или на въпроси, теми или закони, свързани с околната среда и труда, в тези членове трябва да се разбира като позоваване на настоящата глава или на свързани с половете въпроси, теми или закони, свързани с тези въпроси или теми според случая.

ЧЛЕН 34.7

Преглед

1. Страните признават значението на наблюдението и оценяването, съвместно или поотделно, чрез своите съответни процеси и институции, както и тези, създадени съгласно настоящата част от настоящото споразумение, на въздействието от прилагането на настоящата част на настоящото споразумение върху равенството между мъжете и жените и възможностите, предоставяни на жените във връзка с търговията.

2. Страните могат да преразгледат настоящата глава с оглед на опита, натрупан при прилагането ѝ, и ако е необходимо, да предложат начини за нейното засилване.

ГЛАВА 35

ПРОЗРАЧНОСТ

ЧЛЕН 35.1

Цел

1. Като признават въздействието, което тяхната регулаторна среда може да оказва върху търговията и инвестициите помежду им, страните имат за цел да осигурят предвидима регулаторна среда и ефикасни процедури за икономическите оператори, особено за малките и средните предприятия.

2. Страните препотвърждават своите ангажименти по Споразумението за СТО и в настоящата глава доразвиват тези ангажименти и определят допълнителни договорености за прозрачност.

PUBLIC

ЧЛЕН 35.2

Определения

За целите на настоящата глава:

а) „административно решение“ означава решение или действие с правни последици, което се прилага за конкретно лице, стока или услуга в конкретен случай и включва невземането на административно решение, както е предвидено в правото на някоя от страните; и

б) „административен акт с общо приложение“ означава административно решение или тълкуване, което се прилага за всички лица и фактически положения, попадащи по принцип в обхвата на това административно решение или тълкуване, и с което се установява норма на поведение, но което не включва:

i) определение или решение, постановено в административно или квазисъдебно производство, което се прилага за конкретно лице, стока или услуга на другата страна в конкретен случай; или

ii) решение, което се произнася по отношение на конкретно деяние или практика.

ЧЛЕН 35.3

Публикуване

1. Всяка от страните гарантира, че нейните закони, подзаконови актове, процедури, административни актове с общо приложение и съдебни решения по отношение на всеки въпрос, попадащ в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение, се публикуват своевременно чрез официално определено за целта средство, и когато е възможно, чрез електронни средства, или се предоставят на разположение по друг начин, който дава възможност на всяко лице да се запознае с тях.

2. Всяка от страните предоставя обяснение за целта и обосновката на своите закони, подзаконови актове, процедури, административни актове с общо приложение и съдебни решения по отношение на всеки въпрос, обхванат от настоящата част от настоящото споразумение.

3. Всяка от страните предоставя разумен срок между датата на публикуване и датата на влизане в сила на законовите и подзаконовите актове по отношение на всеки въпрос, обхванат от настоящата глава от настоящото споразумение, освен когато това не е възможно поради спешност. Настоящият параграф не се прилага за административни актове с общо приложение и съдебни решения.

ЧЛЕН 35.4

Запитвания и предоставяне на информация

1. Всяка от страните създава или запазва в сила подходящи механизми за отговор на запитвания от всяко лице относно законови или подзаконови актове по отношение на всеки въпрос, попадащ в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение.

2. По искане на някоя от страните другата страна предоставя своевременно информация и отговаря на запитвания, свързани със законови или подзаконови актове, независимо дали са влезли в сила или се планира да влязат в сила, по отношение на всеки въпрос, попадащ в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение, освен ако е установен специален механизъм съгласно друга глава от настоящата част на настоящото споразумение.

ЧЛЕН 35.5

Административно производство

1. Всяка от страните администрира по обективен, безпристрастен и разумен начин всички закони, подзаконови актове, процедури и административни актове с общо приложение по отношение на всеки въпрос, попадащ в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение.

PUBLIC

2. Когато са образувани административни производства, свързани с определени лица, стоки или услуги на другата страна, във връзка с прилагането на законите, подзаконовите актове, процедурите или административните актове с общо приложение, посочени в параграф 1, всяка от страните:

а) се стреми в съответствие със своите законови и подзаконови актове да отправя до заинтересованите лица, които са пряко засегнати от дадено административно производство, разумно предизвестие, когато бъде образувано производството, включващо описание на естеството на производството, правното основание, въз основа на което то е образувано, и общо описание на всички спорни въпроси; и

б) предоставя на такива лица разумна възможност да представят факти и доводи в подкрепа на своите позиции преди приемането на окончателно административно решение, доколкото времето, естеството на производството и общественият интерес позволяват това.

ЧЛЕН 35.6

Преразглеждане и обжалване

1. Всяка от страните създава или поддържа в сила съдебни, арбитражни или административни съдилища или процедури с цел бързо преразглеждане и ако има основание за това, коригирането на административни решения по отношение на всеки въпрос, попадащ в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение.

2. Всяка от страните гарантира, че нейните съдебни, арбитражни или административни съдилища провеждат процедури за обжалване или преразглеждане по недискриминационен и безпристрастен начин. Тези съдилища са безпристрастни и независими от органа, оправомощен да извършва административното правоприлагане, и нямат съществен интерес към резултата от разглеждания въпрос.

3. По отношение на съдилищата или процедурите, посочени в параграф 1, всяка от страните гарантира, че страните пред тези съдилища или по тези процедури разполагат с:

а) разумна възможност за подкрепа или защита на своите позиции; и

б) решение, основано на доказателствата и представената документация или, ако това се изисква от нейното право, на документацията, събрана от съответния орган.

4. Всяка от страните гарантира, че решението, посочено в параграф 3, буква б), се прилага от органа, на който са възложени правомощия за административно правоприлагане, и подлежи на обжалване или допълнително преразглеждане, както е предвидено в нейните законови и подзаконови актове.

ЧЛЕН 35.7

Връзка с другите глави

Разпоредбите на настоящата глава се прилагат в допълнение към специалните правила, установени в другите глави на настоящата част от настоящото споразумение.

ГЛАВА 36

ДОБРИ РЕГУЛАТОРНИ ПРАКТИКИ

PUBLIC

ЧЛЕН 36.1

Обхват

1. Настоящата глава се прилага за регулаторните мерки, приети или инициирани от регулаторни органи по отношение на всеки въпрос, попадащ в обхвата на настоящата част от настоящото споразумение.

2. Настоящата глава не се прилага за регулаторните органи и регулаторните мерки, практики или подходи на държавите членки.

ЧЛЕН 36.2

Общи принципи

1. Страните признават значението на:

а) използването на добри регулаторни практики в процеса на планиране, изготвяне, издаване, прилагане, оценка и преглед на регулаторните мерки, с цел да се постигнат целите на вътрешната политика; и

б) запазването и увеличаването на ползите от настоящата част от настоящото споразумение за улесняване на търговията със стоки и услуги и за увеличаване на инвестициите между страните.

2. Всяка от страните е свободна да определя своя подход към добрите регулаторни практики съгласно настоящата част от настоящото споразумение по начин, който е в съответствие със собствената ѝ правна уредба, практики, процедури и основни принципи, залегнали в основата на нейната регулаторна система, включително принципа на предпазните мерки.

3. Никоя от разпоредбите на настоящата глава не може да се тълкува като изискваща от някоя от страните:

а) да се отклони от вътрешните си процедури за изготвяне и приемане на регулаторни мерки;

б) да предприеме действия, които биха затруднили или попречили на своевременното приемане на регулаторни мерки, насочени към постигане на целите на обществената политика; или

в) да постигне конкретен регулаторен резултат.

PUBLIC

ЧЛЕН 36.3

Определения

PUBLIC

За целите на настоящата глава:

а) „регулаторен орган“ означава:

i) за ЕС като страна: Европейската комисия; и

ii) за Чили: всеки регулаторен орган на изпълнителната власт; и

б) „регулаторни мерки“ означава:

i) за ЕС като страна:

А) регламенти и директиви, както е предвидено в член 288 от Договора за функционирането на Европейския съюз; и

Б) актове за изпълнение и делегирани актове, както е предвидено съответно в член 290 и в член 291 от Договора за функционирането на Европейския съюз; и

ii) за Чили: закони и подзаконови актове с общо приложение, които са приети от регулаторните органи, чието спазване е задължително[1].

[1] Съгласно параграф II.1 от Президентска инструкция № 3 от 2019 г. и нейните изменения.

ЧЛЕН 36.4

Вътрешна координация на регулаторното развитие

Всяка от страните запазва в сила процеси или механизми за вътрешна координация или преглед във връзка с изготвянето, оценката и прегледа на регулаторните мерки. Тези процеси или механизми следва да имат за цел, *inter alia*:

а) способстването на добрите регулаторни практики, включително посочените в настоящата глава;

б) идентифицирането и избягването на ненужното дублиране и непоследователните изисквания в регулаторните мерки на страната;

в) гарантирането на спазването на международните търговски задължения; и

г) насърчаването на разглеждането на въздействието на подготвяните регулаторни мерки, включително въздействието върху малките и средните предприятия.

PUBLIC

ЧЛЕН 36.5

Прозрачност на регулаторните процеси и механизми

В съответствие със своите съответни правила и процедури всяка от страните прави общодостъпни описанията на процесите и механизмите, по които нейният регулаторен орган подготвя, оценява или прави преглед на регулаторните мерки. Тези описания съдържат позоваване на съответните насоки, правила или процедури, включително на онези от тях, които са свързани с възможности за обществеността да представя коментари.

ЧЛЕН 36.6

Ранно информиране за планираните регулаторни мерки

1. Всяка от страните се стреми да публикува на годишна база, в съответствие със съответните си правила и процедури, информация за планирани важни[1] регулаторни мерки.

2. По отношение на всяка важна регулаторна мярка, посочена в параграф 1, регулаторният орган на всяка от страните своевременно оповестява публично:

а) кратко описание на обхвата и целите ѝ; и

б) очаквания график за нейното приемане, ако е известен, включително, когато е приложимо, възможностите за обществени консултации.

[1] Регулаторният орган на всяка от страните може да определи какво означава „важна“ регулаторна мярка за целите на задълженията си по настоящата глава.

ЧЛЕН 36.7

Обществени консултации

1. При разработването на важна регулаторна мярка всяка страна, ако е приложимо, в съответствие със своите съответни правила и процедури:

а) публикува проекта на регулаторната мярка или документите за консултацията, като предоставя достатъчно подробности относно подготвяната регулаторна мярка, за да се даде възможност на всяко лице[1] да прецени дали и по какъв начин интересите му могат да бъдат значително засегнати;

б) предлага разумни възможности за всяко лице, на недискриминационна основа, да представи коментари; и

в) разглежда получените коментари.

2. Регулаторният орган на всяка от страните се стреми да използва електронни средства за комуникация и да се стреми да поддържа специализиран електронен портал с цел предоставяне на информация и получаване на коментари, свързани с обществените консултации.

3. Регулаторният орган на всяка от страните се стреми да оповести публично обобщението на резултатите от консултациите и получените коментари до степента, необходима за защита на поверителната информация или на лични данни, или на неподходящо съдържание.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че настоящият параграф не възпрепятства някоя от страните да предприеме целенасочени консултации със заинтересованите лица при условията, определени в нейните правила и процедури.

ЧЛЕН 36.8

Оценка на въздействието

1. Всяка от страните насърчава своя регулаторен орган да извършва в съответствие с приложимите правила и процедури оценка на въздействието на важните регулаторни мерки, които изготвя.

2. При извършването на оценка на въздействието регулаторният орган на всяка от страните способства за използването на процеси и механизми, които отчитат следните фактори:

а) необходимостта от регулаторната мярка, включително естеството и значимостта на проблема, чието решаване се цели с регулаторната мярка;

б) всички осъществими и подходящи регулаторни и нерегулаторни алтернативни варианти, ако има такива, чрез които биха могли да се постигнат целите на обществената политика на страната, включително варианта, при който въпросът не се регулира;

в) доколкото е възможно и значимо — евентуалните социални, икономически и екологични последици от въпросните алтернативни варианти, включително за международната търговия и малките и средните предприятия; и

г) начина, по който разглежданите варианти са свързани със съответните международни стандарти, ако има такива, включително причината за евентуални различия, когато е целесъобразно.

PUBLIC

3. Във връзка с оценката на въздействието, извършвана от регулаторен орган по отношение на регулаторна мярка, регулаторният орган изготвя окончателен доклад, в който подробно описва факторите, които е взел под внимание при своята оценка, както и съответните си констатации. Този доклад става обществено достояние не по-късно от датата, на която регулаторната мярка е станала обществено достояние.

PUBLIC

ЧЛЕН 36.9

Ретроспективна оценка

Страните признават положителния принос на периодичните ретроспективни оценки на действащите регулаторни мерки за намаляване на ненужната регулаторна тежест, включително върху малките и средните предприятия, и за по-ефективно постигане на целите на обществената политика. Страните се стремят да насърчават използването на периодични ретроспективни оценки в своите регулаторни системи.

ЧЛЕН 36.10

Регулаторен регистър

Всяка от страните гарантира, че регулаторните мерки, които са в сила, се публикуват в определен за целта регистър, в който те са обозначени по теми и който е публично достъпен безплатно чрез един единствен уебсайт. Уебсайтът следва да дава възможност за търсене на регулаторни мерки по цитати или по дума. Всяка от страните актуализира периодично своя регистър.

ЧЛЕН 36.11

Сътрудничество и обмен на информация

Страните могат да си сътрудничат с цел улесняване на прилагането на настоящата глава. Това сътрудничество може да включва организирането на всякакви подходящи дейности за укрепване на сътрудничеството между техните регулаторни органи и обмен на информация относно регулаторните практики, посочени в настоящата глава.

ЧЛЕН 36.12

Звена за контакт

Всяка от страните определя звено за контакт, което да улеснява обмена на информация между страните, в срок до един месец от датата на влизането в сила на настоящото споразумение.

ЧЛЕН 36.13

Неприлагане на разпоредбите относно уреждането на спорове

Глава 38 не се прилага по отношение на настоящата глава.

ГЛАВА 37

МАЛКИ И СРЕДНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

PUBLIC

ЧЛЕН 37.1

Цели

Страните признават значението на малките и средните предприятия („МСП“) в своите двустранни търговски и инвестиционни отношения и потвърждават ангажимента си да увеличат способността на МСП да се възползват от настоящата част от настоящото споразумение.

ЧЛЕН 37.2

Споделяне на информация

1. Всяка от страните създава или поддържа общодостъпен уебсайт за МСП, който съдържа информация за настоящата част от настоящото споразумение, включително:

а) обобщение на настоящата част от настоящото споразумение; и

б) информация, предназначена за МСП, която съдържа:

i) описание на разпоредбите в настоящата част от настоящото споразумение, които всяка от страните смята, че са от значение за МСП на двете страни; и

ii) всякаква допълнителна информация, която страната смята за полезна за МСП, заинтересовани да се възползват от възможностите, предвидени в настоящата част от настоящото споразумение.

2. Всяка от страните добавя на посочения в параграф 1 уебсайт интернет връзка към:

а) текста на настоящата част от настоящото споразумение, включително приложенията и допълненията към него, по-специално графиците за премахване на митата и специфичните за продуктите правила за произход;

б) еквивалентния уебсайт на другата страна; и

в) уебсайтовете на собствените си органи, които страната смята, че биха предоставили полезна информация на лицата, интересуващи се от извършването на търговия и бизнес в тази страна.

3. Всяка от страните посочва интернет връзка на уебсайта, предвиден в параграф 1, към уебсайтове на собствените си органи с информация, отнасяща се до следното:

а) митническите разпоредби и процедурите за внос, износ и транзит, както и съответните формуляри, документи и друга необходима информация;

PUBLIC

б) разпоредбите и процедурите във връзка с правата върху интелектуалната собственост, включително географските означения;

в) техническите разпоредби, включително, когато е необходимо, задължителните процедури за оценяване на съответствието, както и връзки към списъци на органите за оценяване на съответствието, в случаите, когато оценката на съответствието от трето лице е задължителна, както е предвидено в глава 16;

г) санитарните и фитосанитарните мерки, свързани с вноса и износа, както е предвидено в глава 13;

д) правилата относно обществените поръчки и базата данни, съдържаща обявленията за обществени поръчки, и други относими разпоредби на глава 28;

е) процедурите за регистрация на дружество; и

ж) друга информация, за която страната смята, че може да бъде от помощ за МСП.

4. Всяка от страните публикува на уебсайта, посочен в параграф 1, интернет връзка към база данни, която позволява търсенето по код от Хармонизираната система и която съдържа следната информация по отношение на достъпа до нейния пазар:

а) ставките на митата и квотите, включително клаузата за ставките на митата за най-облагодетелствана нация, ставките за държави, за които не се прилага клаузата за най-облагодетелствана нация, както и преференциалните ставки и тарифните квоти;

PUBLIC

б) акцизите;

в) данъците (като данък върху добавената стойност);

г) митническите или други такси, включително други такси, свързани с конкретен продукт;

д) правилата за произход, както е предвидено в глава 10;

е) връщането, отсроченото плащане или други видове освобождаване от мита, водещи до намаляване, възстановяване или неналагане на мита;

ж) критериите, използвани за определяне на митническата стойност на стоката;

з) другите тарифни мерки;

и) информацията, необходима за процедурите за внос; и

й) информацията, свързана с нетарифните мерки или разпоредби.

5. Всяка от страните редовно или по искане на другата страна актуализира съдържащите се на уебсайта ѝ информация и връзки, посочени в параграфи 1—4, за да гарантира, че те са актуални и точни.

6. Всяка от страните гарантира, че информацията, посочена в настоящия член, е представена по начин, който е подходящ за използване от МСП. Всяка от страните полага усилия информацията да бъде достъпна на английски език.

PUBLIC

7. Никоя от страните не прилага такса за достъп до информацията, предоставена съгласно параграфи 1—4, по отношение на което и да е лице на някоя от страните.

PUBLIC

ЧЛЕН 37.3

Звена за контакт за МСП

1. Всяка от страните определя звено за контакт за МСП, което изпълнява функциите, изброени в настоящия член. Всяка от страните уведомява своевременно другата страна в случай на промяна на тези данни за контакт.

2. Звената за контакт за МСП:

а) гарантират, че нуждите на МСП се вземат предвид при прилагането на настоящата част от настоящото споразумение, така че МСП от двете страни да могат да се възползват от настоящата част от настоящото споразумение;

б) гарантират, че информацията, посочена в член 37.2, е актуална и е от значение за МСП; всяка от страните може, чрез звеното за контакт за МСП, да предложи допълнителна информация, която другата страна може да включи в информацията, която трябва да бъде предоставена в съответствие с член 37.2;

в) разглеждат всички въпроси, свързани с МСП, във връзка с прилагането на настоящата част от настоящото споразумение, включително:

i) обмен на информация за подпомагане на Съвместния комитет в задачата му да наблюдава и прилага свързаните с МСП аспекти на настоящата част от настоящото споразумение;

ii) подпомагане на подкомитети и звена за контакт, създадени с настоящото споразумение, при разглеждането на въпроси от значение за МСП;

г) периодично докладват за дейността си, съвместно или поотделно, на Съвместния комитет за разглеждане; и

д) разглеждат всякакви други въпроси, произтичащи от настоящата част от настоящото споразумение и отнасящи се до МСП, по които страните може да се споразумеят.

3. Звената за контакт за МСП се срещат при необходимост и извършват своята работа чрез каналите за комуникация, договорени от страните, които могат да включват електронна поща, видеоконферентна връзка или други средства.

4. При изпълнението на своите дейности звената за контакт за МСП могат да си сътрудничат с експерти и външни организации, по целесъобразност.

PUBLIC

ЧЛЕН 37.4

Неприлагане на разпоредбите относно уреждането на спорове

Глава 38 не се прилага по отношение на настоящата глава.

PUBLIC

ГЛАВА 38

УРЕЖДАНЕ НА СПОРОВЕ

РАЗДЕЛ А

ЦЕЛ И ОБХВАТ

ЧЛЕН 38.1

Цел

Настоящата глава има за цел да се създаде ефективен и ефикасен механизъм за предотвратяване и уреждане на спорове между страните във връзка с тълкуването и прилагането на настоящата част от настоящото споразумение с оглед постигане на решение по взаимно съгласие.

ЧЛЕН 38.2

Обхват

Настоящата глава се прилага по отношение на всеки спор между страните относно тълкуването или прилагането на разпоредбите на настоящата част от настоящото споразумение (наричани по-нататък „попадащите в обхвата разпоредби“), освен ако в настоящата част от настоящото споразумение не е предвидено друго.

PUBLIC

ЧЛЕН 38.3

Определения

За целите на настоящата глава и на приложения 38-А и 38-Б:

а) „страна ищец“ означава страната, която отправя искане за сформиране на специална група за уреждане на спорове в съответствие с член 38.5;

б) „медиатор“ означава лице, което е избрано за медиатор в съответствие с член 38.27;

в) „специална група за уреждане на спорове“ означава специална група, сформирана по реда на член 38.6;

г) „член на специална група за уреждане на спорове“ означава лице, което е член на специална група за уреждане на спорове; и

д) „страна ответник“ означава страната, за която се твърди, че нарушава попадаща в обхвата разпоредба.

PUBLIC

РАЗДЕЛ Б

КОНСУЛТАЦИИ

ЧЛЕН 38.4

Консултации

1. Страните се стремят да разрешават споровете, посочени в член 38.2, като започват добросъвестни консултации с оглед постигане на решение по взаимно съгласие.

2. Всяка от страните може да поиска провеждане на консултации, като изпрати до другата страна писмено искане, в което се посочват спорната мярка и попадащите в обхвата разпоредби, които тя смята за приложими.

3. Страната, към която е отправено искането за консултации, отговаря на искането своевременно и във всеки случай не по-късно от 10 дни след датата на постъпването му. Консултациите се провеждат не по-късно от 30 дни от датата на предаване на искането за консултации, и освен ако страните не се споразумеят за друго, се провеждат на територията на страната, към която е отправено искането. Консултациите се смятат за приключени след изтичане на 46 дни от датата на предаване на искането за консултациите, освен ако двете страни не решат да ги продължат.

4. Консултациите по спешни въпроси, включително относно бързо развалящи се стоки или сезонни стоки или услуги, се провеждат в срок до 15 дни от датата на постъпване на искането за консултации. Консултациите се смятат за приключени след изтичане на 23 дни от датата на предаване на искането за консултациите, освен ако двете страни не решат да ги продължат.

5. В хода на консултациите всяка от страните предоставя достатъчно фактическа информация, за да даде възможност за цялостно разглеждане на начина, по който спорната мярка би могла да засегне прилагането на настоящата част от настоящото споразумение. Всяка от страните се стреми да осигури участието на служители от своите компетентни държавни органи, които имат експертни познания по въпроса, предмет на консултациите.

6. Консултациите, и по-специално цялата информация, означена като поверителна, както и позициите, заети от някоя от страните по време на консултациите, са с поверителен характер и не засягат правата на никоя от страните във всички по-нататъшни процедури.

PUBLIC

7. Ако страната, към която е отправено искането за консултации, не отговори на това искане в срок от 10 дни от датата на предаването му, ако консултациите не се проведат в сроковете, определени в параграф 3 или параграф 4 от настоящия член, ако страните се споразумеят да не провеждат консултации, или ако консултациите са приключили, без да е постигнато решение по взаимно съгласие, страната, която е поискала консултациите, може да приложи член 38.5.

PUBLIC

РАЗДЕЛ В

ПРОЦЕДУРА ПРЕД СПЕЦИАЛНА ГРУПА ЗА УРЕЖДАНЕ НА СПОРОВЕ

ЧЛЕН 38.5

Започване на процедура пред специална група за уреждане на спорове

1. Ако страните не успеят да решат спора чрез консултации, както е предвидено в член 38.4, страната, която е поискала консултациите, може да поиска сформирането на специална група за уреждане на спорове.

2. Искането да се сформира специална група за уреждане на спорове се отправя писмено до другата страна. Страната ищец посочва спорната мярка в искането си, уточнява попадащите в обхвата разпоредби, които смята за приложими, и пояснява защо тази мярка представлява нарушение на попадащите в обхвата разпоредби по начин, че да представи ясно правното основание за жалбата.

ЧЛЕН 38.6

Сформиране на специална група за уреждане на спорове

1. Специалната група за уреждане на спорове е съставена от трима членове.

2. В срок от 14 дни след датата, на която страната ответник е получила искането за сформиране на специална група за уреждане на спорове, страните провеждат консултации помежду си с цел постигане на съгласие относно състава на специалната група за уреждане на спорове.

3. В случай че страните не постигнат съгласие по състава на специалната група за уреждане на спорове в срока, предвиден в параграф 2 от настоящия член, всяка от страните назначава член на специалната група от подсписъка на съответната страна, съставен в съответствие с член 38.8, параграф 1, в срок до 10 дни след датата на изтичане на предвидения в параграф 2 от настоящия член срок. Ако страната ответник не назначи член на специалната група от своя подсписък в този срок, в рамките на пет дни след изтичането на посочения срок съпредседателят на Съвместния комитет от страната ищец избира чрез жребий члена на специалната група от подсписъка на тази страна. Съпредседателят на Съвместния комитет от страната ищец може да делегира този избор чрез жребий на члена на специалната група за уреждане на спорове.

4. Ако страните не постигнат съгласие относно председателя на специалната група за уреждане на спорове в срока, установен в параграф 2 от настоящия член, съпредседателят на Съвместния комитет от страната ищец избира чрез жребий, в срок от 10 дни след изтичането на този срок, председателя на специалната група за уреждане на спорове от подсписъка от председатели, съставен съгласно член 38.8, параграф 1, буква в). Съпредседателят на Съвместния комитет от страната ищец може да делегира този избор чрез жребий на председателя на специалната група за уреждане на спорове.

PUBLIC

5. Специалната група за уреждане на спорове се смята за сформирана 15 дни след датата, на която тримата избрани членове на специалната група са уведомили страните, че приемат назначаването в съответствие с приложение 38-А, освен ако страните не се споразумеят за друго. Всяка от страните оповестява своевременно датата на сформиране на специалната група за уреждане на спорове.

6. Ако някой от списъците, посочени в член 38.8, не е съставен или не съдържа достатъчен брой имена към момента на отправяне на искането съгласно параграф 3 или 4 от настоящия член, членовете на специалната група се избират чрез жребий измежду лицата, които са официално предложени от едната страна или от двете страни, в съответствие с приложение 38-А.

ЧЛЕН 38.7

Избор на инстанция за разрешаване на спора

1. При възникването на спор във връзка с конкретна мярка, за която се твърди, че нарушава задължение по настоящата част от настоящото споразумение или равностойно по своята същност задължение по друго международно споразумение, по което и двете страните са страни, включително Споразумението за СТО, търсещата правна защита страна избира инстанцията, пред която да се уреди спорът.

2. След като търсещата правна защита страна е избрала инстанцията и е започнала процедури за уреждане на спорове по настоящия раздел или по друго международно споразумение във връзка с конкретната мярка, посочена в параграф 1, тази страна не започва процедури за уреждане на спор по това друго международно споразумение или съответно този раздел, освен ако първоначално избраната инстанцията не може да се произнесе по причини от процесуален характер или свързани с компетентността.

3. За целите на настоящия член:

а) процедурите за уреждане на спорове по настоящия раздел се смятат за започнати, когато някоя от страните поиска сформирането на специална група за уреждане на спорове съгласно член 38.5;

б) процедурите за уреждане на спорове по Споразумението за СТО се смятат за започнати, когато някоя от страните поиска сформирането на група на съдебните заседатели по член 6 от Договореността относно правилата и процедурите за уреждане на спорове в приложение 2 към Споразумението за СТО; и

в) процедурите за уреждане на спорове по всяко друго споразумение се смятат за започнати съгласно съответните разпоредби на това споразумение.

4. Без да се засяга параграф 2, никоя от разпоредбите на настоящата част от настоящото споразумение не възпрепятства някоя от страните да спре изпълнението на задълженията, одобрени от Органа за уреждане на спорове на СТО или съгласно процедурите за уреждане на спорове по друго международно споразумение, по което страните са страна. Позоваване на Споразумението за СТО или на друго международно споразумение между страните не може да се използва за възпрепятстване на дадена страна да спре изпълнението на задължения по настоящия раздел.

PUBLIC

ЧЛЕН 38.8

Списъци на лицата, измежду които се избират членовете на специалните групи

1. Не по-късно от една година след датата на влизане в сила на настоящото споразумение Съвместният комитет съставя списък с най-малко 15 лица, които желаят и могат да изпълняват функциите на членове на специална група. Списъкът включва три подсписъка:

а) един подсписък от лица, съставен въз основа на предложения от ЕС като страна;

б) един подсписък от лица, съставен въз основа на предложения от Чили; и

в) един подсписък от лица, които не са граждани на нито една от страните и които изпълняват функциите на председател на специалната група за уреждане на спорове.

2. Всеки подсписък съдържа най-малко пет лица. Съвместният комитет следи за поддържането на този минимален брой лица.

3. Съвместният комитет може да изготви допълнителни списъци от лица с експертен опит в конкретни сектори, обхванати от настоящата част от настоящото споразумение. Ако страните се споразумеят за това, тези допълнителни списъци се използват за сформирането на специалната група за уреждане на спорове в съответствие с процедурата, посочена в член 38.6.

PUBLIC

ЧЛЕН 38.9

Изисквания към членовете на специална група за уреждане на спорове

1. Всеки член на специална група за уреждане на спорове:

а) има доказан експертен опит в областта на правото, международната търговия и други въпроси, обхванати от настоящата част от настоящото споразумение;

б) е независим от страните и нито е свързан с тях, нито приема указания от някоя от тях;

в) действа в лично качество и не приема инструкции от нито една организация или правителство по отношение на въпроси във връзка с спора; и

г) спазва приложение 38-Б.

2. Освен че трябва да отговаря на изискванията, посочени в параграф 1, председателят трябва да има опит с процедури за уреждане на спорове.

3. С оглед на предмета на конкретен спор страните могат да се договорят за прилагане на дерогация от изискванията, изброени в параграф 1, буква а).

PUBLIC

ЧЛЕН 38.10

Функции на специалната група за уреждане на спорове

Специалната група за уреждане на спорове:

а) извършва обективна оценка на отнесения до нея въпрос, включително обективна оценка на фактите по случая и на приложимостта на попадащите в обхвата разпоредби, както и на съответствието с тези разпоредби;

б) представя, в своите решения и доклади, фактическите констатации, приложимостта на попадащите в обхвата разпоредби и основните мотиви за всички направени от нея констатации и заключения; и

в) се консултира редовно със страните и осигурява адекватни възможности за постигането на решение по взаимно съгласие.

ЧЛЕН 38.11

Мандат

1. Освен ако страните не се споразумеят за друго в срок от пет дни след датата на сформиране на специалната група за уреждане на спорове, нейният мандат се състои в следното:

„да разгледа, с оглед на съответните разпоредби на част III от Усъвършенстваното рамково споразумение между Европейския съюз, от една страна, и Република Чили, от друга страна, цитирани от страните, въпроса, посочен в искането за сформиране на специалната група за уреждане на спорове, да направи констатации относно съответствието на спорната мярка с попадащите в обхвата разпоредби на част III от посоченото споразумение и да представи доклад в съответствие с член 38.13 от посоченото споразумение.“

2. Ако страните се споразумеят за мандат, различен от посочения в параграф 1, те уведомяват специалната група за уреждане на спорове за договорения мандат в срока, посочен в параграф 1.

PUBLIC

ЧЛЕН 38.12

Решение относно спешността

1. Ако някоя от страните поиска това, специалната група за уреждане на спорове взема решение, в срок от 10 дни след датата на сформирането си, дали случаят засяга спешен въпрос.

2. При спешни въпроси приложимите срокове, посочени в настоящия раздел, се съкращават наполовина от посочените срокове, с изключение на сроковете, посочени в членове 38.6 и 38.11.

ЧЛЕН 38.13

Междинен и окончателен доклад

1. Специалната група за уреждане на спорове представя на страните междинен доклад в срок от 90 дни след датата на сформирането си. Ако специалната група за уреждане на спорове прецени, че този срок не може да бъде спазен, нейният председател писмено уведомява за това страните, като посочва причините за забавянето и датата, на която специалната група за уреждане на спорове планира да представи своя междинен доклад. Специалната група за уреждане на спорове в никакъв случай не може да представи своя междинен доклад по-късно от 120 дни след датата, на която е била сформирана.

2. В срок от 10 дни след представянето на междинния доклад всяка от страните може да отправи писмено искане до специалната група за уреждане на спорове за преразглеждане на конкретни аспекти от доклада. В срок от шест дни от постъпването на искането всяка от страните може да представи коментарите си по искането на другата страна.

3. Ако в срока по параграф 2 не постъпи искане, междинният доклад става окончателен доклад.

4. Специалната група за уреждане на спорове представя на страните своя окончателен доклад в срок от 120 дни след датата, на която е била сформирана. Ако специалната група за уреждане на спорове прецени, че този срок не може да бъде спазен, нейният председател уведомява за това страните, като посочва причините за забавянето и датата, на която специалната група за уреждане на спорове планира да представи своя окончателен доклад. Специалната група за уреждане на спорове в никакъв случай не може да представи своя окончателен доклад по-късно от 150 дни след датата, на която е била сформирана.

5. Окончателният доклад включва обсъждане на всяко писмено искане от страните относно междинния доклад и ясно отразява коментарите на страните. Специалната група за уреждане на спорове излага следното в междинния и в окончателния доклад:

а) описателен раздел, съдържащ резюме на аргументите на страните и на коментарите, посочени в параграф 2;

PUBLIC

б) своите констатации относно фактите по случая и относно приложимостта на съответните попадащи в обхвата разпоредби;

в) своите констатации относно това дали спорната мярка е или не е в съответствие със съответните попадащи в обхвата разпоредби; и

г) основанията за констатациите, посочени в букви б) и в).

6. Окончателният доклад е окончателен и задължителен за страните.

PUBLIC

ЧЛЕН 38.14

Мерки за постигне на съответствие

1. Страната ответник предприема всички необходими мерки, за да се съобрази своевременно с окончателния доклад, така че да постигне съответствие с попадащите в обхвата разпоредби.

2. Не по-късно от 30 дни след датата на представянето на окончателния доклад страната ответник уведомява писмено страната ищец, за всяка мярка, която е предприела или възнамерява да предприеме, за да се съобрази с окончателния доклад.

ЧЛЕН 38.15

Разумен срок

1. Ако незабавното постигане на съответствие не е възможно, страната ответник, не по-късно от 30 дни след датата на предаване на окончателния доклад, уведомява страната ищец за продължителността на разумния срок, който ще ѝ бъде необходим за постигането на съответствие. Страните се стремят да се споразумеят за продължителността на разумния срок, необходим за съобразяване с окончателния доклад.

2. Ако страните не са се споразумели за продължителността на разумния срок, страната ищец може най-рано 20 дни след датата на изпращане на уведомлението, посочено в параграф 1, да поиска писмено от първоначалната специална група за уреждане на спорове да определи продължителността на разумния срок. Специалната група за уреждане на спорове представя на страните решението си в срок от 20 дни след датата на постъпване на искането.

3. Страната ответник уведомява писмено страната ищец за напредъка си по съобразяването с окончателния доклад поне един месец преди изтичането на разумния срок.

4. Страните могат да се споразумеят за удължаване на разумния срок.

ЧЛЕН 38.16

Преглед на съответствието

1. Не по-късно от датата на изтичане на разумния срок, посочен в член 38.15, страната ответник уведомява писмено страната ищец за предприетите от нея мерки за съобразяване с окончателния доклад.

2. Ако страните не постигнат съгласие относно съществуването или съблюдаването на попадащите в обхвата разпоредби на мярка, предприета за постигане на съответствие, страната ищец може да отправи писмено искане до първоначалната специална група за уреждане на спора да вземе решение по въпроса. В искането се посочва всяка спорна мярка и се обяснява защо тя съставлява нарушение на попадащите в обхвата разпоредби по начин, който е достатъчен, за да се представи ясно правното основание за жалбата. Специалната група за уреждане на спорове представя на страните решението си в срок от 46 дни след датата на постъпване на искането.

ЧЛЕН 38.17

Временни средства за правна защита

1. При поискване от страната ищец и след консултации с нея страната ответник отправя предложение за временна компенсация, ако:

а) страната ответник уведоми страната жалбоподател, че не е възможно да се съобрази с окончателния доклад;

б) страната ответник не уведоми за всички предприети мерки или за мерките, които възнамерява да предприеме с цел постигане на съответствие, в срока, посочен в член 38.14, или не успее да уведоми за всички мерки, предприети с цел постигане на съответствие, преди датата на изтичане на разумния срок, посочен в член 38.15;

в) специалната група за уреждане на спорове установи, че не е предприета мярка за постигане на съответствие, в съответствие с член 38.16; или

г) специалната група за уреждане на спорове установи съгласно член 38.16, че предприетата мярка за постигане на съответствие не е в съответствие с попадащите в обхвата разпоредби.

2. При всяко от обстоятелствата, посочени в параграф 1, букви а), б), в) или г), страната ищец може да уведоми страната ответник, че възнамерява да спре изпълнението на задълженията, определени в попадащите в обхвата разпоредби, ако:

а) страната ищец реши да не отправи искане съгласно параграф 1; или

б) страната ищец е отправила искане съгласно параграф 1 от настоящия член и страните не се споразумеят за временната компенсация в срок от 20 дни след датата на изтичане на разумния срок, посочен в член 38.15, или след постановяването на решение на специалната група за уреждане на спорове съгласно член 38.16.

3. Страната ищец може да спре изпълнението на задълженията 10 дни след датата на изпращане на уведомлението, посочено в параграф 2, освен ако страната ищец не е отправила искане съгласно параграф 6.

PUBLIC

4. Степента на спиране на изпълнението на задълженията не може да надвишава степента, равностойна на пропуснатите ползи или причинените вреди, дължащи се на нарушението. В уведомлението, посочено в параграф 2, се уточнява степента на предвижданото спиране на изпълнението на задълженията.

5. При обмисляне на това кои задължения да спре да изпълнява, страната ищец следва първо да се опита да спре изпълнението на задълженията в същия сектор или в секторите, засегнати от мярката, за които специалната група за уреждане на спорове е установила, че са несъвместими с попадащите в обхвата разпоредби. Спирането на изпълнението на задълженията може да се приложи към сектор или сектори, обхванати от настоящата част от настоящото споразумение, различни от тези, за които специалната група за уреждане на спорове е установила пропуснати ползи или причинени вреди, по-специално ако страната ищец смята, че такова спиране в другия сектор или сектори е осъществимо или ефективно за постигане на съответствие.

6. Ако страната ответник смята, че предвидената степен на спиране на изпълнението на задълженията, за която е уведомена, надвишава пропуснатите ползи или причинените вреди, дължащи се на нарушението, тя може, преди изтичането на срока, посочен в параграф 3, да отправи писмено искане до първоначалната специална група за уреждане на спорове да вземе решение по въпроса. Специалната група за уреждане на спорове постановява решение за степента на спиране на изпълнението на задълженията на страните в срок от 30 дни след датата на искането. Страната ищец не спира изпълнението на никое от задълженията до постановяване на решението на специалната група за уреждане на спорове. Спирането на изпълнението на задълженията трябва да бъде в съответствие с това решение.

7. Спирането на изпълнението на задълженията или компенсацията, посочени в настоящия член, са временни и не се прилагат:

а) след като страните са стигнали до решение по взаимно съгласие съгласно член 38.32;

б) страните са се споразумели, че мярката, предприета за постигане на съответствие, привежда страната ответник по жалбата в съответствие с попадащите в обхвата разпоредби; или

в) всяка мярка, предприета с цел постигане на съответствие, за която специалната група за уреждане на спорове е установила, че е несъвместима с попадащите в обхвата разпоредби, е била оттеглена или изменена така, че страната ответник по жалбата да постигне съответствие с тези разпоредби.

PUBLIC

ЧЛЕН 38.18

Преглед на мерките, предприети за постигане на съответствие след временните средства за правна защита

1. Страната ответник уведомява страната ищец за всяка мярка, която е предприела за постигане на съответствие след спирането на изпълнението на задълженията или след прилагането на временна компенсация, в зависимост от случая. С изключение на случаите по параграф 2, страната ищец прекратява спирането на изпълнението на задълженията в срок от 30 дни от датата на изпращане на уведомлението за това. В случаите, в които е приложена компенсация, и с изключение на случаите по параграф 2, страната ответник може да прекрати прилагането на подобна компенсация в срок от 30 дни след изпращане на уведомлението, че е постигнала съответствие.

2. Ако в срок от 30 дни от датата на изпращане на уведомлението страните не постигнат съгласие относно това дали посредством мярката, за която е направено уведомление в съответствие с параграф 1, страната ответник е постигнала съответствие с попадащите в обхвата разпоредби, страната ищец може да отправи писмено искане до първоначалната специална група за уреждане на спорове да вземе решение по въпроса. Специалната група за уреждане на спорове представя на страните решението си в срок от 46 дни след датата на постъпване на искането. Ако специалната група за уреждане на спорове установи, че предприетата мярка за постигане на съответствие е в съответствие с попадащите в обхвата разпоредби, спирането на изпълнението на задълженията или компенсацията, в зависимост от случая, се прекратява. Когато е уместно, страната ищец коригира степента на спиране на изпълнението на задължения или на компенсацията с оглед на решението на специалната група за уреждане на спорове.

3. Ако страната ответник смята, че предвидената степен на спиране на изпълнението на задълженията, прилагана от страната ищец, надвишава пропуснатите ползи или причинените вреди, дължащи се на нарушението, тя може да отправи писмено искане до първоначалната специална група за уреждане на спорове да вземе решение по въпроса.

PUBLIC

ЧЛЕН 38.19

Смяна на членове на специална група за уреждане на спорове

Ако по време на процедурите пред специална група за уреждане на спорове даден член на специалната група за уреждане на спорове не е в състояние да участва, се оттегли или трябва да бъде заменен, тъй като не отговаря на изискванията в приложение 38-Б, се назначава нов член на специалната група за уреждане на спорове в съответствие с член 38.6. Срокът за представяне на доклад или решение, посочено в настоящия раздел, се удължава с времето, необходимо за назначаването на новия член на специалната група за уреждане на спорове.

ЧЛЕН 38.20

Процедурен правилник

1. Процедурите пред специалната група за уреждане на спорове съгласно настоящия раздел се уреждат в настоящата глава и в приложение 38-А.

2. Всяко заседание на специалната група за уреждане на спорове е публично, освен ако в приложение 38-А не е предвидено друго.

ЧЛЕН 38.21

Спиране и прекратяване

1. По съвместно искане на страните специалната група за уреждане на спорове спира работата си по всяко време за уговорен от страните срок, ненадвишаващ 12 последователни месеца.

2. Специалната група за уреждане на спорове възобновява работата си преди края на срока на спирането по писмено искане от двете страни или в края на срока на спирането по писмено искане от някоя от страните. Отправилата искането страна изпраща съответно уведомление до другата страна. Ако никоя от страните не поиска да се възобнови работата на специалната група за уреждане на спорове при изтичане на срока на спиране на работата ѝ, срокът на правомощията на специалната група за уреждане на спорове изтича и процедурата по уреждане на спорове се прекратява.

3. Ако работата на специалната група за уреждане на спорове бъде спряна съгласно настоящия член, съответните срокове, посочени в настоящия раздел, се удължават със същия период, за който работата на специалната група за уреждане на спорове е била спряна.

ЧЛЕН 38.22

Право на търсене на информация

1. По поискване на някоя от страните или по собствена инициатива специалната група за уреждане на спорове може да потърси от страните информация, която тя смята за необходима и подходяща. Страните отговарят своевременно и изчерпателно на всяко искане за предоставяне на информация, отправено от специалната група за уреждане на спорове.

PUBLIC

2. По искане на една от страните или по собствена инициатива специалната група за уреждане на спорове може да потърси от всякакви източници информация, която смята за необходима и подходяща. Специалната група за уреждане на спорове също така има право да поиска информация и технически съвет от експерти, ако сметне това за целесъобразно, и при спазване на реда и условията, договорени от страните, когато е приложимо.

3. Специалната група за уреждане на спорове разглежда становища *amicus curiae* от физически лица от някоя от страните или от юридически лица, установени в някоя от страните, в съответствие с приложение 38-А.

4. Всяка информация, получена от специалната група за уреждане на спорове съгласно настоящия член, се оповестява на страните и страните могат да представят коментари по нея.

ЧЛЕН 38.23

Правила за тълкуване

1. Специалната група за уреждане на спорове тълкува попадащите в обхвата разпоредби в съответствие с обичайните правила за тълкуване на международното публично право, включително онези от тях, които са залегнали във Виенската конвенция за правото на договорите.

2. Специалната група за уреждане на спорове също така взема предвид относимите тълкувания в доклади на групи съдебни заседатели на СТО и в доклади на Апелативния орган, приети от Органа на СТО за уреждане на спорове.

3. Докладите и решенията на специалната група за уреждане на спорове не могат да увеличават или намаляват правата и задълженията на страните, предвидени в настоящата част от настоящото споразумение.

PUBLIC

ЧЛЕН 38.24

Доклади и решения на специалната група за уреждане на спорове

1. Разискванията в рамките на специалната група за уреждане на спорове се третират като поверителни. Специалната група за уреждане на спорове полага всички усилия изготвянето на доклади и вземането на решения да се извършва с консенсус. Ако това не е възможно, специалната група за уреждане на спорове взема решение относно въпроса с мнозинство на гласовете. Мненията на отделните членове на специалната група за уреждане на спорове не се оповестяват в никакъв случай.

2. Всяка от страните оповестява публично решенията и докладите на специалната група за уреждане на спорове при спазване на условията за защита на поверителната информация.

3. Докладите и решенията на специалната група за уреждане на спорове се приемат безусловно от страните. Те не пораждат никакви права или задължения по отношение на лица.

4. Специалната група за уреждане на спорове и страните третират като поверителна всяка информация, предоставена ѝ от някоя от страните в съответствие с приложение 38-А.

РАЗДЕЛ Г

МЕХАНИЗЪМ ЗА МЕДИАЦИЯ

ЧЛЕН 38.25

Цел

1. Целта на механизма за медиация е да способства за намирането на решение по взаимно съгласие посредством подробно уредена и ускорена процедура с помощта на медиатор.

2. Процедурата по медиация може да започне само по взаимно съгласие на страните, за да се проучат възможностите за решения по взаимно съгласие и да бъдат взети предвид съветите на медиатора и предложените от него решения.

ЧЛЕН 38.26

Започване на процедурата по медиация

1. Всяка от страните („отправящата искането страна“) може по всяко време да отправи до другата страна („отговарящата страна“) писмено искане за започване на процедура по медиация във връзка с всяка от мерките на отговарящата страна, за която се твърди, че се отразява неблагоприятно на търговията или на инвестициите между страните.

2. Искането, посочено в параграф 1, е достатъчно подробно, така че да представя ясно опасенията на отправящата искането страна, като в него:

а) се посочва спорната мярка;

б) се описва неблагоприятното въздействие, което отправящата искането страна смята, че мярката оказва или ще окаже върху търговията или инвестициите между страните; и

в) се обяснява по какъв начин отправящата искането страна смята, че това въздействие е свързано с тази мярка.

3. Отговарящата страна разглежда с разбиране искането и писмено приема или отхвърля искането на отправилата го страна в срок от 10 дни след получаването му. В противен случай искането се смята за отхвърлено.

ЧЛЕН 38.27

Избор на медиатор

1. Страните полагат усилия да постигнат съгласие относно избора на медиатор в срок от 14 дни след започването на процедурата по медиация.

PUBLIC

2. В случай че страните не могат да постигнат съгласие относно избора на медиатор в срока, посочен в параграф 1 от настоящия член, всяка от страните може да поиска от съпредседателя на Съвместния комитет от отправилата искането страна да избере медиатора чрез жребий, в срок от пет дни след датата на искането, от подсписъка на председателите, изготвен съгласно член 38.8, параграф 1, буква в). Съпредседателят на Съвместния комитет от отправилата искането страна може да делегира този избор чрез жребий на медиатора.

3. Ако подсписъкът на председателите, посочен в член 38.8, параграф 1, буква в), не е съставен към момента, в който е подадено искане съгласно член 38.26, медиаторът се избира чрез жребий измежду лицата, които са били официално предложени от едната или от двете страни за този подсписък.

4. Медиаторът не може да бъде гражданин на нито една от страните, нито да е нает от която и да е от страните, освен ако страните не се споразумеят за друго.

5. Медиаторът отговаря на изискванията на приложение 38-Б.

PUBLIC

ЧЛЕН 38.28

Правила на процедурата по медиация

1. В срок от 10 дни след датата на назначаването на медиатора отправилата искането страна представя на медиатора и на отговарящата страна подробно писмено описание на опасенията си, по-специално на действието на спорната мярка и на възможното ѝ неблагоприятно въздействие върху търговията или инвестициите. В срок от 20 дни след датата на получаване на това описание отговарящата страна може да представи в писмена форма своите коментари по отношение на посоченото описание. Всяка от страните може да включи в своето описание или коментари всякаква информация, която смята за значима.

2. Медиаторът помага на страните по прозрачен начин да внесат яснота относно спорната мярка и възможното ѝ неблагоприятно въздействие върху търговията или инвестициите. По-специално медиаторът може да организира срещи между страните, да се консултира с тях заедно или поотделно, да потърси помощ от съответните експерти и заинтересовани лица или да се консултира с тях, както и да предоставя всякаква допълнителна подкрепа по искане на страните. Преди да потърси помощ от съответните експерти и заинтересовани лица или да се консултира с тях, медиаторът се консултира със страните.

3. Той може да предлага съвети и възможни решения, които да бъдат разгледани от страните. Страните могат да приемат или да отхвърлят предложеното решение или да се споразумеят за различно решение. Медиаторът не дава съвети или коментари относно съвместимостта на спорната мярка с настоящата част от настоящото споразумение.

PUBLIC

4. Процедурата по медиация се провежда на територията на отговарящата страна или по взаимно съгласие на страните на друго място или по друг начин.

5. Страните се стремят да постигнат решение по взаимно съгласие в срок от 60 дни след назначаването на медиатора. До постигането на окончателно споразумение страните могат да обмислят възможни временни решения, особено ако мярката се отнася до бързоразвалящи се стоки или сезонни стоки или услуги.

6. По искане на една от страните медиаторът представя на страните проект на фактологичен доклад, в който се съдържат:

а) кратко резюме на спорната мярка;

б) следваните процедури; и

в) ако е приложимо, всички решения по взаимно съгласие, които са били взети, включително евентуални временни решения.

7. Медиаторът дава на страните срок от 15 дни след датата на получаване на проекта на фактологичния доклад за коментари по него. След като разгледа получените коментари на страните, медиаторът представя на страните окончателен фактологичен доклад в срок от 15 дни. Проектът на фактически доклад и окончателният фактически доклад не съдържат тълкувания на настоящата част от настоящото споразумение.

PUBLIC

8. Процедурата по медиация се прекратява:

а) с приемането на решение по взаимно съгласие от страните — на датата на уведомяването на медиатора за това;

б) при постигане на взаимно съгласие между страните на който и да е етап от процедурата — на датата на уведомяването на медиатора за постигането на такова съгласие;

в) с писмена декларация на медиатора след консултация със страните, че по-нататъшните усилия за осъществяване на медиация биха били безрезултатни — на датата на уведомяването на страните за тази декларация; или

г) с писмена декларация на някоя от страните след разглеждане на решения по взаимно съгласие в рамките на процедурата по медиация и след като бъдат взети предвид съветите на медиатора и предложените от него решения — на датата на уведомяването на медиатора и на другата страна за тази декларация.

ЧЛЕН 38.29

Поверителност

Освен ако страните не се споразумеят за друго, всички етапи на процедурата по медиация, включително всякакви съвети или предложени решения, са поверителни. Всяка от страните може да оповести публично факта, че е в ход процедура по медиация.

PUBLIC

ЧЛЕН 38.30

Връзка с процедурите за уреждане на спорове

1. Процедурата по медиация не засяга правата и задълженията на страните съгласно раздели Б и В или съгласно процедурите за уреждане на спорове по други споразумения.

2. Никоя от страните не може да се позовава на или да представя като доказателство в други процедури за уреждане на спорове съгласно настоящото споразумение или което и да било друго споразумение, нито пък специална група за уреждане на спорове може да взема под внимание:

а) позициите, възприети от другата страна в хода на процедурата по медиация, или информацията, събрана изключително в съответствие с член 38.28, параграф 2;

б) обстоятелството, че другата страна е изразила своята готовност да приеме дадено решение във връзка с мярката, предмет на медиацията; или

в) съвети или предложения на медиатора.

3. Освен ако страните не се споразумеят за друго, никой медиатор не може да изпълнява функцията на член на специална група за уреждане на спорове в процедури за уреждане на спорове съгласно настоящото споразумението или съгласно което и да било друго споразумение, които се отнасят за същия въпрос, по който той е бил медиатор.

РАЗДЕЛ Д

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 38.31

Искане за информация

1. Преди да бъде отправено искане за консултации или медиация съгласно съответно член 38.4 или член 38.26, всяка от страните може да поиска информация от другата страна относно мярка, за която се твърди, че оказва неблагоприятно въздействие върху търговията или инвестициите между страните. Страната, до която е отправено такова искане, представя в срок от 20 дни след датата на получаване на искането писмен отговор, заедно със своите коментари по поисканата информация.

2. Ако страната, до която е отправено искането, смята, че няма да може да представи отговор в срок от 20 дни от датата на получаването на искането, тя уведомява своевременно за това другата страна, като посочва причините за забавянето, както и прогноза за най-краткия срок, в който ще може да предостави своя отговор.

3. Обикновено се очаква всяка от страните да поиска информация съгласно параграф 1 от настоящия член, преди да отправи искане за консултации или медиация съгласно член 38.4 или член 38.26.

PUBLIC

ЧЛЕН 38.32

Решение по взаимно съгласие

1. Страните могат по всяко време да стигнат до решение по взаимно съгласие по всеки спор съгласно член 38.2.

2. В случай че в рамките на процедура пред специалната група за уреждане на спорове или процедура по медиация се стигне до решение по взаимно съгласие, страните уведомяват съвместно за това решение съответно председателя на специалната група за уреждане на спорове или медиатора. Непосредствено след това уведомление се прекратява процедурата пред специалната група за уреждане на спорове или процедурата по медиация.

3. Всяка от страните предприема необходимите мерки за изпълнение на решението по взаимно съгласие незабавно или в уговорения срок, според случая.

4. Не по-късно от изтичането на уговорения срок изпълняващата страна уведомява писмено другата страна за всяка предприета мярка за изпълнение на решението по взаимно съгласие.

ЧЛЕН 38.33

Срокове

1. Всички срокове, определени в настоящата глава, започват да текат от деня след действието, за което се отнасят.

PUBLIC

2. Всеки срок, посочен в настоящата глава, може да бъде изменен по взаимно съгласие на страните.

3. Съгласно раздел В специалната група за уреждане на спорове може по всяко време да предложи на страните да се промени всеки срок, посочен в настоящата глава, като посочи мотивите за предложението.

PUBLIC

ЧЛЕН 38.34

Разходи

1. Всяка от страните заплаща собствените си разноски, свързани с участието ѝ в специалната група за уреждане на спорове или процедурата по медиация.

2. Страните си поделят поравно разноските, свързани с организационни въпроси, включително възнаграждението и разноските на членовете на специалната група за уреждане на спорове и на медиатора. Възнаграждението на членовете на специалната група за уреждане на спорове и на медиатора е в съответствие с приложение 38-А. Правилата за възнаграждението на членовете на специалната група за уреждане на спорове, установени в приложение 38-А, се прилагат за медиаторите *mutatis mutandis*.

ЧЛЕН 38.35

Изменение на приложенията

Съвместният съвет може да приеме решение за изменение на приложения 38-А и 38-Б съгласно член 8.5, параграф1, буква а).

ГЛАВА 39

ИЗКЛЮЧЕНИЯ

PUBLIC

ЧЛЕН 39.1

Общи изключения

1. За целите на глави 9, 11, 15, 26 и 29 и раздел Б от глава 17[1] от настоящото споразумение член XX от ГАТТ от 1994 г., включително бележките и допълнителните разпоредби към него, е включен в настоящото споразумение и представлява част от него *mutatis mutandis*.

2. При условие че се спазва изискването такива мерки да не се прилагат по начин, който би представлявал средство за произволна или неоправдана дискриминация между страните, в които съществуват сходни условия, или за прикрито ограничаване на либерализирането на инвестициите или търговията с услуги, никоя от разпоредбите на глава 15, глави 18—27[2], глава 29 или раздел Б от глава 17[3] на настоящото споразумение не се тълкува по начин, който възпрепятства приемането или прилагането от някоя от страните на мерки, които:

а) са необходими за защита на обществената сигурност или обществения морал или за поддържане на обществения ред; [4]

---

1 Тази разпоредба не се прилага за член 17.10.

2 От съображения за правна сигурност се уточнява, че никоя от разпоредбите на настоящия член не се тълкува като ограничаваща правата, посочени в приложение 17-А.

3 Тази разпоредба не се прилага за член 17.10.

4 Изключенията могат да бъдат посочени като основание само когато съществува истинска и достатъчно сериозна заплаха за един от основните интереси на обществото.

б) са необходими за опазване на живота или здравето на хората, животните или растенията;

в) са необходими за осигуряване на спазването на законови или подзаконови актове, които не са несъвместими с настоящата част от настоящото споразумение, включително тези, които се отнасят до:

i) предотвратяването на заблуждаващи и измамни практики или до справянето с последиците от неизпълнение на договори;

ii) защитата на неприкосновеността на личния живот на лицата във връзка с обработването и разпространението на лични данни, както и защитата на поверителността на лични досиета и сметки; или

iii) безопасността.

3. От съображения за правна сигурност страните приемат, че доколкото тези мерки са несъвместими с разпоредбите на главите от настоящата част от настоящото споразумение, посочени в параграфи 1 и 2 от настоящия член:

а) мерките по член XX, буква б) от ГАТТ от 1994 г. и параграф 2, буква б) от настоящия член включват мерки за опазване на околната среда, които са необходими за защита на живота и здравето на хората, животните или растенията;

PUBLIC

б) член XX, буква ж) от ГАТТ от 1994 г. се прилага за мерки, свързани с опазването на живите и неживите изчерпаеми природни ресурси; и

в) мерките, предприети за изпълнение на многостранни споразумения в областта на околната среда, могат да попаднат в обхвата на член XX, буква б) или ж) от ГАТТ от 1994 г. или в обхвата на параграф 2, буква б) от настоящия член.

4. Преди някоя от страните да предприеме някоя от мерките, предвидени в член XX, букви и) и й) от ГАТТ от 1994 г., тази страна предоставя на другата страна цялата съответна информация с цел намиране на приемливо за страните решение. Ако не бъде постигнато приемливо решение в срок от 30 дни от предоставянето на съответната информация, страната, която възнамерява да приложи мярката, може да направи това. Когато изключителни и критични обстоятелства, изискващи незабавни действия, възпрепятстват предварителното предоставяне и проучване на информацията, страната, която възнамерява да приложи мерките, може незабавно да приложи предпазните мерки, необходими за справяне със ситуацията. Тази страна незабавно информира другата страна за прилагането на такива мерки.

ЧЛЕН 39.2

Изключения във връзка със сигурността

Член 41.4 се прилага за настоящата част от настоящото споразумение.

ЧЛЕН 39.3

Данъчно облагане

PUBLIC

1. За целите на настоящия член:

а) „пребиваване“ означава пребиваване за данъчни цели;

б) „данъчна спогодба“ означава споразумение за избягване на двойното данъчно облагане или всяко друго международно споразумение или договореност, отнасящи се изцяло или частично за данъчно облагане, по които всяка държава членка, Европейският съюз или Чили е страна; и

в) „данъчна мярка“ означава мярка за прилагане на данъчното законодателство на Европейския съюз, на всяка негова държава членка или на Чили.

2. Настоящото споразумение се прилага по отношение на данъчните мерки само дотолкова, доколкото това е необходимо, за да бъдат приведени в действие разпоредбите на настоящата част от настоящото споразумение.

3. Никоя от разпоредбите на настоящата част от настоящото споразумение не може да засяга правата и задълженията на Европейския съюз, на неговите държави членки или на Чили, предвидени в която и да било данъчна спогодба. В случай на несъответствие между настоящата част от настоящото споразумение и която и да било данъчна спогодба, данъчната спогодба има предимство дотолкова, доколкото се отнася до несъответствието. По отношение на данъчна спогодба между Съюза или неговите държави членки и Чили съответните компетентни органи на Европейския съюз или на неговите държави членки, от една страна, и на Чили, от друга страна, съгласно настоящата част от настоящото споразумение и тази данъчна спогодба, определят съвместно дали е налице несъответствие между настоящата част от настоящото споразумение и данъчната спогодба.

4. Никое задължение по настоящата част от настоящото споразумение за третиране като най-облагодетелствана нация не се прилага по отношение на предимство, предоставено от Европейския съюз, от неговите държави членки или от Чили по силата на данъчна спогодба.

5. При условие че се спазва изискването подобни мерки да не се прилагат по начин, който би представлявал средство за произволна или неоправдана дискриминация между държави, в които съществуват сходни условия, или средство за прикрито ограничаване на търговията и инвестициите, никоя от разпоредбите на настоящата част от настоящото споразумение не се тълкува по начин, който възпрепятства приемането, запазването в сила или прилагането от някоя от страните на мерки, целящи да осигурят справедливото или ефективното облагане със или събиране на преки данъци, които:

а) правят разграничение между данъкоплатци, които не се намират в едно и също положение, особено с оглед на пребиваването им или с оглед на мястото, където е инвестиран капиталът им; или

б) имат за цел да се предотврати избягването на данъци или отклонението от данъчно облагане съгласно разпоредбите на данъчна спогодба или на данъчното законодателство на тази страна.

ЧЛЕН 39.4

Оповестяване на информация

1. Никоя от разпоредбите на настоящото споразумение не може да се тълкува като задължаваща дадена страна да предоставя поверителна информация, чието оповестяване би възпрепятствало правоприлагането или по друг начин би противоречало на обществения интерес, или би засегнало законните търговски интереси на определени публични или частни предприятия, освен в случаите, когато специална група за уреждане на спорове изисква такава поверителна информация в рамките на процедура за уреждане на спорове съгласно глава 38. В такива случаи специалната група за уреждане на спорове гарантира пълната защита на поверителността.

2. Когато някоя от страните предостави информация, смятана за поверителна съгласно нейното законодателство, на Съвместния съвет, Съвместния комитет, на подкомитетите или на други органи, създадени съгласно настоящото споразумение, другата страна третира информацията като поверителна, освен ако предоставящата информацията страна не се съгласи на обратното.

ЧЛЕН 39.5

Освобождаване от задължение в рамките на СТО

Ако задължение по реда на настоящата част от настоящото споразумение е равностойно по същество на задължение съгласно Споразумението за СТО, всяка мярка, предприета в съответствие с освобождаване от задължение, прието съгласно член IX от Споразумението за СТО, се смята, че отговаря на равностойно по същество задължение съгласно настоящата част на настоящото споразумение.

ЧАСТ IV

ОБЩА ИНСТИТУЦИОНАЛНА РАМКА

ГЛАВА 40

ИНСТИТУЦИОНАЛНА РАМКА

ЧЛЕН 40.1

Съвместен съвет

1. Страните създават Съвместен съвет. Съвместният съвет наблюдава изпълнението на целите на настоящото споразумение и осъществява надзор върху прилагането му. Той разглежда всички въпроси, възникващи в рамките на настоящото споразумение, както и всякакви други двустранни или международни въпроси от взаимен интерес.

2. Съвместният съвет провежда първото си заседание в срок от една година след датата на влизане в сила на настоящото споразумение, а след това на всеки две години или както е договорено между страните. Заседанията на Съвместния съвет се провеждат присъствено или с помощта на технологични средства в съответствие с неговия процедурен правилник. Присъствените заседания се провеждат на ротационен принцип в Брюксел и Сантяго.

PUBLIC

3. Съвместният съвет се състои — за ЕС като страна — от представители на министерско равнище, а за Чили — от министъра на външните работи или от посочени от него лица. Когато Съвместният съвет действа в състав „Търговия“ съгласно член 8.5, той се състои от представители на страните, които отговарят за свързани с търговията въпроси.

4. Съвместният съвет разполага с правомощието да приема решения в случаите, предвидени в настоящото споразумение, и да отправя препоръки в съответствие със своя процедурен правилник. Съвместният съвет приема своите решения и отправя препоръки по взаимно съгласие. Тези решения са задължителни за страните, които предприемат всички необходими мерки за тяхното изпълнение. Препоръките нямат задължителен характер.

5. Съвместният съвет се председателства съвместно от представител на всяка от страните в съответствие с неговия процедурен правилник, като взема предвид конкретните въпроси, които трябва да бъдат разгледани на всяко негово заседание.

6. На своето първо заседание Съвместният съвет изготвя своя процедурен правилник и процедурния правилник на Съвместния комитет.

7. Съвместният съвет може да делегира всяка своя функция на Съвместния комитет, включително правомощието да приема решения със задължителна сила и да отправя препоръки.

8. Когато Съвместният съвет действа в състав „Търговия“, в допълнение към настоящия член се прилага член 8.5.

PUBLIC

ЧЛЕН 40.2

Съвместен комитет

1. Страните създават Съвместен комитет. Съвместният комитет подпомага Съвместния съвет при изпълнението на неговите функции.

2. Съвместният комитет отговаря за общото прилагане на настоящото споразумение. Обстоятелството, че даден въпрос или проблем се разглежда от Съвместния комитет, не пречи на Съвместния съвет също да се занимава с него.

3. Съвместният комитет провежда първото си заседание в срок от една година след датата на влизане в сила на настоящото споразумение, а след това веднъж годишно или както е договорено между страните. Заседанията на Съвместния комитет се провеждат присъствено или с помощта на технологични средства в съответствие с неговия процедурен правилник. Присъствените заседания се провеждат на ротационен принцип в Брюксел и Сантяго.

4. Съвместният комитет се състои от представители на страните и се председателства съвместно от представител на всяка от страните в съответствие неговия процедурен правилник, като взема предвид конкретните въпроси, които трябва да бъдат разгледани на всяко негово заседание.

5. Когато Съвместният комитет действа в състав „Търговия“ съгласно член 8.6, той се състои от представители на страните, които отговарят за свързани с търговията въпроси.

PUBLIC

6. Съвместният комитет разполага с правомощието да приема решения в случаите, предвидени в настоящото споразумение, или когато такива правомощия са му били делегирани от Съвместния съвет съгласно член 40.1, параграф 7. Съвместният комитет разполага също така с правомощия да отправя препоръки, включително когато тези правомощия са делегирани съгласно член 40.1, параграф 7. Съвместният комитет приема своите решения и отправя препоръки по взаимно съгласие и в съответствие със своя процедурен правилник. При упражняването на делегирани правомощия Съвместният комитет приема решенията си и отправя препоръки в съответствие с процедурния правилник на Съвместния съвет. Тези решения са задължителни за страните, които предприемат всички необходими мерки за тяхното изпълнение. Препоръките нямат задължителен характер.

7. Когато Съвместният комитет действа в състав „Търговия“, в допълнение към настоящия член се прилага член 8.6.

ЧЛЕН 40.3

Подкомитети и други органи

1. Създава се Подкомитет за развитие и международно сътрудничество, който да координира и следи изпълнението на дейностите за сътрудничество, осъществявани в областите, посочени в част II от настоящото споразумение.

2. Подкомитетите, специфични за част III от настоящото споразумение, се създават съгласно член 8.8.

3. Съвместният съвет или Съвместният комитет може да приеме решение за създаване на допълнителен подкомитет или друг орган. Съвместният съвет или Съвместният комитет може да възложи на подкомитет или на друг орган, създаден съгласно настоящия параграф, задачи в рамките на съответните му компетенции, за да го подпомага изпълнението на неговите задължения и да се занимава с конкретни задачи или теми. Съвместният съвет или Съвместният комитет може да променя задачите, възложени на всеки подкомитет или друг орган, създаден съгласно настоящия параграф, или да го разпуска.

4. Подкомитетите и другите органи се състоят от представители на страните и се председателстват съвместно от представител на всяка от страните.

5. Освен ако в настоящото споразумение не е предвидено друго или ако страните не са се споразумели за друго, подкомитетите провеждат първото си заседание в срок от една година от създаването си, а след това по искане на някоя от страните или на Съвместния съвет или Съвместния комитет, на подходящото равнище. Подкомитетите могат също така да заседават по собствена инициатива, като спазват съответния си процедурен правилник. Заседанията на подкомитетите се провеждат присъствено или с помощта на технологични средства в съответствие с техните процедурни правилници. Присъствените заседания се провеждат на ротационен принцип в Брюксел и Сантяго.

6. Освен ако в настоящото споразумение не е предвидено друго, подкомитетите и другите органи докладват редовно за своите дейности на Съвместния комитет, както и по искане на Съвместния комитет.

PUBLIC

7. Обстоятелството, че даден въпрос или проблем се разглежда от някой от подкомитетите или от други органи, не пречи на Съвместния съвет или на Съвместния комитет също да се занимава с него.

8. Съвместният съвет или Съвместният комитет може да изготви процедурен правилник на подкомитетите и на другите органи, ако смята за целесъобразно. Ако Съвместният съвет или Съвместният комитет не изготви такъв процедурен правилник, се прилага *mutatis mutandis* процедурният правилник на Съвместния комитет .

9. Подкомитетите и другите органи могат да отправят препоръки в съответствие със своя процедурен правилник. Подкомитетите и другите органи отправят препоръки по взаимно съгласие. Препоръките на подкомитетите и другите органи нямат задължителен характер.

10. Подкомитетът по услугите и инвестициите, създаден съгласно член 8.8, параграф 1, може да приема решения за постановяване на определение в съответствие с член 17.39. Подкомитетът по финансовите услуги, създаден съгласно член 8.8, параграф 1, може да приема решения за постановяване на определение в съответствие с член 25.20. Тези подкомитети приемат такива решения по взаимно съгласие. Тези решения са задължителни за страните.

ЧЛЕН 40.4

Съвместен парламентарен комитет

1. Създава се Съвместен парламентарен комитет. Той се състои от членове на Европейския парламент и от членове на Конгреса на Чили.

2. Съвместният парламентарен комитет изготвя свой процедурен правилник.

3. Съвместният парламентарен комитет е форум за срещи и обмен на мнения с цел насърчаване на по-тесни взаимоотношения. Той заседава два пъти годишно.

4. Съвместният парламентарен комитет се уведомява за решенията и препоръките на Съвместния съвет.

5. Съвместният парламентарен комитет може да отправя препоръки до Съвместния съвет относно изпълнението на настоящото споразумение.

PUBLIC

ЧЛЕН 40.5

Участие на гражданското общество

Всяка от страните насърчава участието на гражданското общество в изпълнението на настоящото споразумение, по-специално чрез взаимодействие със съответната вътрешна консултативна група, посочена в член 40.6, и с Форума на гражданското общество, посочен в член 40.7.

PUBLIC

ЧЛЕН 40.6

Вътрешни консултативни групи

1. Всяка от страните създава или определя вътрешна консултативна група в срок от две години след датата на влизане в сила на настоящото споразумение. Всяка вътрешна консултативна група включва балансирано представителство на независими организации на гражданското общество, включително неправителствени организации, синдикати, стопански организации и организации на работодателите. За тази цел всяка от страните установява свои собствени правила за определяне на състава на съответната вътрешна консултативна група, предоставяйки възможности за достъп на участници от различни сектори. Членството във всяка вътрешна консултативна група се подновява на периодични интервали в съответствие с правилата за определяне на състава, установени съгласно настоящия параграф.

2. Всяка от страните провежда заседание с вътрешната си консултативна група поне веднъж годишно, за да обсъдят изпълнението на настоящото споразумение. Всяка от страните може да разглежда становища или препоръки, представени от нейната вътрешна консултативна група.

3. За да насърчи обществената осведоменост относно своята вътрешна консултативна група, всяка от страните публикува списък на организациите, участващи в нейната вътрешна консултативна група, както и информация за контакт с нея.

4. Страните насърчават взаимодействие между вътрешните консултативни групи чрез подходящи средства.

PUBLIC

ЧЛЕН 40.7

Форум на гражданското общество

1. Страните насърчават редовното организиране на Форум на гражданското общество за провеждане на диалог относно изпълнението на настоящото споразумение.

2. Страните свикват заседания на Форума на гражданското общество по взаимно съгласие. При свикването на заседание на Форума на гражданското общество всяка от страните поканва независими организации на гражданското общество, установени на нейната територия, включително членовете на съответната вътрешна консултативна група, посочена в член 40.6. Всяка от страните насърчава балансирано представителство, което позволява участието на неправителствени организации, синдикати, стопански организации и организации на работодателите. Всяка организация поема разходите, свързани с участието ѝ във Форума на гражданското общество.

3. Представителите на страните, участващи в Съвместния съвет или в Съвместния комитет, участват по целесъобразност в заседанията на Форума на гражданското общество. Страните публикуват, съвместно или поотделно, всички официални изявления, направени на Форума на гражданското общество.

PUBLIC

ГЛАВА 41

ОБЩИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ЧЛЕН 41.1

Определение на страните

За целите на настоящото споразумение:

а) „страна“ означава:

i) Европейският съюз или неговите държави членки, или Европейският съюз и неговите държави членки съгласно съответните им области на компетентност („ЕС като страна“), или

ii) Чили; и

б) „страни“ означава ЕС като страна и Чили.

ЧЛЕН 41.2

Териториално приложение

PUBLIC

1. Настоящото споразумение се прилага:

а) по отношение на ЕС като страна — спрямо териториите, в които се прилагат Договорът за Европейския съюз и Договорът за функционирането на Европейския съюз, и при условията, предвидени в тези договори; и

б) по отношение на Чили — спрямо сухопътното, морското и въздушното пространство под суверенитета му, както и спрямо изключителната икономическа зона и континенталния шелф, в рамките на които упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право[1] и правото на Чили[2].

Позоваванията на „територия“ в настоящото споразумение се разбират в съответствие с настоящия параграф, освен ако в настоящото споразумение изрично не е предвидено друго.

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че международното право включва по-специално Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право, приета в Монтего Бей на 10 декември 1982 г.

[2] От съображения за правна сигурност се уточнява, че в случай на несъответствие между правото на Чили и международното право, последното има предимство.

2. По отношение на разпоредбите на настоящото споразумение относно тарифното третиране на стоките, включително правилата за произход и временното спиране на такова третиране, настоящото споразумение се прилага и за онези зони от митническата територия на Съюза по смисъла на член 4 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета[1], които не попадат в обхвата на параграф 1, буква а) от настоящия член.

ЧЛЕН 41.3

Изпълнение на задълженията

1. Всяка страна предприема общи или специални мерки, необходими за изпълнението на нейните задължения по силата на настоящото споразумение.

2. Ако някоя от страните счита, че другата страна не е изпълнила някое от задълженията по част III от настоящото споразумение, се прилагат специалните механизми, предвидени в посочената част.

3. Ако някоя от страните счита, че другата страна не е изпълнила някое от задълженията, описани като съществени елементи в член 1.2, параграф 2 или член 2.2, параграф 1, тя може да предприеме подходящи мерки. За целите на настоящия параграф „подходящите мерки“ могат да включват суспендирането, частично или цялостно, на настоящото споразумение.

[1] Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (ОВ ЕС L 269, 10.10.2013 г., стр. 1).

4. Ако някоя от страните счита, че другата страна не е изпълнила някое от задълженията по настоящото споразумение, с изключение на задълженията, попадащи в обхвата на параграфи 2 и 3 от настоящия член, тя уведомява другата страна. Страните провеждат консултации под егидата на Съвместния съвет с цел постигане на взаимноприемливо решение. Съвместният съвет се стреми да постигне взаимноприемливо решение във възможно най-кратък срок. Ако Съвместният съвет не успее да постигне взаимноприемливо решение в срок от 60 дни от датата на уведомлението, уведомяващата страна може да предприеме подходящи мерки. За целите на настоящия параграф подходящите мерки могат да включват суспендирането само на части I, II и IV от настоящото споразумение.

5. Подходящите мерки, посочени в параграфи 3 и 4 от настоящия член, се предприемат при пълно спазване на международното право и са пропорционални на неизпълнението на задълженията по настоящото споразумение. Трябва да се дава приоритет на онези мерки, които в най-малка степен нарушават функционирането на настоящото споразумение.

ЧЛЕН 41.4

Изключения във връзка със сигурността

1. Никоя от разпоредбите на настоящото споразумение не може да се тълкува:

а) като изискваща от някоя от страните да предостави или да позволи достъп до информация, чието разкриване според нея е в противоречие с нейните основни интереси в областта на сигурността; или

б) като възпрепятстваща някоя от страните да предприеме действие, което смята за необходимо за защитата на своите основни интереси в областта на сигурността:

i) като свързана с производството или с трафика на оръжие, боеприпаси и военна техника и с подобен трафик и сделки с други стоки и материали, услуги и технологии, както и със стопански дейности, осъществявани пряко или косвено с цел снабдяване на военен обект;

ii) във връзка с материали за ядрено делене и за ядрен синтез или материалите, от които те се получават; или

iii) като предприета по време на война или при друго извънредно положение в международните отношения; или

в) като възпрепятстваща някоя от страните да предприеме действия в изпълнение на задълженията си по Устава на Организацията на обединените нации за поддържане на международния мир и сигурност.

2. Всяка от страните информира Съвместния комитет във възможно най-голяма степен за всяко действие, което предприема съгласно параграф 1, букви б) и в), и за прекратяването на това действие.

PUBLIC

ЧЛЕН 41.5

Влизане в сила и временно прилагане

1. Настоящото споразумение влиза в сила на първия ден от третия месец след датата на последното уведомление, с което страните се информират взаимно за приключването на съответните им вътрешни процедури, необходими за влизането в сила на настоящото споразумение.

2. Независимо от параграф 1, страните могат временно да прилагат настоящото споразумение, изцяло или частично, в съответствие със съответните си вътрешни процедури.

3. Временното прилагане започва на първия ден от втория месец след датата, на която страните се уведомят взаимно за приключването на съответните си вътрешни процедури, както е необходимо за тази цел, включително потвърждението от страна на Чили на съгласието му да прилага временно частите от настоящото споразумение, предложени от ЕС като страна.

4. Всяка от страните може да уведоми писмено другата страна за намерението си да прекрати временното прилагане на настоящото споразумение. Временното прилагане се прекратява на първия ден от втория месец, следващ това уведомление.

5. По време на временното прилагане на настоящото споразумение Съвместният съвет и другите органи, създадени по силата на настоящото споразумение, могат да упражняват функциите си във връзка с разпоредбите, подлежащи на временно прилагане. Действието на всяко решение, прието при упражняването на тези функции, се прекратява, ако временното прилагане на настоящото споразумение се прекрати в съответствие с параграф 4. Това не засяга миналото действие на надлежно изпълнените преди тази дата решения.

6. Когато в съответствие с параграфи 2 и 3 дадена разпоредба от настоящото споразумение се прилага временно в очакване на влизането му в сила, всяко позоваване в такава разпоредба на датата на влизане в сила на настоящото споразумение се разбира като позоваване на датата, от която страните прилагат тази разпоредба в съответствие с параграф 3.

7. Уведомленията, направени в съответствие с настоящия член, се изпращат за ЕС като страна — до Генералния секретар на Съвета на Европейския съюз, а за Чили — до Министерството на външните работи.

PUBLIC

ЧЛЕН 41.6

Изменения

1. Страните могат да се споразумеят писмено да изменят настоящото споразумение. Тези изменения влизат в сила в съответствие с разпоредбите на член 41.5 *mutatis mutandis*.

2. Независимо от параграф 1 от настоящия член Съвместният съвет може да приема решения за изменение на настоящото споразумение в случаите, посочени в член 8.5, параграф 1, буква а) и в член 41.9, параграф 5.

ЧЛЕН 41.7

Други споразумения

1. Споразумението за асоцииране, включително всички решения, взети съгласно неговата институционална рамка, престава да поражда действие и се заменя с настоящото споразумение при влизането в сила на настоящото споразумение.

2. Временното споразумение за търговия престава да поражда действие и се заменя с настоящото споразумение при влизането в сила на настоящото споразумение.

3. Позоваванията на Споразумението за асоцииране, включително на всички решения, взети съгласно неговата институционална рамка, или на Временното споразумение за търговия във всички други споразумения и разбирателства между страните се смятат за позовавания на настоящото споразумение.

4. Страните могат да допълват настоящото споразумение, като сключват специални споразумения за всяка сфера на сътрудничество, попадаща в обхвата на част II от настоящото споразумение. Такива специални споразумения представляват неразделна част от цялостните двустранни отношения, уредени с настоящото споразумение, и са предмет на обща институционална рамка.

5. Съществуващите двустранни споразумения, свързани с конкретни области на сътрудничество, попадащи в обхвата на част II от настоящото споразумение, се считат за част от цялостните двустранни отношения, уредени с настоящото споразумение, и са предмет на обща институционална рамка.

PUBLIC

6. Съществуващите споразумения, попадащи в обхвата на част III от настоящото споразумение, престават да действат с влизането в сила на настоящото споразумение.

7. При влизането в сила на настоящото споразумение всички препоръки или решения, приети от Съвета по търговията, създаден с Временното споразумение за търговия, се считат за приети от Съвместния съвет, създаден съгласно член 40.1 от настоящото споразумение. Всички препоръки или решения, приети от Комитета по търговията, създаден с Временното споразумение за търговия, се считат за приети от Съвместния комитет, създаден съгласно член 40.2 от настоящото споразумение.

8. Независимо от параграф 2 от настоящия член:

а) временните защитни мерки, приети съгласно член 20.5 от Временното споразумение за търговия, които са в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение, продължават да се прилагат до изтичане на предвидения им срок на действие;

б) двустранните защитни мерки, приети съгласно глава 5 от раздел В от Временното споразумение за търговия, които са в сила към датата на влизане в сила на настоящото споразумение, продължават да се прилагат до изтичане на предвидения им срок на действие;

в) от датата на влизане в сила на настоящото споразумение процедурите за уреждане на спорове, които вече са започнати съгласно член 26.22, параграф 1 или член 31.5 от Временното споразумение за търговия, продължават да текат до приключването си; и

PUBLIC

г) задължителният резултат от всяка процедура за уреждане на спорове, открита съгласно член 26.22 (1) или член 31.5 от Временното споразумение за търговия, остава задължителен за страните след датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

9. Страните не могат да започват процедури за уреждане на спорове съгласно настоящото споразумение по въпроси, които са били предмет на окончателен доклад на група съгласно глава 26 или глава 31 от Временното споразумение за търговия.

10. Преходните периоди, които вече са изцяло или частично изтекли съгласно Временното споразумение за търговия, се вземат предвид при изчисляването на преходните периоди, предвидени в еквивалентни разпоредби на настоящото споразумение. Тези преходни периоди съгласно настоящото споразумение се изчисляват от датата на влизане в сила на Временното споразумение за търговия.

11. Процедурните срокове, които вече са изтекли изцяло или частично съгласно Временното споразумение за търговия, се вземат предвид при изчисляването на процедурните срокове, предвидени в еквивалентни разпоредби на настоящото споразумение.

PUBLIC

12. Споразумението относно търговията с вино в приложение V към Споразумението за асоцииране („Споразумението за виното“) и Споразумението относно търговията със спиртни и ароматизирани напитки в приложение VI към Споразумението за асоцииране („Споразумението за спиртните напитки“),[1] заедно с всички допълнения към тях, са включени в настоящото споразумение и са част от него *mutatis mutandis* и както следва:

а) позоваванията в Споразумението за виното и в Споразумението за спиртните напитки на „механизма за уреждане на спорове, посочен в част IV от Споразумението за асоцииране“, както и на „Кодекса за поведение, даден в приложение XVI към Споразумението за асоцииране“, се четат като позовавания на механизма за уреждане на спорове, предвиден в глава 38, и на Кодекса за поведение, предвиден съответно в приложение 38-Б към настоящото споразумение;

б) позоваванията в Споразумението за виното и в Споразумението за спиртните напитки на „Общността“ се четат като позовавания на „ЕС като страна“;

в) позоваванията в Споразумението за виното и в Споразумението за спиртните напитки на „Комитета за асоцииране, създаден със Споразумението за асоцииране“, се четат като позовавания на Съвместния комитет, създаден съгласно член 40.2 от настоящото споразумение, действащ в състав „Търговия“;

г) позоваванията в Споразумението за виното и в Споразумението за спиртните напитки на „приложение IV към Споразумението за асоцииране“ се четат като позовавания на глава 13 от настоящото споразумение;

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че датата на подписване и датата на влизане в сила на Споразумението за виното и на Споразумението за спиртните напитки са същите като датата на подписване и датата на влизане в сила на Споразумението за асоцииране.

PUBLIC

д) От съображения за правна сигурност се уточнява, че Съвместният комитет, създаден съгласно член 30 от Споразумението за виното, и Съвместният комитет, създаден съгласно член 17 от Споразумението за спиртните напитки, продължават да съществуват и да упражняват функциите, посочени в член 29 от Споразумението за виното и в член 16 от Споразумението за спиртните напитки;

е) от съображения за правна сигурност се уточнява, че член 41.11, параграф 2 от настоящото споразумение се прилага спрямо Споразумението за виното и Споразумението за спиртните напитки; и

ж) Споразумението за виното и Споразумението за спиртните напитки, включени в настоящото споразумение, се разбират като съдържащи всички изменения на Споразумението за виното и на Споразумението за спиртните напитки, включени във Временното споразумение за търговия.

13. Всяко решение, взето съгласно институционалната рамка на Споразумението за асоцииране по отношение на Споразумението за виното или на Споразумението за спиртните напитки, което е в сила към момента на влизане в сила на настоящото споразумение, се счита за прието от Съвместния комитет, създаден съгласно член 40.2 от настоящото споразумение, действащ в състав „Търговия“.

14. Страните могат да изменят допълненията към Споразумението за виното и към Споразумението за спиртните напитки, както са включени, чрез размяна на писма[1].

[1] От съображения за правна сигурност се уточнява, че Чили ще изпълнява всички изменения на Споразумението за виното и на Споразумението за спиртните напитки, както са включени в настоящото споразумение, чрез *acuerdos de ejecución* (споразумения за изпълнение), в съответствие с чилийското законодателство.

ЧЛЕН 41.8

Приложения, допълнения, протоколи, бележки и бележки под линия

Приложенията, допълненията, протоколите, бележките и бележките под линия към настоящото споразумение представляват неразделна част от него.

PUBLIC

ЧЛЕН 41.9

Бъдещи присъединявания към Европейския съюз

1. ЕС като страна уведомява Чили за всяко искане за присъединяване на трета държава към Европейския съюз.

2. ЕС като страна уведомява Чили за датата на подписване и датата на влизане в сила на Договора за присъединяване на нова държава членка към Европейския съюз („Договор за присъединяване“).

3. Нова държава — членка на Европейския съюз, се присъединява към настоящото споразумение в съответствие с условията, определени от Съвместния съвет. Присъединяването поражда действие от датата на присъединяване на новата държава членка към Европейския съюз.

4. Независимо от параграф 3 от настоящия член, част III от настоящото споразумение се прилага между новата държава членка и Чили от датата на присъединяване на тази нова държава членка към Европейския съюз.

5. С цел да се улесни прилагането на параграф 4 от настоящия член, считано от датата на подписване на Договора за присъединяване, Съвместният комитет разглежда всички последици за настоящото споразумение, произтичащи от присъединяването на нова държава членка към Европейския съюз, съгласно член 8.6, параграф 1, буква е). Съвместният съвет приема решение относно необходимите изменения на приложенията към настоящото споразумение, както и относно други необходими адаптации, включително преходни мерки. Всяко решение на Съвместния съвет, прието в съответствие с настоящия параграф, поражда действие на датата на присъединяване на новата държава членка към Европейския съюз.

ЧЛЕН 41.10

Частни права

1. Никоя от разпоредбите в настоящото споразумение не може да се тълкува като предоставяща права или налагаща задължения на лица, различни от правата и задълженията, породени между страните по силата на международното публично право, нито като позволяваща директно позоваване на настоящото споразумение във вътрешните правни системи на страните.

2. Никоя от страните не предвижда право на иск по реда на своето право срещу другата страна на основание, че дадена мярка на другата страна не е в съответствие с настоящото споразумение.

ЧЛЕН 41.11

Позоваванията на закони и други споразумения

1. Освен ако не е посочено друго, когато в настоящото споразумение се прави позоваване на законовите и подзаконовите актове на някоя от страните, се разбира, че в тези законови и подзаконови актове са включени и измененията към тях.

2. Освен ако не е посочено друго в настоящото споразумение, когато международни споразумения са посочени или включени, изцяло или частично, в настоящото споразумение, се разбира, че те включват изменения към тях или последващи ги споразумения, които влизат в сила за двете страни на или след датата на подписване на настоящото споразумение.

3. Ако възникнат въпроси, свързани с изпълнението или прилагането на настоящото споразумение в резултат на изменения или последващи споразумения, както е посочено в параграф 2, страните могат, по искане на някоя от страните, да се консултират помежду си с цел намиране на взаимноприемливо решение.

ЧЛЕН 41.12

Срок на действие

Настоящото споразумение остава в сила за неограничен срок.

PUBLIC

ЧЛЕН 41.13

Прекратяване

Независимо от член 41.12, всяка от страните може да уведоми другата страна за намерението си да прекрати настоящото споразумение. Уведомлението се изпраща за ЕС като страна — до Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз, а за Чили — до Министерството на външните работи. Прекратяването поражда действие шест месеца след датата на уведомяването.

ЧЛЕН 41.14

Автентични текстове

Настоящото споразумение е съставено в два еднообразни екземпляра на английски, български, гръцки, датски, естонски, ирландски, испански, италиански, латвийски, литовски, малтийски, немски, нидерландски, полски, португалски, румънски, словашки, словенски, унгарски, фински, френски, хърватски, чешки и шведски език, като всички текстове са еднакво автентични.

В ПОТВЪРЖДЕНИЕ НА КОЕТО, долуподписаните, надлежно упълномощени за тази цел, подписаха настоящото споразумение.

Съставено в … на